

NALADYAR
WITH
A CLEAR TAMIL COMMENTARY
AND
AN ENGLISH TRANSLATION
OF THE TEXT.

SECOND EDITION.

(Revised and enlarged.)

PRINTED AND PUBLISHED BY
W. PUSHPARATHA CHETTY & CO.,
K. R. PRESS,
289, Thamb Chetty Street,
MADRAS.

1904.

Copy-right.

1-1000.

கடவுள் துணை.

ஜயினுனிவர்களருளிச்செய்த

நீதிநூலாகிய

நாலடியார்

என்றுவழங்கும்

நாலடிநானூறுமூலமும்,

அதற்குத்

தெளிபொருள்விளக்கப்

பதவுரையும்

ஆங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பும்.

இரண்டாம்பதிப்பு.

ஊ. புஷ்பராதசெட்டி அண்டு கம்பெனியாரால்

த ம து

கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கடத்திற்

பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டது.

சென்னப்பட்டணம்:

1904.

மு க வு னை ர.

நாலடியார் என்பது சங்கமருவிய நீதிநூல்களில் ஒன்று; ஆதலால் இது நாலாயிர வருடங்களுக்கு முன் உண்டானதென்று சொல்லலாம்.

ஒருகாலத்தில் ஜயினமுனிவர் எண்ணையிரவர்கள் கொடிய பஞ்சத்தால் சுதேசம் விட்டுப் பாண்டி நாட்டைந்து அந்நாட்டரசனால் ஆகரிக்கப்பட்டு வந்தனரென்றும், அவர்கள் சிலகாலஞ் சென்றபின்பு பஞ்சம் நீங்கித் தேசஞ் செழிப்படைந்த தறிந்து, தங்கள் ஊருக்குப்போக விடைதரல் வேண்டுமென்று பாண்டியனைக் கேட்டனரென்றும், மகாராஜா பல சாஸ்திரங்களிலும் வல்ல புலவர்கள் இருப்பது தன்னிராஜசபைக்கு ஓர் அணியெனக் கருதி யிருந்தனனாதலால் அவர்கள் தன்னைவிட்டு நீங்க மனமில்லாதவனாய் அவர்கள் வேண்டுகோளுக் கிணங்க வில்லையென்றும், அதனால் முனிவர்கள் ஒருநாள் இரவில் யாருமறியாதபடி பாண்டி நாட்டை விட்டு அகன்றனரென்றும், பொழுது விடிந்தபின் அம்முனிவர்கள் போனவழி தெரியாமல் திகைத்து அவர்கள் உறைவிடங்களைச் சோதனை செய்யும்போது ஒவ்வொரு முனிவர்களின் ஆசனத்தின்கீழ் ஒவ்வொரு பாடலெழுதிய சீட்டு வைக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், அப்பாடல்கள் அநேகமாயும், ஒன்றுக் கொன்று கருத்தில் பொருத்தமில்லாமல் முரணாய் மிருந்தமையால், அரசனது உத்தரவின்படி வைகையில் ஏறியப்பட்டன வென்றும், அவற்றுள் நானூறு பாடல்கள் எதிர் ஏறிக் கரை சேர்ந்தன வென்றும், அவற்றைப் பாண்டியன் ஒருநூலாக்கி “நாலடியார்” எனப் பெயரிட்டு வழங்கினனென்றும், எஞ்சிய பாடல்களில் கரை சேர்ந்தனவாகிய சில “பழமொழி” “அறநெறிச்சாரம்” என்கிற பெயர்களால் வழங்கி வருகின்றன வென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர்.

எவ்வளமாயினும் இந்நூல் ஒருவர் செய்த தன்மென்றும், சிதறின பாடல்களால் அமைக்கப்பட்டதென்றும் விளங்குகின்றது. ஆகையினாலேயே இதில் ஆங்காங்குச் சில பாடல்கள் அதிகாரத்திற்கு வருந்திப் பொருத்தத்தக்கனவாயிருக்கின்றன. பிற்காலத்தில் பதுமனாரென்னும் ஒரு புலவர் ஒருவாறு உரைசெய்திருக்கின்றனர். இவரே இந்நூற்குப் பால் இயல் அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடு ஏற்படுத்தினதென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

இதற்கு “நாலடியார்” என்னும் பெயர் வந்தவாறு என்னெனில், பால்முதலிய பாகுபாடுள்ள நீதி நூல்களுள் திருக்குறள் முதலும் இது இரண்டாவதுமாக மதிக்கப்பட்டது. ஆகவே, குறள்வெண்பாவாலாகிய நூலுக்குக் “குறள்” எனப் பெயர் வந்ததுபோல நாலடி வெண்பாவாலாகிய இதற்கு “நாலடி” எனப் பெயர்வந்ததென உணர்க. சித்தியார் கோவையார் என்பதுபோல் கவுரவத்தைப்பற்றி ஆர் விசுவதி கூட்ட நாலடியார் என்றாயிற்று.

குறள் நாலடி என்று கூட்டி வழங்குதலால் நாலடி என்பது பிறபாட்டின்மேற் செல்லாது வெண்பாவின் மேலதாயே நின்றது. நாலடி என்பது அன்மொழித்தொகையாய் நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை யுணர்த்தி அவைகளாலாகிய நூலுக்கு ஆகுபெயராயிற்று.

இந் நாலடியாருக்கு இதுவரையில் வழங்கிவந்த பல உரைகளையும், சென்னை யூகிவர்திட்டி பரீகைக்குப் பல வருடங்களிற் குறித்த பாகங்களுக்குச் சென்னை பிரசி டென்சி காலீஜ் தமிழ்ப் பிரதம பண்டிதராயிருந்த தி. ஈ. ஸ்ரீவிவாசராகவாசாரியா ரவர்களாலும், மற்ற பண்டிதர்களாலும் இயற்றிய வுரைகளையுந் தழுவி ஓர் உரை இயற்றி “நாலடியார் தேளிபொருள் விளக்கப்பதவுரை” என்கிற பெயரால் முன்னர் வெளியிட்டனம். இவ்விரண்டாம் பதிப்பில் பரீகைக்குப் படிப்போர்க்கு மிக உபயோகமாகும்படி முற்பதிப்பினும் (30) பக்கங்கள் அதிகமாகுமாறு இயலின் முறைகள் விளங்கக் காரணங்களும் அந்தந்தப் பாடல்களுக்குக் கூடியவரையும் பொருளும் கருத்தும் விளங்க எழுதி அவசியமான இலக்கணக் குறிப்புகளும் அணிகளும் சேர்த்து நன்னூற் சூத்திரங்களையு குறித்திருக்கின்றனம்; ஆதலால் இது மாணவரும் மற்றவரும் விரும்பத்தக்க பதிப்பென்பதிற் றடையிராது.

மேற்படி உரையில் பொருள் விளங்கிய சொற்களுக்கும், முன் ஓரிடத்தில் பொருள் எழுதிய சொற்களுக்கும் பொருள் எழுதாமல் --, இந்தக்கீற்றை அடையாளமிட்டிருக்கின்றோம். வருவித்த சொற்களுக்கும் முன் எழிதியதற்கே பொருள் விளங்க எழுதிய வேறு சொற்களுக்கும் முறையே () [] இவ்வாறு இருபுறத்தினும் பிறை இட்டிருக்கின்றனம்.

கக0ச0ரு0

ஜனவரி 1958

}

ஊ. 4

உ
கடவுள்துணை.
நாலடியார்
அதிகார அட்டவணை.

கடவுள்வணக்கம் Invocation... .. I

I. அறத்துப்பால்—On Virtue.

அதிகாரம்.

பக்கம்.

1. செல்வநிலையாமை	...	...	The instability of riches	2
2. இளமைநிலையாமை	...	...	The instability of youth	12
3. யாக்கைநிலையாமை	...	...	The instability of the body	20
4. அறன்வலியுறுத்தல்	...	{	The source of power of virtue	28
5. தூய்தன்மை	...	...	The impurity of the body	37
6. துறவு	...	...	Asceticism	45
7. சினமின்மை	...	...	Placidity	54
8. பொறையுடைமை	...	...	Patience	62
9. பிறர்மனைநயவாமை	...	{	Not coveting the wife of another	71
10. ஈகை	...	...	Liberality	79
11. பழவினை	...	{	The effects of actions done in a former birth	88
12. மெய்ம்மை	...	...	Truth	97
13. தீவினையச்சம்	...	...	Fear of misconduct	105

II. பொருட்பால்—On Property.

14. கல்வி	...	...	Learning	114
15. குடிப்பிறப்பு	...	...	High birth	123
16. மேன்மக்கள்	...	...	The good	131
17. பெரியாரைப்பிழையாமை	...	{	Against reproaching the great	139
18. நல்லினஞ்சேர்தல்	...	...	Good society	147
19. பெருமை	...	...	Greatness	154
20. தாளாண்மை	...	...	Perseverance	162

அதிகாரம்.	பக்கம்.
21. சுற்றந்தழால்	The union of relations ... 170
22. நட்பாராய்தல்	The choice of friends ... 177
23. நட்பிற்பிழை பொறுத்தல் }	Bearing with the faults } 184
24. கூடாநட்பு	False friendship ... 191
25. அறிவுடைமை	Wisdom ... 198
26. அறிவின்மை	Want of wisdom ... 205
27. நன்றியில்செல்வம்	Unprofitable wealth ... 212
28. ஈயாமை	Illiberality ... 219
29. இன்மை	Poverty ... 226
30. மானம்	Honor ... 233
31. இரவச்சம்	Fear of mendicity ... 240
32. அவையறிதல்	Knowing the assembly ... 248
33. புல்லறிவாண்மை	Fool's self-conceit ... 256
34. பேதைமை	Ignorance ... 265
35. கீழ்மை	Meanness ... 272
36. கயமை	Baseness ... 280
37. பன்னெறி	Miscellaneous ... 287
38. பொதுமகளிர்	Courtesans... 294
39. கற்புடைமகளிர்	Chaste women ... 302

III. காமத்துப்பால்—On Love.

40. காமநுதலியல்	Amour ... 311.

கடவுள் துணை.

நாலடியாருரை. NALADIYAR.

கடவுள் வணக்கம்—Invocation.

அஃதாவது, எடுத்துக்கொண்ட காரியம் இடையூறின் நிழடியும் பொருட்டுக் கவி தான் வழிபடு கடவுளையாவது ஏற்புடைக் கடவுளையாவது வணங்கல். இது, வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையால்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை - யானிலம்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னியவை முடிக வென்று.

(இ - ள்.) வான் இடு வில்லின் - மேகத்தில் உண்டாகிய இந் திரவில்லைப்போன்ற, வரவு அறியா - (உடம்பின்) தோற்றத்தை அறிந்து, வாய்மையால் - சத்தியத்தினால், கால் நிலம் தோயா - பாதம் பூமியிற்படியாத, கடவுளை - தேவனை, எம் உள்ளத்து - எமது மனதில், முன்னியவை முடிக என்று - நினைத்தகாரியங்கள் கைகூட வேண்டு மென்றுசொல்லி, யாம் - நாம், நிலம் சென்னி உற - தரையில் தலை பொருந்தும்படி, வணங்கி சேர்தும் - தெண்டமிட்டுச் சேர்வோம், எ - று.

வானத்தில் தோன்றுகிற வில்லானது இப்போதென்றும் இன்னபடியென்றும் தெரியாமல் உண்டாகி உரு அழிந்துபோவதுபோல் உடம்பும் அழிந்துபோவதனால், அது அழியா முன்னமே நினைத்த காரியங்கள் கைகூடும்படி கடவுளை நம்பணிந்து சேர்வோம் என்பது கருத்து.

சேர்தும் - சிந்திப்போ மென்னலுமாம். “மலர்மிசையேகினான் மாணடி சேர்த்தார்” என்றும்போல.

கால் நிலந்தோயாமைக்குக் காரணம் வாய்மை. தேவதைகளின் பாதம் பூமியிற் படியாதென்று சாஸ்த்திரஞ் சொல்லும். இங்கு கடவுளை என்பது அருகனை. இந்நூல் பலமுனிவர்செய்தனவானசெய்

Knowing that our body is as unstable as the rainbow that appears in the sky, I prostrate before and invoke the God Arūka, whose feet do not touch the earth, that the objects in my view may be well accomplished.

யுட்டொகுதி என்பதறிய “யாம் சேர்தும்” என்று பன்மையாற் கூறினர். பலமுனிவர் செய்தன என்பது:— மன்னன் வழதியர் கோன் வையைப் பேராற்றில் - எண்ணி யிருநான்கோ டாயிரவர் - நண்ணி, எழுதியிடு மேட்டுக்கு ளேடெதிரே யேறும் - பழுதில்லா நாலடியைப் பார். என்பதனுணர்ச. இக்காப்பு பதுமனார் செய்த தென்பர்.

இடு — வினைத்தொகை. வில்லின் — இன் ஒப்புப்பொருளில் வந்தது. அறியா—செய்யா என்னும் வினையெச்சம், முன்னியவை —வினையாலணையும்பெயர் ; முன்னு - பகுதி, இ - இன் இடை நிலையின் ஈறு குறைந்தது, அ - சாரியை, வை - விசுதி. என்று— சொல்லெச்சம். சேர்தும்—தனித் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று ; உயர்வினால் வந்தது. முடிக—வேண்டிக்கோடலில் வந்த வியங்கோள்.

க. அறத்துப்பால்.

I. OF VIRTUE.

அறத்துப்பால்—தருமத்தை விளக்கும் பாகம் என உறபும் பயனும் உடன்றொக்கதொகையாகவிரியும். அறமாவது மறு முதலிய தூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம்.

க - வது அதிகாரம்—Chapter I.

செல்வநிலையாமை—The Instability of Riches.

அதாவது, செல்வம் நிலையல்ல வென்பதைக் குறித்துச் சொல்லியது. (செல்வநிலையாமை - செல்வத்தினது நிலையாமையை யுணர்த்துவது.) தாமெடுத்துக்கொண்ட அறத்திற் கிணங்கக் கூறிய அதிகாரங்கள் மூன்றினும், யாக்கை இளமை செல்வம் என முறைப்படுத்தாது செல்வத்தை முற்கூறியது என்னை எனின், யாக்கை இளமைக்கு, தூறு முப்பத்திரண்டு என்ற வருடவளவு தூலி னுண்டாதல்போல, செல்வத்திற்கு இன்மையால் அதன் நிலையாமையை யுணர்த்த முற்கூறியதாம். அதிகாரம் - தலைமை, செல்வநிலையாமையைத் தலைமையாவைத்துச் சொல்லியபாடல் என்பது திரண்டபொருள். ஈண்டுப் பால் என்றது பெரும்பிரிவும், அதிகாரமென்பது அது னுட்பிரிவுமாம். மற்றவைகளு மிப்படியே.

அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா னூட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் - வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழென்றிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) அறு சுவை உண்டி - (தித்திப்பு முதலிய) ஆறு உருசி
களையுமுடைய போசனத்தை, இல்லாள் அமர்ந்து ஊட்ட - பெண்
சாதி அன்பு கொண்டு உண்பிக்க, மறு சிகை நீக்கி - மற்ருரு கவ
ளத்தைத் தள்ளி, உண்டாரும் - உண்ட செல்வர்களும், வறிஞர் ஆய்-
தரித்திரராகி, ஓர் இடத்து சென்று - வேறோரிடம் போய், கூழ்
இரப்பர் எனில் - கூழை இரப்பார்களாகில், செல்வம் ஒன்று - செல்
வமென்கிற ஒருபொருள், உண்டு ஆக-நிலையாயிருக்கிறதாக, வைக்கல்
பாற்று அன்று - வைக்கும்படியான தன்மையுடையது அல்ல, எ-று.

பரிசாரகர் பலரிருக்கையிலும் இல்லாளே அன்பு கூர்ந்து பல
இன்சொற்களோடு வேண்டி உண்பிக்கையில் ஒருவகை யுண்டியில்
ஒரு கவளமேயன்றி மற்ருன்றை நீக்கிப்புசித்த மிக்க செல்வமுடை
யவர்க்கும் வேறோ ரிடத்திற்போய் கூழையிரக்கும்படி நேரிடுமானால்
செல்வமென்பது நிலையான பொருளென்று நினைக்கத்தக்கதல்ல என்
பது கருத்து. * /

அறுசுவை உண்டி — அறுசுவை - பண்புத்தொகை. சுவை
உண்டி - இரண்டனுரூபம் பயனு முடன்றொக்க தொகை; உண்டி —
உண் - பகுதி, இ - செயப்படுபொருள் விசுவதி, ட் - எழுத்துப்
பேறு. இல்—இல்லறம், அதற்கு உரியவன் இல்லான். ஊட்ட — பிற
வினை வினையெச்சம்; உண் - பகுதி, டி - பிறவினை விசுவதி, முதல்
நீட்சி விகாரம்; ஆக ஊட்டு - பிறவினைப் பகுதி. சிகை—குடும்பி,
பிசைந்த அன்னத்தில் எடுக்குங்கவளம் அதுபோல் தோன்றுதலால்
உவமைஆகுபெயராய்க் கவளத்தை யுணர்த்திற்று. வறிஞர்—ஞகரம்
பெயர்ப்பகுபத இடைநிலை. “இலக்கியங் கண்டதற்கு” [நன் -
பதவி - கு - கச.] உண்டு — குறிப்புமுற்று. ஓரிடம் - முன்தாம்
பயின்ற இடமுமாம். வைக்கல் — தொழிற்பெயர்; வைக்கலாகிய
பால்—வைக்கற்பால், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; பால் -
தன்மை, அதனையுடையது வைக்கற்பாற்று; று - ஒன்றன்பால்

1. Even those who have eaten of every variety of food
of six flavours, laid before them by their wives with anxious
attention, rejecting a second morsel from any dish, may yet
become poor and go begging for pottage. Verily then, riches
are but seeming and not to be considered stable.

விசுவாசம், குறிப்புமுற்று; இது அன்று என்பதோடுசேர்ந்து ஒரு தன்மைப்பட்டு எதிர்மறை வினைமுற்றாயிற்று. (க)

துகடர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோடு மென்க
அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்.

(இ - ள்.) செல்வம்—, அகடு உற - நடுவுநிலைமைபொருந்த, யார்மாட்டும் - யாரிடத்திலும், நில்லாது - நிற்காமல், சகடக்கால் போல - பண்டியின் சக்கரம் போல, வரும் - (கீழ்மேலாகவும் மேல் கீழாகவும்) மாறிவரும்; (ஆதலால்) துகள் தீர் பெருஞ் செல்வம் - குற்றமற்ற பெரிய செல்வமானது, தோன்றியக்கால் - உண்டானால், தொட்டு - (அது) தொடங்கி, பகடுநடந்த கூழ் - எருமைக் கடாக்கள் உழுதுநடந்ததனா லுண்டாகிய சோற்றை, பல்லாரோடு உண்க - (ஏழைகள்) பலரோடு (கூடி) உண்ணக்கடவர்கள், (செல்வம் தோன்றியவர்கள்) எ - று. (இது ஒருவிகற்ப இன்னிசை வெண்பா.)

செல்வம் சகடக்கால்போற் றுழ்ந்தும் உயர்ந்தும் நிலையின்றி வருவதாதலால் அச்செல்வ முண்டான காலந்தொட்டுப் பலருக்கு மிட்டுத் தாழு முண்பது நலம் என்பது கருத்து.

துகள்தீர்பெருஞ் செல்வமென்றது - அறத்தாற்றிலீட்டிய பொருளென்று காட்டற்கு. தோன்றியக்கால்—எதிர்காலவினையெச்சம்; கால் வினையெச்சவிசுவாசம். தொட்டு என்பதோடுஅது என்பதை வருவித்துக்கூட்டுக. பகடு நடந்த கூழ் என்பது—கடாவின் உழைப்பினாலுண்டான சோற்றில் ஒருவருக்கு மாத்திரஞ் சுதந்திரம் வேண்டாமென ஒரெளிமையைக் காட்டுதற்கு நடந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரியப்பெயரைக் கொண்டது. “அறுபொருட் பெயரும் எஞ்சநிற்பது பெயரெச்சம்” என்பதில் உம்மையை எச்சப் பொருளதாவைத்து, பிறபெயரும் என்று உரைத்திருப்பதைக் காண்க. நில்லாது — முற்றெச்சம்; எதிர்மறை வினையெச்சமுமாம். துகள் தீர் என்பதில் தீர் வினைத்தொகையாதலின் பகரம் இரட்டியாது நின்றதென உணர்க. பகடு - ஏருமாம். (உ)

2. When thou hast by blameless means acquired great wealth, then eat with others the rice obtained by oxen labour [cultivation]; for wealth never remains stable with any one but changes like the cart wheel.

யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரும் - ஏனை
வினையுலப்ப வேறுகி வீழ்வர்தாக் கொண்ட
மனையானை மாற்றார் கொள.

(இ-ள்.) யானை எருத்தம் பொலிய - யானையின் பிடரானது விளங்கும்படி, குடை நிழல் கீழ் - குடையினது நிழலிலே, சேனை தலைவராய் சென்றோரும் - சேனைகளுக்கு அதிபதியாகிச் சென்ற அரசர்களும், ஏனை வினை உலப்ப - மற்றவினை [தீவினை] கெடுப்பத னால், வேறு ஆகி - (முன்னிருந்த நிலையினின்றும்) வேறுபட்டு, தாம் கொண்ட மனையானை - தாங்கள் கலியாணஞ் செய்துகொண்ட மனை வியை, மாற்றார் கொள - பகைவர் கொண்டிபோக, வீழ்வர் - கெடு வார்கள், எ-று.

சேனைகள் சூழ்ந்துவர யானைமேல் செல்லும் பெருஞ் செல்வமு டைய அரசர்களும் அந்த நல்வினை போய்த் தீவினை வரும்போது தம் மனையாளுந் தமக்கு உதவாதபடி பிறர்கொண்டுபோக வறுமையும் மெலிவும் அடைவராதலால், செல்வஞ் சதமன்றென நோக்கி அது கிடைத்தபோது தருமசிந்தையோ டிருக்கவேண்டும் என்பது கரு த்து.

எருத்தம் - புறக்கழுத்து; அம்-சாரியை. எருத்தத்தில் பொ லிய என உரைக்கவுங்கூடும். பொலிய என்னும் வினையெச்சம் சென்றோர் என்பதற்கு உரியா நின்றது. கீழ்—ஏழனுருபு. உம்மை- உயர்வு சிறப்பு. செல்வம் நல்வினைப்பய னுதலின் ஏனை என்பது தீவினைக்காயிற்று. ஏனை பிறிதென்னும் பொருளதாகிய ஓரிடைச் சொல். உலப்ப—இதுவேறுகி என்பதற்குக் காரணப்பொருட்டாய் வந்த செயவனெச்சம். கொள—இது வீழ்வர் என்பதற்குக் கார ணம். (௩)

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று.

3. Even those kings, who marched as generals mounted gracefully on the backs of elephants under the shade of umbrellas, will when the effect of evil deeds of former birth works their ruin, suffer a change of state and fall for ever, even their wives being carried away by their foes.

4. Know thou that those things are unstable which thou deemest stable; and do quickly if thou wouldst, those duties which lie in thy power to perform; for the days of thy life

(இ-ள்.) வாழ் நாள் - ஆயுள், சென்றன சென்றன - நிச்சயமாய் விரைவில் போகாநின்றன ; கூற்று - எமன், செறுத்து-கோபித்து, உடன் வந்தது வந்தது - கூடவே நிச்சயமாய் வரக் காத்திருக்கிறது; (ஆதலால்) நின்றன நின்றன - இருக்கின்றன இருக்கின்றன என்று நினைக்கப்பட்டபொருள்கள், நில்லா என உணர்ந்து - அப்படி நிற்க மாட்டா [அழியும்] என்று அறிந்து, ஒன்றின ஒன்றின-உங்களுக்குச் செய்யக்கூடியவையாகப் பொருந்தின தருமங்களை, செயின்-செய்யப் புகுந்தால், வல்லே செய்க-துரிதமாய்ச் செய்யக் கடவீர்கள், எ - று.

கூடிய நற்காரியங்களைச் செய்யவேண்டின் சீக்கிரஞ் செய்ய வேண்டும்; பின்செய்வோ மென்றால் நாம் ஸ்திரமென்றுநினைக்கிற பொருள்கள் அழிந்துபோகின்றன; அன்றியும் நமக்கும் நாளேற ஆயுள் குறுக எமன் கொண்டுபோகக் காத்திருக்கிறான்; பின்பு நாம் ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாது என்பது கருத்து. (இது இன்னிசை வெண்பா.)

சென்றன சென்றன என்னும் அடுக்கு விரைவைக் காட்டுகின்றது. நிச்சயம்பற்றி நிகழ்காலத்தில் இறந்தகாலம் வந்தது. வந்தது வந்தது என்பதும் அப்படியே; [“விரைவினுமிகவினும்” பெர்து - சூ - ஈ.ந.] நின்றன நின்றன என்பதில்முதலது முற்றெச்சம், இரண்டாவது வினையாலணையும் பெயர், இங்கும் முன்போல் காலவழுவமைதி; அங்ஙனம் நினைக்கப்பட்டன என்று பிரகரணத்தால் கொள்ளப்பட்டது. ஒன்றின ஒன்றின என்னும் அடுக்கு அப்போது அப்போது எனக்காலபேதத்தைக் குறித்துவந்தது. வல்லே—இடைச்சொல். கூற்று—சொல்லளவில் அஃறிணையாய் உயர் திணைப் பொருளையுணர்த்துகின்றது. சென்றன என்ற அடுக்கு, விரைவும், வந்தது என்ற அடுக்கு துணிவுமாம். (சு)

என்னுனு மொன்றுதங் கையறப் பெற்றக்காற்
பின்னுவ தென்று பிடித்திரா - முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவர் கோழிக் கூற்றற்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம்.*

(இ - ள்.) என் ஆனும் ஒன்று - ஏதாகிலும் ஒருபொருள், தம் கை உற பெற்றக்கால் - தமது கையிற் சேரப்பெற்றால், பின் ஆவது

are fast running out and the wrathful Death is expected to come to thee at every moment.

5. Those who readily gave alms when anything however small came into their hands, without saying “Oh this could be given hereafter,” will escape the dreary desert path in which the cruel but just Yama drags his victims bound fast with ropes. [Yama=Angel of Death.]

என்று - (இதனைக்கொடுப்பது) பிற்காலத்தி லாகட்டுமென்று, பிடித்து இரா - பிடித்துவைத்திராமல், முன்னே *கொடுத்தார் - முந்தியே கொடுத்தவர்கள், கோடு இல் தீ கூற்றம் - கோணுதலில்லாத தீய எமன், தொடுத்து செல்லும் - கயிற்றூர்கட்டிப் போகின்ற, சுரம் ஆறு - பாலைநில வழியினின்றும், உயப் போவர் - தப்பிப்போவார்கள், எ - று.

பிறர்க்குக் கொடுக்கத்தக்கதாகக் கையிலோர் பொருள் கிடைத்தபோதே அதனைக் கொடுப்பவர் எமன் கொண்டுபோகும் கொடிய வழியினின்று தப்பி நல்ல நெறியிற் செல்வர், அதாவது சுவர்க்கநெறியிற் செல்வர் என்பது கருத்து. ௩

சுரம்—காய்ச்சலான என்னவுமாம். தொடுத்த ஆறு என்பது தொடுத்தாறு என்று ஈறு தொகுத்தலாய்க்கொண்டு கட்டியபடிபே எனவு முரைக்கலாம்.

தான் கொண்ட கொள்கையைச் சிறிதும் பிசகாமல் நிறைவேற்றுதலால் “கோடு இல் தீக்கூற்றம்” என்றது; தவறில்லாத (நடுவுநிலைமை) என்னலுமாம். தீக்கூற்றமென்றது, பிள்ளையைத் தாயலறக்கோடலால், அருளின்மைபற்றிக்கூறியது. பின்னாவது - முதுமைக்காலத்தில் பயன்படுவது என்று பொருளாக்கலுமொன்று. பாலை நிலமாவது சிறிதும் நீர் நிழல்களில்லாத வெட்டவெளி. சுரம் என்பது ‘ஜ்வரம்’ என்கிறஆரியத்தின் திரிபு. என் என்பது இடை குறைந்த எவன் என்னுங் குறிப்பு முற்றினு லணையும்பெயர். ஆனும் என்பது விகற்பப்பொருளில் வந்ததோ ரிடைச்சொல். ஆவது என்பது இங்கு வியங்கோளாகக் கொள்ளத்தக்கது. எதிர்க்கால முற்றுக்கொள்ளினும் கொள்ளலாம். பொருள் சிறிதுசுற்றும். (௫)

இழைத்தநா எல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக் கூற்றங் குதித்துயந்தா ரீங்கில்லை - ஆற்றப் பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி னுளைத் தழீஇந்தழீஇந் தண்ணம் படும்.

(இ - ள்.) இழைத்த நாள் - (ஆயுளாக) ஏற்படுத்திய நாட்கள், எல்லை இகவா - தமது எல்லையைக் கடக்கமாட்டா; கூற்றம் ஒரீஇ - எமனை விட்டு, பிழைத்து - தப்பி, குதித்து உயந்தார் - குதித்து ஒடிப்போனவர்கள், ஈங்கு இல்லை - இவ்வுலகத்திலில்லை; ஆற்ற - நிரம்ப, பெரும் பொருள் வைத்தீர் - மிகுந்த திரவியத்தைச் (சேர்த்து)

6. The day appointed passes not its bound; and there are none in this world who have leaped over his limit and survived, escaping the clutches of Death. Be therefore liberal, ye who have wealth, for your funeral drum may beat tomorrow.

வைத் திருப்பவர்களே ! வழங்குமின் - கொடுங்கள்; நாளை - நாளைக் கே [சேக்கிரத்தில்], தண்ணம் - பிணப்பறையானது, தழீஇம் 'தழீஇம்' - தழீந்தழீ மென்னுமோசையாக, படம் - அடிக்கப்படும், எ-று.

ஒருவனுக்கு நிர்ணயித்த ஆயுசு ஒரு நிமிஷமும் மேலோடாதாகையால் எமனுக்குத் தப்பிப் பிழைத்தவரில்லை; நீரும் இறந்து போவதற்கு முன்பே பரோபகாரமாகப் பொருளைக்கொடுங்கள் என்பது கருத்து.

தழீஇம் தழீஇம் என்றது அனுகரணம். ஆற்ற - வினையுரியாவந்த வினையெச்சம். வைத்தீர்—முன்னிலை வினையாலணையும்பெயர். நாளை என்பது காலவிரைவைக் காட்டியது. வழங்குமின் — மின் - ஏவற்பன்மை விசுதி. (சு)

தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு நாழியா வைகலும்
கூற்ற மளந்துதந் நாளுண்ணும் - ஆற்ற
அறஞ்செய் தருளுடைய ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில்.

(இ - ள்.) கூற்று-இயமன், தோற்றம் சால் ஞாயிறு - பிரகாசமிருந்த சூரியனை, நாழி ஆ - படியாகக்கொண்டு, வைகலும் - தினந்தோறும், தும் நாள் அளந்து உண்ணும் - உமதுஆயுளை அளவிட்டுத் தின்கிறது; (ஆதலின்) ஆற்ற அறம் செய்து - மிகுதியாகத் தருமத்தைச் செய்து, அருளுடையீர்ஆகுமின் - கிருபையுள்ளவர் ஆகுங்கள் (அப்படியாகாமற்போனால்) யாரும் - எப்படிப்பட்டவரும், பிறந்தும் - (மனிதராய்ப்) பிறந்தும், பிறவாதாரில் - பிறவாதார் போலவே (ஆவர்) எ - று.

ஜனங்களே ! ஆயுள் சேக்கிரத்திற் கழிந்து போகின்றது; அப்படி கழியாமுன்னமே பரோபகார முதலிய தருமங்களைச் செய்து உயிர்க்கு உயிராகிய கிருபை உள்ளவரென்று பலருஞ் சொல்லும் படி ஆகுங்கள்; அப்படி ஆகாமற்போனால் தருமங்களைச் செய்யக் கூடிய மனிததேக மெடுத்தும் உபயோகமில்லை என்பது கருத்து.

சூரியன் உதயமாவதனாலே நாளுண்டாகி அழிவதால், சூரியனை அளவுக் கருவியாகவும், அது அழிய ஆயுசு குறைந்துபோவதனால் கூற்ற முண்ணுமென்றும் ரூபித்தார். உண்ணும் - ஈண்டிக் கழிப்பான் என்பது பொருள். 'அறஞ்செய் தருளுடைய ராகுமின், என்பதை விசுதிபிரித்தல் என்கிற நியாயத்தினால் 'அருளுடைய

7. The Death devours away your life daily using the resplendent sun as his measure. Perform therefore virtuous deeds and become compassionate, for otherwise all those that are born will be considered as unborn.

ராகி அறஞ்செய்யின்' என்று மாற்றிப் பொருளுரைத்தல் நேர். பிறவாதாரில்—ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருள்; அன்றி, ஏழாவதாக்கி, பிறவாதாரில் வைத்து எண்ணப்படும் என்று கூறுவதும் ஒன்று. ஞாயிற்றை நாழி என்று உருவகித்ததுபோல நானைத் தானியமென்று கூறுமையின், ஏகதேச உருவகவணி. சால் ஞாயிறு—உரியடியாகப் பிறந்த வினையின் தொகை, உரித்தொடரென்பதே நேர். வைகலும்—உம்மை முற்றுப்பொருளில் வந்தது. (எ)

செல்வார்யா மென்றுதாஞ் செல்வுழி யெண்ணுத
புல்லறி வாளர் பெருஞ் செல்வம் - எல்லி
கருங்கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுப்போற் றேன்றி
மருங்கறக் கெட்டு விடும்.

(இ - ள்.) செல்வர் யாம் என்று - நாம் செல்வமுடையவராயிருக்கிறோமென்று நினைத்து, தாம் செல் உழி - தாம் போருமிடங்களில், எண்ணுத - (பிறரை) மதியாத, புல் அறிவாளர் - அற்புதத்தியுள்ளவர்களுடைய, பெருஞ் செல்வம் - பெரிய சம்பத்தும், எல்லி—இரவில், கரு கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுபோல் - கருமையாகிய மேகம் வாய்திறப்பதன லுண்டாகிய மின்னலைப்போல, தோன்றிகாணப்பட்டு, மருங்குஅற - இருந்தவிடம் தெரியாமல், கெட்டுவிடும்—அழிந்துபோம், எ - று.

செல்வச் செருக்கினால் பிறரை மதியாத அற்பருடைய செல்வம் மின்னல் தோன்றி அழிவதுபோல் விரைவில் அழிந்து போம் என்பது கருத்து.

ஜனங்களுடைய தோற்றத்திற்கு வாய் திறந்து விடுவதுபோல்காணப்படுதலால் 'கருங் கொண்மூ வாய் திறந்த' என்றார்.

செல்வார்யாம் என்றது ஓரிடம் பிறவிடந்தழுவிய வருவமைதி [பொது-சூ-உக.] செல்வுழி—செல் உழி என்பதில் "எகரவினா முச்சுட்டின் முன்னர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'நெறி' என்பதனால் வகரத் தோன்றியது; [உயிர் - சூ. கங்] உரையைக்காண்க. இதனை 'மெய்யீற்றுடன்படுமெய் என்பர், நச்சினார்க்கினியர். செல்வுழி என்பது மறுமையில் தாம் செல்லும் சுவர்க்க நரகமுமாம். பெருஞ் செல்வமும் என உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கொண்மூ — நீரைக் கொள்ளுந் தன்மையால் வந்த காரணப்பெயர்

8. The great riches of those little-minded men, who inconsiderately declare themselves as rich men wherever they go, and do not respect others, may be utterly destroyed and vanish like the flash of lightning darting in the night from a black thunder cloud.

என்னலாம். மூ - விசுவதி, இலக்கியங் கண்டதற்கு இலக்கண மியம் பவேண்டுமென நியாயம். திறந்த — இப்பெயரெச்சம் காரியப்பெ யர் கொண்டது. (அ)

**உண்ண னெளிநிறு னேங்குபுகழ் செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்கனையான்-கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
இழந்தானென் மெண்ணப் படும்.**

(இ-ள்.) உண்ணன் - (ஒருவன்) தான் உண்ணதவனாயும், ஒளி நிறுன்-தன்னிடத்துப் பிரகாசத்தை நிறுத்தாதவனாயும், ஒங்குபுகழ் செய்யான் - வளரும்படியான கீர்த்தியைச் சம்பாதித்தவனாயும், துன் ஒரு கேளிர் - சேருதற்கு அரிய உறவினருடைய, துயர் கனையான் - துன்பங்களை நீக்காதவனாயும், வழங்கான் - (யாசகர்க் குக்) கொடாதவனாயும், கொன்னே - வீணாக, பொருள் காத்திருப்பா னேல்—, அ ஆ - ஐயோ ! இழந்தான் என்று எண்ணப்படும் - (அப் பொருளை) போக்கடித்துக்கொண்டானென்று (புத்திமாண்களால்) எண்ணப்படுவான், எ-று.

செல்வம் நிலையற்றதாகையால் அது கிடைத்தபோதே தானும் அனுபவித்து நல்லவிஷயத்திலும் உபயோகப்படுத்தாமற் போனால் அதை இழந்ததற்குச் சமானம் என்பது கருத்து.

ஒளி நிறுன் என்றது ஆடையாபரணங்களாலே தன்னிடத்து ஒரு பிரகாசத்தை உண்டாக்காதவன் என்றபடி. ஒளி - ஈண்டு (எல் லாராலும் மதிக்கு மதிப்பு.) புகழாவது, தேவாலயம் பிரமாலயம் சத்திரம் சாலை முதலிய செய்தலாலாவது. ஒங்குபுகழ் என்றது மேலுலகங்களிலுஞ் செல்லும்படியான புகழ்என்பதற்கு; புகழினால் சொர்க்கமுண்டு என்பது சாஸ்திரங்கூடுகளை. எப்போதோ ஒருகால் ஏதோ ஒருதுன்ப மடைந்து தம்மவனென்று தன்னிடம்வந்த பந்துக் கள் என்பதற்கு 'துன்னருங்கேளிர்' என்றார்.

நிறுன்—நிறு - புகழி, ஆன் - விசுவதி, இடைநிலையின்றி வந்தத னால் எதிர்மறையையும் காட்டியது; ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டதென வும், ஆ எதிர்மறை யிடைநிலையும் எனகரவிசுவதியும்வந்தன எனவும் கொள்வது முண்டு. கேளிர்-கேழ்மங்களைக்கேட்பவர் ; இர் பலர்பால்

9. If a man will not eat to his satisfaction, will not dress himself becomingly, will not do anything which will aquire him a name, will not remove the distress of his dearly obtained relations and will not assist the needy but will only keep watching his wealth, he will surely be supposed by the wise to have lost all he had.

விசுதி. கொன் — பயனின்மைப்பொருளதாகிய இடைச்சொல். அஆ—இரக்கக்குறிப்பு. இழந்தான் - காலவழுவமைதி. எண்ணப்படும்—“பல்லோர்படர்க்கை” என்கிற சூத்திரத்தினால் செய்யுமென்ற முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது [வினை, சூ. உக.] (க)

உடாஅது முண்ணுதந் தம்முடம்பு செற்றும்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார் - கொடாஅது
வைத்தீட்டி னரிழப்பர் வானீரூய் மலைநாட
உய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி.

(இ-ள்.) வான் தோய் மலை நாட - ஆகாயத்தை அளாவிய மலைகளுள்ள நாட்டின் அரசனே! உடாஅதும் - தான் உடுக்காமலும், உண்ணாதும் - உண்ணாமலும், தம் உடம்பு செற்றும்-தமது உடம்பை வருத்தியும், கெடாத நல்லறமும் செய்யார் - அழியாத நல்ல தருமங்களையும் செய்யாராகி, கொடாது - (ஆதலர்க்கு) கொடாமல், வைத்து ஈட்டினார் - ஈட்டிவைத்தவர்கள், இழப்பர் - அச்செல்வத்தை இழந்துபோவர் ; உய்த்து - (பலமலினின்றும்) கொண்டுவந்து, ஈட்டும் - சேர்த்துவைக்கிற, தேன் ஈ - தேனியானது, கரி - (இதற்கு) சாட்சி, எ-று. [ஈட்டல் - சம்பாதித்தல்.]

இதற்கும் முற்பாட்டின் கருத்தே கருத்து. தேனியானது பல பூக்களிலுஞ்சென்று கொண்டுவந்து தேனைச் சேர்த்துவைக்க அதைப் பிறர்கொண்டு போவதுபோல் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத்தாத பொருளைக் கள்ளர் முதலினோர் கொண்டு போவர் என்பது விசேஷம்.

‘தம் உடம்பு செற்றும் கெடாத நல்லறம்’ என்றது, தமது உடம்பை அழியும்படி வருத்தினாலும் உடம்பு அழியுமேயன்றி அறம் அழியாமலிருக்கும்; அப்படிப்பட்ட தருமத்தை எனச்சிறப்பிக்கும்படி. கெடாத நல்லறமென்றதைப் பிறவினையாகக்கொண்டு தன்னை விரும்பிச்செய்தவர்களைக் கெடுக்காத அறம் என்னலுமாம்.

உடாஅது முதலிய அளபெடைகள் இசை நிறைக்கவந்தவை. செற்றும்—உம்மை இழிவு சிறப்பு, செறு பகுதி. அறமும்—உயர்வு சிறப்பு; மற்ற உம்மைகள் எண்ணும்மை. வைத்து ஈட்டினார் என்பதை ஈட்டிவைத்தார் என விசுதிப்பிரித்துக் கூட்டிக்கொள்க. உய்த்

10. They who, vexing their own bodies by stinting in food and raiment, perform not acts of charity that ever remain undestroyed, but avariciously hoard up a great wealth, will lose it all. O Lord of the mountains which touch the sky! the bees that are driven away from the honey they have collected bear testimony to this.

திட்டும் என்பதையும் அப்படிப்பிரித்து உரைக்கலாம். ஒருகாரியத் தைக் கண்டவனே யன்றி அனுபவித்தவனும் சாக்ஷியாவானாகையால், 'தேனீக்கரி' என்றார். தேன் என்பதைப்பிரித்து ஈட்டினார் என்பதற்குச் செயப்படு பொருளாவைத்தும் உரைக்கலாம். (க௦)

உ-வது அதிகாரம்.—Chapter II.

இளமை நிலையாமை.—The Instability of Youth.

அதாவது, இளமைப்பருவம் சதமல்லவென்று சொல்லுவது, கால வரையறையில்லாத செல்வநிலையாமையை முன்னர்க்கூறி, அச் செல்வத்தை அனுபவிக்க உரிய பருவம் ஈதெனவும் அதன்காலச்சிறுமை தோன்றவும் செல்வநிலையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்

குழவி யிடத்தே துறந்தார் - புறாதீரா

மன்னா விளமை மகிழ்ந்தாரோ கோலூன்றி

இன்னங் கெழுந்திருப் பார்.

(இ-ள்.) நல்லறிவாளர் - நல்ல விவேகமுள்ளவர், நரைவரும் என்று எண்ணி - மூப்பு (ரிச்சயமாக) வரத்தக்கது என்று நினைத்து, குழவியிடத்தே துறந்தார் - இளம் பருவத்திலேயே இல்வாழ்க்கையை விட்டார்கள்; புறாதீரா-குற்றம் நீங்காத, மன்னா இளமை-நிலையில்லாத இளமைப்பிராயம், மகிழ்ந்தாரோ - (இருக்கிறதென்று) சந்தோஷப்பட்டவர்களே, கோல்ஊன்றி - கோலை ஊன்றிக்கொண்டு இன்னங்கு எழுந்திருப்பார் - வருத்தத்தோடு எழுந்திருப்பார்கள், எ-று.

காரியாகாரியங்களைப் பகுத்தறிந்தவர்கள் இளமையுள்ளபோது மகிழாமல் அக்காலத்துக்கு உரிய சுகங்களைக் கைவிட்டிருப்பார்; இளமையிலே மகிழ்ந்தவரோ அது நீங்கி மூப்பு வந்தபோது சுகத்தை யனுபவிக்கச் சக்தியில்லாமையால் வருத்தப்படுவார்கள் என்பது கருத்து.

நரை என்பது மூப்புக்குக் காரிய ஆகுபெயர். குழவியிடத்தே-குழ- இளமைப்பொருடும் உரிச்சொல், இடம் - ஏழனுருபு. தாமே யெழுந்திருக்கமாட்டாமல் கோலையுன்றியும் எழுந்திருக்க வருந்துவார் என்பது சுகானுபவசக்தி இல்லாமைக்குக் குறிப்பு.

1. Those who are truly wise, mindful that gray hairs will come, have renounced (the world) in youth. It is only those who rejoice in unstable youth, which is never free from vice, that will have to lean on a staff and rise up with difficulty.

துறத்தலென்பது யானென்னும் அகப்பற்றினையும் எனதென்னும் புறப்பற்றினையும். புரையாவது காமவெகுளி மயக்கமாகிய குற்றங்கள். மன்னா—மன் என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; தீரா மன்னா ஈறுதொக்கன. இன்ன ஆங்கு என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் இன்னாங்கு என்றாயிற்று. அன்றி பட்டாங்கு என்பதுபோல இன்னாங்கு ஒரு சொல் எனக்கோடல் விசேடம்.

நட்புநா ரற்றன நல்லாரு மஃகினார்
அற்புத் தனையு மவிழ்ந்தன - உட்காணாய்
வாழ்தலி னூதிய மென்னுண்டாம் வந்ததே
ஆழ்கலத் தன்ன கலி.

(இ-ள்.) நட்பு நாள் அற்றன-சினேகங்களாகிய பந்தனைகள் அற்றுப்போயின; நல்லாரும் அஃகினார் - பெண்டுகளும் அன்புகுறைந்தார்கள்; அற்பு தனையும் அவிழ்ந்தன-அன்பாகிய பந்தமும் அவிழ்ந்து போயின; உள் காணாய்-மனதிலே யோசித்துப்பார்; வாழ்தலின் - உயிரோடிருப்பதிலே, ஊதியம் என் உண்டாம் - பயன் என்ன உண்டு? ஆழ் கலத்து அன்ன கலி வந்தது - கடலில் முழுகுகின்ற கப்பலிடத்து உண்டாகும் ஓசைபோன்ற (உறவினர் அழுங் குரல்) வந்தது, எ-று.

உறவினர்களும் மனைவிகளும் இனி இவனால் உபயோகமில்லையென்று அன்பில்லாமல் இருக்கவும், தனக்கும் யாரிடத்தும் அன்பு நீங்கியிருக்கவும், மூப்புவந்து நலிய உயிரோடிருப்பதிற்பயனென்ன? அதுதான் சதமோ, சாவுங் கிட்டிற்றே; இவற்றால் இளமை நிலைமையல்லவென்று நீ யோசித்து இளமை மகிழாதே என்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் இளமையில் மகிழ்ந்திருந்து முதுமை எய்தினாளுருவனை நோக்கிக் கூறியதாகக்கூறுதலுமுண்டு. ஆழ்கலத்து அன்ன கலி - கடலில் ஆழ்ந்து போகிற மரக்கலத்திலுள்ளார்க்கு வந்ததுபோன்ற துன்பம், என்றும், மரக்கலத்திலுள்ள நாய்களுக்கு வந்த துன்பம் போன்ற துன்பம் என்றும் கூறுதலுமுண்டு. ஈரிடத்தும் கலம் இடவாகுபெயர்.

ஆழ்கலத்தன்ன கலுழ் என்றும் பாடம். நட்பு—நட்பினனுக்கு ஆகுபெயர். எவனென்னுங் குறிப்புமுற்று இடைகுறைந்தது. ஆம் - அசை, உண்டாம் என ஒரு சொல்லாகவுங்கொள்ளலாம். வந்தது—

2. The bonds of friendship are broken; wives have become cold in love; and few the cords of love are loosened. Consider well, what profit is there in living? Oh! it is come, the wail of distress as when a ship founders. [Wail of distress is the cry of relations].

கிச்சயம்பற்றி இறந்தகாலமாவந்த வழுவமைதி. கலத்தன்ன — கலத்தது அன்ன, ஈறு தொகுத்தல். எ-அசை. (உ)

சொற்றளர்ந்து கோலூன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப் பங்கழன்று பண்டம் பழிகாறும் - இம்செறிந்து காம நெறிபடருங் கண்ணினூர்க் கில்லையே ஏம நெறிபடரு மாறு.

(இ-ள்.) சொல் தளர்ந்து - பேச்சு ஓசை குன்றி, கோல் ஊன்றி - தடியைப் பிடித்துக்கொண்டு, சோர்ந்த நடையினராய் - தள்ளாடிப் போன நடையுடையவராய், பல் கழன்று - பற்கள் நீங்கிப்போய், பண்டம் பழிகாறும் - (தேகமாகிய) பண்டம் பழிப்பை யடையுமளவும், இல் செறிந்து - இவ்வாழ்க்கையில் நெருங்கியிருந்து, காம நெறி படரும் - ஆசைவழியிலே செல்லுகிற, கண்ணினூர்க்கு - (அற்ப) அறிவுடைய வருக்கு, ஏமம் நெறி படரும் ஆறு - சுகமாகிய வழியில் செல்லும் வகை; இல்லை —, எ-று. ஏ - அசை.

மூப்பினால் சுகானுபவத்திற்கு உரிய அங்கங்களெல்லாம் பழுது படச் சாமளவும் உலக இன்பத்தையே நாடினவர்கள் மோட்ச இன்பத்துக்குரிய வழியில் செல்லார்கள் என்பது கருத்து. ✓

சொல் தளர்ந்து, பல் கழன்று, — இவை சினைவினையாதலால் முதல்வினையோடு முடிந்தன [வினை - கு - உசு.] பண்டமென்றது உபநிஷதம், ஏன்னை? அதன் இழிவுநோக்கி. ஏமம் - இன்பம், ஏம நெறி - ஈண்டுத்துறவறம். (ங.)

தாழாத் தளராத் தலைநடுக்காத் தண்ணேற்று வீழா விறக்கு மிவண்மாட்டும் - காழிலா மம்மர்கொண் டமாந்தர்க் கணங்காகுந் தன்கைக்கோல் அம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று.

(இ - ள்.) தாழா - குனிந்து, தளரா - தளர்ச்சியடைந்து, தலை நடுக்கா - தலை நடுக்கலெடுத்தது, தண்டு ஊன்றா - தடியை ஊன்றிக் கொண்டு, வீழா இறக்கும் - வீழ்ந்து செல்லுகின்ற, இவள் மாட்

3. Those foolish men, who cling to the married state and give themselves up to lust, until their body becomes an object of disgust to all, their speech growing indistinct, their gait becoming unsteady, they themselves being compelled to lean on a staff and their teeth falling out, walk not in the path of virtue which is productive of heavenly bliss.

4. Men must have conceived a very distressing love for her who now stoops with age, staggers, shakes her head, leans on a staff and tumbles, when the staff she now leans upon was the staff of her mother, [i.e. when she was young].

மும் - இவளிடத்தும், காழ் இல்லா - உறுதி இல்லாத, மம்மர் கொள்-
மோகத்தைக்கொண்ட, மார்தர்க்கு - மனிதருக்கு, தன் கை கோல்-
அவள் கையிலிருக்கும் ஊன்றுகோலானது, அம்மனை கோல் ஆகிய
ஞான்று - அவள் தாய்க்கு ஊன்றுகோலாயிருந்த நாளில், அண்
ங்கு ஆகும் - வருத்தமுண்டாயிருக்கும், [மிக்க ஆசை உண்டாயி
ருக்கு மென்றபடி,] எ-று.

மூப்பினால் முதலு வளைந்து தலை நடுக்கத்தோடு தள்ளாடிச்
செல்லும் இந்தக் கிழவியினிடத்தினும் அவள் பருவமடைந்திருந்த
காலத்தில் காமுக்கர்க்கு ஆசையாய் வருத்தமுண்டாயிருக்கும், ஆகவே
இப்போது வெறுக்கத்தக்க நிலையுள்ள இவள் முன் ஆசைப்படத்
தக்கவளாயிருந்தாள் என்பது கருத்து.

இதனால் இளமை நிலையல்ல என்றதாயிற்று. தாழா முதலியவை
செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கள். தலை
நடுக்கா என்பது சினைவினையாதலின் முதல்வினையோடு முடிந்தது.
இவள்மாட்டும்—உம்மை இழிவுசிறப்பு. கோல்மேல் வைத்து அம்
மானை ஆகிகிற வழக்கமும் உண்டு ஆதலால், இவள் இப்பொழுது
ஊன்றிக்கொண்டுபோகும் கோல் அம்மானை ஆகும் கோலாகிய கால
த்து என்றால் இளமைப்பருவத்து எனவும் கருத்துக் கொள்ளலாம்.()

எனக்குத்தாயாகியா னென்னையிங் கிட்டித்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள் - தனக்குத்தாய்
ஆகியவளு மதுவானாற் றாய்த்தசய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு.

(இ-ள்.) எனக்கு தாய் ஆகியாள் - எனக்குத் தாயாயிருந்தவள்,
என்னை ஈங்கு இட்டி - என்னை இவ்வுலகத்தில் விட்டுவிட்டி, தனக்கு
தாய் நாடி - தனக்கொரு தாயைத் தேடி, சென்றாள் - போனாள்;
தனக்கு தாய் ஆகியவளும் - அவளுக்குத் தாயாயிருந்தவளும், அது
ஆனால் - அப்படிபானால், இ உலகு - இந்த உலகம்; தாய் தாய்
கொண்டு - ஒருதாய் மற்றொருதாயைத் தேடிக்கொண்டு, ஏகும்
அளித்து - செல்லும்படியான ஏழ்மையை உடையது, எ-று.]

தாய் நாடிச் சென்றாள் என்றால் இறந்து இன்னொருத்தி வயற்
றிற்பிறக்கிறாள் என்பதாம். முக்களைப் பெற்று இளமையிலேயே
இறக்கிறாள் என்பதனால் இளமை சதமல்ல என்பது கருத்து.

5. She who was my mother, leaving me here had departed
seeking a mother for herself; if this was the case also with her
mother, then the wretched nature of this world is that mother's
die away, each seeking after another.

ஆகியாள்—ஆகு - பகுதி, இன் - இடைநிலை, ஈறுகெட்டது, ஆள் - விசுதி, ய்—உடம்படுமெய், சந்தி. ஆகியவள் — இதில் ஈறுகெட்ட இடைநிலைமேல் அகரச்சாரியையும் அள் விசுதியும் வந்தன. தாய்த்தாய்க் கொண்டு என்பதில் முதலது எழுவாயாத லினால் தகரம் விரித்தல்விகாரகம், இரண்டாவதில் “இயல்பின் விகாரமும்” என்கிறவிதியால் ககரம் மிக்கது; ‘தாய்தாய்க்கொண்டு’ என்கிறபாடம் நன்று. ‘தாயைத் தாவிக்கொண்டு’ எனவும் உரைக்கலாம், அதில் தாய் - வினையெச்சமாம், யகரம் - வினையெச்ச விசுதி. ஏ - அசை. (ரு)

வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னு மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில்.

(இ - ள்.) வெறி அயர் - வெறியாட்டம் ஆடுகிற, வெம் களத்து - உக்கிரமான இடத்தில், வேல் மகன் பாணி - பூசாரியினது கையில், முறி ஆர் நறு கண்ணி - தளிர்கள் நிறைந்த வாசனையுள்ள பூமாலே முன்னர் தயங்க-எதிரில் விளங்க, மறி - ஆடு, குளகு உண்ட அன்ன - உணவை உண்டதற்குச் சமானமான, மன்னு மகிழ்ச்சி-நிலையில்லாத சந்தோஷம், அறிவுடையாளர்கண் இல் - விவேகமுள்ளவர்களிடத்து இல்லை, எ - று.

உடனே தன்னை வெட்டுகிறதற்குக் கத்திபிடித்திருக்கிற பூசாரி கையில் தொங்குகிற மாலையிலுள்ள தளிரைத்தின்று அவ்வாடு சந்தோஷப்படுகிறதற்குச் சமானமாயிருக்கின்றது, இன்றைக் கிருந்து காலை அழியும்படியான இளமையைக்கண்டு மகிழ்தல் என்பது கருத்து.

பலஜந்துக்களைப் பலியிடுமிடமாதலால் வெங்களமென்றது. வேல் என்பது ஆயுதப்பொதுப்பெயராகையால் இங்கே கத்திக்குக் கொள்க. ஆர்—வினைத்தொகை. நறுங்கண்ணி — பண்புத்தொகை. தயங்க — நிகழ்காலவினையெச்சம். குளகு - இலைமேயும் விலங்கினுணவு. உண்ட அன்ன என்பது ஈறுதொகுத்தலால் உண்டன்ன என்று ஆயிற்று. உண்டு என்பதை உண்டால் என்பதின் திரிபாகக் கொண்டும் உரைக்கலாம் [வினை-சூ-உஎ.] இல் — விசுதிகெட்ட.

6. Unstable joy, like that of a sheep which, when the fragrant gralnd thick with foliage hangs before it in the hands of the sacrificing priest, in the horrid place where he holds his revels, eats thereof as if its were fodder, is never felt by wise-men.

குறிப்புமுற்று. உடையாளர் — உடைமையை ஆள்பவர் என்பது பொருள், ஒருசொற்றன்மைப்பட்டது. வேன்மகன் பாணியிலிருக்கும் மாலை தனது சாவுக்கு உற்பாதமென நினைபாத யாடு என்றமையின், தனக்கு உற்பாதம்போன்றது இளமையில் இவ்வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சி என்பது பெறப்படும். (சு)

பனிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தம் நிளமை - நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண னென்றிவனை வெஃகன்மின் மற்றிவனும்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து.

(இ-ள்.) இளமை - இளமைப்பருவமானது, பனி படு சோலை - குளிர்ச்சி பொருந்திய சோலையினிடத்து, பயன் மரம் எல்லாம் - பயனைத்தரும் மரங்களெல்லாம், கனி உதிர்ந்து வீழ்ந்தால் அற்று - பழங்கள் உதிர்ந்துபோய் வீழ்ந்தாற்போலும்; இவனை இப்பெண்ணை, வேல் கண்ணள் என்று-வேலைப்போன்ற துண்களையுடையவளென்று; நனி பெரிதும்-மிக விசேஷமாக, வெஃகன்மின் - ஆசைப்படாதிருங்கள்; மற்று - இன்னும் யாதெனில், இவனும் - இத்தன்மையான இப்பெண்ணும், குனிந்து-வளைந்து, கோல் கண்ணள் ஆகும்-கோலாகிய கண்ணை உடையவள் ஆவாள், எ-து.

ஒரு சோலையிலே யாவரும் விரும்பும்படி கனிகளோடுங் கூடியிருந்த மரம் அக்கனிக ளுதிர்ந்துவிட்டால் விரும்பத்தகாதாவது போல், இளமை அழிந்தபின் அவ்வுடம்பு விரும்பத்தகாததாம்; ஆதலினால் பெண்கள்மேல் ஆசைவைக்கவேண்டாம் என்பதாம்.

மூப்பில் பார்வை குறைந்துபோவதினால் கோலைத்தட்டி வழிகண்டுக்கொண்டு செல்வாள் என மூப்பிற்குக்குறியாகக் கோல்கண்ணள் என்றார்.

படு—வினைத்தொகை, படுதல்—பொருந்துதல். பயன்மரம் — இரண்டனுருபும்பயனும் தொக்கதொடர். மரம் — பால்பகா அஃறிணைப்பெயர், இங்கு பன்மை. கனி உதிர்ந்து — சினைவினை முதலைக்கொண்டது. கனி தொழிலாலுவம மாதலால் இளமை சிறிதுகாலமிருந்தொழியு மென்பது கருத்து. வீழ்ந்து எனபது வீழ்ந்தால் என்பதின் திரிபு. அற்று — அன் ஏன்னும் உவமையிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புமுற்று; அன் என்பதில் னகரம் சாரியை. நனி

7. The season of youth is like the fruit-bearing trees in cool groves after dropping all their fruits. Desire ye not greatly the damsel saying "she has lance-like eyes," for she will hereafter stoop in her gait and use the staff in lieu of her eyes.

பெரிதும் — ஒருபொருட்பன்மொழி. வெஃகன்மின் — எதிர்மறை
ஏவற்பன்மைமுற்று. மற்று—வினைமாற்றில்வந்த அகச. இவ்ளும்—
உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. (எ)

பருவ மெனைத்துள பல்லின்பா லேனை
இருசிகையு முண்டரோ வென்று - வரிசையால்
உண்ணுட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோள்
எண்ணு ரறிவுடை யார்.

(இ-ள்.) பருவம் எனேத்து உள-வயது எவ்வளவு உண்டு? பல்
லின்பால் ஏனை - பல்லின்தன்மை எவ்வளவு? இரு சிகையும் உண்
டரோ என்று-இரண்டு முனைகளிலும் மென்று தின்றீரோ என்று,
வரிசையால் - முறையால், உள் நாட்டம் கொள்ளப்படுதலால் - உள்
னத்தில் ஆராய்தலைச் செய்யப்படுவதனால், யாக்கை கோள் - தேகத்
தின் வலிமையை, [இளமையில் தேகக்கட்டை என்றபடி] அறிவுடை
யார் எண்ணார் - விவேகிகள் (சதமென்று) சிந்திக்கமாட்டார், எ-று.

இப்போது வயதென்னை? பல் தளர்ந்திருக்கிறதோ? பல் தளரா
மல் இருக்கிறதோ? வாயின் இருபுறங்களிலும் மென்று தின்னுப்படி
இருக்கிறதா? என்று, இப்படி காலந்தோறும் மாறுதலை விசாரிக்கக்
கூடியதாய் இருப்பதினால், இளமையில் உடம்பிலுள்ள வலிமையைச்
சதமென்னு நினைப்பது புத்தியினம் என்பது கருத்து.

எனைத்து—என் என்னும் வினாவிடைச்சொல்லின்மேல் ஐகாரச்
சாரியையும், து - விசுதியும் வந்த குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.
உளது என்பது ஈறுதொகுத்தலாய் உள என்று ஆயிற்று. ஏனை —
இதுவும் எனைத்து என்பதின் விகாரமென்னலாம், அல்லது ஏ என்
னும் வினாவிடைச்சொல்லடியாகவந்த குறிப்புமுற்றும்; எனகா ஐகா
ரங்கள் சாரியை, து - விசுதி குன்றியது. (அ)

இருசிகை - முற்சிகை பிற்சிகையுமாம்; அன்றி, இரண்டுகாலங்
களிலுங் கொள்ளும் கவனமுமாம்.

மற்றறிவா நல்வினை யாமினைய மென்னுது
தைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்மின்

8. How old are you? What is the state of your teeth? Do
you chew at both ends of your jaw? Thus with one question
after another do they inquire about the state of the body. The
wise will not therefore consider the bodily vigour in youth to be
overlasting.

9. Say not "we are young and will look to virtue bye and
bye," but give alms while you have wealth without hiding

முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியால்
நற்கா யுதிர்ந்தலு முண்டு.

(இ - ள்.) நல் வினை - தருமகாரியத்தை, மற்று அறிவாம்-பின் னே அறிந்து செய்வோம், (இப்போது) யாம் இளையம் என்னாது - யாம் இளையவரா யிருக்கின்றோம் என்று நினையாமல், கைத்து உண் டாம் போழ்தே - பொருள் இருக்கும் பொழுதே, கரவாது அறம் செய்மின்-மறைக்காமல் தருமத்தைச் செய்யுங்கள், தீ வளியால் - கடுங்காற்றினால், முற்றி இருந்த - முதிர்ந்த, கனி ஒழிய - பழங்கள் நீங்கிநிற்க [விழாமலிருக்க], நல் காய் - நல்ல காய்கள், உதிர்ந்தலும் உண்டு - , எ - று.

பெருங்காற்றடிக்கையில் பழங்கள் உதிராமலிருக்க, காய் உதிர் வதுபோல் வயது சென்றவர் பிழைத்திருக்க வாலிபர் இறத்தலும் உண்டாதலால், நாம் இப்பொழுது போகங்களை அணுபவித்துக் கொண்டு வயது முதிர்ந்தபின் தருமகாரியங்களைச் செய்துகொள் வோம் என்று நினையாமல் பொருள் கிடைத்தபோதே தருமம் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

மற்று - வினைமாற்றில் வந்தது. இளையம் - குறிப்பு முற்று. கைத்து-கையிலிருக்கத்தக்கது என்னுங் காரணத்தால் பொருளுக் குப் பெயராயிற்று. கை-பகுதி - த் - சந்தி - து - ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி. நற்காய் - வலியகாயுமாம்; நன்மைப்பண்பு வன்மைக்கு வந்ததாகவுங் கொள்ளலாம். உதிர்ந்தலும்-எதிர்மறை உம்மை. (க)

ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையால்
தோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்மின் - பிப்பி
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் றற்றதன் [துக்கிப்
கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று.

(இ-ள்.) ஆட்பார்த்து உழலும் - (ஆயுள்முடிந்த) ஆனைத்தேடிக் கொண்டுதிரிகிற, அருள் இல் கூற்று - கிருபை யில்லாத யமன், உண் மையால் - இருப்பதனால், தோள் கோப்பு - (பிரயாணத்துக்கு வேண்டுவதாய்) தோளில் சேர்க்கத்தக்க மூட்டையை [தருமத்தை], காலத்தால் கொண்டு - நேர்த்தகாலத்தில் கைக்கொண்டு, உய்மின் - பிழையுங்கள் ; பீள் பிதுக்கி - (வயிற்றில் இருக்கும்) கருவை வெளிப்

it, for in a storm while fully ripe fruits remain (in trees) green fruits fall off.

10. Truly relentless Death wanders about seeking after men. O! take ye the shoulder wallet [*i. e. practice virtue*] be-
time and save thyself. He even thrusts forth the foetus and
takes away the child amidst the cries of its mother. So it is
well always to know his subtlety.

படச் செய்து, தாய் அலற - தாயானவள் கூவி அழ, பிள்ளையை கோடலால் - பிள்ளையைக் கொண்டுபோவதினால், அதன் கள்ளம் - அக்கூற்றினுடைய வஞ்சனையை, கடைப்பிடித்தல் நன்று - அறிந்து தேர்தல் நல்லாதாம், எ-று.

இயமன் கிருபையில்லாமல் சிறியவனோ பெரியவனோ ஆயுசு முடிந்தவனிடம் செல்லுகின்றான் ; அன்றியும் தாய் வருந்திச் சுமந்த கருவை அக்காலத்தில் வெளிப்படுத்தித் தாய் அழும்படி அந்தக் குழந்தையைக்கொண்டுபோகின்றான் ; ஆதலால், இயமன் எந்தக்காலத்தில் வந்து பிடிப்பானோ என்று நினைத்து இளமையை நிலையுள்ள தென்று நம்பாமல் நேர்ந்தபோதே அறஞ் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

“இயல்பின்விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்” என்கிற உருபு புணரியல் (கசு - வது) சூத்திரத்தினால் ஆள் என்னும் உயர்திணைப்பெயரின் ஈறு திரிந்தது. அருளில்சூற்று—மெய்யீற்றுப்புணரியல் (௩௦ - வது) சூத்திர விதியால் இல் என்பது ஈறு இயல்பாய் முடிந்தது. தோளில் கோக்கத்தக்கது தோட்கோப்பு—மூட்டை ; அது இங்கே தருமத்திற்கு உவமை ஆகுபெயர். காலத்தால்—ஆல் உருபு இடப் பொருளில் வந்தது ; “யாதனுருபிற் கூறிற்றயினும்” [பெயரியல்—சு.௦.] “காலத்தினுற்செய்த நன்றி” என்பதுபோல. பிதுக்கல் — பிறவினை ; பிதுங்கல் — தன்வினை ; மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தானது பிறவினைக்குறி. பிள்ளை இடவாகுபெயராய் உயிரின்மேனின்றது. மற்று - அசை.

(௧௦)

௩ - வது அதிகாரம்.—Chapter III.

யாக்கைநிலையாமை.—The Instability of the Body.

[அஃதாவது, உடம்பு நிலையற்றது என்பதைக்குறித்துச் சொல்லுவது.] புறத்ததாகிய செலவ நிலையாமையையும், அகத்ததாகிய இளைமை நிலையாமையையும் முறையே உணர்த்தி அவ்விரண்டனுபவித்திற்கும் உரிய யாக்கையினது நிலையாமையை ஈண்டுக் கூறினார். அதிகாரமுறையும் இதனுணர்சுக.

மலைமிசைத் தோன்று மதியும்போல் யானைத் தலைமிசைக் கொண்ட குடையர் - நிலைமிசைத் துஞ்சினு ரென்மெடுத்துத் துற்றப்பட்ட டாரல்லால் எஞ்சினு ரிவ்வுலகத் தில்.

1. Even of the lords of the umbrella, held over the head of the elephant like the moon seen over the hills, none are left

(இ - ள்.) மலைமிசை தோன்றும் - மலையின்மேல் காணப்படுகிற, மதியம்போல் - சந்திரனைப்போல, யானை தலையிசை கொண்ட குடையர்-யானையின் தலைமேல் வைத்த குடையையுடைய அரசரும், நிலமிசை - பூமியில், தஞ்சினார் என்று - இறந்தார்களென்று, எடுத்த தூற்றப்பட்டார் அல்லால் - பல ரறியக்காட்டி இகழப்பட்டவர்களே யல்லாமல், எஞ்சினார் - (அவ்விசைச்சிக்கு உட்படாமல்) மிகுந்தவர்கள், இ உலகத்து இல் - இவ்வுலகத்தில் இல்லை, எ-று.

மகா ராஜாதிராஜாக்களும் இறந்தார்களென்று இகழப்படுதலால் யாக்கை நிலையற்றது என்பது கருத்து.

குடையர்—இங்கே உயர்வு சிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. மதியம்—அம் - சாரியை. தஞ்சினார்—இது இடக்கரடக்கல். மலை - யானைக்கும், மதி-குடைக்கும் உவமம். நிலமிசை என வேண்டாது கூறினார் ; நிலையாமையையுடையதென்பது தோன்ற. (க)

வாழ்நாட் கலகாய் வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாட் படாஅ தெழுதலால் - வாழ்நாள்
உலவாழு னெப்புர வாற்றுமின் யாரும்
நிலவார் நிலமிசை மேல்.

(இ - ள்.) வாழ் நாட்கு - உயிரோ டிருக்குங்காலத்துக்கு அலகு ஆய் - கணக்காய், வயங்கு ஒளி மண்டிலம் - விளங்குகிற சூரியன், வீழ் நாள் படாது - பிரயோசனமில்லாத காலம் உண்டாகாமல், எழுதலால் - உதயமாதலால், வாழ்நாள் உலவா முன் - ஆயுசு கெடாமுன், ஒப்புரவு ஆற்றுமின் - கடமையான தர்மங்களைச் செய்யுங்கள்; யாரும் - எப்படிப்பட்டவரும், நிலமிசைமேல் - பூமியின்மேல், நிலவார் - நிலபெறார், எ-று.

சூரியன் உதயமாவது ஒருநாள் கழிந்தது இரண்டுநாள் கழிந்தன என்று ஆயுசுக்கு அளவிடுவதா யிருத்தலால் ஆயுசு கழிந்துபோவதற்கு முன்னே தர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

மண்டலம் = [வட்டம்], இவ்வடசொல் தமிழில் மண்டிலம் என விகாரப்பட்டு வழங்குகின்றது. படாஅது—இவ்வளபெடை சீர் கிரப்ப வந்தது. உலவா—உல - பகுதி, ஆகாரம் - எதிர்மறைவிசுதி. நிலவார் என்பதில் நில - பகுதி. ஒப்புரவு—பெரியோர் ஒப்பும்படி

in this world without its being proclaimed that they have all died.

2. The shining sun rises as the measure of the day of life without one day's omission. Therefore perform your duty before your days expire. No person will abide in this earth beyond it.

யானபலம்; இது உபகாரத்திற்கு வழங்குகின்றது. மிசை மேல்—
“ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பினின் வழா” [பொது-சூ-சஎ.] (௨)

மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின
அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாம்ப - பின்றை
ஒலித்தலு முண்டாமென் றுயந்துபோ மாமே
வலிக்குமா மாண்டார் மனம்.

(இ-ள்.) மன்றம் கறங்க - சபையெல்லாம் முழங்க, மணம் பறை
ஆயின - கலியாண வாத்தியமாய் நின்றவை, பின்றை அன்று - பின்
பு அன்றைக்கே, ஆங்கே-அவ்விடத்திலேயே, அவற்கு - அந்த மனித
னுக்கு, பிணம் பறை ஆய் - பிணவாத்தியமாய், ஒலித்தலும் உண்
டாம் என்று - ஓசைப்படுவதும் உண்டு என்று நினைத்து, மாண்டார்
மனம் - மாட்சிமைப்பட்டவர்களுடைய மனமானது, உய்ந்து போம்
ஆமே - (பிறவித்தயருக்குத்) தப்பிப்போம்படியான வழியை, வலி
க்கும் - உறுதியாய்ப் பற்றியிருக்கும், எ-று.

ஒருவருக்குக் கலியாணத்துக்கு வைத்த வாத்தியமே உடனே
அவர்களுக்கு அடிக்கும் வாத்தியம் ஆம்படியான நிலை யுள்ளது இவ்
வுடம்பு; ஆனதால் இப்படிப்பட்ட வுடம்பைப் பராமரியாமல் தரு
மஞ்செய்ய முயலுவார் பெரியோர் என்பது கருத்து.

‘மணப்பறையாயின’ என்றமையின், ஆண்பால் பெண்பாலுமட
ங்க அவர்க்கு என்றார். ஒலித்தலும்—உம்மைஎதிர் மறையில் வந்தது.
என்று—இவ்விடைச்சொல்லோடு நினைத்து என்னும் ஒருசொல் கூட்
டிக்கொள்க. வலிக்குமாம்—ஆம் - அசை. மாண்டார்—மாண் -
பண்படிப் பகுதி, ட் - இடைநிலை, ஆர் - விசுதி இறந்தார். என்னும்
பொருள்படும்போது மாள் - பகுதி. (ங)

சென்றே யெறிப வெருகால் சிறுவரை
நின்றே யெறிப பறையினை - நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுண் மூடித்தீக் கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து.

(இ - ள். சென்று - (செத்தவிடத்திற்குப்) போய், ஒரு கால்
எறிப (பறையினை) - பிணவாத்தியத்தை ஒருதரம் கொட்டுவார்கள் ;

3. The mind of the excellent will urge them along the
path of safety by the suggestion that the marriage drum beaten
at a house may, that very day, become the funeral drum of the
bridegroom and sound as such.

4. One they go and beat the drum ; after pausing a little,
they beat it again ; and by the time they beat it the third time,
they cover up the corpse and take it away with the funeral fire,
the dying carrying the dead.

சிறுவரை நின்ற - (பின்) சிறிதுகாலம் சும்மாவிருந்து, பறையினை எறிப - சாப்பரை யடிப்பார்கள் ; முக்காலக் கொட்டினுள் - மூன்றாக்காலம் வாத்தியத்தைக் கொட்டுவதற்குள்ளே, சாவார் - சாகப் போகிறவர்கள், செத்தாரை - செத்துப்போனவர்களை, மூடி சுமந்து - வஸ்திரத்தினால் மறைத்துத் தூக்கிக்கொண்டு, தீ கொண்டு எழுவர் - நெருப்பையெடுத்துக்கொண்டு போவார்கள் ; நன்றே காண் - நன்றாய் யோசித்துப்பார், எ - று.

மூன்றாம் கொட்டுக்குள்ளே செத்தவரைச் சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டுபோகிறார்களாதலால் யாக்கை நிலையற்றது என்பதாம்.

“சாவார்” என்பது, இன்றைக்கொருவரைச் சுடுகாட்டில் விட்டு வந்தவர் நாளைக்குச் செத்துப்போவார் என்பது தோன்றுதற்கு. சென்றே நின்றே—ஏகாரங்கள் - அசை. நிற்கல் - கொட்டுதலின் மைக்காயிற்று. உயிர் நீங்கிய உடம்பை செத்தார் என்றது, இயல்பு பற்றிவந்த திணைவழுவமைதி. எறிப—“அர் ஆர் பவ்வு ரகரமா ரீற்ற” என்றதனால் ப விசுவாமித்யா பரம்பாளுக்கு வந்தது, [வினை-சூ-அ.] “பாந்தம் செலவொடு வரவும்” என்றதனால், [பத-சூ-கஅ.] இங்கே எதிர்காலம் காட்டியது. (ச)

கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென்ற லற [ண்மண் பிணங்கொண்டு காட்டியப்பார்க் கண்டும்-மணங்கொடு மின்மின்மின் டென்னு முணர்வினாற் சாற்றுமே தொண்டொண்டொண் ணென்னும் பறை.]

(இ - ள்.) கணம் கொண்டு - கூட்டம்கொண்டு, சுற்றத்தார் - உறவினர், கல் என்று அறை - கலீரென்று கூவி அழ, பிணம் கொண்டு - பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு, காட்டு உய்ப்பார் - சுடுகாட்டில் இடுபவரை, கண்டும் - பார்த்தும், மணம் கொண்டு - கலியாணஞ் செய்துகொண்டு, ஈண்டு உண்டு உண்டு என்னும் - இவ்வுலகத்தில் நிச்சயமாய்ச் சுகமுண்டு சுகமுண்டு சுகமுண்டு என்கிற, உணர்வினாள் - அறிவுள்ளவனைக்குறித்து, தொண் தொண் தொண் என்னும் பறை - தொண் தொண் தொண் என்கிற வகையாய் ஒலிக்கிற பிணப்பறையானது, சாற்றும்- (இவ்வாழ்க்கை இவ்வகையது என்று) சொல்லும், எ - று. ஏகாரம் - அசை, பிரசித்தத்தைக் காட்டியது என்றுஞ் சொல்லலாம்.

5. To him who, though he has seen the relations assemble and take away the corpse to the burning place in the midst of loud lamentations, does nevertheless marry and say to himself “there is surely happiness on this earth,” the funeral drum will beat in warning tones..

இறந்து சுடுகாடு சேர்பவரைப் பார்த்தும் கலியாணஞ்செய்து
கொண்டு நான் சுகமே வாழ்வேன் என்று நினைக்கிற மூடனுக்குச்
சரீரம் நிலையுள்ளதென்று நினையாதே எனப் பிணப்பறை தன் ஒலி
யால் தெரிவிக்கின்றது என்றால், நாளைக்கு நமக்கும் இதுதான் கதி
யென்று அறிவு மூட்டுகின்றது என்பது கருத்து.

‘கல்’ என்பது அழும் ஓசையின் குறிப்பு. உய்ப்பார்க்கண்டு—
‘இயல்பின்விகாரமும்’ என்கிற [உருபு - ரூ - கசு.] விதியால் வலி
மிகுந்தது. உண்டு உண்டு உண்டு என்னும் அடிக்கு நிச்சயமென்கிற
பொருளில் வந்தது ; [பொது - ரூ - சச.] தொண் தொண் தொண்
என்பது ஒலிக்குறிப்பு. பறைசாற்றும் என்பது தற்குறிப்பேற்ற
வணி. (டு)

நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலெ னன்றாய்ந் தடக்கிலென்
பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
தோற்சபயு ணின்ற தொழிலரச் செய்தாட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்.

(இ - ள்.) தோல் பையுள் நின்று - தோலாற் செய்த பையாகிய
உடம்பிலிருந்து, தொழில் அற செய்து - (தான் செய்யவிதித்த)
தொழில்களைப் பூரணமாகச்செய்து, ஊட்டும் கூத்தன்-அப்பயனைத்
தன்னை) அனுபவிக்கச்செய்கிற கூத்தாடியாகிய ஆத்துமா, புறப்பட்
டக்கால் - (அதைவிட்டு) அப்புறஞ் சென்றால், (அவ்வுடலை) நார் தொ
டுத்து ஈர்க்கில் என் - கயிற்றாற் கட்டி யிழுத்தாலென்ன ? நன்று
ஆய்ந்து அடக்கில் என் - நன்றாகச் சுத்தஞ்செய்து அடக்கஞ்செய்
தால் என்ன ? பார்த்த உழி பெய்யில் என் - கண்டவிடத்தில் போ
ட்டாலென்ன ? பல்லோர் பழிக்கில் என் பலரும் பழித்தாலென்ன ?
[யாதும் இழிவு மில்லை சிறப்புமில்லை என்றபடி,] எ - று.

இறந்தபின் உடலை மேன்மைப்படுத்தினாலும் உயர்வில்லை ; தாழ்
மைப்படுத்தினாலும் குறையில்லை ; ஆதலின் இறவாதிருக்கும்பொழு
தே நற்காரியம் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

இப்பாட்டு யாக்கை நிலையாமையைக் குறிப்பிப்பதனால் இவ்
வதிகாரத்தில் சேர்க்கப்பட்டது என்றறிக்க. உயிரோடிருக்கும்போ
து ஒருகாலத்துக்கொருகால் வெவ்வேறான செய்கைகளைச் செய்வத
னால் ஆத்துமாவைக் ‘கூத்தன்’ என்றது உருவகம்.

6. When the soul has, after dwelling in it and doing per-
fectly all that it was ordained to do and enjoy, left the skin-bag
i. e. the body, what does it matter whether it is dragged about
with a rope, or be buried carefully cleaned and washed, or be
cast away any where, or be left to be contemned by all ?

என் என்பது எவன் என்னும் குறிப்பு வினேமுற்று, இடைகுறைந்தது. பார்த்த உழி என்பது ஈறு தொக்கதாய்ப் பார்த்துழி என்று ஆயிற்று; உழி - இடம். பல்லோர்—ஈற்று அயல் ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று [பொ - சூ - உ.] (சு)

படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக்
கெடுமிதோர் யாக்கையென் றெண்ணித்-தடுமாற்றம்
தீர்ப்பேய்யா மென்றுணருந் திண்ணறி வாளரை
நேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின் மேல்.

(இ - ள்.) படு மழை மொக்குளில் - வீழ்கின்ற மழைநீரினது குமிழிபோல், பல்காலும் தோன்றி - பல காலங்களிலும் உண்டாகி, கெடும் இது - நாசமாகும்படியானது, ஓர் யாக்கை என்று எண்ணி - ஒருவனைப்பொருளாகிய தேகம் என்று நினைத்து, தடுமாற்றம் தீர்ப்பேய்யாம் - (இந்தச் சம்சாரத்தில்) தடுமாறுவதை நாம் போக்கக் கடவோம், என்று உணரும் - என்று அறிந்து நிற்கிற, திண் அறிவாளரை - உறுதியான ஞானமுள்ள பெரியோர்களை, நீள் நிலத்தின் மேல் - இந்தப் பெரியபூமியில், நேர்ப்பார் யார் - ஒத்திருப்பவர்கள் யார்? [ஒருவரு மில்லை என்றபடி], எ - று.

மழை நீர்க்குமிழிகள்போல நிலையற்ற உடம்பெடுத்துத் தடுமாறுவதை ஒழிக்க முயல்வார்கள் பெரியோர், நாமும் அப்படி முயல்வது நலம் என்பது கருத்து. உவமையணி.

தோன்றலும், கெடுதலும், உருவமாயும் அரித்தியமாயுமுள்ள உடலுக்கே இயல்பாதலால், “தோன்றிக்கெடும் யாக்கை” என்றார். கெடாத உடலின்மையானும், உயிர் உடலோடு கூடியே வினைப்பயனை நுகரவேண்டுமாதலானும் “பல்காலும்” என்றார்.

படுதல்=வீழ்தல். படுமழை—வினைத்தொகை. மொக்குளின்—ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருளில் வந்தது. ஒன்றென்னும் வரையறைப்பண்பு இழிவை யுணர்த்திற்று. (எ)

யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற யாக்கையா லாய பயன்கொள்க - யாக்கை

7. Who are there in this wide world who can be compared to those men of profound wisdom, who look upon the body as nothing more than a thing which like the bubbles caused in the falling rain many a time vanishes (then and there), and who in consequence determine to rid themselves of the evil of births?

8. Let those who have got a lasting body enjoy the benefits which are to be derived from it; for the body is like a

மலையாடு மஞ்சுபோற் றேன்றிமற் றுங்கே
நிலையாது நீத்து விடும்.

(இ - ள்.) யாக்கையை - உடம்பை, யாப்பு உடைத்து ஆ - உறுதியை யுடையதாக, பெற்றவர் - முன்னர்ச் செய்த நல்வினையால் அடைந்தவர், தாம் பெற்ற யாக்கையால் ஆய பயன் - தாம் அடைந்துள்ள தேகத்தினால் ஆகத்தக்க அற்பிரயோஜனங்களை, கொள்க - கொள்ளக்கடவர், (ஏனெனில்) யாக்கை - தேகமானது, மலை ஆடு மஞ்சுபோல் தோன்றி - மலையினிடத்திலே ஆடுகின்ற மேகம்போலக் காணப்பட்டு, நிலையாது - நிலைபெறாமல், நீத்துவிடும் - (உயிரை) ஒழித்துவிடும், எ - று.

மலைமேல் அசைந்துகொண்டிருக்கிற மேகத்தைப்போல உடம்பு நிலையற்றதாகையால் அது உறுதியாயிருக்கும்போதே நற்காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. உவமையணி.

யாத்தல்—கட்டுதல், தோல் நரம்பு முதலியவைகளால் கட்டப் படுவதாகையால் யாக்கையெனச்சொல்லப்பட்டது; யா - பகுதி, கு - சாரியை, ஐ - விசுதி. ஆய—ஆகிய என்பதின் இடைக்குறையென்பார்கள்; அல்லது ஆ - பகுதி, யகரம் - இறந்தகால இடைநிலை, அ-பெயரெச்சவிசுதி. மற்று, ஆங்கு, ஏ,—இம்மூன்றும் அசை.

மாறுடயாக்கையின் அருமைதோன்ற 'பெற்றவர்' என்றும், அதனை வற்புறுத்தப் பின்னரும் யாக்கை, என்றும், அதனாலடைவது அறனே யென்பார், 'பயன்' என்றங்கூறினார். (அ)

புன்னுனிமே னீர்போ நிலையாமை யென்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க வறவினை - இன்னினியே
நின்றா நிருந்தான் கிடந்தான் றன்கேளவறச்
சென்றா னெனப்படுத லான்.

(இ - ள்.) இன் இனி ஏ - இப்பொழுதே, (ஒருவன்) நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான்-நின்றுகொண்டிருந்தான் உட்கார்ந்தான் படுத்தான், தன் கேள் அலற சென்றான்-தன் பந்துக்கள் அலறி அழ இறந்தான், எனப்படுதலால் - என்று சொல்லப்படுவதனால், (உடம்பு) புல் துணிமேல் - புல்லின் துணியிலிருக்கிற, நீர் போல் - நீர்த்துளியைப்

cloud which quivers on the mountain only for a time and almost directly vanishes.

9. Practise virtue at this very moment [immediately], acknowledging the instability of the body which is like the dew drop on the points of the grass; for it is daily said 'This very moment he stood, he lived, he lay down, and he departed amidst the cries of his relations.

போல, நிலையாமை என்று எண்ணி - நிலைபெறாத தன்மையையுடையது என்று நினைத்து, இன் இனி ஏ - இப்பொழுதே, அறம் வினை செய்க - தர்மகாரியத்தைச் செய்யக்கடவர், எ-று.

ஒருவன் ஒரேகாலத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கக் கண்டே னென்றும், மற்றொருவன் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டே னென்றும், இன்னம் ஒருவன் படுத்திருக்கப் பார்த்தேனென்றும், கடைசியிலொருவன் அவன் இறந்துபோனென்றும் சொல்லும்படி மனிதனுடைய நிலை யிருக்கிறதினால் தருமத்தைச் சீக்கிரத்தில் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

இன் இனி—இன் என்பது நிகழ்காலம் என்பது தெரிவிக்கிற ஒருவகை இடைச்சொல். அது மிக என்னும் பொருளினால் அடுக்கி இன்னின் என்றாகி ஈற்றில் இகரச்சாரியை பெற்றது. சிறிதுங்காலம்வீண் செல்லாமையைக் குறித்து நின்றது. ஏ-தேற்றம். கேள்-கேண்மையென்னும் பண்பினடி; கேளிர்க்குப் பண்பாகுபெயர். அறம் வினை என்பதில் மகரங்கெட்டது [மெய்யீறு - கு - கசு], இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (க)

**கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி
வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள் - வாளாதே
சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புட்போல
யாக்கை தமார்க்கொழிய நீத்து.**

(இ - ள்.) மாந்தர்கள் - மனிதர்கள், கேளாதே வந்து - (வரட்டுமா என்று) கேளாமல் வந்து, கிளைகளாய் இல் தோன்றி - உறவினராய்த் தன் குடியிற் பிறந்து, வாளாதே - சொல்லாமலே, சேக்கை மரன் ஒழிய - தனக்கு வாசஸ்தானமா யிருந்த மரத்தை ஒழித்து, சேண் நீங்கு புள் போல - தூரத்தில் நீங்கிச் செல்லுகிற பட்சியைப் போல, தமார்க்கு-தம்மவர்களுக்கு, யாக்கை ஒழிய நீத்து - உடம்பை விட்டு விட்டு, வாளாதே போவார் - சொல்லாமல் போகின்றார்கள், எ - று.

பறவைகள் தமது இச்சையின்படி மரங்களில் வந்து சேர்வதும் விட்டுப்போவதும் போல மனிதர் கர்மவசத்தினால் ஒருகுடியிற் பிறப்பதும் நீங்குவதுமா யிருப்பதுபோல் வந்து போகிறவரை உறவினரென்றெண்ணிப் பாடுபட்டு ஆழலாமல் தருமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

10. Men without previous intimation come into this world, appear in the Family as relations, and quietly depart, leaving their body to their relatives, just as the bird that goes far off forsaking its nest-tree.

கேளாது, வாளாது, —வினையெச்சங்கள். இவை மௌனமாய் என்ற பொருளில் நின்றன என்பர். கிளை-உவமை யாகுபெயர். சேக்கையை மரனில் ஒழிய எனக் கோடலும் ஒன்று ; சேக்கை - கூடு. பறவை முட்டையிட்டுப் பொரித்தலுக்குக் கூடுகட்டி வசித்து, அத் தொழில் முடிய அக்கூட்டை விட்டொழியுமாறு, வினைப்போகஞ் சளை நுகர ஒரு உடலைக்கொண்டு, அவ்வறுபவமுடிய அவ்வுடலை விட்டு நீங்குவர் என்பது. இதனைக், “சூடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந்தற்றே - உடம்போ மியிரிடை நட்பு” என்னுந் திருக்குறளோடு ஒத்திட்டினார்க. மரம் மரன் ஆனது போலி, [எழுத்து - சூ - கூஎ.] நீத்து — நீ பகுதி, த் - இடைநிலை, உ - விசுதி, தகரம் - சந்தி. ஆல் - அசை.

(க0)

சு-வது அதிகாரம்.—Chapter IV.

அறன்வலியுறுத்தல்.—The Source of Power of Virtue.

அதாவது அறத்தினது வலியை அறிவித்தல்:—அறம் - பிராணிகளுக்கும் இதஞ்செய்தல், உண்மையுரைத்தல், இயம நியமாதிகளையாட்டித்தல் முதலியவாம். நிலைபேறில்லாத செல்வம் இளமை யாக்கைபோல லாகாமல், நிலையுடைத்தான இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்றையும் தருவதும், மற்றைய பொருள் இன்பங்களினும் மேம்பட்டதுமான அறத்தினது உறுதியை வற்புறுத்துக்கூறுவது. அதிகாரமுறைமையை உய்த்துணர்க.

அகத்தாரே வாழ்வாரென் மண்ணாந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெறார் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பாரே மேலைத்
தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்.

(இ - ள்.) மேல் தவத்தால் - மூன் ஐனனத்தில் செய்த நோன்புகளினால், தவம் செய்யாதார் - (பிற்பிறப்பில்) தவஞ்செய்யாதவர்கள், அகத்தாரே வாழ்வார் என்று - அகத்திலுள்ளவரே நன்மையடைவார் என்று நினைத்து, அண்ணாந்து நோக்கி—, -தாம் புகப்பெறார் - தாங்கள் உள்ளே போகப் பெறாதவராகி, புறங்கடை பற்றி-தலைவாயிலைப் பிடித்துக்கொண்டு, மிக வருந்தி யிருப்பார் - மிகவும் வருத்தப்பட்டுக்கொண் டிருப்பார்கள், எ-று.

1. Those who have not, through the result of their penance in former birth, practiced any austerities here below, will feel much distressed and remain at the threshold (of the wealthy), not being allowed to enter, and gaze about saying that those alone who have gone in are fortunate.

ஒரு தனவான் வீட்டில் சுபாசுபங்கள் நேர்ந்தபோது யாசகர் பலர் உட்புகுந்திருக்க மற்றொரு யாசகன் உள்ளே போயிருப்பவர்கள் நல்ல பயனைப்பெறுவார்கள் ஆதலின், நாரும் உள்ளே செல்லக் கடவோம் என்று உள்ளே புகப்பார்க்க, வாசற் காப்போரால் தடையூற்று வாசற்படியைப் பிடித்துக்கொண்டு அண்ணாந்து பார்த்து வருத்தப் பட்டுக்கொண்டிருப்பான் என்பதாம்.

இது பூர்வஜனனத்தில் தருமஞ்செய்யாத கொடுமையால் வந்தது எனச் சொன்னதனால், தருமம் செய்வது இம்மை மறுமைகளுக்கு உறுதி என்றும், பொருள் இன்பங்கள் அப்படியல்லவென்றும் சொன்னதாயிற்று.

அகத்தாரே—இங்கு ஏகாரம் பிறர்வாழார் என்பதைக் குறித்ததனால் பிரிநிலை. அண்ணாத்தல் தலையின்றொழில்; ஆதலின், அது முதல் வினையாகிய நோக்கி என்பதைக் கொண்டது. அண்ணாந்து—அண்ணா - பகுதி. பெரு அர்—அளபெடை இசைநிறைக்க வந்தது. புறங்கடை மீகண் என்பதுபோல முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. மூன்றாம் அடியில் தாம் ஏ இரண்டும் அசை. தவத்தால் தவஞ்செய்வதாவது—முந்திய ஜனனத்தில் செய்ததவம் பிந்திய ஜனனத்தில் தவஞ் செய்வதற்குக் காரணமாய் சங்கிலி போல் தொடர்ந்திருக்குந் தன்மை. “தவமுந் தவமுடையார்க்காகும்” என்பது திருக்குறள். தவத்தால் என்பதை செய்யாதார் என்பதின் பகுதியில் முடித்துக்கொள்க. (க)

ஆவாநா மாக்க நசைஇ யறமறந்து

போவாநா மென்னுப் புலையெஞ்சே - ஓவாது

நின்றுநுற்றி வாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாள்கள்

சென்றன செய்வ துரை.

(இ-ள்.) ஆ ஆ - ஐயோ! நாம் ஆக்கம் நசைஇ - நாம் செல்வத்தை விரும்பி, அறம் மறந்து - தருமத்தை மறந்து, போவாம் நாம் என்ன - நாம் இறந்துபோவோம் என்று நினைவாத, புலையெஞ்சே - அற்பமான மனமே!, ஓவாது - ஒழியாமல், நின்று - நிலைபெற்று, உஞற்றி வாழ்தி எனினும் - முயற்சிசெய்து வாழ்வாயானாலும், நின் வாழ்நாள்கள் - உன்னுடைய ஆயுள் நாள்கள், சென்றன - ஒழிந்தன; செய்வது உரை - இனிச் செய்வவேண்டியதைச் சொல்லு, எ-று.

2. O foolish heart that thinketh not that thou wouldst die but desireth only to acquire wealth and forgetteth to exercise virtue! Though thou mayest incessantly exert thy best and live long and prosperous, say what wilt thou do when the days of thy life are passed away?

நாம் ஆக்கம் நசைஇ ஆவாம் - செல்வத்தை விரும்பி விர்த்தியா
வோம் (என்று எண்ணி), அறம் மறந்து போவாம் நாம் - தருமத்தை
மறந்து இறந்து படுவோம் நாம், என்றா புலனெஞ்சே - என்று எண்
ணாத அற்பமனமே!, எனவும் உரைக்கலாம்.

உள்ளகாலமும் செல்வம்பெற்று வாழ்வதற்கே முயன்று தருமத்
தைச் செய்யாதுவிட்டால் உன்வாழ்நாள் சீக்கிரம் ஒழிந்தபின் செய்
யத்தக்கது ஒன்றுமில்லை என்பது கருத்து.

ஆஆ—இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொல். ஆவாம், போவாம்—தன்
மைப்பன்மை எதிர்காலவினைமுற்று; உள்பாட்டில் வராமல் தனித்து
வந்தன. ஆக்கம்—விர்த்தியாக்குதற்குக் காரணமாதலின் செல்வத்
திற்குக் காரணப்பெயர். ஆக்கு—பிறவினைப்பகுதி, இதில் கு - பிற
வினைவிருதி, அம் - விருதி. நசைஇ—நசைந்து என்பதின் விகாரம்.
புலை - பகுதிப்பொருள் விருதியாகிய ஐயீற்றுப் பண்புப்பெயர்.
பிறப்பு வீடுகனையடைய -சாதனமான மனம் இம்மாதாட யாக்கை
யிற் கூடினின்றபோதே யாதலின் வாழ்நாளை 'நின்வாழ்நாள், என்
றார். ஓவாது—ஓ - அல்லது ஓவு - பகுதி. (உ)

வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய வுயிரா
மனத்தி னழியுமாம் பேதை - நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தெல்லை யிகர்தொருவு வார். -

(இ - ள்.) பேதை - புத்தியினன், வினைப்பயன் வந்தக்கால் -
தீவினைப்பயனாகிய ஆபத்து நேர்ந்தால், வெய்ய உயிரா - கடுமையாக
மூச்சுவிட்டு, [பெருமூச்சுவிட்டு], மனத்தின் அழியும் - மனதிலே
வருந்துவான்; அதனை நினைத்து - அத்தீவினைப்பயனை நினைத்து,
தொல்லையது என்று - முற்பிறப்பின் பாவத்தால் நேர்ந்ததென்று,
உணர்வாரே-அறிந்த விவேகிகளே, தடுமாற்றத்து எல்லை - சம்சார
துக்கத்தின் எல்லையை, இகந்து ஒருவுவார் - விட்டு நீங்குவார்கள்,
எ - று.

விவேகமில்லாதவர் சங்கடம் வந்தபோது இது முற்பிறப்பின்
வினையென்று எண்ணாமல் வருந்துவார்; அதையறிந்தவரோ வருந்த
மாட்டார் என்பது கருத்து.

3. When the ignorant suffers from the fruits of evil deeds
of former birth, he sighs bitterly and grieves at heart; but the
wise reflecting that it is the result of their sins in former birth
will escape from the troubles of family life and pass over its
limits.

இதனால் விவேகமும் தருமத்தின் பயன் என்று சொல்லியதா யிற்று.

வெய்ய—வெம்மையி னடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினை யெச்சம், வலிய பைய என்பனபோல. உயிரா — செய்யாவென்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்சம். அழியுமாம்—ஆம் - அசை. பேதை - பண் புப்பெயர்; ஆகுபெயராய் அறிவீனனைக்குறித்தது. தொல்லை என்ப தும் அவ்வாகு பெயர். ஏ - தேற்றம்; பிரிநிலையுமாம். தடுமாறுதல்- வழிதெரியாமல் அங்கே இங்கே சுற்றுவது ; பலபிறப்புப் பிறப்ப தான சம்சாரத்துக்கு ஆகுபெயர். (௩)

அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தால்

பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க - கரும்பூர்ந்த

சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்

கோதுபோற் போகு முடம்பு.

(இ - ள்.) அரு பெறல் யாக்கையை - அருமையான பெறுதலை யுடைய உடம்பை, பெற்ற பயத்தால் - அடைந்த பலத்தினால், பெரு பயனும் - பெரிய பிரயோஜனமான (தர்மத்தையும்), ஆற்ற கொள்க- மிகவுந் தேடிக்கொள்ளவேண்டும் ; கரும்பு ஊர்ந்த சாறு போல் - (கரும்பிலிருந்து உண்டான சாற்றைப்போல, சாலவும் பின் உதவி - அத்தருமம்) மிகவும் பின்னுக்கு உதவி ; உடம்பு - தேகமானது, அதன் கோது போல் போகும் - அக்கரும்பின் சக்கைபோல் (உதவி யில்லாமல்) போய்விடும், எ-று.

மக்களுடம்பைப் பெறுதல் அருமையானது ; அதைப் புண்ணி யத்தால் பெற்றபடியால் அதைக்கொண்டு தருமத்தைச் செய்யவே ண்டும் ; அத்தருமம் கருப்பஞ்சாற்றைப்போல் ஆத்துமாவின் அனுப வத்திற்கு உதவும், உடம்போ உதவாது என்பது கருத்து.

வீடைய வுரியது மாதுடயாக்கையே யாதலால், 'அரும் பெ றல் யாக்கை' என்றார். 'அரும்பெறல்' என்பதை 'பெறல் அரு' என மாற்றியும் உரைக்கலாம். பயனென வாளாகுறது பெரும்பய னென்றமையான் தவத்தைக்குறித்தபடி. ஆற்ற — வீனையெச்சம் ; இங்கே வினையுரி. (௪)

4. Having obtained a human body so difficult of attain- ment, act so as to procure great merit by it ; for in the next birth charity will greatly help thee just as the juice of the sugar-cane while thy body will decay like the refuse of that cane.

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
தூரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் மீழுவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர்.

(இ - ள்.) கரும்பு ஆட்டி-கரும்பை (ஆலையில்) சிதைத்து, கட்டி-
(அச்சாற்றினாலாகிய) வெல்லக்கட்டியை, சிறுகாலை கொண்டார் -
மூழ்காலத்தில் கொண்டவர்கள், தூரும்பு எழுந்து வேங்கால் - அதன்
சக்கை கிளம்பி வேகும்போது, ஆண்டு - அவ்விடத்தில், துயர் உழ
வார் - துன்பத்தால் வருந்தார்கள் ; (அதுபோல்), வருந்தி - வருத்
தப்பட்டு, உடம்பின் பயன் கொண்டார் - தேகத்தின் பிரயோசனத்
தைக் கொண்டவர்கள் [தருமத்தைச் செய்து அதன் பயனைப்பெற்ற
வர்], கூற்றம் வருங்கால்-இயமன் வரும்போது, பரிவது இலர் - துன்
பப்படுவது இல்லை யாவார், எ-று.

கரும்பின் சாற்றினால் ஆகவேண்டிய பயனைப் பெற்றபின்
அதன் தூரும்புவேகக்கண்டு துன்பம் அடையாததுபோல் தேகத்தின்
பயனாகிய தருமத்தைச் சம்பாதித்தபின் மரணத்துக்குப் பயப்படார்
விவேகிகள் என்பது கருத்து.

சிறுகாலை—இது அற்பகாலமென்னும் பொருளை யுடைத்தாய்
மூழ்காலத்தைக் குறிக்கின்றது : “சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச்
சேவித்து.” எனப் பெரியார் பாசரமுமறிக. சிறுகாலை - பதனழி
யாக்காலமுமாம். கட்டி - தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர். இ -
வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி. கட்டுதல் - இறுகுதல். யோகி
யார்க்கும் வாழ்நாளிறுதியில் யமதரிசனமாகும் என்பது தூற்கொள்
கையாதலால், ‘கூற்றம் வருங்கால்’ என்றார். இலர்—சிறப்புக் குறி
ப்பு வினைமுற்று; பரிவது அதற்குச் செயப்படு பொருள். இல்லை
என்பது ஒரு பொருளின் சம்பந்தத்தை நீக்கும்போது செயப்படு
பொருள் குன்றாவினையாகவும் பொருளையே நீக்கும்போது செயப்
படுபொருள் குன்றிய வினையாகவும் வழங்கும். உதாரணம் ‘குடம்
நீரில்லது’ — செயப்படு பொருள் குன்றாவினை ; ‘குடமில்லை’—செ
யப்படு பொருள் குன்றியவினை. (இ)

5. Those who have pressed the sugar-cane and extracted
the jaggery from it in time will not repent when the refuse rises
in burning flames ; so will those, who have with much exertion
secured the benefits of this body, [i. e. of human birth] not
grieve at the approach of death.

இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னுது
பின்றையே நின்றது கூற்றமன் மெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்.

(இ - ள்.) இன்று கொல் அன்று கொல் என்று கொல் - இன்
றைக்கோ அன்றைக்கோ என்றைக்கோ, என்னுது - என்று நினையா
மல், கூற்றம் - யமன், பின்றையே நின்றது என்று எண்ணி - பின்
புறத்திலேயே நிற்கின்றது என்று நினைத்து, தீயவை ஒருவுமின் -
தீமையான காரியங்களை விட்டு விடுங்கள் ; ஒல்லும் வகையான் -
கூடியவிதத்தில், மாண்டார் அறம் - மாட்சிமைப் பட்டவர்களுடைய
தர்மத்தை, மருவுமின் - சேருங்கள், எ-று.

நம்முடைய ஆயுள் சதமல்லவென்று நினைத்துப் பாவங்களைச்
செய்யாமல் புண்ணியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

இன்று இளமையையும், அன்று மூப்பினையும் என்று - இடை
நின்ற காலத்தையும், உணர்த்தின. கொல் - ஐயத்தில் வந்தது,
[இடை - சூ - கசு.] பின்றை இதில் விஞ்ஞானியாகியது - என்பதன்
தகரம் தகரமாய் ஐகாரச்சாரியைபெற்று ஆகுபெயராய்ப் பிடரியை
யுணர்த்திற்று. ஒல்லும் வகை - இல்லறத்தைப் பொருளளவுக்கும்,
துறவறத்தை உடலினிலைமைக்கும் தக்கபடி நடத்தல். மாண்டார்க
ளுடைய அறமாவது அவர்கள் நூல்களில் சொல்லியதும் அவர் ஆச
ரித்ததுமாம்.

(சு)

மக்களா லாய பெரும்பயனு மாயுங்கால்
எத்துணையு மாற்றப் பலவானால் - தொக்க
உடம்பிற்கே யொப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்.

(இ - ள்.) மக்களால் ஆய - மனிததேகங்களால் செய்யத்தக்க,
பெரும் பயனும் - பெருமையாகிய பயன்களும், ஆயுங்கால் - ஆராயு
மிடத்து, எத்துணையும் - எவ்வளவினும், ஆற்றபல ஆனால் - மிகவும்
அநேகங்கள். ஆதலினாலே, தொக்க உடம்பிற்கே - (நரம்பு தகை

6. Think not whether it will be this day or that day or
what day, but reflect that death even now stands behind thee,
avoid evil, and pursue as far as possible the good enjoined to
thee by the excellent.

7. Since upon reflection it will be seen that the benefits
arising from being born a man are great and various, it is
proper to practise virtue in order to attain heavenly bliss
without indulging in those desires which are conducive to
the happiness of the body alone.

முதலியவை) சேர்ந்த உடம்புக்காகவே, ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - உபயோகமான காரியங்களைச் செய்து நடவாமல், உம்பர் கிடந்து - சுவர்க்கத்திலிருந்து, உண்ண பண்ணப்படும் - போகங்களை யனுபவிக்க (அறங்களைச்) செய்யவேண்டும், எ - று.

மனிதர் உடம்பினால் செய்யவேண்டிய நற்காரியங்கள் பலவாயிருக்க, அசுத்தமான தேகத்துக்கே வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து கொண்டிராமல் சொர்க்க அனுபவத்திற்கு ஏதுவான நற்காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

மக்கள் என்பது மனித உடம்பை, முதலாகுபெயர். ஆய் இறந்தகால இடைநிலை. உம் முன்னது உயர்வு; பின்னது முற்றுப் பொருளது. தொக்க—தொகு-பகுதி, அகரம் பெயரெச்ச விசுதி, ககரம் இரட்டி இறந்தகாலம் காட்டியது. உண்ணப்படும் ஒருவகை வியங்கோள். ஒப்புரவு - உண்ணல் உடுத்தல் முதலிய. (எ)

உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி
இறப்ப நிழற்பயந் தாஅங் - கறப்பயனும்
தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

(இ-ள்.) உறக்கும் துணையது - கிள்ளி எடுக்கும் அளவுள்ள தான, ஓர் ஆலம் வித்து - ஒரு ஆலமரத்தின் விதை, ஈண்டி - (கிளைகள்) நெருங்கி, இறப்ப நிழல் பயந்தாங்கு - மிகவும் நிழலைத் தருவது போல, அறம் பயனும் - தருமப்பிரயோஜனமும், சிறிது ஆயினும் - அற்ப மானாலும், தக்கார் கை பட்டக்கால் - யோக்கியர்கையில் சேர்ந்தால், வான் சிறிது ஆ - ஆகாயம் அற்பமாகும்படி, போர்த்துவிடும் - மூடி விடும், எ-று.

தருமஞ் செய்வதையும் யோக்கியர்கள் திறத்திலே செய்தால் அது அற்பமானாலும் ஆலம் விதை பெருகிப் பெரிய மரமாவது போல மிகவும் பெரிதாம் என்பது கருத்து.

வான் சிறிதா என்பதற்கு வானினும் பெரிதாக என்றபடி.

உறக்கு - சுருக்கமென்னும் குறிப்புணர்த்தும் உரி. உறங்கு மென்பது உறக்கும் எனவலித்தலாயிற்றெனக் கொண்டு, உறங்குந் துணையது - உறங்கி விழுங்காலத்தின் அளவினதாகிய என உரைத்

8. Just as a single seed of the Banyan, which is so small as can only be picked up by the nails, grows into a large tree and affords abundant shade, so the benefit of a virtuous act, however small, when done to the worthy, will be so great as to envelope the whole extent of the face of heaven.

தலுமாம். பயந்தாங்கு—பயந்த என்பது அகர ஈறு தொகுத்தலால் வந்ததென்றும், பயந்தால் என்னும் வினையெச்சம் பயந்து எனத் திரிந்த தென்றும் இருவகையிற் கொள்ளலாம். அறப்பயனும்—உம்மை எச்சப்பொருளில் வந்தது. ஆயினும்—இழிவுசிறப்பும்மை. (அ)

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் நிற்புறவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

(இ - ள்.) வைகலும் - தினந்தோறும், வைகல் - நாட்கழிவை, தம் வாழ் நாள்மேல் - தமது ஆயுசில், வைகுதல் வைத்து - செல்லுதலாக வைத்து, வைகலை உணராதார் - நாட்கழிவை யறியாதவர்கள், வைகலும் - தினந்தோறும், வைகல் வரக்கண்டும் - நாட்கழிவு வரப்பார்த்தும், அஃது உணரார் - அதின் உண்மையை அறியாதவராகி, வைகலும்-தினந்தோறும், வைகலை-ஆயுள்-கழிதலை, வைகும் என்று - இருக்கிறதென நினைத்து, இன்பு உறவர் - சந்தோஷப்படுவார்கள், எ - று.

தினம் நாட்கழிந்து வருவது தமது ஆயுள் கழிவதாக நினையாமல், அது நிற்பதாகவே நினைத்துச் சந்தோஷப்படுவது மூடத்தனம்; தனது மேல்கதிக்கு வேண்டிய நற்காரியங்களைச் செய்து சந்தோஷித்தல் புத்தி என்பது கருத்து.

இங்கே வைகல் என்றது நாள் கழிவுக்கு ஏதுவான சூரியவதயாஸ்தமயங்கள் எனக்கொள்க. இதனால் தனது ஆயுள் கழிவதன் முன்னே தருமங்களைச் செய்வது அவசியமான அறனை வலியுறுத்தியதாயிற்று.

வைகலும்—முற்றும்மை. கண்டும்—சிறப்பும்மை. உணரார்—முற்றெச்சம். வாழ்நாள்மேல்—ஏழாம்வேற்றுமை. வைகற்றம் என்பதில் நகரம் சந்தவின்பப் பொருட்டுவந்த விரித்தல்விசாரம். இது முன்வந்த சொல்லும்பொருளும் மறுத்தும் வருவதனால் “இருமைப் பின் வரு நிலை” என்னும் அலங்காரமாம். சூத்திரம்—“முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயின், பின்வருமென்னிற் பின்வருநிலையே”—தண்டியலங்காரம். (க)

9. Although they daily see the passing away of days, yet they think not of it, and daily rejoice over the present day as if it would last for ever, for they do not consider the past day to be one day lost in their life time.

மாந வரூங்கல் நீக்கி யிரவென்னும்
 ஈந விளிவினால் வாழ்வேன்மன் - ஈநத்தால்
 ஊட்டியக் கண்ணு முறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு
 நீட்டித்து நிற்கு மெனின்.

(இ - ள்.) ஈநத்தால் - இழிவான காரியத்தால், ஊட்டியக் கண்ணும் - (சோறு முதலியவற்றை) அனுபவிக்கச் செய்தும், இவ்வுடம்பு - இந்தத்தேகம், உறுதிசேர்ந்து - உறுதிப்பட்டு, நீட்டித்து நிற்கும் எனின் - வெகுகாலம் நிலைத்திருக்குமானால், மாநம் அரு கலம் நீக்கி-மானமென்னும் அருமையாகிய ஆபரணத்தைத் தள்ளி, இரவு என்னும் - இரப்பது என்று சொல்லுகிற, ஈந இளிவினால்-தாழ்மையான அவமானத்தால், வாழ்வேன்மன் - பெரும்பாலும் வாழ்வேன், எ-று.

எவ்வளவு காப்பாற்றினாலும் உடம்பு நீடித்து நிற்பதில்லையாதலால், அதற்காக இழிவான காரியங்களைச் செய்தல் வீண். நிலையான ஆத்துமாவுக்காக வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வது நலம் என்பது கருத்து.

மானத்தை அருங்கலம் என்றது மற்றைய ஆபரணங்களைப்போல உடம்புக்கே யழகு செய்யாமல் உயிர்க்கு அழகு செய்தலேநோக்கி என்க. மானமாவது - தன்னிலையினின்று எந்நாளுந் தாழாமையும், ஊழ்வினையாற் றாழ்வு வரில் அப்போதந் தாழாமையுமாம். ஈநவிளிவினால்=ஈநமாகிய சாவினால் எனவும் உரைக்கலாம் ; ஈநகாரியஞ் செய்வது சாவுக்குச் சமானமென்பது கருத்து ; சாவில் ஈநமாவது பலர் பழிக்கும்படியான நிலை. மன்—அசையும் ஆம். பெரும்பாலும் வாழ்வே னென்பதனால் அப்படி வாழ்தலும் கூடாத காரியம் என்றதாயிற்று. ஊட்டியக்கண்ணும் - இது எதிர்கால வினையெச்சம் ; கண் - விருதி, உம் - இழிவுசிறப்பு. நீட்டித்து—டகரம் - விரித்தல்விகாரம். (௧௦)

10. I shall put away the precious jewel of honor and live by the ignoble practice of mendicancy, if this body can endure long though fed by meanness.

௫-வது அதிகாரம்.—Chapter V.

தூய்தன்மை.—The Impurity of the Body.

தூய்தன்மை—இது தூய்து அன்மை எனப்பிரித்து, சுத்தமில்லாத தது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும் ; ஆதலின் அதைக்குறித்துச் சொல்லிய அதிகாரமாம். தூய்தன்மை என்றும் பாடமுண்டு. அதையும் தூய்து அன்மை எனப்பிரித்து முன்போலப் பொருள்கொள்க.] பொதுவகையால் அறன்வலியுறுத்தலைக் கூறியவர் சிறப்புவகையார் றறவறத்தைக்கூறக்கருதி, அதற்கு முற்றும் பகையாகிய மாதராசையை ஒழித்தற்கு அவரிழிவைக் கூறுகின்றார். அதிகாரவகையும் இதனானே விளங்கும். தூய்தன்மை யென்பது:— குடரும் மலமும் கோழையும் கிரியியும் துர்க்கந்தங்களுமாம்.

மாக்கேழ் மடநல்லா யென்றரற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ னொய்யதோர் புக்கில்லை - யாக்கைக்
ஈச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டிமே[கோர்
காக்கை கடிவதோர் கோல்.

(இ-ள்.) மா கேழ் மடம் நல்லாய் - மாந்தளிரின் நிறம் போன்ற நிறமும் இளைமையும் பொருந்திய பெண்ணே! என்று அரற்றும் - என்று கத்துகிற, சான்றவர் - வித்துவான்கள், நொய்யது - அற்பமான, ஓர் புக்கு இல்லை - ஒரு புகத்தக்க வீட்டை, நோக்கார் கொல்-சிந்தியார்களா?; ஓர் யாக்கைக்கு - ஒரு உடம்பில், ஈ சிறகு அன்னது-ஈயின் சிறகு அளவான, ஓர் தோல் அறினும் - ஒரு தோல் அற்றாலும், காக்கை கடிவது - காக்கையை ஓட்டும்படியான, ஓர் கோல்-ஒரு கொம்பு, வேண்டும் - வேண்டியிருக்கிறது, எ-று. ஏ - அசை.

அசுத்தமான புண்ணுடம்பைக் கண்டு மாக்கேழ் மடநல்லாய் என்று துதித்துக் கத்திக்கொண்டிருப்பவர், அவ்வுடம்பின் அற்பத்தனத்தைக் கண்ட தில்லையோ? ஏனென்றால் உடம்பில் கொஞ்சந் தோல் பேரந்தாலும் அப்புண்ணைக் குத்தவருகின்ற காக்கையை ஓட்ட ஒருகோல் தேடவேண்டுமே; இவ்வளவு அருவருப்பான உடம்பை

1. Do those wise men * not see the perishable nature of the body when they cry out "O young damsel, possessed of a body as soft and beautiful as the tender shoots of the mango?" If only a piece of skin as small as the wing of the fly be grazed on the body, a stick will be necessary to drive away the crows (from picking it.) . * Applied ironically for fools.

மேன்மையாக நினைத்தல் அசுத்தமே யல்லது சுத்தமன்று என்பது கருத்து.

அப்படிப்பட்ட அறிவினரைச் சான்றவரென்றது எதிர்மறை இலக்கணை ; பரிகாசத்துக்குச் சொன்னது.

மாக்கேழ் என்பதற்குத் திருமகளொப்பாகிய எனவுங்கூறலாம். நல்லாள் என்பதின் ஈறு விளியில் யகரமாய்த் திரிந்தது [பெயர்-சூ - நுக.] சான்றவர்—வினையாலணையும் பெயர் ; சால் - உரிச்சொற் பகுதி, நகரம் - இடைநிலை, அகரம் - சாரியை, அர்-விசுதி, சால்பு— நிறைவு, விவேகத்தால் நிறைந்தவர் என்பது பொருள். நொய்ய து—நொய் - பண்படிப் பகுதி, அ - சாரியை, து - ஒன்றன்பால் விசுதி. புக்கில்—புகு இல் என்பதில் ககரம் இரட்டி நின்றது, வினைத்தொகை. 'நொய்யதோர் துச்சிலை', என்றும்பாடம். இதில் துச்சில் - தங்குமிடம். உயிர்தங்குதற்கு இடமாகிய உடலைக்குறித் தபடி. யாக்கைக்கு—சூ உருபு இடப்பொருளில் வந்தது. கடிவது— வினையாலணையும் பெயர், கோல் என்பதோடு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய்க் கொள்ளல்வேண்டும். (க)

தோற்போர்வை மேலுந் தொலைபலவாய்ப் பொய்ம்மறைக்கும் மீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானால்—மீப்போர்வை பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப் பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்.

(இ-ள்.) தோல் போர்வை-தோலாகிய போர்வையை, மேலும்— மேலேயும், தொலை பல ஆய் - பல துவாரங்களை யு முடைத்தாய், பொய் மறைக்கும் - அசுத்தங்களை மறைக்கின்ற, மீ போர்வை - மேல் போர்வையினால், மாட்சித்து - மாட்சிமையுடையது, உடம்பு—; ஆனால் - அப்படியாதலால், மீ போர்வை - மேற்போர்வையானது, பொய் மறை ஆ - பொய்யை மறைத்து நிற்க, காமம் புகலாது - காமத்தை விரும்பாமல், அதனை - அவ்வுடம்பை, பை மறி ஆ - பையை மறித்ததாக, பார்க்கப்படும் - பார்க்கவேண்டும், எ-று.

இந்த உடம்பு அருவருக்கும்படியான நீர் ஒழுகுகின்ற பலதவாரங்களோடுகூடி, மேலே ஒருதோல் போர்த்து, அதனாலே கண்ணுக் கினியதாகத் தோன்றுகின்றதே யன்றி, உண்மையாகப் பார்த்தால் மல மூத்திர முதலிய அசுத்தங்கள் பொதிந்த பைக்குச் சமானமா

2. This body has only the celebrity of being a skin cover with many orifices, hiding filth within. Entertain not therefore sensual desires by simply looking on the outside of this cover of inward filth, but look at it on the inner side as if on a bag inside turned over.

கும்; அதனை மேலே பார்த்துக் காமங் கொள்ளாமல், மேலே பளபளப்பாயும் மெத்தென்று மிருக்கிற ஓர் அசுத்தப்பையை உட்புறந் திருப்பிப் பார்த்தல் எப்படியோ அப்படிப் பார்த்தால் அதன் அசுத்த நிலை வெளிப்படும் என்பது கருத்து.

போர்வை - போர்க்கப்படுவது; ஐ செயப்படுபொருள் விசுவாசம். மாட்சித்து—குறிப்புவினைமுற்று. அசுத்த வஸ்துக்கள் உண்மையில் அழகில்லாதனவாய்ப் போர்வையினால் அழகுள்ளனபோலத் தோன்றுதலால் பொய்யென்றார். மறை=மறைப்பது; கர்த்தாப் பொருள்விசுவாச குறைந்துநின்றது. மறி—முதனிலைத் தொழிற்பெயர், மறிதல்=திருப்புதல். ஆ—செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், ஈறு குறைந்து நின்றது. மற்று - அசை. பார்க்கப்படும்—பார்க்கவேண்டுமென்னும் பொருளுள்ள ஒருவகை வியங்கோள் வினைமுற்று; தேற்றப்பொருளுள்ள தொழிற்பெயரென்று சொல்வாருமுள்ளார்.

தக்கோலம் தின்று தலைநிறையப் பூசுஞ் சூடிப்
பொய்க்கோலஞ் செய்ய பொய்யுமே - எக்காலும்
உண்டி வினையு னுறைக்கு மெனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல்.

(இ - ள்.) பெரியோர் - மேலோர், எக்காலும் - எப்போதும், உண்டி வினையுள்-உண்ணுகிற தொழிலால், உறைக்கும் என - துர்க்கந்தப்படுமென்று, கண்டு கைவிட்ட-பார்த்துத் தள்ளிவிட்ட, மயல் - செத்தையாகிய மாதருடம்பின் அசுத்தங்கள், தக்கோலம் தின்று - தக்கோலம் என்னும் (வாசனைத் திரவியத்தைத்) தின்று, தலை நிறைய பூ சூடி-தலை நிரம்பப் பூவைச்சூடி, பொய் கோலம் செய்ய - பொய்யான அலங்காரஞ் செய்வதனால், ஒழியுமே - (அந்தத் துர்க்கந்தம்) நீங்குமா? [நீங்காது], எ-று.

பல உணவுகள் சீர்ணிப்பதனால் துர்க்கந்தம் வீசுகிற உடம்பில் வாசனை வஸ்துக்களை மெல்வதும் பூசுஞ் சூடிவதமாகிய இந்தப்பொய் அலங்காரத்தினால் அந்தத் துர்க்கந்தம், நீங்குமா என்பது கருத்து.

தக்கோலம் முதலாகுபெயராய் வால்மிளகை யுணர்த்திற்று. இது, மற்றைய நான்கிற்கும் உபலக்கணம். “தக்கோலம் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம் - கம்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” பொய்க்கோ

3. The wise, noticing that by the process of eating the body always emits stench, have rejected it. Can such a stench be removed by the mere chewing of aromatic stuffs, and by the false adornment of wearing flowers plentifully on the head?

லம்—இங்கே [மெய்யீறு - சூ-உக] னால் வலிமிருந்தது. ஒழியுமே—
ஏகாரம் - வினாவிடைச்சொல். வினையுள்—விக்குள் என்பதுபோல
உள் தொழிற்பெயர் விசுவதியாம், மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை:
அல்லது உள் - ஏழனுருபாய்க் காரணப்பொருளில் வந்ததென்பது
நேர். மயல் - மயக்கமுமாம். அப்போது அதற்குக் காரணமாகிய
உடம்பிற்கு ஆகுபெயர். (ந)

தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவனோ
வுண்ணீர் களைந்தக்கா னுங்குஞன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்.

(இ-ள்.) உள் நீர் - உள்ளேயிருக்கிற நீரை, களைந்தக்கால் - நீக்கி
விட்டால், னுங்கு ஞன் றிட்ட அன்ன - னுங்கைத் தோண்டியெடுத்த
தாற் போலிருக்கிற, கண் நீர்மை - கண்ணின் குணத்தை, கண்டு
ஒழுகு வேன் - கண்டு நடக்கிற நான், தெள் நீர் குவளை - தெளிவான
நீரில் (முளைத்த) கருநெய்தற் பூ, பொரு கயல்-போர்செய்கின்ற கெ
ண்டை மீன்கள், வேல் - வேலாயுதம், என்று - என்றுசொல்லி, கண்
இல் புல் மாக்கள் - விவேகமில்லாத அம்பமனிதர்கள், கவற்ற - கவலை
ப்படுத்த, விடுவனோ - (என் ஒழுக்கத்தை) விடுவனோ? [விடேன்],
எ-று.

உள் நீரைத் தோண்டிவிட்டால் னுங்கைத் தோண்டிவிட்டாற்
போல வெறும்பள்ளமாய்க் காணப்படுகிற கண்ணை குவளை கயல் வேல்
இவற்றோடு உபமானப்படுத்தி விவேகமற்றவர் வருணிப்பதனாலே
என் ஒழுக்கத்தை விடுவனோ? (பிறரும் மயங்கலாகாது) என்பது
கருத்து.

பொருகயல் என்பது ஒன்றோடொன்று எதிர்முகமாய்நின்று
பாய்வதுபோலக் கண் அசைந்து ஓடும்போது நிற்குநிலையைக் குறிக்க
ின்றது. இவை பெயர்ச்செவ்வெண், விகாரத்தால் தொகைபெறு
தனவாம். பொரு என்பதை வேலுக்கு அடையுமாக்கலாம். என்று—
வினையெச்சம். இல் புன்—இங்கே லகரம் [உருபு-சூ-க0-னால்] இய
ல்பாயிற்று. இழிவு தோன்ற மாக்கள் என்றார்; மாக்களாவார் -
மனவுணர்ச்சியில்லாது ஐம்பொறி யறிவுமாத் திரமுடையவர். “மாவு
மாக்களு மையறி வினவே” என்பது தொல்காப்பியம். கவற்ற—இது

4. Shall I, who act knowing the nature of the eye to be
like the palmyra nut after the pulp and the water inside are
scooped out, deviate from my ascetic path by hearing the unwise
fools say that woman's eye is like the kuvalai flower in clear
water, the kayal fish and the battle lance?

கவற்று என்னும் பிற வினையின் வினையெச்சம்; கவல் - தன்வினைப்பகுதி,று - பிறவினை விசுதி. நுங்கு - தொழிலாகுபெயர். சூன்று தல்—தோண்டிதல், சூன்றிட்டு அன்ன, அல்லது சூன்றிட்ட அன்ன, என இருவகையாயும் பிரித்து முற்பாட்டுகளில் காட்டி யிருக்கிறபடி இலக்கணங் கூறலாம். விடுவன் — அன் தன்மையொருமை விசுதி, [வினை-சூ-கஉ]. ஒழுகுவேன்—தன்மை வினையாலணையும்பெயர்.(ச)

முல்லை முகைமுறுவன் முத்தென் றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவனே
வெல்லாருங் காணப் புறங்காட் டிதிர்ந்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்.

(இ - ள்) எல்லாரும் காண - யாவருங் காணும்படி, புறம் காடு-சடுகாட்டில், உதிர்ந்து உக்க - உதிர்ந்து சிந்தியிருக்கிற, பல் என்பு கண்டு - பல்லாகிய எலும்புகளைக் கண்டு, ஒழுகுவேன் - நடப்பவனாகிய யான், முறுவல்-பற்களை, முல்லை முகை என்று - முல்லை யரும்புகள் என்றும், முத்து (என்று) - முத்தென்றும், இவை பிதற்றும்-இவற்றை உபமானமாகப் பிதற்றுகிற, கல்லா புல் மாக்கள்-(மேலான நூல்களைக்) கற்காத அற்ப மனிதர், கவற்ற விடுவனே - கவலைப் படுத்தலால் என் ஊக்கத்தை விட்டுவிடுவனே?[விடேன்,] எ - று.

சடுகாட்டில் உதிர்ந்துகிடக்கிற பல் எலும்புகளை முல்லையரும்பு முத்து இவைகளோடு ஒப்பிட்டுக் கல்லாதவர் பிதற்றுவதனால் மன வறுதியைவிட்டு மயங்குவனே என்பது கருத்து.

முகை - முகு பகுதி. புறங்காடு—இது காட்டிப்புறம் என இலக் கணப்போலியாகவும், ஊர்க்குப் புறத்திலுள்ள காடு என்று இலக்கணம் உடையதாகவும் கொள்ளலாம். உதிர்ந்து உக்க ஒருபொருட் பன்மொழி. (ரு)

குடருங் கொழுவுங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலும் - இடையிடையே
வைத்த தடியும் வழுப்புமா மற்றிவற்றுள்
எத்திறத்த ளீர்க்கோதை யாள்.

5. Shall I, who has seen the jawbone which lie fallen at the burning place exposed to the sight of all, forsake my ascetic life by the ravings of the ignorant low who compare the teeth to the jessamine buds and pearls?

6. Of these—intestines, fat, blood, bone, the binding sinews, skin, flesh and the marrow—tell me what nature does the damsel adorned with cool garlands inherit?

(இ - ள்.) குடரும்-குடலும், கொழுவும் - கொழுப்பும், குருதியும் - இரத்தமும், என்டும் - எலும்பும், தொடரும் நரம்பொடு-ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கின்ற நரம்பும், தோலும் - சருமமும், இடை இடையே - இவற்றின் நடுவே நடுவே, வைத்த தடியும் - வைத்த தசைகளும், வழுப்பும்-நிணமும், ஆம் இவற்றுள் - ஆகிய இவைகளுக்குள், ஈர்ங் கோதையான் - குளிர்ச்சியான மாலையை யணிந்த பெண் என்பவள், எத்திறத்தாள்-எந்தப்பகுதியை யுடையவள், எ-று.

குடர் முதல் வழுப்பு ஈராகச் சேர்ந்திருக்கிற உடம்பைக்கண்டு ஈர்ங்கோதையாளென்று மயங்குகின்றார்களே, உற்றுப் பார்த்தால் எல்லாம் அசுத்த வஸ்துக்களாகவே காணப்படுகின்றன, ஆதலின் இது அஞ்ஞானம் என்பது கருத்து.

உம்மைகள்—என்னும்மைகள். ஒடு — எண்ணிடைச்சொல். மற்று — அசை. ஈர்ங்கோதை—பண்புத்தொகை, நிலைமொழியில் அ - கெட்டது. [எழுத்தியல் - ரூ - சுசு னால்] நகரம் மிகுத்து ஈரொற்றாய் நின்றது. (சு)

ஊறி யுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனும்
கோதிக் குழம்பலைக்கும் கும்பத்தைப் - பேதை
பெருந்தோளி பெய்வளா யென்னுமீப் போர்த்த
கருந்தோலாற் கண்விளக்கப் பட்டு.

(இ - ள்.) ஊறி உவர்த்தக்க-(மலங்கள்) ஊறி வெறுக்கத்தக்க, ஒன்பது வாய் புலனும் - ஒன்பது துவாரமாகிய இந்திரியங்களும், கோதி குழம்பு அலைக்கும் - அசுத்தக் குழம்புகள் சிதறி மோதப் பெற்ற, கும்பத்தை -(உடம்பாகிய) பண்டத்தை, பேதை - அறிவில்லாதவன், மீ போர்த்த கருந்தோலால் - மேலே போர்த்திருக்கிற அழகான தோலினால், கண் விளக்கப்பட்டு - கண்கள் ஒரு பிரகாசத்தை யடைந்து, பெருந்தோளி - பெருந்த தோளை யுடையவளே!, பெய்வளாய் - வளைகளை இடப்பெற்றவளே!, என்னும் - என்றுசொல்வான், எ - று.

கருத்து வெளிப்படை. ஊறி என்னும் செய்தென் வினையெச்சம் உவர்த்தலுக்குக் காரணமாதலின், பிறகர்த்தா வினையோடு

7. By the lovely appearance presented to the eye by the beautiful skin cover of the body which is only a receptacle for liquid excrement and the abominable seething filth which ooze out from its nine orifices, the foolish say "O thou damsel possessed of wide shoulders!" "O thou adorned with bracelets" &c. &c.

முடிந்தது. இது செயவென் வினையெச்சத்தின் திரிபென்னலுமாம். உவர்த்தலுக்குத் தக்க=உவர்த்தக்க. வாய்ப்புலனும் என்னும் எழு வாய் அலைக்கும் என்னும் உடம்பின் வினையைக்கொண்டது ; [பொ--ரு - உசு] னால் அமைந்தது. அதன் உரையைக்காண்க. வாய் என்பதை ஏழாம் வேற்றுமை தொக்கதாகவுங் கொள்ளலாம். புலனும் உம் முற்று. கருமை - பெருமையுமாம். (எ)

பண்ட மறியார் படுசாந்துங் கோதையும்
கொண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொல் - மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு பேர்த்திட்டிக் குத்தும்
முடைச்சாகா டச்சிற் றழி.

(இ - ள்.) பண்டம் அறியார்-வஸ்துவின் உண்மையை அறியாமல், படு சாந்தும் கோதையும் கொண்டு-பூசத்தக்க சந்தனத்தையும் பூமாலையும் அணிந்துகொண்டு, பாராட்டுவார் - அவ்வுடம்பை ஆதரிப்பவர்கள், பெடை சேவல் வன் கழுகு - பெட்டையும் ஆனுமாகிய கழுனமான கழுகுப்பறவைகள், மண்டி-நெருங்கி, பேர்த்திட்டிக் குத்தும் - பெயர்த்துக் குத்துகின்ற, முடை சாகாடி - துர்க்கந்தமுள்ள உடம்பாகிய பண்டியை, அச்ச இற்றுழி- (உயிராகிய) அச்ச முறிந்த போது, கண்டிலர் கொல் - பார்த்தார்கள் இல்லையோ? எ - று.

உயிர்போன உடம்பைக் கழுகுகள் குத்த அதின் அசுத்தம் வெளிப்படையாக நிற்பதைக் கண்டறியாமல் சந்தனம் மாலை முதலியவற்றால் அதனைப் பராட்டுகிறார்கள் மூடர்கள் என்பது கருத்து. [கண்டினர்வாராயின் பாராட்டார்கள் என்பது குறிப்பெச்சம்.]

அறியார் - முற்றெச்சம். [வினையியல் - ரு - ஈஉ.] வண்டியிங்க அச்ச உரியதுபோல, உடலியங்க உயிர் உரியதாதலால் இவ்வாறு உருவகித்தார். பெடைச்சேவல்-உம்மைத்தொகை. சகடி என்பது சாடி என்று சிதைந்து வந்தது. 'கண்டு பாராட்டுவார்' என்றும் பாடம். (அ)

கழிந்தா ரிடுதலை கண்டார்நெஞ் சுடக்க

குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி- ஒழிந்தாரைப்

8. Have they not, who adorn themselves with sandal and garlands, seen the powerful vulture, the cock and the hen, close to the carcass, overturning and pecking at the stinking vehicle, [i. e. the body] when the axle is broken [i. e. when life is gone.]

9. The skulls of the dead, appearing with deep and hollow eyes that alarm those who see them, seem to look at the living

**போற்றி நெறிநின்மி னிற்றிதன் பண்பென்று
சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து.**

(இ - ள்.) கழிந்தார் இடு தலை - இறந்தவர்களுடைய (சுகாட் டில்) கிடக்கிற தலை, கண்டார் - பார்த்தவர்களுடைய, நெஞ்சு உட்க-
மனம் பயப்படும்படி, குழிந்து ஆழ்ந்த கண்ண ஆய் தோன்றி-பள்ள
மாகி ஆழ்ந்திருக்கிற கண்களை யுடையனவாகக் காணப்பட்டு, ஒழிந்தா
ரை - மற்றவர்களை, போற்றி - மேன்மைப்படுத்தி, நெறிநின்மின் -
நல்லவழியிலே நில்லுங்கள்; இதன் பண்பு - இவ்வுடம்பின் குணம்,
இற்று என்று - இத்தன்மையானது என்று, சால சிரித்து - மிகவும்
சிரித்து, சாற்றுங்கொல் - சொல்லுகின்றனவோ? எ-று.

சுகாட்டில் கிடக்கிற செத்தவர்களுடைய தலையெலும்புகள்
கண்ணிருந்த விடத்து ஆழமான பள்ளமாய் இளித்த பற்களுமாய்க்
கிடப்பதைப் பார்த்தால் இவ்வுடம்பு இப்படி அருவருக்கத்தக்கது;
இதனை நம்பி வீண்காலம் போக்காமல் நல்லவழியிலே நடவுங்கொள்
று சிரித்துப் பிறருக்குப் போதிக்கின்றனபோ லிருக்கின்றன என்
பது கருத்து.

குழிந்தாழ்ந்த - ஒருபொருட்பன்மொழி. கண்ண—கிணையடி.
யாகப்பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம்; குறிப்பு வினைமுற்று என்னவுமாம்.
ஆய்—ஆக என்பதன் திரிபு. தலை - பால் பகா அஃறிணை யாதலின்
இங்குப் பன்மை. இற்று — இன் என்னும் இடைச்சொல்லின் அடி
யாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று, று - விசுதி. சாற்றும் — “றவ்
வோடுகரவுமை” என்னும் [பதவியல் ௧௮-ம்] சூத்திரத்தில் செய்
யுரிகழ்பெகிரவும் என்றமையால் இங்கு நிகழ்காலத்தில் வந்தது. அல்
லது ‘இயற்கைப்பொருளை இற்றெனக்கிளத்தல்’ என்கிற [பொது-
கு-ருந்] விதியால் தன்மையைக் காட்டவந்ததுமாம். பற்கள் வெளித்
தோன்றின்ற தலைகள், உடம்பை விரும்பும் அறிவிலரைக் கண்டு
ககையாடலாகக் கூறியது தற்குறிப்பேற்றவணி. (க)

உயிர்போயார் வெண்டலை யுட்கச் சிரித்துச்

**செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப் பவரைச் - செயிர்தீர்ந்தார்
கண்டிற் றிதன்வண்ண மென்பதனாற் றம்மையோர்
பண்டத்துள் வைப்ப திலர்.**

and say grinning “Stand in the way of virtue: this is the nature of the body.”

10. The white skull of the dead with grins and instils fear in the spectators, will correct the faults of the proud. Those who are relieved of their faults knowing that such is the nature of this body, do not reckon themselves amongst existing things.

[(இ - ள்.) உயிர் போயார் வெள் தலை - செத்தவர்களுடைய வெள்ளையான தலையெலும்புகள், உட்க சிரித்து-(பிறர்) பயப்படும் படி சிரித்து, செம்மாப்பவரை-(இவ்வாழ்க்கைச்சுகத்தால்) இறுமாந்திருப்பவர்களுக்கு, செயிர் தீர்க்கும் - (இறுமாப்பாகிய) குற்றத்தை நீக்கும், (ஆதலால்) செயிர் தீர்த்தார் - குற்றம் நீங்கியவர்கள், கண்டிப்பார்த்து, இதன் வண்ணம் இற்று - இதன் குணம் இப்படிப்பட்டது, என்பதனால் - என்றுநினைப்பதனால், தம்மை - தங்களை, ஓர் பண்டத்துள் - ஒருபொருளில், வைப்பது இலர் - வையார்கள், எ - று.

இறந்தவர்களுடைய தலையெலும்புகள் பிறர் பயப்படும்படி சிரிப்பதுபோலிருத்தலால் உடம்பின்மேல் ஆதரம் வைத்திருப்பவர்கள் அவ்விமானத்தை விடுகிறார்கள்; அப்படிவிட்டால் தம்மை ஒரு பொருளாகப் பாராட்டார்கள் என்பது கருத்து.

போயார் — யகரம் இறந்தகால இடைநிலை யெனக்கொள்க. [பொது - சூ - உசு - னூல்] உயிர் என்பது போயார் என்பதின் பகுதியோடு முடிந்தது. வெள் தலை என்பதில் [மெய் - உசு - வது சூத்திரத்தினால்] ளகரம் ணகரமும், [மெய் - ஈசு - வது சூத்திரத்தினால்] தகரம் டகரமும் ஆயின. செம்மாப்பவரை — ஐ உருபை சூ உருபாகத் திரித்துக்கொள்க; வேற்றுமைமயக்கம். அல்லாப்பவர் சோகாப்பவர் என்பனபோல் செம்மாப்பவர் என்பது ஒரு சொல். வைப்பது—தொழிற்பெயர்; இதனை எழுவாயாகவும் இரண்டாம் வேற்றுமையாகவும் கொள்ளலாம். இல் என்பது செயப்படுபொருள் குன்றியதும் குன்றாததுமாய் இருக்கு மென்பதை முன்னமே காட்டியிருக்கிறோம்.

(40)

சு - வது அதிகாரம்.—Chapter VI.

துறவு—Asceticism.

அதாவது, செல்வமுதலியவற்றினாலாகிய புறப்பற்றையும் உடம்பினிடத்துண்டாகிய அகப்பற்றையும் விடுதலைக் கூறுவது. துறவு துறத்தல்; தொழிற்பெயர். துற - பகுதி - வு - தொழிற்பெயர் விசுதி. தூய்தன்மை உணர்ந்தவகையானே உண்டாதல் துறவாதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாக் கொருவன்
தவத்தின்மு னில்லாதாம் பாவம் - விளக்குநெய்

1. As darkness disappears when a light is brought in, so will sin pass away before the effects of good deeds of former

தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

(இ-ள்.) விளக்கு புக - தீபமானது (ஒரிடத்தில்) பிரவேசிக்க, இருள் மாய்ந்து ஆங்கு - இருட்டி அழிவது போல, ஒருவன் தவத்தின் முன் - ஒருவன் செய்த தவம் விளங்குமிடத்து, பாவம் நில்லாது - பாவச்செய்கைகள் நிற்கமாட்டா; விளக்கு நெய் தேய்விடத்து - விளக்கின் எண்ணெய் முதலியவை குறைந்து போகுமிடத்து, இருள் சென்று பாய்ந்து ஆங்கு - இருட்டிப் போய் பரவுவது போல, நல் வினை தீர்விடத்து - புண்ணிய காரியங்கள் நீங்குமிடத்திலே, தீது நிற்கும் - பாவச்செய்கை வந்து பிரவேசிக்கும், எ - று. ஆம் இரண்டும் - அசை.

விளக்கின்முன் இருள் கெடுவதுபோலவும் விளக்கினெய் குறையக் குறைய இருட்டி பரவுவதுபோலவும் புண்ணியகாரியஞ் செய்து வரப் பாவகாரியம் நாசப்படும் ; புண்ணியகாரியம் தேய்ந்துவரப் பாவகாரியம் வந்து சேரும் என்பதாம். எனவே, ஒருவன் இடைவிடாது நற்காரியஞ் செய்துவந்தால் பாவகாரியம் புக இடம்பெறாது கீங்கும். இடைவிட்டிச் சும்மாவிருந்தால் பாவத்திற்கு இடமுண்டாகும் என்பது கருத்து.

இந்திரியங்கள் வியாபாரமின்றிச் சும்மாவிரா வாதலால், எதை யாகிலும் செய்துகொண்டே யிருக்கும். செல்வம் யாக்கை முதலிய வற்றுட்பற்றிருக்கின் அவற்றைப் போற்றப் பல அக்கிரமங்கள் செய்வ இடமுண்டா மென்பதைப்பற்றி அப்பற்றை விடவேண்டுமென்பது கருத்து. வடநூலார் இந்திரியங்களை “குர்வத்ருபங்கள்” என்பர்.

புக — காரணப்பொருட்டாய்வந்த செயவெனெச்சம். மாய்ந்தாங்கு—மாய்ந்தது ஆங்கு, மாய்ந்து ஆங்கு என இருவகையிலும் கொள்ளலாமென முன்பே தெரிவித்தனம். தேய்வு, தீர்வு,—இரண்டும் தொழிற்பெயர்; அவை யுண்டாம்போதில் எனக்கொள்க. (க)

நிலையாமை நோய்முப்புச் சாக்காடென் நெண்ணித்
தலையாயார் தக்கருமஞ் செய்வார் - தொலைவில்லாச்

life; and as darkness envelops a place when the oil in the lamp is exhausted, so when the effects of good deeds expire, the effects of evil deeds will prevail.

2. Those who are pre-eminent in learning, knowing that wealth is unstable and that sickness, old age and death are certain, perform the duties enjoined to them. There are none so foolish as those who ever devote their time to the endless

சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றூங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற் பேதையா ரில்.

(இ = ள்.) தலை ஆயார் - மேலானவர்கள், நிலையாமை நோய் மூப்பு சாக்காடு என்று எண்ணி - (உடம்பு செல்வ முதலானவைகளில்) நிலையில்லாமை என்றும் வியாதிகளும் கிழத்தனமும் சாவும் ஆகிய குற்றங்களை யடையனவென்றும் யோசித்து, தம் கருமம் செய்வார் - தமக்கு உறுதியானகாரியங்களைச் செய்து வருவார்கள்; தொலைவு இல்லா-நீங்குதலில்லாத, சத்தமும் சோதிடமும் - சொல்லைக்குறித்த சாஸ்திரங்களும் (கிரகவோட்டமும் அதனால் வரும் பயன் முதலியவற்றையு முணர்த்தும்) சோதிட சாஸ்திரமும், என்று இவை - என்றுசொல்லப்பட்ட பல நூல்களையே, பிதற்றும் - (விடாமல்) சொல்லிக்கொண்டு திரிகிற, பித்தரில் - பைத்தியம் பிடித்தவரைக்காட்டிலும், பேதையார் இல் - புத்தியினர் (உலகத்துள்) இல்லை எ -று.

செல்வமுதலியவற்றுள் பல குற்றங்க ளிருப்பதைக்கண்டு அவைகளில் அபிமானத்தை வைக்காமல் தமக்கு நற்கதிக்கேதுவான வேதார்த்த சாஸ்திரமுதலியவை கற்றுக் காலத்தைக் கழிப்பர் பெரியோர்; இம்மைக்கே பெரும்பாலும் உபயோகப்படுகிற இலக்கணமுதலிய நூல்களையே கற்றுக் காலத்தை வீண் போக்குவர் மூடர் என்பது கருத்து.

மூப்பு சாக்காடு தொழிற்பெயர்கள். மூ, சா, பகுதிகள்; பு, காடு, விசுதிகள். 'தொலைவில்லா' என்பது அந்நூல்களைப் படிக்க ஆயுள்போதாமையையும், நூல் விரிவையையும் உணர்த்தியபடி. சத்தம் என்பது ஐந்திலக்கணங்களும் சங்கீதமும்; தொனிகளுக்குப் பொது. சோதிடம் என்பது கணிதத்துக்குமாம். இப்படிப்பட்ட நூல்கள் இம்மை மறுமைகளிற் சிறிது உபயோகமானாலும் வேதார்த்தமுதலிய நூல்களைப்போல் முக்கியமா யுதவியாகாமையின் அவற்றையே முக்கியமாகக் கொண்டவரை இப்பாட்டிற் பழித்தது என அறிக. நிலையாமை - ஒரு தன்மையதாயிராமை. என்று என்னும் எண்ணிடைச்சொல்லை நிலையாமை முதலிய நான்கினும் கூட்டிக் கொள்க: [இடை-சூ-க0.] மேற்படி இயல் கூ - ம் சூத்திரத்தினால் இது தொகைபெறுதாயிற்று. *ஆங்கு - அசை. பித்தரில் - ஐந்தனுருபு எல்லைப் பொருளில் வந்தது; நீக்கப்பொருளுனக் கொள்வாருமுளர்.

(உ.)

Treatises on grammar and astrology (which are useful only to this world.)

இல்ல மினைமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றம்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லாம் - மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக்கொண்டு.

(இ-ள்.) இல்லம் - மனை, இளைமை - வாலிபம், எழில் வனப்பு - மிகுந்த அழகு, மீக்கூற்றம் - செல்வாக்கு, செல்வம்-சம்பத்து, வலி - தேகபலம், என்று இவையெல்லாம் - என்று சொல்லப்பட்ட இவை களுெல்லாம், நிலையாமை - நிலைத்திராமையை, மெல்ல கண்டு - மிதானித்து யோசித்து, தலையாயார் - மேலோர், தாம் உய்யக்கொண்டு - தாங்கள் கடைத்தேறுவதற்கு, நெடியார் - நீடியாதவராகி, துறப்பர் - (இல்லமுதலியவற்றுள்) பற்றை விடுவார்கள், எ - று.

முதற்பாட்டின் கருத்தே இதிலுமென்றதிக.

இல்லம். அம் சாரியை. எழில்வனப்பு என்பன ஒரு பொருட் கினவியாயினும் “ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா” என் றிற [பொது. சள-வது ரு.] விதியால் அமைந்தன. மீக்கூற்றம் — மீ - மேலான, கூற்றம்-கூறுதல் [சொல்லுதல்], எல்லாவற்றின் மே லாகச் சொல்லுதலென்றபடி. என்று என்பதை எண்ணிடைச்சொல் லாக்கொண்டு முரைக்கலாம். மெல்ல — மென்மையடியாக வந்த குறிப்புவினையெச்சம். நெடியார் — எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; நெடு - பகுதி, தாமதித்தல், ஆர் - எதிர்மறையையுக் குறிக்கும் பலர்பால் விசுதி. உய்யக்கொண்டு—ஒருசொல்லாக் கொள்ளு தல் நேர் ; தாம் உய்வதைக் கொண்டெனவும் உரைக்கலாம். (ங)

துன்பம் பலநா னுழந்து மொருநாளை
இன்பமே காமுறுவ ரேழையார் - இன்பம்
இடைதெரிந் தின்னாமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார். *

(இ-ள்.) ஏழையார் - விவேகமற்றவர், பல நாள் துன்பம் உழந் தும்-பலதினம் துக்கத்தை யனுபவித்தும், ஒரு நாளை இன்பமே காமு

3. Those who are eminently wise, seeing that on careful examination all such things as house, youth, beauty, dignity, wealth and bodily strength are unstable, will without any delay endeavour to save themselves by renouncing this world.

4. The foolish, though they endure many days of affliction will only desire one day's pleasure, but those who are eminent in their wisdom, knowing that domestic happiness is greatly changeable and having regard to its attendant misery have re-nounced the domestic state.

றுவர் - ஒருதினத்தில் கிடைக்கும் சுகத்தையே விரும்புவார்கள்; ஆன்
று அமைந்தார் - அறிவு அதிகமாகப் பொருந்தினவர், இன்பம் இடை
தெரிந்து - சுகமானது மாறுபடுவதை அறிந்து, இன்னொமை நோக்கி-
அதனால் வருந் துன்பத்தைக் கண்டு, மனை ஆறு அடைவு - இல்வாழ்க்
கை வழியில் சேருதல்வின்மும், ஒழிந்தார் - நீங்கினார், எ-று.

புத்தியினர் இல்வாழ்க்கையிற் பலதுன்பத்தை அனுபவித்தும் ஒரு
கால் நேரிடுகிற சொற்ப இன்பத்தைப்பற்றி அதையொழித்தாரில்லை;
விவேக மிகுந்தவரோ அது மாறிப்போய் பலதுன்பங்கள் நேரிடுவதை
யோசித்து அதையொழித்தாரா என்பதாம். |

நானே—ஐ - சாரியை. காமம் - விருப்பம், அதனை உறுவர் காமு
றுவர்; மருஉமொழி; காமம் இடைருறைந்த தென்னவுமாம். இடை -
இடைதல், அதாவது நீங்குதல்; முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இன்ன
மை—இனி என்பதின் எதிர்மறைப் பண்பு. ஆன்று—இது அகன்று
என்பதின் விகார மென்பர்; ஆன்றல் என்பது தனித்த ஒருசெநல்
லெனவுஞ் சொல்லுகின்றனா.

(ச)

கொன்னே கழிந்தன் நிளமையு மின்னே
பிணியொடு மூட்டும் வருமால் - துணிவொன்றி
என்னொடு சூழா கெழுநெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேர நமக்கு.

(இ-ள்.) இளமையும் - இளமைப்பருவமும், கொன்னேகழிந்தன்
று - வீணுய்ச்சென்றது; இன்னே - இப்பொழுதே, பிணியொடு மூட்
பும் வரும் - நோயும் கிழத்தனமும் வந்து சேரும்; (ஆதலால்) துணிவு
ஒன்றி-துணியைப்பொருந்தி, என்னொடு சூழாது - என்னொடு ஆலோ
சியாமல், எழு நெஞ்சே - எழுகின்ற மனமே, நமக்கு நல் நெறி சேர்-
நமக்கு நல்லவழியானது கிடைப்பதற்கு, போதியோ - டோராகுறையோ?
எ-று.

ஒருவன் திடீரென்று விஷய வாசனை தீர்ந்து நன்மாரக்கத்திற்
செல்லத் துணிந்த தன் மனதை நோக்கி “நானுநீயுமொன்றியே எஸ்
லாக்காரியமும் வெகுநாளாய் நடத்திவந்தோமே, இப்பொழுதென்ன
என்னோடே ஆலோசியாம லெழுந்தாய்? காலஇயல்பி னால் வருந்துன்
பங்களைக்கண்டு விஷயப்பற்றைவிட்டு நித்திய சுகமான மோக்ஷ
பிக்குப் போகிறாய்போலும்” என்று சொன்னது என்பது கருத்து.
அவசியம் செல்லவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியவாரும்.

5 Youth is gone in vain and old age will come at this very
moment with its attendant sickness Oh my soul, which boldly
endeavours to depart without previously consulting me! Art
thou going away to secure us a righter us path?

கொள் - பயனின்மையை யுணர்த்தும் ஓர் இடைச்சொல். நன் னெறி—மோகாவழி. நமக்கு—உனக்கும் எனக்கும். நீ என்பது மனம்; நான் என்பது ஆத்துமா. மனதின் வழியாகவே சுகதுக்கங் களை யனுபவிப்பது என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. நமக்கு என்பது தனித்தன்மைப்பன்மை யென்னவுமாம். கழிந்தன்று—ஒன் றன் பால்வினைமுற்று. கழி - பகுதி, த் - இடைநிலை, சந்தியால்வந்த தகரம் மெலிந்தது, அன் - சாரியை, று - விசுதி - உம்மைகள் எண் ணில் வந்தன. ஆல் - அசை, காரணங் குறித்த தெனவுமாம். துணி வு—நிச்சயமும் தீரமுமாம். போதி—இ - விசுதி, தகரம் எழுத் துப்பேறு, தி என்பதே விசுதி என்னலாம்; இவ்விசுதி ஏவலுக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும் வருகின்றது; அல்லது தகரம் இடைநிலை, இ - விசுதி, விரைவுபற்றி நிகழ்காலம் இறந்தகாலமான வருவமைதி என் னலாம்.

(ரு)

மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே நில்லெனினும்
பூண்டான் கழித்தற் கருமையால் - பூண்ட
மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்.

(இ-ள்.) மாண்ட குணத்தொடு மக்கள் பேறு இல் எனினும் - மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களும் பிள்ளையைப் பெறுதலும் (இல்லாளி டத்து) இல்லாவிட்டாலும், பூண்டான் - கலியாணஞ் செய்துகொண் டவன், கழித்தற்கு அருமையால் - (அம்மனையியை) நீக்குதற்குக் கூடாமையாலே, பூண்ட மிடி என்னுங் காரணத்தின் - (தான்) அ டைந்த வருத்தம் என்கிற காரணம்பற்றி, மேல் முறைக்கண்ணே - மேலாகிய ஒழுக்கத்திலே, [அல்லது பூர்வகாலத்திலேயே,] கற்றறி ந்தார் - நூல்களைக்கற்று (அதன்படி அனுபவத்தை) அறிந்தவர்கள், கடி என்றார் - (விவாகத்தை) விடு என்றார்கள்.

நற்குணமும் பிள்ளைப்பேறு மில்லாதிருந்தாலும் கொண்டபெண் டாட்டியை விடக்கூடாதாகையால், விவாகம் செய்தபின் இவ்வாழ்க் கையில் பலதன்பங்க ளுண்டாவதைப்பற்றி முன்னமே அதனை விடு என்று பெரியோர் சொன்னார்கள் என்பது கருத்து.

கடி என்னுஞ் சொல்லுக்குக் கலியாணமென்றும் ஒரு பொரு ளுண்டு. அது கடிய வேண்டுவது என்கிற காரணம்பற்றி வந்ததென் பது அபிப்பிராயம். இதைச் செயப்படுபொருள்விசுதி சூன்றியபெய

6. Since it is a hard thing for a husband to reject his wife though she may neither have borne children nor have a good disposition, the wise have, on account of the misery entailed by matrimony, long ago called it *kudily*, i. e. a thing to be eschewed.

ரென்றாலும் கடி என்று சொல்லப் படுவதினால் வந்த பெயரென்றாலும் கொள்க; நேர்பொருளில் ஏவலொருமை; உரியியல்; “கடியென்கிளவி காப்பே கூர்மை” என்கிற கசு - வது குத்திரத்தைக் காண்க. குணத்தொடு—ஒடு - எண்ணிடைச்சொல், ‘என்று மெனவுமோடும், என்கிற [இடை-சூ.க0-னால்] பிரிந்து மக்கட்பேறு என்பதோடு சேர்ந்தது. அருமை இங்கே கூடாமை; மனையானைக் கழித்தற்குக் காரணம் தருமதூலிற் காட்டப்பட்டிருப்பதனால் இதைப் பெரும்பான்மையிற் கொள்க. மிடி—துன்பத்திற்கு ஆகு பெயர். காரணத்தின்—இன்னுருபு ஏதுப்பொருளில் வந்தது. கடி என்பதற்கு இங்ஙனம் பொருள் படுத்ததை ‘நிருத்தி’ அலங்காரமென்ப. (சு)

ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத்
தாக்கரூந் துன்பங்க டாந்தலை வந்தக்கால்
நீக்கி நிறுஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங்
காக்குந் திருவத் தவர்.

(இ-ள்.) ஊக்கி - முயற்சிப்பட்டு, தாம் கொண்ட விரதங்கள்—தாம் ஆரம்பித்த விரதங்கள் [தவங்கள்,] உள் உடைய - சொருபங்கெடும்படி, தாக்கு அரு துன்பங்கள் - தாங்குதற்குக் கூடாத தீங்குகள், தலைவந்தக்கால் - அவற்றினிடம் வந்தால், நீக்கி நிறுஉம் உரவோரே - அவற்றைத்தள்ளி (விரதங்களை) ஸ்திரப்படுத்தும் மனோபலமுள்ளவர்களே, நல் ஒழுக்கம் காக்கும் - மேலான துறவறவொழுக்கங்களைக் காக்கும்படியான, திருவத்தவர்—சிறப்பையுடையவர், எ-து.

உறுதியாகத் தாம் ஆரம்பித்த விரதங்களின் சொருப மழியும்படியான இடையூறுகள் வந்தால் அவற்றை நீக்கி விரதங்களைக் காக்கத் தக்கவரே துறவிகளாவார் என்பது கருத்து.

விரதங்களாவன :—வினைமாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணந் தூய்மையாதற் பொருட்டு இன்ன தருமஞ் செய்வேன், இன்ன பாவம் விடுவேன் என்று துறவிகள் தமதாற்றலுக்குத் தக்கவாறு அமைத்துக் கொள்ளுவன. உள் என்பது இங்கே உண்மை, அதாவது சொருபம். துன்பங்களாவன :— தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறுதிவி முதலியவைபற்றி வருவனவும், தெய்வங்களால் வருவனவுமான மூன்று தாபங்கள். தாக்கரு—தாங்கு அரு, வலித்தல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர், நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. நிறு உம்—நிறுவும் என்பதின் விகாரம். திருவத்தவர்—நிரு - பகுதி, அத்து, அ -

7. Those eminent men alone are ascetics who, when troubles hard to be borne come upon them and frustrate the austerities they earnestly pursue, overcome them with strength of mind and steadfastly adhere to the objects in their view.

இரண்டும் சாரியை, அர்-விசுதி. திரு - மேன்மைபொருந்திய, அத் தவர் - அப்படிப்பட்ட தவசிகள் எனவு முரைக்கலாம். (எ)

தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தால் - உம்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று
பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்.

(இ - ள்.) தம்மை இகழ்ந்தமை - தங்களைத் தூஷித்ததை, தாம் பொறுப்பது அன்றி - தாங்கள் பொறுத்துக்கொள்வது மல்லாமல், மற்று - மேலும், எம்மை இகழ்ந்த வினைப்பயத்தால் - நம்மைத் தூஷித்த செய்கையின் பலனால், உம்மை - மறுமையில், எரிவாய் நிரயத்து - எரிகின்ற வாயையுடைய நரகத்திலே, வீழ்வர்கொல் என்று - வீழ்வார்களே என்று, பரிவதுஉம்-இரங்குவதும், சான்றோர் கடன்- (தூறவறவியல்பு) மிகுந்தவர்களுடைய கடமை, எ-று.

தம்மை யிகழ்ந்ததைப் பொறுத்தலோடு இகழ்ந்ததைப் பற்றி அவருக்கு நரகம் நேரிடுமே யென்றிரங்கி அப்படி யில்லாமலிருக்கப் பிரார்த்திப்பதும் துறவிகள் கடமை என்பது கருத்து. இடையூறு களுக்குப் பின்வாங்காமையும் பிறர்க்குத் துன்பநேரிடப் பொறுமையும் துறவிகளுக்கு வேண்டும் என்பதாம்.

இகழ்ந்தமை — இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர். மை - விசுதி. உம்மை—மறுமை; மை - இடத்தையுணர்ந்தும். பரிவதுவும் என்பது பரிவதுஉம் என இன்னோசைக்கு அளபெடுத்தது. இப்பாட்டு பின் அதிகாரங்களிலிருப்பது நன்று. ஆயினும், பொறையுடைமையும் அருளுடைமையும் துறவிகளுக்குச் சிறந்த விரதமென்று அறிவித்தற்கு இங்குச்சேர்த்தது போலும். (அ)

மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை யவாவினைக் - கைவாய்
கலங்காமற் காத்துய்க்கு மாற்ற லுடையான்
யிலங்காது வீடு பெறும்.

(இ-ள்.) மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி—, என பேர் பெற்ற — என்று பேர் கொண்ட, ஐ வாயு - ஐந்தின் வழியாய் வருகின்ற,

8. It is the duty of the excellent not only to forgive despite but also to pity those who as the fruit of their despite, will in the next birth fall into the burning hell.

9. He who has the power to guard himself undisturbed, against the potent desires of the five organs of sense—the body mouth, eyes, nose and ears—and to direct them in the path of virtue, shall unfailingly obtain beatitude.

வேட்கை அவாவினை - மிகுந்த ஆசையை, கலங்காமல் காத்துமனக் கலக்கமின்றி 'தம்மிடஞ்சேராமற்' பாதுகாத்து, கைவாய் உய்க்கும் - நல்லொழுக்கத்திற் செலுத்துகிற, ஆற்றல் உடையான் - வல்லமையுடையவன், விலங்காது - தப்பாமல், வீடு பெறும் - மோகஷமடைவான், எ-று.

ஐம்பொறிகளை அடக்கி ஞானவழியிற் செலுத்துகிறவனுக்கு மோகஷம் சித்தித்தல் நிச்சயம் என்பது கருத்து.

மெய் என்பது பரிசேந்திரியம் ; வாய் என்பது நாக்கு. இன்கும் 'என' என்னும் எண்ணிடைச்சொல் முன் குறித்த இடையியல் சூத்திரத்தினால் மெய்முதலிய ஐந்தோடும் கூடும். ஐவாய் - ஐந்து வாய் - பண்புத்தொகை, இதன்மேல் இவற்றால் வருபவை என்னும் பொருளில் அகரவிகுதி வந்தது ; இது தத்திதம். இது வேட்கையவா என்பதோடு இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை ; பெயரொச்சமெனவுங் கொள்ளலாம். வேட்கையவா — ஒருபொருட்பன் மொழி, சிறப்பைக்குறிக்கும். (க)

துன்பமே மீதுரக் கண்டுங் துறவுள்ளார்
இன்பமே காமுறுவ ரேழையார் - இன்பம்
இசைதோறு மற்றத னின்னொமை நோக்கிப்
பசைதல் பரியாதா மேல்.

(இ - ள்.) துன்பமே மீது ஊர கண்டும் - துக்கமே மேலிட்டு வரப் பார்த்தும், துறவு உள்ளார் - துறத்தலை நினையாதவராய், ஏழையார் - புத்தியினர், இன்பமே காமுறுவர் - சுகத்தையே இச்சிப்பார்கள் ; மேல் - மேலானவன், இன்பம் இசைதோறும் - இன்பத்தின் காரணம் கூடுந்தோறும், அதன் இன்னொமை நோக்கி - அதனிலுள்ள துக்கத்தைக் கண்டு, பசைதல் பரியாது - ஆசைப்படுவதை விரும்பான், எ - று. ஆம், மற்று, — அசைகள்.

இதற்கு நாலாம்பாட்டின் கருத்தே பெரும்பாலும் அமையும். பணமுதலிய இன்பத்தின் காரணத்திலும் அதனைக் காத்தல் வளர்த்தல் முதலான துன்பங்களை நோக்கி அதனையும் விரும்பார் என்பது விசேஷம்.

உள்ளார்—முற்றெச்சம் ; “வினைமுற்றே வினையெச்சமாகலும்” என்கிற வினையியல் ௩௨-வது சூத்திரவிதியைக்காண்க. இசை—

10. The mean, though they see afflictions come thronging upon them, never think of the ascetic state and long only for the gratification of worldly desires, but the excellent though pleasures heap upon, having regard to their attendant miseries cherish no desire for them.

முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மேல் பண்பாகுபெயர், மேல் என்னும் எழுவாய் பொருளால் உயர்திணையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால், பரியாது என்னும் அஃறிணை முற்றைக்கொண்டது. (க௦)

எ-வது அதிகாரம்.—Chapter VII.

சினமின்மை—Placidity.

அதாவது கோபிக்கக் காரணமிருந்துங் கோபியாமலிருப்பது. ஏன்? காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் மூன்றில் சினம் அருள் முதலியவற்றைக் கெடுத்தலால், அது துறவிகளுக்கு ஆகாதென வற்புறுத்தவும், அதனை அஞ்சிக்காததல் தாம் அதுட்டிக்கும் விரதங்களுட்டலை என்பவும் உணர்த்தத் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது. இது யாவார்க்கும் பொதுவெனக் கொள்க.

மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியா
மிதித்திறப் பாரு மிறக்க - மிதித்தேறி
ஈயுந் தலைமே லிருத்தலா லஃதறிவார்
காயுந் கதமின்மை நன்று.

(இ - ள்.) மதித்து இறப்பாரும் இறக்க - தம்மை மேன்மைப்படுத்திச் செல்லுகிறவர்களும் செல்லுக; மதியாது மிதித்து இறப்பாரும் இறக்க - மதியாமல் தம்மைக் கீழ்ப்படுத்திச் செல்லுகிறவரும் செல்லுக; ஈயும் - (நாலறிவுயிரினதாகிய பறக்கும்) ஈயும், மிதித்து ஏறி - (தம்மை) மிதித்து (தம்) மேலேறி, தலைமேல் இருத்தலால் - தலையின்மேல் இருப்பதனால், அஃது அறிவார் - அதை அறிந்தவர், காயும் கதம் இன்மை - சுடும்படியான கோபம் இல்லாதிருப்பது, நன்று - நல்லது, எ - று.

அறிவுடையோன் மதிப்பான், அறிவிலான் அவமதிப்பான்; அதற்கு ஈயே திருஷ்டாந்தம், ஆதலால் அவமதித்தவனைக் கோபியா திருத்தல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

மதியாது என்பது ஈறு தொகுக்கப்பட்டது. உம்மைகள் எண்ணில் வந்தவை. ஈயும்—இவ்வும்மை இழிவு சிறப்பு. இறக்க—வியங்கோள். அறிவார் என்னும் எழுவாய் இன்மையின் பகுதியாகிய இல் என்பதற்குக் கருத்தாவாய் நின்றது. காய்தல் தம்மையும் பிறரையுஞ் சுடுதலுமாம். (க)

1. Let the respectful honor and let the despising tramp-
lers trample; good is freedom from burning anger in those who
know that all is as the treading of a fly on their heads.

தண்டாச் சிறப்பிற்றம் மின்னுயிரைத் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாம் துறப்பவோ - மண்டி
அடிபெயரா தாற்ற விளிவந்த போழ்தின்
முடிகிற்கு முள்ளத் தவர்.

(இ - ள்.) மண்டி - நெருங்கி, அடிபெயராது - வைத்த பாதத்
தை வாங்காமல், ஆற்ற இனி வந்த போழ்தின் - மிகவும் அவமதிப்
பும் இழிவும் வந்தபோதிலும், முடிகிற்கும் உள்ளத்தவர் - (அதற்குக்
கலங்காது எடுத்தகாரியத்தை) நிறைவேற்றும்படியான மனோபல
முள்ளவர்கள், தண்டா சிறப்பின் தம் இன் உயிரை - நீங்காத சிறப்
பையுடைய தமது இனிமையாகிய பிராணனை, தாங்காது - தரியா
மல், கண்டுழி எல்லாம் - கண்டவிஷயங்களிலெல்லாம், துறப்பவோ -
துறப்பார்களோ, எ-று. (விடார் என்றபடி.)

பிறர்தம்மை யிகழ்ந்ததற்காகக் கோபங்கொண்டு அதற்காக
உயிரைவிடும் அற்பரைக் குறித்துச்சொல்லியது. மகத்தானவிகழ்ச்
சியிலும் அதை லக்ஷியஞ்செய்யாமல் எடுத்த காரியத்தை முடிக்கும்
படியானவர் கண்ட விஷயங்களில் தம் உயிரைத் துறவாமல் சாந்த
மாயே யிருப்பார் என்பது கருத்து. அன்றியும் தவவொழுக்கத்திற்
குக் குறைவு நேரில் தளராது நின்று இறக்கத்துணியும் முனிவர்கள்
காம வெகுளி மயக்கங்கள் தோன்றியபோது அவற்றால் உயிர்விடு
வரோ? விடார் என்று பொருள் கொள்வதும் உண்டு.

‘தண்டாச் சிறப்பின், என்பதை ‘சிறப்பின் தண்டா’ எனமாற்றி
“சிறப்பின் நீங்காத” எனவு முரைக்கலாம்; முத்தியடைதற்கு உரிய
தாதலின். சிறப்பின்—ஐந்தனுருபு, நீக்கத்தில் வந்தது; முன் உரைத்
தபடியாகில் இன் - சாரியை. கண்டுழி—கண்ட உழி என்பதில் ஈறு
தொகுத்தல் நியதி; ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை. எல்லாமும் அப்
படியே. கண்டுழியெல்லாம் - இருபெயரொடடுப் பண்புத்தொகை.
துறப்ப—பகரம் - பலர்பால் விசுதி [வினை - சூ - அ]. ஓ - எதிர்
மறையில் வந்தது. போழ்தின் என்பதோடு உயர்வு சிறப்பும்மை
கூட்டிக்கொள்க. முடிகிற்கும்—முடி - பகுதி, கில் - ஆற்றலேக்காட்
டும் விசுதி, சூ - சாரியை, உம் - விசுதி. (உ)

2 Will those renounce their precious life of indestructible
excellence, not being able to bear slight causes of offence, when
they can with fortitude accomplish the objects in their view
without retracing their steps, although great reproaches may
come upon them.

காவா தொருவன்றன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொல்
ஓவாதே தன்னைச் சுடுதலால் - ஓவாதே
ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையா ரெஞ்ஞான்றும்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து.

(இ - ள்.) காவாது - தன் வாயைக் காக்காமல், ஒருவன் தன் வாய் திறந்து சொல்லும் சொல் - ஒருவன் தன் வாயைத் திறந்து சொல்லுஞ் சொல்லானது, ஓவாதே - ஒழியாமல், தன்னைச் சுடுதலால் - தன்னை வருத்துவதனால், ஓவாதே ஆய்ந்து அமைந்த கேள்வி - ஒழியாமல் ஆராய்ந்து பொருந்திய கேள்வியைப்பெற்ற, அறிவுடையார் - விவேகிகள், எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், கறுத்து - கோபித்து, காய்ந்து அமைந்த - உக்கிரமாகி யிருக்கிற சொற்களை, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்கள், எ - று.

தம்மைப் பிறன் நிர்த்தித்தபோது தமக்கு உண்டாயிருக்கிற வருத்தத்தையே திஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு பிறர் விஷயத்தில் கடுமையான சொற்களைச் சொல்லார் விவேகிகள் என்பது கருத்து.

ஓவாது—எதிர்மறை வினையெச்சம், ஓ அல்லது ஓவு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறைவிருதி, து - விருதி. காய்ந்தமைந்த - பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை; இது அன் சாரியை பெற்றால் 'அமைந்தன்' என்றிருக்கும். (ங)

இதற்கு, (அறிவில்லா வொருவன் சொல்லியகடுஞ்சொல் வினைப்பயனை மிகுத்து) அவனையே, வருத்தத் துணிதலால், தூலாராய்ச்சியுடைய துறவிகள் (தாம்வீணகச்) சாபமொழிகளை அவர்கள் விஷயமாகக்கூறார் : சினமின்றி யிருப்பர்) என்று கூறுதலும் உண்டு. இப்பொருளில் 'காய்ந்தமைந்த, என்பதற்கு கோபித்ததாலமைந்த சாபமொழிகள் என்பது பொருள்.

நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் - ஓர்த்ததனை
உள்ளத்தா னுள்ளி யுரைத்தரா யூர்கேட்பத்
துள்ளித்தான் முட்மொங் கீழ்

3. As the words which a man speaks unguardedly continually stings him afterwards, the wise who possess that knowledge which arises from oral instruction and incessant search after truth, will never give vent to expressions of burning anger.

4. The excellent will not be hot and angry when their inferiors oppose them uttering unbecoming words, but the base taking such words to their heart will speak of it, chafe in the hearing of every body in the place, jump with rage and knock their heads against a post.

(இ - ள்.) நிகர் அல்லார் - தமக்குச் சமானமாகாதவர்கள், நேர்ந்து - எதிர்த்து, நீர் அல்ல சொல்லியக்கால் - அயோக்கியமான சொற்களைச் சொன்னால், விழுமியோர் - மேலானவர்கள்; வேர்த்து - வெகுளார் - (உடம்பு) புழுங்கி கோபிக்க மாட்டார்கள்; கீழ் - கீழோன், அதனை ஓர்ந்து - அந்த நிந்தனையை ஆராய்ந்து, உள்ளத் தான் உள்ளி - மனதினால் நினைந்து, உரைத்து - (பலர்க்கும்) சொல்லி உராய் - உராய்ந்து, ஊர் கேட்ப - ஊராரெல்லாம் கேட்கும் படி, துள்ளி - அதிகமாய் குதித்து, தூண் முட்டும் - தூணில் முட்டிக்கொள்ளுவான். எ-று.

அற்பர் செய்யும் நிந்தனையைக் குறித்துக் கோபிக்கமாட்டார் பெரியோர். கீழ்மக்களோ தம்மை வெகுமேலாக நினைத்திருப்பதனால் நிந்தனையைக் கேட்டமாத் திரத்தில் நம்மை இப்படிச் சொல்லலாமாவென்று மனம்பொறாமல் பலருக்குஞ்சொல்லி நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் கோபம் மிஞ்சுவதனால் துள்ளித் தூணில் முட்டிக்கொள்வார்கள் என்பது கருத்து.

நேர்த்து, ஓர்த்து, — இரண்டிடத்தும் வலித்தல் விகாரம். நேர்த்து என்பது தம்மை ஒப்பாக்கிக்கொண்டு எனப்பொருள் கொண்டு விவ்விசுதி தொக்கதாகவுங் கொள்ளலாம். நீர் — சற்குணம், அதை யுடையதுக்கு ஆயிற்று. அல்ல — பலவின்பெயர். விழுமியோர் — விழுமு - பகுதி, சிறப்பு; விரும்புதலுமாம்; இன் - இடைநிலை ஈறு. கெட்டது, ஆர் - விசுதி, ஓர் ஆயிற்று, [பொது - சூ - உ.] உராய் — முதனிலையே வினையெச்சமா நின்றது. உராய் என்பதில் உரா-பகுதி உகரத்தின் திரிபாகிய ய் விசுதியாகவுங் கொள்ளலாம். உராவுதல் - உராய்தல். “வினையும்றே வினையெச்சமாகலும்” என்கிற வினையியல் ஈஉ - வது சூத்திரத்தின் உரையைக்காண்க. ‘ஊர்கேட்ப’ என்றதற்கு துள்ளுதல் முட்டிக்கொள்ளுதலின் ஓசை யாவருக்கும் செவிப்படும்படி எனவும், ஊரார் ஓடிவந்து இதென்னவென்று வினாவ எனவும் கருத்துத்தொள்ளலாம். கீழ் — ஆகுபெயர். (ச)

இளையா னடக்க மடக்கங் கிளைபொருள்
இல்லான் கொடையே கொடைப்பயன் - எல்லாம்.
ஒறுக்கு மதகை யுரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறையே பொறை.

5. The self-control exhibited by a youth is self-control; the liberality shewn by one who has not increasing riches is a fruitful liberality; and the patience shewn by one who has strength and power to overcome others is patience indeed.

(இ - ள்.) இனையான் அடக்கம் - (வாலிபன் பொறிவழிச் செல்லாது) அடங்கி நிற்பதே, அடக்கம் - அடக்கமென்று சொல்லப்படும்; கினை பொருள் இல்லான்-விரீத்தியாகும்படியான பணமில்லாதவன், கொடையே கொடைப்பயன் - (பிறர்க்குப் பணமுதலியவற்றைக்) கொடுப்பதே பயனுள்ள கொடையாம்; எல்லாம் ஒறுக்கும் - எல்லாவற்றையும் வெல்லத்தக்க, மதுகை - தேகபலமும், உரன் - மனவுறுதியும், உடையாளன் - உடையவன், பொறுக்கும் பொறையே-பொறுத்துக்கொள்ளும் பொறுமையே, பொறை - பொறுமையென்று சொல்லத்தகும், எ-று.

பொறிகளை வெல்லுதற்குக் கூடாத வயதுள்ளவன் இந்திரியங்களை ஜயிப்பது எப்படி. சிரேஷ்டமோ, பணமில்லாதவன் கொடுப்பது எப்படி. கொண்டாடும்படியான கொடுத்தலோ, அப்படி தேகபலமேடுபலங்களை உடையவன் கோபத்தைப் பொறுத்தல் மேலானது என்பது கருத்து.

இது ஒப்புமைக்கூட்டம் என்னு மலங்காரம். இனையான்—இளமையுடையவன். அடக்கம்—தொழிற்பெயர்; அடங்கு - பகுதி, வலிந்தது, அம் - விசுதி. கொடை, பொறை,—இரண்டும் தொழிற்பெயர்கள், ஐ - விசுதி; கொடு, பொறு, பகுதிகள், “முற்றுமற்றொரோவழி” என்றதனால் உகரம் கெட்டது. கினைபொருள் — கினைகின்ற பொருள், வினைத்தொகை. ‘கொடைப் பயன்’ என்பதை ‘பயன் கொடை’ எனமாற்றிக்கொள்க. எல்லாக் கொடையும் பயன்படுவதானாலும் சிறப்பைப்பற்றி இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டது. பெருருளுடைமைக்குப் பயன் கொடையே யாதலின், கொடையெனக் கூறுது ‘கொடைப்பயன், என்றொருனக்கோடலு மொன்று. மதுகையுரன்—உம்மைத்தொகை. உடையாளன்—உடையனாதலை ஆள்பவன். பொறுக்கும் பொறை — பெயரெச்சம்; தொழிலைக்கொண்டது; பொறுத்தல் என்பதே திரண்டபொருள், [வினை - கு - உக.] இப்பாட்டில் விதியலங்காரமும் சேர்ந்திருக்கின்றது. (இ)

கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வா யின்னாச்சொல்
எல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்பர் - ஒல்லை
இடுகீற்றூற் பையனின்த நாகம்போற் றத்தம்
குடிமையாள் வாதிக்கப் பட்டு.

6. Noble men will in consideration of their own high birth, bear with patience the hard words which the vulgar in the presence of all, fling at them like stones just like the cobra which quickly closes its hood when ashes are thrown upon it.

(இ - ள்.) ஒல்லை - சீக்கிரத்தில், இடு நீற்றால் - மந்திரித்திட்ட விழுதியினால், பை அவிந்த நாகம்போல் - படம் அடங்கின பாம் பைப்போல், தத்தம் குடிமையால் - தங்கள் தங்கள் குலப்பெருமையால், வாதிக்கப்பட்டி - வருத்தப்பட்டு, (யோக்கியர்) கல் எறிந்தது அன்ன - கல்லால் எறிந்ததுபோல. விருக்கிற, கயவர் வாய் இன்னு சொல் - மூடர் வாயிலுண்டாகிற கொடுஞ் சொற்களை, எல்லாரும் காண - யாவரும் காணும்படி, பொறுத்து—, உய்ப்பர் - செலுத்து வார்கள், எ-று.

விழுதி மந்திரித்துப் போட்டால் தலை யெடுக்கமாட்டாமல் அடங்கிக் கிடக்கிற பாம்பைப்போல் பெரியோர்களும் தங்களைத் துஷ்டர் வைதால் தங்கள் குலப்பெருமைகளை நினைத்துப் பொறுத்துக்கொண்டு சும்மாவிருப்பார்கள் என்பது கருத்து.

உய்ப்பர் என்பதற்கு அந்த இன்னுச்சொற்கள் தங்கள்மேல் பட்டனவாகப் பாவியாமல் புறத்திற் பட்டனவாக்குவார் என்று அபிப்பிராயம். உய்ப்பர் - தமது மனத்தை விரதங்களிற் செலுத்துவர் என்பதும் ஒன்று. வாதிக்க—இது பாதிக்க என்னும் வடமொழித் திரிபு. இதற்கே தர்க்கிக்கப்பட்டு எனப்பொருள்கொண்டு, நீர் இந்தப்படி செய்வது இன்னின்ன காரணத்தால் நம்பெருமைக்குத் தகாது என்று தர்க்கஞ் செய்யப்பட்டு எனவும் கருத்துரைக்கலாம்.

எறிந்தன்ன—‘எறிந்தாலன்ன’, ‘எறிந்தது அன்ன’ என் நிருவகையுங் கொள்ளலாம். கல் எறிந்து - கல்லை எறிந்து எனவுமாம். இன்னுமையைத் தருஞ்சொல்லை இன்னுச்சொல் என்றது ஒரு மரபு வழுவமைதி. உய்ப்பர்—பிறவினை, உய் - தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவான பகுதி. ஒல்லை - காலமுமாம். தத்தத்—தம் தம் என்பது “மவ்வீரொற்றழிந்து” என்கிற விதியால் மகரங்கெட்டுத் தகர மிகுந்தது. குடிமை—மை - விழுதி, இயல்பைக்காட்டும். (சு)

மாற்றராய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
ஆற்றாமை யென்னு ரறிவுடையோர் - ஆற்றாமை
நேர்த்தின்னு மற்றவர் செய்தக்காற் றுமவரைப்
பேர்த்தின்னு செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) மாற்றார் ஆய் நின்று - பகையுள்ளவர்களாகி நின்று, தம்மாறு-தம் பகைக்கு உரிய காரியங்களை, ஏற்பார்க்கு—மேற்கொண்

7. To be unresisting to those who would oppose them as enemies, the wise call not imbecility. It is therefore good that when others have impatiently opposed them and done them evil. they do not return it.

டவர்க்கு, ஏலாமை - (தானும்) அதை மேற்கொள்ளாம லிருப்பதை, ஆற்றாமை என்றார் அறிவுடையோர் - சத்தியினமென்று சொல்ல மாட்டார் விவேகிகள்; (ஆதலால்) ஆற்றாமை - பொறாமல், அவர் நேர்ந்து - (அப்பகைவரை) எதிர்த்து, இன்னு செய்தக்கால் - கொடு மையானவைகளைச் செய்தால், தாம் அவரை - தாங்கள் அவர்க ளுக்கு, பேர்த்து இன்னு செய்யாமை - மீட்டும் கொடுமைகளைச் செய்யா திருந்தால், நன்று நல்லதாம், எ - று.

பகைகொண்டவர் அதற்குரிய கொடுமைகளைச் செய்தால் தா ழும் அவர்களுக்கு அப்படிச்செய்யாமல் பொறுப்பதுநலம். இவ்வாறு செய்ததனால் விவேகிகளால் சத்தியினனென்கிற நிக்தை வரமாட் டாது என்பது கருத்து.

மாறுதலையுடையவர் மாற்றார். மாறு - முதனிலைத்தொழிற்பெ யர். மற்று - அசை. இரண்டாம் ஆற்றாமை—எதிர்மறைவினையெச் சம், மை - விசுதி. இன்னு—எதிர்மறைப் பலவின்பாற் பெயர். (எ)

நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கும் - அடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்.

(இ-ள்.) நீசர் வெகுளி - கீழ்மக்களுடைய கோபம், நெடுங்காலம் ஓடினும் - அதிககாலஞ் சென்றாலும், கெடும் காலம் இன்றி - அழி யுங்கால மில்லாமல், பரக்கும் - மேன்மேல் வளரும் ; சீர் கொண்ட சான்றோர் சினம் - கீர்த்திபெற்ற பெரியோர் கோபமானது, அடும் காலை - காய்ச்சும் பொழுது, நீர் கொண்ட வெப்பம் போல், - ஜல மானதுகொண்ட உஷ்ணத்தைப்போல், தானே தணியும் - பிறர் ஆற்றவேண்டாமல் ஆறும், எ - று.

நீசர் தம்மிடத்து மகிமையுளதாக எண்ணி அகங்காரங்கொண் டிருப்பவ ராதலால் அவர்க்கு வருங்கோபம் காலம் செல்லச் செல்ல வளர்ந்தேவரும், சான்றோர் சினமோ காய்ச்சும்போது நீர் வெப் பங் கொண்டாலும் பின் தானே ஆறுவதுபோல் தானே ஆறிவிடும் என்பது கருத்து.

இயல்பில் தண்மையும் பிறர் காயச்செய்தால் வெம்மையும் நீர்க்கு இருப்பதுபோல் பெரியோர் குணத்திற்கும் இருக்கிறது என்று அவ்வுவமை கூறப்பட்டது. அநாதியாய் வருகின்றவாறு

8. The wrath of the vulgar will continue to spread though it runs a long time ; but the anger of the truly wise will cool of itself like the heat of the boiling water.

பற்றித் துறந்தார்க்கு ஒரோவழி சினந்தோன்றிய பொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கு மென்பதாம்.

இன்று—எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சம். பாக்கும்—பா - பகுதி, க் சந்தி, கு சாரியை உம் எதிர்கால விசுதி. தானே — ஏகாரம் - பிரிநிலை. தணியுமே—ஏ - அசை. (அ)

**உபகாரஞ் செய்ததனை யோராாதே தங்கண்
அபகார மாற்றச் செயினும் - உபகாரம்
தாஞ்செய்வ தல்லாற் தவற்றினாற் நீங்குக்கல்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில்.**

(இ-ள்.) உபகாரம் செய்ததனை - (ஒருவன்) தனக்குச்செய்த வுபகாரத்தை, ஓராாதே - நினையாமல், தங்கண் - தம்மிடத்தில் [உபகாரஞ்செய்தவரிடத்தில்], அபகாரம் ஆற்ற செயினும் - அபகாரத்தை மிகச்செய்தாலும், தாம் உபகாரம் செய்வதல்லால் - தாங்கள் (அவனுக்கு) உபகாரம் செய்வதேயன்றி, தவற்றினால் - பிசகியும், தீங்கு ஊக்கல் - தீமையைச்செய்ய ஆரம்பித்தல், வாள் தோய் குடி பிறந்தார்க்கு - புகழால் வானத்தை எட்டிய குலத்திற் பிறந்தவர்க்கு, இல்-இல்லை, எ -று.

தாம் உபகாரஞ்செய்திருக்க, தமக்கே அபகாரஞ்செய்த நீசருக்கும் மறுபடி தாம் உபகாரஞ் செய்வாரேயல்லது அபகாரஞ்செய்யார் நற்குடிப்பிறந்தோர் என்பது கருத்து.

உபகாரம் - உதவி; அபகாரம் - அதற்கு எதிரானது. செய்ததனை—செய்தது - செய்யப்பட்டது, “செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோல்” என்கிற [பொது - சூ - சக] விதி; உபகாரத்துக்கு விசேஷணமாகக் கொள்க. ஆற்ற — வினையெச்சம், ஆற்று - பகுதி. தவற்றினால் — தவறு என்னும் பெயரின் மூன்றாம் வேற்றுமை. தவற்றினால் - அவர் செய்த அபகாரத்தினால் என்பதும் ஒன்று. தவறு-மூதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஊக்கல் - விர்த்திசெய்தல். (க)

**கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினா நீங்கில்லை - நீர்த்தன்றிக்**

9. Those who are born of renowned families, will not even through inadvertence, attempt to do evil, but will only do good to those unbecoming men who not mindful of the good done to them, still do them more evil.

10. There are none here who though they see a dog snap angrily at them, will in return snap at the dog with their

கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்க டம்வாயான் மீட்டு.

(இ - ள்.) நாய்—, கூர்த்து - கோபித்து, கௌவிக்கொளக்கண்
மும் - (தம்மைக்) கவ்விக்கொள்வதைப் பார்த்தும், பேர்த்து தம்
வாயால் - எதிராகி தமது வாயினால், நாய் கௌவினார் - அந்த நா
யைக் கவ்வினவர்கள், ஈங்கு இல்லை-இவ்வுலகத்தி லில்லை ; (ஆதலால்)
கீழ்மக்கள் - அயோக்கியர், நீர்த்து அன்றி - குணமுடைய தல்லா
மல், கீழாய சொல்லியக்கால் - ஈனமான பேச்சுகளைப் பேசினால்,
மேன்மக்கள் - யோக்கியர், மீட்டு - மறுபடியும், தம் வாயால்—,
சொல்பவோ - (அப்பேச்சுகளைச்) சொல்வார்களோ, எ - று.

நாய் நம்மைக்கடித்தால் எதிரே நாமும் கடித்தல்போலக்
கீழோர் வைதால் நாமும் அவரை வைதல் தகாது என்பது கருத்து.

உவமை, அந்த இழிந்தோருக்குள்ள இயல்பை விளக்கிற்று.

வைதலுக்குக் காரணம் சினம். கௌவிக்கொள - இதனை
வினைப்பெயர்போல் கொள்க. நீர்த்து—நீரையுடையது, நீர் - சற்
குணம். கீழாய—பலவிற்பெயர். சொல்ப—பலர்பால் வினைமுற்று ;
ப - விசுதி. ஓ—எதிர்மறை. (க0)

இல்லறவியல்.

அ - வது அதிகாரம்.—Chapter VIII.

பொறையுடைமை.—Patience.

இல்லறமாவது:—இம்மை மறுமை யின்பங்களையும் அனுபவித்
தற்குரிய இல்வாழ்க்கைக்கு சொல்லுகிற நெறியினின்று
அதற்கு இன்றியமையாத் துணையாகிற கற்புடைமனைவி
யோடு செயப்படும் அறம். இது, முன் ஏழதிகாரத்தாற்
கூறிய துறவறம்போல முத்தியடைதற்கு நேர் காரண
மாகாததனால் அதன்பின் வைத்து ஆறதிகாரத்தாற் கூறு
கின்றனர்.

பொறையுடைமை; அதாவது, காரணத்தினாலாவது, அறிவின்
மையாலாவது ஒருவன் தனக்குக் குற்றஞ்செய்யில், அதனை அவனி
டத்திற் றுனுஞ்செய்யாது பொறுத்தலை யுடையவனாதல். இல்வாழ்

mouth. So when the low mischievously utter base things, will
the noble repeat such words in return.

வானுக்கு உரிய குணங்களில் இது இன்றியமையாதாதலால் முதலில் வைக்கப்பட்டது.

கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையோடியாது முரையற்க - பேதை
உரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கு மொல்லும் வகையான்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று.

(இ - ள்.) கோதை அருவி - மலைபோன்ற அருவிகளாலே, குளிர்வரை - குளிர்ந்த மலைகளையுடைய, நல் நாட - நல்ல நாட்டையுடைய அரசனே!, பேதையோடு யாதும் உரையற்க - புத்தியினனோடு எதையும் சொல்லாதிருக்கக்கடவாய்; பேதை - பேதையானவன், உரைப்பின் - சொன்னால், சிதைந்து உரைக்கும் - மாறுபட்டுச் சொல்வான், (ஆதலின்) ஒல்லும் வகையான் - கூடுமான விதத்திலே, வழுக்கி கழிதலே - தப்பித்து நீங்குதலே, நன்று - நல்லது, ஏ-று.

அரசனே! உன்னிடத்துச் சேர்ந்திருக்கிற வேவலரில் புத்தியினனாயிருப்பா நெருவனோடு ஒருசங்கதியும் சொல்லாதே, சொன்னால் அவன் அதைச் சொல்லவேண்டுமிடத்துச் சரியாய்ச் சொல்லாமல் மாறுதலாய்ச் சொல்வான், அது உனக்குக் கோபகாரணமாம். அப்படி கோபம்வந்தால் அதைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதைக்காட்டிலும் அந்தச்செய்தியை அவனிடம் சொல்லாமற் றப்பி நீங்குவதே நல்லதென்பது கருத்து. ௩

பேதையோடியாதும்— “யவ்வரினிய்யாம்” என்கிற விதியால் ஓடு ஓடி ஆயிற்று, இது குற்றியலிகரம். உரையற்க — எதிர்மறை வியங்கோள், உரை - பகுதி. அல் - எதிர்மறை விசுதி, க - விசுதி. உரைப்பின்—பகரம் - இடைநிலை; ககரமும் வரும். அப்போது உரைக்கின் என்றாகும். கழிதலே—ஏகாரம்—தேற்றம். நன்று—குறிப்பு முற்று. (க)

நேரல்லார், நீரல்ல சொல்லியக்கான் மற்றது
தாரித் திருத்த றகுதிமற் - றோரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலம்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்.

1. O lord of the good country abounding in cool hills festooned with springs! Speak not at all with a fool, for if you do, he will only mistate (what you have spoken to him.) It is therefore good that you avoid him as much as possible.

2. When inferiors speak improper words, it is good to bear them patiently. The earth surrounded by the swelling waves will not regard impatient behaviour as praise worthy but only as baseness.

(இ - ள்.) நேர் அல்லார் - செவ்வையாகாதவர், நீர் அல்ல-குண வீனமானசொற்களை, சொல்லியக்கால்—அது தாரித்து இருத்தல் - அதைப்பொறுத்திருப்பது, தகுதி - யோக்கியமாம் ; மற்று-அதற்கு வேறுகிய பொறுமையை,பொங்கு நீர் ஞாலம்-மேலோங்குகிற சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமி, [பூமியிலுள்ளோர்], புகழ்மை ஆ கொள்ளாது-புகழ்த்தக்கதாகக் கொள்ளாமல், சமழ்மை ஆ கொண்டிவிடும்-அவமதிக்கத்தக்கதாகக் கொள்வார்கள். எ - று.

அரசனே! காரியங்களை நேராகக் கண்டறியமாட்டாத இயல்புடையோர் குணவீனமாகப் பேசினால் அதற்குக் கோபியாமல் பொறுக்க வேண்டும், அதுதான் உலகத்தார் புகழ்த்தக்கது, அப்படி பொறுக்காமற்போனால் அது நிந்தனையாம் என்பது கருத்து. ௨

நேர்—இது பகுதியே பெயரானது. அல்ல - பலவின் பெயர். முதலிலிருக்கும் மற்று - அசை, பிந்திய மற்று பெயராக்கொள்ளத்தக்கது. தரித்தென்பது - தாரித்தென நீட்டல் பெற்றது. ஓரும் - அசை, [இடை - கு - உக.] “அஞ்சுவதோரு மறனே” என்ற திருக்குறள்போல. புகழ்மை சமழ்மை இவைகளில் மை - தன்மையைக் குறிக்கும் விசுதி. ஞாலம்—இடவாகு பெயர். (௨)

காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொல் லுவந்துரைக்கும்
ஏதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ - போதெலாம்
மாதர்வண் டார்க்கு மலிகடற் றண்சேர்ப்ப
ஆவ தறிவார்ப் பெறின்.

(இ-ள்.) போது எல்லாம் - பூக்களிலெல்லாம், மாதர் வண்டு - அழகான வண்டிகள், ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற, மலி கடல் தண் சேர்ப்ப - நிறைந்தகடலினது குளிர்ச்சியான கரையையுடைய அரசனே! ஆவது அறிவார் பெறின் - தமக்கு நன்மையாவதை அறிந்திருப்பவரைப் பெற்றால், காதலார் சொல்லும் கடு சொல் - தன்னிடத்து அன்புள்ளவர் சொல்லுகிற கடுமையான சொல்லானது, உவந்து உரைக்கும் - சந்தோஷப்பட்டிச் சொல்லுகிற, ஏதிலார் இன் சொலின் - அயலாருடைய இனிமையான சொல்லைக்காட்டிலும், தீது ஆமோ - தீமையைத் தருவதாகுமோ, எ - று.

தமக்கு நன்மைதருவது இது தீமைதருவது இது என்று அறிந்திருக்கிற விவேகிகளுக்கு அன்புள்ளவர்கள் கடிந்து சொல்லுகிற

3. O lord of the cool shore of the mighty ocean where the beautiful bees hum over all the flowers! If there are men who are able to know what is good to them, will the hard words (of reproof) uttered by friends be more injurious to them than the pleasant flattering expressions of strangers?

உறுதிச்சொல் எதிரிகள் சிரித்துக்கொண்டு பிரியமாய்ச் சொல்லுகிற சொல்லைவிடத் தீதாகாது என்றால் “அழஅழச்சொல்லுவார் தமர் சிரிக்கச் சிரிக்கச் சொல்லுவார் பிறர்” என்கிற பழமொழிப்படி தற் காலத்திற் பிரியமாகாமல் வெறுக்கத்தக்கதாகச் சொன்னாலும் பிற் காலத்தில் நன்மையைத்தரு மாதலால் நண்பர் பேச்சையே யோ சித்து எடுத்துக்கொண்டு பொறுக்கவேண்டுமல்லாமல், பிறர் தற்கா லத்துக்கு இனிப்பாகச்சொல்லும் பேச்சை எடுத்துக்கொள்ளலாகாது என்பது கருத்து. குறள்—“நகுதற்பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண் - மேற்சென் நிடித்தற் பொருட்டு.

காதலார் என்றமையால், ஏதிலார் அது இல்லாதவருக்காயிற்று. ஏதும் இலார்—தமக்கு நன்மை செய்யும்படியான யாதொரு சம்பந் தமும் இல்லாதவர். அறிவார்ப் பெறின் என்பதனால் அது அருமை என அறிக. இன்சொல்—இனிமையில் மையோடு இகரமும் கெட்டது. சொலின்—ஐந்தனுருபு எல்லையில் வந்தது. போதெலா மாதர் வண்டார்க்கும் என்பது கடற்கரையைச் சிறப்பிக்கிறது. அறிவார்ப் பெறின்—உருபு - கஅ - வது சூத்திர விதியால் பகரம் மிகுந்தது. ()

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி

உறுவ துலகுவப்பச் செய்து - பெறுவதனால்

இன்புற்று வாழு மியல்புடையா ரெஞ்ஞான்றும்

துன்புற்று வாழ்தலரிது.

(இ-ள்.) அறிவது அறிந்து - அறியவேண்டிய நன்மைதீமை களை அறிந்து, அடங்கி - கோபதாபங்களில்லாமல் சார்தமாகி, அஞ்சுவது அஞ்சி - அஞ்சத்தக்க பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சி, உறுவது - (தமக்கு) நேர்ந்த காரியத்தை, உலகு உவப்ப செய்து - உலகம் சந்தோஷிக்கும்படி செய்து, பெறுவதனால் - (நியாயத்தின்படி தாம்) பெற்ற பொருளால், இன்பு உற்று - சந்தோஷத்தை அடைந்து, வாழும் இயல்பு உடையார் - வாழும்படியான சுபாவத்தை யுடையவர்கள், எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், துன்பு உற்று - துன்பத்தை அடைந்து, வாழ்தல் அரிது - வாழுவதில்லை, எ - று.

இதனால் நமக்கு நன்மையாகும் இதனால் தீமையாகுமென்று தெரிந்துகொண்டு கோபமில்லாமற் பொறுத்துப் பழிபாவங்களுக்கு

4. Those will never experience the evils of life who, knowing what ought to be known, become placid and submissive and fearing what ought to be feared, perform every duty so as to satisfy the world and live in the enjoyment of pleasure according to their own means.

அஞ்சித் தாம் செய்யவேண்டியதை உலகுக்கு இன்பமாச் செய்து பிறரிடத்துப் பொறுமையில்லாமல் தமக்குக் கிடைத்ததைக் கொண்டு சந்தோஷப் படுகிறவர்களுக்கு எப்போதும் துன்பமில்லை யென்பது கருத்து.

அறிவது முதலானவை செய்ததுபோல்வந்த செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர்கள். படுவிகுதி தொக்கது; ஈறு தோன்றிய சாதியொருமையாம். அரிது—இங்கு இன்மையில் வந்தது. (ச)

வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நடட்டக்கால்
தேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்
ஆற்றந் துணையும் பொறுக்க பொறுனாயின்
தூற்றாதே தூர விடல்.

(இ - ள்.) இருவர்—இரண்டுபேர், வேற்றுமை இன்றி கலந்து - பேதமில்லாமற் சேர்ந்து, நடட்டக்கால் - சிநேகித்தால், தேற்றா ஒழுக்கம் அறிவிக்கக்கூடாத நடக்கை, [தீயவொழுக்கம்] ஒருவன்கண் உண்டாயின் - ஒருவனிடம் உண்டாயிருந்தால், ஆற்றந் துணையும் - பொறுக்கக் கூடிய அளவும், பொறுக்க - பொறுக்கக்கடவன்; பொறுனாயின் - பொறுக்கக்கூடாமற்போனால், தூற்றாதே-(பிறர் அறிய) வெளிப்படுத்தாமல், தூர விடல் - (அவன் சிநேகத்தை) தூரத்தில் விடக்கடவன், எ - று.

சிநேகித்தவனிடத்தில் அயோக்கியமான நடக்கை உண்டாயிருந்தால் கூடியவளவு பொறுத்திருக்கவேண்டும்; கூடாமற்போனால் சிநேகத்தை விடலாமே யல்லாமல் அதைத் தூற்றலாகாது என்பது கருத்து.

நட்டக்கால்—நன் - பகுதி, கால் - விகுதி; ளகரம் டகரமானது சந்தி, மற்றொரு டகரம் எழுத்துப்பேறு, அகரம் சாரியை, ககர மிகுதி சந்தி. தேற்றல் - தெளியச்செய்தல், அறிவித்தல்; தன் வினை பிறவினைக்கும் பொதுவினை. தூரவிடல் - அந்தச்சிநேகம் தூர்த்துபோம்படியாக விடல்; அதாவது அழிந்துபோம்படி எனவும் உரைக்கலாம். விடல் - அல்லீற்று உடம்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று. (ரு)

5. When two persons unite as friends without variance, one should as far as possible patiently bear the misconduct of the other, if there should be any; but if it should prove unbearable, he should then withdraw his friendship without exposing the other.

இன்னு செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானேவி னல்லது - துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது.

(இ-ள்.) கானக நாட - காடுமிருந்த நாடுடையவனே !, இன்னு செயினும்-(நண்பர்) இனிமையாகாதவை செய்தாலும், இனிய ஒழிக என்று-(அந்த இன்னுதவை) இனியவாக நீங்கட்டும் என்று நினைத்து, தன்னையே தான் நோவின் அல்லது - தன்னையே தான் வெறுப்ப தல்லாமல், துன்னி கலந்தாரை - சேர்ந்து சிநேகித்தவரை, கைவி டுதல் - விட்டுவிடாதே ; விள்ளல் - (சிநேகத்திற்) பிரிதல், விலங்கிற் கும் அரிது - மிருகங்களுக்கும் கூடாதகாரியம், எ-று.

சிநேகிதர் தீங்கு செய்தால் அதற்குக் கோபியாமல் அத்தீங்கு கள் நமக்கு நல்லவையா ஒழியட்டுமென்று எண்ணி இப்படியாவதற் குக் காரணம் நம்முடைய பாவந்தான் என்று தன்னைத்தான் வெறு க்க வேண்டுமேயன்றிப் பொருமல் சிநேகிதரைத் துறப்பது தகுதி யன்று. இப்படிச் செய்வது மிருகங்களிலும் இல்லை என்பதாம்.

இனி+அவ்+ஒழிக என்பது தொகுத்தலாய் இனிய வொழிக என்றாயிற்று எனக்கொண்டு இனி அவ் இன்னுதவை ஒழியட்டு மென்று எனவு முரைக்கலாம். அவ்—பலவிற்பால் சுட்டுப்பெயர். செயினும் என்கிற இழிவு சிறப்பும்மையால் அப்படிசெய்தல் பெரும் பாலுமில்லை யென்றாகிறது. நோவின்—இதில் இன் சாரியை, வே ற்றுமையுருபு முதலியவின்றித் தனித்துப் பெயரோடு வந்ததெனக் கொள்ளவேண்டும் ; செயினென் வாய்பாட்டு வினையெச்சவிகுதி யென்றாகிலும் ஐந்தனுருபென்றாகிலும் கொண்டால் பொருள் பொ ருந்தாமை அதிக. நோவு — தொழிற்பெயர் ; நோவதல்லது என வருவதைக்காண்க. கைவிடுதல் - எதிர்மறை ஏவலொருமை வினை முற்று ; து சாரியை. விலங்கிற்கும்—இழிவு சிறப்பும்மை. விலங்கு - குறுக்கு, மனிதரைப்போல் நேரே நிற்பதின்றிக் குறுக்காய் நின்று உணவு முதலாயவற்றைக் கொள்ளுதலாலே விலங்கு என்னப்பட்ட டது. இதனை வடநூலார் 'திர்யக்' என்பர். (சு)

பெரியார் பெருநட்புக் கோடருஞ் செய்த
அரிய பொறுப்பவென் றன்றோ - அரியரோ

6. O lord of the country abounding in forests ! If a friend does an evil to another, it is well that the latter should regard it as good and blame his own stars rather than give up his intimate associates, for such separation is rare even among brutes.

7. O king of the good-country containing high mountains abounding in hollow-sounding streams ! Is not intimate friend-

ஒல்லெ னருவி யுயர்வரை நன்னுட
நல்லசெய் வார்க்குத் தமர்.

(இ - ள்.) ஒல் என் அருவி - ஒல் என ஒலிக்கின்ற அருவிகளை யுடைய, உயர் வரை நல் நாட - உயர்வாகிய மலைகளையுடைய நல்ல நாட்டின் அரசனே !, பெரியார் பெரு நட்பு கோடல் - பெரியோர்க ளுடைய மேன்மையான சினேகத்தைக் கொள்ளுதல், தாம் செய்த அரிய பொறுப்ப என்று அன்றோ-தாங்கள் செய்த பொறுத்தற்குக் கூடாத சூற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் என்றல்லவா, நல்ல செய்வார்க்கு - நன்மைகளைச் செய்பவர்க்கு, தமர் - நேசராகிற வர்கள், அரியரோ - (கிடைக்க) அருமையானவர்களோ, எ-று.

தம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் அரிய சூற்றங்களைச் செய்தாலும் அவை பொறுப்பது பெரியோரியல்பு. நன்மை செய்பவர்களுக்கு எவரும் நட்பாவாராதலால் அது விசேஷமல்ல வென்றபடி.

கோடல்—தொழிற்பெயர் ; கொள், தல் - பகுதி விசுவிகள். பகுதி முதனீட்சி விகாரம் ; இதை எழுவாயாக வைத்து ஆகின்ற தெனப் பயனிலை வருவித்துக்கொள்க. பெரியார் பொறுப்ப என்பது இவ்வாக்கியத்தின் உள்வாக்கியம். பொறுப்ப - பலர்பால் வினை முற்று. அன்றோ என்பது பிரசித்தத்தைக் காட்டுகின்றது. என் று - இடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம் ; ம் - இறந்தகால இடைநிலை. ஒல்லெனல் - ஒலிக்குறிப்பு. தமர்— தாம் என்னுங் கிளைப்பெயரடியாக வந்த பெயர். அரியரோ—ஓகா ரம் - எதிர்மறை. நல்ல—பலவின்பெயர். (எ)

வற்றிமற் றுற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய வுரையற்க - அற்றம்
மறைக்குந் துணையார்க் குறைப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார்.

(இ - ள்.) வற்றி - (உடம்பில் மாமிச முதலிய) வற்றி, ஆற்ற பசிப்பினும் - மிகவும் பசித்தாலும், அற்றம் - (தமது) வறுமையை, பண்பு இலார்க்கு - சம்குண மில்லாதவருக்கு, அறிய உரையற்க -

ship with the great contracted with a hope that they would forgive the grievous faults done by their friends? Will friends be wanting to those who (always) do what is good?

8. Though withered and famished with hunger, bear it patiently and do not declare your misery to the unworthy. Only those who have not the fortitude to give up the ghost when great misfortunes oppress them, will declare it to such as would be able to relieve them.

அறியும்படி சொல்லாதிருக்கக் கடவர்; தம்மை துறக்கும் துணிவு இலாதார் - விசேஷ சங்கடங்களில் தம்மை மாய்த்துவிடும்படியான மனவுறுதி யில்லாதவர், அற்றம் மறைக்கும் துணையார்க்கு - தமது வறுமையை நீக்க வல்ல சிநேகிதருக்கு, உரைப்ப-சொல்வார்கள், எ-று

மிக்க வறுமை நேர்ந்தால் உயிர் போனாலும் போகட்டுமென்று பொறுத்துக்கொண் டிருப்பதே பொறுமை; அப்படியன்றிப் பிற ரோடு சொல்லத் துணிந்தாலும் அதை வெளியிடாமல் நீக்க வல்லவ ருக்குச் சொல்லலாமே யல்லாமல் அயோக்கியரிடத்துச் சொல்ல லாகா தென்பதாம்.

இப்பாடல் வேறு அதிகாரத்திற் சேர்க்கத் தக்கது ஆனாலும் பொறுக்கிறதென்கிற வொரு சம்பந்தத்தால் இங்கே சேர்க்கப்பட் டது.

வாய் திறந்துகொண்டு தூங்கினான் என்பதுபோல் பசித்து வற னினாலும் என மாற்றிக் கொள்க. அற்றம்—தொழிற்பெயர். அறு- பகுதி, அம் - விசுதி; செல்வம் அற்றிருத்தல் என்பது பொருள் ஏ—அசை.

(அ)

இன்பம் பயந்தாங் கிழிவு தலைவரினும்
இன்பத்தின் பக்க மிருந்தைக்க - இன்பம்
ஒழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
பழியாகா வாறே தலை.

(இ - ள்.) ஒங்கு அருவி நாட - மேலெழும்புகிற அருவிகளுள்ள நாடுடையவனே! இன்பம் பயந்து - இன்பத்தைத் தந்து, ஆங்கு இழிவு தலைவரினும் - அதிலே தாழ்மை நேர்ந்தாலும், இன்பத்தின் பக்கம் - இன்பம் வருகிற பக்கத்திலேயே, இருந்தைக்க - இருக்கி ன்ற உனக்கு, இன்பம் ஒழியாமை கண்டாலும் - சுகம் நீங்காதிருப் பதைப் பார்த்தாலும், பழி ஆகா ஆறே - பழிப்பு உண்டாகாத வழி யே, தலை - முக்கியம், எ-று.

ஒரு காரியஞ் செய்தால் அதில் இன்ப முண்டாவதோடு பழியும் தாழ்மையு முண்டானால் அதை விடவேண்டும். தாழ்மையைப் பொ றுத்து இன்பம் வருவதையே நோக்கி நிற்கிறவனுக்கு ஒழியாத இன்

9. O lord of the country abounding in rising streams! If thou wouldst desire pleasure alone though it is accompanied by its attendant shame, it is preferable, even should such pleasure be continuous, to enjoy it in a way that no disgrace may befall thee i. e. only when it does not emanate from a disgraceful source.

பங்கிடைத்தாலும் அது வரும்வழி பழிப்பில்லாததா யிருக்கவேண்
டும் என்றபடி.

இருந்தைக்க—இருந்தை - முன்னிலை வினையாலணையும் பெயர்,
கு - நான்கனுருபு, அ - சாரியை பெற்றது. “கடிநிலையின்றே யாசி
ரியற்க” என்பதுபோல். [பெயர் - பெய - கூக.]

இப்பாடலும் பழிப்பைப் பொறுத்தல் தகுதியில்ல வென்பது
மாத்திரத்தால் இங்கு சேர்க்கப்பட்ட தென அறிக. ஏகாரம்—
தேற்றம். கண்டாலும்—உம்மை உயர்வு சிறப்பு. (கூ)

தான்கெடினும் தக்கார்கே டெண்ணற்க தன்னுடம்பின்
ஊன்கெடினு முண்ணூர்கைத் துண்ணற்க - வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெறினு முரையற்க
பொய்யோ டுடைமிடைந்த சொல்.

(இ - ள்.) தான் கெடினும் - தான் கெட்டாலும், தக்கார் கேடு
எண்ணற்க - யோக்கியருக்குக் கெடுதி செய்ய நினையாதிருக்கக் கட
வன்; தன் உடம்பின் ஊன் கெடினும் - தன்னுடம்பில் மாமிசம்வற்றி
யழியும்படி யானாலும், உண்ணூர் கைத்து - உண்ணத்தகாதவர் கை
யினால் வரும் உணவை, உண்ணற்க-உண்ணாதிருக்கக் கடவன்; வான்
கவிந்த - ஆகாயம் முடிய, வையகமெல்லாம் பெறினும் - உலகத்தை
யெல்லாம் பெறுவதா யிருந்தாலும், பொய்யோடு இடைமிடைந்த
சொல்-இடையிலே அசத்தியத்தோடு சேர்ந்த சொல்லை, உரையற்க-
சொல்லாதிருக்கக் கடவன், எ - று.

பொறுமையாலே தன்னைப்போல் பிறரும் கெட்டும் என்று
யோக்கியருக்குக் கேடு நினையாதிருக்க வேண்டும்; பசி பொறுமை
யாலே உண்ணாத விடத்தில் உண்ண வேண்டாம்; உலகமெல்லாம்
கிடைப்பதா யிருந்தாலும் பொய்சொல்லாமல் தன் வளப்பமின்மை
யைப் பொறுக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

முந்திய உம்மை இரண்டும் இழிவு சிறப்பு, பிந்தியது உயர்வு
சிறப்பு. கைத்து - ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.
கையினால் வருவது; அவரிடஞ் சோறு; பொருள் எனவு முரைக்க
லாம்; கை - பகுதி, து-விகுதி. அன்றி, அத்து என்பது சாரிகையா
கவுங் கொண்டு, உண்ணூர் கைத்து உண்ணற்க, என்பதற்கு-உண்ணத்

10. Although he himself be ruined, let him not think
of injuring the worthy; let him not eat with those with whom
he should not eat, even though his flesh would waste away;
and let him not speak words intermingled with falsehood
although he may get as his reward the whole world canopied
by the heavens.

தகாதவரிடத்து உண்ணற்க என்று கொள்ளுதலு மொன்று ; அது பவிக்கத்தகாதார் : — தெய்வம், குரு, தன்னைத் தேறினோர், எளியோர், முதலியோராம். பொய்யோடிடை மிடைந்த சொல் என்றதனாலே சில உண்மையானாலும் பொய் சிறிது கலந்ததும் சொல்லலாகா தென்பதாம். (க0)

கூ-வது அதிகாரம்.—Chapter IX.

பிறர்மனைநயவாமை.—Not coveting the wife of another.

அதாவது, காமமயக்கத்தால் பிறருடைய மனையானே விரும்பாதிருத்தல். பொறையுடையாரன் இவ்வாழ்வாருக்கு பொறுத்தற்கேலாத காமத்தைப் பொறுத்தல் முக்கிய மென்பதுணர்த்த பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப் பட்டது. மனை - இடவாசு பெயர்.

அச்சம் பெரிதா லதற்கின்பஞ் சிற்றளவால்
நிச்ச நினைபுங்காற் கோக்கொலையால் - நிச்சலும்
கும்பிக்கே கூர்த்த வினையாற் பிறன்றாரம்
நம்பற்க நானுடை யார்.

(இ - ள்.) அச்சம் பெரிது-பயம் அதிகமானது ; அதற்கு இன்பம் - அக்காரியத்தில் இன்பமானது, சிறு அளவு - அற்ப பிரமாணமுள்ளது ; நிச்சம் - தினமும், நினைபுங்கால் - யோசித்தால், கோ - அரசனாக, கொலை - கொல்லுதல் (நேரும்) ; நிச்சலும் - நித்தமும், கும்பிக்கே - நரகத்திற்கே, கூர்த்த வினை - மிகுந்த செய்கை ; (ஆதலால்) நாண் உடையார் - வெட்கமுள்ளவர்கள், பிறன் தாரம் - பிறனுடைய மனையானே, நம்பற்க - விரும்பாதிருக்கக்கடவர், எ - று.

பிறர் தாரத்தினிடத்தில் போக எத்தனப்பட்டால் அவளுக்குடையவர் அடிப்பது முதலான செய்கைகளுக்கு அஞ்சவேண்டியதும், விஞ்சினால் அரசன் கொலைசெய்வா னென்கிற பயமும், இத்தனைதான் பொறுத்தாலும் அதில் வரும் சுகமோ அற்பம், பின்பு நரகத்திற்குக் காரணம். இவ்வளவு சங்கடங்க ளிருப்பதனால் பிறர்தாரம் விரும்புதல் யோக்கியமன்று என்றதாம்.

1. Let not the modest man covet another's wife, since the fear attending that sin is great, the pleasure arising from it is of short duration, and if you reflect well, it renders the culprit liable to the punishment of death by the king and it is a deed that daily leads men to hell.

அச்சம் — அஞ்சு - பகுதி, அம்-தொழிற்பெயர் விசுவதி, வலித் தல்-விகாரம். அதற்கு—கு - இடப்பொருளில் வந்தது, வேற்றுமை மயக்கம். நிச்சம் நிச்சல் இரண்டும் 'நித்யம்' என்கிற வடமொழித் திரிபு. கொலை — தொழிற்பெயர்; கொல் ஐ - பகுதி விசுவதிகள். கும்பிக்கு—கு - பொருட்டுப் பொருளில் வந்தது. [பெயர் - சூ-சக] ஆல்—நான்கும் அசை. தப்தகும்பம், கும்பீபாகம், முதலிய நாக விசேடணங்களை யுணர்த்த கும்பி என்றார். தாரம் — வடமொழி. நம்பற்க - நசையுணர்த்தும் நம்பு என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த எதிர்மறையிங்கோள். “நம்பும் மேவும் நசையாகும்மே”. நானுடையார் என்பதனாலே அக்காரியத்தில் எல்லாக் குற்றங்களுக்குமுன் நாண முண்டாவது பெரிதென்றதாயிற்று. (க)

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிற் நான்கும்
பிறன்றூர நச்சுவார்ச் சேரா - பிறன்றூரம்
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்

(இ-ள்.) அறம் புகழ் கேண்மை பெருமை இந்நான்கும் - தரும் கீர்த்தி சிநேகம் மேம்பாடு ஆகிய இந்த நான்கு பொருளும், பிறன் தாரம் நச்சுவார் - பிறன்மனையானே விரும்புகிறவர்களை, சேரா-சேர மாட்டா; பகை பழி பாவ மென்று - பகையும் நிந்தனையும் பாவ மும், அச்சத்தோடு இ நால் பொருளும் - அச்சமும் ஆகிய இந்த நான்கு பொருளும், பிறன் தாரம் நச்சுவார் - பிறன் தாரத்தை விரும்புகிறவர்களை, சேரும்—, எ - று.

கருத்துவெளிப்படை.

அப்பெண்ணைச் சேர்ந்த பலரும் விரோதிகளாவார்க ளாதலால் கேண்மையில்லை; ஈனகாரியமாதலால் பெருமையும் கீர்த்தியு மில்லை.

அறமுதலிய நான்கும் செவ்வெண் ஆதலின், [இடை - சூ-கூ]ன் படி தொகைபெற்றன. பகைமுதலிய நான்கு மிப்படியே. என்று என்கிற எண்ணிடைச்சொல், [இடை - சூ - க0] ன்படி பிரிந்து பகை முதலியவற்றோடும் சேர்ந்தன. “இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்” என்கிற [உரு - சூ - ககூ] விதியால் “நச்சுவார்ச்சேரா” என வலி மிகுந்தது. நான்குபோய் நான்குவரும் என்று சொன்னதினால் இது ‘பரிவர்த்தனை’ என்னும் அலங்காரம்; “பொருள் பரிமாறு தல் பரிவர்த்தனையே”. தண்டியலங்காரம். (உ)

2. To those who covet their neighbours' wives will accrue these four things, viz., hatred, reproach, sin and fear; and not these four, viz., virtue, praise, friendship and dignity.

புக்கவிடத் தச்சம் போதரும் போதச்சம்
துய்க்கு மிடத்தச்சந் தோன்றாமற் காப்பச்சம்
எக்காலு மச்சந் தருமா லெவன்கொலோ
உட்கான் பிறனில் புகல்.

(இ - ள்.) புக்க இடத்து அச்சம் - (பிறன் தாரத்தினிடம்) போ
கும் பொழுது பயமுண்டாகின்றது; போதரும் போது அச்சம் -
திரும்பி வரும்போது பயம்; துய்க்கும் இடத்து அச்சம் - அனுப
விக்கும்போது பயம்; தோன்றாமல் காப்பு அச்சம் - (பிறர்) அறி
யாமல் காப்பதில் பயம்; எக்காலும் அச்சம் தருமால் - எப்போதும்
பயத்தைத் தருவதாகையால், பிறன் இல் புகல் - பிறனில்லாவிடம்
போவதை, எவன் உட்கான் - எவன் பயப்படமாட்டான், எ - று.
கொல்-ஓ-இரண்டும் அசை.

கருத்து வெளிப்படையாநின்றது.

புக்க - புகு - பகுதி, அ - விசுதி, ககர மிகுதி இறந்தகாலங்
காட்டி, பெயரெச்சம். போதரு - போதா பகுதி. துய்க்கும் இட
த்து - நிகழ்காலவினையெச்சம். துய் - பகுதி, க்-சந்தி, கு - உம் -
சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, இடத்து என்பது நிகழ்கால வினையெச்ச
விசுதி. உட்கான் - உட்கு - பகுதி. அச்சப்பொருளுள்ளசொல்
வந்தவிடத்து அஞ்சத்தக்கதின்மேல் இரண்டாம் வேற்றுமை வரு
வது தமிழ் வழக்கு. நான்காம் வேற்றுமையும் வரும். (௩)

காணிற் குடிப்பழியாங் கையுறிற் கால்குறையும்
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமாம் - நீண்டிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரி நீகண்ட
இன்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு.

(இ - ள்.) காணின் குடி பழி ஆம் - (பிறர்) கண்டால் தன்குலத்
துக்கு நிர்தனையுண்டாம்; கை உறில் - அகப்பட்டால், கால் குறையும் -
(தண்டனையால்) கால் குறைவுபடும்; மாண் இ ள்மை செய்யுங்கால் -
அந்தத் துஷ்டகாரியஞ் செய்யும்போது, அச்சம் ஆம் - பயமுண்

3. Who will not fear coveting a neighbour's wife, since it
is ever productive of fear; fear at the time of going to her,
fear on returning, fear when enjoying the pleasure, and fear
when exerting to keep the deed a secret.

4. O wicked man! Say what is the extent of your plea-
sure, since if you are discovered your family will be dis-
honored, if you are caught your leg will be severed, if you
are committing the deed you are in dread and (after the
committal of it) you are subject to an ever enduring anguish
in hell.

டாம்; நீர் நிரயத் துன்பம் பயக்கும் - (அந்தக் கெட்டகாரியம், நெடுங்கால மனுபவிக்கும்படியான நரகவேதனையை உண்டாக்கும்; (ஆகவே) துச்சாரி - விபசாரமாகிய துஷ்டகாரியஞ் செய்பவனே!, நீ கண்ட இன்பம் எனேத்து - நீ அதில்கண்ட சுகம் எவ்வளவு, எனக்கு கூறு - எனக்குச் சொல், எ-று.

கருத்து வெளிப்படை. அத்தீயொழுக்கம் இம்மைமறுமையிலுந் துன்பந்தருமென்பது போதரும். இது பராதிதமென்னும் இன்பதூலுடையானே நோக்கிக்கூறியது. கையுறில் கால்குறையும் என்றால் அகப்பட்டபோது அரசனால் காலை வெட்டுதல் நேரிடும் என்பதாம். உபலக்கணத்தால் ஏனையுறுப்புக்கொள்க. துச்சாரி—வடமொழி திரிந்தது; துஷ்டநடக்கை செய்பவன் என்பது பொருள். ஆல்—இரண்டும் அசை, முதலிலிருப்பதை ஏதுப்பொருள் குறிப்பதாகவுங் கூறலாம். (ச)

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியா ரினத்தராய்க்
கொம்மை வரிமுலையா டோண்மரீஇ - உம்மை
வலியாற் பிறர்மனைமேற் சென்றாரே யிம்மை
அலியாகி யாடியுண் பார்.

(இ - ள்) செம்மை ஒன்று இன்றி - ஒரு நன்னடக்கையு மில்லாமல், சிறியார் இனத்தர் ஆய் - அயோக்கியரோடு சேர்ந்தவராய், கொம்மை வரி முலையாள் - திரட்சியான ரேகைகள் எழுதப்பெற்ற முலையையுடையாளுடைய, தோள் மரீஇ - தோளைச் சேரவிரும்பி, உம்மை - முற்பிறப்பில், வலியால் - வலிமையால், பிறர் மனைமேல் சென்றாரே - பிறர் மனையாளிடஞ் சென்றவர்களே, இம்மை அலி ஆகி - இப்பிறப்பில் நபும்ஸகராய், ஆடி உண்பார் - கூத்தாடி (பிச்சைவாங்கி) உண்கிறார்கள், எ-று.

முற்பிறப்பில் பிறர் மனையாளிடம் சென்றவர்தாம் இப்பிறப்பில் நபும்ஸராகிக் கூத்தாடிப்பிழைக்கிறவர் என்பதாம். ஆதலால், பிறர் மனை நயக்கவேண்டாம் என்பது கருத்து.

செம்மை ஒன்று இன்றி என்றால் கிஞ்சித்தும் பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சி நடவாமல் என்றபடி. கொம்மை - இளமையும், வன்மையும் அழகுமாம். வரி - சுணங்குமாம். அவனைச் சுவாதீனஞ் செய்யப் பலவித சாகசங்களைச்செய்து என்பதை வலியால் என்றார்.

5. Those who are born hermaphrodites in this birth and lead a life of actors in plays, are those who in a former birth, devoid of everything that was good, were companions of the vile and loving to enjoy damsels possessed of round beautiful breasts, forcibly violated the chastity of the wives of others

உம்மை—உகரச்சுட்டின்மேல் காலங்குறிக்க மை விசுதி வந்தது. இம்மையு மப்படியே. அலி - ஆணுறுப்புமிக்குப் பெண்ணுறுப்புக் குறைந்தது. (௫)

பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக்
கல்யாணஞ் செய்து கடிபுக்க - மெல்லியல்
காதன் மனையாளு மில்லாளா வென்னொருவன்
ஏதின் மனையானே நோக்கு.

(இ - ள்.) நாள் கேட்டு - (தக்க) நாளை விசாரித்து, பல்லார் அறிப - பலரும் அறியும்படி, பறை அறைந்து - வாத்தியம் கொட்டி கல்யாணம் செய்து - , கடி புக்க - காவலைப்பொருந்தின, மெல் இயல் காதல் மனையாளும் - மென்மையான தன்மையுள்ள (தன்னிடம்) ஆசையுள்ள பெண்டாட்டியும், இல்லாள் ஆ - வீட்டிலிருப்பவளாயிருக்க, ஒருவன் - , ஏதில் மனையானே - அயலான் மனைவியை, நோக்கு - பார்ப்பது, என் - என்னகாரணமுள்ளது, எ-று.

தான் கிரமப்படி கலியாணஞ்செய்த மனையாட்டி வீட்டிலிருக்க அயல்மனையானே விரும்புவது மிகவும் அயோக்கியம் என்றபடி.

ஆனால் கலியாணஞ்செய்தவன் வீட்டி விராவிடின் அயலான் மனையாளிடஞ் செல்லலாமோ என்று ஆகேஷ்பிக்க வேண்டாம். மனையாட்டி யிருக்க அயலில்செல்வது மிகவும் அயுத்தமென்றும் மகாபாதகமென்றும் அறிவித்தற்கு இப்படி சொல்லியதெனக் கொள்க.

“வம்புலாங்கூந்தன் மனைவியைத்துறந்து பிறன்பொரு டாரமே யெண்ணி, நம்பினுரிதந்தா னமன்றமர்பற்றி யெற்றிவைத் தெரியெழு கின்ற, செம்பினாலியன்ற பாவையைப்பாவி தழுவென மொழிவ தற்கஞ்சி, நம்பனேவந்துன் னடியிணைபணிந்தே னைமிசாரணியத்து ளெந்தாய்” என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததும் காண்க.

அறைந்து என்பதில் பிறவினை விவ்விசுதியும், கலியாணஞ் செய்து என்பதில் படுவிசுதியுந் தொக்கன. மெல்லியலென்றும் காதலென்றுஞ் சொன்னது, பெண்ணுக்கு இருக்கவேண்டிய குணமுள்ளவள் என்பதை அறிவிக்க. கடி—உரியடியாகப்பிறந்த பெயரெனக் கொள்க, விசுதி குன்றியது. என்—எவன் என்கிற குறிப்புமுற்று இடைக்குறையா வந்தது. நோக்கு - இதை முதனிலைத் தொழிற் பெய ரென்றாகிலும் விசுதிக்கெட்ட தொழிற்பெயர் என்றாகிலும் வைத்துக்கொள்க. (சு)

6. Why should one look upon his neighbour's wife with a covetous eye, when he himself has, after inquiring about a propitious day and having the drum beaten that all may know, married a tender and loving wife, who lives with him ?

அம்ப லயலெடுப்ப வஞ்சித் தமர்பரீஇ
வம்பலன் பெண்மரீஇ மைம்துற்று - நம்பும்
நிலைமையி னெஞ்சத்தான் றப்புரவு பாம்பின்
தலைநக்கி யன்ன துடைத்து.

(இ-ள்.) அயல் அம்பல் எடுப்ப-அயலார் நிந்தனை செய்ய, தமர் அஞ்சி பரீஇ - உறவினர் பயந்து வருந்த, மைந்து உற்று - மயக்கங் கொண்டு, வம்பலன் பெண் மரீஇ - அயலான் பெண்டாட்டியைச் சேர்ந்து, நம்பும் நிலைமையில் நெஞ்சத்தான் - (பிறர்) நம்பத்தக்க நிலைமையில்லாத இதயமுடையவனது, தப்புரவு - அனுபவமானது, பாம்பின் தலை நக்கி அன்னது - பாம்பினுடைய தலையை நக்கினும் போன்ற தன்மையை, உடைத்து - உடையது, எ - று.

அயலான் மனையாளிடத்துச் செல்லும்போது பலர் தாவித்த லும் பயமும் இவனுலே நமக்கெல்லாம் இழிவுவருகின்றதே யென்று பந்துக்கள் விசனப்படுவது நேரும்; இதனையும் லகையஞ்செய்யா மல் அனுபவித்தல் எப்படிப்பட்டதென்றால், பளபளப்பாயிருக்கிற தென்று பாம்பின் தலையை நக்கினால் விஷம்பட்டு மரணமடைவது போலக் கேட்டை அடையும்படி யிருக்கும் என்பது கருத்து.

அயல்—ஆகுபெயர். பரீஇ—செய்வென் னெச்சத்திரிபு. மரீஇ மருவி என்பதின் அளபெடை; இவை சொல்லிசையளபெடை. வம்பு - நட்பு, பகை; வம்பலன் - அவ்விரண்டு மில்லான் எனவே, அயலான் என்றதாம். நக்கியன்னது—நக்கினும்போலுந் தன்மை. ()

பரவா வெளிப்படா பல்லோர்கட் டங்கா
உரவோர்கட் காமநோ யோஒ - கொடிதே
விரவாரு னுணுப் படலஞ்சி யாதும்
உரையாதுள் ளாறி விடும்.

(இ-ள்.) உரவோர்கண் காம நோய்-ஞானமுடையவரிடத்துள்ள காமவியாதியானது, ஒஓ கொடிது - மிகவும் கொடுமையானது;

7. The enjoyment of that man who, led away by lust and distrusted by others, loves and embraces the wife of another, while his neighbours reproach him and his relations fear and grieve, is like the pleasure caused by licking the head of a (poisonous) serpent.

8. The love that arises in the wise is extremely bad, for it never increases, nor shows itself outside, nor extends itself to others, but subsides within them lest they should be exposed by their foes.

(ஏனெனில்) பரவா - வளராமலும், வெளிப்படா - வெளியாகாமலும், பல்லோர்கண் தங்கா - பலரிடத்துச்சென்று நிற்காமலும், விரவா ருள் - வேறானவர்களிடத்து, நாணுப்படல்-வெட்கப்படுவதை, அஞ்சி-பயப்பட்டு, யாதும் உரையாது - ஒன்றுஞ் சொல்லாமல், உள் ஆறி விடும்- உள்ளேயே தணிந்துவிடும், எ - று.

ஞானவான்களுக்கும் கரும்வசத்தாற் காமமுண்டாகலாம்; ஆனால் அது விர்த்தியாகாமலும் வெளிப்படாமலும் பலவிதயங் களிற் செல்லாமலும் உள்ளேயே ஆறிப்போம்; ஏனெனில் பலருக் கும் நாண வேண்டியிருப்பதால். ஆனபடியால் அது மிகவும் கொடியது என்பதாம். இங்கே கொடிதென்றது காமத்தின் தீமையை நோக்கி அதைச் சகிக்கிறார்களே என்று வியப்பினால் வந்ததாம்.

பரவா முதலிய வினையெச்சங்கள் வினைச்செவ்வெண் [இடை - ரு - கக.] ஓ-சிறப்பில் வந்தது; இது விசேஷ மிகுதி என்பதற்கு அடுக்கிவந்தது. ஏ - அசை, தேற்றமுமாம் விரவார் - விரவுதல் - கலத்தல். நாணு - உகரம் - சாரியை.

இப்பாட்டை இவ்வதிகாரத்திற் சொன்னது, காமமிகுதியிலும் உரவோர் பிறர்மனை நயவார் என்பதற்கு. (அ)

அம்பு மழலு மவிற்கதிர் ஞாயிறும்

வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும் - வெம்பிக்

கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காமம்

அவற்றினு மஞ்சப் படும்.

(இ - ள்.) அம்பும் அழலும் அவிற்கதிர் ஞாயிறும் - பாணமும் நெருப்பும் விரிந்த கிரணங்களை யுடைய சூரியனும், வெம்பி சுடினும்- தீக்ஷண்ணியமாகிசுட்டாலும், புறம் சுடும்-புறத்திலே சுடும்: காமம்- காமமானது, வெம்பி - உக்கிரமாகி, மனத்தைக் கவற்றி - இதயத் தைக் கவலைப்படுத்தி, சுடுதலால் - சுடுவதினால், அவற்றினும் - அம்பு முதலியவற்றைக் காட்டிலும், அஞ்சப்படும் - அஞ்சத்தக்கது, எ - று.

அம்பு முதலானவை எவ்வளவு வெம்பினாலும் புறமேயன்றி அகஞ்சுடா; காமமோ உள்ளத்தை ஒன்றும் தோன்றாமலிருக்கும் படி கலக்கிச் சுடுமாதலால் அம்புமுதலியவற்றினும் கொடிதென்று பயப்பட வேண்டியதாம்.

9. The arrow, fire, and the sun with shining beams, though they turn hot and burn, only scorch on the outside; but love, since it grows hot, grieves the heart, and burns within should be feared much more than those three things.

சுடினும் எதிர்மறை உம்மையால், அவை தம்மியல்மிக்குச் சுடா தென்பது கருத்து. சுடிதல் அம்புக்கு இல்லையாயினும், மிகுதிபற் றிக் கூறியதாம். கவற்றி—பிறவினை வினையெச்சம், கவற்று-பகுதி. அஞ்சப்படும் — இது செயப்பாட்டு வினை; காமம் என்றதை இரண் டாம் வேற்றுமையாகக் கொண்டால் இது ஒருவகை வியங்கோள் வினைமுற்றும்; காமத்தை அஞ்சவேண்டும் என்று பொருளாகும். இவ் வினைமுற்றை நன்னூலுரைகாரர் தேற்றப்பொருள்பட்டு வந்த தொழிற்பெயரென்பர்; “வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன்” என்கிற சூத்திர வுரையைக்காண்க. (க)

ஊரு ளெழுந்த வுருகெழு செந்திக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகும் - நீருள்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுள் தேறி
பொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.

(இ-ள்.) ஊருள் எழுந்த - ஊரில் (பற்றிக்கொண்டு) ஓங்கிய, உரு கெழு செம் தீக்கு-உருவம் சிறந்த நல்ல நெருப்புக்கு, நீருள் குளித்தும் - தண்ணீருள் மூழ்கியாயினும், உயல் ஆகும் - தப்பலாம்; காமம்—, நீருள் குளிப்பினும் சுடுமே - நீரிட மூழ்கினாலும் சுடுமே, காமம்—, குன்று ஏறி ஒளிப்பினும்-மலைமேலேறி ஒளித்துக்கொண் டாலும், சுடும்—, எ - று.

ஊரிப்பற்றிச் செக்கச் செவேலென்று எழும்பிச் சொலிக்கிற நெருப்பு நீரில் முழுகியிருந்தாரை ஒன்றுஞ் செய்யாது; காமமோ குளித்திருந்தாலும் மலைமேலேறிப்போய் ஒளித்திருந்தாலும் சுடா மல் விடாதென்றபடி.

குளித்தும்—உம்மை விகற்பத்தோடுகூடிய சிறப்புப் பொரு ளில் வந்ததாக் கொள்க. உய்யல் என்பது தொகுத்தலால் உயல் என நின்றது. சுடுமே—ஏ நிச்சயத்தில் வந்தது: உருகெழு - வெப்பமிக்க எனலுமாம். அப்போது உரு - பண்படி; இது விசுதிபெறில், உருப் பம் எனவரும்.

10. A man may e-cape from the fearful red flames ravaging a village by plunging overhead in the water but lust will burn him even if he should plunge in the waters or hide himself on the mountain-top.

௧௦ - வது அதிகாரம்.—Chapter X.

ஈ கை.—Liberality.

அதாவது தரித்திரத்தினால் வருந்தித் தம்மிடம் வருகிறவருக்கு இல் லையென் னுமற் கொடுத்தலாம். இது இல்லறத்தானுக்கு பொறை யுடைமைபோல ஆதரிக்கவேண்டிய குணமாதலால் பிறர்மனை நயவாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது. பிறர்மனை நயத்தலாகிய தீமைசெய்தாரையும் பொறுத்து அவர் இரப்பினும் ஈயவேண்டு மென்பது இதனால் போந்தது. ஈகை - காரியவாகுடெயர்.

இல்லா விடத்து மியைந்த வளவினால்
உள்ள விடம்போற் பெரிதுவந்து - மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தர்க்
கடையாவா மாண்டைக் கதவு.

(இ - ள்.) இல்லாவிடத்தும் - (தமக்குச் செல்வம்) இல்லாமற் போன காலத்திலும், இயைந்த அளவினால் - தமக்கு இசைந்தமட்டிலே, உள்ள இடம்போல் - செல்வமிருக்கும் காலத்திற் போல், பெரிது உவந்து - (அவர் வந்ததற்கு) மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு, மெல்ல-சாந்தமாக, கொடையொடு பட்ட-கொடுத்தலோடு சேர்ந்த, குணன் உடை மாந்தர்க்கு - குணமுள்ள மனிதருக்கு, ஆண்டை கதவு - அவ்வுலகத்துக் கதவுகள், அடையா ஆம்-அடைக்கப்படாதன ஆகும். எ-று.

செல்வ மில்லாதபோதும் சந்தோஷப்பட்டுச் சாந்தமாய்க் கொடுக்கும் குணமுள்ளவர்களது வரவை எதிர்நோக்கி மேலுலகத்தார் தமது உலகத்துக் கதவைத் திறந்து வைத்திருப்பார்கள் என்றபடி.

இங்கே இடம் என்பது காலத்தை. அறிவினால் - வேற்றுமை மயக்கம். பெரிது—இந்தக் குறிப்புமுற்று இங்கே வினையெச்சமாகி உவத்தலுக்கு உரியாய் நின்றது; இதை வடநூலார், “க்ரியா விசேஷணம்” என்பர். கதவு அடையாமைக்குக் காரணம் ஈகையேயன்றி குணமுமே என்பார், “கொடையொடு குணனுடைமாந்தர், என்றார். கொடை — கொடு-பகுதி, ஐ - தொழிற்பெயர்விசூதி. குணன்—மகரத்துக்கு னகரம் போலி. உடை—ஈறுதொக்க குறிப்புப் பெயரெச்சம். ஆம்-அசை என்றும் கொள்ளத்தகும். ஆண்டை—ஆண்டு என்றும் சுட்டு குற்றியலுகரமாதலின் “ஐயீற் துடைக்குற்றுகரமு முன

1. To those men the gates of heaven shall never be closed, who with a tender heart and with a mind in accordance with their alms, very gladly give what they can, even in poverty, just as if they would do in the days of prosperity.

வே' என்கிற [உயிர் - சூ - நூ] விதியால் ஐகாரச்சாரியை பெற்றது. உயர்வுபற்றிக் கதவு பன்மைப்பாலாயிற்று. (க)

முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள
பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள் - கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதும்
கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து.

(இ - ள்.) முன்னரே - எதிரிலேயே, சாம் நாள் - சாகுந் காலமும், முனி தக்க மூப்பு - வெறுக்கத் தக்க கிழத்தனமும், உள - ஏற்பட்டிருக்கின்றன; பின்னரும் - பின்னும், பீடு அழிக்கும்-பெருமையைக் குலைக்கும்படியான, நோய் உள - வியாதிகளும் உண்டாயிருக்கின்றன; கைத்து உண்டாம் போழ்து - திரவியம் உண்டாயிருக்கிற காலத்தில், கொன்னே-வீணாய், பரவன்மின்-பொருள் சேர்க்க நாம் புறமும் ஓடாதேயுங்கள், பற்றன்மின் - இறுகப்பிடித்திராதேயுங்கள், பாத்து உண்மின் - (சோறு முதலியவற்றை யாசகர்க்கு) பகுத்துக் கொடுத்து உண்ணுங்கள், யாதும் கரவன்மின் - எதையும் ஒளியா திருங்கள், எ - று.

எதிரிலேயே சாநாள் மூப்பு நோய் இவை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, ஆதலால் திரவிய மிருக்கும்போது அதைக் கெட்டியாப் பிடித்து யாசகர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் பகுத்துக் கொடுத்து அனுபவியுங்கள் என்பது கருத்து.

கைத்துண்டாம்போழ்து என்பதை ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் கூட்டிக்கொள்க. பின்னரும் என்பதற்கு இன்னமும் எனப்பொருள் கொள்க. முன் பின் என்பவை ஆர் சாரியை பெற்றன. சாம் நாள் - பெயரெச்சத் தொடர். முனிதக்க - முனிதற்குத்தக்க, முதனி லைத் தொழிற்பெயர், நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. உள-பல விற்பால் குறிப்புமுற்று. கொன் - இடைச்சொல். பரவன்மின் பற்றன்மின் முதலியவை எதிர்மறை யேவற்பன்மை வினைமுற்று. பாத்து-பா - பகுதி. பகுத்துண்டலாவது:-பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சுந்நியாசி, ஆதரித்தவரால் துறக்கப்பட்டவர், தரித்திரர், ஒருவருமின்றித் தன்பால் வந்தவர், தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார் இவர்க்கென்ப. கைத்து - கையிலுள்ளது.

2. The disgusting old age and your dying day are before you. There are besides pains which are destructive of greatness. Do not therefore, when you have wealth, be very covetous and wander about with a desire to acquire more, but give alms to the needy and eat. Do not hide it when you have.

யாதும் கரவன் மின் என்றது எதையும் இல்லையென் றெனிக்கவே ண்டாம் என்று முன் சொன்னதையே உறுதிப்படுத்தியது. (உ)

நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டும்
மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.

(இ-ள்.) கொடுத்து தான் துய்ப்பினும்-பிறருக்குக் கொடுத்துத் தான் அனுபவித்தாலும், ஈண்டும் கால் ஈண்டும் - சேருங்காலத்திற் சேரும்; விடுக்கும் வினை உலந்தக்காற் - (நம்மிடத்தில் பொருளைச்) சேர்த்த நல்வினை அழிந்தால், செல்வம்-செல்வமானது, மிடுக்கு உற் றுப் பற்றினும் - வலிபொருந்திப் பிடித்தாலும், நில்லாது-நிலையாது; (இதை அறியாதவர்) நடுக்கு உற்று தன் சேர்ந்தார் துன்பம் - (தரித் திரத்தால்) நடுக்கலை அடைந்து தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடைய துக் கத்தை, துடையார் - போக்கமாட்டார்கள், ஏ-று.

செல்வமானது நல்வினை சேர்ந்த காலத்திற் சேர்ந்து அது அழி யுங் காலத்தில் எவ்வளவு உறுதியாய்ப் பிடித்தாலும் நிற்காதாகை யால் செல்வ மிருக்கும்போதே வறுமையால் வருந்தித் தன்னிடம் வருபவருடைய சங்கடைத்தத் தீர்க்கவேண்டு மென்பது கருத்து.

இது ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியதாகிய அடிமறிமா ற்றுப்பொருள்கோள், [பொது-சூ-சுஅ.] கொடுத்துத் தான் துய்ப் பினும் என்றதனால், கொடுத்தல் செல்வ நிலைமைக்குக் காரணமான லும் அது மறுபிறப்புக்கே யன்றி இப்பிறப்புக்கு அன்று என்று கா ட்டியதாயிற்று. இப்பிறப்பில் செல்வம் சேர்வது நீங்குவதும் போன பிறப்பின் கருமவசம் என அறிக. நடுக்கு—முதனிலை திரிந்த தொ ழிற்பெயர். நடுங்கு இடுங்கு என்னும் முதனிலைகள் புடைபெயர்ச் சிவிசுதியாகிய தல் புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் நடுக்கு இடுக்கு எனத்திரிந்தன. தற்சேர்ந்தார்—இதில் [மெய் - கரு - வது சூத்திர விதியால்] தன் என்பதின் னகரம் திரிந்தது. தன் பன்மையின் ஒரு மைவந்த வழுவமைதி. துய்ப்பினும்—உம்மை உயர்வு சிறப்பு. விடுக் கும்—சூ - சாரியை. இடுக்குற்றுப் பற்றினும் எனப்பிரித்து - இறுக் கிப்பிடித்தாலும் எனவும் பொருளாக்கலாம். (ங)

3. Wealth will still be increasing at the time of increase although one may give it away to the needy and enjoy it himself; but when the effects of one's good deeds are exhausted, that wealth will entirely leave him although he may hold it ever so firm. It is only those who are ignorant of this that do not relieve the distressed that come to them for protection.

இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலும்
தும்மி லியைவ கொடுத்துண்மின் - உம்மைக்
கொடாஅ தவரென்பர் குண்டுநீர் வையத்
தடாஅ வடுப்பி னவர்.

(இ-ள்.) இம்மி அரிசி துணை ஆனும் - இம்மியளவான அரிசியை யாயினும், தும்மில் இயைவ - உங்களுக்கு இசைந்தவற்றை, வைக லும்-தினந்தோறும், கொடுத்து உண்மின் - யாசகருக்குக் கொடுத்து உண்ணுங்கள் ; குண்டு நீர் வையத்து - ஆழமான கடல் சூழ்ந்த பூமி யில், அடா அடுப்பினவர் - சமைக்காத அடுப்பையுடையவர் [சோற் றுப் பிச்சைக்கு வருகின்றவர்], உம்மை - முற்பிறப்பில், கொடாத வர் என்பர்-(யாசகருக்குக்) கொடுக்காத லோபிகள் என்று சொல் வார்கள், எ - று.

சிஞ்சித்தாகிலும் இயைந்ததைக் கொடுக்க வேண்டும். முற் பிறப்பில் கொடாதவரே இப்பிறப்பில் சோற்றுப் பிச்சைக்கு வரு கிறவர்கள் என்பதாம்.

சமைக்காத அடுப்பினையுடைய சோற்றுப் பிச்சைக்குவரும் வறி யவர் உங்களைக் கொடாதவரென்பர் என்று கோடலுமொன்று ; எனவே, மறுமைக்காக கொடாவிடினும் இம்மையில்வரும் பழிப்புக் குப் பயந்தேனும் கொடுப்பீர் என்றபடி.

இம்மி—ஒரு சிறிய அளவு, அது (கூசு0) ல் ஒரு பங்கு. அது அணு இருபத்தொன்று கொண்ட தென்பாருமுளர். ஏனும் என்பது போல ஆனும் என்பதும் இழிவு சிறப்போடு விகற்பத்தைக் காட்டு கிற ஓரிடைச்சொல். வைகலும்—முற்றும்மை. இயைவ — பலவின் பால் வினையாலணையும்பெயர். கொடாஅதவர், அடாஅ = இசையள பெடை. அடாஅ அடுப்பினவர் என்பது வறுமைக்குக் குறிப்பு. (ச)

மறுமையு மிம்மையு நோக்கி யொருவற்
குறுமா றியைவ கொடுத்தல் - வறுமையால்
ஈத லிசையா தெனினு மிரவாமை
ஈத லிரட்டி யுறும்.

4. Give what you are able, even though it be a very small quantity of rice and then eat your meal. Those that wander as beggars on this earth surrounded by the deep ocean, without any means whatever to cook their own food sre said to be those that gave no alms in a former birth.

5. Let a man who regards both this world and the next, give what he possibly can, when he gets it ; if this is impossible throug h poverty, to abstain from begging will be giving twice.

(இ-ள்.) மறுமையும் இம்மையும் நோக்கி-மேலுலகப் பயனையும் இவ்வுலகப் பயனையும் பார்த்து, ஒருவற்கு—, உறும் ஆறு இயைவ - பொருந்தும் வழியில் இசைந்தவைகளை, கொடுத்தல்-கொடுக்கக் கடவன் ; வறுமையால் தரித்திரத்தினால், ஈதல்- இசையாதெனினும் - கொடுத்தல் இசையாமற்போனாலும், இரவாமை-பிறரிடம் யாசியாமலிருப்பது, ஈதல்- கொடுப்பதிலும், இரட்டி உறும் - இரட்டித்துப் பயன் தரும், எ - று.

மறுமையில் சொர்க்கமும் இம்மையில் புகழும் வருவதைப்பார்க்குத்து இயைந்தமட்டில் பிறருக்குக் கொடுக்கவேண்டும், அப்படிக்கொடுக்கக் கூடாமற் போனாலும் தான் பிறரை யாசியாமலிருப்பது மிகவும் நல்லதென்பதாம்.

மறுமை இம்மை இடவாகு பெயர்கள். கொடுத்தல்—தல்லீற்று வியங்கோள்வினைமுற்று ; [வினை - கு - கக.] இரட்டி—வினையெச்சம். இரட்டிவது இரட்டி எனக் கர்த்தாப் பொருள்விகுதி பெற்ற பெயரெனக் கொண்டு இரட்டித்த பயனானதுபொருந்தும் எனவு முரைக்கலாம்.

(ரு)

நடுஊருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க

படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்

குடி கொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணு மாக்கள்
இடுகாட்டு னேற்றுப் பனை.

(இ - ள்.) நடு ஊருள் - ஊர்நடுவிலே, வேதிகை - திண்ணையானது, சுற்றுக்கோள் புக்க - சுற்றிக்கொள்ளுதலை யடைந்த, படு பனை அன்னர் - பயன்படும்படியான பெண் பனைமரத்தை யொத்தவர் (யாரெனில்), பலர் நச்ச வாழ்வார் - பலரும் விரும்பும்படி வாழ்கிறவர்கள்; குடி கொழுத்தக்கண்ணும் - குடித்தனம் வளப்பமா யிருக்கும்போது, கொடுத்து உண்ணு மாக்கள் - யாசகர்க்குக்கொடுத்து அனுபவியாத மனிதர், இடுகாட்டுள் ஏற்றுப்பனை - சுடுகாட்டிலுள்ள ஆண்பனைக்கு ஒப்பாவார்கள், எ-று.

ஊரினடுவிலே பழந்தரும்படியான பனைமர மொன்றிருந்து அதைச் சுற்றிலும் திண்ணையுமிருந்தால் வேண்டியவர்வந்து பழம் பறித்துக்கொண்டு அத்திண்ணைமே லுட்கார்த்து புசிப்பார்களே அது போல் செல்வமுள்ளவர் சோறு கூறை முதலியவற்றைத் தாராளமா

6. Those that live beloved by many are like the fruitful palm tree surrounded by platforms in the middle of the village and those that eat without giving others, even though their family be flourishing and affluent, are like the (useless) male palm tree in the burial ground.

ய்க் கொடுப்பவரா யிருந்தால் யாவரும் விரும்பி அவரிடம் வந்து இன்பமடைவா ராதலின், கொடுப்பவர் அப்படிப்பட்ட பனைக்கு ஒப் பிடப்பட்டார்; செல்வமல்கிக் குடிவாழ்ந் திருக்கையிலும் ஒன்றுங் கொடாமல் வாழ்கிறவர்கள் சுடுகாட்டிலுள்ள ஆண்பனைபோல் வீணு ஆம் வெறுக்கும்படியாயு மிருப்பவராம் என்பது கருத்து.

சுடுகாடு நினைத்தபோது போகக்கூடாத அசுத்தமான விடம். மரமும் பழந்தராதாயின் மிகவு நிர்தனைக்குப் பாத்திரமென்றபடி.

ஊர் நடு என்பது நடுவூர் என நிற்பதால்—இலக்கணப்போலி. சுற்றுக்கோளுக்கு வேதிகை கர்த்தா. புக்க—இப்பெயரெச்சம் பனை யொடு சேரும். வேதிகையைச் சுற்றுக்கோட்புக்க பனையெனவுந் கூட்டலாம். அப்போது நடுவில் திண்ணையும் சுற்றிலும் பனைமரங் களுமெனக் கருத்துக் கொள்வேண்டும். படு—வினைத்தொகை. கொழுத்தக்கண்—வினையெச்சம், கண் - விசுதி. உம்மை—சிறப்பு. இடு—இதுவும் வினைத்தொகை. இடுகாடு - இறந்தவரை வைக்கிற காடென்பதாம். பின் ஏற்றுப்பனை யென்பதால் படுபனை என்பதைப் பயன்றறும் பெண்பனை என்றும். ஏறு - ஒருசார் விலங்கின் ஆணின் பெயர். ஈண்டு பனைக்குவந்தது “ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற் கெல்லாம் - ஏற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப” என்னும்தொல்கா பலிய சூத்திரத்து ‘எல்லாம், என்றதனால். ஆற்றலிலாததற்கும் கொ ண்ளப்பட்டது. (சு)

பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகஞ்
செயற்பால செய்யா விடினும் - கயற்புலால்
புன்னை கடியும் பொருகடற் றண்சேர்ப்ப
என்னை யுலகுய்யு மாறு.

(இ-ள்.) கயல் புலால் - மீன்களின் மாமிசநாற்றத்தை, புன்னை கடியும் - புன்னைமலர்கள் நீக்கப்பெற்ற, பொரு கடல் - அலைமோது கின்ற கடலினது, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியான கரையுள்ள அரசு னை!, பெயல் பால் - பெய்யும்படியான காலத்தில், மழை பெய் யாக் கண்ணும் - மழை பெய்யாவிடினும், உலகம் - உலகமானது, செ யல் பால் - செய்யத்தக்க வுதவிகளை, செய்யாவிடினும் - செய்யா மல் விட்டாலும், உலகு உய்யும் ஆறு - உலகம் பிழைக்கும் வகை, என்னை - ஏதாம், எ - று.

7. O lord of the cool shores beaten by the waves, where the Poonnai flowers repel the stink of fish! How would the world get on, if the rain does not fall when it should and people omit to do what they ought to do.

காலத்தில் மழைபெய்யாமலும் மேலானவர் அன்ன முதலிய வற்றை உதவாமலும் இருந்தால் உலகம் எப்படி பிழைக்கும் என்ற தாம். ஆதலால் உள்ளவர் இல்லாதவர்க்குக் கொடுக்கவேண்டு மென்பது கருத்து.

பெயல்பால்—பெயலுக்கு உரிய பால் என விரிக்க; பால் - காலப் பகுதி. உலகம் என்பது இங்கே உயர்ந்தவர்கள். செயல்பால் - செய் தற்குத்தக்க தன்மையை உடையன ; அகரம் - பலவின்பால் விசுதி. செய்யா—எதிர்மறை வினையெச்சம், மல் - வீசுதி குறைந்தது; செய்யாவிடின் என்று ஒருசொல்லாக் கொள்வதும் தகும். புன்னை - முத லாகுபெயர். என்னை—எவன் என்கிற குறிப்புமுற்று இடைகுறை ந்து ஐகாரச் சாரியை பெற்றது; அகரச்சாரியைபெற்று என்ன என் றும் வரும். (எ)

ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னுந் தாம்வரையா
தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன் - ஆற்றின்
மலிகடற் றன்சேர்ப்ப மாநீவார்க் கீதல்
பொலிகட னென்னும் பெயர்த்து.

(இ - ள்.) மலிகடல் தன் சேர்ப்ப - வளப்பமிகுந்த கடலின் குளிர்ச்சியான கரையையுடைய அரசனே!, ஏற்ற கை மாற்றாமை - யாசகன் ஏந்தின கையை மறுக்காமல், என்னும் - எதையாகிலும், வரையாது - (இன்னான் இன்னானென்று) வரை ஏற்படுத்தாமல், ஆற் றாதார்க்கு - பிரதிசெய்யமாட்டாத தரித்திரருக்கு, ஆற்றின் ஈவது - முறையால் கொடுப்பது, ஆண் கடன் ஆம் - ஆண்மக்களுடைய கட மையாம் ; மாறு ஈவார்க்கு ஈதல் - எதிருபகாரஞ் செய்யவல்லவருக் குக் கொடுப்பது, பொலி கடன் என்னும் பெயர்த்து - விசேஷமான கடன் என்கிற பெயரையுடையது, எ-று.

யாசித்தால் இல்லையென்று மறுக்காமலும், இவன் உறவினன் இவன் சினேகிதன் இவன் அப்படியல்லாதவன் என்று வரையறை செய்யாமலும் வறுமைப்பட்டவர்க்குத் தனக் கியந்ததைக் கொடுக்க வேண்டும் ; அதுதான் கொடையெனப் பெயர்பெறும். பதிலுபகா ரஞ் செய்பவனுக்குக் கொடுப்பது கொடையாகாது; விசேஷமான கடனென்றே சொல்லப்படும். பிறரிடம் கடன்வாங்கினால் சக்தியில்

8. O lord of the cool shores of the sea abounding in luxuriance ! It is the duty of man to give without distinction to the poor (i. e. those who are not able to bear their distresses) anything that is possible, and not turning away from their extended hands. Giving to those who will return it has the name of a good debt.

லாதபோது ஐயா எனக்கு நிர்வாகமில்லை அல்லது இவ்வளவு கொடுக்கிறேன் நீர் அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு சக்தியின் படி நடத்தலா மாதலால் பொலிகடன் என்றார்.

கடலுக்கு வளமை - ஓர்க்கோலை சங்கம் ஒளிர்பவளம் வெண்முத்தம்-நீர்ப்படும் உப்பினோ டைந்து” என்பவாம். மாற்றாமை—எதிர்மறை வினையெச்சம், மை - விசுதி. ஆண் - கொடுக்கும் ஆண்மை யுள்ளவன், பெயர்த்து—குறிப்புவினைமுற்று. (அ)

இறப்பச் சிறிதென்னு தில்லென்னு தென்றும்
அறப்பயன் யார்மாட்டிஞ் செய்க - முறைப்புதவின்
ஐயம் புகூஉந் தவசி கடினாபோற்
பைய நிறைத்து விடும்.

(இ-ள்.) இறப்ப சிறிது என்னுது - (நாம் கொடுப்பது) மிகவும் அற்பமானதென்று நினையாமலும், இல் என்னுது - இல்லை என்று சொல்லாமலும், என்றும் - எப்போதும், யார்மாட்டும்-எப்படிப்பட்டவர் விஷயத்திலும், அறம் பயன் செய்க - தருமமாகிய பிரயோஜனத்தைச் செய்யக்கடவன்; (அது) முறை - கிரமமாக, புதவின்-வாசல்களிலே, ஐயம் புகும் தவசி - பிச்சைக்குச் செல்கிற தவசியினது, கடினா போல் - பிச்சைப்பாத்திரம் போல, பைய - மெல்ல, நிறைத்து விடும் - (அறப்பயனை) பூரணமாக்கும், எ-று.

நாம் அறத்தைக் கொடுக்கலாமா என்று யோசியாமலும் இல்லை யென்று சொல்லாமலும் இசைந்தமட்டில் கொடையாகிய அறத்தைச் செய்தால் அதனால், வீடுதோறுஞ் சென்று சிறிது சிறிதாய் இரக்க, சன்னியாசியின் பாத்திரம் நிறைந்து போவதுபோல அறப்பயனும் நிறைந்துபோம் என்பதாம்.

இல்—ஈறுகெட்ட வினைமுற்று. பைய — வினையெச்சம், பை - பகுதி, மெதுவாதல், அ - விசுதி. நிறைத்துவிடும்—விடு - அசை, இக்காலத்தார் துணைவினை யென்பர். கடினா நிறைவதுபோல் அறப்பயனால் உயிர்நிறைவடையுமாதலால் கடினா உயிருக்கு உவமம். (க)

கடிப்பிடு கண்முரசுந் காதத்தோர் கேட்பர்

இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்

9. Considering that what you have is too little, don't say you have nothing to give, but ever exercise fruitful charity to all. It will, in due course, like the pitcher of the mendicant who enters every house door for alms, gradually become full.

10. Those who are ten miles off can hear the wide drum beaten with the stick ; those a *yojana* off can hear the roaring

**அடிக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்.**

(இ-ள்.) கடிப்பு இடு கண் முரசம்-வாத்தியம் அடிக்கும் கொம்பு இடப்பட்ட [அடிக்கப்பட்ட] இடத்தையுடைய பேரிகையோசையை, காதத்தோர் கேட்பர் - ஒருகாத தூரத்திலிருப்பவர் கேட்பார்கள், இடித்து முழங்கியது - மேகம் இடித்துக் கர்ச்சித்ததை, ஓர் யோசனை யோர் கேட்பர் - ஒருயோசனை யளவி லுள்ளவர் கேட்பார்கள்; சான்றோர் கொடுத்தார் எனப்படும் சொல் - யோக்கியருக்குக் கொடுத்தார்கள் என்னுஞ் சொல், அடிக்கிய மூவுலகும் கேட்குமே - (ஒன்றின்மே லொன்றாய்) அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மூன்று லோகங்களுக்கும் நிச்சயமாகக் கேட்கும், எ-று.

பேரியோசை காததூரத்தி லிருப்பவர்க்குச் செவிப்படும், மேக கர்ச்சனை அறினும் கிஞ்சித்து அதிகமாகிய யோசனை தூரத்தி லிருப்பவர்க்குச் செவிப்படும், கொடுத்தார் என்கிற சொல்லோ எல்லா வுலகத்தார்க்கும் செவிப்படும் என்றால் யாவருக்கும் தெரிந்து கொண்டாடும்படி யிருக்கும் என்பது கருத்து.

கண் என்பது வாத்தியங்களின் நடுவிடம். காதத்திற்கும் யோசனைக்கும் கிஞ்சித்துப் பேதமுண்டென்பது சிலருடைய கொள்கை. காதம்-ஏழரை நாழிகை வழிதூரம்; நான்கு ரோசம். நாற்காதத்தை யோசனையென்பா றைநதூலார். அடிக்கிய—செயப்படுபொருள் செய்ததுபோல் வந்தது. உலகம் பதினான்கா யிருக்க மூவுலகு என்றது என்னையெனின், மேல் கீழ் நடு என்கிற நோக்கத்தா லென்க. அல்லது, கிருதகம் அகிருதகம் கிருதகாகிருதகம் என மூவகைப்பட்ட வுலகமாம். கிருதகம் என்றால் செய்யப்பட்டது, பூமி பாதாள முதலானது; அகிருதகம் என்றால் செய்யப்படாதது, தபோலோக சத்தியலோகங்கள்; கிருதகாகிருதகம் என்றால் செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததுமா யிருப்பது, சொர்க்க முதலியது. கேட்குமே—ஏகாரம் - தேற்றம்.

(௧௦)

thunder, but the report of alms given to the worthy can be heard by all who live in the three worlds piled up (one above the other.)

கக-வது. அதிகாரம்.—Chapter XI.

பழவினை—The effects of actions done in a former birth.

அஃதாவது முற்பிறப்பிற்செய்த பாவபுண்ணியங்களைப் பற்றிச் சொல்லியது. பழவினை—பண்புத்தொகை, பழமையான வினை யென விரியும். முந்திய அதிகாரங்களிலும் பிந்திய அதிகாரங்களிலும் நல்வினை செய்யத்தக்கதென்றும் தீவினை கடியத்தக்கதென்றும் 'சொல்லியதற்குப் பயன் அப்பிறப்பிலே காணுமற்போனாலும் பிற்பிறப்பிலே யதுகாணுமென்னும் முறைமைபற்றி மத்திமதிப ஞாயத்தால் அவற்றிற் கிடையில் வைக்கப்பட்டது. பிறருக்கு ஈயத்தக்க செல்வ முடைமைக்கும், அஃதில்லாது இரக்கத்தக்க வறுமையுடைமைக்கும் முன்செய்த வினையேகாரணமென்பதுணர்த்த ஈகையின்பின்வைக்கப்பட்டதுமாம்.

பல்லாவு ஞய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதார் தாய்நாடிக் கோடலை - தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற்செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.

(இ - ள்.) பல ஆவுள் - பல பசுக்களில், உய்த்துவிடினும் - செலுத்திவிட்டாலும், குழ கன்று - இளமையான கன்று, தாய் நாடிக் கோடலை - (தன்) தாயைத் தேடி யடைதலில், வல்லது ஆம்-சாமர்த்திய முள்ளதாகும்; (அதுபோல) தொல்லை பழவினையும் - முற்பிறப்பிற்செய்த கருமமும், தான் செய்த - தன்னைச்செய்த, கிழவனை - உரியவனை; நாடி கொளற்கு - தேடி அடைதலில், அன்ன தகைத்து - அப்படிப்பட்ட தன்மையை [சாமர்த்தியத்தை] யுடையதாம், எ-று.

பல பசுக்களி னடுவேவீட்ட கன்று தன் தாயைத் தேடிக்கண்டு எப்படி யடைகின்றதோ அப்படி யொருவன் செய்த பாவ புண்ணிய கருமம் பிற்பிறப்பில் அவனிடத்து வந்துசேரு மென்பதாம். இதனால் அக்கருமங்கள் அந்தந்தப்பிறப்பிலேயே யொழியுமென்று நினையாமல் பிற்பிறப்பில் தொடர்ந்து பயனை யநுபவிக்கச் செய்யுமாதலால், தீவினை யொழித்து நல்வினை கெய்யவேண்டு மெனச் சொல்லிய தாயிற்று.

1. As a young calf, when let loose among a number of cows, naturally seeks out and joins its mother, so will the effects of deeds in a former birth seek out its owner and join him (in this world)

பல் ஆ—பண்புத்தொகை. விடினும்—உம் - சிறப்பும்மை. குழக் கன்று—பண்புத்தொகை, குழவாகிய கன்று எனவிரியும். வல்லது—குறிப்பு வினைமுற்று, வல் - பகுதி, அ - சாரியை, து - ஒன்றன்விருதி, லகரம் இரட்டியது சந்தி. ஆம்—அசை; ஆகும் எனப்பொருள் கொள்ளின், வல்லது—பண்படியாப்பிறந்த பெயர்; குறிப்பு முற்று லடைந்த பெயரென்னவுமாம். கோடலை—ஐயுருபு இடப்பொருளில் வந்தது, வேற்றுமை மயக்கம். தொல்லைப்பழமை—ஒருபொருட் பன்மொழி, அல்லது பழவினை என்பதைத் தொடர்ந்துவரும் கருமத் துக்கு ஒரு பெயராக்கொண்டு தொல்லையென்பதை அதற்கு அடையாக் கொள்வது நேர். தொல்லை - துன்பம். அதனைச்செய்யும் பழ வினையெனவு முரைக்கலாம்; ஆயினும் அது நல்வினைக் கேலாமை காண்க. அன்ன—குறிப்புப்பெயரெச்சம், அன் - பகுதி, அல்லது அ-பகுதி, னகரம் - சாரியை. தகைத்து—குறிப்புமுற்று, தகை - பகுதி, (=குணம்), து - விருதி; தகையென்பது தகு என்னும் வினைப் பகுதிமேல் ஐ என்னும் தொழிற்பெயர் விருதி வந்ததாம்; ஆயினும் பொருளினால் அது பண்பு. ஏகாரம்—தேற்றம். தற்செய்த—தான் என்பது பொதுப்பெயராயினும் [மெய் - கு - கரு விதியால்] னகரம் திரிந்தது; [உருபு - கு - அ விதியால்] முதல் குறுகியது. கிழவன்—பண்படியாகப் பிறந்தபெயர்; கிழமை - பகுதி, அன் - விருதி; பெண்பால் கிழத்தி. வயதுமுதிர்ந்தவன் என்னும் பொருளில் கிழம்-பகுதி; பெண்பால் கிழவி. “பல்லாவொளித்துவிடினும்” என்றும் பாடம். கொளற்கு—வேற்றுமை மயக்கம். (க)

உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முட்கும்

ஒருவழி நில்லாமை கண்டு - மொருவழி

ஒன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு

நின்றுவீழ்ந் தக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) உருவும் - அழகும், இளமையும் - வாலிபமும், ஒள் பொருளும் - மேன்மையான செல்வமும், உட்கும் - (பலர்) அஞ்சத் தக்கமதீப்பும், ஒருவரு நில்லாமை - ஒருவழிப்பட்டு நிலைபெற்றிராமையை, கண்டும் - பார்த்தும், ஒருவழி - ஒரு பிறப்பிலும், ஒன்றே யும் இல்லாதான் - யாதொரு நற்செய்கையும் இல்லாதவனுடைய,

2. The prosperity of him who, knowing that beauty, youth, the resplendant wealth, and honor remain not stable in any one, does not do a single good deed in any birth, has the nature of a thing that takes a body, remains for a time and then perishes utterly.

வாழ்க்கை - வாழுதலானது, உடம்பு இட்டு நின்று - உடலைப்பெற்று நின்று, வீழ்ந்தக்கது-வீழுந்தன்மையை, உடைத்து-உடையது, எ-று.

உருவமுதலாகிய பொருள்கள் ஓரிடத்தில் நிலையாயிராம லழிந்துபோவது பிரத்தியக்ஷமா யிருக்கையால், அவற்றின் காரணமாகிய நல்வினையை ஒருபிறப்பிலும் செய்யாதவனுடைய வாழ்வானது பிறந்தான் இறந்தானென்னு மாத்திரையே யன்றி வேறு பயனில்லாதது என்பது கருத்து. இதனால் ஒரு பிறப்பிலாகிலும் நல்வினை செய்தால் அது பிறப்பிப்புகளில் தொடர்ச்சியாய் நன்மைகளை யுண்டாக்குமென்பதாம்.

உட்கு—கருவிப்பொருள் விசுதி புணர்ந்து கெட்டபெயர்; உட்குதல் - அஞ்சுதல். உம்மைகள்—எண்ணுப்பொருளான. கண்டும்—உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஒன்றேயும் — உம்மை இழிவு சிறப்பு அல்லது விகற்பப்பொருள். வீழ்ம்—வீழும் என்பதில் உகரம் தொகுத்தல்விகாரம். தக்கது—குணத்தை யுணர்த்திய தொழிற்பெயர். ஏ-அசை. (உ)

வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை

அளந்தன போக மவரவ ராற்றான்

விளங்காய் திரட்டினு ரில்லைக் களங்கனியைக்

காரெனச் செய்தாரு மில்.

(இ - ள்.) வளம்பட வேண்டாதார் - (செல்வ முதலியவற்றால்) வளப்பத்தையடைய விரும்பாதவர்கள், யார் யாரும் - எப்படிப்பட்டவர்களும், இல்லை - (உலகத்தில்) இல்லை; போகம் - சுகானுபவங்கள், அவர் அவர் ஆற்றான் - அவரவர்களுடைய புண்ணியவசத்தினாலே, அளந்தன - அளக்கப்பட்டிருக்கின்றன; விளங்காய் திரட்டினார் - விளங்காயைத் திரண்டவுருவாகச் செய்தவர்கள், இல்லை - யாருமில்லை; களம் கனியை - களாப்பழத்தை, கார் என செய்தாரும் - கருமையுடையதாகச் செய்தவர்களும், இல் - இல்லை, எ-று.

உலகத்தில் செல்வமுதலிய வளப்பத்தை யாவருமே விரும்புகிறார்கள்; ஆயினும் அவரவர் செய்த புண்ணியங்களுக்கேற்றபடி அப்போகம் கிடைக்குமே யல்லது அதிகமாயுங் குறைவாயும் கிடைக்க மாட்டாது; எங்ஙனமெனில், விளங்காய் ஒருவரால் திரட்டப்படாமல் இயற்கையால் திரண்டிருப்பதுபோலவும் களங்கனி கறுப்பாக்கப்படாமல் தானே கறுப்பாய் இருப்பதுபோலவு என வறிக. விளங்காய் முதலியன தந்தம் இயற்கையா லமைந்திருப்பதுபோல அவரவர் சுக

3. There are none at all who are not anxious to acquire wealth. Happiness or misery is meted out to all according to their deeds in a former birth. 'None can make the wood-apple round, and dye the *kala* fruit black.'

மும் அவரவர் புண்ணிய இயற்கையால் அமைந்த தென்பதாம். இதனால் பிற்பிறப்பில் விசேஷமாக வளம்பட்டவர் முற்பிறப்பில் மிகுதியான புண்ணியம் செய்திருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (தாம் வேண்டியவாறு உண்டாகாவாம்.)

யாரும் என்பதில் உம்மை முற்றுப்பொருளது. அளந்தன—செயப்பாட்டுவினை செய்வினைபோல் வந்தது, [பொது - சூ - சக.] இல்—எதிர்மறைக்குறிப்பின் பகுதி முற்றுப்பொருளைத் தந்தது. திரட்டினர் - திரட்டு, திரள் என்பதின் பிறவினைப்பகுதி. இல்லைக் களங்கனி என்னுமிடத்தில் ஓசைபற்றி வல்லொற்று மிகுந்தது. கார் என்னுங் குணத்தின்பெயர் குணியின்மேனின்றது. (ங)

உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா
பெறற்பா லனையவு மன்னவா மாரி
வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.

(இ-ள்.) உறல் பால் - வந்துகூடும்படியான தீவினைகளை, நீக்கல்-தடுத்தல், உறுவர்க்கும் - முனிவர்களுக்கும், ஆகா - இசையாது; பெறல் பால் அனையவும் - பெறும்படியான தன்மையையுடைய நல்வினைகளும், அன்ன ஆம் - அத்தன்மையனவாம்; மாரி - மழையானது, வறப்பின் - வறண்டால், அதனை தருவாரும் இல்லை - அதைக் கொடுப்பாருமில்லை; சிறப்பின் - (அது) அதிகப்பட்டால், தணிப்பாரும் இல் - (அதனை) அடக்கவல்லவர்களு மில்லை, எ-று.

மழை வறண்டகாலத்தில் அதனைக்கொடுப்பதற்கும் அது அதிகப்பட்டால் அதனைத் தணிப்பதற்கும் எப்படி ஒருத்தருக்குஞ் சக்தி யில்லையோ? அப்படியே ஒருவனுக்குத் தீவினைப்பயன் நேரிட்டபோதும் நல்வினைப்பயன் நேரிட்டபோதும் அவைகளைத் தடுக்க யாராலுமாகாது; அவரவர் அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்பதாம்.

உறற்பால்—உறல் - வந்துசேர்தல். பால் - தன்மை, அதாவது சேரும்படியான தன்மை; அ - பலவிற்பால் விசுதி, இது உடைமைப் பொருளைக் காட்டும்; பெறற்பால் - பெறத்தக்க நல்வினைமேனின்றது. இப்பொருளிலே ஊறு பேறு என்று வழங்குதலுங்காண்க. தத்திதம். உறுவர் சாமர்த்தியம் மிகுந்தவர். ஆகா—ஆகாது என்பதில் ஈறுதொக்கது; அல்லது நீக்கலென் பதைப் பன்மையாக்கொள்க.

4. To avoid evils which are destined to happen is not possible even saints; and so it is the case with the good things that are to occur. There are none here below who can give us rain when it has failed and stop it when it falls.

அன்ன—குறிப்பு வினைமுற்று, அல்லது வினையாலணையும்பெயர். இவ்வாறு வருவதைவடநூலார் விதேயவிசேஷண மென்பர். வறப்பின்—செயினென்னும் வாய்பாட்டெதிர்காலவினையெச்சம், பகரம் - இடைநிலை, இன்-விகுதி; அல்லது வறப்பு என்பதைத் தொழிற்பெயராகக் கொண்டு ஏழனுருபு புணர்ந்ததெனினும் பொருந்தும். சிறப்பின் என்பதை வறப்பின் என்பதைப்போற் கொள்க. (சு)

தினேத்துணைய ராகித்தந் தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து வாழ்வார்
நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டா மேலை
வினைப்பய னல்லாற் பிற.

(இ-ள்.) பனை துணையார் - பனையளவாக விருந்தவர், [உயர்ந்தவர் என்றபடி], தினே துணையர் ஆகி - தினையளவினராகி, தம் தேசு உள் அடக்கி - தமது சாமர்த்தியத்தை உள்ளே அடங்கச்செய்து, வைகலும் - தினந்தோறும், பாடி அழிந்து - பெருமை கெட்டு, வாழ்வார் - இருப்பார் ; நினைப்ப - யோசித்தால், மேலை வினை பயன் அல்லால் - முற்பிறப்பிற் செய்த வினையின் பயனையல்லாமல், பிற கிடந்தது - வேறாக இருப்பதாகிய, எவன் உண்டு ஆம் - எது உண்டாகும், எ - று.

உயர்ந்த நிலையிலிருந்த ஒருவன் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் வந்து தன் சாமர்த்தியமும் பெருமையும் கெட்டிருப்பது எதனாலென்று யோசித்தால், அவன் பூர்வஜனனத்திற் செய்த தீவினையினாலே யல்லாமல் வேறு காரணத்தால் லல்ல என்பது கருத்து.

பனை தினே என்னும் உபமானங்களைப் பிரமாணத்திற்குக் கொள்ளாமல் மேன்மைக்கும் தாழ்மைக்கும் கொள்க. தினேத்துணையர்—தினையின் தளவையுடையவர் என விரித்துக்கொள்க. வைகலும்—உம்மை-முற்றுப்பொருளது. நினைப்ப—எதிர்காலவினையெச்சம். எவன்—வினாவினைக் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்; எ - பகுதி, அ-சாரியை, னகரம் - விகுதி; இதுசாரியையின்றி என் எனவும், அதன்மேல் ஐகாரச்சாரியை பெற்று என்னை எனவும், அகரச் சாரியைபெற்று என்ன எனவும் வரும். எவன் என்பதைப் பகாப்பதமாகக் கொள்ளின் என்பது இடைக்குறையாம். மேலை - ஐ சாரியை கிடந்தது என்ப

5. Those who were once in dignity high as the palmyra fall to a position as insignificant as the millet grain and lead a miserable life losing all their former greatness and ability. On reflection, this is only due to the effect of their evil deeds in former birth and to nothing else.

தை வினைப்பெயராகக்கொண்டு பன்மையின் ஒருமைவந்த வழுவமைதியாக எண்ணக்கிடந்த விஷயங்கள் எனப்பொருள் கோடலுமாம்.)

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வியவுங்
கல்லாதார் வாழ்வ தறிதிரேல் - கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேறகத் தின்மையாற்
கோதென்று கொள்ளாதாக் கூற்று.

(இ-ள்.) பல் ஆன்ற கேள்வி - பல மேன்மைப்பட்ட கேள்விகள் எனது, பயன் உணர்வார் - பயனை அறிந்தவர்கள், வியவும் - அழியவும், கல்லாதார் - படியாத மூடர்கள், வாழ்வது - நெடுங்காலம் சீவித் திருப்பதை, அறிதிர் - அறிந்திருக்கிறீர்கள்; கல்லாதார் - படியாதவர்கள், சேதனம் என்னும் - அறிவென்னப்பட்ட, அச்சேறு - அந்தச் சாரத்தை, அகத்து இன்மையால் - உள்ளத்திலே உடையரா யில்லாமையால், (அவரை), கூற்று - யமன், கோது என்று - திப்பியென்று நினைத்து, கொள்ளாது - கொள்ளமாட்டான், எ - று.

நூல்களின் சாரத்தை யறிந்த யோக்கியர்கள் சீக்கிரத்தில் மாண்டுவரப் படியாத மூடர்கள் நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருப்பது உங்களுக்குப் பிரத்தியட்சமாக இருக்கின்றதே, அது ஏனெனில் கற்ற வரிடத்தில் சேதனம் என்னும் சாரம் இருத்தல்பற்றி அவரை யமன் தீவிரத்தில் கொள்ளுகின்றான், மற்றவரை அச்சாரம் இல்லாமையால் கொள்ளுவதில்லை எனக் கவிசாதுரியத்தால் தற்குறிப்பேற்றமாய்க் கூறினார். இப்படி விபரீதமாவதும் முன் வினைப்பயன் என்பது கருத்து.

அகன்ற என்பது ஆன்ற வென ஆயிற்று என்பர், இதில் அகன்ற என்பதன் திரிபாகிய ஆல் பகுதி. விய—செயவென் வாழ் பாட்டு வினையெச்சம், வீ - பகுதி, அ - விசுதி, யகரம் - உடம்படுமெய். அறிதிர்—முன்னிலைப்பன்மை இறந்தகால முனைமுற்று; அறி-பகுதி, த் - இடைநிலை, இர் - விசுதி, சேதனம் - சாரம்; “சேறு படுமலர் சிந்தவிரைந்தே” என்பது சிந்தாமணி. கூற்று—சொல்லளவில் அஃறிணையாயினும் பொருள் அளவில் உயர்திணை. இங்ஙனமே அரசு, அமைச்ச முதலியவும் சொள்க. ஏல் - ஆம்—அசைகள். (சு)

6. You see that those who know the benefits of the knowledge accruing from sound oral instruction die while the unlearned live prosperous; it is only because that death considers them as the refuse sugar-cane, their minds being destitute of the sap of knowledge, and so cares not to take them away.

இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றுமூல்வ தெல்லாம் - அடம்பம்பூ;
அன்னங் கிழிக்கு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்னே வினையாய் விடும்.

(இ - ள்.) அடம்பம் பூ - அடம்பக்கொடியின் பூக்களை, அன்னம் கிழிக்கும் - அன்னங்கள் (கோதிக்) கிழிக்கின்ற, அலை கடல் - அலைகளையுடைய கடலினது, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய கரையை யுடைய பாண்டியனே!, (சிலர்) இடும்பை கூர்நெஞ்சத்தார் - துன்பம் மிகுந்த மனமுடையவர்களாகி, எல்லாரும் காண - யாவருங் காணும்படி, நெடும் கடைநின்று - பெரிய வாயில்களிலே நின்று, [பல வீட்டு வாயில்களிற்சென்று என்றபடி], உழல்வது எல்லாம் - (பிச்சைக்காக) வருந்துஞ் செயல்களெல்லாம், முன்னே வினை ஆய் விடும் - முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின் பயனாகி நிற்கும், எ-று.

சிலர் வறுமையால் மிகவும் மனநொந்து பிச்சைக்காக வீடுதோறஞ் சென்று வருந்திநிற்பது முன்னே வினையின் பயன் என்றபடி. இதனால் இப்பிறப்பி லனுபவிக்கும் நன்மை துன்மைகளுக்குப் பழ வினையே காரணமென்ற தாயிற்று.

இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தார் என்பதைக் காண்போருக்கு அடை யாகக்கொண்டு, இரப்போர்படும் அல்லலுக்கு ஐயோவென்று இரக்க முற்றனரெனப் பொருள்கூறுவது அமையும். இடும்பை - பிணி வறுமை மூப்பு முதலியவற்றால்வரும் இன்னல்கள். இடும்பைகூர் - எழுவாய்த்தொடர்; கூர்நெஞ்சம் - வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். நெடுமை - பன்மை. நெடுங்கடை - பலவாயிலென்றாயிற்று. நெடுங்கடை - நெடுங்கால முடிவுவரையும் என்று பொருளாக்கலும் ஒன்று. உழல்வது - சாதியொருமை. உழல்வதெல்லாம் - பலவகைப்பட்ட வுழலுதல். ஆய்விடு - ஒரேபகுதி. (எ)

அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்

பழியோடு பட்டவை செய்தல் - வளியோடி

7. O Lord of the cool shores of the billowy ocean where the swans tear to pieces the water flowers! The beggary of those who with distressed hearts wander forlorn in the long streets, exposed to the sight of all, is due to their acts in a former birth.

8. When those, who besides being not ignorant, have learned what they ought to know, do things that are blameable, O king of the cool shores of the broad ocean where the water

நெய்த னறவுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
செய்த வினையான் வரும்.

(இ - ள்.) வளி ஓடி - காற்று வீசி, நெய்தல் - நெய்த நிலங்களி லே, நறவு உயிர்க்கும் - தேனைச் சிந்துகின்ற, நீள்கடல் தண் சேர்ப்ப - நீண்ட கடலினது குளிர்ச்சியான துறையையுடைய பாண்டிய னே, அறியாரும் அல்லர்-(ஒருவர்) அறியாதவர்களு மல்லராகி, அறி வது - வேண்டியதை, அறிந்தும் - தெரிந்திருந்தும், பழியோடு பட் டவை - சிந்தனையோடு கூடிய காரியங்களை, செய்தல் - செய்வது, செய்த வினையான் - (முற்பிறப்பிற்) செய்த தீவினையால், வரும் - உண்டாகும், எ-று.

இப்பிறப்பில் பாவகாரியங்களைச் செய்வதும் முற்பிறப்பின் தீவி னைப்பயனும் என்றபடி. பாவகாரியம் செய்வது அறியாமையால் நேர்த்தாலும் ஒருவகை கூடலாம்; அறிந்தும் செய்வது அவ்வினையின் வசத்தினாலேயே யென்பது கருத்து.

அறியாரும், அறிந்தும், - உம்மை - சிறப்பு. அறியாரும் என் பதின் உம்மையை இழிவு சிறப்பும் ஆக்கலாம். பழியோடு - பழிக் கப்படுவது பழி, செயப்படுபொருள் விசுதி புணர்ந்தகெட்ட பெயர். நெய்தல் - முதலாகுபெயர். உயிர்க்கும் என்னும் பெயரெச்சம் சே ர்ப்ப என்னும் இடப்பெயரைக் கொண்டது. நீள்கடல் - வினைத் தொகையாதலால் ஈறு இயல்பாயிற்று, [நன்-மெய்-சூ-உச.] (அ)

ஈண்டுநீர் வையத்து ளெல்லாரு மெத்துணையும்
வேண்டார்மற் றீய விழைபய னல்லவை
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா யிடுத லரிது.

(இ-ள்.) நீர் ஈண்டு வையத்துள் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த பூமியுள், எல்லாரும் - எவர்களும், எத்துணையும் - எவ்வளவாயினும், தீய வேண் டார் - தீயவைகளை விரும்பமாட்டார்; நல்லவை - நன்மைகளே, விழை பயன் - அவர்கள் விரும்பும் பயனாகும்; வேண்டினும் - விரும்பி னாலும், வேண்டாவிடினும் - விரும்பாதிருந்தாலும், உறல் பால - வரத்

flowers impart their odour to the winds! this certainly pro- ceeds from the acts they have done in a former birth.

9. All who live on this earth surrounded by the ocean desire to be exempt from the afflictive effects of former evil deeds and to experience the pleasant effects of former good deeds; but whether they wish or not, it is impossible to prevent what is ordained to happen.

தக்கவை, தீண்டா விடுதல் அரிது - (ஒருவரை) சேராமற் போவது இல்லை, எ-று.

உலகத்திலே எவரும் தீமையை வேண்டார்; நன்மையையே வேண்டுவார்கள்; ஆயினும் வரவேண்டியது வந்துசேருமே யன்றி இவர்கள் விருப்பத்திற்கும் விரும்பாமைக்கும் ஏற்க நில்லா என்பதாம். ஒருவனுக்குச் சம்பவிக்கும் நன்மை துன்மைகள் பழவினையிலேயே என்பது கருத்து.

இங்ஙனங் கூறியது முற்பாட்டுகளின் கருத்தை உறுதிப்படுத்தற்கென்க. மன்—அசை; மன் என்பதற்குப் பெரும்பான்மை யெனப்பொருள்கொண்டு, தற்கொலை முதலிய தீமைகளையும் விரும்புகிறார்களெனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

தீய—தீமையடியாகப்பிறந்த பலவின்பெயர். தீண்டா — ஈறு தொக்க எதிர்மறையினையெச்சம். அரிது—இங்கே இல்லையென்னும் பொருளைத் தந்தது; அருமையடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று. ஈறுபோதலும் இடை உகரம் இ ஆதலும் ஆகிய விகாரங்கள் இங்கே வந்தன; [நன்-பத-சூ. கூ.] (க)

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
உறுகாலத் தூற்றுகா வாமிடத்தே யாகும்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனூல்
இறுகாலத் தென்னை பரிவு.

(இ - ள்.) சிறு காலை - அற்பகாலத்தில், [கருப்பட்டகாலத்தில் என்றபடி], பட்ட-உண்டாகிய, பொறியும்-எழுத்துகளும், [அதாவது கடவுளமைத்த விதிகளும்], சிறுகா - குறையமாட்டா; பெருகா - வளரமாட்டா; முறை பிறழ்ந்து வாரா - கிரமம் தப்பி வரமாட்டா; உறு காலத்து - துன்பம் வந்த காலத்திலே, ஊற்று ஆகா - ஊன்று கோலாகமாட்டா; ஆம் இடத்தே ஆகும் - வரவேண்டிய காலத்திலேயே, வந்துசேரும்; அதனால் - அப்படியிருப்பதால், இறு காலத்து - மரணகாலத்தில், பரிவு என்னை - துன்பப்படுவது ஏன், எ-று.

கருவுற்றபோதே ஒருவனுக்கு நடக்கவேண்டியது இன்னின்ன வெனச் சங்கற்பித்தவை குறைந்தும் வளர்ந்தும் பிறழ்ந்தும் ஆவன வில்லை; வந்தகாலத்து ஸ்திரமாயிராமல் ஆகுங்காலத்திலேயே ஆகும்;

10. The effect of the acts of former births does not fall below nor exceed its due proportion, nor does it fail to come in its due turn, nor does it assist out of season, but when it ought to be, there it is. Of what use therefore is sorrow when it afflicts you ?

ஆதலால் நேரும் துன்பந்தனைக் குறித்துத் துக்கிப்பது வீண் என்பது கருத்து.

பொறி—பொறிக்கப்பட்டவை; பொறித்தல் - எழுதுதல். சிறுகா, பெருகா, வாரா, ஆகா, —இவை எதிர்மறைப் பன்மைவினைமுற்று. இவைகளை ஈறுதொக்க வினையெச்சமாகக் கொண்டு ஆகும் என்பதனோடு முடிக்கலாம். சிறுகாலை—சிறுமையாகிய காலம், விடியலாகிய காலம், ஈண்டு உருவம் கருப்பட்டகாலம். இறுகாலத்து என்பது மற்றதுன்பங்கள் வரும் காலத்துக்கும் உபலக்ஷணம். (௧0)

௧௨ - வது அதிகாரம். —Chapter XII.

மெய்ம்மை.—Truth.

அதாவது உண்மையை உணர்த்துவது. உண்மையாவது அந்தந்தப் பொருள்களினியற்கையான தன்மை. அம்மெய்ம்மையும் ஊழ்வினையாலமைவதாதலால் பழவினையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும் வசையன்று வையத் தியற்கை - நசையழுங்க நின்றோடிப் பொய்த்த நிரைதொடஇசைய்நன்றி கொன்றூறிற் குற்ற முடைத்து.

(இ - ள்.) இசையா ஒரு பொருள் - தமக்குக் கைகூடாத ஒரு பொருளை, இல் என்றல் - (ஆதலார்க்கு) இல்லையென்று சொல்லுதல், யார்க்கும் வசை அன்று - எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் குற்றமாகாது; வையத்து இயற்கை - (இது) உலகத்தின் சுபாவமாகும்; நிரை தொடஇ - வரிசையான வளைய லணிந்தவளே!, நசை அழுங்க - (ஏற்போன்) ஆசைகெடும்படி, நின்று ஓடி - (கொடுப்பேனென்ற நிலையில்) நெடுங்காலம் கழித்து, பொய்த்தல் - பொய்சொல்லுதல், செய்நன்றி - (ஒருவன் செய்த) உபகாரத்தை, கொன்றூரில் - மறந்தவர்களைக் காட்டிலும், குற்றம் உடைத்து - குற்றமுடையதாகும், எ-று.

இசையாதபொருளை யில்லையென்று சொல்லுதல் குற்றமன்று, ஒருவனுக்குக் கொடுப்பதாக நெடுங்காலம் ஆசைகாட்டிக் கடைசியில் இல்லை யென்பது நன்றிமறப்பதினும் குற்றமாம்.

1. O thou who hast rows of bracelets! To say that one has not what he really does not possess is no harm, and it is only the usage of the world. But to fail after continually promising so that the desire in the promisee may of itself die away is worse than the ingratitude of one who forgets a good done to him.

“எந்நன் றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டடி முய்வில்லை-செய்ந்நன் றி கொன்றமகற்கு” என்று கூறியதனால் செய்ந்நன் றி கொன்றாரில் என் னார். இதனால் அயோக்கியனுடைய தன்மை சொல்லப்பட்டது.

அன்று—எதிர்மறைக் குறிப்புவினை மூற்று. நிராதொடஇ—பண் புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, அளபெடை விளியுருபு. ஒடிப்பொய்த்தலாவது - ஏற்றவன் பலமுறை தன்வா யிற்படிகாக்கப் பலநாள் பொய் கூறிவருதல். செய்ந்நன் றி — [நன் - உயி. புண. அ - சூ] விதியால் நகரம் மிகுந்தது. (க)

தக்காருந் தக்கவ ரல்லாருந் தந்நீர்மை
எக்காலங் குன்ற லிலராவர் - அக்காரம்
யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமாம்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

(இ-ள்.) தக்காரும் - யோக்கியரும், தக்கவர் அல்லாரும்-யோக் கியரல்லாதவர்களும், [அயோக்கியர்களும்], எக்காலம்-எப்போதும்; தம் நீர்மை-தம்முடைய குணமானது, குன்றல் இலராவர் - குறைதல் இல்வாதவராவர்; அக்காரம் - வெல்லமானது, யாவர் தின்னினும் - யார் தின்றாலும், கையாது - கசக்கமாட்டாது ; வேம்பு - வேப்பங்காய், தேவரே தின்னினும் - தேவர்தின்றாலும், கைக்கும் - கசப்பைத்தரும், எ - று.

யோக்கியர் மெய்சொல்லும் குணத்திலும் அயோக்கியர்கள் பொய்சொல்லங் குணத்திலும் குறையார்கள். ஒருவேளை விதிவசத் தால் யோக்கியர் பொய்சொன்னாலும் அயோக்கியர் மெய்சொன்னா லும் அவரவருக்குத் தங்களுக்குரிய குணத்திலேயே பிரியமிருக்கும்; இதை அக்காரமும் வேம்புமாகிய உபமானங்களால் அறிந்துகொள்க.

தக்கார் — தகு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த வினையாலணை யும்பெயர்; இதில் ககரம் மிகுந்து தன்மையைக் காட்டியதே யன்றிக் காலங் காட்டவில்லை. தக்கார்நீர்மை:— உத்தமகுணம், மெய்ம்மை கூறல் முதலியன. தக்கார் அல்லவார்நீர்மை:— அதமகுண முடை மையும், பொய்ம்மைகூறல் முதலியவுமாம். குன்றல் இலராவார்— குன்றுதல் இலர் என்றும், குன்றுதலை இலர் என்றும் இருவகையி னும் கூறலாம்; இல்லையென்னுங் குறிப்புவினை செயப்படுபொருள் குன்றியதும் குன்றாததுமாய் வருதலினாலென வறிக. எழுவாயாக்

2. Whoever should eat sugar, it will not taste bitter and though the celestials themselves should eat the Margosa fruit, it will still taste bitter ; so the excellent and the vile never change their respective nature.

கொண்டபகஷத்தில் “உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முதலாறும் அதனோடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின்” என்னும் [பொது-சூ-உக.] விதியா லமைத்துக்கொள்க. ஏ - அம்—அசை. பின்னே தேவரொன்றதனால், யாவரென்றது - நரகரையுங்கொள்ளலாம். (உ)

காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனிற் பலராவர் - ஏலா
இடரொருவ ருற்றக்கா லீரங்குன்ற நாட
தொடர் புடையே மென்பார் சிலர்.

(இ-ள்.) ஈரம் குன்ற நாட-குளிர்ச்சியான மலைகளுள்ள நாட்டையுடையவனே!, கால் ஆடு போழ்தில்-(ஒருவனுக்கு) செல்வாக்கு உண்டான காலத்தில், வானத்துமேல் ஆடு - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற, மீனில் - நகஷத்திரங்களைக் காட்டிலும், கழி கிளைஞர் - கழிக்கத்தக்க சுற்றத்தார்கள், பலர் ஆவர் - அநேகரா யிருப்பார்கள்; ஏலா இடர் - தகாத துன்பங்களில், ஒருவர் உற்றக்கால் - ஒருவர் பொருந்தினால், தொடர்பு உடையேம் - சம்பந்தமுடையரா யிருக்கிறோம், என்பார் - என்று சொல்லுகிறவர்கள், சிலர் - சிலரேயாவர், ஏ - னு.

செல்வமுள்ள காலத்திலே பொய்யான உறவுபாராட்டி நடிப்பவர் பலர்; துன்பமுற்ற காலத்திலே மெய்யாகச் சம்பந்தமுடையவரென்று வந்து உதவுவோர் சிலராம். இஃது உலக இயற்கை.

காலாடு—கால் - பாதம், ஆடுதல் - (தாளான்மையுடையராய்) நினைத்தவிடம்போதல், இது இலக்கணியால் செல்வம் பெற்றதற்கு வந்தது. கழி—உரிச்சொல்லாகக்கொண்டு அதிகம் என்னும் பொருள் படுத்தலுமாம். கிளைஞர்—முறைப்பெயர், கிளையாய் நிற்பவர்கள்; யகரத்துக்கு ஞகரம் போலியுமாம். (ங)

வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில்
நடுவண தெய்த விருதலையு மெய்தும்
நடுவண தெய்தாதா நெய்து முலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயர்.

3. O Lord of the country abounding in cool mountains! In times of prosperity a man's near relations will be as numerous as the stars that traverse the sky, but when he is afflicted by intolerable sorrow, there will indeed be very few among them who will say “We are related to him.”

4. He who secures the middle one of these three things, which appertain to this world, viz, virtue, wealth and happiness shall also obtain the other two; but he who secures not that middle one shall suffer affliction as painful as that of being boiled to death.

(இ - ள்.) வடு இலா வையத்து - குற்றமற்ற உலகத்தில், மன்னிய மூன்றில் - நிலைபெற்றிருக்கின்ற (அறம் பொருள் இன்பம் என்னும்) மூன்றிலும், நடுவணது - நடுவிலிருக்கின்ற பொருளை, எய்த - (ஒருவன்) அடைந்ததனால், இருதலையும் - முதலிலுள்ள அறத்தையும் கடையிலுள்ள இன்பத்தையும், எய்தும்-அடைவான்; நடுவணது-பொருளை, எய்தாதான் - அடையாதவன், உலை பெய்து அடுவது போலும் - (கொல்லன் உலையிலிட்டு காய்ச்சுவது போன்ற, துயர் எய்தும் - துன்பத்தை அடைவான், எ - று.

பொருளைப்பெற்றால் அறம் இன்பம் இரண்டையும் பெறலாம்; அதைப்பெறாவிடின் இவற்றைப் பெறுதலில்லை யென்றதனால், பொருளில்லாவிடில், பொய் குறளை வஞ்ச முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டி வருதலால் அறமுதலியவற்றை அடைவது கூடாது.

வையத்து வடுவில்லாமல் மன்னிய என அன்வயிக்கினுமாம். மூன்று - எண்ணலளவையாகுபெயர். பொருளை நடுவணது என்றது, இம்மை மறுமை வீட்டினைத்தரும் அறத்தை முதலினும், இம்மை மறுமையைத்தரும் பொருளை இடையிலும், இம்மை ஒன்றையேதரும் இன்பத்தை இறுதியிலும் வைத்தமுறையை நோக்கி என்க. உலைப் பெய்து அடுவதுபோலும் துயர்—ஒரு செந்துவை உலையிலிட்டு அட்டால் அதற்கு உலைநீர் காயக்காயத் துன்பம் அதிகரிப்பது போல், பொருள் எய்தாதானுக்கும் பொய் வஞ்சனை முதலியவை மிகுதலால், நாளுக்குநாள் துன்பம் அதிகரிக்கு மென்பது கருத்தென்க.

நடுவணது—நடு - பகுதி, அண் - இடத்தைக்காட்டும் விசுதி, நடுவண் என்பதன்மேல் அ - சாரியையும், து - விசுதியும் வந்து நடுவணது என்றாயிற்று. எய்தும்—செய்யுமென்முற்று ஆண்பாலுக்கு வந்தது; (நன்-வினை-உக.) (ச)

நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறுஉம்
கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வர்வாய்ச் சொற்செல்லும்
புல்லீரப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்.

(இ - ள்.) நல் ஆவின் கன்று ஆயின் - நல்லபசுவின் கன்றானால், நாகும் - இளங்கன்றும், விலை பெறுஉம் - (நல்ல) விலையை யடையும்;

5. If it be the calf of a good cow, the heifer too will fetch a good price, so will the words of the rich, though they be unlearned will pass current. Like the ploughing which, when there is little moisture, only scrapes the ground, the words of the poor will be of no avail.

கல்லாரே ஆயினும் - படியாதவர்களா யிருந்தாலும், செல்வர் வாய் சொல் - செல்வர் வாக்கிலிருந்துவரும் சொற்கள், செல்லும் - ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்; புல் ஈரம் போழ்தின் - அற்ப ஈரமுள்ள காலத்தில், உழவே போல் - உழுதலைப்போல, மீது ஆழ - மேலேமாத்திரம் தோன்றி, நல்கூர்ந்தார் சொல் - தரித்திரன் வாய்ச்சொற்கள், செல்லா - ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா, எ - று.

நல்லபசுவின்கன்று விசேஷமான பால் கொடுக்குமென்பதனால் கன்றாயிருந்தாலும் அதிக விலைகொடுத்து வாங்குவார்கள், அதுபோல் செல்வர் மூடர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் வாய்ச்சொல்லினால் பயனுண் டென்பதைப்பற்றி அதனை யேற்றுக்கொள்வார்கள். புல்லீரத்தில் உழுதால் கொழு மேலே நிற்குமேயன்றி உள்ளே செல்லாததுபோலத் தரித்திரனுடைய சொற்கள் மேலுக்குத் தலையசைத்துக் கேட்கப்பட்டாலும் பயனின்மையால் அங்கேரிக்கப்படமாட்டா என்பது கருத்து.

நாகு - இளமையும் பெண்மையுமுணர்த்தும் பெயர் “எளமையுமரையும் பெற்றமு நாகே” என்பது தொல்காப்பியம். பெறுஉம்—இன்னோசைக்கு வந்த அளபெடை. நாகும், ஆயினும்,—இவற்றுள் உம்மை - இழிவுசிறப்பு. நல்கூர்தல்=நல்கு+ஊர்தல்—பிறர் கொடுத்ததைக்கொண்டு செல்லல் என்று பொருள்படலால், வறுமையாயிற்று. வாய் வேண்டாது கூறியதாயினும், சொல்லின் சிறப்பையுணர்த்தி நின்றது. (ரு)

இடம்பட மெய்ஞ்ஞானக் கற்பினு மென்றும்
அடங்காதா ரென்று மடங்கார் - தடங்கண்ணாய்
உப்பொடு நெய்பாறயிர்காயம் பெய்தழனும்
கைப்பறா பேய்ச்சுரையின் காய்.

(இ-ள்.) இடம் பட - அதிகமாக, மெய் ஞானம் - மெய்யான நூல்களை, என்றும் கற்பினும் - எக்காலமும் கற்றாலும், அடங்காதார்-அடக்கமில்லாதவர்கள், என்றும் அடங்கார் - எப்போதும் அடக்காமலே யிருப்பர்; தடம் கண்ணாய் - விசாலமான கண்களை யுடையவளே! பேய்ச்சுரையின் காய் - பேய்ச்சுரைக்காய்கள், உப்பொடு நெய்பால் தயிர் காயம் பெய்து - உப்பும் நெய்யும் பாலும் தயிரும்

6. O large eyed beauty! though the wild gourd be dressed with salt, ghee, milk, curd and various condiments, its natural bitterness will not be removed; so, although deeply instructed in the knowledge of truth, those who have not accustomed themselves to restraint can never be restrained.

காயமும் போட்டு, அடினும் - சமைத்தாலும், கைப்பு அறு - கசப்பு நீங்காதனவாம், எ-று.

ஞான நூல்களை யெவ்வளவு கற்றாலும் அதனால் அடங்காதாருக்கு நன்மையுள்ளகுணம் வருவதில்லை; பேய்ச்சுரைக்காய்க்கு எவ்வளவு சம்பாருங்கள் சேர்த்தாலும் அதன் கைப்பு நீங்காததுபோலென்றபடி.

இடம்பட - இடமானதுண்டாக, அதாவது புத்தி விசாலமாக, நன்றாக என்றபடி. ஞானம் - காரிய ஆகுபெயராய் நூலின் மேலதாயிற்று. சுரைக்காய் கைப்பறு என்பதை “உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்” என்ற விதியினு லமைத்துக்கொள்க. உப் பொடி—ஒடி - எண்ணிடைச்சொல்; இதனை நெய் முதலியவற்றொடுங் கூட்டிக்கொள்க. [நன்-இடை-சூ-க0.] அன்றி ஒடுவை பிரிப்பின் பொருளதாகக் கொள்ளில், அறுசுவையுள் தலைமையைக்காட்டி யவாறும். எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (சு)

தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க
என்னை யவரோடு பட்டது - புன்னை
விறற்பூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
உறற்பால யார்க்கு முறும்.

(இ-ள்.) புன்னை - புன்னை மரங்களினது, விறல் - வெற்றிபெற்ற, கமழ் - புஷ்பங்கள் பரிமளிக்கின்ற, கானல் - சோலையையுடைய, வீங்கு - ஓங்குகின்ற, நீர் - கடலினது, சேர்ப்ப - கரையையுடையவனே!, தம்மை இகழ்வாரை - தம்மை நிந்திப்பவர்களை, அவரின் முன் - அவர் நிந்திப்பதற்கு முன்னமே, தாம் இகழ்க - தாம் நிந்திக்கக்கடவர்; அவரோடு பட்டது - அவரோடு தமக்குண்டாகியது, என்னை - என்ன?, உறல் பால - வரவேண்டியவை, யார்க்கும் உறும் - எவர்க்கும் வந்தே தீரும், எ-று.

தம்மை நிந்திப்பவர்களைத் தாட்சணியமில்லாமல் முந்தி நிந்திப்பதே பலம்; அதனால் நன்மையோ தீமையோ வரவேண்டிய வந்தே தீரும். இது புத்திசாலிக்கு ஏற்கையான காரியம், இதனால் நிந்திக்க எத்தனப்படுபவனுடைய நிந்தை குறைவுபடும் என்பது கருத்து.

இது, காரணமின்றிப் பிறதைப் பழிப்புரை யாடுபவரை அடக்கும் உபாயங் கூறியவாறு. அவரின்—ஐந்தாம் வேற்றுமை, எல்லைப்

7. O Lord of the shores of the swelling ocean covered with groves perfumed with the odour of Punnai flowers! Since what is destined will surely happen, reproach those who revile you before they begin to disparage you, for you do not care for them.

பொருள், முன் என்னுங் காலத்திற்கு எல்லையானதுபற்றி யென்ற
றிக. விறலாவது துர்கந்தத்தை நீக்கும் சாமர்த்தியம். வீங்குநீர் -
வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (எ)

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த

பால்வே றுருவின வல்லவாம் - பால்போல்

ஒருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோல்

உருவு பலகொள லீங்கு.

(இ - எ.) ஆ வேறு உருவின ஆயினும் - பசுக்கள் வெவ்வே
றுருக்களை யுடையனவா யிருந்தாலும், ஆ பயந்த பால் - அப்பசுக்கள்
கொடுத்த பால்கள், வேறு உறுவின அல்ல ஆம் - வேறுபட்ட உருவ
முள்ளவை யாகமாட்டா ; அறம் - தருமம், பால் போல் ஒருதன்
மைத்து ஆகும்-பாலைப்போல ஒரேகுணத்தை யுடையதாகும்; நெறி-
(அத்தருமத்தைத் தருமம்) மார்க்கங்கள், ஆ போல்-பசுக்களைப் போல,
ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், உருவு பல கொளல்-பல உருவுகளைக் கொண்
டிருத்தலை (உடையனவா யிருக்கும்,) எ - று.

தானம் தவம் விரதம் அவரவர்க்கு இஷ்டமான தெய்வத்தைத்
தொழல் முதலிய தர்மகாரண மார்க்கங்கள் பலவாக இருந்தாலும்
அவைகளா லுண்டாகும் நற்கதிக்கு ஏதுவான தருமம் ஒன்றே யாம்-
அஃது, பசுக்கள் வெவ்வே றுருவங்க ளுள்ளனவாயினும் அவைகளா
லுண்டான பால் ஒருதன்மையா யிருப்பதுபோ லென்றபடி. இப்ப
டியிருப்ப தவற்றி னுண்மையென்பது கருத்து.

ஆ-பால்பகா வஃறிணைப் பெயர். உருவின — உரு - பகுதி,
இன்-சாரியை, அ - பலவின்பால் விசுதி. உரு - நிறமும். “உரு
வேயட்டையும் வடிவு நிறமும்” என்பதானுணர். தன்மைத்து —
குறிப்புவினையா லணையும்பெயர். கொளல்—தொழிற்பெயர். (அ)

யாஅ ருலகத்தோர் சொல்லில்லார் தேருங்கால்

யாஅ ருபாயத்தின் வாழாதார் - யாஅர்

8. Though cows be of different colors, the milk they yield is not different in color. Like milk, the fruit of virtue is of one nature, though the ways of virtue itself are diverse as the color of the cows.

9. If weighed well, who is there on this world to whom no blame can be attached? Who is there that does not try to live by some (cunning) means or other? Who is there that

**இடையாக வின்னுத தெய்தாதார் யாஅ
கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்.**

(இ - ள்.) தேருங்கால் - ஆராயுமிடத்து, யார்-எவர், உலகத்து-
பூமியில், ஓர் சொல் இல்லார் - ஒரு (நிந்தைச்) சொல்லை உடையதா-
விராதவர்கள்? யார் - எவர், உபாயத்தின் - ஒரு ஏதுவினாலே, வாழா-
தார் - வாழாதிருப்பவர்கள்?, யார்-எவர், இடை ஆக - (வாழ்நாளின்)
மத்தியில், இன்னுதது-துன்பத்தை, எய்தாதார்-அடையாதவர்கள்?,
யார் - எவர், கடைபோக - (வாணாள்) கடைசிவரையிலும், செல்வம்
உய்த்தார் - சம்பத்தைப் பொருந்தினவர்கள்? [ஒருவருமில்], எ-று.

இவ்வுலகத்தில் எல்லாரும் நிந்தைப்படுபவர்களும், ஒரு ஏதுவி-
னால் வாழ்பவர்களும், நடுவில் துன்பமுடையவர்களும், கடைசிவரை
யிலு மில்லாமல் சிலகாலம் வரைக்குமே செல்வ முடையவர்களுமா
யிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் உலகத்தின் உண்மையென்பது
கருத்து.

யாஅர் — அசை நிறைக்கவந்த அளபெடை. உபாயத்தின் —
இன்-ஏதுப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. உபாயங்களாவன—உழவு,
வாணிபம், சேவகம் பிச்சை முதலியனவாம். (க)

தாஞ்செய் வினையல்லாற் தம்மொடு செல்வதுமற்
றியாங்கணுந் தேறிற் பிறிதில்லை - ஆங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும் பயமின்றே
கூற்றங் கொண் டோடும் பொழுது.

(இ - ள்.) தேரில் - (நன்றாய்) யோசித்தால், தம்மொடு செல்-
வது - (இறந்துபோகும்போது தம்மோடுகூட வருவது, தாம் செய்-
வினை அல்லால் - அவரவர் செய்த நல்வினை தீவினைகளே யல்லாமல்,
யாங்கணும் - எவ்வுலகத்தினும், பிறிது இல்லை - வேறு இல்லை; கூற்-
றம் - யமன், கொண்டு ஓடும் பொழுது - கொண்டு போகும்போது,
ஆங்கு - அப்படி, தாம் போற்றி - தாம் பாதுகாத்து, புனைந்த - (ஆ-
டையாபரணங்களால்) அலங்கரித்த, உடம்பும் - சரீரமும், பயம்
இன்று - பிரயோசன மில்லை, எ - று.

does not suffer from affliction in the course of his life? And who
is there that continued prosperous during the whole course of
his life?

10. If considered well on all sides, there is nothing else
that goes with men but the actions they have done here below;
when death carries them away, even the body which they
cherished and adorned is of no use.

தான் போற்றிப்பிணந்த வுடம்பும் சாம்போது பயனில்லாமற் போக, பொருண் முதலியவை கூட வரா ; தான்செய்த வினையொன்றே தன்னைப் பின்பற்றும் என்பது கருத்து.

இதுவும் பொருள்களி னுண்மை. யாங்கண்—யா - வினாவிடைச் சொல், கண்—இடப்பெயர், பண்புத்தொகை, நகரம் - தோன்றல் விகாரம். கூற்றம்—அம் - சாரியை. (௧௦)

௧௩ - வது அதிகாரம்.—Chapter XIII.

தீவினையச்சம்.—Fear of misconduct.

அதாவது தீவினை செய்வதற்கு அஞ்சி நடக்கவேண்டு மென் பதைப்பற்றிச் சொல்லியது. பொருள்களின் மெய்ம்மையுணர்ந்தாலல்லது தீமை பயக்குமவை இன்னவையென்று தெரிந்து அஞ்சி அவற்றைச் செய்யா தொழுகுதல் கூடா வாதலால், இது மெய்ம்மையென்னும் அதிகாரத்தின் பின் னர் வைக்கப்பட்டது.

துக்கத்துட் ணேகித் துறவின்கட் சேர்கலா
மக்கட் பிணத்த சுகொடு - தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குக் காடே புலன் கெட்ட
புல்லறி வாளர் வயிறு.

(இ - ள்.) சுடு காடு - சுகொடுகள், துக்கத்துள் - துக்கத்தைத் தரும் பாபகாரியங்களில், தூங்கி - சுகித்திருந்து, துறவின்கண் - (அவற்றைத்) துறக்கும் வழியில், சேர்கலா - சேரமாட்டாத, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, பிணத்த - உயிர்போன உடல்களை யுடையனவாம்; புலன் கெட்ட - அறியுந்திறம் கெட்ட, புல் அறிவு ஆளர் - அற்ப அறிவை யுடையவர்களது, வயிறு - வயிறுகள், தொக்க - சேர்ந்த, விலங்கிற்கும் - - மிருகங்களுக்கும், புள்ளிற்கும் - பட்சிகளுக்கும், காடே - இடுகாடேயாம், எ-று.

மனிதப் பிணங்களை யிடுகிற சுகொட்டைப் போல புத்தியில் லாதவர்களுடைய வயிறுகள் மிருகங்களையும் பட்சிகளையும் கொன்றி டும்படியான சுகொடு என்று நிந்தித்ததனால் விவேகமுள்ளவன் மிரு

1. As a burning ground is the home of the dead bodies of those who enjoining as it were the miseries of domestic life betako not themselves to asceticism, so the stomachs of the unwise who are incapable of any discernment, is the receptacle for the many beasts and birds which they daily eat.

க பட்சிகளைக் கொன்று தின்பது தீவினைகளுள் தலையானது என்பது கருத்தாம்.

“துக்கத்துட்டுங்கித் துறவின் கட்சேர்கலா மக்கள்” என்றதனால் உடம்பைப் போற்றாதலையன்றி உயிர்க்குறுதியானவற்றைச் செய்யாதவர்கள் என்பதாம். அவர் அத்தீய ஒழுக்கங்களை விடார் என்பது காட்ட ‘தூங்கி’ என்றார். சேர்கலா — ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப்பெயரெச்சம் ; சேர் - பகுதி, கல் - ஆற்றலைக்காட்டும் விசுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி. பிணத்த—அன் சாரியை பெறாத பலவின் பட்டர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று. காடே—ஏ - தேற்றம். புன்மையான அறிவை யாள்பவர் புல்லறிவாளர் ; புல்லறிவு - உண்ணுதல் உறங்குதல் முதலிய சாதாரண அறிவு. விலங்கு - திரியக் என்னும் வடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பு. உபமான உபமேயங்களுள் ஒன்றுக்குச் சிறப்புக் கூறுதலால் வேற்றுமையணி ; (வியதிரேகாலங்காரம்.

(க).

இரும்பார்க்கும் காலரா யேதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார் கழனியுட் சேர்வர் - சுரும்பார்க்கும்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறம்பூழும்
கூட்டுளாய்க் கொண்டு வைப்பார்.

(இ - ள்.) சுரும்பு ஆர்க்கும் - வண்டுகள் சப்திக்கின்ற, காட்டுள் ஆய் வார்டும் - காட்டினிடத்து இருந்து வசிக்கின்ற, சிவலும்-கவுதாரியையும், குறம்பூழும் - காதையையும், கூட்டுள் ஆய் - கூடுகளில் இருக்கும்படி, கொண்டு வைப்பார் - பிடித்து வந்து அடைத்து வைப்பவர்கள், இரும்பு ஆர்க்கும் - இருப்பு விலங்குகள் சப்திக்கின்ற, காலர் ஆய் - கால்களை யுடையவர்களாய், ஏதிலார்க்கு - பகைவர்களுக்கு, ஆளாய் - (அடிமை) ஆள்களாய், கரும் பார் - வட்டை நிலத்திலும், [அல்லது, கரும்பு ஆர் - கரும்புகள் விளைந்த,] கழினியுள் - கழனியிலும் [கருப்பந் தோட்டங்களில் என்றபடி], சேர்வர் - (வேலை செய்யும்படி) சேர்வார்கள், எ-று.

காடை கவுதாரி முதலியவற்றைப் பிடித்துக் கூட்டிலடைத்து வைப்பவர்கள் மறுமையில் பகைவர்க்கு அடிமைகளாய் காலில் விலங்கு பூண்டு கழனிகளில் வேலை செய்விக்கப்படுவார்களென்பதாம்.

2. Those who confine in cages partridges and quails which live free in the woods resounding with the hum of bees, will with their legs fettered, become the slaves of their enemies and work in arid fields of hard soil.

கரும் பார்—கருமையான பார், இங்கே கருமையாவது வலிமை, அதாவது வட்டையாயிருத்தல், பயனில்லாத நிலம். நீரில் வனத்தில் மலையில் பயன்படா நிலமுமாம் ; “வெற்பினீரினில் வெவ்வனத்தில் - கறைபடு மிகுதிதானே கருநிலமாகு மென்ப” என்னும் நிகண்டாலறிக. அல்லது கரும்பார் என்றது தாமிஸ்ரம் என்னும் நரகமென்பாரு முளர். கரும்பாருள்ளும் கழனியுள்ளும் என முதல் பட்சத்தில் உம்மைத் தொகையாகவும், கரும்பார்ந்த கழனியுள் என இரண்டாவது பட்சத்தில் வினைத்தொகையாகவுங் கொள்க. இரும்பு - கருவியாகுபெயர். வைப்பார்—வினையாலணையும் பெயர். (உ)

அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - அக்கால்
அலவனைக் காதலித்துக் காண்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

(இ - ள்.) அக்கால் - அந்தக்காலத்தில், [முற்சன்னத்தில்], அலவனை - நன்டை, காதலித்து - விரும்பி, கால் முரித்து - காலையொடித்து, தின்ற - (அதனைத்) தின்ற, பழவினை - (அதனுண்டாகிய) கருமம், வந்து அடைந்தக்கால் - (பயன்பெறும்படி) வந்து சேர்ந்தபோது, அங்கை - உள்ளங்கையானது, அக்கு போல் - சங்குமணியைப்போல, ஒழிய - நீங்க, விரல் அழுகி - விரல்கள் அழுகிப்போய், துக்கம் - துக்கத்தைத்தருகின்ற, தொழு நோய் - பலவகைக் குட்டநோய்கள், எழுப - உண்டாகப்பெறுவார் (பாவிகள்), எ-று.

நன்டை முறித்துத் தின்றவர்க்குக் குட்டநோ யுண்டா மாதலால் அதுவும் திவினை யென்பதாம்.

“அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடையனகெடும்” என்பதனால் அங்கை அங்கை யென்றாயிற்று ; [மெய் - சூ - கக.] அங்கை யென்பது பின் முன்னகைத் தொக்க உறுப்புத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகவுங் கொள்ளலாம். பாவிகள் நோயெழுப என்பது “உயர்தினை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்” என்கிற [பொது - சூ - உசு] விதியால் பொருந்தியது ; திணைவழுவமைதி. சங்கு சுட்ட சுண்ணம்பு என்பதுபோலத் தின்ற என்பது பழவினையென்னுங் காரியப்பெயரோடு முடிந்தது. (ஈ)

3. Those who in a former birth desiring crabs, broke off their limbs and ate them, shall, when the evil effects of that befall them, wander afflicted with leprosy, and their fingers will rot away leaving their palms white as chank.

நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா நெய்ப்போல் வது உம்
எரிப்பச்சுட் டெவ்வனோ யாக்கும் - பரப்பக்
கொடுவினைய ராகுவர் கோடாரும் கோழிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து.

(இ - ள்.) நெய் போல்வதும் - நெய்யைப்போல் இதமாகிய பொருளும், நெருப்பு அழல் - நெருப்பினது உக்கிரத்தை, சேர்ந்தக் கால் - சேர்ந்தால், எரிப்ப சுட்டு - (உடலை) யெரிக்கும்படி காய்ந்து, எவ்வம் நோய் - துன்பப்படுத்தும்படியான நோயை, ஆக்கும் - உண்டாக்கும் ; (அதுபோல) கோடாரும் - (நல்லொழுக்கத்திற்) கோணி நடவாதவரும், கடு வினையார் ஆகியார் - கடுமையான தீவினைசெய்பவர்களை, சார்ந்து - சேர்ந்து, கோழி - (தம் ஒழுக்கத்தில்) கோணி, பரப்ப - மிகவும், கொடு வினையர் ஆகுவர் - கொடுமையான வினைகளைச் செய்பவராவார்கள், எ-று.

நெய் உடம்பிற்பட இதமானதா யிருந்தாலும் காய்ந்துவிடின் உடம்பைச்சுட்டு நோயுண்டாக்குவதுபோல, யோக்கியரும் தீவினை செய்பவரோடு சேர்ந்தால் தீவினையே அதிகமாகச் செய்பவராவார்கள்.

அழல் என்பதில் லகரம் சந்த இன்பப்பொருட்டுத் திரிந்தது. போல்வது உம் - இசைநிறை. உரையசை இடைச்சொல்லுமாம். கோடார்—கோடு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி புணர்ந்து கெட்டது, ஆர் - விசுதி; வினைப்பகுதி இடைநிலையின்றி ஆர் விசுதியோடு சேர்ந்தால் எதிர்மறையைக் காட்டுமென்றே சொல்லலாம். உடன் பாட்டில் கோடினார், கோடுகின்றார், கோடுவார் என்று வரும். கோழிக் கடுவினையார் என்றெடுத்து - பலமாகிய தீவினையை யுடையார் எனக் கொள்ளலுமாம். ஆகியார்ச்சார்ந்து—இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகலின் உயர்திணைப் பெயர்முன் வலி மிகுந்தது. “இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்” என்பது விதி. (ச)

பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும் - வரிசையால்

4. Even such a cool things as ghee, when approached by the heat of fire, will cause intolerable pain by fierce burning ; so will they become guilty of many evil actions, who though not wicked in themselves, will become so by associating with those who are wicked.

5. Friendship with the wise will daily increase in regular gradation like the crescent moon and the friendship with the

வானூர் மதியம்போல் வைகலுங் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) பெரியவர் கேண்மை - பெரியோர்களுடைய சிநேகமானது, பிறை போல - இளஞ் சந்திரனேப்போல, வரிசை வரிசை - ஆ - கிரமக் கிரமமாக, நாளும் நந்தும் - தினந்தோறும் வளரும்; சிறியார் தொடர்பு - சிற்றறிவுடையாரது சிநேகம், வான் ஊர் - ஆகாயத்தில் தவழ்கின்ற, மதியம்போல் - பூர்ணசந்திரனேப்போல, வைகலும் - தினந்தோறும், வரிசையால் - கிரமமாக, தானே தேயும் - தானே குறைந்துவிடும், எ-று.

அயோக்கியரோடு உறவாவதைவிட்டு யோக்கியரோடு உறவாடவேண்டு மென்பதாயிற்று.

நாளும், வைகலும், — இரண்டிடத்திலும் உம் - முற்றும்மைகள். நாளும் வைகலும் என்றது - நட்பு பூண்ட பின் செல்லும் நார்களை. பெரியவர் சிறியார் என்பவற்றிற்கு அரிது என்பதற்கு எழுதியுள்ளதுபோலக் கொள்க. (௫)

சான்றோ ரொனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்க்குச் சான்றாண்மைசார்ந்தார்கணில்லாயின் - சார்ந்தோய்கே சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன் [ள் பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

(இ - ள்.) சான்றோர் என மதித்து - சற்குணம் நிறைந்தவர்களு என்று நினைத்து, மன் சார்ந்தாய் - (சிலரை) மிகவும் நேசித்தாய்; சார்ந்தாய்க்கு - (அப்படி) நேசித்த உனக்கு, சார்ந்தார்கண் - (நீ) சேர்ந்தவரிடத்து, சான்றாண்மை - (அந்த) சற்குணநிறைவு, இல் ஆயின் - இல்லையானால், சார்ந்தோய் - (அவர்களை) அடித்தவனே!, கேள் - அதற்கு நான் சொல்லும் உவமையைக் கேள்; (அது) ஒருவன் - ஒருவன், அகத்து சாந்து உண்டு என்று - உள்ளே வாசனை வந்து இருக்கிறதென்று நினைத்து, செப்பு திறந்து - பரணியைத் திறந்து, அகத்து - உள்ளே, பாம்பு கண்டது உடைத்து - பாம்பைப் பார்த்த உவமானத்தையுடையது, எ-று.

base will daily decrease like the full moon which rides through the sky.

6. Thou hast closely associated with people, thinking them to possess good qualities; but if you should find such associates to be wanting in those qualities, listen, O thou who associated with them! it is like a man opening a box expecting to find some unguent within but seeing a snake instead.

நீ சிலரை ஆராயாமல் மஹாகுணவாங்களென்று நினைத்து நட்புக்கொண்டு பின்பு அவர்களிடத்து அந்த நட்புக்குணம் இல்லையென்றுனக்குத் தெரிந்தால், சாந்துச் செப்பு என்று ஒருபரணியை நீ திறந்து அச்சாந்தில்லாமல் பாம்பிருக்கக் கண்டதுபோல் உன்குற்றத்தால் வந்ததென நினைத்துக்கொள். இதனால் ஒருவரை நன்காராய்ந்து நேசிக்க வேண்டும்; அப்படி நேசியாமற்போனால் அதனால் செப்புக்குள்ளிருந்த பாம்பினால் தீமை வருவதுபோலத் தீமை யுண்டாகும்: ஆகையால் அதற்கஞ்சவேண்டும் என்பதாயிற்று.

சான்றோர்—சால் - பகுதி, (=நிறைவு), ஆர் - விசுதி, நகரம் இடைநிலை, லகரம் எனகரமானது சந்தியும் விகாரமும், விசுதி ஆகாரம் ஓகாரமானது [பொது-நன்-து-உ, விதியால்] மன்—உரிச்சொல். சார்ந்தாய்க்கு—முன்னிலை வினையாலணையும் பெயர். சார்ந்தோய்—வினி, ஈற்று எனகரம் யகரமானது வினியுருபு. கண்டது—வினையாலணையும் பெயர், இங்கே காணப்பட்ட உபமானத்தையுணர்த்திற்று. ஒருகாரியஞ் செய்யத்தொடங்கி இஷ்டத்தையடையாமல் அநிஷ்டத்தையடைதலாகிய தகுதியின்மையைக் குறித்தலால், விஷமாலங்கார மென்பர் வடநூலார்.

(ஈ)

யாஅ ரொருவ ரொருவர்தம் முள்ளத்தைத்
தேரும் துணைமை யுடையவர் - சாரல்
கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு.

(இ-ள்.) சாரல் - மலேச்சாரல்களிலே, கன மணி நின்று இமைக்கும் - காந்திமிருந்த இரத்தினங்கள் இருந்து பிரகாசிக்கின்ற, நாட-நாட்டை யுடைய அரசனே!, கேள் - கேட்கக்கடவாய்; ஒருவர்தம் உள்ளத்தை - ஒருவருடைய மனத்தை; தேரும் துணைமை யுடையவர் ஒருவர் - ஆராய்ந்தறியும் வல்லமை யுடையவராகிய ஒருவர், யார் - எவர் இருக்கிறார்கள்?, [ஒருவருமில்லை]; (ஏனெனில்) மக்கள் மனம் வேறு-மனிதர்கள் இதயமானது வேறு தன்மையையுடையது; செய்கையும் வேறு - (அவர்கள்) செப்புங் காரியமும் வேறாயிருக்கின்றது, என்று.

உலகத்தில் மனிதர் மனத்தில் நினைத்தபடி செய்யாமல் மேலுக்கு வஞ்சனையாய் வேறுவிதம் நடத்துகிறார் ளாகையால், செய்கையினாலே உள்ளத்தை யின்னபடி யென்று அறியக்கூடாது; ஆகவே

7. Listen, O lord of the country whose mountain slopes glitter with brilliant gems! Since the actions of men differ so much from their mind, who is there that can truly understand what is passing in another's mind?

செய்கையைக்கொண்டே நல்லவரென்று எண்ணவேண்டாம் ; அப்படித்தேராதபோது அவர் கூட்டுறவுக்கு அஞ்சவேண்டும் என்பதாயிற்று.

துணைமை—மை - பண்புப்பெயர் விசுதி. வேறு — ஐம்பான் மூவிடங்கட்கும் பொதுவான குறிப்பு வினையுமற்று. சாரல்—தொழிற் பெயர், இடப்பெயர்க்கு ஆகுபெயர். இனமத்தலென்னும் காரியம், காரணமாகிய ஒளிசெய்தலின்மேல் நிற்றலால் காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுவதோர் உபசாரவழக்கு. (எ)

உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

(இ - ள்.) புனல் - அருவிநீர், தெள்ளி - தெளிந்து, செதும்பு - சேற்றை, நின்று அலைக்கும் - (தான்) இருந்து போகும்படி செய்கிற, பூ குன்ற நாட - அழகிய மலையுள்ள நாட்டையுடையவனே!, உள்ளத் தான் னள்ளாது - மனதினால் விரும்பாமல், உறுதி தொழிலர் ஆய் - உருதியான தொழிலைச் செய்பவராய், கள்ளத்தால் நட்டார் - வஞ்சனையால் சிநேகித்தவர்களுடைய, கழி கேண்மை-மிகுதியான சிநேகம், மனத்துக்கண் - மனதில், மாசு ஆய்விடும் - குற்றமுள்ள தாய் நிற்கும், எ - று.

மனமொப்பி நேசியாமல் இவர் உண்மையாக நேசித்தவரென்று நம்பத்தக்க உறுதியான செய்கைகளைச் செய்து கபடமாக நேசிப்பவர்களுடைய சிநேகம் மனதிற்குற்றமாயிருக்கும், அதாவது பின்னிட்டுத் தீமையை வினைக்கு மென்பதாம். இங்ஙனம் அதற்கு அஞ்சவேண்டுமென்பதாயிற்று.

புனல் என்பதில் லகரம் எதுகைத்தொடையால் நகரமாகத்திரிந்தது. னள்ளாது—நன் - பகுதி, ஆ - எதிர்ப்பறை விசுதி, து - வினையெச்ச விசுதி. உறுதித்தொழிலாவது - தமது பயன்கருதிச்செய்யும் நட்புத்தொழில். நட்டார்—நன் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, ளகரம் டகரமானது சந்தி, ஆர் - விசுதி ; வினையாலணையும் பெயர். கழி—உரிச்சொல். கேண்மை—டீகள் - [உறவினன், கேட்பத்தை விசாரிப்பவனுனதால்]. பகுதி, மை - பண்புப் பெயர்விசுதி. தெள்ளிப்புனற் செதும்பு நின்றலைக்கும்—அருவிநீர் சேற்றைப் போக்கித்

8. O lord of the beautiful mountain country where the clear streams wash away the mud ! The great friendship of those who without loving at heart pretend to have a close attachment to one, will only break his heart eventually.

தெளிவாய் நிற்கின்ற தென்பதாம். தெள்ளி — வினையெச்சம், தெள்ளு - பகுதி. அலைக்கும்—(அலையச்செய்கிற), பிறவினைப்பெயரெச்சம்.

(அ)

ஓக்கிய வொள்வாடன் னென்னூர்கைப் பட்டக்கால்
ஊக்க மழிப்பதாஉ மெய்யாகும்—ஆக்கம்
இருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டர்வு.

(இ-ள்.) ஓக்கிய - (தான் பிறன்மேல்) வீசிய, ஒள் வாள் - பிரகாசமான கத்தி, தன் ஒன்னூர் கைபட்டக்கால் - தன் சத்துருவின் கையிற் சேர்ந்தால், ஊக்கம் அழிப்பது மெய் ஆகும் - (தன்) தைரியத்தைப் போக்கடிப்பது உண்மையாகும்; ஆக்கம் - (தான் மூடருக்குச்செய்த) உபகாரம், இருமையும் சென்று சுடுதலால் - (இம்மை மறுமை என்கிற) ஈரிடத்திலும் தொடர்ந்து வருத்துவதால், கல்லார்கண் தீர்வு - படிப்பில்லாத அயோக்கியரிடத்தினின்றும் நீங்கியிருப்பது, நல்ல கருமமே - நல்ல காரியந்தான், எ-று.

தான் ஒருவனைக் கொல்லுதற்கு மேலெடுத்தவாள் தவறிக்கொல்லினைக்கப்பட்டவன் கையிற் சேர்ந்தால், கத்தியைத் தூக்கினவனுக்குத் தைரியம் அழிந்து போகின்றது; ஆதலால் அவ்வாளாயுதத்துக்கு அஞ்சிப் பகைவரிடத்தினின்றும் நீங்கவேண்டும். அப்படியே தான் அயோக்கியனுக்கு ஓர் உபகாரம் செய்தால் அவன் அதைக்கொண்டு பல அக்கிரமங்கள் செய்வாளுதலால் உபகாரம் செய்தவனுக்கு இம்மையில் நன்மையும் கீர்த்தியும் கெடுவது மன்றி, மறுமையில் நரகத்துக்கு மேறுவாகும். ஆகவே, வாளாயுதத்துக்கு அஞ்சுவதைக் காட்டிலும் அயோக்கியனுக்கு உபகாரம் செய்வதில் மிகவும் அஞ்சவேண்டும் என்பது கருத்து.

ஓக்கிய—பிறவினைப்பெயரெச்சம், ஓக்கு - பிறவினைப் பகுதி, ஓங்கு - தன்வினைப்பகுதி, மெல்லொற்று வல்லொற்றானது பிறவினைக்குறி, இன் - இடைநிலை ஈறுதொக்கது, அ - பெயரெச்சவிகுதி, யகரம் - உடம்படுமெய். அழிப்பதாஉம்—உலகத்தில் பல காரியங்களைப்போல இதுவும் மெய்யாயிருக்கு மெனப் பொருளைத் தருலால் எதிரது போற்றிய எச்சவும்மை; இன்னிசையளபெடை. ஆக்கம்—பொருட்பெயர்; அம் - செயப்படுபொருள் விகுதி; இங்கு பொரு

9. Should the sword raised by one against his enemy fall (by chance) into the hands of that enemy, then his courage would surely fail. Since the good done to the ignorant will by the use applied to by him affect the doer both in this world and the next, it is better to ignore them altogether.

ளெனக் கொள்ளினும் சூற்றமில்லை. கல்லார்கண்—ஏழாம் வேற்றுமை, கண் - இங்கு நீக்கப் பொருளில் வந்தது. கல்லாதார்—கல்லாமை என்பது அயோக்கியதைவரையிற் கொள்ளப்பட்டது. (க)

மனைப்பாசம் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
எனைத்தாழி வாழ்தியோ நெஞ்சே—எனைத்தும்
சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் நல்லால்
உறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு.

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனமே!, (நீ) மனை பாசம் கைவிடாய் - மனையாளிடத்துள்ள ஆசையை விடமாட்டாய்; மக்கட்கு என்று - மக்களுக்கு (பொருள்முதலியன சேர்த்துவைக்க வேண்டும்) என்று, ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, எனைத்து ஊழி - எவ்வளவு காலம், வாழ்தியோ-வாழ்வாயோ?, சிறுவரையே ஆயினும் - அற்பகாலமானாலும், எனைத்தும் - எவ்வளவாவது, செய்த நன்று அல்லால் - செய்த நற்காரியமே. யல்லாமல், உயிர்க்கு - ஆத்துமாவுக்கு, உறு பயனோ - அடையும்படியான நற்பயனோ, இல்லை - (வேறு) இல்லை, எ-று.

மனமே! மனையாளிடத்தும் மக்களிடத்தும் ஆசாபாசம் நீங்காமல் அவர்களுக்கே வேண்டுங் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று பெரிய ஏக்கங்கொண்டு எத்தனைகாலம் நிற்கப்போகிறாய்? இவ் வேக்கத்தோடேயே மாள்வாயல்லது வேறொரு நற்பயனைப் பெற்றாயில்லை; நீ இருக்கும் சொற்பகாலத்தி லாகிலும் தான தரும முதலிய நற்காரியங்கள் செய்தால் அதுதான் ஆத்துமாவுக்கு நற்பயனாகும். இதனால் உயிருக்கு உறுதிசெய்யாமல் வீண்காலம் கழிப்பதற்கு அஞ்சவேண்டு மென்பது கருத்து.

மனை—மனையாளுக்கு ஆகுபெயர். எனைத்து—என் என்பதன் மேல் அளவைக்காட்டுகிற ஐ விசுவதி பெற்ற எனை என்பது பகுதி, து - விசுவதி. முந்தி யெழுதியதுபோல் எ என்னும் வினாவின்மேல் னகரச்சாரியை வந்ததென்றுங் கொள்ளலாம். வாழ்தி—முன்னிலை விசுவதி, த்-எழுத்துப்பேறு; தி-விசுவதியென்பது நேர்; இங்கே எதிர்காலத்துக்கு வந்தது. வாழ்தியோ—ஓ - வினாப்பொருளில் வந்தது, இகழ்ச்சியைக் குறிக்கின்றது. உறுபயனோ—இதில் ஓகாரம் முந்திச் சொன்ன பொருளினின்றும் வேறாந்தன்மையைக் குறிக்கின்றது. (.)

அறத்துப்பரில் முற்றிற்று.

10. O my heart! Thou wilt not give up thy love for thy wife. How long wilt thou live longing to save every thing for the sake of thy children? There is no advantage that accrues to the soul except the good thou doest even though it be but for a short time.

உ - வது.

பொருட்பால்.

ON PROPERTY.

அதாவது: பொருளினது பகுப்பினை யுணர்த்துவது. இம்மை மறுமை வீடென்னும் முன்றனையும் தருவதாகிய அறத்தை முன்னர்க் கூறினராதலால், இம்மை மறுமை இரண்டினையுந் தரும் பொருளை அதன் பின்வைத்துக் கூறுவாராயினார்.

கச-வது. அதிகாரம்.—Chapter XIV.

க ல் வி.—Learning.

அதாவது, கற்கவேண்டிய நூல்களைக் கற்பதைப் பற்றிக் கூறுவது. அவை அறநூல் நீதிநூல் முதலியன. பொருளடைவதற்கு முதற்காரணமாயும், பெற்றதைக் காத்தல் செலவிடல் தானுமனுபவித்தலுக்குத் துணைக்காரணமாயு மிருத்தலைப்பற்றிக் கல்வியை முதற் கூறுகின்றார். கல்வி - தொழிற்பெயர்; வி - விருதி.

குஞ்சி யழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகு

மஞ்ச ளழகு மழகல்ல - நெஞ்சத்து

நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்

கல்வி யழகே யழகு.

(இ-ள்.) குஞ்சி அழகும் - மயிர்முடியி னழகும், கொடு தானைக் கொடு அழகும் - வளையும்படியான ஆடையினது கரை யழகும், மஞ்சள் அழகும் - பூச்சினது அழகும், அழகு அல்ல - அழகாக மாட்டா; நெஞ்சத்து - மனதில், நல்லம் யாம் என்னும் - யாம் நல்லவர்களாயிருக்கக்கடவோ மென்கிற, நடுவு நிலைமையால்-நடுவு நிலைமையைத் தருதலால், கல்வி அழகே-கல்வியினு லுண்டாகின்ற அழகே, அழகு-அழகாகும், எ - னு.

மயிர்துளைச் சீர்ப்படுத்தி முடிப்பதனாலும், ஓரங்களில் பட்டுக் கரைபோட்ட வஸ்திரங்களைத் தரிப்பதனாலும், நல்ல பரிமளத்திரவி

1. The beauty of the hair, the beauty of the border of the encircling garment and the beauty of the fragrant sandal paste are no beauties but the beauty of learning is the only real beauty, for it endues one with the mental excellence by which he walks in a righteous path.

யங்களை மெய்யிற் பூசுவதனாலும் உண்டாகின்ற அழகு அழகாக மாட்டா ; நாம் மறுமைக்கு அஞ்சிப் பகைபாதமில்லாமல் நடக்கவேண்டுமென்கிற நடுவுநிலைமையைக் கல்வி யுண்டாக்குவதால் அதனால் வரும் அழகே விசேஷ மென்பதாம்.

மஞ்சள் என்பது பூசுத்தக்க வாசனைத் திரவியங்களுக்கெல்லாம் உப லக்ஷணமாகக் கொள்ளப்பட்டது, குஞ்சி அழகும் இப்படியே. [நன் - பொது - கு - எ.] கொடுமை என்பது இங்கே மடியுந்தன்மைக்குக் கொள்ளப்பட்டது. நல்லம் — தன்மைப்பன்மைக் குறிப்பு வினை முற்று. அழகே — இதில் ஏகாரம் - பிரிநிலை. “மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின் வனப்பும் - உகிர்வனப்புங் காதின் வனப்பும் - செயிர்தீர்ந்த, பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல தூற்கியைந்த - சொல்லின் வனப்பே வனப்பு.” என்னும் சிறுபஞ்சமூலச் செய்யுளோடும், “இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பும் - நடைவனப்பு நாணின் வனப்பும் - புடைசால், கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணை - டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு” என்னும் ஏலாதிச் செய்யுளோடும், இச்செய்யுட் பொருளை உய்த்துணர்க. (க)

இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றால்
தம்மை விளக்குமாற் றுமுளராக் கேடின்றால்
எம்மை யுலகத்தும் யாங்கானேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

(இ - ள்.) இம்மை பயக்கும் - இவ்வுலக செளக்கியத்தைக் கொடுக்கும்; ஈய - (பிறருக்குக்) கொடுப்பதனால், குறைவு இன்று - குறையுந் தன்மையை யுடையதன்று; தம்மை - (கற்றவராகிய, தம்மை, விளக்கும் - விளங்கச்செய்யும், [அதாவது எங்கும் புகழ்பெறச் செய்யுமென்றபடி]; தாம் உளரா - தாம் உயிரோடிருக்க, கேடு இன்று - கெடுதலை யுடையதன்று; (ஆதலால்) எம்மை உலகத்தும் - எத்தன்மையான உலகத்திலும், கல்வி போல் - கல்வியைப்போல, மம்மர் அறுக்கும் மருந்து - மயக்கத்தை அறுக்கும்படியான மருந்தை, யாம் காணேம் - யாம் கண்டோ மில்லை, எ-று,

இம்மையிற் சுகத்தையுண்டாக்கி, பிறருக்குக் கொடுக்கவும் குறைபடாமலிருந்து தமக்குப் புகழை யுண்டாக்கி, தாமிருக்கவும்

2. We see no medicine on this earth which can so completely destroy delusion as learning, for it gives its possessor the benefits of this world, it renders him very illustrious, it does not diminish when imparted to others, and it does not perish as long as he lives.

அழிதலில்லாம லிருப்பதால் எல்லாப்பொருளிலும் கல்வியே மேலானதென்பது கருத்து.

இம்மை என்பதில், மை இடப்பொருளையுணர்த்தும், காரணவாகுபெயர். எம்மை இதில் மை தன்மையை யுணர்த்திற்று. இதனை மருந்தென்றது மயக்கத்தைத் தீர்த்தலும் சுகத்தை யுண்டாக்குதலுமாகிய காரணங்களால் லென்க. மற்றமருந்து சுகத்தைக் கொடுத்தாலும் பிறருக்குக் கொடுப்பதனால் குறையும், தாம் இருக்கும்போதே கெடவும் கெடும், ஆதலால் இம்மருந்து எல்லாமருந்திலும் மேலென்பார், 'எம்மையுலகத்தும் யாங்கானேம்' என்றார். ஆல் — அசைகள்.

(உ.)

களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
வினைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினும் கற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

(இ-ள்.) களர் நிலத்து பிறந்த உப்பினை - உவர் நிலத்தில் உண்டான உப்பை, சான்றோர் - யோக்கியர்கள், வினை நிலத்து நெல்லின் - கழனியில் விளையும் நெல்லைக்கொள்வதுபோல, விழுமிது ஆகொள்வர் - மேன்மையான பொருளாகக் கொள்வார்; (அதுபோல்) கடை நிலத்தோர் ஆயினும் - கீழ்ச்சாதியிற் பிறந்தவர்களானாலும், கற்று அறிந்தோரை - (தூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் சாரத்தை) அறிந்தவர்களை, தலை நிலத்து - மேலான ஜாதியில், வைக்கப்படும் - வைக்கவேண்டும், ஏ-று.

பிறப்பைப்பற்றி உயர்வு தாழ்வு யோசியாமல் அவர்களிடத்துண்டான கல்விச் சிறப்பினால் அவரை உயர்பிறப்பாளராகக்கொண்டு அவர்களிடத்தில் கற்க முயலவேண்டு மென்பது கருத்து.

நெல்லின்—இன் உருபு ஒப்புப்பொருளில் வந்தது. விழுமிது—வினையாலணையும் பெயர், விழுமு - பகுதி, இன் - இடைநிலை, ஈறு தொக்கது, து - ஒன்றன் விசுதி. படும் — இது ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவான வியங்கோள் வினைமுற்று; அல்லது விதிப்பொருளையுடைய வினைமுற்று. இதை நன்னூல் உரையாசிரியர் தேற்றப் பொருளில் வந்த தொழிற்பெய ரொன்குறார்.

(ங.)

3. Wise people take the salt produced in a barren soil to be more valuable than the rice of a fertile soil; in like manner, though the learned be of the lowest birth, they will still be put in the highest place.

வைப்புழிக் கோட்பட்டா வாய்த்தீயிற் கேழல்லை
மிக்க சிறப்பி னரசர் செறினவ்வார்
எச்ச மெனவொருவன் மக்குக்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

(இ - ள்.) வைப்புழி - வைத்த இடத்தில், கோள் பட்டா - (பிற ரால்) அபகரிக்கப்படமாட்டாது; வாய்த்து - (தமக்கு) கிடைத்து, ஈயில் - (பிறருக்குக்) கொடுத்தால், கேடு இல்லை-அழிவதில்லை; மிக்க சிறப்பின் - மேலான (படைச்) சிறப்பையுடைய, அரசர் செறின - அரசர் கோபிப்பாராயின், வவ்வார் - பிடுங்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள்; (ஆதலால்) ஒருவன் - மக்கட்கு - (தன்) பிள்ளைகளுக்கு, எச்சம் என - (தன் சம்பாத்தியத்தின்) மிஞ்சின ஆஸ்திகளென்று, செய்வன - செய்யத்தக்கவை, விச்சை - கல்வியறிவுகளேயாம்; பிற அல்ல - மற்றவைகள் அல்ல, எ-று. மற்று - அசை.

செல்வப்பொருள் திருடப்படும்; பிறருக்குக்கொடுத்தா லழிந்து போம்; சேனாபலமுள்ள அரசரும் கைக்கொள்வார்கள்; கல்விப் பொருளுக்கு இத்தன்மையான ஈனங்களில்லை யாதலால் செல்வப் பொருளிலும் கல்விப்பொருளே சிறந்ததென்பதாம்.

வைப்புழி என்றது மனத்தை, தொழிலாகுபெயர். கோள்—கொள் என்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் முதனீட்சி விகாரம் பெற்றது, இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. சிறப்பின் — இன் - சாரியை. எச்சம்—எஞ்சியது எச்சம்; எஞ்சு - பருதி, அம் - கர்த்தாப்பொருள் விசுதி, ஞகரம் சுகரமானது வலித்தல். செய்வன—செய்வதுபோல் வந்த செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர். விச்சை—வித்யா என்னும் வட்சொல்லின் விகாரம். எச்சம் மணிபொன் முதலிய பலவாகவும், விச்சை, எண் எழுத்துமுதலிய பலவாகவு மிருத்தலின் பன்மைப்பொருட்டு. பிற—பலவின்பாற் பெயர், வேற் றுமைப்படும்போது அற்றுச்சாரியை பெறும். (சு)

கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில
மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல தெள்ளிதின்

4. Learning cannot be stolen from the place where it is stored up; nor can it suffer any loss when given out after acquisition; nor can powerful kings, when enraged, deprive its possessor of it. Learning and nothing else is therefore what one who intends to lay up an inheritance should secure to his children.

5. Learning has no bounds; the learners' days are few and if they would calmly reflect, diseases are also many. Let them

**ஆராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.**

(இ-ள்.) கல்வி கரை இல - கல்விகள் முடிவில்லாதன; கற்பவர் நாள் சில - கற்பவர்களுடைய வாழ்நாள்கள் சில; மெல்ல நினைக்கில் - பொறுத்து யோசித்தால், பிணிபல - கற்பவர்க்கு அநேகம் வியாதிக ளுளவாம்; (ஆதலால்) நீர் ஒழிய பால் உண் குருகின் - நீரை நீக்கிப் பாளையே உண்ணுகின்ற அன்னப்பறவையைப்போல், தெரிந்து - (தூற்றிற்றங்களை) அறிந்து, தெள்ளிதின் - விவேகத்தினால், ஆராய் ந்து - அமைவுடைய - (தமக்குப்) பொருந்தினவைகளை, கற்ப - கற் பார்கள், எ-று. ஏ - அசை.

ஒருவன் முற்றும் கற்கவேண்டுமானால் கல்விகள் அபாரமா யிருத்தலினாலும், ஆயுள் அற்பமானதா யிருப்பதாலும், பலவியாதி கள் சம்பவிப்பதனாலும் அது இசையாது; ஆகவே நன்றாய் ஆராய் ந்து தமக்கு வேண்டியவைகளைப் புத்திசாலிகள் கற்கின்றார்கள்; எங் கனமெனில் நீரைப்பிரித்துப் பாலையுண்ணும் அன்னத்தைப்போல்.

நீரையும் பாலையும் கலந்துவைக்கில் நீரைப்பிரித்துப் பால் யன் னம் உண்ணுமென்பது தூற்றுணிபு. ஆதலால், இத்தகையரை முத ன்மானுக்கர் என்பர். கல்வி—கல் - பகுதி, வி - செயப்படுபொருள் விசுதி, கற்கத்தக்கவை யென்பது திரண்டபொருள். கல்வி கரை யில் என்பது முந்தி யெழுதியுள்ள இலக்கணத்திற் கண்டுகொள்க. மெல்ல - அவசரப்படாமல், மென்மை யடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினையெச்சம். சில பல முறையே சின்மை பன்மை என்னும் பன் படியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்கைக் குறிப்புமுற்று. தெள்ளிது - தொழிற்பெயராய்ப் பண்பை யுணர்த்துகின்றது. தெளி - பகுதி, இ - விசுதி, ளகரம் - விரித்தல். கற்ப—பலர்பால் வினைமுற்று. (ரு)

**தோணி யியக்குவான் றொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிஃழார் - காணாய்
அவன்றுணையா வாறுபோ யற்றேதூரல் கற்ற
மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.**

therefore carefully investigate and learn what is essential, making a good choice like the swan which drinks the milk separating it from the water.

6. They will not despise the boatman because he is sprung from a family low in the scale of old castes but will pass the river with his assistance. Like this is the acquisition of knowledge of good things through the aid of the learned though they be of low origin.

(இ-ள்.) தோணி இயக்குவான் - மரக்கலத்தை நடத்துவோன், காணில் - ஆராய்ந்தால், தொல்லை வருணத்து - பழமையான சாதி களில், கடை பட்டான் என்று - கடைசியான சூத்திரசாதியிற் சேர்ந்தவன் என்று, இகழார் - (பெரியோர்) நிந்திக்கமாட்டார்; காணய் - நீ பார்; நூல் கற்ற - சாஸ்திரங்களைப்படித்த, மகன் துணையா - மனிதன் சகாயமாக விருக்க, நல்ல கொளல் - நல்ல நூற்பொருள்களைக் கற்றல், அவன் துணையா ஆறு போய் அற்று - அந்தத்தோணி இயக்குவான் துணையாநிற்ப ஆற்றைக் கடந்ததுபோலாகும், எ-று.

படவு ஓட்டுவோன் ஈனசாதியா னாளும இன்றியமையாது அவனைக்கொண்டே ஆற்றைக் கடப்பதுபோலக் கற்றவன் ஈனசாதிப் பிறப்பின னாளும அவசியமானபோது அவனைக்கொண்டே கற்க வேண்டு நூல்களைக் கற்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

இயக்குவான்—பிறவினை வினையாலணையும்பெயர், இயக்கு - பிறவினைப்பகுதி, இயங்கு - தன்வினைப் பகுதி. தொல்லை—தொல் - பகுதி பண்படி, ஐ - விசுதி. தொல்லைவருணம் — பண்புத்தொகை. சாதிவிகற்பம் சிறுட்டிகாலத்ததே என்பதற்குத் தொல்லைவருணம், என்றார். காணய்—அசையுமாம். போயற்று—போய்-செய்தெனெச் சத்திரிபு, அற்று - உவமையைக்காட்டும் குறிப்பு வினைமுற்று; இரண்டும் சேர்ந்து, போனால் எத்தன்மைத்தோ. அத்தன்மைத்து என்னும் பொருளைத்தரும்; இது முன்னோர் கொள்கை. செய்தெனெச் சத்தைத் தொழிற்பெயர்போலக்கொண்டு போனதுபோலாம் எனப் பொருள் கொள்ளுதல் இக்காலத்துவழக்கு. நல்ல — பலவின்பாற் பெயர், இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. 'கற்றமகன்' என்றது கல்லாதான் மகனல்லன்; விலங்கோடொப்பவன் என்பதுணர்த்த. அன்றி, மகனாதல் குலத்தானன்று, கல்வியறிவானென்பார் இங்ஙனங் கூறினாரெனக் கோடலுமொன்று. உவமையணி. (கூ)

தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மையுடையார்
இகலில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ
ஃகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத்
தும்ப ருறைவார் பதி.

(இ - ள்.) தவல் அரு - குற்றமில்லாத, தொல் கேள்வி தன்மை உடையார் - பழமையான நூற்கேள்விகளைக் கேட்குந் தன்மையை

7. Let one see whether the enjoyment without discord of the society of the acute minded men by those who are desirous of acquiring the spotless oral instruction of old learning will not be more pleasant than dwelling in the capital of the gods in the wide expanse of heaven.

உடையவர்கள், எஃகு உடையார் தம்முள் - ஆயுதம்போற் கூர்மை யான புத்தியை யுடையவர்களுக்குள்ளே, குழீஇ - கூடி, இகல் இலர்-மாறுபடுத வில்லாதவர்களாகி, நகலின் - மகிழ்வதைக்காட்டினும், இனிது ஆயின் - இன்பமுள்ளதாயின், அகல் வானத்தும்பர் - விசாலமாகிய வானத்தின்மேல், உறைவார் - வாசஞ்செய்கின்ற தேவர்களுடைய, பதி - ஸ்தானமாகிய சொர்க்கத்தை, காண்பாம் - பார்ப்போம், எ - று.

நன்றாய்க் கற்றவர்களோடுகூடி நேசமாயிருந்து அனுபவிக்கும் மகிழ்ச்சியைக்காட்டினும், சொர்க்கத்தி லுண்டாகிய அனுபவம் சிறந்ததல்ல என்பதாம்.

கற்றவரோடு கலந்தனுபவிக்கும் ஆனந்தம், சுவர்க்காநுபவ வானந்தத்தினும் சிறந்ததென்பது; சுவர்க்கானந்தம் தத்துவஞானத்துக்கும் முத்தியடைதலுக்கும் ஏதுவாகாமையேநோக்கி. எஃகு-ஆயுதம், இங்கு கூர்மைபற்றி புத்திக்கு ஆகுபெயராக் கொள்ளப்பட்டது. தவலரு - அருமையாவது இன்மை. தவல்-தபு என்பதின் மருஉவாகிய தவுபகுதி. குழீஇ - அளபெடை இன்றோசைக்குவந்தது, செய்தெனெச்சம். குழுமி அல்லது குழுவி என்பதின் விகாரம். நகலின் - ஐந்தாம் வேற்றுமை எல்லைப்பொருள், இதனை நீக்கப்பொருளுள்பாரும் உளர். நகல் - காரணமாகிய மகிழ்வை யுணர்த்தலால், காரியத்தைக் காரணமாகக்கூறிய வுபசாரவழக்கு. உம்பர்மேல் அது பண்பாகுபெயராய்ச் சுவர்க்கத்தைக் காட்டிற்று. (எ)

கனைகடற் றண்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியிற் கரும்புதின் றற்றே - நுனிநீக்கித்
நூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ, பண்பிலா
ஈர மிலாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) கனை கடல் - ஒலிக்கின்ற கடலினது, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறையை யுடையானே!, கற்று அறிந்தார் கேண்மை - நூல்களைக் கற்று (அவற்றின்) சாரத்தை யறிந்தவரது சிநேகமானது, நுனியில் கரும்பு தின்றற்று - நுனியிலிருந்து கரும்பைத் தின்றதுபோலாம்; பண்பு இலா - குணமில்லாத, ஈரம் இலாளர் - சாரமற்றவர்களுடைய, தொடர்பு - சிநேகமானது, நுனி நீக்கி -

8. O lord of the cool shores of the roaring ocean! The friendship of the learned is like eating the sugar-cane from the top (downwards) and the attachment of those who are devoid of any grace or good qualities 'is like eating it from the root (upwards.)

நுனியைத்தள்ளி, தூரில் தின்மன்ன தகைத்து - வேரிலிருந்து தின்
றதையொத்த தன்மையையுடையது, எ-று. அரோ - ஏ-அசைகள்.

யோக்கியருடன் சிநேகிப்பது கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்றது
போல வரவர ருசியாயிருக்கும்; சற்குணமென்னும் சாரமில்லாதா
னுடைய சிநேகம் வேரிலிருந்து கரும்பைத் தின்பதுபோல வரவர
ருசியில்லாமல் வெறுக்கத்தக்கதென்றபடி. ஆதலால் கற்றவரையே
சேரவேண்டு மென்பதாயிற்று.

களைகடல்—வினைத்தொகை நிலைத் தொடர், தின்றற்று—போ
யற்று என்பதைப்போற் கொள்க. நுனியில், தூரில் - ஐந்தாம் வேற்
றுமை, எல்லைப்பொருளன. பண்பு - அதிகாரவகையால், கற்றறிந்த
குணத்தைக்காட்டிற்று. இலாளர்—இன்மையை யாள்பவர். இச்செ
யுள் பண்புவமை. தீவினையச்சம். நு-வது செய்யுளையும் இத்துடன்
ஒத்திட்டிக்காண்க. (அ)

கல்லாரே யாயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்
நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர் - தொல்சிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோ
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

(இ - ள்.) தொல் சிறப்பின் - பழமையான சிறப்பையுடைய,
ஒன் நிறம் பாதிரி பூ சேர்தலால் - ஒன்மையான நிறத்தையுடைய
பாதிரிப்பூவைச் சேர்ந்திருப்பதினாலே, புது ஓடி - புதிய பாளையோ
டானது, தண்ணீர்க்கு - (தன்னில் தங்கிய) ஜலத்துக்கு, தான் பய
ந்த ஆங்கு - தான் (வாசனையைக்) கொடுத்ததுபோல, கல்லாரே
ஆயினும் - (தாம்) கல்வி கற்காதவராயினும், கற்றாரை சேர்ந்து ஒழு
கின் - கற்றாரைச் சேர்ந்து (அவர்போல) நடந்தால், நல் அறிவு -
நல்ல விவேகமானது, நாளும் - தினந்தோறும், தலைப்படுவர் - உண்
டாகப்பெறுவர், எ-று.

கல்லாதாருக்கும் கற்றாரோடு சேர்க்கையால் விவேகமுண்டாம்,
எங்ஙனமெனில் பாளையோடானது பாதிரிப்பூவைச் சேர்ந்து தன்னி
லுள்ள நீருக்கு வாசனையைத் தந்ததுபோல என்பதாம்.

புது ஓடி கல்லார்க்கும், பாதிரிப்பூ கற்றார்க்கும், பரிமளம் நல்
லறிவுக்கும் உவமை. புதுப்பாண்டத்தில் முன் பாதிரியரும்புகளை

9. Though they be unlearned, if they move in the society
of the learned, the former will gradually grow wise and learned
just as the new earthen pot by its contact with the bright
colored Padhiri flower, imparts its fragrance to the water
deposited in it.

யிட்டு மலர்ந்து மணமேறியபின் அதை எடுத்துவிட்டு நீர்நிறப்பி, மணம்பெற்ற அந்நீரை உபயோகித்தல் வழக்கம். அறிவு தலைப்படுவர் — “உயர்திணை தொடர்ந்த” என்பது விதி. புத்தோடு — புது ஓடு என்பதில் தகரம் இரட்டித்தது [நன் - உயிரீறு - ஞ - நநன் உரையைக்காண்க.] ஆங்கு உவம உருபிடைச்சொல். (க)

அலகுசால் கற்பி னறிவுநூல் கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெல்லாம் - கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்.

(இ - ள்.) அலகு சால் - கணக்குமிசூந்த, கற்பின் - வித்தைக ளுக்குள்ளே, அறிவு நூல் கல்லாது - ஞான சாஸ்திரங்களைக் கற் காமல் விட்டு, உலக நூல் ஒதுவது எல்லாம்-இவ்வுலகத்திற்குப் பயன் படும்படியான நூல்களைப் படிப்பதெல்லாம், கல கல கூஉந் துணை அல்லால் - கலகலவென்று சும்மாக் கூவுமளவையுடையதே யல்லது, கொண்டு - (அவற்றைக்)கொண்டு, தடுமாற்றம் - (சம்சாரத்தில்) தடு மாறுவது, போந் துணை - நீங்குமளவாகிய மேன்மையை, அறிவார் இல் - அறிபவர்கள் இல்லை, எ - று.

பலநூல்க ளிருந்தாலும் ஞானநூலையே முக்கியமாய்க் கற்க வேண்டும், அதனைக் கல்லாதுவிட்டு உலக இன்பத்துக்கு வேண்டிய நூலையே கற்பது யாதொரு பொருளு மில்லாமல் கலகலவென்று சும்மாக் கூவுவதுபோல் வீணை யல்லாமல் சம்சார பந்தத்தை நீக் கும் மேன்மையதல்ல என்பதாம். இதனால் ஞானநூலை முக்கியமா ய்க் கற்கவேண்டு மென்பதாயிற்று.

சால்—வினைத்தொகை, அல்லது உரிச்சொல். கற்பு — கல்வி. பு - தொழிற் பெயர்விசுதி; ஈண்டு நூலுக்கு ஆகுபெயர். அறிவு நூல்—இரண்டாம் வேற்றுமையுருபும் பயனு முடன்றொக்கதொகை. அது: வேதவேதாந்தங்கள். உலகநூல்: “சத்தமுஞ் சோதிடமும்” என்று முன் கூறியவை. கல்லாது—எதிர்மறை வினையெச்சம். ஒது வதெல்லாம்—ஒருமையிற் பன்மைமயக்கம். கலகல — அநுகரணம் பொருளில்லாமையைக் குறிக்கின்றது; இரட்டைக்கிளவி. கூஉம்—கூ - பகுதி, உம் - பெயரெச்ச விசுதி, அளபெடை இன்னிசை.

10. From the extensive books on science, if a man should only read the books treating on worldly matters instead of studying those which inculcate true wisdom, the knowledge so attained has the nature of mere noise and will not assist him in escaping from the troubles of the domestic life.

கூஉந்துணை—பெயரெச்சத்தொடர்ப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. இங்ஙனம் வருதற்கு விதியில்லையாயினும் அதுபவத்தாற் கொள்ளவேண்டும். வினைத்தொகையாக்கொள்ளின் நகரம் மிகுவுதற்கு வழி இல்லையாம். அல்லது துணையென்பதற்குத் துணையை யுடைய தெனப் பொருள்கொள்ளலாம். போஒந்துணையும் — இப்படியே. கூம், போம்,—கூவும், போகும், என்னும் செய்யுமென் னெச்சத்து ஈற்றுயிர்மெய்க்கெட்டது. (க0)

கரு - வது. அதிகாரம்.—Chapter XV.

குடிப்பிறப்பு.—High Birth.

இஃது நல்ல குலத்திற் பிறத்தலினது மேன்மையைக் கூறுவது. நற்குடியிற் பிறந்தார்க்கே பெரும்பாலும் கல்வி கேள்விப் பயன்கள் அமையுமாதலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது. அன்றிக் கல்வியுடையானுக்கு இன்றியமையாத தெனவுணர்த்த ஆத்திரையன் பேராசியன் நல்லாசிரியனிலக்கணங் கூறுகையில் “வலம்புரி முகத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்” எனக்குடிப்பிறப்பை முதற்கண் கூறியதனால் இது கல்வியின் பின்வைக்கப்பட்ட தென்பதும் கூடும்.

உடுக்கை யுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணும்
குடிப்பிறப் பாளர்தம் கொள்கையிற் குன்றார்
இடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணு மரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று. ✓

(இ - ள்.) உடுக்கை உலறி - உடுக்கும் வஸ்திரமும் கெட்டு, உடம்பு அழிந்த கண்ணும் - தேகம் மெலிந்து நாசப்பட்டபோதும், குடி பிறப்பு ஆளர் - நற்குடியிற் பிறந்தவர்கள், தம் கொள்கையில் குன்றார்-தமக்குரிய ஒழுக்கங்களில் குறையமாட்டார்: இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் - (பசி தாகங்களால்) துன்பம் நேர்ந்தபோதும், அரிமா - சிங்கம், கொடி புல் - கொடியாயிருக்கும் புல்லை, கறிக்குமோ - தின்னாது, எ - று. மற்று - அசை.

1. Though their clothes turn into rags, and their body be wasted through hunger, those who are born of noble families, will never fail in their natural qualities and conduct. Will the lion eat the long grass even when it suffers greatly from hunger and thirst ?

எவ்வளவு பசிவருத்த முண்டானாலும் சிங்கம் புல்லைத் தின்னு ததுபோல் நற்குடியிற் பிறந்தவர் எத்தனை வறுமையுண்டானாலும் தமக்குரிய நல்லொழுக்கங்களில் குறையமாட்டார்க ளென்பதாம்.

உடுக்கை யுலறி என்பது வறுமையின் மிகுதியைக் காட்டுகின் றது. உடுக்கை - இதில் - ஐ செயப்படு பொருள் விசுதி. இதனைத் தொழிலாகு பெயரென்பாரு முளர். தம் கொள்கையாவன - மெய் கூறல், பரோபகாரம் செய்தல், அன்புடைமை, ஆசாரத்திலொழி யாமை முதலியன. தலைவருதல்—தன்னிடத்தில் வர என்பது பொ ருள். அரிமா - அரி - சிங்கம், மா - மிருகம், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கொடிப்புல்—மாடு முதலியவையும் வந்து தின்னு தலால் கொடிப்புல் என்று கூறினர். உலறி - உலறு - பகுதி, இ - வீசுதி. அழிந்தக்கண், வந்தக்கண்,—செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். கண் வினையெச்சவிசுதி. உம்—இழிவு சிறப்பு. கறிக் குமோ என்பதனால் உட்கொள்ளாவிடினும் கறிப்பதுமில்லை யென்ற படி. ஓ - எதிர்மறை. எடுத்துக்காட்டுவமை. (க)

சான்றான்மை சாய லொழுக்க மிவைமூன்றும்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது - வான்றோயும்
மைதவழ் வெற்ப படாஅ பெருஞ்செல்வம்
எய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

(இ-ள்.) வான் தோயும்—வானம் அளாவிய, மை தவழ் வெற்ப - மேகங்கள் தவழ்கின்ற மலையையுடைய அரசனே!, சான்றான்மை - சற்குணநிறைவும், சாயல் - தேஜஸும், [அல்லது மேன்மையும்,] ஒழுக்கம் - நல்லொழுக்கமும், இவை மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்று ம், வான் தோய் - கீர்த்தியால் சுவர்க்கத்திற் சேர்ந்திருக்கிற, குடிப் பிறந்தார்க்கு அல்லது - உயர்குலத்திற் பிறந்தவர்களுக் கல்லாமல், பெருசெல்வம் - பெரிய செல்வமானது, எய்தியக்கண்ணும் - வந்த டைந்த போதிலும், பிறர்க்கு - நல்லகுடியிற் பிறவாதவர்களுக்கு, படா - உண்டாகாவாம், எ - று.

சான்றான்மை முதலிய நற்குணங்கள் உயர்குலத்தார்க்கே இயல்பா யமைவனவேயன்றி இழிகுலத்தார்க்கு அஃமையாவென உயர்குலச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

2. O lord of the cloud-topped mountains towering in the skies! Good nature, excellence, righteous conduct, all these three belong to those born of noble families but they fall not to the share of others though they may have acquired great riches.

சாயல் - மென்மையுமாம்; ஐம்பொறியால் நுகரப்படும் பலவகை மேன்மைகளையும் உணர்த்துமொரு உரிச்சொல் “சாயல் மென்மை” என்பது தொல்காப்பியம். படாஅ-எதிர்மறைப் பலவின்பால் விளைமுற்று; அளபெடை அசையை நிறைக்க வந்தது. மலைக்கும் மேகத்துக்குந் தொடர்ச்சி கூறலால், தொடர்புநவீந்தியணி (சம்பந்தாதிசயோக்தி.) (௨)

இருக்கை யெழுவ மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ முன்ன - குடிப்பிறந்தார்
குன்ற வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்ற வுணர்ப்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) இருக்கை எழுவம் - (பெரியோரைக் கண்டால்) தம் இருப்பிடத்தைவிட டெழுந்திருப்பதும், எதிர் செலவும் - எதிர்கொண்டு செல்லுதலும், ஏனை - இன்னமும், விடுப்ப - (அவர்கள்) விடை கொடுக்க, ஒழிதலோடு - ஒழிதலுடனே பிரிதலும், இன்ன - இப்படிப்பட்டவைகளை, குடிப்பிறந்தார் - நல்ல குடியிற் பிறந்தவர்கள், குன்ற ஒழுக்கமாக் கொண்டார் - குறையாத நல்ல நடக்கைகளாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள்; (ஆதலால் அவர்களை) கயவரோடு - மூடர்களோடு, ஒன்ற - சேர்த்து, உணரல் பாற்று அன்று-மதிப்பது பான்மையை யுடையதல்ல, எ - று.

பெரியோர் தம்மிடம் வந்தால் தாம் இருந்தவிடத்தைவிட டெழுந்திருந்து எதிர்சென்று உபசரித்து அவர்கள் விடைகொடுத்தபின் திரும்பிவருதல் முதலாகிய காரியங்களை இன்றியமையா ஒழுக்கங்களாகக் குடிப்பிறந்தார் கொண்டிருப்பதனால் அங்ஙனம் கொள்ளாத மூடர்களோடு அவர்களைச் சேர்த்துப் பார்ப்பது நன்றன்று என்பதாம்.

எழல்-எழு - பகுதி, அல் - விசுதி; “முற்றும்பற்றோவழி” என்றதனால் உகரம் கெட்டது. செலவு - செல் - பகுதி, அ - சாரியை, உ - விசுதி. ஏனை வினைமாற்று. ஒழிதலோடு-ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். இன்ன-சுட்டு அடியாகப்பிறந்த பலவின்பாற்பெயர்; இ (அல்லது) இன் - பகுதி, அ - விசுதி. கயவர் - கயமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்தபெயர். ஒன்ற - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; ஒன்ற என்பது பொருள். உணர்ப்பாற்று -

3. Rising from their seat (when they see strangers coming to them), advancing towards them (in order to receive them), and leaving them with their formal permission are acts which the noble observe as an inflexible rule of conduct. They should not therefore be compared with the mean.

உணரலாகிய பான்மையை யுடையது ; உணரல் + பால் + று எனப் பிரித்துக்கொள்க. பான்மை என்பது பண்புப் பெயர். (ங)

நல்லவை செய்யி னியல்பாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகும் - எல்லாம்
உணருங் குடிப்பிறப்பி னூதிய மென்னோ
புணரு மொருவர்க் கெனின்.

(இ - ள்.) நல்லவை செய்யின் - நல்ல காரியங்களைச் செய்தால், இயல்பு ஆகும் - செய்யவேண்டிய முறைமை யென்னலாகும் ; தீயவை - தீயகாரியங்களைச் (செய்தால்), பல்லவர் தூற்றும்-பலரும் பரவச்செய்கிற, பழி ஆகும்-நிந்தையாகும் ; ஒருவர்க்கு புணரும் எனின் (நற்குடிப்பிறப்பு) ஒருவர்க்குச் சேர்ந்தால், எல்லாம் உணரும் - எல்லாவற்றையு முணர்ந்த, குடி பிறப்பின் னூதியம் - குடிப்பிறப்பினுடைய பயன், என் - என்ன ? எ - று. ஓ - அசை.

உலகத்தில் ஒருவர் நல்லொழுக்கமாக நடந்தால் அதனை உலகத்தார் விசேஷமாகக் கொள்ளாது நடக்கவேண்டிய இயல்புதானென்று சாமானியமாகக் கொள்ளுகின்றார்கள் ; தீயொழுக்கம் ஒழுகினாலோ தூஷிக்கின்றார்கள். ஆகவே நற்குடிப் பிறப்பினர்க்கு நல்லொழுக்கத்தால் யாதொரு பிரயோஜனமு மில்லை. பிறர் விசேஷமாகக் கொண்டாடாமைபற்றி நற்குடிப் பிறந்தார் தமக்கியல்பான நல்லொழுக்கத்தினின்றும் தவறார் என்பது கருத்து.

நல்லவை செய்தல் நல்லோர்க்கியல்பு ; தீயவை செய்யில் பழியாகும் ஆதலான் நற்குடிப் பிறப்பில் பயனென்னை என்று கூறியது வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி (நிந்தாஸ்துதி). குடிப்பிறப்பின் மேன்மை கூறியதாம். “ஒன்றாய் விடினு முயர்ந்தார்ப் படுங்குற்றம் - குன்றின்மே லிட்ட விளக்கு.” என்ற திருக்குறளையும் நோக்குக. எல்லாமுணரும் என்றதனால் சகலகலா நூனங்களை யுணர்வதற்கு நற்குடிப் பிறப்பு எளிதாயிருக்கின்ற தென்பதாம். எல்லாம் உணரும் என்பதற்கு எல்லாமிந்திருக்கிற எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அப்போது பிரசித்தமான நற்குடிப்பிறப்பு என்றதாயிற்று. பல்லவர்—பல் - பகுதி, அ - சாரியை, அர் - பலர்பால் விசுதி, வகரம் உடம்படு மெய் ; ‘பல்’ தனிக்குறின் முன்னொற் றுதலால் வகரம் இரட்டிற்று. (சு)

4. If one does good things, it is only conformable to nature ; if bad, it will be a fault despicable in the eyes of many. So, what is the profit of being born in a high family capable of acquiring every knowledge.

கல்லாமை யச்சம் கயவர் தொழிலச்சம்
சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்சம் - எல்லாம்
இரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்
மாணக் குடிப்பிறந் தார்.

(இ - ள்.) கல்லாமை அச்சம் - (தாம்) கல்லாமைக்கு அஞ்சுதலும், கயவர் தொழில் அச்சம் - மூடர்களுடைய தொழிலுக்கு அஞ்சுதலும், சொல்லாமை உள்ளும் - (பொய் குறளை முதலியவற்றைச்) சொல்லாமலிருப்பதிலும், ஓர் சோர்வு - (எந்தவிடத்தில் தவறிப்போனோமோ வென்கிற) தளர்ச்சிக்கு, அச்சம் - அஞ்சுதலும், இரப்பார்க்கு - யாசகர்களுக்கு, ஒன்று ஈயாமை - (அவர்விரும்பிய) ஒரு பொருளைத் தாராமைக்கு, அச்சம் - அஞ்சுதலும், எல்லாம் - (இப்பேர்ப்பட்ட) பல அச்சங்களும் (நற்குடிபிறந்தார்க்கு உண்டாகின்றனவாம்); (அங்ஙனம் யாதொரு அச்சமில்லாத) இ மாண குடிபிறந்தார் - இப்படிப்பட்ட மேன்மையிலலாத குலத்திற் பிறந்தவர்கள், மரத்தார்-மரத்தன்மையை யுடையோர், (அதாவது மரத்தினுற் செய்த பிரதிமைகளைப் போன்றவர்கள்), எ - று.

நல்ல குடியிற் பிறந்தார்க்கு கல்லாமை முதலிய பலவற்றிலும் அச்சம் உண்டாகின்றது, ஆதலால் நற்குடிப்பிறப்பென்ன வென்று புகழாப் புகழ்ச்சியாக் கூறியதனால் அது மேன்மையதென்பது கருத்த.

கல்லாமை முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கீழ் குடிப்பிறந்தோர் மனிதர்களாக இருந்தும் பயனின்மையால் மரத்தார் என்றார். கல்லாமை—நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. மாண — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ; மாண் - பகுதி, ஆ - எதிர்மறையைக் காட்டும் விசுதி,

(இ)

இனநன்மை யின்சொலொன் றீதன்மற் றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாம் - கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப
இற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

5. Fear of being ignorant, fear of doing the deeds of the base, fear lest anything which ought not to be spoken, should escape from them, fear of not giving anything to those who beg, all these are to be found in those born of a noble family. Those who are born in a family destitute of these graces resemble wooden dolls.

6. O lord of the cool shores of the roaring sea where large gems and pearls shed their lustre ! Good association, kind words, liberality, and good mental qualities only meet those who are born in a noble family.

(இ-ள்.) கன மணி - காந்திமிகுந்த இரத்தினங்கள், முத்தோடி-
முத்துக்களொடு சேர்ந்து, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, முழங்கு
உவரி - சத்திக்கின்ற சமுத்திரத்தினுடைய, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சி
யான கரையையுடைய அரசனே!, இனம் நன்மை - சேர்கின்றவர்க
ளுடைய நன்மையும், இன் சொல்-இனிமையான சொல்லும், ஒன்று
ஈதல் - (யாசித்தவர்க்கு ஏதேனும்) ஒருபொருளைத் தருதலும், ஏனை -
மற்றும், மனம் நன்மை - மனம் சுத்தமாயிருத்தலும், என்று இவை
எல்லாம் - ஆகிய இவைகளெல்லாம், இல் பிறந்தார்கண்ணே உள -
கற்குடியிற் பிறந்தவர்க ளிடத்திலேயே யுண்டு, எ-று.

குற்றமில்லாத நல்லினத்தைச் சேர்ந்திருத்தலும், யாவரிடத்
தும் தக்கபடி இனிமையாகப் பேசுதலும், கேட்பவர்களுக்கு இல்லை
யென்னாது கொடுத்தலும், மனதில் வஞ்சமுதலிய வில்லாமல் தயா
தாகுநினியங்க ளுள்ளவரா யிருத்தலும், இப்படிப்பட்ட நற்குணங்க
ளெல்லாம் குடிப்பிறந்தா ரிடத்தே யுண்டு.

இன்சொல் இலதேல் இரப்போர் நீக்குவராதலின் அதனை
மூன்னும், ஈதலைப்பின்னும், இவ்விரண்டு மனநல மின்மையெல்பயன்
படாமைபற்றி அதனைக்கடையலும் வைத்து, இவற்றைவளர்ப்பித்தற்
சிதப்புப்பற்றி, இனநலத்தை முன்னருங் கூறினார். இன்சொல் -
பண்புத்தொகை. என்று - எண்ணிடைச்சொல்; இது இனநன்மை
முதலியவற்றோடும் கூடும், [இடை - சூ - க0.] முத்தோடி - உடனி
கழ்ச்சியில்வந்த மூன்றாம் வேற்றுமை. முழங்கு உவரி - வினைத்தொ
கை. உவர்த்தலையுடையது உவரி. இ - பெயர் விருதி. உள - பல
வின்பாம் குறிப்பு வினைமுற்று. (சு)

செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றுயினும்
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைத்தாகும்
எவ்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லலை.

(இ - ள்.) செய்கை அழிந்து - வேலைப்பாடுகள் கெட்டு, சிதல்
மண்டிற்று ஆயினும் - கறையான்கள் நெருங்கிப் பிடித்திருந்தாலும்,
பேர் இல் - பெரியவீடானது, பெய்யா ஒரு சிறை - (மழை) பெய்யாத
ஒரு பக்கத்தை, உடைத்து ஆகும் - உடையதாயிருக்கும்; (அதுபோல்)
எவ்வம் உழந்தக்கடைத்தும் - துன்பத்துள் மிகுதியாக அலைச்சுறப்

7. Though a large building is decayed and white ants collect together, it may nevertheless have a portion which can protect it against rain. In like manner, those who are born in a noble family, though suffering much from affliction will still do what they ought to do.

டிருந்தாலும், குடிப்பிறந்தார் - நல்லகுடியிற் பிறந்தவர்கள், செயற்
பாலவை - செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்வார் - செய்வார்கள், எ-று.

ஒரு பெரியவீடு கட்டடங்க ளுள்ளது செல்பிடித்திருந்தாலும்
மழை பெய்தற்கு உள்ளாகாத ஒருபக்கம் அந்தவீட்டில் இருக்கவே
இருக்கும். குடிப்பிறந்தார் வறுமை முதலிய வற்றால் வருத்தப்பட்
டாலும், செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்வார்களேயன்றி செய்யத்
தகாத காரியங்களைச் செய்யார் என்பதாம். எடுத்துக்காட்டுவதாம்.

அழிந்து என்னும் வினையெச்சமும், மண்மீற்று என்னும் ஒன்
றன்பால் முற்றும், மாடு கோடு கூரிய தென்பதுபோல் இல் என்ப
தைக்கொண்டன. உழந்தக்கடைத் து - கடைத்து - செயினென் வாய்
பாட்டு வினையெச்சவிகுதி. உழ பகுதி, த - சந்தி, து அ சாரியை,
கடை - இறந்த காலவினையெச்சம். த் சந்தி, து விகுதிபற்றி வந்த
மையால் பகுதிப்பொருள் விகுதி. வலி மிகுந்திருப்பதனால் இது
பெயரெச்சத் தொடராகாது. (எ)

ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபடை

அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉம் - திங்கள்போல்
செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினு மொப்புரவிற
கொல்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(இ-ள்.) ஒரு புடை - ஒருபக்கத்தை, பாம்பு கொளினும் - பாம்பு
பிடித்துக்கொண்டாலும், ஒரு புடை - ஒரு பக்கத்தால், அம் கண் மா
ஞாலம் - அழகிய இடமுள்ள பெரியபூமிமை, விளக்குறாஉம் - விளக்
குகின்ற, திங்கள் போல் - சந்திரனைப்போல, செல்லாமை - (தங்கள்
காரியங்கள்) ஈடேறாமை, செவ்வன் நேர் நிற்பினும் - நன்றாக நேரே
இருந்தாலும், குடிப் பிறந்தார் - ஒப்புரவிற்கு - உபகாரச் செய்கை
க்கு, ஒல்கார் - பின்வாங்கமாட்டார்கள், எ-று.

கிரஹணகாலத்தில் ஒருபக்கத்தை இராகு கேதுக்களென்கிற
பாம்பு பிடித்துக்கொண்டாலும் மற்றொரு பக்கத்தினால் சந்திரன்
உலகத்தை விளக்குவதுபோல, குடிப்பிறந்தார் தாங்கள் எடுத்த காரி
யங்கள் நிறைவேறாமற் போனபோதிலும் கூடியமட்டில் உபகாரம்
செய்வார்களென்பது கருத்து.

விளக்கு முதனிலைத்திரிந்த தொழிற்பெயர். உறு - துணைவினை,
அல்லது அசை, உம் காலங்காட்டும் விகுதி. இன்னிசை யளபெடை.

8. Just like the moon which though caught by the serpent
i. e. eclipsed on one side, still gives light on the other to the
beautiful wide earth those who are born in a noble family,
will not shrink from doing good to others although poverty
many stand adverse to them.

செவ்வன் - பண்புப்பெயர்; செம்பகுதி அன் பகுதிப்பொருள் விசுவதி;
மகரம் வகரமானதும், ஒற்று இரட்டியதும் சந்தி. நிற்பின் என்
னும் வினையை விசேடித்தமையால் உரிச்சொல். ஒல்கார்—ஒல்கு -
பகுதி. (அ)

செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர் - புல்வாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோல்
பொருமுர னாற்றாத வின்று.

(இ-ள்.) செல்லா இடத்தும் - (தங்களுக்குக்) கூடாதபோதும்,
குடிப்பிறந்தார்—, செய்யுன் - செய்யுங் காரியங்களை, செல் இடத்
து - கூடிய விடத்தும், செய்யார் சிறியவர் - இழிகுலத்திற் பிறந்த
வர்கள் செய்யமாட்டார்கள்; புல்வாய் - மாணாது, பருமம் - பருத்
திருத்தலை, பொறுப்பினும் - சுமந்திருந்தாலும், பாய் - ஓடுகின்ற, பரி
மாபால் - குதிரையைப்போல், பொரு முரண் - போர்செய்யவல்ல
பலத்தை, ஆற்றாதல் இன்று - பொறுப்பதில்லை, எ-று.

தமக்குக் கூடாதவிடத்தும் குடிப்பிறந்தார் செய்யும் காரியங்க
ளைத் தமக்குக் கூடிய இடத்திலும் அற்பர் செய்யமாட்டார்கள்; எப்
படியெனில் மான் பருத்திருந்தபோதிலும் குதிரையைப்போலப் போ
கிட வல்ல தல்லாததுபோல்.

திருஷ்டாந்தாலங்காரம். செய்வன்—வினையாலையும் பெயர்;
செய் - வ் - அன் - அ—பகுதி, இடைநிலை, சாரியை, விசுவதி; இங்கு
இடைநிலை காலங்காட்டாது தன்மையைக்காட்டும். ஒருவகை மான்
குதிரையைப்போல் பருத்திருக்கின்றது. பருமம் - கல்லையுமாம்.
புல்வாய் - புல்லைத்தின்னும் வாயினையுடையது; அன்மொழித்தொ
கை. 'பெருமுரண்' என்றும் பாடம். (கூ)

எற்றென்று மில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார்
அற்றுத்தற் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத் - தூற்றுவர்
அற்றக் கடைத்து மகல்யா றகழ்ந்தக்கால்
தெற்றெனத் தண்ணீர் படும்.

9. What the high born will do even in times of adversity
will not be done by the vulgar in prosperous times. The deer
though it should bear harness is not strong enough to stand
the brunt of war.

10. The high-born even when they have not any thing
for them, will be a prop to the helpless people who approach
them in want, just as the wide river, when dug up yields a
clear water, though its bed be dry at the time.

(இ-ள்.) எற்று ஒன்றும் இல்லா இடத்தும் - யாதொருபொருளும் இல்லாத போதும், குடிப்பிறந்தார்—, அற்று - (தம்மைக் காப்பார்) இல்லாமல், தன் சேர்ந்தார்க்கு - தம்மைக் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அசைவு இடத்து - சங்கடமான காலத்தில், ஊற்று ஆவர் - ஊன்று கோலாயிருப்பர்; அற்றக்கடைத்தும் - நீர் வறண்டபோதும், அகல்யாறு - விசாலமான நதியானது, அகழ்ந்தக்கால் - தோண்டினால், தெற்றென - தெளிவாக, தண் நீர் படும் - குளிர்ந்தநீரை உடைத்தாயிருக்கும், எ-று.

கோடைக்காலத்திலும் ஆற்றைத் தோண்டினால் நீர் சுரப்பது போல ஒன்றுமில்லாத வறுமைக் காலத்திலும் குடிப்பிறந்தார் தம்மை யடைந்தவர்களுக்கு எப்படியாயினும் ஆதரவு செய்வர்.

திருஷ்டாந்தாலங்காரம். எற்று — என் - பகுதி, று - விசுதி, னகரம் நகரமானது வலித்தல்; வினாவடியாகப்பிறந்த வினையாலணையும் பெயர். ஊன்று என்னும் பகுதியில் னகரம் வலிந்தது; தொழிலாகுபெயர். தெற்றென - சீக்கிரத்தி லெனப் பொருள்கொள்ளின் “தெண்ணீர்படும்” எனப் பாடங்கொண்டு, தெள் - தெளிந்த எனப் பொருள்கொள்க. தண்ணீர் படும் என்பதை ஒரு சொல்போ லெடுத்திக்கொள்ளவேண்டும். “ஆற்றுப்பெருக்கற்றடி சுமும்நாளும்” என னுஞ்செய்யுளை இதனோடு ஒப்பிடுக. (க0)

கசு - வது அதிகாரம்.—Chapter XVI.

மேன்மக்கள்.—The good.

இஃது செய்தற்கரிய செய்தல் முதலிய நற்குணங்கையுடைய பெரியாரது இயல்பு கூறியதாம். மேன்மக்களாதற்கு உயர்குடிப்பிறப்பு ஒரு முக்கியகாரணமாதலால் அதன்பின் இது வைக்கப்பட்டது.

அங்கண் விசம்பி னகனிலாப் பாரிக்கும்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற் - நிங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்.

1. The moon which sheds its broad beams over the beautiful expanse of the sky and the good greatly resemble each other. The moon bears the spots in it, but the good bear them not. They would be confused and waste away, should any blemish befall them.

(இ-ள்.) அம் கண் விசம்பின் - அழகான இடமுள்ள வானத்தில், அகல் நிலா பாரிக்கும்-விரிவான நிலாவை நிரப்புகின்ற, திங்களும் சான்றோரும்-சந்திரனும் பெரியோர்களும், ஒப்பர் மன்-பெரும் பாலும் சமானமாவார்கள்; திங்கள் மறு ஆற்றும்-சந்திரன் களங்கத்தைப் பொறுக்கும், சான்றோர் அஃது ஆற்றார் - பெரியோர் அதனைப் பொறுர் ; ஒரு மாசு உதின் - ஒரு குற்றம் நேர்ந்தால், தெருமந்து தேய்வர் - வருந்தி மெலிந்து போவர், எ-று.

நிலா யென்பதைக் கீர்த்திக்கு ஆகுபெயராக்கி “அங்கண் விசம்பி னகனிலாப் பாரிக்கும்” என்பதைச் சான்றோருக்குக் கூட்டிக் கொள்க. சந்திரன் தேய்ந்தாலு மறுபடி வளர்கின்றான்; சான்றோர் தேய்ந்தே போவார் என்பதும் சிறப்பு. இப்படிப்பட்ட சிறப்புகளைப்பற்றித் தான் மன் என்றது, [நன் - இடை - சூத் - கந; பொது - சூத் - உள்] விதியால் திங்கள் என்கிற அஃறிணையும் சான்றோர் என்கிற உயர்திணையும் ஒப்பர் என்று ஒரு முடிபு ஏற்றது; திங்களைத் தேவனென்று குறித்தால் இது வழாநிலையே யாம். திங்களை அஃறிணையாகக் கொள்ளின் திணைவழுவமைதி. திங்களும் சான்றோரும் ஒருவகையில் ஒப்பராயினும் மறுவாற்றாமையால், சான்றோர் திங்களினும் சிறந்தவரென்பது போதரவைத்தலால், இது குறிப்பால் வந்த வேற்றுமையலங்காரம். உவமான உவமேயங்களில் ஒன்றை குறிப்பாலாவது வெளிப்படையாலாவது உயர்த்திக்கூறுவது இதனிலக்கணம்.

(க)

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும்
வசைதீர வெண்ணுவர் சான்றோர் - விசையின்
அரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினிற் நீதோ
அரிமாப் பிழைப்பெய்த கோல்.

(இ - ள்.) இசையும் எனினும்-கூடுமானாலும், இசையாது எனினும் - கூடாதானாலும், சான்றோர் - பெரியோர், வசை தீர எண்ணுவர் - பழிப்பு நீங்கும்படியே (காரியத்தைச்) சிந்திப்பர் ; விசையின் - வேகத்தினால், நரி மா உளம் கிழித்த - நரியென்னு மிருகத்தினது மார்பைப் பிளந்த, அம்பினில் - அம்பைக்காட்டிலும் அரிமா - சிங்கமானது, பிழைப்பு எய்த-தப்பிப்போம்படி (பிரயோகித்த), கோல் - அம்பானது, நீதோ - பொல்லாதோ, [தாழ்ந்ததோ என்கிறபடி,] எ - று.

2. Whether they be successful or not, the good will only contemplate doing blameless things. Is the dart which missed the lion inferior to the arrow that split the breast of the jackal ?

செய்யக்கூடினாலும் கூடாமற்போனாலும் பழிப்பில்லாத காரியத்தைப் பெரியோர் நினைப்பார்களேயன்றி இழிவான காரியத்தை நினைப்பார்கள் ; ஏனென்றால், சிங்கத்தின்மேல் அம்பை எய்து அது தவறிப்போனாலும் பெருமையுண்டு ; நரிமேல் எய்து அதின் மார்பைப் பிளந்தாலும் பெருமையில்லை ; ஆகையால் மேலானகாரியமே யோசிப்பார்கள் என்பது கருத்து.

பிழைப்ப என்னும் வினையெச்சம் ஈறுகுறைந்தது. அம்பினில்— ஐந்தனுருபு எல்லைப்பொருளில் வந்ததெனக் கொள்க. பெரியகாரியம் முடிவுபோகாமற் செய்த முயற்சி, விரைவில் சிறிய காரியத்தை முடித்த முயற்சியினும் நன்று என்று பொருடோன்ற நின்றதனால் இது பிறிது மொழிதலென்னும் அணி. இச்செய்யுளோடு “கானமு யலெய்த வப்பினில்யானை-பிழைத்தவே லேந்தலினிது. “பெருமையுடையவ ராற்றுவா ராற்றின் - அருமையுடைய செயல்” என்னுந் திருக்குறள்களை ஒப்பிடுக. (உ)

நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேரார் - உரங்கவறு
உள்ளமெனு நாரினுற் கட்டி யுளவரையால்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(இ - ள்.) நரம்பு எழுந்து - நரம்புகள் மேலே தோன்றும்படி (மெலிந்து), நல்கூர்ந்தார் ஆயினும் - தரித்திரரானாலும், சான்றோர் - மேலோர், குரம்பு எழுந்து - எல்லைகடந்து, குற்றம் கொண்டு - (யாசிப்பதாகிய) குற்றத்தைக் கைக்கொண்டு, ஏரார் - (ஒருவரிடம்) போகார் ; உரம் கவறு ஆ - அறிவைக் கவறுகவைத்து, உள்ளம் எனும் நாரினால் முயற்சியென்கிற நாரினாலே, கட்டி - (மனதைக்) கட்டி, உளவரையால் - (பொருளானது) தமக்கு இருக்கின்ற அளவினால், செயற்பாலவை - செய்யத்தக்க காரியங்களை, செய்வர் - செய்வார்கள் எ - று.

மனதை விவேகத்தினாலும் முயற்சியாலும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு இரக்காமல் தமக்குள்ளளவு பிறர்க்கு இட்டு நன்மையே செய்து வருவர் பெரியோர் என்பது கருத்து.

3. The good though they be poor and emaciated, will not exceed their bounds and go about begging, to the detriment of their honor. Binding their courage by the cords of the mind, they will, as much as it lies in their power, do what they ought to do.

கவறு என்பது பிளப்புள்ள பனமட்டை ; இது ஒன்றைப் பிடித்துக் கயிற்றாக் கட்டவுதவுவது. எழுந்தென்பது சினைவினையாதலால் நல்கூர்ந்தார் என்னு முதல்வினை கொண்டது. [நன் - வினை - சூத் - உசு.] குரம்பினின்றும் எழுந்தெனக் கொள்வதனால் எல்லைக்கடந்தென்றாயிற்று. உரம் - இங்கு புத்திபலம். “சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற - குலம்பற்றி வாழ்து மென்பார்.” “நல்லாரொழுக்கின்றலை நின்றார் நல்கூர்ந்தும்-அல்லன செய்தற் கொருப் படார்.” என்பவற்றோடு ஒப்பிடுக. (ங).

செல்வுழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையிற் றேன்றப் புரிந்தியாப்பர்
நல்வரை நாட சிலநா ளடிப்படிந்
கல்வரையு முண்டா நெறி.

(இ - ள்.) நல் வரை நாட - நல்ல மலைகளுள்ள நாட்டையுடையவனே !, சான்றவர் - பெரியோர், செல்வுழிக்கண்-தாம்போகும் வழியில், ஒரு நாள்-காணினும் - (ஒருவரை) ஒருநாள் கண்டாலும், தொல்வழி கேண்மையின் - பழையமுறையில் வந்த சிநேகிதனைப்போல் [அல்லது உறவினனைப்போல்] (கொண்டு), தோன்ற-விளங்கும்படி, புரிந்து - (உபசாரங்களைச்) செய்து, யாப்பர் - (தம்மவராக) பிணித்துக் கொள்வர் ; சில நாள் அடிப்படிந் - சிலகாலம் காலடிப்பட்டால், கல் வரையும் - கல்மிசூந்த மலையிலும், நெறி உண்டாம் - வழி உண்டாகும், எ - று.

கல்லிலும் காலடிப்பட்டால் வழியுண்டாவதுபோலக் கடினசித்தருக்கும் பழகினால் சிநேக முண்டாகு மல்லவோ ? அப்படியிருக்க மெழுகுபோன்ற சித்தமுள்ளவர் கண்டவுடனே சிநேகிப்பாரென்பது இயல்புதான் என்றபடி. ‘ஏறும்பூரக் கல்லுங்குழியும்’ என்பதுங்காண்க. “புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்-நட்பாங்கிழமை தரும்.” என்றார் தேவரும். செல்வுழி என்பதில் வகரம் மெய்யீற்றுடன்படுமெய். வரைக்கு நன்மையாவது, — மிளகு கோஷ்டம் அகில் தக்கோலம் குங்குமம் முதலியபொருள்கள். கல்வரை என்பதில் கல் என்பது வேண்டாது கூறியது மலையின் திண்மை உணர்த்தற்கு. சில நாள் அடிப்படிந் கல்வரையுமுண்டா நெறி என்பது பிறிது மொழிதலென்னும் அணி. (சு)

4. Though they should meet a person only once on the way, the good will cling to them with affection as if they were old friends. O lord of the good mountain country ! a path will be made even upon a rock, if one walk upon it for a few days.

புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வருங்கோட்டி
கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி
நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாரு ணணல் பரிந்து.

(இ - ள்.) பொருள் இல் - பொருளின் அறிவு இல்லாத, வறு
கோட்டி - பயனற்ற சபையைச்சேர்ந்த, கல்லா ஒருவன் - (நூல்களைக்)
கற்காத ஒருவன், புல்லா எழுத்தின் - (இலக்கணத்தோடு) பொருள்
தாதசொற்களால், உரைப்பவும் - சொல்லு மவைகளையும், நல்லார் -
பெரியோர், கண் ஓடி - தாக்கிணியப்பட்டு, வருந்தியும் - வருத்த
மடைந்தும், அவன் + அந்த மூடன், பல்லாருள் - பலபேருக்கு முன்பு,
நாணல் - வெட்கப்படுவதற்கு, பரிந்து - இரங்கி, கேட்பர் - (காதி
னாற்) கேட்பர், எ - று.

பெரியோர் மூடர் பேசும் பேச்சுகளையும் கேட்பார்கள், ஏனென்
றால் தாங்கள் உபேகைசெய்தால் அவர்கள் பலரில் அவமானப்படு
வார்களே என்கிற இரக்கத்தால் தங்கள் மனதுக்கு வருத்தமா யிருந்
தாலும் கேட்பர் என்பது கருத்து.

எழுதப்படுவது என்னும் பொருளில் எழுது என்னும் பகுதி
யின் முன் செயப்படுபொருள் விசுவாசம் புணர்ந்து கெட்டுத் தகரமிரட்
டித்து எழுத்தென முடிந்தது. இங்ஙன மன்றி எழுது என்னும்
முதனிலையே எழுத்து எனத் தானே திரிந்ததென்றும், அது ஆகு
பெயராய்ச் செயப்படுபொருளை உணர்த்திற்று என்றுங் கூறுவாரு
முளர்; ஈண்டு இலக்கணத்திற்கு ஆகுபெயர். பிறர்மேற் கண்சென்ற
வழி நிகழ்வதாதலால் கண்ணோட்டம் என்று தாக்கிணியத்துக்குப்
பெயர். மற்று - ஏ - அசைகள். ஏ - தேற்றத்தில் வந்ததெனவுமாம்.

கடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகர நூறி
இடித்துநீர் கொள்ளினு மின்சுவைத்தே யாகும்
வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார்
கூறுர்தம் வாயிற் சிதைந்து.

5. If an unlearned person belonging to an assembly of ignorant men give utterance, to incoherent expressions devoid of any sence, the good will through condescension patiently listen, though with reluctance lest he should be put to shame before the public.

6. Though you bite the sugar-cane or otherwise extract its juice by beating and pressing it so as to break it joints, it will still be sweet to the taste. In like manner though people should abuse harmfully, the high-born will never speak anything that will affect the guilty person.

(இ - ள்.) கரும்பினை - கரும்பை, கடித்து—, கண் தகர நூறி-
கணுக்கள் உடையும்படி நெரித்து, இடித்து - (ஆலையில்) துவைத்து,
நீர் கொள்ளினும்-சாற்றைக்கொண்டாலும், இன் சுவைத்தே ஆகும் -
(அது) இனிய ருசியுள்ளதே ஆம்; குடி பிறந்தார் - நற்குலத்திற்
பிறந்தவர், வடு பட வைது இறந்தக்கண்ணும் - (தம்மைப் பிறர்) குற்
றந்தாக்கும்படி திட்டிப்போனாலும், தம் வாயில் - தமது வாயினால்,
சிதைந்து - (தம்மை வைதவர்) கெடும்படி, கூறார் - வசைகளைச்
சொல்லமாட்டார், எ - று.

இறந்தக்கண் — ஒருவகை வினையெச்சம்; இற - பகுதி, கண் -
விகுதி, தகரம் எழுத்துப்பேறு யிரட்டி மெலிந்தது; நகர தகரங்கள்
எழுத்துப்பேறு எனல் நேர். சிதைந்து—சிதைய என்பதின் திரிபு,
நிலைதிரிந்து எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். வாயினென வேண்
டாது கூறினார்; நற்சொல்லன்றித் தீயசொல்பயிலாமையாகிய சிறப்
புக்கருதி. எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (சு)

கள்ளார்கள் ஞாண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
எள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையார் - தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூறார் வடுவறு காட்சியார்
சாயிற் பரிவ திலர்.

(இ - ள்.) வடு அறு காட்சியார் - குற்றமற்ற அறிவுள்ளவர்கள்,
கள்ளார் - திருடார்; கள் உண்ணார்-கள்ளைக் குடியார்; கடிவ கடிந்து
ஒரீஇ - தள்ளத்தக்கவைகளைத் தள்ளி நீங்கி, பிறரை - அன்னியரை,
எள்ளி இகழ்ந்து உரையார் - அவமதித்து நிந்தித்துப் பேசமாட்டார்;
தள்ளியும் - தவறியாகிலும், வாயில் பொய் கூறார் - வாயினால் பொய்
யைச் சொல்லார்; சாயில் - (வறுமையுற்றுத்) தளர்ந்தாலும், பரிவது
இலர் - விசனப்படுந் தன்மை இல்லாதவ ராவர், எ - று.

கள்ளமுதலிய நான்குமே யன்றி மற்ற தீச்செயல்களையும் கடிந்
தவர் பெரியோர் என்பார், கள்ளாமை கள்ளுண்ணாமைக்கும், இகழா
மை பொய்கூறாமைக்கும் இடையில் 'கடிவகடிந்தொரீஇ, என்று
வைத்தார். கள்ளார் எதிர்மறை வினைமுற்று; உடன்பாட்டில், கட்
டார் கள்கின்றார் கள்வார் எனவரும். கடிந்து ஒரீஇ என்பதையும்
எள்ளி இகழ்ந்து என்பதையும் [நன் - பொது - சூ-சஎ] விதியால்
ஒருபொருட்பன்மொழியாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரீஇ—

7. Those who are faultlessly wise, steal not, indulge not
in spirituous liquors, reproach not others, themselves reject-
ing what ought to be avoided. They will not lie even uncon-
sciously, nor will they grieve when afflicted by misfortune.

ஒருவு என்னு முதனிலை இகரவிசுதி புணர்ந்து கெட்டு ஈற்றுயிர் மெய்யும்போய் உகரம் இகரமாகி அளபெடுத்ததெனக் கொள்க; இது சொல்லிசை யளபெடை. காட்சி-தொழிற்பெயர்; பிரத்யக்ஷமாகக் காணுதல்போல, அறிவினல் காணுதலுல் கூடுமாதலால் அறிவுக்குக் காட்சி என்று ஒருபெயர். அறிவுக்கு வடுவாவது - ஐயம் திரிபு அறியாமைகள். (எ)

பிறர்மறை யின்கட் செவிடாய்த் திறனறிந்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த் தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல் யாதும்
அறங்கூற வேண்டா வவற்கு.

(இ-ள்.) பிறர் மறையின்கண்-அன்னியருடைய ரகசியச்சொல்லில், செவிடு ஆய்-செவிடனாய், திறன் அறிந்து - நற்காரியங்களின் தன்மையை யறிந்து, ஏதிலார் இல் கண்-பிறருடைய இல்லாளிடத்து, குருடன் ஆய் - கண்ணில்லாதவனாய், தீய - அயோக்கியமான, புறங்கூற்றின்-(காணாவிடத்துத்) தூஷிப்பதில், மூகை ஆய் - ஊமையாய், நிற்பானேல்-(ஒருவன்) இருப்பானானால், அவற்கு - அப்படிப்பட்டவனுக்கு, யாதும் அறம் கூற வேண்டா-வேறெந்தத் தருமமும் சொல்லவேண்டிவ தில்லை, எ - று.

புறங் கூற்றின் என்பதற்குத் தான் ஒருவனைத் தூஷிப்பதில் எனவும், ஒருவன் தன்னைத் தூஷிப்பதில் எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாம். பின்னதாயின் தன்னைத் தூஷிக்குமிடத்து ஒன்றும் பேசாதவனாய் என்பதாம். ஏதிலார்—ஏதில் - அயலா யிருத்தல், அதனை யுடையார் ஏதிலார். வேண்டா என்பது வேண்டும் என்பதின் எதிர்மறை ஆதலின் ஒருவகை வியங்கோள் என்றாகிலும், உறுதிப்பாட்டைக்காட்டும் தொழிற்பெயர் என்றாகிலுங் கொள்க. திறனறிதல் - தன்மனையைப் பிறன்விரும்பின் தனக்குண்டாகும் வருத்தம்போலப், பிறன்மனையைத் தான் விரும்பில் அவனுக்கும் அது வருமே யென்றுணர்தல். நிற்பானேல் என்பது அருமையை விளக்கிற்று. (அ)

பன்னாளும் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை
என்னாணும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப - என்னாணும்

8. If one knowing what is right, be deaf to the secrets of others, blind to the wives of his neighbours, and dumb in calumniating others; it is not necessary to inculcate any virtue to him.

9. When people go frequently to those who are destitute of good qualities, they will despise them lest they should ask anything of them, the excellent, when such people beg for

**வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு.**

(இ - ள்.) பண்பு இலார்-சற்குணமில்லாதவர், தம்முழை - தம் மிடத்து, பல் நாளும் சென்றக்கால் - (ஒருவர்) பலதினங்கள் வந்து கொண்டிருந்தால், என்னும் வேண்டிப என்று - எதையாகிலும் விரும்புவார்களென்று, இகழ்ப - (அவரை) இகழ்வார்கள்; விழுமியோர் - பெரியோர், என்னும் வேண்டினும்-(தம்மிடம் வருபவர்) எதையாகிலும் அபேக்ஷித்தாலும், நன்று என்று - நல்லதென்று சொல்லி, காண்டொறும் - காணும்போதெல்லாம், சிறப்பு செய்வர் - (அவருக்குச்) சிறப்பானவைகளைச் செய்வார்கள், எ - று.

கீழ்மக்கள் பலநாளாய்த் தம்மிடம் வந்துகொண் டிருக்கிறவர் களையும் இவர் ஏதாவது நம்மிடத்திற் பெற விரும்புவா ரென்று வர வெர்ட்டாமற் றள்ளி விடுவார்கள்; மேன்மக்களோ தம்மிடம் வருப வர் எதை அபேக்ஷித்தாலும் அதைக் கொடுக்க வுடன்பட்டுக் கண்ட போதெல்லாம் அவர்களுக்கு நன்மையே செய்து வருவார்கள் என்பது கருத்து.

சென்றக்கால் - காலீன்று எதிர்கால வினையெச்சம். என் — இடைகுறைந்த எவனென்னும் குறிப்பு முற்றாலாகிய பெயர். காண் தொறும்—வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். தொறு என்பது இடைச் சொல்லாயினும் பெயர்ப்பொருளைத் தருதலால் பெயரெச்சத் திரிபாகிய வினைத்தொகை அதனோடு சேர்ந்தது. அதனையடுத்த உம்மை முற்று. கூ)

**உடையா ரிவரென் றொருதலையாய்ப் பற்றிக்
கடையாயார் பின்சென்று வாழ்வர் - உடைய
பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே நல்ல
குலந்தலைப் பட்ட விடத்து.**

(இ-ள்.) உடையார் இவர் என்று - பொருள் உடையவர் இவர் என்று நினைத்து, ஒருதலையா பற்றி - உறுதியாப் பற்றிக்கொண்டு, கடை ஆயார் பின் சென்று வாழ்வர் - கீழ்மக்களானார் பின்னே போய்ப் பிழைப்பர் சிலர்; நல்ல குலம் - நற்குலத்தாரை, தலைப்பட்ட

favors, not only grant them but will also honor them as often as they come.

10. Some live in obsequious attendance on the base on account of their riches, When such fall in the way of the high-born, will they not find in them a mine full of what they require.

இடத்து-சேர்ந்தவிடத்திற் [சேர்ந்தால் என்கிறபடி], உடைய பிலம்-
(வேண்டும்பொருளை) உடைத்தாயிக்கிற குகையை, தலைப்பட்டது
போலாதே - சேர்ந்ததுபோலிராதா [இருக்கும் என்கிறபடி], எ-து.

திரவியவான்களென்று நினைத்து அயோக்கியரையும் பின்பற்றி
வாழ்கிறார்கள் உலகத்திற் சிலர்; அப்படிப்பட்டவர்க்கு யோக்கியரைச்
சேர்தல் திரவியம் நிறைந்த குகை யகப்பட்டதுபோலே சந்தோஷ-
மாயிருக்குமல்லவோ என்பது கருத்து.

பிலத்தலை குலத்தலை என்பன சந்தவிற்ப்பொருட்டு மெலிந்-
தன. செல்வரை உடையாரென்றது உலகவழக்கு. தலைப்படுதல் -
ஒருசொல்; தலை தமிழ் உபசர்க்கம். தலைப்பட்டவிடத்து என்பதும்
ஒருவகை வினையெச்சமெனக்கொள்ளலாம். 'குலம் - அதிற்பிறந்தார்
க்கு இடவாகு பெயர்.

க௭ - வது அதிகாரம்.—Chapter XVII.

பெரியாரைப் பிழையாமை.—Against reproaching the great.

அதாவது பெரியோர்திறத்தில் பிழை செய்யாமையாம். பெரி-
யார் வலியாற்பெரியராகிய அரசரும், தவத்தாற் பெரிய
ராகிய முனிவருமாம். அன்றி, அறிவு பருவம் ஒழுக்கம்
இம்மூன்றினனும் பெரியவராகிய ஞானவிருத்தர் வயோ-
விருத்தர் சீலவிருத்தருமாம். பிழையாமை - எதிர்மறைத்
தொழிற்பெயர். மேன்மக்களின் மேன்மையையுணர்ந்து
அவருடன் பழகுவார்க்கு இன்றி யுமையாததாதலால், இது
அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

பொறுப்பெரென் நெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும் - வெறுத்தபின்
ஆர்க்கு மருவி யணிமலை நன்னாட
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது.

(இ-ள்.) ஆர்க்கும் அருவி அணி மலை நல் நாட-ஒலிக்கின்ற அரு-
விகளை அணிந்த மலைகளுக்குழந்த நல்ல நாட்டையுடையவனே!, பொ-
றுப்பர் என்று எண்ணி - (நாம் செய்யுங்குற்றங்களைப்) பொறுத்துக்

1. O lord of the good country abounding in mountains
adorned with sounding streams! We should not, thinking
that they will forgive us, do what is hateful to the guiltless,
[i. e. great men], for none can avert the effects of their anger
when they are once provoked.

கொள்வார் என்று நினைத்து, புரை தீர்த்தார் மாட்டும் - குற்ற மில்லாதவரிடத்தும், [பெரியோரிடத்தும்என்றபடி], வெறுப்பன - வெறுக்கும்படியான காரியங்களை, செய்யாமைவேண்டும் - செய்யா திருத்தல் அவசியமானது; வெறுத்த பின் - (அவர்கள்) கோபித்த பின்பு, பேர்க்குதல் - (அக்கோபத்தின் பயனை) மாற்றுதல், யார்க்கும் அரிது - எப்படிப்பட்டவர்க்கும் கூடாதது, எ-று.

இழிந்தாரிடத்துப் பிழைசெய்வதனால் யாதொரு கேடுமில்லை யென்று நினைப்பதுபோல் பெரியாரிடத்துப் பிழைசெய்வதினாலும் அவர்கள் பொறுமையுள்ளா ரானதுபற்றி யாதொருகேடும் வாரா தென் மெண்ணிக்கொண்டு அபசாரப்படவேண்டாம். அவர் பொறு மையுள்ளவராயினும் “சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தனராயின், பெரியோரப்பிழை பொறுத்தலு மரிதே” என்கிறபடி பிழையின் கொடுமையால் அவர்களுடைய மனங் கலங்கியபோது அதனால் வருந் தீங்கை நிவிர்த்திசெய்ய யாராலு மாகாதென்பது கருத்து. “குண மென்னுங்குன்றேறி நின்றார் வெகுளி - கணமேயுங் காத்த லரிது.” “இறந்தமைந்த சார்புடையாராயினு முய்யார் - சிறந்தமைந்த சீரார் செறிந்” என்னுந்திருக்குறள்களையும் நோக்குக.

தீர்த்தார் மாட்டும் — உம்மை எச்சப்பொருட்டாய் வந்தது மாடு-ஏழனுருபு. செய்யவேண்டும் என்பதுபோற் செய்யாமை வே ண்டும் என்பதிலும் வேண்டும் என்பது தேற்றப் பொருட்டாய் வந்த தொழிற்பெயர் ; இதனை ஒருவகை வியங்கோளாகக் கொள்ளவுந் தகும். யார்க்கும்—குவ்வுருபு கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது. போக்கு தல், என்றும்பாடம். (க)

பொன்னே கொடுத்தும் புணர்தற் கரியாரைக்
கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்தும் - அன்னே
பயனில் பொழுதாக் கழிப்பாரே நல்ல
நயமி லறிவி னவர்.

(இ-ள்.) நல்ல நயம் இல் அறிவினவர் - மேன்மையான பயன் இல்லாத புத்தியுள்ளவர் [மூடர்], பொன் கொடுத்தும் - (விசேஷ மாகப்) பொருளைக் கொடுத்தாலும், புணர்தற்கு அரியாரை - சேரக் கூடாத பெரியோர்களை, கொன்னே - சுமமா தலைக்கூட பெற்றிருந்தும் - சேரத்தக்க நிலையை அடைந்திருந்தாலும், அன்னே - ஐ

2. What though those ignorant men who know not what is good and right, obtain an opportunity of associating without any expense, with those who cannot be approached though gold be offered to them. Lo! they do but vainly waste their time.

யோ, பயன் இல் பொழுது ஆ - வீண்காலமாக, கழிப்பாரே - கழிப்பார்களே, எ-று.

அருமையான பெரியோர் வலியத் தம்மிடம் வந்தபோது அவர்களைக்கொண்டு நன்மைபெறாமற் காலங்கழிப்பதும் பெரியாரைப் பிழைத்தலாம் என்பது கருத்து.

பொன்னேகொடுத்தும் என்றது, புணர்தலின் அருமை காட்டற்கு. பொன்னே - ஏ - உயர்வுசிறப்பு. உம்மைகளும் அப்பொருளான. கொன்னேமுதலான விடத்து ஏ அசை. தலைக்கூட என்பது வினையெச்சமாகத் தோன்றினாலும் பொருளுணைக்கத்தில் தொழிற் பெயராய்ச் செயப்படுபெருளா அமையுமென அறிக. அன்றோ — அந்தோ ஐயோ என்பனபோல இரக்க இடைச்சொல். கழிப்பாரே என்பதில் ஏ - யும் அப்பொருளதே. (உ)

அவமதிப்பு மான்ற மதிப்பு மிரண்டும்
மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால - நயமுணராக்
கையறியா மாக்க ளிழிப்பு மெடுத்தேத்தும்
வையார் வடித்தநூ லார்.

(இ-ள்.) அவமதிப்பும்-தாழ்வாக நினைப்பதும், ஆன்ற மதிப்பும்-மேலாக நினைப்பதும், இரண்டும் - ஆகிய இரண்டும், மிகைமக்களால்-பெரியோர்களால், மதிக்கல் பால-மதிக்கத்தக்கவை; நயம் உணராகுணமறியாத, கை அறியா - நல்லொழுக்கமறியாத, மாக்கள் - மனிதர்கள், இழிப்பும் - தாழ்த்துவதையும், எடுத்து ஏத்தும் - தூக்கிப் புகழ்வதையும், வடித்த நூலார் - ஆராய்ந்த நூலையறிந்த பெரியோர், வையார் - ஒருபொருளாக வைக்கமாட்டார், எ-று.

“நாயின்மேலேறி வையாளி விட்டாலென்ன வீழ்ந்தாலென்ன” என்கிற பழமொழிப்படி அற்பர் புகழ்ந்தாலும் பழித்தாலு மொன்று மில்லை யென்பதாம்.

அகன்ற என்பது ஆன்ற எனத் திரிந்ததென்பர்; ஆன்றல் - மாட்சிமை எனத் தனியே கொள்வதுமுண்டு. சால் என்பதன் மருஉவாகிய ஆல் பகுதி என்பாரும் உளர். “உம்மையென்றெனவோ டிந்நான்கெண்ணு மஃதின்றியுமியலும்” என்றமையால் இங்கு உம்மை தொகைபெற்றது [நன் - இடை - ஞ - கூ.] மிகை—மிகுதல் [மேன்மை], அதனையுடைய மக்கள், என உருபும் பயனுந் தொக்க தொடர். மக்கள், மாக்கள்,—இவை இரண்டுக்கும் ஒருமையிலலை

3. Esteem and disesteem, these two are things to be obtained only from the excellent. Learned men value not the contempt or praise of those who are devoid of good qualities and righteous conduct.

மக்கள் - மன அறிவையுடையார்; மாக்கள் - மனவறிவின் ஐம்பொறியுணர்வு மாத்திரமுடையார்; இவ்வேறுபாடுடைமையை உணர்த்தவே பிரயோகித்தமுறைமையை உய்த்துணர்க. ஏத்து— முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நயமுணரா, கையறியா,—பெயரச்சங்கள் அடுக்கி மாக்களென்னு மொருமுடிபு கொண்டன; [நன் - பொது - சூ - ச.] (ங)

விரிநிற நாகம் விடருள தேனும்
உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்
அருமை யுடைய வரண்சேர்ந்து முய்யார்
பெருமை யுடையார் செறின்.

(இ - ள்.) விநிறம் நாகம் - மிகுந்த காந்தியுள்ள பாம்பு, விடர் உளதேனும்-மலைப்பிளப்பில் இருப்தானாலும், உருமின் கடுசினம் - இடியின் மிகுந்த உக்கிரத்தாலாகியதுபோன்ற ஒலி, சேண் நின்றும் - வானத்தில் இருக்கவும், உட்கும் - பயப்படும்; பெருமை உடையார்—, செறின் - கோபித்தால், (பிழைசெய்தவர்) அருமை உடைய அரண் சேர்ந்தும் - (பிறர்) புகுதற்குக்கூடாத கோட்டையைச் சேர்ந்திருந்தாலும், உய்யார் - பிழையார், எ-று.

இது எடுத்துக் காட்டுவமை யணி. உருமின் பேரொலியைக் கடுஞ்சினம் என்றது இலக்கணை. நிற்க - என்பது நின்று எனத்திரிந்தது. “வானினுலகம் வழங்கிவருதலால்” என்னும்போல. [நன்-வினை - சூ - உள.] சாரியை விகற்பமாதலின் உருமின் என்பதில் அத்துச்சாரியை வரவில்லை. விரிநிறம் என்பது அதின் பளபளப்பினால் அதின் சத்தியைக் குறிப்பித்தது. பாம்பு இடியோசைக்கு அஞ்சி இறக்கு மென்பர். (ச)

எம்மை யறிந்திலி ரெம்போல்வா ரில்லென்று
தம்மைத்தாங் கொள்வது கோளன்று - தம்மை
அரியரா நோக்கி யறனறியுஞ் சான்றோர்
பெரியராக் கொள்வது கோள்.

4. The bright colored serpent though living in a mountain crevice will tremble when it hears the fierce and angry sound of the thunder in the heavens. in like manner, though shut up in a fort difficult of access, one cannot escape from the anger of the great.

5. The estimation which persons form of themselves saying 'you know us not and there are none like us' is no true estimation. But to be considered by the excellent who know what virtue is, to be great and rare personages, is correct estimation.

(இ - ள்.) எம்மை அறிந்திலிர் - எங்களை அறியமாட்டீர்கள், எம் போல்வார் இல் - எம்மை ஒத்தவர்கள் இல்லை, என்று—, தம்மை தாம் கொள்வது - தங்களைத் தாங்களே மதித்திக்கொள்வது, கோள் அன்று - குணம் ஆகாது; அறன் அறியும் சான்றோர் - தருமத்தை அறிந்த பெரியோர்கள், தம்மை—, அறியர் ஆ நோக்கி - அருமையான வராக நினைத்து, பெரியர் ஆ கொள்வது - பெரியவர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்வது, கோள் - குணமாம், எ-று.

எம்மை என்றது செருக்காற்கூறியபன்மை. கோள் - கொள்ளப் படுவது; செயப்படுபொருள் விசுவாசமென்று முதனீண்டது. பெரிய ரா—ஆக என்பது ஈறு தொக்கது. அறிந்திலிர் — முன்னிலைப் பன்மை யெதிர்மறை வினைமுற்று, அறி - பகுதி, இல் - எதிர். மறைப்பண்படி, ஈண்டு விசுவாசம், த் - இடைநிலை, தகரம் இரட்டித்து மெலிந்தது; எல்லாம் ஒரு பகுதியானது, இர் - முன்னிலைப் பன்மை விசுவாசம். இல்—விசுவாசமுற்றிய குறிப்புமுற்று. (ரு)

நளிகடற் றண்சேர்ப்ப நாணிழற் போல
விளியுஞ் சிறியவர் கேண்மை - விளிவின்
அல்கு நிழற்போ லகன்றகன் றோடுமே
தொல்புக ழாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) நளி கடல் தண் சேர்ப்ப - விசாலமான கடலின் குளிர்ச்சியான கரையை யுடையவனே!, சிறியவர் கேண்மை - அற்பருடைய சிநேகமானது, நாள் நிழல் போல - முற்பகலின் நிழலைப் போலே, விளியும் - குறைந்துபோம்; தொல் புகழ் ஆளர் தொடர்பு-பழையையான கீர்த்தியுள்ளவர்களுடைய சிநேகம், அல்கு நிழல் போல் - பிற்பகலின் நிழலைப்போல், அகன்று அகன்று ஓடும் - மிகவும் வளர்ந்து வளர்ந்து செல்லும், எ-று. ஏ - அசை.

நளி - பெருமை; “தடவுங் கயவும் நளியும் பெருமை” என்பது தொல்காப்பியம். சேர்ப்பன் - நெய்தலிலத்தலைவன். கேண்மை - பண்புச்சொல். தொல் புகழாளர் - பெரியோர்; புகழுக்குத் தொன்மையாவது முன்னோர்களது நிலைமையாயிருத்தல்; அல்லது தொன்மை புகழாளர்க்குமாம். விளிவு — குறைவுக்குக் கொள்ளப் பட்டது. தொழிற்பெயர் வு - விசுவாசம். அகன்ற கன்று — மிகுதியென்னும் பொருணிலையால் வந்த அடுக்கு. [நன்-பொது-கு-சச.]

6. O lord of the cool shore of the broad ocean! The friendship of the mean will like the shadow of the morning continually decrease, while the friendship of those of long standing reputation will increase like the shadow in the afternoon.

தொடர்பு - சம்பந்தம் ; பு - விசுதி. “நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப் - பின்னீர பேதையார் நட்பு.” என்னுங் திருக்குறள் போன்றது. உபமானம் உபமேயம் உவமவுருபு பொதுத்தன்மை இந்நான்கும் நிரம்பி நிற்பலால், முற்றுவுமையணி; (பூர்ணோபமாலங்காரம்.) (சு)

மன்னர் திருவு மகளி ரெழினலமும்
துன்னியார் துய்ப்பர் தகல்வேண்டா - துன்னிக்
குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மர மெல்லாம்
உழைதங்கட் சென்றார்க் கொருங்கு.

(இ - ள்.) மன்னர் திருவும் - அரசருடைய செல்வத்தையும், மகளிர் எழில் நலமும் - பெண்களுடைய அழகின் நன்மையையும், துன்னியார் - நெருங்கினவர், துய்ப்பர் - அனுபவிப்பார்கள் ; தகல் வேண்டா - யோக்கியதை வேண்டுவதில்லை ; (எதுபோலெனில்) துன்னி - நெருங்கி, குழை கொண்டு - தளிக்களை யுடைத்தாய், தாழ்ந்த - கவிந்திருக்கிற, குளிர் மரம் எல்லாம் - குளிர்ச்சியான மரங்களெல்லாம், தங்கண் சென்றார்க்கு - தங்களிடத்தில் வந்தவர்களுக்கு, ஒருங்கு - ஒருமிக்க, உழை - இடம் ஆம் (அதுபோல்), எ - று.

மகளிர் என்பதை இங்கு வேசியர்க்குக் கொள்ளல் தகுதி; தாழ்ந்தோ ருயர்ந்தோர் என்று தாரதம்மியமின்றி வந்தவர்களை யெல்லாம் தம்மிடஞ் சேர்க்கின்ற அறிவில்லாத மரங்கள் போலவும் வேசிமார் போலவும் அரசர் பெரியாரைச் சிறியாரோடு ஒருமிக்கச்சேர்த்தலும் பெரியாரைப் பிழைத்தல் என்பது கருத்து. அன்றி, “பயன் மரமுள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வம் - நயனுடையான்கட் படின” என்றதுபோல எளிதில் பயன்றரும் குணனுடைய அரசர்களது சிறப்புக் கூறியதாகவுங் கருத்துக்கொள்ளலாம்.

மன்னர் திருவும் மகளிர் நலமும் என இரண்டுபொருள்களையும் துன்னியார் துய்ப்பர் என்று பொதுவான தருமத்தில் முடித்தலால் ஒப்புமைக்கூட்டவணி ; (துல்யயோகிதாலங்காரம்.) பின்னிருவடியும் எடுத்துக்காட்டுவமையணி ; இரண்டணிகள் கலந்து வந்ததனால் சேர்வையணி; (சங்கரம்.) துன்னியார்—துன் - பகுதி, ஆர்-விசுதி, இன் - இடைநிலை ஈறு குறைந்தது, யகரம் உடம்படுமெய், னகரம் இரட்டியது. தகல்—(தகு+அல்) தொழிற்பெயர். ஒருங்கு—பகு

7. Just as cool umbrageous trees give shelter to all who approach them, so will the wealth of kings and the excellent beauty of woman be enjoyed by those who move closely with them, no worthiness being necessary.

தியே வினையெச்சமானது [நன் - வினை - சூ - நட - ன் உரையைப் பார்க்க.] (எ)

தெரியத் தெரியுந் தெரியிலார் கண்ணும்
பிரியப் பெரும்படர் நோய்செய்யும் - பெரிய
உலவா விருங்கழிச் சேர்ப்பயார் மாட்டும்
கலவாமை கோடி யுறும்.

(இ - ள்.) தெரிய தெரியும் - விளங்க அறியும்படியான, தெரிவு இலார் கண்ணும் - அறிவு இல்லாதவரிடத்திலும், பிரிய - பிரியும் போது, பெரும் படர் நோய் - பெரிய துக்கமாகிய வியாதியை, செய்யும் - (சினேகமானது) உண்டாக்கும்; (ஆதலால்) பெரிய—, உலவாவற்றாத, இரு கழி சேர்ப்ப - பெருமையான கழிக்கரை யுடையவனே!, யார்மாட்டும் - எவரிடத்திலும், கலவாமை - சினேகியாமை யானது, கோடி உறும் - (சினேகத்தினும்) கோடிபங்கு நன்மையாகும், எ - று.

புத்தியினரிடத்திற் சினேகித்துப் பிரிந்தாலும் துக்கமுண்டாகுமானால் நல்ல விவேகிகளைச் சினேகித்துப் பிரிதலில் எவ்வளவு துக்கமுண்டாகலாம்; ஆகையால் யாரையும் சினேகியாமையே நலமென்றபடி. இதனால் பெரியாரைச் சேர்தலி லிருக்கு நன்மையைக்காட்டி, அப்படிப்பட்டவரிடத்துப் பிழைத்தல் நல்லதன்றெனக் குறிப்பித்ததாம்.

கண்ணும்—உம்மை - இழிவு சிறப்பு. படர் - பிரிவாற்றாமையாலுண்டாகும் துன்பத்தை எப்பொழுதும் நினைத்தல். இப்பொருள் இச்சொல்லுக் குடைமையைப் படர்மெலிந்திரங்கல் தனிபடர்மிசூதி என்றவிடங்களிற் காண்க. யார்மாட்டும்—முற்றும்மை. பிரிய—சிகழ்கால வினையெச்சம். (அ)

கல்லாது போகிய நாளும் பெரியவர்கண்
செல்லாது வைகிய வைகலும் - ஒல்ல
கொடாது தொழிந்த பகலு முரைப்பின்
படாதுவாம் பண்புடையார் கண்.

8. Since separation even from those who possess not the power of clear understanding, causes great and unceasing pain, O lord of the wide-spread backwater that will never dry it is by far the best, not to contract friendship with any one.

9. The days which have not been spent in study, days on which the great have not been visited, and the days on which alms have not been given according to their means are not to be found with the worthy.

(இ-ள்.) கல்லாது போகிய நாளும்-தூல்களைக் கற்காமற் கழிந்த காலமும், பெரியவர்கண் செல்லாது - பெரியவரிடத்திற் போகாமல், வைகிய வைகளும் - சென்ற காலமும், ஒவ்வ - இசைந்தவைகளை, கொடாது ஒழிந்த பகலும் - (தக்கவர்க்கு) கொடாமற்போன காலமும், உரைப்பின் - சொல்லப்புகுந்தால், பண்பு உடையார்கண் - நற்குண நற்செய்கை யுள்ளவரிடத்தில், படா ஆம் - சேராநவைகளாம், (உண்டாகாதனவாம் என்றபடி) எ - று.

இதிலும் பெரியோரிடத்திற் சேரு நன்மையைக்காட்டி அவரிடம் பிழையாமை நன்றெனக் குறிப்பிக்கப்பட்டது.

போகிய — போ-பகுதி, கு - சாரியை, இன் - இடைநிலை ஈறு போனது, அ - பெயரெச்சவிசிறி. ஒவ்வ—வினையாலணையும் பெயர், ஒல் - பகுதி, வ் - இடைநிலை, அ - பலவின்பால்விசிறி. படா—எதிர்மறைவினையாலணையும் பெயர், காலங்களுக்கு விசேஷணமாதலால் ஆமென்கிற அதன் வினையால் முடிந்தது [பொது - சூத் - சக.] எதிர்மறை முற்றுகக்கொண்டு, ஆம் - அசை, என்னவுமாம். கொடாஅ, படாஅ,—அளபெடைகள் செய்யுளோசைக்காக வந்தன. நாள்வைகல் பகல் என்பன காலம் என்னும் ஒரு பொருளையே குறிக்கிற பலசொற்கள்; அடுத்து வந்ததனால் பொருட்பின் வருநிலையணி. (க)

பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை யொன்றிற்
குரியா ருரிமை யடக்கம் - தெரியுங்கால்
செல்வ முடையாருஞ் செல்வரே தற்சேர்ந்தார்
அல்லல் களைப வெனின்.

(இ - ள்.) பெரியார் பெருமை - பெரியோர்க்குப் பெருமையாவது, சிறு தகைமை - எளிமையைக்காட்டும் பணிவேயாம்; (செருக்கின்றிப் பணிவுடையராதல் என்றபடி.) ஒன்றிற்கு உரியார் - ஒரு பெரிய கல்விமுதலியவற்றிற்குச் சதந்திர முள்ளவர்களுக்கு, உரிமை-அவ்வுரிமையாலாகிய பெருமையாவது, அடக்கம் - (தானே எடுத்துக்காட்டாமல்) அடங்கியிருத்தல்; தெரியுங்கால் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், தன் சேர்ந்தார் அல்லல் - தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடைய துன்பத்தை, களைப எனின் - நீக்குவார்களே யானால், செல்வமுடையாரும் செல்வரே - பொருளுள்ளவர்களும் பொருள் உள்ளவர்களே யாவர், எ - று.

10. The glory of the great consists in their humility and the acquirements of the learned appear in their self-control. On mature consideration, the rich are rich indeed, if they remove the sufferings of those who come to them for protection or relief.

பெரியோர்க்குப் பணிவும், கற்றோர்க்கு அடக்கமும், செல்வர்க்கு ஈகையும் தக்ககுணங்கள் என்பது கருத்து. இதிலும் முற்பாடல்களில் காட்டியவழியே கருத்து அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வதிகாரமும் முன்னதிகாரத்தைப்போல மேன்மக்களியல்பைத் தெரிவித்ததென்பது தகுதி.

தகைமை—தகு - பகுதி, ஐ - விசுதி, மை-விசுதிமேல் விசுதி, ஐ-சாரியை என்னவுமாம்; சிறுமையாகிய தகை என விரியும். தற்சேர்ந்தார் என்பது காரணத்தால் வந்த ஒரு பெயராதலால் தன்னென்று மொருமை பிழையன்று. அல்லது பன்மையின் ஒருமைவந்தவழுவமைதியுமாம். கபோ - பலர்பால் முற்று. “கல்வியுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டு - செல்வமுஞ் செல்வ மெனப்படும் இல்லார், குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோற் றுமுந் - தலைவணங்கித் தாழ்ப் பெறின” “தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு - வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.” “நயனுடை நல்கூர்ந்தானா தல் செயுநீர - செய்யா தமைகலா வாறு” என்பவற்றை இங்கே ஒப்பிட்டுணர்க. (க0)

கஅ - வது. அதிகாரம்.—Chapter XVIII.

நல்லினஞ் சேர்தல்.—Good Society.

அதாவது நல்ல கூட்டத்தைச் சேர்தல்; நற்குண முடையவர்களது சமூகத்தை நேசிப்பது என்பதாம். அவர், தாம் நன்னெறியி லொழுக்குவதன்றித் தம்மைச் சேர்ந்தவரையும் தீநெறியினின்று விலக்கி நன்னெறியிற் செலுத்தவல்லாராதலால். பெரியோர் மாட்டுப்பிழை யாமையே யன்றி, அவரைப் பிரியாமல் நட்புங்கொள்ளல் வேண்டும் மென்பதை யுணர்த்த பெரியாரைப் பிழையாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அறியாப் பருவத் தடங்காரோ டொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவ்வும் - நெறியறிந்த
நற்சார்வு சாரக் கெடுமே வெயின்முறுகப்
புற்பணிப் பற்றுவிட் டாங்கு.

1. The sins which persons are habituated to commit by associating with the wicked during the time of their ignorance, will gradually vanish by keeping company with those who know the ways of virtue just as the dew on the grass disappears as the sun grows hot.

(இ-ள்.) அறியா பருவத்து - புத்தியில்லாத வயதில், அடங்கா ரோமி - அடக்கமில்லாதவரோடு [அயோக்கியரோடு], ஒன்றி-சேர்ந் து, நெறியல்ல - வழியல்லாதவைகளை [பாவகாரியங்களை], செய்து ஒழுகியவும் - செய்து நடந்த அக்கிரமங்களும், நெறி அறிந்த - சன் மார்க்கத்தை அறிந்த, நல் சார்வு - நல்ல இடத்தை [பெரியோரை], சார - சேர்தலாலே, வெயில் முறுக - வெய்யில் விர்த்தியாக, புல் - புல்லை, பனி பற்று - பனி பிடித்திருப்பது, விட்டாங்கு - விடுவது போல, கெடும்- நாசமாகும் எ - று.

நெறியாவது சாஸ்திரீஹம்பாடு. ஒழிகியவ்வும் என்பதில் வகர வொற்று விரித்தல். செய்தொழுகிய நெறியல்லவும் எனக் கூட்டவு மாம். உம்மை—இழிவு சிறப்பு. சார — காரணப்பொருட்டாய்வந்த செயவெனெச்சம். வெயில் என்பது வெப்பத்தை யுணர்த்தலால் பண்பாகு பெயர்; சூறில் நெடில் என்பவற்றின்போல இல் பகுதிப் பொருள்விகுதி; முன்னின்ற மெய்திரிந்தது சந்தி. விட்டாங்கு — விட்டால் என்பது விட்டு எனத்திரிந்து ஆங்கு என்னு முவமை இடைச் சொல்லோடு சேர்ந்தது. விட்டது என்பது ஈறுகுறைந்து சேர்ந் தது என்னவுமாம்.

(க)

அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம்
வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை யெஞ்ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்

(இ-ள்.) எஞ்ஞான்றும்-எப்போதும், அறம் நெறி-தருமத்தின் வழிகளை, அறிமின் - அறியுங்கள்; கூற்றம் அஞ்சுமின் - யமனை அஞ் சுங்கள்; பிறர் - அன்னியர்களுடைய, கடு சொல் - கடுமான சொற் களை, பொறுமின் - பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்; வஞ்சம் போற்று மின் - வஞ்சனையை (உங்களிடஞ்சேராதபடி) பாதுகாவுங்கள்; வினை தீயார் கேண்மை-தீவினை செய்பவருடைய சினேகத்தை, வெறுமின் - விரும்பாதுவிடுங்கள்; பெரியார் வாய் சொல் - பெரியோர்களுடைய வாயிலுண்டாகுஞ் சொற்களை, பெறுமின் - பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், எ - று.

“வினைமுற்றே வினையெச்சமாகலும்” என்றவிதியால் அறிமின் முதலிய ஏவற்பன்மை முற்றுக்களை வினையெச்சமாகக்கொண்டு பெறு மின் என்பதோடு முடித்து உரைப்பாருமுளர். வினைதீயர் - வினை

2. Know the ways of virtue, fear death, bear with the harsh words of others, guard against deceitfulness, hate the friendship of the wicked and ever seek and obtain the instructions of the great.

யில் தீமையுள்ளார். கூற்றம் அஞ்சுமின் என அச்சத்தின் ஏதவை இரண்டாம் வேறுமையாக்கூறல் செய்யுள் வழக்கு. போற்றுமின் வஞ்சம் என்பவற்றிலுள்ள போற்றுத லென்பதைச் “செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான்” என்றவிடத்துக் காத்தல் என்பதுபோலக் கொள்க. பெரியார்வாய்ச்சொல் என்றது, அவர் ஆசீர்வாதமுமாம். (உ)

அடைந்தார்ப் பிரிவு மரும்பிணியுங் கேடும்
உடங்குடம்பு கொண்டார்க் குறலால் - தொடங்கிப்
பிறப்பினு தென்றணரும் பேரறிவி னுரை
உறப்புணர்க வம்மாவென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) அடைந்தார் பிரிவும் - சேர்ந்தவர்களைப் பிரிவதும், அரும்பிணியும் - அருமையான வியாதியும், கேடும் - மாணமும், உடம்பு கொண்டார்க்கு - தேகத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்களுக்கு, உடங்கு - ஒருமிக்க, உறலால் - வருவதனால், தொடங்கி - ஆதிகாலம் தொட்டு (வருகின்ற), பிறப்பு - இன்னது என்று - தீயது என்று, உணரும் - அறிந்திருக்கிற, பேர் அறிவினாரை - மிக்க விவேகமுள்ள வர்களை, என் நெஞ்சு - என் மனமானது, உற புணர்க - உறுதியாகச் சேரக்கடவது, எ - று.

பிறப்பில் துன்பங்களைக்கண்டு அதை வெறுத்திருக்கின்ற ஞானிகளைச் சேர்தல் நன்மைக்கு ஏதுவாம் என்பது கருத்து.

அடைந்தார் என்றது - தாய்தந்தை மனைவி புத்திரர் முதலியோரை. உடங்கு என்பது ஒருங்கு என்பதுபோல் வினைப்பகுதி வினையெச்சப் பொருட்டாய் வந்தது; “வினைமுற்றே” என்கிற சூத்திரத்தின் உரையைக் காண்க. இவ் வினையெச்சங்கள் பொருளைக்கால் வினையுரியாகின்றன. “இயல்பின்” என்கிற [நன்-உருபு - சூ - கசு] விதியால் அடைந்தார்ப்பிரிவு என வலி மிகுந்தது. பேரறிவினாரை உறப்புணருங் கருத்து உண்டாதல் அருமையாதலால் அது தனக்குண்டாயதைப் பற்றி “அம்மா” என்றுங் கூறினார்; இது வியப்புப் பொருளதாகிய இடைச்சொல். (ங)

இறப்ப நினைவுங்கா லின்ன தெனினும்
பிறப்பினை யாரு முனியார் - பிறப்பினுள்

3. Since separation from friends, grievous disease and death will surely come together upon all who possess a body, let my heart be strongly attached to the truly wise who are ever convinced that birth is a great evil.

4. Although birth should on mature thought be considered a very great evil, yet if one could be so happy as ever to

பண்பாற்று நெஞ்சத் தவர்களோ டெஞ்ஞான்றும்
நண்பாற்றி நட்கப் பெறின்.

(இ - ள்.) நினையுங்கால் - யோசிக்குமளவில், இறப்ப இன்றது எனினும் - மிகவும் தீயது ஆனாலும், பிறப்பினுள் - சம்சாரத்தில், பண்பு ஆற்றும் நெஞ்சத்தவர்களோடு - நற்குணந்தரித்த மனமுடைய பெரியவர்களோடு, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும், நண்பு ஆற்றி - சிநேககுணம் பாராட்டி, நட்கப்பெறின் - சிநேகிக்கப் பெற்றால், பிறப்பினை - பிறப்பை, யாரும் முனியார் - எவர்களும் வெறுக்க மாட்டார்கள், எ-று.

பல தீமைகட்கு இடமாகிய இப்பிறப்பில் நல்லோரை நேசித்திருப்பதே குணமென்றபடி.

பிறப்பு—சம்சாரத்துக்கு ஆகுபெயர்; சம்சாரமாவது பிறந்து இறக்கும்படியான இயல்பு; தேக சம்பந்தமுமாம். நண்பு — நன் - பகுதி, பு - விகுதி, ளகரம் டகரமாகி மெலிந்தது. பண்பு - ஈண்டு ஆறம். பெரியோர் நட்புபெறுதல் அருமை என்பது தோன்றப் “பெறின்” என்றுங் கூறினார். (ச)

ஊரங் கணநீ ருரவுநீர்ச் சேர்ந்தக்கால்
பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம் - ஓரும்
குலமாட்சி யில்லாரும் குன்றுபோ னிற்பர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து.

(இ - ள்.) ஊர் அங்கணம் நீர்-ஊரிலுள்ள சலதாரை நீரானது; உரவு நீர் - சிறப்புப் பொருந்திய நீரை, சேர்ந்தக்கால் - சேர்ந்தால், பேரும் பிறிது ஆகி - வேறுபேரும் உண்டாகி, தீர்த்தம் ஆம் - பரிசுத்தமான ஜலமாம்; (அப்படியே) ஓரும் - அறியத்தக்க, குலம் மாட்சி இல்லாரும் - குலப்பெருமை இல்லாதவர்களும், நலம் மாட்சி - குணப்பெருமையுள்ள, நல்லாரை சார்ந்து - நல்லவர்களைச்சேர்ந்து, குன்றுபோல் நிற்பர் - மலைபோல் (பெருமை யுடையவராய்) இருப்பார்கள், எ-று.

be friendly with those who are possessed of good qualities and to enjoy their friendship, then there could be none who would dislike birth.

5. The water from the sink, will on joining a great water [i e. a celebrated river] become a *Theertham* [holy water], and even have its named changed. So will those who have not family greatness stand high as a rock by associating with the good who have virtue and greatness.

உரவு - வலி, இங்கே சிறப்புக்காயிற்று. “பேரும்பெரிதாகி” எனப்பாடங்கொண்டு, சிறப்பான ஓர் பேரையடைந்து எனப்பொருள் கொள்வதுத் தகுதி. ஓரும் என்பது அசையுமாம்; “அஞ்சுவதோருமறனே” என்பதிற்போல. குன்றுபோல் என்ற உவமையானே, அளவு செய்யப்படாக்கல்வியுடைமையும், பிறராத் குற்றங்கூறப்படாத அசைவின்மையும், கல்வியறிவு ஒழுங்குகளால் யாவருமறிய நின்றலும், பொருள் வருவாய் இல்லாக்காலத்தும் பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்தற்கு உடன்படுதலும் முதலிய கொள்ளக் கிடக்கு மென்க. நலம்—குணத்துக்கு ஆகுபெயர். ஆகி, சார்ந்து என்பவை செய்வெனச்சத்திரிபுகள், செய்தெனச்சமே காரணப் பொருட்டாய்வரின் பிறவினைக் கர்த்தாவைக்கொண்டு முடிவது அனுபவத்தி லிருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (டு)

ஒண்கதிர் வாண்மதியஞ் சேர்தலா லோங்கிய
அங்கண் விசும்பின் முயலுந் தொழப்பேழ்
குன்றிய சீர்மைய ராயினுஞ் சீர்பெறுவர்
குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்.

(இ-ள்.) ஒள்கதிர் - அழகான கிரணங்களுள்ள, வாள் மதியம் - பிரகாசமான சந்திரனை, சேர்தலால்—, ஓங்கிய - உயர்ந்த, அங்கண் விசும்பின் - அழகான இடமுள்ள வானத்திலுள்ள, முயலும் - முசலும், தொழப்படும் - கும்பிடப்படுகின்றது; (அதுபோல்) குன்றிய சீர்மையர் ஆயினும் - குறைந்த சிறப்புள்ளவர்க ளானாலும், குன்று அன்னார் கேண்மை - மலைபோன்ற மேன்மையுள்ளவர்களுடைய சிநேகத்தை, கொளின் - பெற்றுக்கொண்டால், சீர் பெறுவர்-மேன்மை அடைவர், எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. முயலுக்கு அஞ்சலிசெய்தல் தொழுவார் கருத்திலல்லையாயினும் அவ்வஞ்சலியைச் சந்திரனிடத்திருந்து முயலும் பெறுதல்போல, சீர்மை குன்றினார்க்குச் சிறப்புச்செய்தல் செய்வாரது கருத்திலல்லையாயினும் அச்சிறப்பை நல்லோரினத்திலே யிருந்து அவரும்பெறுவர் என்பதையுணர்க. “மிக்காரைச்சேர்தன் மிகமான முன்னினிதே” என்பது இனியவைநாற்பது. ஒண்கதிர்—ஒள்கதிர் என்பதில் எகரம், முன் டகரமாகிப் பின்பு ணகரமாக மெலிந்ததெனக் கொள்க. (சு)

6. Even the hare in the wide beauteous sublime heavens will, by being in the moon with refulgent beams, be adored (by men). In like manner even those who are without any dignity of their own will by acquiring the friendship of those who are great as the mountain in their natural excellence, attain a dignity.

பாலோ டளாயநீர் பாலாகு மல்லது
 நீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாம் - 'தேரின்
 சிறியார் சிறுமையுந் தோன்றாதா நல்ல
 பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து.

(இ - ள்.) பாலோடு அளாய நீர் - பாலிற் கலந்த ஜலம், பால் ஆகும் அல்லது - பாலாக எண்ணப்படுமே யல்லாமல், நிறம் தெரிந்து - நிறத்தின் வேற்றுமை அறியப்பட்டிடு, நீர் ஆய் தோன்றாது - ஜலம் ஆகக் காணப்படாது, தேரின் - ஆராய்ந்து பார்த்தால், நல்ல—, பெரியார் - பெரியவர்களுடைய, பெருமையை சார்ந்து - பெருந்தன்மையைச் சார்தலால், சிறியார் சிறுமையும் - அற்பருடைய அற்பத்தனமும் தோன்றாது—, எ-று. ஆம் இரண்டும் - அசை.

அளாவிய என்பது அளாய என மருவியது; அளவு என்னும் முதனிலையில் ஈற்றுயிர்மெய் குறைந்து இறந்தகாலங்காட்டும் யகர இடைநிலையும் அகரவிகுதியும் சேர்ந்து உண்டானதென்றும் சொல்வார்கள். சார்ந்து - வினையெச்சத்திரிபு. எடுத்துக்காட்டுவமையணி. நிறந்திரிந்து என்றும்பாடம். (எ)

கொல்லை யிரும்புனத்துக் குற்றி யடைந்தபுல்
 ஒல்காவே யாகு முழுவ ருழுபடைக்கு
 மெல்லியரே யாயினு நற்சார்வு சார்ந்தார்மேல்
 செல்லாவாஞ் செற்றார் சினம்.

(இ-ள்.) கொல்லை - கொல்லையைச்சேர்ந்த, இரு புனத்து - பெரிய வயலிலே, குற்றி அடைந்த புல் - மரக்கட்டையைப் பற்றிநிற்கிற புல்லானது, உழவர் - உழுகின்றவர்களுடைய, உழுபடைக்கு - கலப்பைக்கு, ஒல்கர் ஆகும் - அசையாதவைகளாயிருக்கும்; (அப்படியே) மெல்லியரே ஆயினும் - பலவீனர்களா யிருந்தாலும், நல் சார்வு சார்ந்தார்மேல் - நல்ல ஆசிரயத்தைப் பற்றினவர்களிடத்தில், செற்றார் சினம் - பகைவருடைய வலி, செல்லா ஆம் - செல்லமாட்டாதவைகளாய் விடும்.

7. Water when mixed with milk will appear as milk and not as water. So will the meanness of the low disappear in the dignity of the great with whom they associate.

8. The grass around the stump of a tree in a field will not yield to the plough of the cultivator. In like manner, though they be feeble in themselves, they will not in the least be affected by the anger of their enemies, if they should only acquire the friendship of the great.

கொல்லையாவது பலவயல்கள் சேர்ந்ததொரு நிலம் எனக் கொள்க. குற்றி பெயர்க்கப்படாமையால் புல்லும் பெயர்க்கப்படா தென்பது கருத்து.

குற்றி - இ - பெயர்விசுதி, ஒன்றன்படர்க்கை விசுதியாகவுங் கொள்ளலாம். புல் சினம் பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்கள். ஒல்கா செல்லா எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினைமுற்று; ஒல்கு - பகுதி, ஆ-விசுதி, மறைப்பொருளையும் காட்டும். “ஆவேயெதிர்மறைக் கண்ணதாகும்” என்பது விதி. உழுபடை — வினைத்தொகை நிலைத்தொடராய்க் கலப்பைக்குக் காரணப்பெயர்; குவ்வுருபு கருவிப்பொருளில் வந்தது. சினம் - சினத்தாலாகிய செயல்; எனப்பொருள் கொண்டு காரியத்தைக்காரணமாக வுபசரித்ததாய்க் கொள்ளவுமாம். “தக்காரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்-சென்றார் செயக்கிடந்த தில்” என்பதை நோக்குக. திருஷ்டாந்தாலங்காரம். (அ)

[இதுவரையிலும் நல்லினஞ் சேர்தலினாலாகும் பயன்களைக் காட்டி மற்றிரண்டு பாட்டால் தீயினஞ் சேர்வதனாலாகுங் கேட்டை விளக்குகின்றார்.]

நிலநலத்தா னந்திய நெல்லேபோற் றத்தம்
குலநலத்தா லாகுவர் சான்றோர் - கலநலத்தைத்
தீவளி சென்று சிதைத்தாங்குச் சான்றாண்மை
தீயினஞ் சேரக் கெடும்.

(இ - ள்.) நெல் - நெல்லானது, நிலம் நலத்தால் - நிலத்தினது வளப்பத்தால், நந்திய போல் - வளர்வதுபோலே, தத்தம் குலம் நலத்தால் - தாங்கள் தாங்கள் சேர்ந்திருக்கிற கூட்டங்களின் யோக்கியதையால், சான்றோர் ஆகுவர் - (மனிதர்) மேலானவராவர்; கலம் நலத்தை - கப்பலின்பெருமையை, தீ வளி - சுழல்காற்று, சென்று - போய், சிதைத்து ஆங்கு - கெடுத்தாற் (கெடுவது) போல, சான்றாண்மை - (ஒருவருடைய) மேன்மையானது, தீ இனம் சேர - துர்க்குணமுள்ள கூட்டத்தைச் சேர்வதனால், கெடும் - கெட்டுப் போம், எ-று.

நந்திய—ஈறுகுறைந்த தொழிற்பெயராக் கொள்க; பெயரெச் சமாகக்கொள்ளின் கருதியதுள்ளிட்டது என்கிற குற்றம் வரும். சிதைத்து என்பது சிதைத்தால் என்பதின் திரிபு. ஆங்கு—உவமை

9. Like paddy multiplied by the goodness of the soil, persons will become great through the goodness of their respective families. Just as a good ship is destroyed by a strong gale, so will greatness be destroyed by bad society.

விடைச்சொல். தந்தம் [தம்தம்] என்பது வலித்தலால் தத்தம் என்றாயிற்று. நல்லினஞ்சேர்தலின் சிறப்பை வகுப்பார், தீயினஞ்சேர்தலின் இழிவையும் உடன்குத்தார். உவமையணி. (சு)

மனத்தான் மறுவில ரேனுந்தாஞ் சேர்ந்த
இனத்தா லிகழப் படுவர் - புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்.

(இ-ள்.) மனத்தான் - மனநிலைமையினால், மறு இலர் ஏனும் - குற்றம் இல்லாதவர்களானாலும், தாம் சேர்ந்த இனத்தால் - தாங்கள் கூடின தீயகூட்டத்தால், இகழப்படுவார் - நிந்திக்கப்படுவார்கள் (மனிதர்); எறி புனம் - வெட்டியகாடு, தீ பட்டக்கால் - நெருப்புப் பற்றினால், புனத்து - அக்காட்டிலுள்ள, வெறி கமழ் - வாசனை வீசுகின்ற, சந்தனமும் வேங்கையும் - சந்தனமரமும் வேங்கைமரமும், வேம் - வெந்துபோம், எ-று. ஏ - அசை.

இயற்கையிற் குற்றமில்ராயினும் சேர்க்கைக் குற்றத்தால் கெடுவர் என்பது கருத்து.

மனத்தான்—மனத்தில் எனவு முரைக்கலாம், வேற்றுமை மயக்கம், [பெயர் - சூ - சு0.] (சு0)

கசு - வது அதிகாரம்.—Chapter XIX.

பேருமை.—Greatness.

அதாவது, எவ்வழியும் மனக்கலக்கமின்றித் தாம் செய்யவேண்டியவைகளைக் கூடியவளவு செய்ய முறுதிப்பாட்டானாய் வுயர்வு. பெருமை - பண்புப்பெயர்; இப்பெருமை நல்லினத்தினுடைய தன்மையாதலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஈத லிசையா திளமைசே ணீங்குதலால்
காத லவருங் கருத்தல்லர் - காதலித்

10: Though innocent in intention, persons will be despoised on account of their bad company. In the forest both the fragrant sandal and the Vengai tree will be burned when the brush wood which has been cut, takes fire.

1. It is no longer in our power to give alms. As youth has for ever fled away, those damsels who loved us before care no more for us. It is therefore necessary to give up all desire

தாதுநா மென்னு மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருள்.

(இ-ள்.) ஈதல் இசையாது - (பொருள் இன்மையால்) பிறர்க்கு ஒன்றைக்கொடுப்பது அமையாது; இளமை-யெளவனம், சேண் நீங்கு குதலால் - தூரமாக நீங்கிப்போதலால், காதலவரும் - (தம்மிடத்து முன்) ஆசைகொண்டிருந்த பெண்டிரும், கருத்துஅல்லர் - (இப் போது) மனப்பற்றுடையவர்கள் அல்லர்; (ஆதலால்) காதலித்து - (இல்வாழ்க்கையில்) ஆசைவைத்து, நாம் ஆதும் என்னும் - நாம் வாழ் வோம் என்கிற, அவாவினை கைவிட்டு - ஆசையைவிட்டு, போவதே பொருள் - துறந்துபோவதே நல்லகாரியமாகும், எ - று. போலும்— அசை.

ஒருவர்க்கு ஒன்றுகொடுத்து உபகாரஞ் செய்யக்கூடாமலும் போகக்களை அனுபவிக்கக்கூடாமலும் போனபின்னும் இல்வாழ்க்கையில் ஆசைவைத்துத் தடுமாறுதலைவிட்டு ஆத்துமாறுபவ சுகத்தைப் பெற மனந்துணிவது பெருமை என்பது கருத்து.

கருத்து-முதலிலே திரிந்த தொழிற்பெயர். காதலவரும்-உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஆதும்—தன்மைப்பன்மை யெதிர்கால வினைமுற்று; ஆ - பகுதி, தும் - விசுதி, விசுதியே காலங்காட்டும். [வினை - சூ - கந - ம், பத - சூ - கஅ - ம் காண்க.] போலும் - ஒப்பில் போலி; “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட்டாகும்” என்றதனால், உரையசைப் பொருளதாயிற்று. (க)

இற்சார்வி னேமார்தே மீங்கமைந்தே மென்றெண்ணி
பொச்சாந் தொழுகுவர் பேதையார் - அச்சார்வு [ப்
நின்றன போன்று நிலையா வெனவுணர்ந்தார்
என்றும் பரிவ திலர்.

(இ - ள்.) இல் சார்வின் - இல்வாழ்க்கையைச் சார்ந்ததனால், ஏமாந்தேம் - களிப்படைந்தோம், ஈங்கு - இந்த இல்வாழ்க்கையில், அமைந்தேம் - (எல்லாம்) நிறைந்தவர் ஆனோம், என்று எண்ணி—, பொச்சாந்து - (பின்வருவதை) மறந்து, ஒழுகுவர் - நடப்பார்கள்,

of continuing in the domestic state entertaining (vain) hopes of living prosperously.

2. Fools, forgetting what is to come, say that they have enjoyed pleasure in the domestic state and have grown prosperous; but those who know that the domestic state, though seemingly lasting, is not really so, will never feel sorry at any time.

பேதையார் - புத்தியினர் ; அச்சார்வு - (இல்வாழ்க்கையாகிய) அந்த ஆதரவுகள், நின்றன போன்று - நிலையானவைகள்போலிருந்து, நிலையா - நிலைநிற்கமாட்டா, என உணர்ந்தார் - என்றறிந்தவர், என்றும் - எப்போதும், பரிவது இலர் - விசனப்படமாட்டார், எ - று.

பல இடையூறுகளால் இல்வாழ்க்கை நிலைகுலைந்து வருந்தும்படி நேரிடுவதுதான் பின்வருவது ; இது இத்தன்மையதென முன்பே உணர்ந்து அதிற் பற்றற்று நிற்குநிலை சுகத்திற்கு ஏதுவாதலால் பெருமை என்பது கருத்து.

ஏமாந்தேம்—ஏமா - பகுதி. இது, இறுவா, அலமா, சோகா, அல்லா, என்பனபோல ஒருசொல். அன்றி, ஏமம் யா, ஏமம் ஆ என்னு மிரண்டுசொற்கள் ஒருசொற்றன்மைப்பட்ட தென்னவுமாம். பொச்சாந்து—பொச்சா - பகுதி. மனைவி மக்கள் மாளிகை வினை நிலம் முதலியவைதாம் அச்சார்வு என்னப்பட்டன. (உ)

மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து
சிறுமைப் படாதேநீர் வாழ்மின் - அறிஞராய்
நின்றுழி நின்றே நிறம்பவேறாக் காரணம்
இன்றிப் பலவு முள.

(இ - ள்.) மயல் இன்றி - மயக்கமில்லாமல், மறுமைக்கு வித்து - மறுமைச் சுகத்திற்குக் காரணமாயுள்ள நற்காரியத்தை, செய்து—, சிறுமைபடாதே - துன்பத்தை யடையாமல், நீர் - நீங்கள், அறிஞர் ஆய் - விவேகமுள்ளவர்களாய், வாழ்மின் - வாழுங்கள் ; நின்றுழி நின்றே - இருந்த இடத்தில் இருந்தே, நிறம் - பருவம், [அல்லது குணம்,] வேறு ஆம் - மாறிப்போம் ; காரணம் இன்றி - காரணமில்லாமலே, பலவும் உள - இன்னும் பலவேறுபாடுகளும் உண்டாம் ; [அல்லது குணம் மாறும்படியான காரணமில்லாமலே பலமாறுதல்களும் உண்டாம் என உரைத்துக்கொள்க,] எ - று.

நாம் இருக்கிறபடி இருக்கையிலேயே நமக்குத் தெரியாமலே நம்முடைய பருவ முதலானவை மாறிப்போகின்றன, ஆதலால் மறுமைக்குரியவற்றை மயக்கமுற முன்னமே செய்து, விவேகிகள் என்று சொல்லும்படி வாழ்ந்துகொண்டு, பருவமுதலிய மாறிப்போன காலத்தில் மனக்குறையின்றி யிருப்பது பெருமை என்பதாம்.

3. Laying up the seed for heaven without any delusion of mind, become wise and enjoy life undisturbed by affliction, for as we are, our qualities may change, and there are other circumstances which may also change our nature without an efficient cause.

நிறம் ஒளியாதலால் பருவத்துக்கு ஆகுபெயராக் கொள்ளப்பட்டது. காரணமில்லாமல் என்பதற்கு நம்மால் அறியப்பட்ட காரணங்களில்லாமல் என்பது கருத்து. அறிஞராய் நின்றழி நின்ற எனக்கூட்டி “நாம் இன்னதைச்செய்யவேண்டும் இன்னதைத் தவிர வேண்டும் என்றிருக்கையிலேயே எல்லாம் மாறுகின்றன” எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாம். நின்ற உழி என்பது நின்றழி என விகாரப்பட்டது; உழி - இடம்.

இம் மூன்று பாட்டினாலும் இவ்வாழ்க்கைச் சிந்தவினால் மனங்கலங்காது நிற்கலாகிய பெருமை கூறப்பட்டது. இனிச் செய்கடன் களைப் பற்றிய வுயர்வு கூறப்படும். (௩)

உறைப்பருங் காலத்து மூற்றுநீர்க் கேணி [ஞ
இறைத்துணியு மூரற்று மென்பர் - கொடைக்கடனு
சா அயக் கண்ணும் பெரியோர்போன் மற்றையார்
ஆ அயக் கண்ணு மரிது.

(இ - ள்.) உறைப்பு அரு காலத்தும் - மழை பெய்தல் அருமை யாகிய காலத்திலும், ஊற்று நீர் கேணி - ஊற்றினால் நீரையுடைய குளம், இறைத்து உணியும் - இறைத்துக் குடித்தாலும், ஊர் ஆறும் - ஊரைக் காப்பாற்றும், என்பர் -; கொடை கடன் - கொடுத்தலாகிய கடமை, சாயக்கண்ணும் - தளர்ந்தபோதும், பெரியார்போல் - பெரியோர்களைப்போல, மற்றையார் - சிறியவர், ஆயக்கண்ணும் - (செல்வம்) பெருகிவருங்காலத்தும், அரிது - (பிறர்க்கு உபகரித்தல்) இல்லையாம், எ - று.

ஒரு குளம் மழையில்லாதபோதும் ஊற்றுநீரால் பலரைக் காப்பாற்றுவதுபோல் பெருமையுடையோர் கொடுக்கும் வளம் தங்களுக்கில்லாதபோதும் யாதோ ஒருவகையால் பிறர்க்கு உதவிசெய்வர்; சிறியாரோ செல்வ மிகுதியிலும் அப்படிச்செய்யார் என்பது கருத்து.

அருங்காலத்து என்பதில் நுகரம் இனமிகல். கொடைக்கடனும் என்பதில் உம்மை அசையெனக்கொள்வதே தகுதி. ஆயக்கண், சாயக்கண், - இறந்தகால வினையெச்சங்கள்; அளபெடைகள் பாட்டினோசையும் இன்னோசையு நிறைக்க வந்தன. முன்னிரண்டுகளின்

4. They say that in the time of drought, the tank containing springs will preserve the people of a whole village, though they should draw up the water as it collects in it. So the duty of liberality is found with the great even when in declining circumstances but with others it is rare even when they are affluent.

கூறிய உபமானம், பெரியோர்களின் தன்மையாகிய உபமேயத்தை உணர்த்தலால், பிதிதுமொழிதலென்னும் அணி. (ச)

உறுபுன றந்துல கூட்டி யறுமிடத்தும்
கல்லூர் றுழியூறு மாறேபோற் செல்வம் [ச
பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக் கண்ணுஞ் சிலர்க்காற்று
செய்வர் செயற்பா லவை.

(இ - ள்.) உறு புனல் தந்து - (செழித்தகாலத்தில்) மிகுந்த நீரைக்கொடுத்து, உலகு ஊட்டி - உலகத்தாரை உண்ணச்செய்து, அறும் இடத்தும் - (நீர்) அற்றகாலத்தினும், கல் ஊற்றுழி - தோண்டின ஊற்றிலே, ஊறும் - (நீர்) ஊறப்பெற்ற, ஆறேபோல் - நதியைப்போல், செல்வம் பலர்க்கு ஆற்றி - (உள்ளபோது) தஞ்செல்வத்தைப் பலபெயர்க்குங் கொடுத்து, கெட்டு உலந்தக்கண்ணும் - (அச்செல்வம்) கெட்டழிந்தபோதும்) சிலர்க்கு ஆற்றி - சிலர்க்காயினுங் கொடுத்து, செயல் பாலவை - செய்யும்படியானவைகளை, செய்வர் - (பெரியோர்) செய்வார்கள், எ-று.

“ஆற்றுப்பெருக்கற் றடிசுடுமந்நாளுமவ்வாறு” என்னும் ஓனவையார் திருப்பாடலையும், கீழ் பதினேந்தாமதிகாரத்து “எற்றொன்று மில்லாவிடத்து” எனும் இந்துற்பாடலையும் இங்கு உய்த்துணர்க. கல் - விளைத்தொகை. செயல்பாலவை - செயலுக்குத்தக்க பான்மையுடையவை; பான்மை - குணம் அல்லது இயல்பு. உவமையணி. (ரு)

பெருவரை நாட பெரியோர்கட் டமை
கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றும் - கருநரையைக்
கொன்றன்ன வின்னா செயினுஞ் சிறியார்மேல்
ஒன்றாணுந் தோன்றா கெடும்.

(இ - ள்.) பெருவரை நாட - பெரிய மலைகளுள்ள நாட்டின் அரசனே!, பெரியார்கண் - பெரியவர்களிடத்தில், தீமை - குற்றமானது, கரு நரைமேல் - சிறந்த வெள்ளை ருஷபத்தின்மேல், சூடே

5. The river that in good season, fed the country by its abundant flow of water, will, even when it is dry, yield water in the springs dug up on its bed. In like manner will the great, even when reduced in circumstances by giving off their riches to many, do what they ought to do, though only to a few.

6. O lord of the country abounding in large mountains! A crime committed by the great will appear as clearly as a brand-mark on an excellent white ox. But if the base commit sins as heinous as the kelling of an excellent white ox, their guilt will be wholly invisible.

போல் - சூடிய சூடுபோலே, தோன்றும் - விளங்கிக்காணும் ; கரு நரையை கொன்றன்ன - சிறந்த வெள்ளை ருஷபத்தைக் கொன்றும் போன்ற, இன்னு செயினும் - தீச்செயல்களைச் செய்தாலும், சிறியார் மேல் - சிறியோரிடத்து, ஒன்றானும் - ஒரு குற்றமாயினும், தோன்றா கெடும் - விளங்கிக்காணாமல் அழிந்துவிடும், எ - று.

பெரியோர் ஒரு குற்றஞ்செய்தால் அது நன்றாய் விளங்கித்தோன்றும், சிறியோர் எத்தனை செய்தாலும் ஒன்றாவது விளங்கித் தோன்றாததுமன்றிச் செய்ததாகவே காணப்படாமற்போம் என்றதனால் பெருமையுடையோர் சிறிதுங் குற்றஞ்செய்யாது தம்மைக் காக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

ருஷபங்களில் வெள்ளை ருஷபம் மிகச் சிறந்ததென்பர், ஆகையாலதைக் கொல்வது அதிக பாவமானசெய்கை. தோன்றாக்கெடும் என்னுமிடத்து ஒற்றுமிகுவதே தகுதி. நரை - பண்பாகுபெயர். இன்னு என்பதும் மையீறுகெட்டு நின்ற அவ்வாகுபெயரே. ஒன்றானும்—ஆன், ஏன் என்பவை ஐயம் அல்லது விகற்பத்தைக்காட்டுமிடைச்சொல். ஒன்று-சிறுமைக்கு ஆயிற்று. உம்—இழிவுசிறப்பு. ()

இசைந்த சிறுமை யியல்பிலா தார்கண்
பசைந்த துணையும் பரிவாம் - அசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னார்கண்
பகையேயும் பாடு பெறும்.

(இ-ள்.) சிறுமை இசைந்த - அப்பத்தன்மை பொருந்திய, இயல்பு இலாதார்கண்-குணமில்லாதவர்களிடத்தில், பசைந்த துணையும் - சினேகித்த அளவும், பரிவு ஆம் - துன்பமே ஆம் ; அசைந்த - தளர்ந்த [நல்வழியிற் சேராத], நகையேயும் - பரிகாசத்தையும், வேண்டாத - விரும்பாத, நல் அறிவினார்கண் - நல்ல விவேகிகளிடத்து, பகையேயும்-விரோதமும், பாடு பெறும்-பெருமையை அடையும், எ-று.

அயோக்கியரிடத்தில் நேசம் கொள்ளக் கொள்ளத் துன்பமே வரும், ஆதலால் அதனினும் யோக்கியரிடத்துப் பகை நல்லது ; ஏனெனில் இப்பகை யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யாதென்பது கருத்து.

நகை — பரிகாசத்துக்கு ஆகுபெயர். பரிகாசத்தினுந் தகாததைக் கொள்ளாமை பெரியோ ரியல்பாதலின் அங்ஙன முரைக்கப்

7. Connection with the base who are devoid of all good disposition will, as far as it extends produce sorrow, while even the enmity with the excellent wise, who will not do what is wrong even in sport, will bring on its due greatness.

பட்டது. அசைந்த-தகாதவைகள் ; நடுக்கம் எனப்பொருள்கொண்டு, நல்லறிவினார் தீச்செயல்செய்ய நடுங்குவரென்றுங் கூறலாம். நகையேயும் - மகிழ்ச்சியிலும், என உரைப்பாருமுண்டு. பாடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் ; பகையின் பின் உளதாகும் பயனைக்குறித்த லால், தொழிலாகுபெயர். ஏ - பிரிநிலை. (எ)

மெல்லிய நல்லாருண் மென்மை யதுவிறந்
தொன்னாருட் கூற்றுட்கு முட்குடைமை யெல்லாம்
சலவருட் சாலச் சலமே நலவருள்
நன்மை வரம்பாய் விடல்

(இ-ள்.) மெல் இயல் - மென்மையான குணமுள்ள, நல்லாருள்-பெண்டிற்களிடத்தில், மென்மை - மெதுவாந்தன்மைக்கும், ஒன்னாருள் - சத்துருக்களிடத்து, அது இறந்து - அதைவிட்டு, கூற்று உட்கும் - யமன் பயப்படும்படியான, உட்கு உடைமை - பயப்படுத்துந்தன்மைக்கும், எல்லாம் - எல்லாவிடத்திலும், சலவருள் - வஞ்சகம் பேசுவோரிடத்து, சால - மிகவும், சலமே வஞ்சகம் பேசுவதற்கும், நலவருள் - நற்குணமுடையவரிடத்து, நன்மை - நலமா நடப்பதற்கும், வரம்பு ஆய்விடல் - எல்லையாயிருக்கவேண்டும், எ - து.

அயோக்கியரிடத்து அயோக்கியமாயும் யோக்கியரிடத்து யோக்கியமாயு நடப்பது பெருமை என்பது கருத்து.

வேண்டிக என்றும் செலுத்துக என்றும் வினை வருவித்துத் தனித்தனி வாக்கியமா முடிப்பாருமுளர். ஒன்றார் - தெரிநிலையாகிய மறைவினைப் பெயர் ; ஒன்றென்பதின் மருஉவாகிய ஒன்பகுதி. வரம்பாய் - எல்லையா நின்று, விடல் - செலுத்தவேண்டும் எனவு முரைக்கலாம். சலம் உடையோர் சலவர், நலம் உடையோர் நலவர். 'மெல்லிய நல்லாருண் மென்மை' எனவும் பாடம். விடல் — அல்லீற்று வியங்கோள் வினைமுற்று ; "மக்கட்பதடி யெனல்" என்றாற் போல. [நன் - வினை - சூ - கக - ன் உரையைக்காண்க.] (அ)

கடுக்கி யொருவன் கடுக்குறளை பேசி
மயக்கி விடினு மனப்பிரிப்பொன் றின்றித்

8. The wise will deal with the soft sex as smoothly as their nature deserves ; with their enemies they will on the contrary behave so terribly as to alarm even Yama himself. In dealing with those who are habitually deceitful, they will be more deceitful ; and with the good they will ever be good.

9. They are only the pure-minded who, when confused by the harsh speech and the evil calumny of a person, remain

**துளக்க மிலாதவர் தூய மனத்தார்
விளக்கினு ளொண்குடரே போன்று.**

(இ-ள்.) ஒருவன்—, கடுக்கி - (முகத்தைக்) கடுமையாக்கி, கடுகுறளை பேசி-மிகுந்த கொடுஞ் சொற்களைப் பேசி, மயக்கி விடினும் - மயங்கச் செய்தாலும், மனப்பிரிப்பு ஒன்று இன்றி-மனம் வேறுபடுதல் இஞ்சித்து மில்லாமல், விளக்கினுள் - தீபத்தில், ஒள் சுடரே போன்று - பிரகாசமான சுவாலையை ஒத்து, துளக்கம் இலாதவர் - அசைவு இல்லாதவர், தூய மனத்தார் - சுத்தமான மனமுள்ளவர், எ - று.

கடுக்கி - என்பதில் ககரம் விரித்தலாகக் கொண்டு, விரைய என்றுபொருள் கூறுதலுமாம். ஒன்று என்பது இங்கே அற்பம் என்பதைக் காட்டுகின்றது. விளக்கு என்பதை விளக்குத்தண்டு எனக் கொண்டு தானியாகு பெயராக்கலும் ஒன்று. சுடரே - ஏ உயர்வு சிறப்பு. (கூ)

**முற்றுத்துந் துத்தினை நாளு மறஞ்செய்து
பிற்றுத்துத் துத்துவர் சான்றவர் - அத்துத்து
முக்குற்ற நீக்கி முடியு மளவெல்லாம்
துக்கத்து ணீக்கி விடும்.**

(இ-ள்.) முன் துத்தும் - முந்தி உண்ணும்படியான, துத்தினை - உணவை, நாளும் - தினந்தோறும், அறம் செய்து - (பிறர்க்குக் கொடுத்தலாகிய) தருமமாச் செய்துவிட்டு, பின் துத்து - பின் உண்ணும்படியான (உணவை), துத்துவர் சான்றவர் - புசிப்பவர் பெரியோர் ; அ துத்து-அப்படிச்செய்யு முணவு, முக்குற்றம் நீக்கி-காமம் வெகுளி மயக்கம் என்கிற மூன்று குற்றங்களையும் போக்கி, முடியும் அளவும் - (அவர்) முடியுங்காலம் வரையும், துக்கத்துள் நீக்கிவிடும் - துக்கத்தினின்றும் (அவர்களை) பிரித்துவிடும், எ - று.

முதலில் உண்ணும்படிக்கொண்ட சோற்றைப் பாதேசிகட்குக் கொடுத்துப் பிற்படநின்றதை உண்டு வாழுமவர்க்குச் சாமளவும் துக்கமில்லா திருக்கும்படியான நிலையைத் தரும் ; புண்ணிய முண்டா மென்பதாம்.

steady as the bright flame of a lamp, being neither agitated nor changed in mind.

10. The excellent expend the first portion of their food in charity and then eat what is left. That food will deliver them from the three great (human) faults—lust, anger and delusion—and relieve them of all afflictions to the end of their life.

துத்தம்—து - பகுதி; உம் - பெயரெச்ச விருதி, து - சாரியை, தகரமும் உகரக்கேடும் சந்தி. துத்து — வினையாலணையும்பெயர், உண்ணத்தக்கதென்பது பொருள், து - பகுதி, து - ஒன்றன்பால் விருதி, இடைநிலையின்றி வந்தது. அன்றி, துற்றும் துற்றினை துற்று துற்றுவர் அத்துற்று எனப்பாடங்கொண்டு அப்பொருள் கூறுவது முண்டு; இதில் பகுதி துற்று. துக்கத்துள்—ஏழாம் வேற்றுமையுருபு ௫ - ம் வேற்றுமையில் வந்தது. குற்றம் ஐந்து:— அவிச்சை அகங்காரம் அவா ஆசை கோபம்; இவற்றை முறையே, அவித்யா அஸ்மிதா ராகம் அபிரிவேசம் துவேஷம் என்பர் வடநூலார்; இவையே பஞ்சகிலேச மென்ப. இவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சையிலும், ஆசையில் அவாவும் அடங்குதலால், தமிழ் நூலார் அவிச்சை ஆசை கோபம் எனக்குற்றம் மூன்றென்பர்; “காமம் வெகுளிமயக்க மிவைமூன்றன் - நாமங்கெடக்கெடு நோய்” என்றார் திருவள்ளுவரும். (க0)

உ0-வது. அதிகாரம்.—Chapter XX.

தாளான்மை.—Perseverance.

அதாவது மெய்ம்முயற்சியை ஆளுந்தன்மை. நல்லினத்தைச் சேர்ந்து பெருமை யடைந்தானுக்கு எல்லாக் காரியங்களையும் கைகூட்டுவிப்பது இக்குணம்; ஆதலால் இது பெருமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்குழி
கேள்வ துண்டு கிளைகளோ தஞ்சுப [போல்
வாளாடு கூத்தியர் கண்போற் றடுமாதும்
தாளாளர்க் குண்டோ தவறு.

(இ-ள்.) கோள் - (நீரின்) கொள்கையை, ஆற்ற - பூர்ணமாக, கொள்ளா - கொள்ளமாட்டாத, குளத்தின் கீழ் - ஏரியின் கீழுள்ள, பைங்குழி போல்-பயிரைப் போலே, கேள் ஈவது உண்டு-பந்துக்கள் கொடுப்பதைப் புசித்துக்கொண்டு, கிளைகள் - (கொடுப்பவர்க்கு) உறவினமுறையார், தஞ்சுப - சாவர்; வாள் ஆடு - வாளின்மேல் ஆடுகின்ற, கூத்தியர் - கூத்தாடும் பெண்களுடைய, கண்போல் - கண்ணைப்போல், தடுமாதும் - (அவ்வாட்டத்தின்மேல் கவனமாய்) புடல

1. Those relations who ever subsist on what is given by their kinsmen will perish with them like the paddy nourished by the tank which holds but little water. Will the exertion, of those result in a failure who ever preserve like the watchful eye of the juggler playing on swords?

பெயர்ந்து நிற்கிற, தான் ஆளுக்கு - முயற்சியைக் கையாள்பவர்க்கு, தவறு உண்டோ - காரியம் கைகூடாமற் போவது உண்டாகுமோ, [உண்டாகாது], எ - று.

மிகுந்த நீரைக் கொள்ளமாட்டாத ஏரியின்கீழ்ப் பயிர் அவ்வேரி செழித்திருக்கு மளவும் செழித்திருந்து அது வரண்டால் தானும் சாவதுபோல், யாதொரு முயற்சியுஞ் செய்யாமல் உறவினர் கொடுக்கத் தின்றுகொண்டு காலங் கழிக்குஞ் சோம்பர் அவர் செல்வம் வரளும்போது சாவர். கத்திமேல் ஆடுகிறவன் அவ் வாட்டம் தவறாமலும் அபாயம் வராமலும் ஜாக்கிரதையாய்க் கண்ணை அதன்மேலேயே செலுத்துவதுபோல் காரியத்தில் ஜாக்கிரதையாய் முயற்சி செய்கிறவர்களுக்குக் காரியம் தவறிப்போகமாட்டாது என்பது கருத்து.

பசுமையான கூழ் பைங்கூழ்; அடி அகரம் ஐ ஆய், மற்றவை கெட்டன. துஞ்சுவ துஞ்சுவர் எனவும் பாடமுண்டு. தமிழ் - தம்பித்திருத்தல், அது மாறுதல் தடுமாற்றம். ஆற்ற - வினையெச்சம், ஆற்று - பகுதி. கூழ் - உணவின்பெயர்; அதற்குக்காரணமான பயிரைக்குறித்தலால், காரியவாகு பெயர். கிளைகளோ—ஒ - இரக்கத்தின்கண்வந்தது. வாளாடு என்பதில் வான் என்பதற்கு-ஒளி பொருந்திய என்று கண்ணுக்கு விசேடமாக்கி உரைப்பதும் உண்டு.()

ஆடுகோ டாகு யதரிடை நின்றது உம்

காழ் கொண்ட கண்ணே களிற்றைக்குங் கந்தாகும்

வாழ்தலு மன்ன தகைத்தே யொருவன்றான்

தாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின்.

(இ-ள்.) ஆடு கோடு ஆகி - ஆடுகின்ற கொம்பு ஆகி, அதரிடை - வழியில், நின்றதும் - நின்ற செடியும், காழ் கொண்ட கண்ணே-வயி ரங்கொண்ட போதே, களிற்று அணைக்கும் கந்து ஆகும் - யானையைக் கட்டிம்படியான தறியாகும்; ஒருவன்—, தான் தன்னை—, தாழ்வு இன்றி செயின் - தாழ்ச்சியில்லா திருக்கும்படி (முயற்சி) செய்தால், வாழ்தலும் - (அவனுடைய) வாழ்வும், அன்ன தகைத்தே - அப்படிப்பட்ட தன்மையுடையதே ஆகும், எ - று.

அதரிடை நின்றது என்றதால் வளர்ப்பாரின்றி வளர்ந்த தென்பது கருத்து. களிற்று ஆண்பாற் பெயர் “வேழக்குரித்தே விதந்துகளி மென்றல்” என்பது தொல்காப்பியம். கந்து ஸ்கந்த மென்பதன்றி

2. Even the slender stem of trees which stood trembling on the way-side, may when grown sufficiently strong become fit to serve as a post for tying an elephant. Life is also of a like nature, if a man would only make himself free from lowness.

ரிபு. “காழ்கொண்டக்கண்” என்றும்பாடம்; அப்போது கண் எதிர்
கால வினையெச்ச விசுதி. அளபெடை இன்னிசைக்கு வந்தது. ஏகா
ரம் இரண்டும் தேற்றம். (உ)

உறுபுலி யூனிரை யின்றி யொருநாள்
சிறுதேரை பற்றியுந் தின்னும் - அறிவினூல்
காற்றொழி லென்று கருதற்க கையினூல்
மேற்றொழி லு மாங்கே மிகும்.

(இ-ள்.) உறு புலி-பெரியபுலி, ஊன் இரை இன்றி - மாமிசமா
கிய உணவு இல்லாமல், ஒருநாள்—, சிறுதேரை - சிறிய தவனையை,
பற்றியும் தின்னும்-பிடித்துப் புசிக்கும்; (ஆனதுபற்றி) அறிவினூல்—
கால் தொழில் என்று - அற்பச் செய்கையென்று, கருதற்க-நினைக்க
வேண்டாம்; கையினூல்-முயற்சியால், மேல் தொழிலும் - மேலான
செய்கையும், ஆங்கே மிகும் - அப்படியே மேம்படும், எ-று.

புலியும் ஒருசமயத்தில் தேரையைத் தின்னும்படி நேரிடும்; ஆத
லால் நாமும் சமயத்துக்கு ஏற்றபடி ஒரு அற்பகாரியஞ் செய்யவந்
தால் அதை அற்பம் என்று நினையாமல் முயன்றால் மேலானகாரியம்
அப்படியே கைகூடு மென்பதாம்.

பற்றியும் என்கிற உம்மை எச்சப்பொருளோடு இழிவுசிறப்பு
மாம்; பற்றித்தின்பது முண்டு என்றபடி. கால் - அறிவின் சிறுமை
யையும், கை-அறிவின் மிகுதியையும், உணத்தவந்த குறிப்புச்சொல்.
கருதற்க - எதிர்மறை வியங்கோள். ஆங்கே - ஏ - பிரிநிலை. (ங)

இசையா தெனினு மியற்றியோ ராற்றூல்
அசையாது நிற்பதா மாண்மை - இசையுங்கால்
கண்ட றிரையலைக்குங் கானல் தண்ணீர்ப்ப
பெண்டிருந் வாழாரோ மற்று.

(இ - ள்.) கண்டல் - முள்ளிச்செடியை, [அல்லது தாழஞ்செடி
களை], திரை - அலைகள், அலைக்கும் - அலையச்செய்கின்ற, கானல் -

3 The strong tiger, will if it be without prey for a single
day even catch a small frog and eat it. Do not therefore despise
small things; even great matters will by exertion be gradually
achieved.

4. O lord of the cool shore where in the salt pans the
waves dash against thazhai trees! Though a person may think
within himself that a certain matter may not succeed, if he still
pursues it with unswerving labour, it is perseverance. When
things are easily attainable will not even women succeed in
their undertakings?

உப்பளமுள்ள, தண்ணீர் - குளிர்த்தியான கடற்றுறையுடைய பாண்டியனே!, இசையாது எனினும் - கூடாமற்போனாலும், ஓர் ஆற்றான் இயற்றி - ஒரு வழியினால் செய்து, அசையாது நிற்பது - மனம் சலியாமலிருப்பது, ஆண்மை ஆம் - ஆண் தன்மையாம்; இசையுங்கால் - கூடினால், பெண்டிரும் வாழாரோ - பெண்பிள்ளைகளும் மேன்மை அடைய மாட்டார்களோ?, எ-து. மற்று-அசை.

சுலபமாய் ஒருகாரியம் கைகூடினால் பெண்பிள்ளைகளும் அதைச் செய்து மேன்மை பெறலாம். இசையாத காரியத்தை எப்படியாகிலும் செய்து அந்த வருத்தத்துக்காக மனஞ் சலியாமலிருப்பது தான் ஆண்குணம் என்பது கருத்து.

ஆண்மை இதில் மை - தன்மையை யுணர்த்தினது. கானல் - கடற்கரைச் சோலையுமாம். அம் - சாரியை, அழகைக் குறிக்கு முரிச் சொல்லுமாம். “அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் - பெருமை முயற்சி தரும்” என்றார் தேவரும். (ச)

நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுந்
சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லைத்-தொல்சிறப்பின்
ஒன்பொரு ளொன்றோ தவங்கல்வி யாள்வினை
என்றிவற்று னாகும் குலம்.

(இ - ள்.) நல்ல குலம் என்றும் தீய குலம் என்றும்—, (சொல்வது) சொல் அளவு அல்லால் - சொல் மாத்திரையா யிருக்கின்ற தல்லாமல், பொருள் இல்லை-ஒரு பொருளையும் உடைத்தாயிருக்கவில்லை; தொல் சிறப்பின் - பழமையான சிறப்பையுடைய, ஒன் பொருள் ஒன்றோ - சுத்தமான பொருளும், தவம் - விரதமும், கல்வி - நூலறிவும், ஆள்வினை - முயற்சியும், என்ற இவற்றால் - என்று சொல்லப்படுகிற இக்குணங்களால், குலம் ஆகும் - நற்குலமென்பது உண்டாகும் எ - து.

இயற்கையாய் நற்குலமென்றுந் தீக்குலமென்று மில்லை; நற்குண நற்செய்கைகளால் நல்லகுல மென்பதும் அவையின்மையால் தீயகுல மென்பதுமாம் என்றதாயிற்று.

தொல் சிறப்பு - படைப்புக்காலந் தொடங்கி யாவரானும் மேன்மையாகக் கூறப்படுவது. பொருளுக்கு ஒண்மையாவது - அறத்தாற்றி நீட்டல். ஒன்றோ என்பது எண்ணிடைச்சொல், அல்லது அது ஒன்றோ, பின் சொல்லப்படும் பிறவும் என வுரைக்கினு மமையும்.

5. To say “He is of good or low caste” has no meaning in itself except in words. Good caste is constituted only by the possession of a hereditary unstained wealth, penance, learning and perseverance.

ஆள்வினையாற் பொருளும், கல்வியாற் றவமும் பெறப்படுமென்பதை யுணர்த்தக் காரிய காரணங்களை எதிர்நிரனிறையாகவைத்ததுணர்க.)

ஆற்றும் துணையு மறிவினையுள்ளடக்கி
ஊக்க முரையா ருணர்வுடையார் - ஊக்க
முறப்பினு லாராயு மொண்மை யுடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப் பட்ட துலகு.

(இ - ள்.) ஆற்றும் துணையும் - 'தாம் ஒரு காரியத்தைச்' செய்து முடிக்குமளவும், அறிவினையுள் அடக்கி - (தமது) அறிவின் திறத் தை வெளிப்படாமல் வைத்து, ஊக்கம் உரையார் - (தமது) மனவ லியை (பிறருக்குச்) சொல்லமாட்டார், உணர்வு உடையார்-விவேக முள்ளவர் ; ஊக்கம் - (பிறர்) மனவலியை, உறுப்பினால் - அவயவங் களி னிலைமையினால், ஆராயும் ஒண்மை உடையார் - ஆராய்ந்து அறி யும்படியான புத்தியுள்ளவர்களது, குறிப்பின்கீழ் - அறிவின் துட் பத்தில், பட்டது உலகு - இருக்கின்றது உலகு, எ-று.

புத்திமான்கள் எடுத்தகாரிய முடியுமளவும் முயற்சி செலுத் தும்படியான தமது மனோபலத்தைப் பிறருக்கு வெளியிடார், பிற ருடைய மனோபலத்தையோ அவருறுப்புகளிருக்குந் தன்மையாலே யே அறிந்து கொள்ளுவர். ஆதலால் உலகமெல்லாம் அப்படிப்பட்ட உவருடைய குறிப்பிலடங்கியிருக்கின்றதென்பது கருத்து.

ஊக்கம் - தொழிற்பெயர் ; ஊக்கு - பகுதி. ஊக்கத்தை உறுப் பினு லாராய்வதை “ அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங் - கடுத்தது காட்டு முகம்.” “பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக் குங் கண்ணின்-வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்” என்பவற்றையுணர்க. ஒண்மை - விளக்கம், புத்திக்கு ஆகுபெயர். ஊக்க முரையாரும் உணர்வுடையாரும் ஒண்மையுடையாரு மானவர்களுடைய என ஒரே வாக்கியமாகவு முரைக்கலாம். குறிப்பின்கீழ்—கீழ் - ஏழனுருபு. குறிப்பு - குறிப்பாலேவுங் குற்றேவல், என்று பொருள் கோடலு முண்டு.

(சு)

சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை

மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்குக்

6. The wise will not till their undertakings are accomplished, speak of their own abilities but will keep them to themselves. The world is accordingly in the command of those wise men who are able to ascertain the capabilities of others by their very demeanour or deportment.

7. The falling root of the banjan tree supports it as a strong post, when it is eaten up by white ants; so will the

குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற
புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

(இ - ள்.) சிதலை - திணப்பட்ட - கறையானாலே தின்னப் பட்ட, ஆல மரத்தை—, மதலை ஆய் - தாங்குந் தூணாய், அதன்வீழ்—அந்த ஆலின்வீழ், ஊன்றி ஆங்கு - தாங்கினும்போல, தந்தைகண் குதலைமை தோன்றின் - பிதாவினிடத்தில் தளர்ச்சி உண்டானால், தான் பெற்ற புதல்வன் - அவன் பெற்ற மகன், மறைப்ப - மறைப்பதனால், கெடும் - போய்விடும், எ-று.

செல்லெரித்து வீழ்ந்துபோகத்தக்க ஆலமரத்தை அதன் வீழ் தாங்கிக் கொண்டதுபோல் பிதாசெய்யுங் காரியத்துக்கு நேரிடும் தளர்ச்சியை மகன் முயற்சியால் போக்கவேண்டு மென்றபடி.

ஆல் மரம்—இடையில் அம் சாரியை வந்தது. மதலை—மகனுக்கும் தூணுக்கும் சிலேடை. வீழ் - விழுது ; விழுந்துள்ளது ; கருத்தாப் பொருள் விசுதி புணர்ந்துகெட்ட பெயர். குதலமை - மழலைச் சொல்லின் ஈன்மை ; ஈண்டு அறியாமைக்காயிற்று. ஊன்றினால் என்பது ஊன்றி எனத் திரிந்தது. இச்செய்யுள் தன்னையே யன்றித் தன் முன்னோரையும் பெருமை படுத்தவல்ல முயற்சியின் பெருமை கூறியதாம். (எ)

ஈனமாயில்லிருந் தின்றி விளியினும்
மானந் தலைவருவ செய்பவோ - யானே
வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றாள்
அரிமா மதுகையவர்.

(இ - ள்.) யானே வரி முகம் - யானையினது புள்ளியுள்ள முகத்தை, புண்படுக்கும் - புண்படச் செய்யும்படியான, வள் உகிர் - கூர்மையான நகங்களும், நோன் தாள் - வலிமையுள்ள பாதங்களும் (உள்ள), அரிமா - சிங்கத்தைப்போன்ற, மதுகையவர் - வீரமுள்ள வர்கள், ஈனம் ஆய் - தாழ்ச்சியுண்டாகி, இல் இருந்து - வீட்டிலிருந்து, இன்றி - ஒரு பொருளுமில்லாமல், விளியினும் - சாம்படி கேரிட்டாலும், மானம் தலை வருவ - குற்றம் தம்மிடத்து வரும்படியான காரியங்களை, செய்பவோ - செய்வார்களோ, [செய்வார்கள்,] எ-று.

imbecility of the father be congealed by the ability of the son he begot.

8. Though they should die meanly not having anything in their house, will they do things fitted to bring down disgrace upon their own heads, who have the strength of the line possessed of powerful paws and strong claws which make sore the lined face of the elephant ?

நல்ல சாமர்த்திய முள்ளவர்கள் ஒருகால் தங்கள் முயற்சி இடையூறுற்றுக் காரிய முடியாமல் சாம்படி நேர்ந்தாலும் பொறுத்திருந்து அம்முயற்சியை மறுபடியும் கைகூடப் பார்ப்பார்களேயன்றித் தாழ்வான காரியங்களைச் செய்யமாட்டார் என்பது கருத்து.

ஈனம் - இன்மையின்மேற்று. செய்ப—பலர்பால் வினைமுற்று, எதிர்காலம்; [வினை - சூ - அ, பத - சூ - கஅ.] ஓகாரம்—எதிர்மறை. உபமேயத்தில் 'இல்லிருந்து இன்றி விளியினும், என்பதற்கிணங்க, உபமானத்தில் குகையிலிருந்து உணவின்றி இறக்கினும் என்றும்; உவமையில் 'வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றாள்' என்றதற்கேற்க உபமேயத்தில், அருமுயற்சிசெய்து ஒருகாசியத்தை முடிக்குங் கூரறிவும் அதற்குரிய தக்க உபாயமும் உடையாரென்றும், விரித்து நயமுணர்க. (அ).

தீங்கரும் பின்ற திரள்கா லுனையலரி
தேங்கமழ் நாற்ற மிழந்தாஅங் - கோங்கும்
உயர்குடி யுட்பிறப்பி னென்னும் பெயர்பொறிக்கும்
பேராண்மை யில்லாக் கடை.

(இ - ள்.) தீம் கரும்பு ஈன்ற - மதுரமான கரும்பு பெற்ற, திரள்கால் - திரண்ட தாண்டுகடைய, உளை - குதிரை முதலியவற்றின் பிடர் மயிர்போல் (கற்றையாகிய), அலரி - பூவானது, தேம் கமழ்நாற்றம் - இனிமையாய்ப் பரிமளிக்கும் சுகந்தத்தை, இகழ்ந்தது ஆங்கு - இகழ்ந்ததுபோல், ஒங்கும் உயர் குடியுள் - பேர்பெற்ற மேலான குலத்தில், பிறப்பின் - பிறந்ததனால், பேர் பொறிக்கும் - பேர் எழுதும் படியான, பேர் ஆண்மை-மிகுந்த சாமர்த்தியம் [அதாவது முயற்சி], இல்லாக் கடை - இல்லாமற்போனால், என் ஆம்—என்ன (சிறப்பு) உண்டாம், எ-து.

கரும்பிற் பிறந்தும் அதன் துனியிலுள்ள பூங்கொழுந்துக்குச் சிறப்பில்லை போல மேற்குலத்திற் பிறந்தாலும் முயற்சி யில்லையாயின் சிறப்பில்லை என்பதாம்.

திரல்காலுனை என்றது பூவிற்கு விசேடம். மெதுவாய்ச்செறிந்து குஞ்சம்போலிருக்குந் தன்மையால் உளை உவமானமாயிற்று. அலரி—அலர் - பகுதி, இ - கர்த்தாவைக்காட்டும் விசுதி. பிறப்பின்—தொழிற்பெயர், ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருள். பேராண்மை - அரு

9. The hair-like round-shaped flower of the sugar cane is devoid of a fragrant odour; even so, what will be the good of being born in a high and lofty family, if there be not that perseverance which can carve out a name for its possessor.

மையாகிய முயற்சிகளைச் செய்தல் ; இதனை, “நயக்கும் பேராண்மை யொன்றே நாட்டிய வருமைசெய்தல்” என்னுந்ரிசுண்டாலுணர்க்.

பெருமுத் தரையர் பெரிதுவந் தீயும்
கருணைச்சோ றூர்வர் கயவர் - கருணையை
பேருமறியார் நனிவிரும்பு தாளாண்மை
நீரு மமிழ்தாய் விடும்.

(இள.) பெரு - பெரிய, முத்தரையர் - முத்தரையரென்பவர், பெரிது உவந்து - மிகவும் சந்தோஷித்து, ஈயும் - கொடுக்கிற, கருணை சோறு - பொரிக்கறியோடு கூடிய சோற்றை, கயவர் - மூடர், [யா தொரு முயற்சியுஞ் செய்யுந் திறனில்லாதவர்], ஆர்வர்-உண்பார்கள்; கருணையை பேரும் அறியார் - பொரிக்கறியின் பேரையும் அறியாதவருடைய, நனி விரும்பு தாளாண்மை - மிகவும் விரும்பத்தக்க முயற்சியாலுண்டாகிற, நீரும்—, அமிழ்து ஆய்விடும் - (அவர்க்கு) அமிர்தம் போலாகும், எ-று.

முத்தரையர் என்பவர் ஒருவர் பூர்வத்தில் பலருக்கும் நல்ல சோதிட்டுக்கொண் டிருந்தார்போலும், யாதொருமுயற்சியும் செய்ய மாட்டாத சோம்பேறிகள் அதனையுண்டு மகிழ்ந்தார்கள். அது தகுதியன்று. உயந்த ஊணின்பேரையும் அறியாத சிலர் தமது முயற்சியால் கூழ்நீரைக் கொண்டாலும் அதுவே தகுதி. அவர்களுக்குத் திருத்தியையும் பெருமையையும் தருவதனால் அமிர்தத்தோடு ஒப்பிடப்பட்டது.

பெருமுத்தரையர் என்பார் ஸ்ரீரங்கத்துக்குச்சமீபமான முத்தரசு நல்லூரில் அரசுபுரிந்தவரென்றும், அவர் அரசுநாதருக்கு முத்துக்களாலாகிய குடைசாமரைமுதலிய சின்னங்களைச் சமர்ப்பித்து வழிபட்டனரென்றும் ஐதிகியமுண்டு. அவரைச்சுட்டியே இப்பாடல் பிறந்ததாகக் கூறுவாருமுளர். இந்நூலாசிரியர் காலம்போலும் அவர்காலமும். அன்றி பெருமுத்தரையர்-பெரியமூன்று நாட்டுத்தலைவரான சேரசோழ பாண்டியரெனவும், பெருமுத்து அரையர் - பெரியமுத்துக்களையுடைய பாண்டியரெனவும் கூறுவது முண்டு. கயவர்—கயம் - பகுதி, உரிச்சொல், அர் - விகுதி.கருணை—வேற்றுமைமயக்கம். அல்லது கருணையைப் பேரினாலு மறியாதவர் என்றவுங் கொள்ளலாம். இது மற்றவைக்கு உபலக்கணம். தாளாண்மை—மூன்றனுருபு தொக்கது.

10. The base will eat the curry and boiled rice given with much pleasure by the rich Moothariar. Even water procured by the earnest perseverance of those who do not know even the name of curry will be ambrosia to them.

இவ்வளவால் முன்கூறிய பெருமைக்கும் மேன்மைக்கும் தாளாண்மை முக்கிய காரணமென அதன் சொருபமும் பயனும் அஃதில்லாமையா விழிவும் விளக்கப்பட்டன. (க0)

உக - வது அதிகாரம்.—Chapter XXI.

சுற்றத்தழால்.—The union of relations.

அதாவது:— உறவினரை நீங்காமல் தழுவுதல். சுற்றம் - பிறப்பு முறையாலாகிய இயற்கை நட்பும், முன்செய்த உதவி பற்றிவரும் செயற்கை நட்புமுடையார். சுற்றம் - சுபாசுபங்களில் ஒருவனைச்சுற்றி நிற்குங்காரணத்தான் வந்தபெயர்; சுற்று - பகுதி, அம் - கர்த்தாப் பொருள்விசுவதி. தழால் - தழுவுதல்; தொழிற்பெயர்; தழுவு - பகுதி, ஆல் - தொழிற்பெயர் விசுவதி. தாளாண்மையால் வந்த பொருளைக்கொண்டு சுற்றங்கனையோம்புதல் தலையாயதென்றுணர்த்துவான் தாளாண்மையின் பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

வயாவும் வருத்தமு மீன்றக்கா னோவும்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅன்
கசாஅத்தா னுற்ற வருத்த முசாஅத்தன்
கேளிரைக் காணக் கெடும்.

(இ-ள்.) வயாவும் - கர்ப்பம் தரித்திருப்பதினாலுண்டான நோவையும், வருத்தமும் - (அதுபற்றிவரும் பல) துன்பங்களையும், ஈன்றக்கால் நோவும்-கருவுயிர்க்குங்கால் உண்டாகும் நோவையும், கவான் மகன் கண்டு - தொடைமேல் மகனைக்கண்டு, தாய்—, மறந்து ஆங்கு - மறந்துபோனும் போல், அசா - தளர்ச்சியால், தான் உற்ற வருத்தம்-தான் அடைந்த துன்பம், உசா - (கேடும்) விசாரணைசெய்யுந் தன்மையுள்ள, தன் கேளிரை காண - தன் சுற்றத்தாரைப் பார்க்கையில், கெடும் - நீங்கும், எ-று.

வயா - கருப்பம்; ஈண்டு தன்னாலாய வருத்தத்திற்கானமையால் காரணவாகுபெயர். ஈன்றக்கால் என்கிற வினையெச்சம் நிகழ்காலத்திற்குக் கொள்ளப்பட்டது. அசா—முதலிலைத்தொழிற்பெயர். அளபெடைகள் பாட்டினோசை நிறைக்க வந்தன. உபமானம் உப

1. As a mother forgets the pains and troubles she suffered during pregnancy and child-birth when she sees her infant in her lap, so the distress a man suffers from poverty and other misfortune disappears on seeing his inquiring relatives.

மேயம் உவமஉருபு பொதுத்தன்மை இந்நான்கு மமைந்திருத்தலால் முற்றுமைமயணி. (க)

அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லாம்
நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கிப் - பழுமரம்போல்
பல்லார் பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லான் மகற்குக் கடன்.

(இ-ள்.) அழல் மண்டு போழ்தின் - வெப்பம் நெருங்கினகாலத்தில், [கோடைகாலத்தில்], அடைந்தவர்கட்கு எல்லாம் - (தன்னிடம்) சேர்ந்தவர்களுக் கெல்லாம், நிழல் மரம் போல்-நிழலைத்தருகிற மரத்தைப்போலே, நேர் ஒப்ப - ஒருசமமர்க, தாங்கி - காத்து, பழு பரம் போல் - பழுத்த மரத்தைப்போலே, பல்லார் பயன் துய்ப்ப - பலரும் பிரயோசனம் அனுபவிக்கும்படி, தான் வருந்தி வாழ்வதே - தான் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டாயினும் சிவித்திருப்பதே, நல் ஆண் மகற்கு - நற்குணமுள்ள ஆண்பிள்ளைகளுக்கு, கடன் - முறைமையாகும், ஏ-று.

பயன், கடன் என்பன பயம் கடம் என்பவற்றின் ஈற்றுப்போலி. போழ்து—பொழுதின் விகாரம். வருந்தி என்பதோடு இழிவு சிறப்புமமை வருவிக்கப்பட்டது. நல் ஆண் மகன், என்பதை, நல் ஆள் மகன் என்றும், நல்லாள் மகன் என்றும் கண்ணழித்துப் பொருள் படுத்தலுக் கூடும். ஏகாரம்—தேற்றம். (உ)

அடுக்கன் மலைநாட தற்சேர்ந் தவரை
எடுக்கல மென்னார் பெரியோர் - அடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல காய்ப்பினு மில்லையே
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு.

(இ - ள்.) அடுக்கல் மலை நாட - அடுக்கடுக்கான மலைகள் பொருந்தின நாட்டை யுடையவனே!, பெரியோர்—, தற்சேர்ந்தவரை - தம்மைச் சேர்ந்தவர்களை, எடுக்கலம் - தாங்கமாட்டோம், என்னார் - என்று சொல்லமாட்டார்; வன் காய் பல பல - வன்மையான அநேகங்

2. To support relatives like the tree that gives shade to those who approach it during the heat of the sun, and to live though with discomfort to himself, allowing them to eat out of his labour, like the fruit tree which supports many by its ripe fruits are the duties of a good man.

3. O lord of the piled-up hills! The great will not say of their relatives "we cannot support them." Though unripe fruits be produced in large numbers and very closely upon a tree, there is not a single branch which cannot bear them.

காய்கள், அடுத்து அடுத்து காய்ப்பினும் - சேர்ந்து சேர்ந்து அல்லது கிட்டக் கிட்டக் காய்த்தாலும், (ஒருமரத்தில்) தன் காய் பொறுக்க லா கொம்பு - தன் காய்களைப்பொறுக்கமாட்டாத கிளை, இல்லை - இல்லையே, எ-று.

எத்தனை கனமான காய்கள் காய்த்தாலும் மரத்துக்கிளை பொறுப்பதுபோல் தம்மை யடுத்தவரைப் பெரியோர் காப்பர் என்றபடி.

அடுக்கன்மலை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. அடுத்தடுத்து - இவ்வடுக்கு இடைவிடாமைப் பொருளது. பலபல - இது மிகுதிப்பொருட்டு. எடுக்கலம் - தன்மைப் பன்மை யெதிர்மறை வினைமுற்று, எடு - பகுதி, கு - சாரியை, அல் - எதிர்மறை விசுதி, அம் - தன்மைப் பன்மை விசுதி. பொறுக்கலா என்னும் பெயரெச்சத்தையும் இவ்வாறே பகுத்துக்கொள்க. தம்சேர்ந்தவர் என்பதை ஒரு சொல்லாகக் கொள்ளல்வேண்டும். உபமானத்தினுற்றலால், தம் வருத்தத்தைநோக்கார் என்பது பெறப்படும். எடுத்துக்காட்டு வமையணி. (௩)

உலகறியத் தீரக் கலப்பினு நில்லா
சிலபகலாஞ் சிற்றினத்தார் கேண்மை - நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தால்
ஒங்க மிலாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) உலகு அறிய - உலகத்தார் அறியும்படி, தீர கலப்பினும் - திடமாகச் சேர்ந்தாலும், சிறு இனத்தார் கேண்மை - அற்பருடைய உறவு, நில்லா - நிலைபெறாமல், சில பகல் ஆம் - சொற்பகாலமிருப்பதேயாம்; ஒங்கம் இலாளர் தொடர்பு - குணக்குறைவு இல்லாதவருடைய உறவு, நிலை திரியா நிற்கும் - தமது நிலையினின்றும் மாறாமலிருக்கின்ற, பெரியோர் - நெறி அடைய - நன்னெறி [மோகனம்] அடையும்படி, நின்ற அனைத்து - யோகநிலையிலே நின்றும் போலாம், [தவறிப்போகாமல் நீடித்து நின்று பயன்படுமென்பது கருத்து.] எ-று.

ஒங்கம் - தொழிற்பெயர்; ஒல்கு - பகுதி, அம் - விசுதி, லகரம் திரிந்தது விகாரம். ஆல் - அசை. உவமையணி. (௪)

4. Though they contract a very close friendship in the sight of the world, yet the friendship of the base will be of very short duration, while the amity of those of spotless disposition will be as enduring as the perseverance of the unswerving great which is enduring until they have realized their hopes of heaven.

இன்ன ரிணைய ரெமர்பிற ரென்னுஞ்சொல்
என்ன மிலரா மியல்பினால் - துன்னித்
தொலைமக்க டின்பந்தீர்ப் பாரேயார்மாட்டும்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

(இ-ள்.) இன்னர் - இவர், இணையர் - இப்படிப்பட்டவர், எமர் - எம்மவர், [உறவினர்], பிறர் - உறவில்லாதவர், என்னும் சொல்-என்ற சொல்லுதிறபேச்சு, என்னும் - ஏதாகிலும், இலர் ஆம் - இல்லாதவராகிய, இயல்பினால் - தன்மையால், துன்னி - சேர்ந்து, தொலைமக்கள் - தளர்ந்த மனிதருடைய, துன்பம் தீர்ப்பார் - சங்கடத்தை நீக்குவார்கள், யார்மாட்டும் - எவரிடத்தும், தலை மக்கள் ஆகல் பாலார் - மேன்மக்களாகும் தன்மையுடையவர்கள், எ-று.

எங்கும் மேன்மக்களென்று சொல்லத்தக்கவர் நன்மை தீமைகளையும் உறவு உறவின்மைகளையும் நாடாமலே சேர்ந்து துன்புற்றவர்களுடைய துன்பங்களைத் தீர்ப்பார் என்பது கருத்து.

ஆகற்பாலார்—எழுவாய்; தீர்ப்பாரே — பயனிலை. ஏகாரம் - தேற்றம். துன்பம் தீர்ப்பார்—எழுவாய், தலைமக்களாகப் பாலார்—பயனிலை என்னவுமாம்; அப்போது ஏகாரம் பிரிநிலை. தொலை மக்கள்—தொலை - வினைத்தொகை, செல்வம் தொலைந்த மக்கள் என்பதாம். இன்னர்—இன் இடைச்சொல் பகுதி, அர் - விசுதி. இணையரில் ஐ - சாரியை. பிறர்—ரகரவொற்று விசுதி. என் என்பது இடைக்குறையான எவனென்னும் குறிப்பு முற்றாலாகிய பெயர். (ரு)

பொற்கலத்துப் பெயத புலியுகிர் வான்புழுக்கல்
அக்காரம் பாலே. டமரார்கைத் துண்டலின்
உப்பிலிப் புற்கை யுயிர்போற் கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத் தானு மினிது.

(இ - ள்.) பொன் கலத்தில் பெய்த - பொற்பாத்திரத்திலே இட்ட, புலி உகிர் வான் புழுக்கல் - புலி நகம்போலே வெண்மையான சோற்றை, அக்காரம் பாலோடு - சக்கரை பால்களோடு, அமரார் கைத்து - அன்பில்லாருடைய கையிலிருந்து, உண்டலின் - உண்

5. Those who making no distinction of persons relations and strangers, and being actuated by their own natural feelings, seek out and relieve all those who are afflicted by misfortune will be regarded by every one as pre-eminently worthy.

6. It is sweeter to take the pap of grass-seed meal without salt, offered in any kind of vessel by relatives who are as dear as life, than to eat on a golden dish rice white as the tiger's claws, mixed with sugar and milk and given by the unkindly.

பதைப்பார்க்கிலும், உப்பு இலி - உப்பு இல்லாத, புழ்கை - புல்லரி சிக்கூழை உயிர் போல் கிளைஞர்மாட்டு - உயிரையொத்த பந்துக்க ளிடத்தில், எக்கலத்தானும் - எந்தப்பாத்திரத்திலாகிலும் (உண்பது), இனிது - இனிப்பாகும், எ-று.

வான்புழுக்கல் என்பதை வால்புழுக்கல் எனப்பிரித்து வெள்ளிய அன்னம் எனக் கோடலுமாம்; அகன்புனல் என்பதுபோல, புழுக் கல் - தொழிலாகுபெயர். இனி, அல் செயப்படு பொருளெனினுந் தவறுது. அக்காரம் பால் - உம்மைத்தொகை. அக்காரம் - இக்ஷ-ஸாரம் என்பதன் றிரிபென்பர்; இது பின்பு அதன் காரியமான சருக்கரைக்கு வந்தது. அமரார் - எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர். கைத்து - ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை, து - சாரியை, அல்லது கைத்து - கையினிடத்துள்ளதாகிய, புழுக்கல் எனவுங் கூட்டலாம். 'அமரர்கைத்து' என்றும்பாடம்; அப்போது தேவர்கள் கையிலிருந்து என்று பொருள். இலி - இல்லாதது; இ - பெயர்விகுதி; ஒன் றன்பாலுக்கு வந்தது; நாற்காலி என்பதிற்போல். போல் - வினைத் தொகை. காலத்தான் - ஆன் - இடப்பொருள். (சு)

நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருணை வேம்பாகும் - கேளாய்
அபரானப் போழ்தி னடகிடுவ ரேனும்
தமராயார் மாட்டே யினிது.

(இ - ள்.) நாள்வாய் பெறினும் - காலத்திலே பெற்றாலும், தம்-தம்மை, நள்ளாதார் இல்லத்து - நேசியாதவருடைய வீட்டில், வேளாண்மை - உபகாரமாகக் கொடுக்கப்பட்ட, வெம் கருணை - விரும்பத்தக்க பொரிக்கறியுணவும், வேம்பு ஆகும் - வேம்புபோல் கைப்பு ஆகும்; கேளாய் - கேள், அபரானப்போழ்தின் - பிற்பகற்காலத்து, அடகு இடுவர் ஏனும் - இலைக்கறியை இட்டாராயினும், தமர் ஆயார் மாட்டே - தம்மவரா யிருப்பவரிடத்திலேயே, இனிது - (உண்ணும் உணவு) இனிப்பாகும், எ - று.

இங்கே தமர் என்பது நேசுக்கு முறவினர்க்கு ஆம். நாள்வாய் - வாய் - ஏழனுருபு. நாள் முற்கலை யுணர்த்திற்று; நள்ளாதார் - நள் பகுதி, ஆ - எதிர்மறைவிகுதி, ள் - சந்தி, ஆர் - பலர்பால் விகுதி, தகரம் - எழுத்துப்பேறு. வெங்கருணை - உஷ்ணத்தோடு கூடிய பொ

7. The desirable, fried curry, though had at the due time in the house of those who are not friends, will be as unpalatable as the margosa seed. Hear, a curry of greens, though given in the evening, will be delicious only when, served up by relatives

நிக்கறியுமாம். வேம்பு - சினையாகுபெயர். அபரானம் — அபராஹ்
என்னும் ஆரியமொழித்திரிபு; அபர - பிற்பட்டது, அஹ் - பகல்,
பகலின் பிற்பட்ட பாகம் என மாறி யியைந்தது. (எ)

முட்டிகை போல முனியாது வைகலும்
கொட்டியுண் பாருங் குறடுபோற் கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவரே
நட்டா ரெனப்படு வார்.

(இ - ள்.) முட்டிகை போல - சம்மட்டியைப்போலே, முனி
யாது - வெறுக்காம லிருக்கும்படி, வைகலும் - நாள்தோறும், கொ
ட்டி - பதப்படுத்தி, உண்பாரும் - (ஒருவர் சோற்றை) உண்கிறவர்க
ளும், (கால்ம் வாய்த்தால்) குறடுபோல் - பற்றுக் குறட்டைப்போல்,
கைவிடுவர் - விட்டு நீங்குவர்; நட்டார் எனப்படுவார் - அன்புள்ள
உறவின றென்னப்பட்டவர்கள், சுட்டு கோல் போல - உலையாணிக்
கோலைப்போலே, எரியும் புகுவர் - (உறவினர்க்குத் துன்பநேர்ந்த
போது அவரோடு) நெருப்பிலேயும் விழுவர், எ - று.

சம்மட்டி இரும்பைக்கொட்டிப் பதமாக்குவதுபோல் ஒருவனைத்
தனக்கு இதஞ்செய்யும்படி வசப்படுத்தி யுண்பார் என்பதாம்.

கொட்டிதல் - அடித்தல், பதமாக்குதலுக்கு ஆயிற்று. குறடு -
கொல்லனுடைய ஓராயுதம். சுட்டுக்கோல் - சுட்டுதலையுடைய கோல்
எனவிரியும். முதனிலைத் தொழிற்பெயர், நட்டார்-உறவினர், இதில்
நள் பகுதி; புதைத்தல் என்னும் பொருளில் நடு பகுதி, இது பகுதி
இரட்டி இறந்தகாலங்காட்டும். (அ)

நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ - இறுமளவும்
இன்புறுவ தின்புற் றெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறுக் கால்.

8. Even those who have in consequence of their kindly
attention been daily entertained by another, without reluctance
will forsake him just as the tongs leave the iron on entering the
fire; but those who are truly worthy of being called friends
will adhere to him in distress as the rod by which it is turned
enters with it even the forge.

9. O thou who art adorned with cool fragrant garlands!
If friends enjoying the prosperity of those to whom they are
attached until their death, do not also partake of their sufferings
during adversity, is there any good which they can do to them
in the next world?

(இ - ள்.) நறு மலர் தண் கோதாய் - சுகந்தமான பூச்சூட்டிய குளிரந்த கூந்தலுடையவளே! நட்டார் - நேசித்தவர், நட்டார்க்கு - நேசித்தவர்க்கு, இறும் அளவும் - சாகும்வரையும், அவரோடு - அந்த நட்டாரோடு, இன்பு உறவ இன்பு உற்று - இன்பப்படுமவைகளை இன்பப்பட்டு, எழீஇ - நடந்து; துன்பு உறவ துன்பு உறாக்கால் - துன்பப்படுமவைகளைத் துன்பப்படாமற்போனால், மறுமையும் - மறு பிறப்பிலாகிலும், செய்வது ஒன்று உண்டோ - செய்யத்தக்க நற்காசியம் வேறென்று இருக்கிறதோ, [இல்லை], எ-று.

நட்டார் — சுற்றத்தார் எனக்கொள்க. மறுமையும் என்பதில் உம்மை விகற்பப்பொருளும் எச்சப்பொருளு முடையது. இம்மையிலொன்று மில்லையே மறுமையிலாகிலு முண்டோவென்றால் அதுவுமில்லை என்பது கருத்து.

நட்டார் தம்மை நட்டாரோடு சமமாக இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கவேண்டுமென அவர்களிருக்கவேண்டிய முறைமை கூறப்பட்டது. இன்பு உறவ, துன்பு உறவ, — பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர், இரண்டனுருபு தொக்கது. எழீஇ—எழு - பகுதி. (சு)

விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்

வெருக்குக்கண் வெங்கருளை வேம்பாம்-விருப்புடை தன்போல்வா ரில்லுட் டயங்குநீர்த் தண்புற்கை [த் தன்போ டியைந்த வமிழ்து.

(இ - ள்.) விருப்பு இலார் இல்லத்து - (தன்மேல்) அன்பில்லாதவர்களுடைய வீட்டில், வேறு இருந்து - வேறு யிருந்து, உண்ணும்—, வெருகு கண் - பூனைக்கண்ணைப்போன்ற, வெம் கருளை - விரும்பத்தக்க பொரிக்கறியுணவு, வேம்பு ஆம்—; விருப்பு உடை தன்போல்வார் இல்லுள் - (தன்மேல்) விரும்பமுள்ள தன்னோடொத்தவருடைய வீட்டில், (உண்ணப்படும்) தயங்கு நீர் - தெளிந்த நீரிலே யுள்ள, தண் புற்கை - குளிர்ச்சியான புல்லரிசிக்கூழானது, என்போடு இயைந்த - உடம்பிற்குப் பொருந்தின, அமிழ்து - அமிர்தமாகும், எ - று.

வேறிருத்தலாவது—அன்பிற்குத்தக்க வுபசாரம் பெறாமலிருத்தல். ஒருவித பளபளப்பினால் பூனைக்கண் கருளைக்கு உவமை யா

10. Delicious fried curry bright as the cat's eye, eaten alone in the house of those who love us not, will be as distasteful as the margosa; but the cold water and the pap of grass-seed meal in the house of those who love us and who are like us will be as the nector best suited to our body.

யிற்று. வெருகு என்பதில் ககரம் வேற்றுமைச்சந்தியில் மிக்கது; “நெடிஸோடியிர்த்தொடர்” என்கிற [நன்-உயிர். புணர்-கு-நக.] ன் உரையைக்காண்க. விருப்பு — விரும்பு என்னு முதனிலைத் தொழிற் பெயர் வலிந்தது. அல்லது, தல் விசுதிபுணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் விரும்பென்னும் முதனிலைதிரிந்ததாகக்கொண்டால், விருப்பு முதனிலைத் தொழிற்பெயர். வேம்பு, அமிழ்து,—உவமையாகு பெயர்கள். தனக்கு அவர்கள்மே லுள்ளதுபோல் தன்மேல் அவர்களும் அன்பு கூர்ந்தவரா யிருக்கவேண்டுமென்பது “விருப்புடைத் தன் போல்வர்” என்று சொல்லப்பட்டது. என்பு—உடம்புக்குச் சினை யாகுபெயர்; “என்பு முரியர் பிறர்க்கு”. என்பது காண்க. (௧௦)

௨௨ - வது அதிகாரம்.—Chapter XXII.

நட்பாராய்தல்.—The choice of friends.

அதாவது சிறந்த இலக்கணமுடைய சிநேகிதரை இன்னொன்று ஆராய்ந்தறிதல். ஒருவனுக்கு இன்பதுன்பங்கள் நேருங்கால்வந்து உறவினர்போல உதவுவார் நண்பர் எனப்படுவாராதலால், இது சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது. நட்பு - தொழிற்பெயர். நன் - பகுதி; நட்புடையார்க்குத் தொழிலாகுபெயர்.

கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ் ஞான்று குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே - குருத்திற் [ம்
கெதிர்செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ வென்றும்
மதுர மிலாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) கருத்து உணர்ந்து - (நூல்களின்) உட்பொருளை அறிந்து, கற்று அறிந்தார் கேண்மை - படித்தெடுத்தவரோடு கொண்ட சிநேகம், எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும், குருத்தின் கரும்பு தின்றது அற்று - குருத்திலிருந்து கரும்பைத்தின்றும்போலும்; என்றும் - எக்காலத்தும், மதுரம் இலாளர் தொடர்பு - (கல்வியறிவாகிய) இனிப்பில்லாதவரோடு கொண்ட சிநேகம், குருத்திற்கு—, எதிர் செல் - எதிர்செல்லும்படியாக, [அடியிலிருந்து என்கிறபடி], தின்று அன்னைதகைத்து - தின்றும்போலிருக்கிற குணமுள்ளது, ஏ-று. அரோ - அசை.

1. Friendship with the wise whose intelligence divines our thoughts, is like eating the sugar-cane from the top; but connection with people devoid of good disposition is like eating it from the opposite end, the root.

கரும்பைக் குருத்திலிருந்து தின்றால் வரவர இனிமை யதிகமா வதுபோலே கற்றோர் கேண்மையு நாளுக்குநா ளினிப்பாகும், அதற்கு எதிர்செலத்தின்றால் வரவர இனிமை குறைவதுபோல் கல்லாதார் நட்டி நாளுக்குநாள் உருசி குறைந்து வெறுக்கப்படும் என்பதாம்.

அற்றே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்ததென்னலாம். உணர்ந்து என்னும் எச்சம் கற்று என்பதைக்கொண்டது. அறிந்தார் என்பதற்கு காரியாகாரியங்களை அறிந்தவர்கள் என்பது பொருள். இத்தான் படித்தெடுத்தவர் என்று கூறப்பட்டது. உட்பொருள் தெரிய நூல்களைக் கற்றுநன்மை தீமைகளைப் பகுத்தெடுக்குந்தன்மை யுள்ளவர்கள் என்பது திரண்ட கருத்து.

இச்செய்யுட்கருத்தைக் கல்வியதிகாரம் அ - வது பாடலாலும் “பெரியவர்கேண்மை பிறைபோல” என்னும் இந்துப் பாடலாலும், “நிரைநீரநீரவர் கேண்மை” என்னும் தேவர்மொழியாலும் உணர்க. இவை பயனுவமை. தகைத்து—குறிப்புமுற்று, தகை - பகுதி, து - ஒன்றன்பால் விகுதி. ஏ - தேற்றம் ஐந்தனுருபு எல்லைப்பொருளது.(.)

இற்பிறப் பெண்ணி யிடைதிரியா ரென்பதோர்
நற்புடையக் கொண்டமை யல்லது - பொற்கேழ்
புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் றன்று.

(இ-ள்.) பொன் கேழ் - பொன்னிறமுள்ள, புனல் ஒழுக - அரு விரீர் பெருக, புள் இரியும் - பறவைகள் ஓடுகின்ற, பூ குன்ற நாட - அழகான மலைகுழந்த நாடுடையவனே!, இல் பிறப்பு எண்ணி - (அவ ருடைய) நற்குடிப்பிறப்பை எண்ணி, இடை திரியார் - நடுவில் மா றார்கள், என்பது ஓர் நல்புடை - என்று சொல்லப்பட்ட ஒருநல்ல புகைத்தை, கொண்டமை அல்லது - சிநேகிப்பதற்கு ஏதுவாகக்) கொண்டதேயல்லாமல், மனம் அறியப்பட்டது ஒன்று அன்று - அவ ருடைய மனநிலை யறியப்பட்டதென்கிற ஒருபுகை அல்ல, எ-று.

முற்பாட்டில் கூறியபடி சிநேகிப்பதற்கு கல்வி யறிவு காரண மானதுபோல் நற்குலப்பிறப்பும் காரண மாதலால் நற்குடிப் பிறத் தவர் மாறமாட்டாொன்ற உறுதியினால் சிநேகிக்கலாம்; மனம் அறி வது அசாத்தியம் என்கிறபடி. பொன் மிகுதி பற்றி அந்நிறமுள்ள நீர் ஒடிவரக்கண்டு இது யாதோ என அஞ்சிப் பறவைகள் ஓடுகின்

2. O lord of the beautiful hills from which the birds flee on the approach of the gold-colored torrent! Some accept the high-born as friends on the ground that they, remembering their high birth, will not act inconsistently and not because their minds are known.

றன என மலையைச் சிறப்பித்தது. அன்றித், தேனையும் பராகங்களை யும் நானுமலர்களையும் ஈர்த்துவருதலால் அருவிக்குப் பொற்கேழுன தாயிற்று. என்று கோடலுமொன்று. (உயிர் புணர் - சூ - ௫0) விதியால் பூங்குன்ற என மெலிமிசூந்தது. கொண்டமை—தொழிற் பெயர். (2)

யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை செழீஇக் கொளல்வேண்டும் யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லு மெறிந்தவேன்
மெய்யதா வால்குழைக்கு நாய்.

(இ-ள்.) யானை அனையவர் நண்பு - யானைபோன்றவர்களுடைய நேசத்தை, ஓரீஇ - விட்டு, நாய் அனையார் கேண்மை - நாய் போன்ற வர்களுடைய சினேகத்தை, செழீஇ கொளல்வேண்டும் - சேர்த்துக் கொள்வது ஆவசியகம்; (ஏனெனில்) யானை—, அறிந்து அறிந்து— பலதரம் அறிந்திருந்தும், பாகனையே கொல்லும் - (தனக்கு உணவு கொடுத்துக் காக்கிற) பாகனையே கொல்கின்றது; எறிந்த வேல் - (தன்னையுடையவன்) பிரயோகித்த ஆயுதமானது, மெய்யது ஆ - தன் உடலில் பொத்ததாயிருக்கவும், நாய்—, வால் குழைக்கும் - வாலை யாட்டும், ஏ - று.

யானை யனையவர் - நட்பிற் பிழைபொறுக்காதவர், நாயனையார்— நட்பிற் பிழைபொறுப்பவர்; இவை குணத்துக்கு மாத்திரை உவமை. ஒருவி கெழுவி என்பன விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது. அறிந்தறிந்து அடுக்கு மிகுதிப்பொருளது. பாகனையே—இங்கு ஏகாரம் சிறப்புப் பொருளில் வந்ததாக் கொளல்வேண்டும். மெய்யது—குறிப்பு வினை யாலணையும்பெயர், சினையடியாப்பிறந்த பெயர் என்பது நேர். (௩)

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சில்
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டார் - பலநாளும்
நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ தந்நெஞ்சத்
தியாத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.

3. Avoiding the friendship of those who resemble elephants, seek the friendship of those who resemble dogs, for an elephant will kill his driver whom he has known for a long time but a dog will wag his tail while the spear thrown at him is still in his body.

4. Men cleave not to those whose hearts cleave not even for a short time, though familiar with them for a long time as neighbours. Will the friendship contracted with those who are intertwined with one's heart be abandoned, though they be absent for a long time? •

(இ-ள்.) பல நாளும் - எந்நாளும், பக்கத்தார் ஆயினும் - அருகி விருப்பவரானாலும், நெஞ்சில் - மனதில், சில நாளும் - சொற்பதினங் களாகிலும், ஒட்டாரோடு - பொருந்தாதவர்களோடு, ஒட்டார் - சேர மாட்டார்கள் (புத்திசாலிகள்); தம் நெஞ்சத்து - தமது மனசிலே, யாத்தாரோடு - சேர்க்கப்பட்டவர்களோடு, [பொருந்தினவர்களோடு என்றபடி], யாத்த தொடர்பு - சேர்த்த சினேகத்தை, பல நாளும் நீத் தார் என - பலகாலமும் (தம்மை) விட்டிருப்பவரென்று, கை விடல் உண்டோ - விட்டுவிடுவது இருக்குமா, [இல்லை], எ-று.

மனம் பொருந்தாதவர் எத்தனை காலம் கிட்ட விருந்தாலும் அவரை யோக்கியர் நேசிக்கமாட்டார்; மனம் பொருந்தினவர் எவ் வளவுகாலம் விட்டிருந்தாலும் அவர் சினேகத்தைக் கைவிடமாட்டார் கள் என்பது கருத்து.

பலநாளும் சிலநாளும் இவற்றில் உம்மை உயர்வு இழிவு சிறப்பு கள். நீத்தார்—நீ - பகுதி, ஆர் - விசுதி, தகரங்கள் சந்தியும் இடை நிலையும். யாத்தார்—யா - பகுதி, மற்றவை முன்போல். (ச)

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி - தோட்ட
கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

(இ-ள்.) கோட்டு பூ போல-கொம்பிலிருக்கிற பூவைப் போலே மலர்ந்து - (முன்னே) முகமலர்ந்து, பின் கூம்பாது - பின்பு குவியாமல், வேட்டதே வேட்டது - விரும்பினதே விரும்பினதாயிருப்பது, நட்பு ஆட்சி ஆம் - சினேக பரிபாலனஞ் செய்வதாம்; தோட்ட - தோண்டப்பட்ட, கயம் பூ போல்-குளத்திலிருக்கும் பூவைப்போலே, முன் மலர்ந்து பின் கூம்புவாரை - முதலில் முகமலர்ச்சியைக் காட்டிப் பின்பு முகம் சுருங்கிப்போகின்றவர்களை, நயப்பாரும் நட்பாரும் இல் - விரும்புகின்றவர்களும் சினேகிக்கின்றவர்களும் இல்லை, எ-று.

ஒருவரைக் கண்டவுடனே முகமலர்ச்சியோடு விரும்பியது மாறாமலிருந்தால் அதுதான் சினேககுணம், அப்படியின்றி முன் சந்தோஷங்காட்டிப் பின் வெறுப்படைவது சினேககுணமல்ல என்பது கருத்து.

5. The exercise of friendship consists in the steady continuance of affection (without retraction) just like the flowers on branches which when once full-blown close not again. There are none who will either love or contract friendship with those who resemble the water-flowers which, having once blown, close again their petals.

கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ நீர்ப்பூ புதற்பூ; புதற்பூவை நிலப்பூ என்பதுமுண்டு. வேட்டது—வேள் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, அ - சாரியை, து - விசுதி, ள் ட் ஆனது சந்தி; தொழிற்பெயர்; விருப்பம் என்கிறபடி. தோட்ட—தொடு என்னு முதனிலை முதனீண்டு டகர மிரட்டிக் காலங்காட்டியது; பெயரெச்சம். அல்லது தோள்பகுதி; இது தோள் என்பதின் நீட்டலென்பர். (டு)

கடையாயார் நட்பிற் கமுகனைய ரேனே

இடையாயார் தெங்கி னனையர் - தலையாயார்

எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே
தொன்மை யுடையார் தோடர்பு.

(இ-ள்.) கடை ஆயார் - கீழ்த்தரமானவர்கள், நட்பில் - சிநேகத்தில், கமுகு அனையர் - பாக்குமரத்தை ஒத்தவர்; இடை ஆயார் - மற்றநடுத்தரமானவர், தெங்கின் அனையர் - தென்னேமரத்தையொத்தவர்; தலை ஆயார் - முதற்றரமானவர்கள், எண் அரு பெண்ணை போன்று - எண்ணுதற்கு அருமையான பனைமரத்தை ஒத்து (இருப்பவர்); தொன்மை உடையார் தோடர்பு - பழமை யுடையவருடைய சிநேகம், இட்ட ஞான்று - செய்தகாலத்தில், இட்டதே-செய்ததே, [பின்பு ஒருகாலும் உபசரணையை வேண்டுவதன்று என்கிறபடி], எ-து.

இப்படிச் சொன்னதனால் ஒரு நாள் உபசரணை தவிர்ந்தாலும் பாக்குமரம் பயன் கெடுவதுபோல் கீழோர் சிநேகம் கெடுமெனவும், இடையிடையே உபசரணை யில்லாமற்போனால் தெங்கு பழுது படுவதுபோல் மத்திமர் சிநேகம் பழுதாமெனவும் குறிப்பிக்கப்பட்டது. தலையாயாராகிய தொன்மையுடையார் தோடர்பு எனக்கூட்டியுமுரைக்கலாமாயினும் “எடுப்பழிவுளது” என்னுங் குற்றம் வரும் என அதிக. வேறுவகை யுரைப்பாரு முளர், அதுவுங் குற்றத்திற்கே யிடமாம். இருப்பவர் என ஒருசொல் வருவிக்கப்பட்டது. பழமையாவது ஒருகால் செய்த நட்பைப் பாராட்டுந் தன்மை. இட்டநா ளிட்டதே யன்றிப் பின் யாதோ ருபசரணையை வேண்டாதென்னுஞ் சிறப்பு நோக்கித்தான் எண்ணரும் பெண்ணை என்னப்பட்டது. இதனை, “உத்தமர்தாமியுமிடத் தோங்குபனைபோல்வரே” என்னும் ஞவையார் பாடலோடு ஒப்பிட்டுணர்க. (சு)

6. As regards friendship, those who are at the bottom of the scale resemble the areca-palm, and those in the middle the cocanut tree. The friendship of those at the top of the scale resemble the palmyra-tree whose uses are manifold, and the friendship of those possessed of family greatness will continue constant as at the time when it was first contracted.

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளி னமிழ்தாம் - விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினு மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

(இ - ள்.) கழுநீருள் கார் அடகு ஏனும் - அரிசிகழுவிய நீரில் சமைத்த கறுத்த இலேக்கறியானாலும், ஒருவன்—, விழுமிது ஆ-சிறப் பாக, [பிரியமாக], கொள்ளின் - ஏற்றுக்கொண்டால், அமிழ்து ஆம்-அமிருதம்போலாம்; விழுமிய - சிறந்த, குய் - தாளிப்புள்ள, துவை - கறிகள், ஆர் - நிறைந்த, வெண் சோறே ஆயினும் - வெண்மையான நல்லரிசிச் சோறே யானாலும், மேவாதார் - நேசியாதவருடைய கைத்து - பொருளாகிய உணவை, உண்டல் - புசித்தல், காஞ்சிரங் காய் - எட்டிக்காயைத் தின்பது போலாம், எ-று.

உணவிலுள்ள உருகியும் சிநேக குணம் பற்றியே சிறக்கும் என்பது கருத்து.

இக்கவியின் கருத்தே கீழ் அதிகாரத்தில் 3 - செய்யுள்களில் கூறப்பட்டது. கழுவுநீர் எனவிரித்துச் செய்யுமென் னெச்சத்து ஈற்றுயிர்மெய் சென்று, மவ்வீறு ஒற்றழிந்த தென்றுங்கொள்ள லாம். கருமை - பசுமையின் மேலதுமாம். விழுமிது—விழுமு - பகுதி, இன் - இடைநிலை, ஈறுதொக்கது, து - விசுதி. (எ)

நாய்க்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணிய ராயினும்
ஈக்காற் றுணையு முதவாதார் டப்பென்னும்
சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டுஞ் செய்வி
வாய்க்கா லனைபார் தொடர்பு. [னைக்கும்]

(இ - ள்.) நாய் கால் சிறு விரல் போல் - நாயின்கால்களிலுள்ள சிறிய விரல்களைப்போலே, நன்கு அணியர் ஆயினும் - மிகவும் நெருக்கமுள்ளவரா யிருந்தாலும், ஈ கால் துணையும் - ஈயின்காலளவாகி

7. Even black leaf curry prepared in the water in which rice has been washed will be as nector if a man accept it kindly. To eat of the unfriendly even the white boiled rice with abundant and richly seasoned curry will be like eating the (bitter)nux vomica.

8. Though they adhere to one in friendship as closely as the small toes of the dog to one another, yet of what use is their love if they do not help even so little as the leg of a fly? Though they, who like the water channel which fructifies the rice-field, be ever so far away, we must nevertheless go to them and obtain their friendship.

லும், உதவாதார் நட்பு - உதவிசெய்யாதவர்களுடைய சினேகம், என்
ஆம் - என்னபயனும்; செய் வினைக்கும் - கழனியை வினையும்படி.
செய்கின்ற, வாய்க்கால் அனையார் தொடர்பு - நீர்க்காலை யொத்த
வர்களுடைய சினேகத்தை, சேய்த்து ஆனும் - தூரத்திலிருப்பதான
லும், சென்று கொளல்வேண்டும் - போய்க் கொண்டுவரவேண்டும்,
எ-று.

ஈக்கால் - சிறுமையை யுணர்த்திற்று. “ஈச்சிறகன்னதோர்
தோலறினும்” என்பதுபோல். சேர்த்து—குறிப்பு மூற்று, சேய் -
பண்படி, பகுதி. செய் - முதலாகு பெயராய்ப் பயிரையுணர்த்
திற்று. (அ)

தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றால் - அளிய
இகழ்தலிற் கோற லினிதேமற் றில்ல
புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

(இ - ள்.) தெளிவு இலார் நட்பின் - விவேக மில்லாதவருடைய
நேசத்தைக்காட்டிலும், பகை நன்று - அவருடைய விரோதம் நல்
லது; விளியா - தீராத, அரு நோயின் - அருமையான வியாதியைக்
காட்டிலும், சாதல் நன்று - செத்துப்போவது நல்லது; அளிய -
(மனம்) வெந்துபோம்படி, இகழ்தலின் - நிந்திப்பதைக்காட்டிலும்,
கோறல் - கொல்லுதல், இனிது - நல்லது; இல்ல புகழ்தலின் - இல்
லாத குணங்களைச் சொல்லிப் புகழ்வதைப்பார்க்கிலும், வைதலே -
திட்டுவதே, நன்று - நல்லது, எ-று. மற்று - அசை.

முடனுடைய சினேகத்தினால் ஏதாகிலும் துன்பம் அனுபவிக்க
வேண்டியவரும்; பகையினால் ஒன்று மில்லையாம்; ஆனதனால் தெளி
விலார் நட்பின் பகை நன்று என்றார். கோறல்—கொல் - பகுதி-
தல் - விசுதி, பகுதி முதனீட்சி விகாரம். (க)

மரீஇப் பலரோடு பன்னான் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்கார்க் கோடலே வேண்டும்
பரீஇ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடு மின்ன
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.

9. The enmity of the unwise is preferable to their friend
ship; death is preferable to an incurable disease; killing a
person is more desirable than wounding his feelings by reproach;
and abuse is better than false praise.

10. It is necessary to move with many for many a day
and then by associating with them, to take for friends those
who are worthy. It is painful to separate even from a deadly
serpent, after once associating with it.

(இ-ள்.) பலரோடு - அநேகரோடு, மரீஇ - சேர்ந்து. பல் நாள் அநேகநாள், முயங்கி - கலந்து, பொரீஇ - (மனநிலையில்) ஒப்பாகி, பொருள் தக்கார் - பிரயோஜனமாகத் தக்கவர்களைத், கோடலே வேண்டும் - கொள்வதே ஆவசியகம்; பரீஇ - கடித்து, உயிர் செ குக்கும் - உயிரை நாசப்படுத்துகின்ற, பாம்போடும் - பாம்போடு கூடவும், மரீஇ - சேர்ந்து, பின்னை பிரிவு - பின்பு பிரிந்து போவது, இன்னு - பிரியமாகமாட்டாது, எ-று.

பலரோடும் பழகிப்பவர்த்து உபயோகமானவர்களைக் கிநேகித்துக்கொள்ளவேண்டும். கெட்டகுணமுள்ள பாம்போடாயினும் நேசித்துப் பிரிவது துக்கமா யிருக்குமானால் மேலானவர்களைப் பிரிவது மகா துக்கமல்லவா என்கிறபடி.

மருவி, பொருவி, பரிந்து என்பன, மரீஇ, பொரீஇ, பரீஇ என்று விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தன. இன்னு—இன்னது என்பதில் ஈறு தொகுத்தல். நான்கடியிலும் அளபெடை எதுகைவந்தது ஓரழகு. (க0)

உரு - வது. அதிகாரம்.—Chapter XXIII.

நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்.—Bearing with the faults of friends.

அதாவது கிநேகித்தவரிடத்துக் காணும் குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல். நட்பாரிடம் தோன்றும் குற்றங்களைக் கண்டு பிரிதல் துன்பந்தருவதால், சாமளவு நட்புப் பிரியா திருத்தல் வேண்டுமென்பதற்கு நட்பாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நல்லா ரெனத்தா நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
அல்லா ரெனினு மடக்கிக் கொள்வேண்டும்
நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு றுரையுண்டு
புல்விதழ் பூவிற்கு முண்டு.

(இ - ள்.) நல்லார் என - நல்லவர்களென்று, தாம் நனி விரும்பி கொண்டாரை - தாங்களே மிகவும் இச்சித்துச் கிநேகம் கொண்டவர்களை, அல்லார் எனினும் - நல்லவரல்லாதவரா யிருந்தாலும், அட

1. When those whom we greatly love and esteem as virtuous prove otherwise, we must bear up with their faults, for the paddy has its husk, water its foam, and flower some unseemly leaves.

க்கி கொளல்வேண்டும் - அக்குற்றங்களைத் (தம்மனதில்) அடங்கி நட்பாகவே கொள்ளவேண்டும் ; நெல்லுக்கு உமி உண்டு—, நீர்க்கு நுரை உண்டு—, பூவிற்கும் - புஷ்பத்திற்கும், புல் இதழ் உண்டு - (ஈனமான) புற இதழ் இருக்கின்றது, எ - று.

யாரும் விரும்பிக்கொள்ளத்தக்க நெல் நீர் பூ இவைகளிலும் உபயோகமற்ற தாழ்மையான பொருள்க ளிருக்கின்றமையால் சில குணங்களைக்கொண்டு நாம் சிநேகித்தவரிடத்தில் உள்ள குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றபடி, “குற்றம்பார்க்கிற் சுற்றமில்லை.” அவர்களுக்கு ரகசியத்தில் புத்திசொல்லி அடங்கச் செய்துகொள்ள வேண்டுமெனவு முரைக்கலாம். நெல்லும் நீரும் உயிருக்கு இன்றியமையாதாதலால் அவற்றை முன்னும், பூவைப் பின்னுங் கூறினார். (௧)

செறுத்தோறுடைப்பினுஞ் செம்புனலோடோர்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசை வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) செறுத்தோறு உடைப்பினும் - (தாங்கள்) கட்டுந் தோறும் உடைத்துக்கொண்டு போனாலும், நீர் அசை வாழ்நர் - ஜலத்தை விரும்பி வாழ்கின்றவர்கள், செம்புனலோடு - நல்ல நீரோடு, ஊடார் - பிணங்காதவராய், மறுத்தும் சிறை செய்வர் - மறுபடியும் கட்டிக்கொள்வார்கள் ; (அப்படியே) வெறுப்ப வெறுப்ப செயினும் - வெறுக்கும்படியான காரியங்களை அடிக்கடி செய்தாலும், தாம் வேண்டி - தாங்கள் விரும்பி, தொடர்பு கொண்டார் - சிநேகங்கொண்டவர்கள், பொறுப்பர் - பொறுத்துக்கொள்ளுவார்கள், எ-று.

வெறுப்ப என்பது பலவின்பால் வினையாலணையும்பெயர் ; அடுக்கு பலமுறை செய்தலாகிய பொருணிலையால் வந்தது ; அதனை வினையெச்சமா வைத்துத் துன்பங்களை எனச் செயப்படுபொருள் வருவித்து உரைப்பதும் அமையும். அந்தப்பகுத்தில் அடுக்கு மிகு திப்பொருளில் வந்ததாம். பிம்பப் பிரதிபிம்பப்பாவந்தோன்றக் கூறுவதால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.. (௨)

2. Those who live desiring to have good and sufficient water, will not be angry with it but will dam it up as often as it bursts its bank. In like manner will men bear up with the acts of their friends whose friendship they themselves have courted, although they may constantly do what is hateful.

இறப்பவே தீய செயினுந்தன் னட்டார்
பொறுத்த மகுவதொன் றன்றோ - நிறக்கோங் -
குருவவண் டார்க்கு முயர்வரை நாட
ஒருவர் பொறையிருவர் நட்பு.

(இ - ள்.) தன் னட்டார் - தன்னுடைய சிநேகிதர், இறப்ப தீய செயினும் - மிகவுந் தீங்குகளைச் செய்தாலும், பொறுத்தல் - பொறுத்துக்கொள்ளுதல், தகுவது ஒன்று அன்றோ - தகுதியான ஒரு காரியமல்லவா? நிறம் கோங்கு - நல்ல நிறமுள்ள கோங்கம் பூவிலே, உருவம் வண்டு ஆர்க்கும் - அழகுள்ள வண்டிகள் சப்திக்கப்பெற்ற, உயர்வரை நாட - உயர்வான மலைகளுள்ள நல்லநாட்டை யுடையவனே!, ஒருவர் பொறை - ஒருவர் பொறுப்பது, இருவர் நட்பு-இருவருடைய சிநேகம் ஆகின்றது, எ-று. ஏ - அசை.

பொறை-தொழிற்பெயர், பொறு - பகுதி, ஐ-விசுதி. கோங்கு-முதலாகுபெயர். பொறுதல் நட்புக்கு ஏதுவாதலால், ஏதுவணி. (ந)

மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ் சேர்ப்ப
விடுதற் கரியா ரிபல்பிலரே னெஞ்சம்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ

(இ - ள்.) மடி திரை தந்திட்ட - மடிந்து வீழ்கின்ற அலைகள் கொடுத்த, வான்கதிர் முத்தம் - பிரகாசமான கிரணங்கையுடைய முத்துக்களை, கடு விசை நாவாய் - மிகுந்த வேகமுள்ள கப்பல்கள், கரை அலைக்கும் சேர்ப்ப-கரைகளிலே அலையச்செய்கின்ற கடற்கரையரசனே!, விடுதற்கு அரியார் - (சிநேகம்) விடக்கூடாதவர்கள், இயல்பு இலரேல் - சற்குணம் இல்லாதவரானால், (அவர்) நெஞ்சம் சுடுதற்கு - மனதைச் சுடுவதற்கு, மூட்டிய தீ - மூட்டப்பட்ட நெருப்புப்போலாவர், எ-று.

அலைகளிலே இருந்த முத்துக்கள் கப்பலின் விசையால் கரையில் தள்ளப்பட்டு அலைந்துகொண் டிருக்கும்படியான நாடு என்று சிறப்

3. Though they do evil exceedingly, is it not a fitting thing to bear up with the faults of their friends? O lord of the country abounding in lofty mountains where the bees hum over the bright colored Kongu flowers The forbearance of one is the friendship of both.

4. O lord of the shores where the bright-rayed pearls collected by the rebounding waves are cast ashore by the swift sailing vessels! if friends from whom it is difficult to separate possess not virtuous dispositions, they are as a fire kindled to burn our hearts.

புக்கூறியது. நேசித்தவரை விடக்கூடாதென்று முன் சொன்னோம், ஆனாலும் அவர்கள் சம்குணமிலராயின் மனதிற்கு மிகத் துயரமாயிருக்கும் எனவே, சிநேகித்தவர் தவறின்றி நடக்கவேண்டும் என்றதாயிற்று. தந்திட்ட—இதில் இடி - துணைவினை. நாவாய் நென : என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. சுடுதற்கு - இது எதிர்காலவினையெச்சம். கு - எச்சவிருதி, து அல் சாரியைகள். இதனைப் பொருட்டுப் பொருளதாய் நான்கனுருபு பெற்றதாகக் கொள்ளக்கூடாது; ஏன்? தொழிற் பெயர் சாதாரணமாகக் காலங்காட்டாதாகையால். ஒருசாரார் கு நிமித்த காரணகாரியப் பொருளுதென்பார். (ச)

இன்ன செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும் - பொன்
நல்லிற் சிதைத்ததீ நொடொறு நாடித்தம் [நொடு
இல்லத்தி லாக்குத லால்.

(இ - ள்.) பொன்னெடுமி நல் இல் சிதைத்த - பொன்னேடுகூட நல்ல வீட்டைக் கட்டித்த, தீ - நெருப்பை, நாள்தோறும் - ஒவ்வொரு நாளும், நாடி - விரும்பி, தம் இல்லத்தில் - தமது மாளிகையில், ஆக்குதலால் - (யாரும்) உண்டாக்குவதனால், இன்ன செயினும் - துன்பங்களைச் செய்தாலும், விடற்பாலர் அல்லாரை - விடக்கூடாதவர்களை, பொன்னாக போற்றி கொளல் வேண்டும் - பொன்போல் நினைத்து மேலாகக் கொள்ளவேண்டும், எ-று.

வீட்டையும் பொன்னையும் அழித்ததென்று கைவிடாமல் நெருப்பைச் சனங்கள் தினம் வீடுகளில் உண்டாக்காமற் போனால் எந்தச் சுகமும் வாய்க்காது, அதுபோல் துன்பஞ்செய்தாலும் உதவியான சிநேகிதரை கைவிடக் கூடாதென்பது கருத்து.

விடலாகிய பான்மையுடையவர் விடற்பாலர்; பான்மை - இயல்பு. முற்பாட்டிற் கூறியபடி நெஞ்சஞ் சுடுதற்கு மூட்டிய தீயானாலும் பொறுத்தல் கடமை என்றார். பொன்னாய், என்றும்பாடம்; அது மகடேமுன்னிலை. (ரு)

இன்ன செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த றகுவதோ - துன்னருஞ்சீர்

5. Even though they do what is disagreeable, one should preserve as gold those who ought not to be forsaken. Daily do men seek for fire and keep it in their house, though it has consumed their good house and gold [i. e. other property.]

6. Is it right utterly to abandon those friends who ought not to be forsaken though 'guilty' of evil deeds? O lord of the

விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப களைபவோ
கண்குத்திற் மென்றுதங் கை.

(இ - ள்.) துன் அரு சீர் - சேருதற்கரிய சிறப்புள்ள, விண்குத்து - வானத்தைக் குத்துகின்ற, நீள் வரை - நீண்ட மூங்கிலையுடைத்தான, வெற்ப - மலைக்கு உரியவனே!, இன்னு செயினும் - துன்பங்களைச் செய்தாலும், விடுதற்கு அரியாரை - விடக்கூடாதவர் களை, துன்னு - சேராமல், துறத்தல் - விட்டுவிடல், தருவதோ - தருந்ததோ, [அன்று]; கண் குத்திற்று என்று - கண்ணைக் குத்தினது என்று, தங்கை - தமது கையை, களைபவோ - நீக்கிப் போடுவார்களோ (உலகத்தார்), எ-று.

துன் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். “விண்ணத்து நீள்வரைவெற்ப” என்றும்பாடம்; இது நச்சினூர்க்கினியர் காட்டியபடி. கை என்பது விரல் எனப்பொருள்கொண்டு முதலாகு பெயராக்கொள்ளலுமுண்டு. எடுத்துக்காட்டுவமையணி. “னலமுன்றனவும்” என்கிற [மெய் - புணரியல் ஈசு - வது குத்திரத்தினால்] தற ஆகி “குறில் செறியாலன்” என்கிற [மெய் - புணரியல் சூ - உசு - னால்] ல் கெட்டு, “துறத்தறகுவதோ” என்றாயிற்று. (சு)

இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப வின்னு செயினும்
கலந்து பழிகாணர் சான்றோர் - கலந்தபின்
திமை யெடுத்துரைக்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமு மவரிற் கடை.

(இ - ள்.) இலங்குநீர் தண் சேர்ப்ப - விளங்குகின்ற ஜலத்தினால் குளிர்ச்சியான கடற்கரை யுடையவனே!, இன்னு செயினும் - சான்றோர் - பெரியோர், கலந்து - சினேகித்து, பழி காணர் - குற்றத்தைப் பார்க்கமாட்டார்; கலந்த பின் - நேசித்தபின்பு, திமை எடுத்து உரைக்கும் - (சினேகிக்கப்பட்டவருடைய) குற்றங்களை எடுத்துச்சொல்லுகின்ற, திண் அறிவு இல்லாதார் தாமும் - திடமான அறிவில்லாதவர்களும், அவரில் கடை - திமைசெய்யுநேசரைக் காட்டிலுந் தாழ்மையானவர், எ-று. தாம் - அசை.

renowned mountains abounding in lofty bamboos piercing the sky ! Will men cut off their hand because it has struck the eye ?

7. O lord of the shores which are cool with bright water ! The great will not take notice of the faults of their friends after once associating with them. Those unwise men who take notice of the evil deeds of their friends after once associating with them and speak of them, are themselves inferior to those of whom they speak.

பழி—முதனிலைத்தொழிற்பெயர், பழிக்கப்படுவதற்கு ஆகுபெயர்; செயப்படுபொருள் விசுதி புணர்ந்துகெட்ட பெயரென்றுஞ் சொல்லலாம். கடை - அதமர்; கடையார்க்குப் பண்பாகுபெயர். ()

ஏதிலார் செய்த திறப்பவே தீதெனினும்
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்கால் - காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணின்று.

(இ - ள்.) கறங்கு அருவி நாட - ஒலிக்கின்ற மலையருவிகளுள்ள நாட்டுக்குடையவனே!, ஏதிலார் செய்தது - அயலார்செய்தது, இறப்பவே தீது எனினும் - மிகவுங் கொடியதானாலும், நோக்குங்கால் - (விதியை) யோசித்தால், நோ தக்கது - வெறுக்கத்தக்கது, என் உண்டாம் - என்ன உண்டு; காதல்கழுமியார் - அன்பு மிகுந்தவர், செய்த - செய்த (தீமை), நெஞ்சத்துள் நின்று - மனதில் நின்றால், [சிரித்ததால்,] விழுமிது ஆம் - சிறந்த தாய்விடும், எ - று.

அயலார் செய்ததே யோசிக்குங்கால் வெறுக்கத் தகாததானான் அன்பர் செய்தது பிரியமாகும் என்பது கருத்து.

அயலார் என்றது-பகைவரையன்று ; இயற்கை நட்பாகிய சுற்றத்தினின்று வேறுபடுத்தற்கு முன்செய்த உதவியின் காரணமான செயற்கைநட்பினரைக்குறித்தது. செய்தது என்பது ஈறுகுறைந்தது; அல்லது விழுமிது சிறந்தபொருளுக்கு ஒருபெயராகக் கொள்ளத்தக்கது. நோதற்குத்தக்கது நோதக்கது; நொ - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். நான்கனுருபு தொக்கு; தக்கதோடு ஒருமொழித்தன்மைப்பட்டதெனக் கொள்க. கழுமியார்—கழுமு - பகுதி, இன் - ஈறு குறைந்தது, ஆர் - விசுதி. நிற்ப என்பது நின்று எனத்திரிந்தது, “வானின் றுலகலம் வழங்கிவருதலால்” என்றதிருக்குறள்போல. (அ)

தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமரன்மை தாமறிந்தா ராயி னவரைத்

8. Although what is done by strangers be in themselves exceedingly bad, what is there to blame if matters are rightly considered. If this be so, O lord of the country traversed by roaring torrents evils done by those who are affectionately attached will on mature thought be all good.

9. If persons become aware that those whom they have taken into friendship supposing them to be friendly are not really, so they should then nevertheless esteem them better

தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
தம்மு ளடக்கிக் கொளல்.

(இ-ள்.) தமர் என்று - தம் உறவினர் என்று, தாம் கொள்ளப் பட்டவர் - தாமே உறவுகொள்ளப் பட்டவர், தம்மை - தம்மிடத்தில், தமர் அன்மை - தம்முறவிற்கு ஏலாமை செய்ததை, தாம் அறிந்தார் ஆயின் - தாம் அறிந்துகொண்டாரானால், அவரை - அப்படிச்செய்த வரை, தமரினும் நன்கு மதித்து - தம்மவரினு மேலாகக்கொண்டு, தமர் அன்மை - (அவரிடம் காணப்பட்ட) தமரன்மையை, தம்முள் - தம்மனத்தில், அடக்கி கொளல் - அடக்கிக்கொள்க, எ - று.

தமரன்மை அதன் காரியத்திற்கு ஆயிற்று. தம்மை—வேற்றுமை மயக்கம். அடக்கிக்கொளல்—வியங்கோள் வினைமுற்று, [வினை - ரு - கக - உரையைக்காண்க.] தமர் என்னுஞ்சொல்லும் பொருளும் அமிக்கி வந்தமையால் சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி, (உபயாவர்த்தி தீபகம்.) (க)

குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நட்டபி னுடித் திரிவேனேல் - நட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க
அறைகடல்கூழ் வைய நக.

(இ-ள்.) ஒருவனை நட்டபின் - ஒருவனை நேசித்தபிறகு, குற்றமும் - (அவனிடம்) குற்றத்தையும், ஏனை குணமும் - மற்ற குணத்தையும், நாடி திரிவேனேல்—ஆராய்ந்துகொண்டு திரிவேனேயானால், நட்டான் - நேசித்தவனுடைய, மறை - ரகசியத்தை, காவா விட்டவன் - காக்காமல் வெளிவிட்ட பாவி, செல் உழி - போம் கதியில், அறை கடல் கூழ் வையம் நக - ஒலிக்கின்ற கடல்கூழ்ந்த பூமி (இகழ்ந்து) சிரிக்கும்படி, செல்க - போகக்கடவேன், எ-று.

எவ்வித ரகசியத்தை வெளியிடுவதினாலே நேசித்தவனுக்குத் துன்பமுண்டாகுமோ அவ்வித ரகசியத்தை வெளியிட்டபாவி போகத்தக்க நரகந்தான் சிநேகித்தபின் அவனுடைய குணதோஷங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறவனுக்கும் என்றபடி.

மறை — செயப்படுபொருள் விசுவாசமுடையவர்கட்குப் பெயர்; மறைக்கப்படுவது. வையம் - எல்லாப்பொருளும் வைத்தற்கு இட than their (true) friends and conceal the discovery in their own breasts.

10. If after contracting friendship with any one I set myself to note his good and bad qualities, may I be scoffed at by the whole world and cast into the hell where traitors who disclose the secrets of friends are punished.

மான தென்னுங்காரணப்பெயர். ஈண்டு இடவாகுபெயர். செல்
வுழி—இங்கே வகரம் தோன்றியதற்கு விதி, [உயிர் புணர் - கந -
சூத்திர வுரையிற்] காண்க, மெய்யீற்றுடன் படுமெய். நக—செய
வெனெச்சம், நகு - பகுதி, அ - விசுதி, குற்றகர விதி பெற்றது. (.)

உச-வது. அதிகாரம்.—Chapter XXIV.

கூடாநட்பு.—False friendship.

அதாவது பொருந்தாத சிநேகம் இப்படிப்பட்டதெனத் தெரிந்
துகொள்ளுதல். பொருந்தாமையாவது :— மனத்திற்
கூடாது வெளியே சொற்களால் கூடியொழுகுதல். பொ
றுக்கப்படாத குற்றமுடையின் விடற்பாலதாகிய நட்புக்
கூறுகின்றமையின் இது அவ்வதிகாரத்தின்பின் வைக்கப்
பட்டது. திருக்குறளினும் பழமையின்பின் தீர்ப்பு கூடா
நட்பு என்னும் அதிகாரங்களை வைத்தவாறு முணரத்
தக்கது.

செறிப்பில் பழக்கூரை சேறணை யாக
இறைத்துநீ ரேற்றுங் கிடப்பர் - கறைக்குன்றம்
பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட
தங்கரும முற்றுந் துணை.

(இ - ள்.) கறை குன்றம் - கறுப்பான மலைகளிலே, பொங்கு
அருவி - மிகுந்த அருவிகள், தாழும் - இழியாநின்ற, புனல்-நீரோ
மிகுதிய, வரை - மலைகளுள்ள, நல் நாட - நல்லதேசத்தரசனே !,
செறிப்பு இல் - கட்டி இல்லாத, பழங் கூரை - பழைய கூரைவீட்
திலே, சேறு அணை ஆக - சேற்றினால் அணை உண்டாக்கி, நீர் இறை
த்தும் - (அதில் வீழ்த்த) நீரைப் புறத்தில் இறைத்தும், (நீர்) ஏற்
றும் - மேல்விழு நீரை உள்ளே விழவொட்டாமல் ஏற்றும், தம் கரு
மம் - தமது காரியம், முற்றும் துணை - நிறைவேறுமளவும், கிடப்
பர் - இருப்பார்கள் (அதற்குடையவர்கள்), எ-று.

1. O lord of the good mountainous country where abund-
ance of cascades fall down from black hills Men who live in
an old thatched house with little or no security, will (when it
rains) throw a dam of mud and keep out water by baling it
out and also prevent that which falls in and so remain in the
house until their work is completed. (Thus will false friends
remain attached to one until their own business is finished.)

பழுதுபட்ட கூரைவீட்டி லுள்ளவர் மழைபெய்கையில் அதற்குப் பழுதுவராமற் காத்துநிற்பதுபோல், நட்பாருடைய காரியத்தை மூற்றுமளவுங் காப்பவர் சிநேகிக்கத் தக்கவரேயன்றி, அதற்கிசையாதவர் அல்லர் என்பது கருத்து. அல்லது மழைவருமுன்னமே பழுதுபட்ட வீட்டைச் செம்மை செய்துகொள்ளாமல் வந்தபோது வருந் தின்றவரைப்போன்ற மூடர் நேசிக்கத்தகாதவர் என்னவுமாம்.

ஆக என்பதற்கு ஆகச்செய்து என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. சேறணை என்பதற்கு சேற்றையே தலையணையாகக்கொண்டு கிடப்பர் என்றும் ஏழமைகாட்டப் பொருள்படுத்தலும் உண்டு. (க)

சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்காய்
மாரிபோன் மாண்ட பயத்ததாம் - மாரி
வறந்தக்காற் போலுமே வாலருவி நாட
சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.

(இ - ள்.) சீரியார் கேண்மை - சிறந்தவர்களுடைய சிநேகம், சிறந்த சிறப்பிற்று ஆய் - மேம்பட்ட சிறப்புள்ளதாய், மாரி போல் - மழைபோல, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, பயத்தது ஆம் - பிரயோசனமுள்ளதாகும்; வால் அருவி நாட - வெண்மையான அருவியுள்ள நாடுடையவனே!, சீர் இலார் நட்பு - சற்குணமிலாதவருடைய சிநேகம், சிறந்தக்கால் - மிகுந்தால், மாரி - மழை, வறந்தக்கால் போலும் - இல்லாமற்போனால் (இருக்கு நிலைமை) போல அப்பிரயோசனமாம், எ-று.

சிறந்தோர் சிநேகம் மழைபோல மாட்சிமையுள்ளதாகும். அஃதில்லார் சிநேகம் மழை வறந்தகாலத்து இருக்கும் நிலைமை போன்று அப்பிரயோசனமாம் என்பது கருத்து.

சிறப்பிற்று—சிறப்பு - பகுதி, இன் - சாரியை, று - விஞ்சி, ன் ற் ஆனது சந்தி; குறிப்புமுற்று, அல்லது குறிப்புமுற்ற லணையும் பெயர். மாண்ட—மாண் - பகுதி. (உ)

நண்ணுணர்வி னாரொடு கூடி நுகர்வுடைமை

விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்குல் - நண்ணூல்

2. The friendship of the illustrious is eminently valuable and is productive of great benefit as the timely rain. O lord of the country watered by clear floods the friendship of the mean even in its highest state resembles the failure of rain (in the due season.)

3. The enjoyment of the friendship of men of acute-understanding is as desirable as heaven and the connexion with

உணர்வில ராகிய ஆதிய மில்லார்ப்
புணர்த னிரயத்து ளொன்று.

(இ - ள்.) நுண் உணர்வினொருமி கூடி - நுட்பமான அறிவு
டையவர்களோடு சேர்ந்து, நுகர்வு உடைமை - புசிப்பதைக்கொண்
டிருத்தல், விண் உலகே ஒக்கும் விழைவிறு - தேவலோகத்தையே
ஒத்திருக்கும்படியான மேன்மையுள்ளது ஆம்; நுண் நூல் உணர்வு-
நுட்பமான சாஸ்திரஞானம், இலர் ஆகிய - இல்லாதவர்களாகிய,
ஊதியம் இல்லார் - பயன்றவர்களை, புணர்தல் - சேர்தல், நிரயத்
துள் ஒன்று - நரகங்களுள் ஒன்றும், எ-று. ஆல் - அசை.

உணர்விற்கு நுட்பமாவது உள்ளுறையைக் கிரகித்தல். நூலு
க்கு நுட்பம் பொறிக்கும் மனதிற்கும் சாதாரணமா யெட்டாதவை
களை அறிவிப்பது. விண்ணுலகு நீரியம் என்பன அவற்றா லனுப
விக்கும் அனுபவத்தை உணர்த்தலால் இடவாகுபெயர். விண்ணுல
கே—ஏகாரம் - பிரிநிலை.

(ங)

பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போல்
ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தம் - அருகெல்லாம்
சந்தன நீள்சோலைச் சாரன் மலைநாட
பந்த மிலாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) அருகு எல்லாம்-பக்கங்களினெல்லாம், சந்தனம் நீள்
சோலை - சந்தன மரங்களுடைய பெரிய தோப்புக்களோடு கூடிய,
சாரல் மலை நாட - சாரல்களையுடைய மலைகளுள்ள நாட்டரசனே !,
பந்தம் இலாளர் தொடர்பு - மனப்பற் றில்லாதவருடைய சினேகம்,
வை தீ போல் - வைக்கோலிற் பற்றிய நெருப்பைப்போலே, பெருகு
வது போல தோன்றி - வளர்வதுபோலே காணப்பட்டு, ஒருபொழு
தும்—, செல்லாதே - (காரியத்தில்) உபயோகப்படாமல், நந்தம் -
கெடும், எ-று.

திண்மையாகிய அன்பில்லாருடைய நட்பு பெருகுவதுபோற்
றோன்றி பின்னர் குன்றுமென்பது கருத்து.

சாரல் - மலைப்பக்கம் ; மலை - ஈண்டு பொதியம். பந்தம்-தொ
டர்பு, இங்கு அன்பின்மேலது.

(ச)

useless men who are not instructed in science or literature
is a very hell.

4. O lord of the country whose mountain sides are covered
with groves of tall sandal trees ! The friendship of those who
are not really bound by affection will like the fire caught in
the straw' though seeming to increase, soon die away.

செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலும்-மெய்யா
இன்புறாஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கு மந்நிலையே [க
துன்புறாஉம் பெற்றி தரும்.

(இ - ள்.) செய்யாத - செய்யக்கூடாதவைகளை, நாம்—, செய்
தும் என்றலும் - செய்வோம் என்று சொல்வதும், செய்வதனை -
செய்யவேண்டியதை, செய்யாது - செய்யாமல், தாழ்த்துக்கொண்டு
ஓட்டலும் - நீடிக்கச்செய்து வைப்பதும், மெய்யாக - சத்தியமாக
வே, இன்பு உறும் பெற்றி - (ஐம்புலன்களின்) இன்பமுறந் தன்
மையை, இகழ்ந்தார்க்கும் - நீக்கினவர்களாகிய துறவிகளுக்கும், அந்
நிலையே - அப்போதே, துன்பு உறும் பெற்றி - துன்பத்தை அடை
யும்படியான தன்மையை, தரும் - கொடுக்கும், எ-று.

செய்யக்கூடாதவைகளைச் செய்வோமென்று வீண்முயற்சி செ
ய்வதும், செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்யாமல் சாவகாசப் படுத்திப்
போடுவதும் துறந்தவர்களுக்கும் துன்பமுண்டாக்கும் என்றபடி.

“செயக்கடவ வல்லனவுஞ் செய்து மன்னென்பார்” “சொல்வன்
மை யுண்டெனிற் கொன்னே விடுத்தொழிதல் நல்வினை கோறலில்
வேறல்ல” என்று பின்னாலாரும் ஆண்டுள்ளதை யுணர்க. செய்
யாத - வினையாலணையும்பெயர். செய்தும்—தனித்தன்மைப் பன்
மை வினைமுற்று, தும் - விருதியே எதிர்காலங்காட்டும். (ரு)

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை யாம்பலொக் கல்லா
பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் வேறு படும்.

(இ - ள்.) ஒரு நீர் பிறந்து - ஒரே ஜலத்திலே உண்டாகி,
ஒருங்கு - ஒரேவிதமாக, நீண்டக்கடைத்தும் - வளர்ந்தாலும், விரி
நீர் குவளையை - விஸ்தரித்த நற்குணமுள்ள நீலோற்பலத்தை, ஆம்
பல் - ஆம்பற்பூ, ஒக்க அல்லா - ஒக்கமாட்டா ; பெரு நீரார் கே
ண்மை கொளினும் - மிகுந்த சற்குணமுள்ளவருடைய சிநேகத்தைப்

5. To say that we would do things which we are really
unable to accomplish and deferring to do what ought to be
done are acts which will instantaneously afflict even the
ascetics who renounced the pleasures of the five senses.

6. Though born in the same pool and grown up together,
the ambal flower will never resemble the kuvalai. The actions of
those devoid of good qualities, though they associate with people
of high excellence; will ever be inconsistent.

பெற்றாலும், நீர் அல்லார் - குணவான்களாகாதவருடைய, கருமங்கள் - காரியங்கள், வேறுபடும் - வேறாய்ப்போம், எ-று.

குணவான்களோடு கூடியிருக்கிறாரென்று குணமில்லாதவரைத் தக்க காரியங்களில் நட்புக்கொள்ள லாகாதென்பது கருத்து.

ஒருங்கு—முதனிலை வினையெச்சப்பொருட்டாய் வந்தது. நீண்டக்கடைத்தும்—இதுவும் ஒருவகை வினையெச்சம் ; கடை - விசுதி, து - சாரியை. நீரல்லார் - நீர்மையில்லாதார் ; நீர்மை - நற்குணம். “நிறைநீர நீரவர்கேண்மை” என்ற திருக்குறளை நோக்குக. (சு)

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் நெயிர்த்திட்டுக்
குற்றிப் பறிக்கு மலைநாட வின்னோதே
ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

(இ - ள்.) முற்று அல் சிறு மந்தி - முதிராத சிறிய குரங்கு, முன்பட்ட தந்தையை - எதிரேநேர்ந்த தன் தந்தையாகிய பெருங்குரங்கை, நெற்று கண்டன்ன விரலால் - (பயற்றங்காயின்) நெற்றைக் கண்டாற்போன்ற கைவிரல்களால், நெயிர்த்திட்டு - மடங்கச் செய்து, குற்றிப் பறிக்கும்-குத்தி (அதின் கையிலுள்ளவற்றைப்) பறித்துக்கொண்டுபோகின்ற, மலைநாட - மலையுள்ள நாட்டரசனே!, ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு - தன்னோடு ஒன்றுபடமாட்டாதவருடைய சிநேகம், இன்னோது - இன்பமாயிராது, எ-று- ஏ - அசை.

சிறுகுரங்குகள் பெருங்குரங்குகளை யடித்துப் பறிக்கும்படியான பலத்தோடு வளரானின்ற மலையெனச்சிறப்பித்தது. தான் வருவதற்குமுன்னமே வந்து அங்குள்ள குற்றியைப் பெயர்த்தெடுக்கமாட்டாத கிழக்குரங்கை விரலால் தள்ளித் தான் அக்குற்றியைப் பெயர்த்து எடுக்கும்படியான சிறுகுரங்குள்ள மலையெனவும் பொருள் கொள்ளலாம். முற்று—வினைமுதற்பொருள்விசுதி புணர்ந்து கெட்டபெயர். (எ)

முட்டிற்ற போழ்தின் முடுகியென் னொயிரை
நட்டா நெருவன்கை நீட்டேனேல் - நட்டான்

7. O lord of the mountainous country where the little monkeys with their fingers strike their fathers and seize what is in their hands ! The friendship of those who are not united in heart, is unpleasant.

8. If I do not hasten to deliver up my soul into the hands of my friend in distress, let me be despised by the world and

கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வைய நக.

(இ - ள்.) முட்டி உற்ற போழ்தின் - (என்னுடைய நண்பன்) சங்கடத்தை அடைந்தபோது, முடுகி - துரிதப்பட்டு, என் ஆர் உயிரை - என்னுடைய அருமையான பிராணனை, நட்டான் ஒருவன் கை நீட்டேனேல் - சிநேகிதனாகிய ஒருவன்கையிற் கொடாமற் போவேனே யானால், நட்டான் - சிநேகிதனுடைய, கடி மனை - காவலுள்ள அல்லது கலியாணஞ்செய்த மனையானை, கட்டு அழித்தான் - கற்பழித்த பாவி, செல்வுழி - போமிடத்தில், நெடு மொழி வையம் - மிகுந்த பேர்பெற்ற பூமியிலுள்ளோர், நக - சிரிக்கும்படி, செல்க - (நான்) போகக்கடவேன், எ - று.

நண்பனுக்குச் சங்கடநேர்ந்தபோது தன் உயிரைக்கொடுத்தாகி உங் காப்பாற்றுவான் நட்டான் மனையானைக் கற்பழித்தவன் செல்லு நகத்திற் செல்வான் என்றபடி.

ஆர் உயிர்-அரிய உயிர் ; அருமை இறந்தால் பின்பெறக் கூடாத அருமை. முட்டி-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அரு உயிர் — நிலை மொழி முதனீண்டு சூற்றுக்கரவிதி பெற்றது ; “ஆதிநீடல்” என்பதும், “முற்று மற்றெரோவழி” என்பதும் விதிகள். கடி என்பது பல குணந் தழுவிய ஒருரிச்சொல் [உரி - சூ - கக.] கட்டு - பிறர் மேற் செல்லாது மனத்தை நிறுத்தும் நிறையாகிய கற்பு. செல்வுழி என்பதற்கு முன் இலக்கணங் கூறினும். (அ)

ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ - தேம்படு
நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீ இப்
புல்லறிவி னுரொடு நட்பு.

(இ - ள்.) தேம் படு நல் வரை நாட - தேன் கூடுகள் சேர்ந்த நல்ல மலைநாடனே !, நயம் உணர்வார்-சிநேகமறியும்படியானவர்களுடைய, நண்பு—, ஓரீஇ - நீக்கி, புல் அறிவினாரொடு நட்பு - அற்ப ஞான முடையவர்களோடு கொண்ட சிநேகம், ஆன் படு நெய் பெய்

cast into the hell where the wretch who violated the chastity of a friend's wife is punished.

9. O lord of the country of goodly mountains which abound in honeycombs The acquisition of the friendship of the unwise after renouncing that contracted with those who are able to understand what is true friendship, is like pouring margosa oil into a vessel after emptying the ghee it contained.

கலனுள் - பசுவினிடமுண்டாகு நெய்யை ஊற்றியிருந்த பாத்திரத்தில், அதுகனைந்து - அந்நெய்யை எடுத்துவிட்டு, வேம்பு அடு நெய் பெய்தது அனைத்து-வேம்பைச்சேர்ந்த நெய்யை யூற்றினுற்போலாகும், எ-று. அரோ - அசை.

[மெய் - புணரியல் [கூ - கக - ன் விதியினால்] மெலிமிருந்து தேன்படு என்பது தேம்படு-என்றாயிற்று. (க)

உருவிற் கமைந்தான்க ணுரான்மை யின்மை
பருகற் கமைந்த பானீ ரளாயற்றே
தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுத னாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

(இ-ள்.) உருவிற்கு அமைந்தான்கண் - அழகுக்கு ஏற்றவனிடத்து, ஊர் ஆண்மை இன்மை - ஒப்புரவில்லாமையானது, பருகற்கு அமைந்த பால் - குடிப்பதற்கு ஏற்ற பாலானது, நீர் அளாயற்றே - நீர் கலந்தாற்போலாம்; தெரிவு உடையார் - விவேக முடையவர்கள், தீ இனத்தார் ஆகுதல் - தீமையான இனத்தைச் சேர்ந்தவராயிருப்பது, நாகம் - சர்ப்பமானது, விரி பெடையோடு - பெட்டை விரியன் பாம்பொடு, ஆடி விட்டற்று - புணர்ந்து நீங்கினது போலாம், எ-று.

நாகம் விரிபெடையோடு புணர்ந்தால் சாகுமென்பார்கள். ஒப்புரவாவது உபகாரஞ் செய்யுங்குணம். சிநேகிப்பதற்கு ருபமும் ஒரு காரணமாயிருக்க அவனிடத்தில் உபகாரகுண மில்லாமையால் ருசி கெடுதலினால் பால் நீரளாயற்றே யென்றார். அளாய் — வினையெச்சம், யகரமெய் விசுதி. “பேடையும்பெடையு நாடினென்றும்” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்து, நாடின, என்றமிகையால் ஊர்வனவான பாம்பிற்கும் பெடைப்பெயர் கொள்ளப்பட்டது. விரி-விரியன் என்னும் பாம்பு, அலவன் குளிரன் என்பனபோல விரியன் என்று அஃறிணை யொருமை யுணர்த்தும் அன்விகுதியைப் பெற்றும் வரும். (க0)

10. The absence of a benevolent disposition in one who is handsome is like mixing water with milk fit-for drink. For those who are wise to become the companions of the wicked is like the Naga serpent joining with the female Virian serpent.

உரு - ம். அதிகாரம்.—Chapter XXV.

அறிவுடைமை.—Wisdom.

அதாவது காரியா காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும் படியான புத்தியுள்ளவதனால். கல்விகேள்விகளாலாய அறிவோடு உண்மையறிவுமாம். இன்னவரோடு கூடுதல் நலம், இன்னவரோடு விலகுதல்நலம் என உணருதல் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாததலால், இது அதன்பின்னர் நிறுத்தப் பட்டது. அறிவு — தொழிற்பெயர். உடைமை - பண்புப் பெயர்.

பகைவர் பணிவிட நோக்கித் தகவுடையார்
தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லார் காணும்
இளம்பிறை யாயக்காற் றிங்களைச் சேரா
தணங்கருந் துப்பி னரா.

(இ - ள்.) பகைவர் பணிவு இடம் நோக்கி - சத்துருக்கள் தளர்ந்திருக்குமிடம் பார்த்து, தகவு உடையார் - தகுதியுள்ளோர், தாமேயும் நாணி - தாங்களே வெட்கப்பட்டு, தலை செல்லார் - (வெல்வதற்கு) அவ்விடம் போகமாட்டார், காணும் - பார்; அணங்கு அரும் துப்பின் - வருந்துதலில்லாத சாமர்த்தியமுள்ள, அரா - பாம்பு, [இராகு], திங்களை - சந்திரனை, இளம் பிறை ஆயக்கால்-இளம்பிறையாயிருந்தால், சேராத - (அதனைவருத்தும்படி) போகாது, எ - று.

பகைவனானவன் அவன் இளைத்திருக்குங் காலத்திலே அவனை வெல்ல நினையாமல் இரங்குவது விவேகம் என்பது கருத்து.

அணங்கரும் என்பதில் அருமை இன்மைக்குக் கொள்ளப்பட்டது. அணங்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

நளிகடற் றண்சேர்ப்ப நல்கூர்ந்த மக்கட்
சணிகல மாவ தடக்கம் பணிவில்சீர்
மாத்திரை யின்றி நடக்குமேல் வாழுமூர்
கோத்திரங் கூறப் படும்.

1. When the excellent behold their enemies in adverse circumstances, they, feeling ashamed, will not take up the opportunity to overpower them. The invincible mighty serpent Raghu will not afflict the moon in her first quarter.

2. O lord of the cool shores of the broad ocean! Self-control is the ornament of the poor; should they overstep their limit and behave without any measure of propriety, their lineage will be published by the inhabitants of the village they live in.

(இ-ள்.) நளி கடல் தண் சேர்ப்ப - அகலமான கடலின் குளிர்ச் சியான் கரைக்கரச்னே !, நல்கூர்ந்த மக்கட்கு-தரித்திரப்பட்ட மனிதருக்கு, அணிகலமாவது - ஆபரணமாவது, அடக்கம் - அடங்கியிருத்தல் ; பணிவு இல் சீர் - அடக்கமில்லாத சிறப்பையுடைய, மாத்திரை இன்றி - அளவில்லாமல், [அளவைக்கடந்து], நடக்குமேல் - நடப்பானாயின், வாழும் ஊர் - (அவன்) வாழ்கின்ற ஊரில், கோத்திரம் - (அவன்) குலம், கூறப்படும் - (இழித்துச்) சொல்லப்படும், எ-று.

தரித்திரனு யிருப்பவன் வீண் பிரசங்கங்களுக்குப் போகாமல் அடங்கியிருப்பது புத்தி ; இல்லாமற்போனால் அவனைப்பற்றி அவன் குலமும் இகழப்படு மென்பது கருத்து. ஊர் - இடவாகு பெயர். கோத்திரம் - தந்தை முதலியோரைக் குறித்தது. (உ)

எந்நிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காய் தெங்காகா
தென்னாட் டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்
தன்னாற்றா னாகு மறுமை வடதிசையும்
கொன்னொர் சாலப் பலர்.

(இ - ள்.) எந்நிலத்து வித்து இடினும்-எந்தநிலத்திலே விதைத் தாலும், காஞ்சிரம் காய் - எட்டிவிதை, தெங்கு ஆகா - தென்னமர மாகமாட்டா ; தென் நாட்டவரும் - தென் தேசத்தாரும், சுவர்க்கம் புகுதலால் - சொர்க்கலோகம் சேர்வதனாலே, தன்னால்தான் - தன்னாலேயே, மறுமை ஆகும்-மறுபிறப்பின் கதியுண்டாகும் ; வடதிசை பலரும் - வடதிசையிலுள்ள அநேகரும், சால கொன் ஆளர்-மிகவும் (மறுமைக்கு உதவியின்றி) வீண்காலங் கழிப்பவர், எ - று.

வித்தினியற்கையெயன்றி மரத்திற்கு நிலத்தினியற்கையில லாததுபோல மறுமைப்பயனடைய அவரவர் செய்கையே காரண மாவதன்றித் திசையினு லொன்றுமில்லை யென்பதாம். வடநாட் டார்க்கே யன்றித் தென்னாட்டாருக்கு நற்கதி யில்லையென யாரோ அக்காலத்திற் சொன்னதைக் குறித்து இப்பாட்டுப் பாடப்பட்டது போலும்.

தென்னாடு - நாகமிருக்கும் பூமியாதலால் அதனை இகழ்ந்தும், வடநாடு புண்ணிய பூமியாதலால் அதனை உயர்த்தியும் கூறியவாரும்.

3. Let the seed *nux vomica* be sown in the best of soils, it will never produce a cocoanut tree. Even the southerners [those who live in Yama's regions] have by their exertions attained heaven while many of the northerners vainly spend their time without the necessary exertion for the next world. So the acquisition of a happy next world depends upon one's own virtuous conduct.

இவற்றினும்மை, இறந்தது தழீஇயதும் எதிரது தழீஇயதுமாம். தான் என்பது ஏகாரத்தைப்போலே பிரிநிலையில் வந்தது; தன் + ஆற்றான் எனப் பிரித்து தான் நடக்கும் வழியால் என்று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். கொண் - பயனின்மையுணர்த்தும் இடை டைச்சொல். அதை யாள்பவர் கொன்னாள். (ங).

வேம்பி னிலையுட் கனியினும் வாழைதன்
தீஞ்சுவை யாதுந் திரியாதாம் ஆங்கே
இனந்தீ தெனினு மியல்புடையார் கேண்மை
மனந்தீதரீம் பக்க மரிது.

(இ-ள்.) வேம்பின் இலையுள் கனியினும் - வேப்பிலை மேலேபழுத் தாலும், வாழை - வாழைப்பழமானது, தன் தீம் சுவை யாதும் - தன் னுடைய மதுரமான உருசி சிறிதும், திரியாது - மாறாது; ஆங்கே - அப்படியே, இனம் தீது எனினும் - சேர்ந்த கூட்டம் தீயதானாலும், இயல்பு உடையார் கேண்மை - நல்ல சபாவமுடையவர்களுடைய கட்டி (திரியாது), மனம் தீது ஆம் பக்கம் - (அவருக்கு) மனது தீமை யாகும் பகலும், அரிது - இல்லை, எ - று.

சபாவத்தில் யோக்கியருக்கு அயோக்கிய சகவாசம் செய்ய வேண்டி வந்தபோதும், மனதில் கொடுமையின்றி அன்பு பாராட்டு வது விவேகத்தின் பயனென்றபடி.

வாழை - பழத்துக்கு முதலாகுபெயர், தீஞ்சுவை-இனியசுவை, தீச்சுவை எனவலிமிக்குவருமிடத்துத் தீமை சுவையெனப்பொரு ளுரைக்கவேண்டும். தீம் என்னும் பகுதியடியிற் பிறந்தால் தீவிய என்றும், தீமை என்பதனடியிற் பிறந்தால் தீய எனவும் வருதலு ணர்க. வாழையின் பயனிலையாகிய திரியாது என்பதில் சுவை என் னும் எழுவாய் பகுதிப்பொருளில் முடிந்தது [பொது - சூ - ௨௬] ன் உரையைக் காண்க. எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (ச)

கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கு மலைசார்ந்தும்
உப்பிண் டுவரி பிறத்தலாற் றத்தம்

4. Though the fruit of the plantain be ripened under the cover of the (bitter) leaves of the margosa, it will not at all lose its sweetness. Thus, although those who are naturally good associate with the wicked, their minds will never be corrupted.

5. O lord of the shores of the billowy ocean, sweet water is found on the brink of the sea-shore, and salt water

**இனத்தனைய ரல்ல ரெறிகடற்றண் சேர்ப்ப
மனத்தனையர் மக்களென் பார்.**

(இ-ள்.) கடல் சார்ந்தும் - சமுத்திரத்தை யடுத்தும், இன் நீர் - இனிப்பான நீரானது, பிறக்கும் - உண்டாகும்; மலை சார்ந்தும் - மலையை அடுத்தும், உப்பு ஈண்டு உவரி - உப்பு நிறைந்த உவர்கீர், பிறத்தலால் - உண்டாவதனால், எறி கடல் தண் சேர்ப்ப - அலைமோதாநின்ற சமுத்திரத்தின் குளிர்ச்சியான கரையுடையவனே!, மக்கள் என்பார் - மனிதரென்று சொல்லப்படுகிறவர், தத்தம் இனத்து அனையர் அல்லர் - தங்கள் தங்களுடைய இனத்தை ஒத்தவரல்லர்; (மற்றென்னெனின்), மனத்து அனையர் - தம்மம் மனத்தை ஒத்தவர், எ-று.

உவர்க்கடலருகேயுள்ள நன்னிலத்தில் நன்னீரும், நல்லருவிபாயும் மலையருகேயுள்ள உவரநிலத்தில் உவரநீரும் பிறப்பதனால், அவரவரியற்கையே பிரதானமன்றிச் செயற்கை பிரதான மன்றென முற்பாட்டிற்கூறியதே இங்குக்கூறி உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. நல்லினஞ்சேர்தலிலே தீயாரைச்சேர்வதனால் நீமையும், நல்லாரைச்சேர்வதனால் நன்மையும் உண்டாமெனக்கூறிற்று. ஈண்டு எப்போதுந் தன்னியல்பு மாறாதிருப்பது விவேகமெனச் சொல்லிற்று; ஆதலின் அவ்வதிகாரத்தோடு இதற்கு மாறுபாடில்லை யென உணர்க. உவரி - உவர பகுதி; இ - பெயர்விசுதி. தத்தம் - தந்தம் என்பதின் வலித்தல். திருஷ்டாந்தாலங்காரம், ஏது வணியுமாம். (ரு)

**பராஅரைப் புன்னை படுகடற்றண் சேர்ப்ப
ஒராஅலு மொட்டலுஞ் செய்பவோ நல்ல
மருஉச்செய் தியார்மாட்டுந் தங்கு மனத்தார்
விராஅய்ச் செய்யாமை நன்று.**

(இ - ள்.) பரு அரை புன்னை - பருத்த அரையையுடைய புன்னை மரங்கள், படு - சேர்ந்திருக்கின்ற, கடல் தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியான கடற்கரையையுடைய அரசனே! தங்கும் மனத்தார் - நிலைநிற்கிற மனமுடையவர்கள், நல்ல மருஉ-நன்மைகள் சேர்ந்திருக்கின்ற,

on the sides of mountains. It is therefore truly said that wise men will not imitate their bad companions but will retain their natural goodness of mind.

6. O lord of the cool shores of the ocean where the rough-stemmed Punnai trees grow, will the steady minded [i. e. wise] men first contract and then renounce the friendship of those who are good? It is better that such friendship is never contracted.

செய்தியார் மாட்டும்-செய்கையையுடைய யாரிடத்திலும், ஓராலும் ஒட்டலும் - நீங்குவதும் சேர்வதும், செய்பவோ . செய்வார்களா? (இப்படிச் செய்வதிலும்) விராய் செய்யாமை-கலந்து சிநேகஞ் செய்யாமை, நன்று—.

யோக்கியரோடு சிலகாலஞ் சேர்ந்திருப்பதும் சிலகாலம் நீங்கி விருப்பதும் விவேகச்செய்கை யன்று; அதிலும் அவர்களைச் சேராமல் விருப்பதே நலமென்றபடி.

மரங்களுக்கு அடியிலிருந்து கிளைபிரியுமளவுமுள்ள கட்டையை அரையென்பார்கள். பரு அரை—பராரை என்பதும், ஒருவல்—ஒரால் என்பதும் மருஉ வழக்கென் அறிக. மருவு என்பது மருஉ எனவும், விரவி என்பது விராய் எனவும் செய்யுளுக்கத்தால் விகாரப்பட்டன; அல்லது விரவு என்னு முதனிலை விரா என்றாகி, யகர விசுதிபெற்ற தென்னவுமாம். மருஉ என்னும் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் மகலே ஆலே என்பனபோல இயற்கையளபெடை என்பாருமுளர். ஒரால் - ஆலீற்றுத்தொழிற்பெயர். (சு)

உணர வுணரு முணர்வுடை யாரைப்
புணரப் புணருமா மின்பம் - புணரின்
தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா தாரைப்
பிரியப் பிரியுமா நோய்.

(இ-ள்.) உணர - (நம்முடைய குணங்களை) அறிந்துகொள்ள, உணரும் - அறிந்திருக்கின்ற, உணர்வு உடையாரை - விவேகமுள்ளவர்களை, புணர - சேர, இன்பம் புணரும் - சந்தோஷமுண்டாகும்; தெரிய - அறிந்துகொள்ள, தெரியும் தெரிவு இலாதாரை - தெளிவான புத்தியில்லாதவர்களை, புணரின் - சேர்ந்தால், பிரிய-(அவரை) விட்டுநீங்க, நோய் பிரியும் - துன்பம் நீங்கும், எ-று. ஆம் - இரண்டும் அசை.

நம்முடைய சிநேககுணங்களை அறிந்துகொள்ளும்படியான விவேகங்களைச் சிநேகிப்பதில் இன்பமும், அத்தன்மையில்லாதவரைச் சிநேகிப்பதில் துன்பமும் உண்டாமென்பதுகருத்து.

தெரியும் என்பதை தெரிவோடு கூட்டுக. ஈற்றடியில் மாநோய் எனப்பிரித்துப் பெரிய துன்பம் என்று பொருள்கொள்ளலாம். இன்பம் - உணர்வுடையார் நற்சொற்கேட்டலும் அவரோடிணங்கல் முதலவற்றாலாகும் இன்பப்பயனையும், துன்பம்-தெரிவிலாதார் தீச்சொல்

7. To be united in friendship with the wise who understand our dispositions is productive of happiness; and affliction will be avoided by renouncing the friendship of fools who are not capable of knowing those dispositions.

லைக்கேட்டலும் அவரோடு கூடலும் முதலிய வற்றாலாகும் துன்பப் பயனையும் உணர்த்தியின்றன. சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி. ()

நன்னிலைக்கட் டன்னே நிறுப்பானுந் தன்னே
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானு நிலையினும்
மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னேத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.

(இ-ள்.) நல் நிலைக்கண் தன்னே நிறுப்பானும் - நல்ல நிலையிலே தன்னே வைப்பவனும், தன்னே —, நிலை கலக்கி - (நல்ல) நிலையினின் றும் கலங்கச் செய்து, கீழ் இடுவானும் - தாழ்ந்த நிலையிலே சேர்க்கிறவ னும், நிலையினும் - (இருக்கின்ற) நிலையைக்காட்டிலும், மேல் மேல் உயர்த்து நிறுப்பானும் - மிகவுமேலான நிலையிலே தன்னே உயர்த்தி வைப்பவனும், தன்னே —, தலை ஆக செய்வானும் - முக்கியமானவனா யாக்குகின்றவனும், தான் - அவனே ஆவான், எ-று.

ஒருவனுக்கு உயர்வு தாழ்வு முதலியவை அவனுடைய அறிவி னாலேயே உண்டாகு மென்பது கருத்து.

கீழ் தலை பண்பாகுபெயர்கள். உயர்த்து - இறந்தகாலவினை எச்சம்; இதில் தன்வினை பிறவினைக்குப் பொதுவாகிய உயர் பகுதி. பிறவினையைக்காட்டும் து விருதிபுணர்ந்தால் உயர்த்து என வினை எச்சமாகும். நிறுப்பான் முதலிய நான்கும் எழுவாய், தான் - பய னிலை. (அ)

கரும வரிசையாற் கல்லாதார் பின்னும்
பெருமை யுடையாருஞ் சேறல் - அருமரபின்
ஓத மரற்று மொலிகடற் றண்சேர்ப்ப
பேதைமை யன்ற தறிவு.

(இ-ள்.) அரு மரபின் - அருமையான கிரமத்தையுடைய, ஓதம் - அலைகள், அரற்றும் - சப்திக்கின்ற, ஒலி கடல் தண் சேர்ப்ப —, கரும வரிசையால் - காரியத்தின் முறைமையால், கல்லாதார் பின் னும் - மூடர்பின்னே, பெருமை உடையாரும் - (கல்வியறிவாகிய) பெருமையுடையவர்களும், சேறல் - செல்லுதல், பேதைமை அன்று - புத்தியில்லாமை அன்று; அது அறிவு - அது விவேகமேயாம், எ-று.

8. To establish oneself in a good position, to debase himself by spoiling that position, to exalt himself to a much higher condition, and to raise himself to chief and prominent place in life are all done by one's own exertions.

9. O lord of the cool shores resounding with the ocean waves! For the great to go after the ignorant in the way of business is not folly but wisdom.

நாலாவது ஐந்தாவது பாடல்களில் கூறியபடி யோக்கியருக்கு அயோக்கியரோடு சேர்வதே புத்திக்குறைவல்லவோ என்றால் அல்ல, காரியவசத்தால் சேர்வது புத்திதான் என்றார்.

பின்னும் - உம் - இழிவுசிறப்பு. உடையாரும் உம் - உயர்வு சிறப்பு. சேறல் - செல்லுதல்; செல் - பகுதி. சேறல் பேதைமை; அறிவு அன்று அது. என்று துணிவுப்பொருள் பயக்கவைப்பதுமாம். இப்போது, அங்கனம் சொல்லப்படா தென்பது கருத்து.

அலைகளுக்கு அருமையான கிரமமாவது மற்றொன்றுக்கு இல்லாமல் ஒரேவிதமா யோங்கி யெழுந்து முடியுந்தன்மை எனக்கொள்க.()

கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா - ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.

(இ - ள்.) கருமமும் உள் படா - (அறம்பொருள்களைச் சேர்ந்த) காரியங்களுக்கும் உட்பட்டு, [அவற்றைச் செய்தென்றபடி], போகமும் துவ்வா - போகத்தையும் அனுபவித்து, தருமமும் - (கொடையாகிய) தருமத்தையும், தக்கார்க்கே செய்யா - தகுந்தவர்களுக்கே செய்து (நிற்கும்படி), ஒரு நிலையே - ஒரு பிறப்பிலேயே, மூன்றும் - இம்மூன்று காரியங்களும், முட்டு இன்றி - தடையில்லாமல், முடியுமேல் - (ஒருவனுக்கு) நிறைவேறுமானால், அஃது - அந்நிலையானது, பட்டினம் பெற்ற கலம் - (தானிருக்குங்) கடற்கரையூரைச் சேர்ந்த கப்பல், என்ப - என்றுசொல்வர் (பெரியோர்), ஏ-று.

ஒருகப்பல் பலதேசஞ் சென்று வியாபாரமுடித்துத் தன்னிலை சேர்ந்ததுபோலே ஒருவன் பலஜன்மங்களெடுத்தக் கடைசியில் ஒரு ஜன்மத்தில் அறம் பொருள் தேடி போகமனுபவித்துச் சம்பாத்திரத்தில் தானஞ்செய்து கடைத்தேறுதலால் அந்தச் சனனம் பயன்பட்டுத் தேறினது என்கிறது கருத்து.

கருமமும் போகமும் தருமமும் என்பனவற்றில் உம்மை, எதிசுது இறந்தது தழீஇயின. வெவ்வேறு முடிக்கும் விளைபெறலால், எண்ணப்பொருளல்ல. துவ்வா என்பதில் து அல்லது துவ்வுபகுதி.

10. If all these things,—doing what one ought to do, enjoying the pleasures of this world, and performing acts of charity to the worthy—can be successfully practised by one in a single birth, it is just like a merchant-ship safely arriving at its final destination.

பட்டினம், பத்தநம் என்னும் வடமொழித்திரிபு. இச்செய்யுள் “கற் கக்கசுடற்” என்ற திருக்குறட்டுக்கு உதாரணமாக ஆளப்பட்டது. உள் பா முதலிய செய்யாவென்னும் வாய்பாட் டெச்சங்கள் நிற்கும்படி என்கிற வருவித்த வினையோடு முடிந்தன. (க௦)

உசு-வது. அதிகாரம்.—Chapter XXVI.

அறிவின்மை.—Want of wisdom.

அதாவது முன்கூறிய உண்மையறிவில்லாமையை உணர்த்துவது. அறிவின்மையாவது :—ஐங்குரவர் கூறிய உரையை உட்கொள்ளாமையும், நூல்களிற்கூறிய விதியைவிலக்கி மனம்போனவாறியற்றலும்; பிறரா லிகழப்படுதலும், மறுமைக்கு உறுதியல்லாமையைச் செய்தலுமாம். அறிவு-தொழிற்பெயர்; இன்மை - பண்புப்பெயர். திருக்குறளில் கல்வியதிகாரங்கூறி, அதனளவில் நில்லாது எதிர்மறை முகத்தால் கல்லாமை அதிகாரத்தையுள் கூறினாற்போல ஈண்டும் அறிவுடைமையின்பின் அறிவின்மையை வைக்கப்பட்டது.

நண்ணுணர் வின்மை வறுமையென்துடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம் - எண்ணுங்கால்
பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ
கண்ணவாத் தக்க கலம்.

(இ - ள்.) நுண் உணர்வு இன்மை - துட்பமான அறிவிலாமையானது, வறுமை - தரித்திரமாம்; அஃது உடைமை - அப்படிப்பட்ட அறிவை யுடையவனாதல், பண்ணப் பணைத்த - மிகவும் வளர்ந்த, பெரு செல்வம் - பெரிய சம்பத்து ஆம்; எண்ணுங்கால் - யோசித்தால், பெண் அவாய் - பெண்தன்மையைவிரும்பி, ஆண் இழந்த - ஆண் தன்மை இழந்த, பேடி - அலியானவள், கண் அவா தக்க-கண்கள் விருப்பம்படியான, கலம் - ஆபரணங்களை, அணியாளோ - தரிக்கமாட்டாளோ, [தரிப்பாள்], எ-று.

மனிதருக்குச் செல்வமென்பதும் தரித்திரமென்பதும் அறிவும் அறிவில்லாமையுமே யன்றிப் பொருளும் பொருளின்மையு மன்று. பேடியும் நல்ல அணிகளை அணிவாளோ, அதனால்தான் சிறப்பு சிறப்பு என்று என்பது கருத்து.

1. Want of acute understanding is poverty while the possession of it is a great wealth much increased by accumulation. Will not even the hermaphrodite who is destitute of manliness adorn herself with jewels which captivate the sight?

விசேஷமாய் ஆபரணங்களைத் தரித்தல் பெண்களுக்கே யியல். பாதலால் ஆணிலக்கணம் குறைந்து பெண்ணிலக்கண மிகுந்த பேடி. என்றார். பண்ணப்பண்ணத்த என்பது கன்னங்கறுத்த சின்னஞ்சிறுத்த பன்னப்பருத்த என்பவைபோல் மிகுதிப்பொருள் பற்றிவந்த பணை என்பதின் அடுக்கெனக்கொள்க. ஐ அகரமானது விகாரம், பண்ண - செய்ய, (பணைக்கும்படி செய்ய) பணைத்த எனப்பொருள் கூறின் சிறப்பில்லையாம். வடமொழிகள் இங்ஙனம் அடுக்கி விகாரப் பட்டு வருவன பலவுள் இதனை “க்ரியா ஸமஹிகாரம்” என்பர். அவாவுதற்குத்தக்க என்பது அவாத்தக்க என்றாயிற்று. பெண்தன்மை குறைந்து ஆண்தன்மை மிக்கிருக்கும் நபஞ்சகம் அலி என்றும், ஆண்தன்மை குறைந்து பெண்தன்மை மிக்கிருக்கும் நபஞ்சகம் பேடி என்றும் கூறுவர்; பேடி என்பது இருவருக்கும் பொதுவாய்வழங்கும்.

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பாடழிந்தல்ல
உழப்ப தறிதிரேல் - தொல்சிறப்பின்
நாவின் கிழத்தி யுறைதலாற் சேராளே
பூவின் கிழத்தி புலந்து.

(இ - ள்.) பல் - அநேகமான, ஆன்ற - நிறைந்த, கேள்வி-கேள்விகளின், பயன் உணர்வார் - பிரயோசனத்தை அறிந்தவர்கள், பாடி அழிந்து - பெருமை கெட்டு, அல்லல் உழப்பது - துன்பங்களால் வருந்துவதை, அறிதிரேல் - அறிய விரும்புவீர்களே யானால், (சொல்லுகிறேன்), தொல் சிறப்பின் - பழமையான சிறப்பையுடைய, நாவின் கிழத்தி - சாசுவதிதேவி, உறைதலால் - வாசஞ்செய்வதனால், பூவின் கிழத்தி - திருமகள், புலந்து - பிணங்கி, சேராளே - (அவரிடம்) சேர்மாட்டாளே, எ-று.

அறிவைப் பெருமைப்படுத்துகிறீரே கற்றறிந்த புலவர் வெகுசங்கடப்படுவதென் என்று ஒருவர் வினாவினதாகப் பாவித்து, பெண்களியல்பு தெரியாதா? ஒருத்தி சேர்ந்தவிடத்து மற்றொருத்தி சேர்வதில்லையே ஆதலின், சாசுவதி சேர்ந்தவிடத்தில் இலக்குமி சேர்வதில்லையெனச் சாதுரியமாவுத்தரஞ் சொல்லினார். உண்மையோ கல்விச்சுவை தோய்ந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் மிகுந்த விருப்பஞ் செல்லாமையே காரணமென்க. கிழமை - உரிமை, அதனை யுடையாள் கிழத்தி. அறிவுடைமையிற் குற்றங்கூறுதல் தவறு என்றபடி. அரி

2. Why affliction and loss of dignity befall those who have acquired the benefits of knowledge derived from books is this. When Sarasvathi, the goddess of knowledge of old repute, takes abode with them, Lakshmi' being coy, will flee away from them.

திரே என்றும் பாடம் ; அப்போது இக்காரணத்தை அறிந்திரில்லையோ ? என்று பொருள். அறிதிர் - முன்னிலைப்பன்மை எதிர்காலமுற்று. எனில் என்பதின் மருஉ வாகிய ஏல் என்பது தான்சார்ந்த வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்குமியல்புள்ளது. இது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. (ஹேதூத்ப்ரேக்ஷாலங்காரம்.) (௨)

கல்லென்று தந்தை கழற வதனையோர்
சொல்லென்று கொள்ளா திகழ்ந்தவன் - மெல்ல
எழுத்தோலை பல்லார்முன் னீட்ட விளியா
வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்.

(இ - ள்.) தந்தை - பிதா, கல் என்று கழற - கல்வியைக் கற்றுக்கொள் என்று சொல்ல, அதனை ஓர் சொல் என்று கொள்ளாது - அதை ஒரு சொல்லாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல், திகழ்ந்தவன் - தள்ளி விட்டவன், மெல்ல - மெதுவாக, எழுத்து ஓலை - எழுத்தைக்கொண்டிருக்கிற ஓலையை, பல்லார் முன் - பலருக்கு எதிரில், நீட்ட - (படி என்று) கொடுக்க, விளியா - செத்தாற்போலாகி, வழுக்கு ஓலை - அங்கிருந்து தப்பிப்போய்விடும்படியான தொனியை, கொண்டுவிடும் - கொண்டுவிடுவான், எ.று.

கல் ஆய் விசுவிகெட்ட ஏவல் ஒருமைமுற்று. தந்தை-தாம் பகுதி; தை-முறைப்பெயர் விசுவிகெட்ட. எழுத்து-எழுதென்னு முதனிலை, செயப்படுபொருள் விசுவிகெட்ட புணர்ந்து கெட்டபோது பகுதி ஒன்று இரட்டித்து முடிந்ததாகவும், தல் விசுவிகெட்ட புணர்ந்து கெட்டமாத்நிறையில், முதனிலைத்திரிந்த தொழிற்பெயராயிற்றென்றும், அது வரிவடிவைக்குறித்தலால் தொழிலாகுபெயரென்றுங் கூறுவர். விளியா - கோபித்து, வழு - (அடித்தலாகிய) தப்பித்ததைச் செய்யத்தக்க, கோலை - தடிக்கொம்பை, கொண்டுவிடும், எனவும் உரைப்பர். (௩)

கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள் ரிடைப்புக்கு - மெல்ல
இருப்பினு நாயிருந் தற்றே யிராஅ
துரைப்பினு நாய்குரைத் தற்று.

3. He that receives not but despises as mere talk the injunction of his father to study, will, on a letter being gently held out to him in the presence of many to be read, turn deadly pale and assume a tone expressive of his desire to slip away.

4. If one who has grown up in ignorance enter the assembly of the men of great learning and remain silent, it will be like the sitting down of a dog; and if instead of remaining quiet, he says anything, it is like the barking of it.

(இ-ள்.) கல்லாது நீண்ட ஒருவன் - கல்வி கற்காமல் வளர்ந்த ஒருவன், உலகத்து—, நல் அறிவாளரிடை - நல்ல விவேகமுள்ளவர் நடுவில், புக்கு - பிரவேசித்து, மெல்ல இருப்பினும் - சும்மா இருந்தாலும், நாய் இருந்தது அற்றே - நாய் இருந்தாம் போலாம் ; இராமது உரைப்பினும் - சும்மாயிராமற் பேசினாலும், நாய்—, குரைத்தது அற்று - குரைத்தாற்போலும், எ-று.

புக்கு—புகு என்பதில் ககரம் இரட்டிக் காலங்காட்டி உகர விருதிபெற்றது. மெல்ல - குறிப்புப்பெயரெச்சம் ; இது மெள்ள என்று போலியாகவும் வரும். உவமையணி. (ச)

புல்லாப்புன் கோட்டிப் புலவரிடைப்புக்குக்
கல்லாத சொல்லுங் கடையெல்லாங் கற்ற
கடாயினுஞ் சான்றவர் சொல்லார் பொருண்மேற்
படாஅ விடுபாக் கறிந்து.

(இ-ள்.) புல்லா - (கோட்டி இலக்கணம்) சேராத, புல்கோட்டி- அற்பக் கூட்டத்தையுடைய, புலவரிடை - (புன்) புலவர் நடுவில், புக்கு - பிரவேசித்து, கடை எல்லாம் - அற்பரெல்லாம், கல்லாத-தாம் கல்லாத விஷயங்களையும், சொல்லும் - சொல்வார்கள் ; சான்றவர் - பெரியோர், கற்ற - (தாம்) கற்றவிஷயங்களை, கடாயினும் - பிறர் வினாவினாலும், பொருள் மேல் - (வினாவுவோர் புத்தி தாம் சொல்லும்) பொருளின்மேல், படா - செல்லாமல், விடுபாக்கு அறிந்து - விடுபட்டுப்போவதைத் தெரிந்து, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்கள், எ-று.

அற்பர் அற்பகோட்டியிற் சென்று தாம் கல்லாதவற்றையும் சும்மாச்சொல்வர், பெரியோர்களோ வினாவினாலும் தாம் கற்றறிந்தவைகளையும் சொல்வதில்லை, ஏனெனில் கேட்போர் புத்தி தாம் சொல்வதின்மேற் படாமற்போ மென்பதை யறிந்து என்றபடி.

புன்கோட்டி - இதில் புல் என்பதின் லகரம் நகரமாய் மெலிந்தது. கடை என்பது பொருளில் உயர்திணையானாலும் சொல்லில் பால்பகா அஃறிணையானதால் எல்லாமென்பதும் சொல்லும் என்பதும் அதனோடு பொருந்தின என அதிக. கடாயினும் என்பதில் யகரம் வந்தது போலிவழக்கு, கோயில் என்பதுபோல ; [உயிர் புணர், கரு-வது] சூத்திரத்தில் நெறி என்ற மிகையினால் வந்ததெனவுங்

5. The vulgar will repair to an insignificant assembly of men of little learning and speak of even what they know nothing of; but the great though asked to speak about what they have studied, will not display it, as they know that it will only be thrown away unheeded.

கொள்ளலாம். அன்றி எழுத்துப்பெறென்பதும் ஒன்று. விடுபாக்கு
—தொழிம்பெயர், பாக்கு - விசுதி. (௫)

கற்றறிந்த நாவினார் சொல்லார்தஞ் சோர்வஞ்சி
மற்றைய சாவார் பகர்வர் பனையின்மேல்
வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக் கில்லை யொலி.

(இ - ள்.) கற்று அறிந்த - நூல்களைப்படித்து அவற்றின் உட்
பொருள் அறிந்த, நாவினார் - புலவர், தம் சோர்வு அஞ்சி - தமக்குப்
பிழை தேரிடுவதற்குப் பயப்பட்டு, சொல்லார் - (விஷயங்களைக் கண்
டபடி எடுத்துச்) சொல்லார்; மற்றையர் ஆவார் - கற்றறியாதவர்கள்,
பகர்வர் - (தோன்றியபடி) சொல்வர்; பனையின்மேல் - பனைமரத்
தில், வற்றிய ஓலை - உலர்ந்த ஓலை, கலகலக்கும் - கலகல என்று சத்த
திக்கும்; எஞ்ஞான்றும் - எப்பேர்தும், பச்சோலைக்கு - பச்சையா
யிருக்கிற ஓலைக்கு, ஒலி இல்லை - ஓசை இல்லை, எ - று.

படித்தவர் சொல்வதில் பிழைநேரிடுமோ என்று பயந்துஆலோ
சித்துச் சொல்வார்கள். கல்லாதாரோ வாய்க்குவந்தபடி சொல்வார்
கள். இவர்களுக்கு உலர்ந்தவோலையும் பச்சையோலையும் உபமானம்.

பசுமை பச்சு என்றாயிற்று. நாவினார்—புலவர்களுக்குக் கார
ணப் பெயர். 'கற்றறிந்தார் * * சொல்லார்' என்பதற்கு 'பச்சோலைக்
கில்லையொலி, என்பதனையும், மற்றையர் * * பகர்வர்' என்பதற்கு
வற்றியவோலை கலகலக்கும்' என்பதனையும் உபமானமாக எதிர்
நிரணிறைப்பொருள்கோளாவைத்த துணர்க. எடுத்துக்காட்டுவ
மையணி. (௬)

பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்
நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா றுரைக்குங்கால்
குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோற் றலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாகுஞ் செவிக்கு.

(இ - ள்.) நன்று அறியா மாந்தர்க்கு-நன்மை தெரிந்துகொள்ள
மாட்டாத மனிதருக்கு, அறத்து ஆறு - தருமத்தின் வழியானது,

6. The learned speak not at random fearing their own failure but the illiterate will indulge in such speaking. The dry leaves on the palm produce a rattling noise while the green leaves have no noise whatever.

7. Preaching the ways of virtue to those who comprehend not what is good is like pressing the sweet mango juice into a bowl of hog-wash. It will not enter into their ears just like the post driven against a rock has its point broken.

உரைக்குங்கால்-சொல்லுமளவில், பன்றி கூழ் பத்தரில் - பன்றிக்குக் கூழ்வார்க்குந் தொட்டியில், தேமா-மதுசுமான மாங்கனியை, வடித் தற்று - பிழிந்தாற்போலும்; குன்றின்மேல் கொட்டும் தறி போல் - மலைமேல் அடிக்கிற கட்டுத்தறிபோல், தலை தகர்ந்து-(அத்தருமவழி கள்) தலைசிதறி, செவிக்கு - காதுகளில், சென்று இசையா ஆகும் - போய்க் கேளாதவைக ளாய்விடும், எ - று.

பன்றிக்குக் கூழுருசி தெரியுமல்லது தேமாவி னுருசி தெரியாது அதுபோல் கீழ்மக்களுக்குத் தருமவுபதேசம் இனியாது ஆத லின், அவ்வுபதேசம் மலைமேல் அடிக்குந்தறி உள்ளிறங்காமல் தலை பிளந்துபோவதுபோல் சிதறிப்போய் காதிலேறாது; அதனால் அது வீண் என்கிறபடி.

பத்தர் பத்தல் என்பதின் போலி; சாம்பல் சாம்பர் என்றும் போல். ஆறு-ஈண்டு அறத்தின்பயன்; பயன் பின்னதாதலால் ஆறு என்றார். “அறத்தாறிதுவென வேண்டா” என்ற திருக்குறள்போல. செவிக்கு - உருபு மயக்கம். உவமையணி. (எ)

பாலாற் கழிஇப் பலனா னுணக்கினும்
வாலிதாம் பக்க மிருந்தைக் கிருந்தன்று
கோலாற் கடாஅய்க் குறினும் புகலொல்லா
நோலா வுடம்பிற் கறிவு

(இ - ள்.) பாலால் கழிஇ-பாலினாலே கழுவி, பல நாள் உணக்கி னும் - அநேககாலம் உலர்த்திவைத்தாலும், இருந்தைக்கு - கரிக்கு, வாலிது ஆம் பக்கம் - வெண்மையான பக்கமானது, இருந்தன்று - இருந்ததில்லை; கோலால் கடாய். கோல்கொண்டு அடித்து, கூறினும் - சொன்னாலும், நோலா உடம்பிற்கு - புண்ணியஞ் செய்யாத உடம்புக்கு, [மனிதனுக்கு என்றபடி], அறிவு - ஞானமானது, புகல் ஒல்லா - புகமாட்டாது, எ - று.

கரியைப் பாலால் கழுவினாலும் வெண்மை யுண்டாகாததுபோல் ஜன்மாந்தர புண்ணியமில்லாத மனிதனுக்கு எத்தனைசொன்னாலும் அறிவு வருவதில்லை என்பதாம்.

கடாய்—கடா - டகுதி, யகரம் - வினையெச்சவிருதி. கூறினும் என்பது குறினும் எனக் குறிகிற்று. எடுத்துக் காட்டுவமையணி (அ)

8. Though they wash it with milk and dry it many a day charcoal has not the property of becoming white. In like manner knowledge will not enter into those devoid of former good deeds, though taught with the beat of the stick.

பொழிந்தினிது நாறினும் பூமிசைதல் செல்லா
திழிந்தவை காமுறா உ மீப்போல் - இழிந்தவை
தாங்கலந்த நெஞ்சினூர்க் கென்னோகும் தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்த தேற்றச்சொற் றேர்வு.

(இ - ள்.) பொழிந்து இனிது நாறினும் - (தேனைப்) பொழிந்து
இனிப்பாகப் (பரிமளம்) வீசினாலும், பூ மிசைதல் செல்லாது - பூந்
தேனை உண்ணுதற்குப் போகாமல், இழிந்தவை காமுறும்-ஈனமான
வஸ்துக்களை விரும்புகின்ற, ஈ போல் - ஈயைப்போலே, இழிந்தவை
கலந்த நெஞ்சினூர்க்கு - இழிவான விஷயங்கள் பொருந்தின மன
துள்ளவர்க்கு, தக்கார் வாய் - யோக்கியருடைய வாயிலுண்டாகிற,
தேன் கலந்த - மதுரஞ் சேர்ந்த, தேற்ற சொல்-தெளிவான சொற்க
ளுடைய, தேர்வு-உண்மை, என் ஆகும்-என்னபயனைத்தரும், எ-று.
தாம் - அசை.

தக்கார் சொல் என்னது வாய்ச்சொல் என்றது வாளாகுறிய
தன்று; அவர்வாய் தீயபயிலா என்பதை உணர்த்த. இதனை,
“தீயவழுக்கியும் வாயாற்சொல்” என்னுந் திருக்குறளுரையிற் கா
ண்க. இனிது-குறிப்பு முற்று, இங்கே வினையுரியா நின்றது.
ஆக என்னும் வருவிக்குஞ் சொல்லுக்கு எழுவாயெனக் கொள்ளவு
மாம். நாறினும் என்ற வினையின் தொடர்ச்சியால் இனிய கந்தத்தை
எனச் செயப்படு பொருளாக்கினும் அமையும். (க)

கற்றா ருரைக்குங் கசடறு நுண்கேள்வி
பற்றாது தன்வனஞ்சு தைத்தலான் - மற்றுமோ
தன்போ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோர்
புன்கோட்டி கொள்ளுமாங் கீழ்.

(இ - ள்.) கற்றார் உரைக்கும் - கற்றவர் சொல்லுகின்ற, கசடு
அறு நுண் கேள்வி - குற்றமற்ற துட்பமான பிரசங்கத்தை, தன்
நெஞ்சு - தன் மனமானது, பற்றாது - பிடியாமல், உதைத்தலால் -
தள்ளிப்போடுவதினால், மற்றும் - பின்னும், தன் போல் ஒருவன் -
தன்னைப்போன்ற ஒருவனுடைய, முகம் நோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து,

9. Like the fly which battens on filth instead of feeding
on the sweet smelling honey of flowers, to those who are
inherently base, what pleasure is there in words that come
from the mouth of the worthy, clean and sweet as honey.

10 As the acute and faultless instruction uttered by
the wise has no impression on the minds of the mean, they will
look on the face of persons like themselves and hold conversa-
tion with them.

கீழ்-கீழ் மகன், தானும்—ஓர் புன் கோட்டி. கொள்ளும் - ஒரு அற்ப பிரசங்கத்தைச் செய்வான், எ - று. ஓர், ஆம், — அசைகள்.

கீழ்மக்கள் கற்றாட்சொல்வது தன்மனதுக்குப் பிடியாதபோது அதனை அலகூழியஞ்செய்து தான் மிகத்தெரிந்தவன்போல் மற்றொரு மூடனேனோக்கிப் பிரசங்கிப்பான் என்பது கருத்து.

கசடாவது-ஐயம் திரிபு அறியாமைகள். துண்கேள்வி என்றது- கேட்கப்படும் பொருள்களின் துட்பத்தை கேள்விமேலேற்றியபடி. இவ்வளவால் இத்தன்மையானது அறிவின்மையென அதன் சொரு பருணங்களை யறிவித்து அங்நன்மிராது விவேகத்தோ டிருக்க வேண்டு மென்றதாயிற்று. போல்—இங்கு வினைத்தொகை.

உஎ - வது அதிகாரம்.—Chapter XXVII.

நன்றியில்செல்வம்.—Unprofitable Wealth.

அதாவது நன்மையில்லாத சம்பத்து ; ஈட்டினதற்கும் பிறருக்கும் பயனில்லாததும் கேடு தருவதுமான செல்வ மென்ற படி. அறிவின்மை செல்வத்தை நல்வழிப்படுத்தாமைக்கும் தீயவழி படுத்தற்கும் காரணமாகும் என்பதைப்பற்றி, அதன்பின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது. அறிவிலான் தேடிய செல்வமே இப்பயன் பெறுமென்பது.

அருகல தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா
பெரிதணிய ராயினும் பீடிலார் செல்வங்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று.

(இ - ள்.) அருகலது ஆகி - கிட்டினதாகி, பல பழுத்தக் கண்ணும் - அநேகமாய்ப் பழுத்திருந்தாலும், பொரி தாள் விளவினை - பொரிந்த அரையையுடைய விளாமரத்தை, வாவல் - வெளவால்கள், குறுகா-சேரமாட்டா ; பெரிது அணியராயினும் - மிகவும் சமீபித்த வராயிருந்தாலும், பீடு இலார் செல்வம் - பெருமையில்லாதவர்களுடைய செல்வமானது, கருதும் கடப்பாட்டது அன்று - நினைக்கும் படியான முறைமையுள்ள தன்று, எ - று.

விளாமரத்திற்குப் பெருமையிலை யென்பதன்று ; வெளவாலுக்கு அதனா லுபயோகமில்லை யென்பது கருத்து.

1. The bat will not go to the rough-stemmed wood-apple tree, though near and fruitful. So the riches of those who have no greatness of soul, though they be very near to one, are not fit to be desired by him.

பாடி என்பது சாதாரணமான ஜனங்களுக்கு உபயோகமா யிருத்தலெனக் கொள்க. அருகலது — குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். பழுத்தக்கண்—வினையெச்சம். (க)

அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும்
கள்ளிமேற் கைநீட்டார் சூடும்பூ வன்மையால்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுங் கீழ்களை
நள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ-ள்.) அள்ளி கொள்வ அன்ன-அள்ளி எடுக்கலாம் படியான குறு முகிழ ஆயினும்-சிறிய முகிழ்களை உடையவையானாலும், சூடும்பூ அன்மையால்-முடிக்கத்தக்க பூ அல்லாமையால், கள்ளிமேல்கை நீட்டார் - கள்ளிமரத்தின்மேல் கைபோட மாட்டார்கள் (மனிதர்); பெரிது செல்வ உடையராயினும் - மிகுந்த செல்வமுள்ளவர்களானாலும், கீழ்களை - கீழ்க்களை, நள்ளார் - (அறிவுடையார்) விரும்ப மாட்டார், எ -று.

அதிக அழகான பொருள்மேல் அள்ளி எடுத்துக் கொள்ளும்படியான ஆசையுண்டா யிருக்கும் ஆதலால் அள்ளிக்கொள் வன்ன என்றது. அள்ளிக்கொள்வ என்பதில் ஈற்றகரம் தொகுத்தல். அன்ன—அத்தன்மையுடையன. (உ)

மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்
வல்லூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுஞ் சேட்சென்று
நல்குவார் கட்டே நசை.

(இ-ள்.) மல்கு திரைய-மிகுந்த அலைகளையுடைய, கடல் கோடு இருப்பினும் - சமுத்திரக்கரையில் இருந்தாலும், வல் ஊற்று - வலிமையான ஊறுதலையுடைத்தான, உவர் இல் கிணற்றின்கண் - உப்பில்லாத கிணற்றிலே, சென்று உண்பர் - போய் (நீரை) உண்பார்கள்; பெரிது செல்வம் உடையராயினும் - மிகுந்த செல்வமுள்ளவர்களானாலும், (ஈயாதாரைவிட்டு) சேண் சென்று - தூரத்தில்போய், நல்குவார் கட்டே கொடுப்பவரிடத்துள்ளதே, நசை-ஆசை, எ-று.

2. Though there be handfuls of small buds on the milk-hedge, men will not put out their hands to gather them for its flowers are not fit for wearing. In like manner will the wise not contract friendship with the mean, though they may have immense wealth.

3. Though people live on the shores of the billowy ocean, they repair to a saltless well of spring water and drink therefrom. Though wealthy men be nigh, they will go afar and fix their love upon the liberal.

ஆசை - எழுவாய், நல்குவார்கட்டே - பயனிலை. ஊற்றுக்கு வலிமையாவது சிறிது சிறிதாய்ந்துவது; உவரில் கிணறு என்பதில், [மெய் புணர் சூ - நூ - விதியால்] லகரம் தகரமாய்த் திரியவில்லை. நல்குவார்கட்டி—குறிப்புமுற்று, நல்குவார்கள் - பகுதி, மி-ஒன்றன் விசுதி, ணகரம் டகரமானது விகாரம். திரைய — குறிப்புப் பெய ரெச்சம். (ங)

புணர்கடல்சூழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே
உணர்வ துடையா ரிருப்ப - உணர்விலா
வட்டிம் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வரே
பட்டிம் துகிலு முடித்து.

(இ - ள்.) புணர் கடல் சூழ் வையத்து - சேர்ந்த சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியில், புண்ணியம் வேறே - புண்ணியமானது (யோக்கி யதை யிருக்குமிடத்தைக் காட்டிலும்) வேறாகவே இருக்கிறது; உணர்வு உடையார் இருப்ப - கல்வி யறிவுள்ளவர்கள் (ஒன்றுமில் லாது) இருக்க, உணர்வு இலா - அறிவில்லாத, வட்டிம் வழுதுணையும் போல்வாரும் - பனவட்டையும் வழுதுணங்காயையும் ஒத்த அற்ப ரும், பட்டிம் துகிலும் - பட்டுவஸ்திரத்தையும் வேறு நல்ல வஸ்திரத் தையும், உடுத்த வாழ்வரே - உடுத்திக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்கிறார்களே, எ - று.

வட்டிம் வழுதுணையும் எளிதில் கிடைக்கத்தக்க சாதாரணப்பொ ருள்கள்; இவை போன்ற அற்பர் செல்வராயிருக்க அறிவுள்ளவரோ தரித்திரராயிருப்பர் என்பது கருத்து.

கடல் இடையறாதிருப்பதால் புணர் என்ற அடைசேர்க்கப்பட் டது. புண்ணியமோ - ஓகாரம் அதிசய இரக்கச்சொல். வட்டி என் பது ஒருவிதமர மென்பதும் உண்டு; அன்றி, கீழோர் சொல்லுறு தியின்றித் தவறுவராதலால், உருளுந் தன்மையுடைய உருண்டையை உவமித்ததாகவுங் கூறலாம்; வட்டி - உருண்டை. இச்செய்யுள் “இரு வேறுலகத்தியற்கை திருவேறு - தெள்ளியராதலும் வேறு” என்னுந் திருக்குறளை நோக்கியது. வாழ்வரே — இந்த ஏகாரம் பிரசித்தத் தைக் காட்டுகிறது. முந்திய ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. ஒ—அதி சய இரக்கச்சொல். உணர்வது—அது - அசை. (ச)

4. In the sea-girt earth, the result of the merit of virtuous deeds in a former birth is diverse. While the sensible are suffering from poverty, those who are foolish and ordinary as the palmyra cake and thorny brinjal flourish in silk and gay apparel.

நல்லார் நயவ ரிருப்ப நயமிலாக்
கல்லார்க்கொன் றுகிய காரணம் - தொல்லை
வினைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்
நினைப்ப வருவதொன் தில்.

(இ - ள்.) வேல் நெடு கண்ணாய்-வேல்போல் நீண்ட கண்களை யுடையவளே !, நயவர் நல்லார் - நீதிமாண்களான நல்லவர், இருப்ப - (தரித்திரரா) யிருக்க, நயம் இலா கல்லார்க்கு - நீதியில்லாத மூடரு க்கு, ஒன்று ஆகிய காரணம் - ஒரு செல்வப்பொரு ளுண்டாகிய கா ரணமானது, தொல்லை வினைப்பயன் அல்லது - பழமையான வினை யின் பயனே யல்லாமல், நினைப்ப - யோசிக்க, வருவது ஒன்று - தோன்றத் தக்க வேறென்றும், இல் - இல்லை, எ-று. [நயம் - பெரு மையுமாம்.]

முற்பாட்டில் கூறியபடி மூடர் செல்வம்பெற்று வாழ்த்தற்கு அவ ருடைய பூர்வ ஜனன புண்ணியமே யல்லது வேறில்லையென நியாய முறுதிப் படுத்தியது. நயவர் - பண்படிக் குறிப்பு வினைப்பெயர் ; அத்துச்சாரியை தொகுத்தலெனினும் பொருந்தும். ஒன்று - பொ ருள். எண்ணளவையாகுபெயர். உலகத்தில் தன்னை யுடையானே மேம்படச்செய்வதால் பொருளை ஒன்மென்றார். பின்னுள்ள ஒன்று- ஒருகாரணம். இதுவும் மேற்கூறிய ஆகுபெயரே. (ரு)

நாறாத் தகடேபோ னன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்
நீராய் நிலத்து விளியரோ - வேறாய்
புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலும்
நன்மக்கள் பக்கம் துறந்து.

(இ - ள்.) நாறாத் தகடே போல் - பரிமளிக்காத புற விதழைப் போலே, நல் மலர்மேல் பொன் பாவாய் - நல்ல தாமரைமலரின்மே லிருக்கிற பொன்னின் பதுமைபோன்ற திருமகளே !, நீ - பொன் போலும் நல் மக்கள் பக்கம் துறந்து - பொன்னைப்போன்ற யோக் கியரான மனிதரிடத்தைவிட்டு, வேறு ஆய - (நன்மக்களில்) வேறு யிருக்கிற, புல் மக்கள் பக்கம் - கீழான ஜனங்களிடம், புகுவாய் - சே

5. O thou who hast long lance-like eyes! While the just and the good suffer from poverty, the unjust and the unlearned are wealthy. On investigation this is due to nothing else but the effect of deeds in a former birth.

6. O thou who like a golden image livest vainly on a beautiful flower like its scentless outer leaves! As thou desertest the good who are as worthy as gold and joinest those who are mean, may thou die and be reduced to ashes.

ருகிறாய், (ஆதலால்) நிலத்து - பூமியில், நீறு ஆய் விளி - சாம்பராம் படி சாகக்கடவை, எ - று.

சுகந்தமில்லாமலே பூவிலிருக்கும் புறவிதழ்போலே நீயும் சற் குணமின்றிப் பூவிலிருக்கிறாய் என இகழ்ந்தபடி. இதுவே பொற்பா வாய் என்பதனால் திடப்படுத்தப்பட்டது. நாரா தகடு - பரிமளியாத பொற்றகடு என்னவுமாம். அரோ - அசை. பொன் அருமைமாத்தி ரையே அன்றி நன்குமதிக்கப் படுதலும், யாவராலும் விரும்பப்படு தலும் மங்களகரமாயிருத்தலும் பெருஞ்சிறப்புடைமையும் பலவகை யுபயோகத்துக் குரிமையாதலு முடைமையின், நன்மக்களுக்கு உவமையாயிற்று. யோக்கியர் வறியாரா யிருக்கக்கண்ட நடுநிலையு டையார் இலக்குமியை வெறுத் துரைத்தபடி கூறிய செய்யுள்.

நயவார்க ணல்குரவு நாணின் று கொல்லோ
பயவார்கட் செல்வம் பரம்பப் - பயின்கொல்
வியவாய்காண் வேற்கண்ணு யிவ்விரண்டு மாங்கே
நயவாது நிற்கு நிலை.

(இ-ள்.) நயவார்கண் ணல்குரவு - நயமுடையவரிடத்துள்ள தரித் திரமானது, நாண் இன்றுகொல் - வெட்கமில்லாததோ, பயவார்கண் செல்வம் - உபயோகியாதவரிடத்துள்ள சம்பத்தானது, பரம்ப - பரவுதற்கு (ஆன), பயின்கொல் - பிசினோ, வேல் கண்ணாய் - வேல் போன்ற கண்ணுள்ளவளே!, இவ்விரண்டும் - (யோக்கியரிடத்து வறுமையும் அயோக்கியரித்துச் செல்வமுமாகிய) இரண்டும், ஆங் கே - அவ்வவ்விடத்திலே, நயவாது நிற்கும் நிலை - மேன்மைப்படா மல் நிற்கின்ற நிலையை, வியவாய் காண்-ஆச்சரியப்பட்டுப்பார், எ-று.

பரம்புதலாவது நாற்புறமு மொட்டும்படி வியாபித்தல். நீங் காது நிற்பதுபற்றி பயின்கொல் எனப்பட்டது. 'பறம்ப' எனப் பாடங்கொண்டு உறைகாரர் எனப்பொருள் கொண்டனர் சிலர்; அதற்குச் சந்தி யிசையாதென அறிக. (எ)

வலவைக ளல்லாதார் காலாறு சென்று
கலவைக ளுண்டு சுழிப்பர் - வலவைகள்

7. O thou possessed of lace-like eyes! Is not the poverty of the good a shameful thing, and the wealth of the miser a spreading sticky gum? The undesirable state of these two things is indeed astonishing.

8. Those who are honest, when distressed, go afar and eat various kinds of mixed food, and spend their days, while

காலாருஞ் செல்லார் கருணையாற் றுய்ப்பவே
மேலாறு பாய விருந்து.

(இ - ள்.) வலைகள் அல்லாதார் - பேய்த்தனமுடைய ராகாதவர், [யோக்கியர்], கால் ஆறு சென்று - தூரவழியோய், கலைகள் உண்டு - பலகலப்பான உணவைப் புசித்து, கழிப்பர் - காலம் கழிப்பார்கள்; வலைகள் - பேய்த்தனமுள்ளவர்களோ, கால் ஆறுஞ் செல்லார் - தூரதேசமும் போகாதவர்களாய், மேல் ஆறு பாய - தம் மேல் பாலாறு நெய்யாறு பாயும்படி, இருந்து - தம்மிடத்திலேயே இருந்து, கருணையால் - பொரிக்கறியோடு கூட, துய்ப்ப - (உணவுகளை) உண்பார்கள், எ - று.

இவ்வாறு இப்பாட்டிலு முற்பாட்டுகளிலும் தக்கவர் வருந்த அவர்க்குப் பயன்படாமல் தகாதவரிடத் திருக்கின்ற செல்வம் நன்றியில் செல்வமென்று கூறியதாயிற்று. வலைகள் - இடாகினி காளிகளுக்கு ஊழியஞ் செய்பவராதலால் பேயெனக்கொண்டு அத்திறமுடையாரொன உரைக்கப்பட்டது. அத்திறமாவது இழிதொழில் செய்தலும் பிறரை வருத்துதலுமாம். அன்றியும், வலை - வஞ்சகப் பெண்; “வஞ்சகப்பெண்ணும் வல்லோனும் வலை” என்பது பிங்கலந்தையாதலால். வலை - நாணிலியுமாம்; சிலப்பதிகாரத்து; “மாதர்கோலத்து வலையினுரைக்கும்” என்றவிடத்து, அடியார்க்கு நல்லார் வலை என்றதற்கு நாணிலி என்றுபொருள் வரைந்து இப்பாடலை உதாரணமாக்கி யிருக்கின்றாராதலால் இப்பொருள் சிறந்ததே. கால் ஆறு - காலாற் செல்லத்தக்க ஆறு. கலையாவது - பலரிடம்பெற்ற சோறாதலின் ஒருவகைப்படாதிருப்பது. கல - பகுதி. ஐ - கர்த்தாப்பொருள் விசுதி. கருணையால் - இதில் மூன்றனுருபு ஆல் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளதாயிற்று; ‘தூங்குகையானோங்கு கடைய’ என்பதிற்போல.

(அ)

பொன்னிறச் செந்நெற் பொதியொடு பீள்வாட
மின்னொளிர் வானம் கடலுள்ளும் கான்றுகுக்கும்
வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்
வண்மையு மன்ன தகைத்து.

those who are wicked without going to any distance, live in plenty eating rich curry and rice.

9. While the ear of the golden paddy is scorched, the clouds with bright lightning pour forth the rain into the sea. The liberality of the unwise, when possessed of immense riches, will be of a like character.

(இ - ள்.) பொன் நிறம் செம் நெல் - பொன்போன்ற வர்ணமுள்ள நல்லநெற்கள். பொதியொடு - பொதிந்திருக்கும் கதிர்களோடு, பீள் - பயிரின்கருவானது, வாட - வாடிக்கொண்டிருக்க, மின் ஒளிர்வானம் - மின்னல் விளங்காநின்ற மேகமானது, கடலுள்ளும் - சமுத்திரத்திலேயும், கான்று உருக்கும் - (தண்ணீரைக்) கக்கி உதிர்க்கும்; வெண்மை உடையார் - அறிவின்மை யுள்ளவர்கள், விழு செல்வம் எய்தியக்கால் - மேன்மையான செல்வத்தைப் பொருந்தினால், வண்மையும்-(அவர்) கொடையும், அன்ன தகைத்து - அப்படிப்பட்ட தன்மையுள்ளது, எ - று.

நல்ல நெற்பயிர் வாடிக்கொண்டிருக்க அங்கே பெய்யாமல் உபயோகமற்ற கடலிலே மேகம் மழை பொழிவதுபோல் புத்தியினர் செல்வத்தைச் சம்பாத்திரத்தி லுபயோகப்படுத்தாமல் அபாத்திரத்தில் உபயோகப்படுத்துவர் என்பது கருத்து.

பொதி - கருவை உள்ளே வைத்திருக்கும் கதிருக்குக்காரணப் பெயர். கடலுள்ளும் - உம்மை இழிவுசிறப்பு. வெண்மை—அறிவின்மை; “வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை - யுடைய ம்யாமென்னுஞ் செருக்கு.” என்றதிருக்குறளை நோக்குக. விழு - விழுமம் என்பதன் விகாரம், உரிச்சொல். (கூ)

ஓதியு மோதா ருணர்விலா ரோதாதும்
ஓதியனையா ருணர்வுடையார் - தூய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ் செல்வ ரிரவாதார் செல்வரும்
நல்கூர்ந்தா ரீயா ரெனின்.

(இ - ள்.) உணர்வு இலார் - பகுத்தறிவில்லாதவர்கள், ஓதியும் ஓதார் - படித்தும் படியாதவர்களே; உணர்வு உடையார்—, ஓதாதும்-ஓதாமலும், ஓதி அனையர் - படித்தவர்க்குச் சமானமானவர்களாவர்; (அதுபோல்) தூய்து ஆக - சுத்தமாக, [மிகவும்], நல்கூர்ந்தும் - வறுமையுற்றும், இரவாதார் - யாகியாதவர்கள், செல்வர் - சம்பத்துள்ளவராவர்; செல்வரும் - செல்வமுடையோரும், ஈயார் எனின் - (யோக்கியருக்கு) கொடாமற்போனால், நல்கூர்ந்தார் - தரித்திரப்பட்டவர்களே, எ-று.

ஓதி - ஓதுகிறவன், இகர விசுதி கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது; கூத்தாடி, கடலோடி என்பவைபோல். தூய்து—தூய்மையை உடை

10. The unwise, though learned, are still unlearned, and the wise, though unlearned, still resemble the learned. In like manner, those who beg not, though utterly poor, are truly rich; and those who give not, even though they be rich, are indeed poor.

யது, குறிப்பு முற்று ; ஈண்டு ஆக என்பதோடு ஒன்றி வினையெச்சமாய் “மிக” என்னும்பொருளாய் வினையுரியாயிற்றென அறிக. பிறர் நல்குதலை ஊர்தல் [கொண்டுசெல்லல்]—நல்கூர்தல். நல்குதல் - கொடுத்தல். உபமான உபமேயந்தோன்ற இரண்டுநீதிகள் இப்பாட்டில் கூறப்பட்டன. (க0)

உஅ - வது. அதிகாரம்.—Chapter XXVIII.

ஈ யா மை.—Illiberality.

அஃதாவது இரந்தவர்க்கு இல்லையெனும் கொடுத்தலைச் செயாமை. ஈயாமை; எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். அறிவுடைமை கூறி அதனை வற்புறுத்த அடுத்தபடி அறிவின்மையைக் கூறினோபோல், முன் க0-வது அதிகாரத்து ஈகையைக் கூறினவர் அடுத்தபடி ஈயாயைமைக் கூறுது ஈண்டுக்கூறியது “செல்வரும் நல்கூர்ந்தார் ஈயாரெனின்” என்று முன்னதிகாரத்து இறுதிச்செய்யுளிற் றேற்றுவாய் கூறியதை வற்புறுத்தவும், பிறர்க்குப் பயன்படாச் செல்வத்தின் குற்றங்கூறவும் வைத்ததென்க.

நட்டார்க்கு நள்ளா தவர்க்கு முளவரையால்
அட்டது பாத்துண்ட லட்டுண்டல் - அட்ட
தடைத்திருந் துண்டொழுகு மாவதின் மாக்கட்
கடைக்குமா மாண்டைக் கதவு.

(இ - ள்.) நட்டார்க்கும் - நேசித்தவர்க்கும், நள்ளாதவர்க்கும் - நேசியாதவர்களுக்கும், உள வரையால் - தமக்கு உள்ள அளவினால், அட்டது பாத்து உண்டல் - சமைத்ததைப் பகுத்துக் கொடுத்துத் தான் உண்பது, அட்டு உண்டல் - சமைத்துண்பதாம் ; அடைத்து இருந்து - (வருகிறவர்க்குக் கதவை) மூடியிருந்து, அட்டது உண்டு ஒழுகும் - சமைத்ததைத் (தாம்) புசித்து நடக்கிற, ஆவது இல் மாக் களுக்கு - குணமில்லாத மனிதருக்கு, ஆண்டை கதவு - மேலுலகத்தின் கதவானது, அடைக்கும் - மூடப்படும், எ-று. ஆம்-அசை.

நட்டார் - பிறப்புமுறையான உறவினர். நள்ளாதார் - அங்ஙனமன்றி வரும் இருவகை விருந்தினர். பாத்து - இதில், பகு-பகுதி.

1. To give a part of their meal to the extent of their ability both to the friendly and unfriendly and then to eat it, is truly eating their meal. To those who shut their gates against the needy and live eating their meals, the doors of heaven will be closed. . . .

ஆவது - வினையாலணையும் பெயர். ஆண்டை - துறக்கம்; அது செய்
மையதாதலால். (க)

எத்துணை யானு மியைந்த வளவினால்
சிற்றறஞ் செய்தார் தலைப்படுவர் - மற்றைப்
பெருஞ்செல்வ மெய்தியக்காற் பின்னறிது மென்பார்
அழிந்தார் பழிகடலத் துள்.

(இ - ள்.) எத்துணை ஆனும் - எவ்வளவாயினும், இயைந்த அள
வினால் - தமக்கு இசைந்த பிரமாணத்தால், சிறு அறம் செய்தார் -
சிறிய தருமத்தையாகிலும் செய்தவர், தலைப்படுவர்-மேன்மைப்படு
வர் ; மற்றை - வேறான, பெரு செல்வம் எய்தியக்கால் - மிகுந்தசெல்
வம் பொருந்தினபோது, பின் அறிதும் என்பார்-(தருமத்தை) பின்பு
பார்த்துக்கொள்வோ மென்கிறவர்கள், கடலத்துள் - கடல்குழந்த
பூமியில், பழி - பழிக்கப்பட்டு, அழிந்தார்-கெட்டுப்போவார், எ-று.

எத்துணையானும் - உம்மை இழிவு சிறப்பு; ஆனும் ஆயினுமென்
பதன் மருஉ. கடலையுடையது=கடலத்து—கடல் - பகுதி, அ - சா
ரியை, து - விசுதி. பழி என்னு முதனிலை “வரிப்புனைபந்து” என்
பதுபோல் வினையெச்சப்பொருட்டாய் வந்ததெனக் கொள்க; [வினை-
ஞ-நஉ]ன் உரையைக்காண்க. பழியாகிய கடல் எனப் பண்புத்
தொகையாகக்கொண்டு, மிகவேண்டியது ஓசையின்பநோக்கி மிகாத
தாயிற்றென்று அமைத்தலுமாம். பாபமும் பழியெனப்படுதலால்
பாபமாகிய கடலெனினும் இழுக்காது. மற்றை என்பதை என்பார்
என்பதோடு கூட்டிக. [பொது-நந-சூத்திரத்தினால்] தெளிவுபற்றி
அழிந்தாரென இறந்தகாலத்துக் கூறப்பட்டது. (உ)

துய்த்துக் கழியான் றறவோர்க்கொன் றீகலான்
வைத்துக் கழியு மடவோனை - வைத்த
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத்
தருளு மவனை நகும்.

(இ - ள்.) துய்த்து கழியான் - அனுபவித்துக்கழியாமல், துற
வோர்க்கு - (ஆதரிப்பவரால்) துறக்கப்பட்டவர்களுக்கு, ஒன்று ஈக

2. Those who have to the best of their ability practised even trifling acts of charity will (in another birth) become great; while those who, when they have become wealthy, say “we will give alms sometime or other” shall in this sea-girt earth perish despised by all.

3. The ignorant brute who neither enjoys his wealth nor gives it in charity to the needy but hoards it up, shall be derided by the very wealth he lays up and the kindness that exists in this world.

லான் - ஒருபொருள் கொடாமல், வைத்து கழியும் - (பொருளை வீணவைத்து இருக்கிற, மடவோனை - மூடனாகிய, அவனை - உபயோகமற்ற) அவனை, வைத்த பொருளும் நகும் - சேர்த்துவைத்த திரவியமும் சிரிக்கும்; அவனை - அப்படிப்பட்டவனை, உலகத்து அருளும் - உலகத்திலே விளங்குகிற கிருபையும், நகும் - சிரிக்கும், எ-று. ஏ - இரண்டும் அசை.

துறவோர் - துறவிகளும் ஆம், ஆயினும் சிறப்பில்லாமையின் “துறந்தார்க்குத் துவ்வாதவர்க்கும்” என்னுந் திருக்குறளுக்கு குரைத்ததுபோல் ஈண்டும் ஆதரிக்கத்தக்கவரால் கைவிடப்பட்டவர் என்று உரைக்கப்பட்டது. மடவோன் அவனை என்றியைதலால், மடவோனை என்பதில் ஐ - சாரியை. வீணக்கினதைப்பற்றி பொருளும் அருளும் நகுமென உபசாரவழக்காகக் கூறப்பட்டது. இம்மை மறுமையைத்தருவது பொருளும், இம்மை மறுமை இரண்டினும் துணையாவது அருளுமாதல். “அருளில்லார்க் கவ்வுலகமில்லை பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லாதியாங்கு” என்கிறபடி. நற்கதியற்றானே யென அருட்கடவுள் நகும் என்பது கருத்து.

கழியான், ஈகலான், —முற்றெச்சங்கள். ஈகலான்—ஈ - பகுதி, கு - சாரியை, அல் - எதிர்மறைவிசூதி, ஆன் - ஆண்பால் விசூதி. (ந.)

கொடுத்தலும் துய்த்தலும் தேற்றுவதிக்குடை
உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ மில்லத்
துருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் ப்ருவத்தால்
ஏதிலான் துய்க்கப் படும்.

(இ-ள்.) கொடுத்தலும் துய்த்தலும் - (பிறர்க்கு) கொடுப்பதையும் (தான்) அனுபவிப்பதையும், தேற்று - தெளியாத, இடுக்கு உடை உள்ளத்தான் - லோபகுணமுள்ள மனமுடையவன், பெற்ற பெரு செல்வம் - அடைந்த மிகுந்த சம்பத்து, இல்லத்து உரு உடை கன்னியரை போல் - வீட்டிற்பிறந்த ரூபமுள்ள பெண்களைப்போலே, பருவத்தால் - (அனுபவிக்கும்) காலத்தில், ஏதிலான் துய்க்கப்படும் - அயலானாலே அனுபவிக்கப்படும், எ-று.

வீட்டிற்பிறந்தபெண் அயலா னனுபவத்திற்கே உரியளாவது போல் லோபியின் செல்வமும் அயலானுக்கே உரியதாகும் என்றபடி.

தேற்று - தேற என்பதின் விரித்தலாகவாவது, தன்வினை பிறவினைக்குப் பொதுவாகவாவது, பிறவினை தன்வினையில் வந்ததென

4. The great wealth of the miserly-minded men who know not how to give it (to the needy) or to enjoy it themselves shall, like the beautiful damsel of a family, be enjoyed at the proper season only by strangers.

ஈவது கொள்க. “நட்பாடல்தேற்றாதவர்” என்று வருதலுணர்க. இடுக்கு என்பது - லோபம் ; இப்பொருளாவதை “இடுக்கும்றுப்பற் றினு நில்லாது செல்வம்” என்றுவருவதினுணர்க. பருவத்தால் - வேற்றுமை மயக்கம். (ச)

எநிரீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்தும்
அறுநீர்ச் சிறுகிணற் றாறல்பார்த் துண்பர்
மறுமை யறியாதா ராக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(இ - ள்.) எநிரீர் பெருங் கடல் - மோதுகின்ற நீரையுடைய பெரிய சமுத்திரத்தை, எய்தி இருந்தும் - அடைந்திருந்தும், அறுநீர் சிறு கிணறு - அற்றுப்போம்படியான நீரையுடைய சிறிய கிணற்றி னாது, ஊறல் பார்த்து உண்பர் - ஊற்றைக்கண்டு குடிப்பார்கள் (சனங் கள்): மறுமை அறியாதார் ஆக்கத்தின் - மறுமைப்பயனை அறியாத வர்களுடைய செல்வத்தைக்காட்டிலும், சான்றோர் கழி நல்குரவே - யோக்கியர்களுடைய மிகுந்த தரித்திரமே, தலை - மேலானது, எ-று.

மிகுந்த தண்ணீருள்ளதா யிருந்தும் உபயோகப்படாத கடலைப் போலே பயனற்றது அயோக்கியருடைய பணம் ஆதலின், கிண ற்று ஊற்றைப்போல் சற்றுச்சற்றாகிலும் உபயோகமான யோக்கிய ருடைய அற்பசம்பத்தே மேலான தென்பது கருத்து.

கடல் - கள் + தல்; தோண்டப்படுதலையுடையது; காரணப்பெ யர். இருந்தும் - உம் - உயர்வுசிறப்பு. ஊறல் - இதில் அல் கருத் தாப்பொருள்விசுதி. தொழிலாகுபெயரெனினு மிழுக்காது. ஆக்க ம் - அம் செயப்படுபொருள்விசுதி; இதில் ஆகு பகுதியிரட்டி ஆக்கு என்றயிற்றென்றாவது, ஆ பகுதி, கு பிறவினைவிசுதியென்றாவது கொள்க. பெரிய செல்வமுடைய லோபிகளை அடைந்து ஒருபயனும் பெறாமையைக்காட்டிலும், சிறிய செல்வமுடைய வறியவரையடை ந்து சிறு லாபத்தை யடைந்துவாழ்வார் என்று முன்னீரடியிற்பொ ருள் தோன்றலால், அது பிரிதுமொழிதலென்னும் அணி. (அப்ர ஸ்து தப்ரசம்ஸை) இதனை, நுவலாநுவற்சி, ஒட்டு, உவமப்போலி என்றும் வேறு பெயரால் வழங்குவர். (ரு)

5. Though they live near the mighty ocean of rolling waves, men will seek out and drink from a spring of a small well whose water is almost dried up. So the poverty of the great is better than the riches of those who know nothing of the next birth.

எனதென தென்றிருக்கு மேழை பொருளை
எனதென தென்றிருப்பன் யானும் - தனதாயின்
தானு மதனை வழங்கான் பயன்றுவ்வான்
யானு மதனை யது.

(இ-ள்.) ஏழை - மூடன், பொருளை - பணத்தை. எனது எனது என்று இருக்கும் - என்னுடையது என்னுடையது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பான்; யானும் - நானும், (அப்பொருளை, எனது எனது என்று—, இருப்பன் - இருப்பேன்; தனது ஆயின் - அவனதானால், தானும் அதனை வழங்கான் - அவனும் அப்பொருளை (ஒருவர்க்கு) கொடான்; பயன் துவ்வான்-(அதின்) பிரயோஜனத்தை அனுபவங்கமாட்டான்; யானும் அதனை அது - நானும் அந்தத் திரவியத்தை அதுவாக, [அப்படியே செய்வேன் என்றபடி,] எ-று.

செய்வேனென்று ஒருசொல் வருவித்து அது என்பதை முடித்துக்கொள்க.

உபயோக மில்லாமல் சாம்பாதித்தவன் தனது என்று சொல்வதற்கும், சம்பாதித்தவன் அப்படிச் சொல்வதற்கும் வித்தியாச மில்லையென்றபடி. எனது - யான் என்னும் பகுதி என் எனத்திரிந்து அகராச்சாரியையும் ஒன்றன்படர்க்கைத் துவ்விசூதியையும் பெற்ற வினையாலனையும்பெயர். பின்னது துணிவுணர்ந்தும் அடுக்கு. “துண்ணறிவின் வறுமை” ஆதலால் அறிவில்லாதவனை ஏழை என்றார். இப்பாடல் ஹாஸ்யரஸம். (சு)

வழங்காத செல்வரி னல்கூர்ந்தா ருய்ந்தார்
இழந்தா ரெனப்படுத லுய்ந்தார் - உழந்ததனைக்
காப்புய்ந்தார் கல்லுதலு முய்ந்தார்தங் கைநோவ
யாப்புய்ந்தா ருய்ந்த பல.

(இ-ள்.) வழங்காத செல்வரின் - கொடாத தனவான்களைக்காட்டிலும், நல்கூர்ந்தார் உய்ந்தார் - தரித்திரர் (துன்பங்களில்) தப்பினவர்கள்; (எப்படியெனில்) இழந்தார் எனப்படுதல்-பொருளை இழந்து போனார்கள் என்கிற அபவாதத்தினின்றும், உய்ந்தார் - தப்பினார்

6. The fool will say of his wealth “It is mine, it is mine” and I will also consider it as mine; for if it were his, he neither gives it to others nor enjoys it himself. It is alike to me.

7. The poor are exempt from the troubles to which the niggardly are subject, for they are relieved of the following troubles, viz. the blame of having lost one's wealth, the difficulty of guarding it, the trouble of securing it underground the trouble of holding it fast, and various other troubles.

கள் ; உழந்து - வருந்தி, அதனை காப்பு - அப்பொருளைக் காப்பாற்றுவதினின்றும், உய்ந்தார்—; கல்லுதலும் - (அதைப் புதைத்துவைக்கும் பொருட்டு) நிலத்தைத் தோண்டுவதினின்றும், உய்ந்தார்—; தம்கை நோவ - தமது கைகள் நோவும்படி, யாப்பு-கெட்டியாய்ப் பிடித்திருப்பதினும், உய்ந்தார்—; உய்ந்த பல-(இப்படி அவர்) தப்பினவை பல (வுண்டு), எ-று. கொடாமல் பணம் வைத்திருப்பவனுக்குக் கஷ்டமேயன்றி வேறு பயனில்லையென்பது கருத்து.

எனப்படுதல், காப்பு, கல்லுதல், யாப்பு,—இவை நான்கும் ஐந்தாம் ஸ்வீகரணமாத் தொகை ; தொழிற்பெயர்கள். “உடாஅதுமுண்ணுதம்” “உண்ணுனெனினிரான்” சென்றசெய்யுள்களிற் கூறிய தன்பங்கள் வறியோனுக் கின்மையால், “நல்குந்தாருய்ந்தார்” என்றார். “வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்வத்தின் மறையோன்-ல்குரவேபோலு நனிநல்ல” என்ற நீதிநெறிவிளக்கத்தையும் நோக்குக.

தனதாகத் தான்கொடான் றுயத் தவரும்
தமதாய போழ்தே கொடாஅர் - தனதாக
முன்னே கொடுப்பி னவர்கடியார் தான்கடியான்
பின்னை யவர்கொடுக்கும் போழ்து.

(இ-ள்.) தனது ஆக-(பொருள்) தனதா யிருக்கையிலே, தான் கொடான் - (லோபி) தான் (ஒருவர்க்கும்) கொடுக்கமாட்டான் ; தாயத்தவரும்-தாயத்தார்களும், தமது ஆய போழ்து-(அப்பொருள்) தமதான காலத்தில்-கொடார் - (அவர்களும்) கொடுக்கமாட்டார் ; முன்னே - பூர்வத்திலே, தனது ஆக கொடுப்பின் - தனதாயிருக்கையிலே கொடுத்தால், அவர் கடியார்-தாயாதர் விலக்கார்கள் ; பின்னை-பிற்காலத்தில், அவர் கொடுக்கும் பொழுது-அந்தத் தாயாதர் கொடுக்குங்காலையில், தான் கடியான் - தான் (அதை) விலக்கமாட்டான், எ-று.

தாயமாவது தகப்பன் பாட்டன் முதலான மூலமாய் வந்த பொருள் ; அதனை எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கவர்கள் தாயாதர். ஒருவன் தான் சம்பாதித்த பொருள் தன்சவாதீனமாயிருக்கையிலே வறியோர்க்குக் கொடாமல் வைக்க, அதைப் பெற்றுக்கொண்ட தாயாதிகளும் கொடுக்க மன மிசையார்கள் ; தானுயிரோ டிருக்கையிற் கொடுத்தால் தாயாதர் தடுப்பதில்லை ; நானிறந்த பின் அவர் கொடுத்தால்

8 While the property is his own, he gives it not away in alms ; neither his paternal kinsmen give it away when it becoms their own. If he gave it away when it was his own his kinsmen would not have found fault with him. Neither could he find fault with them, if they gave it away after his death.

தான் தடுப்பதில்லை. இப்படி இரு திறத்தாரும் பொருளைச் சம்பாத்திரத்தில் உபயோகியாமல் வீணாக்குகின்றவர் என்றபடி. இது அக் காலத்து யாரையோ நோக்கிச் சொன்னதுபோலும்.

போழ்து - பொழுது என்பதன் மரூஉ. இது போது எனவும் வரும். முன் பின் காலங்களைக் குறித்தன. (அ)

இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக
விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை - விரகின்றி
வல்லவ ருன்ற வடியாபோல் வாய்வைத்துக்
கொல்லச் சுரப்பதாம் கீழ்.

(இ - ள்.) இரவலர் கன்று ஆக - யாசகர் கன்றுபோ லிருக்க, ஈவார் ஆஆக - கொடுப்பவர் பசுப்போ லிருக்க, விரகில் - உச்சாகத் தினால், சுரப்பது - பயனைத்தருவது, வண்மை ஆம் - கொடுக்குங் குணமாம்; விரகு இன்றி - உச்சாக மில்லாமல், வல்லவர் ஊன்ற - வலிமையுடையவர்கள் அழுத்தி வருத்த, வடி ஆ போல்-பால்கொடுக்கின்ற பசுவைப்போல, வாய் வைத்து கொல்ல - அவ்வவ் விடங்களிலே நிறுத்தித் துன்பப்படுத்த, சுரப்பது ஆம் - பயனைத்தரும், கீழ் - கீழ்மகள், எ-று.

கன்று வாய்வைக்கச் சந்தோஷமாய்ப் பாலைச்சுரக்கும் பசுவைப் போலே யாசகரைக் கண்டவுடனே சந்தோஷத்தோடு கொடுப்பது தான் கொடை; வல்லவர் பலவகையில் வருத்த, மனமின்றிப் பால் சுரக்கும் பசுவைப்போல வலியோர் நேர்ந்தவிடங்களிலே தூஷிக்கவும் இடுக்கண் செய்யவும் நிர்ப்பந்தமாய்க் கீழ்மக்கள் கொடுக்குங் கொடை கொடை என்று சொல்லத்தகா தென்பதாம்.

வல்லவர் ஊன்ற அடிக்கின்ற ஆ போலே உறுப்புக்களில் கருவிகளை வைத்துக் கொல்ல எனப்பொருள் உரைப்பாரு முளர். இரவலர் - தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; இப்பகுதி அல் புடைபெயர்ச்சி விசுதி; வ் - சந்தி; அனைத்தும் பகுதி; அர் பலர்பால் விசுதி விரகு - அறிவு; ஈண்டுக் குறிப்பறிந்துதவும் வண்மை. கொல்லல் - துன்புறுத்தல்; “தன்னையே கொல்லுஞ்சினம்” என்றும்போல். கீழ் - பண்பாகு பெயர் உவமையணி. வடித்தல்-ஊற்றல், இங்குபால் சுரத்தலாம். வாய் - இடம். கீழ் - எழுவாய், சுரக்கும்-பயனிலை.

9. Comparing the beggars to a calf and the benefactors to a cow, such spontaneous benevolence as the natural yield of milk is true benevolence, Just like those cows which give their milk only when coerced by strong men by various appliances, the base will exercise their benevolence (under a strong extraneous pressure.)

ஈட்டலுந் துன்பம்ந் நீட்டிய வொண்பொருளைக்
காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம் - காத்தல்
குறைபடிந் றுன்பம் கெடிந்றுன்பந் துன்பக்
குறைபதி மற்றைப் பெருள்.

(இ - ள்.) ஈட்டலுந் துன்பம் - பொருளைச் சம்பாதிப்பதும்
வருத்தம் ; மற்று - மேலும், ஈட்டிய ஒள் பொருளை - சம்பாதித்த
நல்லபொருளை, காத்தலும்-காப்பாற்றுவதும், ஆங்கே கடு துன்பம்-
அப்படியே மிகுந்த துன்பம் ; காத்தல் குறைபடி - காப்பது கு
றைந்தால், துன்பம்—, கெடில் - நாசப்பட்டால், துன்பம்—; (ஆத
வின்) பொருள்-திரவியமானது, துன்பக்கு உறை பதி - துன்பத்
திற்கு வாசஸ்தானம், எ-று. மற்றை - அசை.

ஒண் பொருள் இதில் ளகரம் டகரமாய் மெலிந்தது. காத்தலி
ருக்கவும் பொருள் குறைபட்டால் எனவு முறைக்கலாம். சாரியை
விகற்பமாதலின் “துன்பக்கு” என்பதில் அத்துச்சாரியை வரவில்லை
யென்றறிக. [உருபு புணர்-சூ-ச.] துன்பத்துக்குக் காரணமான
தைத் துன்பமென்றது, காரணத்தைக் காரியமாகக்கூறிய உபசார
வழக்கு. (க0)

உசு - வது அதிகாரம்.—Chapter XXIX.

இ ன் னை.—Poverty.

அஃதாவது பணமில்லாமை. ஈயாமையின் பயனே இன்மையா
தலால், அதன்பின் வைத்தார்.

அத்திட்ட கூறை யனாச்சுற்றி வாழினும்
பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளுந் பாடெய்தும்
ஒத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணு மொன் றில்லாதார்
மெத்த பிணத்திற் கடை.

10. The acquisition of wealth is a cause of vexation; the
guarding of this glittering wealth so acquired causes a great
vexation; if the guarding is a little relaxed there is vexation,
if it is lost it is also a vexation so the said wealth is truly the
very abode of vexation.

1. Although a man lives wearing a red-dyed or patched
clothes round his loins, yet the possession of ten or eight pieces
of money will secure him honor among the many. Those who
have nothing at all, though born of a respectable family, are
more despicable than a dead body.

(இ-ள்.) அத்து யிட்ட கூறை - காவிதோய்த்த வஸ்திரத்தை, அரை சுற்றி வாழினும் - அரையி லுடுத்து வாழ்ந்தாலும், பத்து எட்டு உடைமை - பத்தாயினு மெட்டாயினு முள்ளவனாயிருத்தல், பலர் உள்ளும் பாடு எய்தும் - பல ஜனங்களுக்குள்ளே பெருமைபெறும்; ஒத்த குடி பிறந்தக்கண்ணும் - உலகத்துக்குச் சம்மதியாவ வயிசத்திற் பிறந்தாலும், ஒன்று இல்லாதார் - ஒரு பொருளில்லாத வர்கள், செத்த பிணத்தின்-உயிர் போன உடலைப்பார்க்கிலும், கடை-கீழ் (ஆவர்,) எ-று.

அத்து - தையலுமாம். பத்தெட்டு என்பதில் ஐயவும்கை தொக்கது. பத்தெட்டு. இவ்வெண்கள் ஆகுபெயராய்ப் பொருளை யுணர் த்திற்று. ஒன்று என்பதும் அப்படியே, பிறந்தக்கண் - கண் எதிர் கால வினையெச்சவிருதி. பிணமென்பதன் மேல் செத்த என்றது வாளா கூறியதாயினும், பிணத்தின் பயனின்மையைக் காட்டிய வாரும்.

(க)

நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும்

யாரு மறிவர் புகைநுட்பம் - தேரின்

இரப்பிடும்பை யாளன் புகுமே புகையும்

புகற்கரிய பூழை நுழைந்து.

(இ - ள்.) நெய் - நெய்யானது, நீரினும் நுண்ணிது என்பர் - தண்ணீரைக்காட்டிலும் சூக்ஷ்மம் என்று சொல்லுவர்; நெய்யினும் புகை நுட்பம் - நெய்யைக் காட்டிலும் புகை நுட்பமாயிருப்பதை, யாரும் அறிவர்—; தேரின் ஆலோசித்தறிந்தால், இரப்பு இடும்பை யாளன் - யாசகத்தாலாகிய துன்பமுள்ளவன், புகையும் புகற்கு அரிய பூழை - புகையும் பிரவேசிப்பதற்குக் கூடாத துவாரத்தில், நுழைந்து புகும் - நுழைந்துபோவான், எ-று. ஏ-அசை.

யாசகன் கண்டவிடத்திலு நுழைந்து பிச்சையெடுப்பதனால் இகழப்படுவான் என்பது கருத்து.

நுட்பம் - பண்புப்பெயர். பம் விருதி. நிரப்பு - நிரம்பென் னுந் தன் வினைப்பகுதி விருதி புணர்ந்து கேட்டபோது மெலிந்து நிற்பது; தொழிற்பெயர். இது இன்மையைச் சுட்டலால் மங்கல வழக்கு. இன்மையின் ஏதுவால் நிறப்புதல் வேண்டுதலின் காரிய வாகுபெயருமாம். புகற்கு - கு விருதி காலங்காட்டும் எதிர்கால

2. It is said that ghee is more subtle than water; and all know that smoke is more subtle than ghee. On due reflection, you will find that afflicted mendicants enter places through which even smoke cannot pass."

வினையெச்சம். நீரினுண்மை நெய்யென்பது அறிவாளிகளா லறி யப்படுவதாதலால் என்பர் என்றும், புகை துட்பமுடையதென்று பேதையருமறிவராதலால் யாருமறிவரென்றுங் கூறினார். புகை யும் புகுதற்கரிய பூழை நுழைந்து புகும் எனக் கவி அதிசயோத்தி யாகக் கூறியது. நெய் என்பது எண்ணெய் முதலிய நீர்த்த பொ ருள்களுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயர். (உ)

கல்லோங் குயர்வரைமேற் காந்தண் மலராக்கால்
செல்லாவாஞ் செம்பெறி வண்டினம் - கொல்லைக்
கலாஅற் கிளிகடியுங் கானக நாட
இலாஅஅர்க் கில்லைத் தமர்.

(இ - ள்.) கொல்லை - கொல்லைகளில், கல்லால் - கல்கொண்டு, கிளிகடியும் - கிளிகளை ஒட்டுகின்ற, கானக நாட - காடு நாட் டாசனே!, கல் ஒங்கு உயிர் வரைமேல் - கற்கள் வளர்ந்திருக்கிற உயரமான மலையில், காந்தன் மலராக்கால் - காந்தன் பூக்காமற்போ னால், செம் பொறி வண்டு இனம் - சிவந்த-புள்ளிகளையுடைய வண் டிக் கூட்டங்கள், செல்லா - அங்கே போகமாட்டா; (அப்படியே) இல்லார்க்கு - (பொருள்) இல்லாதவர்களுக்கு, தமர் இல்லை - உற வினர் இல்லை, எ - று.

காந்தன் பூக்காதபோது வண்டிகள் மலையண்டை போகாதது போல் தரித்திரனிடத்துக்கு உறவினர் வாரார்கள் என்பது கருத்து. கலால் - இடைக்குறை. ஒங்குயர் - ஒருபொருட்பன்மொழி. கல்லால்- கல் கருவியாகுபெயர். வண்டினம் - வண்டினதினம் என விரித் தலால் ஆறும்வேற்றுமை ஒன்றன்கூட்டத்தற்கிழமை. எடுத்தக் காட்டுவமையணி. முன்னீரடி உபமானம். இறுதியடி உபமேயமாம்.

உண்டாய போழ்தி னுடைந்துழிக் காகம்போல்
தொண்டா யிரவர் தொகுபவே - வண்டாய்த்
திரிதருங் காலத்துத் திதிவிரோ வென்பார்
ஒருவரு மிவ்வுலகத் தில்.

3 O king of the woodlands where the birds are driven away from the cultivated fields by the slirg! If the *Kanthal* plant (November flower plant) which grows upon the rocky lofty mountains, do not put forth its blossoms, the swarms of red-spotted bees will not repair thither. In the same manner the destitute have no relatives.

4. In the days of prosperity, thousands throng together to serve a person just as the crows that collect round a dead body; but when he wanders about like the bee, there is not a single person in this world who will ask him "Are you well?"

(இ-ள்.) உண்டாய போழ்தின் - (பொருள்) உண்டாயிருக்கும் காலத்தில், உடைந்துழி - (தேகம்) அழிந்தவிடத்தில், காகம் போல்-காக்கைகளைப்போலே, ஆயிரவர் - ஆயிரம்பேர்கள், தொண்டு - அடிமையாக, தொகுப - சேருவார்கள் ; வண்டு ஆய் - வண்டுகள்போலாய், திரிதரும் காலத்து - திரியுங்காலத்தில், தீது இலிரோ என்று பார் ஒருவரும் - நீர் துன்பமில்லா திருக்கிரீரா என்று கேடும் வினாவுமொருவரும், இவ்வுலகத்து இல் - இவ்வுலகத்தி லில்லை, எ-று.

காகம் ஒன்றிறக்கின் பலகூடி புலம்புத வியல்பாதலால், காகம் போ லென்றார். ஆயிரவர் - பலவென்றபடி, திரிதரும் - இதில் திரிபுகுதி, தா - துணைவினை ; குறுகலும் விரித்தலும் விகாசங்கள். முன்னிரண்டடி உவமையணி. வண்டாய்-வண்டு ஊனுக்காக ஓரிடமில்லாமல் பலவிடம் தேடித் திரிவதுபோல எனக் கொள்க. இலிர் - முன்னிலைப்பன்மைக் குறிப்பு முற்று. (சு)

பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும்
சிறந்ததங் கல்வியு மாயும் - கறங்கருவி
கன்மேற் கழுஉங் கணமலை நன்னாட
இன்மை தழுவப்பட்ட டார்க்கு.

(இ-ள்.) கறங்கு அருவி - ஒலியாநின்ற அருவிகள், கல் மேல் கழுஉம் - கற்களின்மேல் விழுந்து சுத்திசெய்கின்ற, கணம் மலை நல் நாட - கூட்டமான மலைகளுள்ள நல்ல நாடுமையவனே!, இன்மை தழுவப்பட்டார்க்கு - வறுமையால் கட்டிக்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு, பிறந்த குலம் மாயும் - (அவர்) பிறந்த நல்லவமிசமும் கெடும் ; பேர் ஆண்மை - கீர்த்தியுடைமை, [அல்லது பெரியவல்லமை], மாயும்—; சிறந்த - மேன்மைப்பட்ட, தம் கல்வியும் - தம்முடைய கல்வித்திறனும், மாயும்—, எ-று.

தரித்திரருக்குக் குலமுதலிய மேன்மைகளும் சிறக்கா என்பது கருத்து. கழுஉம் - கழுவும் என்பதின் விகாரம், மலை - மலையப்படுவது மலை ; மலைதல் - கண்டவராஞ்சுதல் ; செய்ப்படுபொருள் விசுதி புணர்ந்துகெட்டது ; “குடிப் பிறப்பழிக்கும் விழுப்பங்கொல்லும் - பிடித்தகல்விப் பெரும்புணை விடும் - நாணனிகளையு மாணெழில் சிதைக்கும் - பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும் - பசிப் பிணியென்னும்பாவி.” என்ற மணிமேகலையையும், “தொல்வரவுந்

5. O king of the good country with crowed hills where the sounding streams wash the rocks! To those who are environed by poverty, their high birth, their high dignity and their illustrious learning with all disappear.

தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக - நல்குர வென்னு நசை." என்ற திருக்குறளையும் ஒப்பிடுக. (ரு)

உள் கூர் பசியா லுழைநசைஇச் சென்றார்கட்
குள்ளா ரிருந்துமொன் றுற்றாதான் - உள்ளார்
இருந்துயிர் கொன்னே கழியாது தான்போய்
விருந்தின னாதலே நன்று.

(இ - ள்.) உள் கூர்பசியால் - வயிற்றினுள்ளே நிறைந்த பசியினாலே, உழை - தன்னிடத்தில், நசைஇ சென்றார்கட்கு - விரும்பி வந்தவர்களுக்கு, உள் ஊர் இருந்தும் - ஊர்க்குளிருந்தும், ஒன்று ஆற்றாதான் - ஒருதலியுஞ் செய்யமாட்டாதவன், உள் ஊர் இருந்து - உள்ளூரிலிருந்து, உயிர் கொன்னே கழியாது - உயிரை வீணிக்கழியாமல், தான் போய் - தான் (பிறதேசம்) போய், விருந்தினன் ஆதலே நன்று - (ஒருவர்க்கு) விருந்தாளி யாவதே நல்லது, எ - று.

தன்னிடம் பசித்துவந்தவர்களுக்கு உதவிசெய்யமாட்டாத தரித்திரன் ஒருருக்குள்ளே குடித்தனஞ் செய்வதைக்காட்டிலும் எங்கேயாகிலும் போய்ப் பிச்சை எடுப்பது நல்லதென்கிறபடி.

உள் - ஈண்டிவயிறு ; பலவகைப்பண்டங்களை வைப்பதற்கு உள் ளிடமுடைய இடமாயிருத்தலால். உள்ளார். பின்முன்கு மாறி வந்த ஆறாவது தற்கிழமைப்பொருள் ; இலக்கணப்போலி. (க)

நீர்மையே யன்றி நிரம்ப வெழுந்ததம்
கூர்மையுமெல்லா மொருங்கிழப்பர் - கூர்மையின்
முல்லை யலைக்கு மெயிற்றாய் நிரப்பென்னும்
அல்ல லடையபபட் டார்.

(இ - ள்.) கூர்மையின் - கூர்மையினாலே, முல்லை அலைக்கும் எயிற்றாய் - முல்லையரும்புகளை வருத்துகின்ற பற்களையுடைய பெண்ணே !, நிரப்பு என்னும் அல்லல் அடையப்பட்டார - வறுமை யென்கிற துன்பத்தால் சேரப்பட்டவர்கள், நீர்மையே அன்றி - சற்குணங்களும்ல்லாமல், நிரம்ப எழுந்த - பூர்ணமா யோங்கி நிற்கிற, தம்

6. For those poor men who are not able to assist those who come to them troubled in mind and pinched by hunger, it is better that they go away to foreign country and there live as guests in the houses of others than spend their days in vain in their own country.

7. O thou whose teeth surpass in their pointedness the jassamine flowers ! Those who are afflicted by poverty will lose not only their good disposition and the sharpness of intellect, but also all other good qualities.

கூர்மையும் - தம்முடைய புத்திக்கூர்மையையும், எல்லாம் - மற்று முள்ள எல்லாவற்றையும், ஒருங்கு இழப்பர் - ஒருசேர இழப்பார்கள், எ-று.

தரித்திரருடைய சற்குண முதலியவை விளங்கா என்பதாம்.

மூலையரும்புகளினு மேலான அழகுண்மையால் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்தின பக்கையுடையவளே என்றது. கூர்மை என்பது மற்றுமுள்ள வெண்மை முதலான குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். உபலக்ஷணமாவது தன்னினத்தையுந் தழுவல் [பொது-சூ-எ] காண்க.()

இட்டாற்றுப் பட்டொன் றிரந்தவர் காற்றது
முட்டாற்றுப் பட்டு முயன்றுள்ளார் வாழ்தலின்
நெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற் கைநீட்டிம்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று.

(இ-ள்.) இட்டு ஆறு தாழ்மையான வழியில், [தரித்திரத்தில் என்கிறபடி], பட்டு - விழுந்து, ஒன்று இரந்தவர்க்கு - ஏதாவிடிலு மொருபொருளை யாசித்தவர்களுக்கு, ஆற்றது - உதவாமல், முட்டு ஆறு பட்டு - முட்டுப்பாடான வழியிலே பட்டு, [சங்கடப்பட்டு என்றபடி], முயன்று - (கொடுப்பதற்கு) முயற்சிசெய்து, வாழ்தலின் - வாழ்வதைக்காட்டிலும், நெடு ஆறு சென்று - தூரதேசத்திற் போய், நிரைமனையில் - வரிசையாயுள்ள வீடுகளில், கைநீட்டிம் - கைநீட்டி யாசிக்கிற, கெடு ஆறு வாழ்க்கையே - கெட்டவழியில் வாழ்வதே, நன்று - நலமாம், எ-று.

இதில் அமைந்தது ஆறும்பாட்டின் கருத்தேயானாலும் ஒருவர் பாடியதாகாமையின் கூறியது கூறலாகாதென வுணர்க. இட்டு - அற்பம், ஆதலின் இட்டாறு - வறுமையெனக் கொள்ளப்பட்டது. இட்டு என்பதற்குச் சிறுமைப்பொருள் என்பதை “இட்டிடைப் பின்னே கேள்வர்” என்ற திருக்குறளிலுணர்க. ஆறு என்பது வேற்றுமை தொகவும் [உயி-புண-நூ-ம்] சூத்திரத்தினால் நகர மிரட்டி நின்றது, வருந்தி முயல்வதேயன்றிக் காரியம் கைகூடவில்லையென்பது, முட்டாற்றுப்பட்டு முயன்று என்பதனால் விளக்கப்பட்டது. “நிறைமனை” எனவும் பாடங்கொண்டு, நிறை - பொருள் நிறைந்த, மனை - வீட்டில் சென்று, என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (அ)

8. It is better for one to go to a distant land and there to lead on a wretched life of beggary in the long row of houses than to become reduced to poverty in his own native land and there to lead with great exertion a miserable life, without being able to give aught to the beggars who come to him for help.

கட கஞ் செறிந்ததம் கைகளால் வாங்கி
அடகு பறித்துக்கொண்டட்டுக் - குடைகலனு
உப்பிலி வெந்தைதின் றுள்ளற்று வாழ்பவே
துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்.

(இ - ள்.) துப்புரவு சென்று உலந்தக்கால் - அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் போய் நாசமானால், கடகம் செறிந்த தம் கைகளால் - (முன்பு) கடகம் சேர்ந்திருந்த தங்கைகளாலே, வாங்கி-(பக்கத்துள்ள தூறுகளைத்) தள்ளி, அடகு பறித்துக்கொண்டு - கீரைகளைப் பறித்துக் கொண்டுபோய், அட்டு - சமைத்து, குடை - (துங்கெடுத்த பனங்காய் முதலான) உள்ளே துளையுள்ள பொருள்களை, கலன் ஆ - பாத்திரமாக (வைத்துக்கொண்டு), உப்பு இலி வெந்தை - உப்பில்லாத அந்த வெந்தை கீரையை, தின்று - புசித்து, உள் அற்று - மனலுக்கங்கெட்டு, வாழ்ப - வாழ்வார்கள், (மனிதர்,) எ-று.

செல்வம் மாறினால் இலைக்கறி பறித்துண்ணும்படி நேரிடும், வறுமை மனதிற்கு மிகத் துன்பந்தரும் என்பது கருத்து.

இப்பாட்டைச் செல்வ நிலையாமையிற் சேர்த்தலுந் தரும். குடை—குடையப்படுவது குடை எனச் செயப்படுபொருள் விசுவநாதர் பூணர்த்து கெட்டபெயர். வெந்தை—வெந்தது, வே-பகுதி. ஐ - விசுவநாதர், விசுவநாதர்பொருளில் வந்தது. குடைகலன் - குடையப்பட்ட பாத்திரம் ; குடை செயப்படுபொருள் விசுவநாதர் பூணர்த்துகெட்டது. வெந்தது தின்று என வைத்து வெந்தது இறந்தகால விசுவநாதராலையும் செயராகக்கொண்டு தகரா உயிர்மெய் தொகுத்தலாகக் கொள்வர் ; அப்போது ஐ - இரண்டனுர்பு. அங்கனமாயின் வெந்ததைத் தின்று எனத் தகரமிக வேண்டும். துப்புரவு-து - பகுதி. பு - புடைபெயர்ச்சி விசுவநாதர், உர - தொழிற்பெயர் விசுவநாதர். உ-சாரியையாகக்கொள்வதும் உண்டு- ஒப்புரவு என்பதும் இப்படியே. (க)

ஆர்த்த பொறிய வணிகிளர் வண்டினம்

பூத்தொழி கொம்பின்மேற் செல்லாவாம்-நீர்த்தருவி

9 When wealth is gone, the poor will with those hands which were once adorned with bracelets, remove the bushes and brambles aside and pluck off the greens and eat them cooked without salt in any hollow vessel they can get, losing all their energy.

10. O lord of the excellent and beautiful cool hilly country which abounds in rich streams ! The swarms of shining beautiful beetles with spotted wings will not repair to the

தாழா வயர்சிமப்பிற் றன்குன்ற நன்னாட
வாழாதார்க் கில்லைத் தமர்.

(இ - ள்.) ஆர்த்த பொறிய - நிறைந்த புள்ளிகளையுடைய, அணி
கிளர் - அழகு விளங்காநின்ற, வண்டு இனம் - வண்டின் கூட்டம்,
பூத்து ஒழி கொம்பின்மேல் - புட்பித்து நீங்கின கிளையின்மேலே,
செல்லா - போகமாட்டா ; நீர்த்து அருவி - நல்லதன்மையுள்ள அரு
விகள், தாழா - குறையாத, உயர்சிமப்பின் - மேலான சிறப்பையு
டைய, தண் குன்றம் நல் நாட - குளிர்ச்சியான மலைகளுள்ள நல்ல
நாட்டரசனே!, வாழாதார்க்கு - பொருள்பெற்று வாழாதவர்களு
க்கு, தமர் இல்லை - உறவினரில்லை, எ-று.

இப்பாட்டில் மூன்றாம் பாட்டின் கருத்தேயானாலும் முன்
கூறிய நியாயத்தார் குற்றமன்று. நீர்த்து—குறிப்புமற்று, பெய
சொச்சமாயிற்று. பொறிய—குறிப்புப் பெயசொச்சமாம். (க0)

௩௦ - ம். அதிகாரம்.—Chapter XXX.

மா ன ம்.—Honor.

அதாவது உயர்குடியிற்பிறந்தவர் வறுமை யடைந்த காலத்துத்
தாழாமையும், ஊழ்வினையால் தாழவு நேரிடில் உயர்வா
ழாமையுமாம். வறியோரே இன்மை காரணமாக மாண
மிழக்க இரக்க நேருமாகையால் இது இன்மைக்குப் பின்
னும், இரவச்சத்திற்கு முன்னும் வைத்தாரென்க.

திருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்
பெருமிதங் கண்டக் கடைத்தும் - எரிமண்டிக்
கானந் தலைப்பட்ட தீப்போற் கனலுமே
மாண முடையார் மனம்.

(இ - ள்.) திரு மதுகை ஆக - செல்வம் பலமா யிருப்பதனால்,
திறன் இலார் செய்யும் - யோக்கியதையில்லாதவர்கள் செய்கின்ற,
பெரு மிதம் - மிகுதியை, [அவமதிப்பை], கண்டக்கடைத்து - கண்
டபோது, எரி மண்டி - நெருப்புப்பற்றி, கானம் தலைப்பட்ட தீ போல் -

branches which has ceased to blossom ; in like manner the
unfortunate have neither relatives nor friends.

I. The minds of the honorable, when they see the excesses
of the ignorant committed through the pride of their own wealth
will burn like the flame which burns the jungle it has seized
upon.

காட்டிலுண்டான அக்கினிச்சுவாலைபோல், மானம் உடையார் மனம்-
மானமுள்ளவர்களுடைய இதயமானது, கனலும்-சொலிக்கும், எ-று.

செல்வச் செருக்கினால் அயோக்கியர் எல்லைகடந்து நடக்கையில்
மானிகளுக்கு மனவருத்தமுண்டா மென்றபடி.

திறம் - திறன் போலி. பெருமிதம் - மிதத்துக்கு விஞ்சியது.
கண்டக்கடைத்து—ஒருவகை வினையெச்சம், கடைவினையெச்ச விரு
தி, து - சாரியை. இது பகுதிப்பொருள் விருதியாகவுங் கொள்ள
லாம். அதனோடிருக்கும் உம்மையை அசையெனக்கொள்ள வேண்
டும். (க)

என்பா யுகினு மியல்பிலார் பின்சென்று
தம்பா மிரைப்பரோ தம்முடையார் - தம்பா
மிரையாமை முன்னுணரு மொண்மை யுடையார்க்
குரையாரோ தாமுற்ற நோய்.

(இ-ள்.) தம் உடையார் - தம்மை யுடையவர்கள், [தம்மானத்
தைக் காக்குமவர்], என்பு ஆய் உகினும் - எலும்பாய்ப்போ யுதிந்
தாலும், இயல்பு இலார் பின் சென்று - சற்குண மில்லாதவர்களு
டைய பின்னே போய், தம் பாடு உரைப்பரோ - தமது வருத்தத்
தைச் சொல்வார்களோ; தம் பாடு - தமது சங்கடத்தை, உரையா
மை - சொல்லாமலே, முன் உணரும் - முன்னிட்டு அறிந்து கொள்
ளத்தக்க, ஒண்மை உடையார்க்கு - யோக்கியதை யுள்ளவர்களுக்கு,
தாம் உற்ற நோய்-தாம் அடைந்திருக்கிற துன்பத்தை, உரையாரோ-
சொல்லாம விருப்பார்களோ? (சொல்வார்கள்.) எ-று.

மானிகள் எவ்வளவு ஈன ஸ்திதியிலும் தம்வருத்தத்தை அயோக்
கியருக்குச் சொல்லார்கள், ஏனெனில் அவமானமே யன்றிப் பய
னின்மையால்; யோக்கியரோடே சொல்வார்கள் உபயோக முண்
மையால் என்கிறபடி. உபயோகமாவது, “இரத்தலுமீதலே போ
லுங் கரத்தல் - கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.” “இரப்ப நிரப்
பாரை யெல்லா மிரப்பிற் - கரப்பா ரிரவன் மினென்று” என்ற
திருக்குறள்படி லோபிகளிடம் மானிகள் தமதுகுறை கூறுதல் குற்ற
மென்பதும், உதார குணத்தரிடம் கூறுதல் குற்றமன்றென்பதும்
பெறப்படுதல் காண்க.

2. Will the honorable, though they become mere bone
and skin, through destitution follow those who are devoid of
good disposition and declare their affliction to them? Will they
not disclose them to the great who intuitively know them
before being told?

உரையாமை—எதிர்மறை வினையெச்சம், மை - விருதி. முன்
காலமுன். (உ)

யாமாயி நெம்மில்லங் காட்டுதுந் தாமாயின்
காணவே கற்பழியு மென்பார்போ-ணணிப்
புறங்கடை வைத்தீவர் சோறு மதனால்
மறந்திடுக செலவர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) யாம் ஆயின் எம் இல்லம் காட்டும் - நாமானால் எமது
மனையானைக் காட்டுவோம்; தாம் ஆயின் - அவரானால், காணவே கற்பு
அழியும் - பார்க்கவே கற்பு அழிந்துபோம், என்பார் போல் - என்று
நினைக்கிறவர்களைப் போலே, நாணி - வெட்கி, புறங்கடை வைத்து -
வாசலின் புறத்திலே வைத்து, சோறும் ஈவர் - சோறும் போடு
வார்கள்; (அதனால்) செல்வர் தொடர்பு - தனவான்களுடைய கூட்
டுறவை, மறந்திடுக - மறந்துபோகக் கடவீர், எ-று.

செல்வர் நம்மிடம் வந்தால் நாம் கூசாமல் நம் இல்லாள் இதோ
என்று காட்டுவோம், பார்த்தால் கற்பழியுமென்று நினைத்தோ நம்
மை உள்ளே வரவொட்டாமல் வாசலுக்குப் புறத்திலேயே வைத்
துச் சோறிடுகிறார். இப்படி அவமதிப்புச் செய்கிறதினால் அவர் சினே
கத்தை மறக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

இல்லம் என்பதற்கு வீடு எனப் பொருள்கொண்டு உரைக்க
லாம். அப்போது கற்பு என்பதும் கல்லின்றன்மை அதாவது உறு
தி என்று பொருள்படுத்தவேண்டும். இல்லம் - அம் சாரியை. காட்
டும். தும் தன்மைப்பன்மை விருதி. இங்கு போல் என்பது உவ
மப்பொருளில் வந்ததன்று, சம்பாவனை பொருளில் வந்தது; சம்பா
வனையாவது இப்படியிருக்கலாம் என்று ஊகித்தல்; ஆகவே இது
“தற்குறிப்பேற்றவணி” ஆம். சோறும் என்கிற உம்மை உயர்வு சிற
ப்பில் வந்தது, சோறிடுவது உள்ளேயே தரும் அதனையு மிவர் புறத்
திலிடுகிறார்கள் என்றபடி. (ங)

இம்மையு நன்றா மியனெறியுங் கைவிடா
துன்மையு நல்ல பயத்தலால் - செம்மையின்

3. When the rich come to us (who are poor), we let them
see our wives; but they blush to shew theirs, lest their chastity
should be endangered, and even serve us meals in the outer
yard. The association with the rich should accordingly be
avoided.

4. O thou who sheddest a delicious odour from thy hair !
The estimation of the excellent will bestow on us good in this
life. It will stand upsweryingly in the way of goodness and

நானன் கமழும் கதப்பினாய் நன்றேகாண்
மான முடையார் மதிப்பு.

(இ - ள்.) செம்மையின் நானன் கமழும் - நன்றாக கஸ்தூரி பரி
மளிக்கின்ற, கதப்பினாய் - கூந்தலுடையவளே!; இம்மையும் நன்று
ஆம் - இப்பிறப்பிலும் நல்லதாம்; இயல் நெறியும் கைவிடாது -
கூடிய நல்லவழியையும் விட்டுநீங்காது, உம்மையும்-மறுபிறப்பிலும்,
நல்ல பயத்தலால் - நல்லவற்றைச் செய்வதனால், மானம் உடையார்
மதிப்பு - மானிகளிடத்துள்ள மதிப்பானது, நன்றே - நல்லதே,
எ - று. காண் - அசையுமாம்.

இம்மையும் உம்மையும் என்றதில் உம்மைகள் இறந்ததும் எதிர்
தும் தழீஇயின. மதிப்பாவது மேன்மையாக நினைத்தல். கதப்பு—
கவுளுமாம்; இதனை, “ ஆண்பெண் மயிரு மாவின் நிரளும்-கொடி
றுக் கதப்பெனக் கூறப்படுமே.” என்னும் பிங்கலந்தையாலுணர்க.
கதப்பினும் கஸ்தூரி பூசுவதுண்டு. (ச)

பாவமு மேனைப் பழியும் படவருவ
சாயினுஞ் சான்றவர் செய்கலார் சாதல்
ஒருநா பொருடொழுதைத் துன்ப மவைபோல்
அருநவை யாற்றாத லின்று.

(இ - ள்.) பாவமும்—, ஏனை பழியும் - மற்றப்பழிப்பும், பட
வருவ - உண்டாகும்படி வருகின்ற காரியங்களை, சாயினும் - சாம்படி
நேரிட்டாலும், சான்றவர் - பெரியோர், செய்கலார் - செய்யமாட்
டார்கள்; (ஏனெனில்) சாதல் - சாவு, ஒரு நாள் ஒரு பொழுதை
துன்பம் - ஒருநாளில் சொற்பகால மனுபவிக்கத்தக்க துன்பமாயி
ருக்கின்றது; அவை போல் - அந்த இழிசெய்கைகளைப் போலே,
அரு நவை ஆற்றாதல் இன்று - (ஆத்துமாவுள்ளவரும்) மிகுந்த சூற்
தங்களைச் செய்வதன்று, எ - று.

ஏனை - மற்றும் என்னும் பொருளைத்தரும் ஓரிடைச்சொல்.
வருவ - குறிப்புப்பெயர். பழி—பழிக்கப்படுவது. பொழுதை—ஐ -
சாரியை [உயிர் புணர் - சூ - நடு.] (ரு)

afford the benefits to be enjoyed in the next world. This esti-
mation is therefore good indeed.

5- The excellent will not do things which will bring on
sin and disgrace, though it should cost them their lives, for
death will cause trouble for only a moment in a single day and
not like them cause a grievous and lifelong misery.

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்பவரு ளெல்லாம்
செல்வ ரெனினுங் கொடாதவர் - நல்கூர்ந்தார்
நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் பெருமுத் தரையரே
செல்வரைச் சென்றிரவா தார்.

(இ-ள்) மல்லல் மா ஞாலத்து - வளப்பமுடைய பெரிய பூமீ
யில், வாழ்பவருள் எல்லாம் - வாழ்கின்றவர்களுக்குள்ளே யெல்லாம்,
செல்வர் எனினும் - தனவான்க ளானாலும், கொடாதவர் - நல்கூர்ந்
தார் - தரித்திரரே; நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் - தரித்திரப்பட்டிருந்
தாலும், செல்வரை சென்று இரவாதார் - தனவான்களிடம் போய்
யாசிக்காதவர், பெருமுத்தரையரே - இப்பேர் கொண்ட கனவானோ
டொத்தவரே, [பெருஞ்செல்வர் என்றபடி,] எ - று.

இப்பாட்டு முந்திய இரண்டதிகாரத்துட் சேர்க்கத்தக்க தாயி
னும் வறுமையிலும் பிறரிடம் போயிரவாமல் மானத்தைக் காத்தல்
கலமென இங்கு சேர்க்கப்பட்டது. மல்லல் - வளமென்னும் பொரு
ள்படும் உரிச்சொல் - “மல்லல்வளனே” என்பது தொல்காப்பியம்.
உம்மைகள் உயர்வு இழிவைக்காட்டுவன. பெருமுத்தரையரைப்பற்றி
முற்கூறினும். செல்வரை - உருபு மயக்கம். நல்கூர்ந்தக்கண் - வி
னையெச்சம். (சு)

கடையெலாங் காய்பசி யஞ்சுமற் றேனை
இடையெலா மின்னாமை யஞ்சும் - புடைபரந்த
விற்புருவ வேனெடுங் கண்ணாய் தலையெல்லாம்
சொற்பழி யஞ்சி விடும்.

(இ - ள்) புடை பரந்த - பக்கம் விசாலப்பட்ட, வில் - வில்
போன்ற, புருவம் - புருவத்தையும், வேல் நெடு கண்ணாய் - வேல்
போல் நீண்ட கண்களையு முடையவளே?, கடை எல்லாம் - கடைத்
திறமானவர்களெல்லாம், காய் பசி அஞ்சும் - காய்கின்ற பசிக்குப்
பயப்படுவார்கள் ; ஏனை - அவரொழிந்த, இடை எல்லாம் - நடுத்தர
மானவர்களெல்லாம், இன்னாமை அஞ்சும் - துன்பத்திற்குப் பயப்
படுவார்கள் ; தலை யெல்லாம் - மேலானவர்களெல்லாம், சொல்பழி

6. Among all those who live on this wide fertile world
those who, though exceedingly rich, give not alms, are poor
indeed; while those poor who, though much reduced, go not
to beg of the rich, are really wealthy as the illustrious mootha-
riar.

7. O thou possessed of broad bow-like eye-brows and long
lance-like eyes ! All those who are in the lowest grade of virtue
dread the pinching hunger; those in the middle of the scale
fear affliction; and those on the top of it fear the reproach
of the world.

அஞ்சிவிடும் - உலகத்தாருடைய சொல்லால் வரும் பழிப்புக்கு அஞ்சுவார்கள், எ-று. மற்று - அசை.

பழிப்பினால் மானக்குறைவு வருமென்று அஞ்சுவார்கள் என்பது கருத்து.

கடை இடை தலை என அஃறிணையாக எடுத்ததனால் அஞ்சும் என்பதோடு முடிந்தன. கடை முதலியன இங்கே பன்மை. வில் - புருவத்துக்கு வளைவுக்கும் ஆடவரை வருத்துதற்கும் உவமை. புருவம் ப்ரு: என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. கடை இடை தலை - பண்பாகுபெயர்கள். இன்னுமை - இனிமையின் எதிர்மறை. எதிர்மறைப் பண்புப்பெயர். (எ)

நல்லர் பெரிதளியர் நல்கூர்ந்தா ரென்றெள்ளிச்
செல்வர் சிறுநோக்கு நோக்குங்கால் - கொல்லன்
உலையுதுந் தீயேபோ லுள்கனலுங் கொல்லோ
தலையாய சான்றோர் மனம்.

(இ - ள்.) நல்லர் - நல்லவர்கள், (இவர்) பெரிது அளியர் - மிகவும் கிருபை செய்யத்தக்கவர்கள், நல்கூர்ந்தார் - வறுமையுள்ளவர்கள், என்று—, எள்ளி - அவமதித்து, செல்வர்—, சிறு நோக்கு நோக்குங்கால் - அற்ப பார்வையாகப் பார்க்கும்போது, தலை ஆய சான்றோர் மனம் - தலைமையான பெரியவர்களுடைய மனமானது, கொல்லன் உலை ஊதும் தீயே போல் - கருமான் உலைக்கடத்தில் ஊதியெழுப்புகிற நெருப்பைப்போலே, உள்கனலும் - உள்ளேசொலிக்கும், எ-று. கொல், ஓ— இரண்டும் அசை.

சிறு நோக்காவது அலக்கியமாகப் பார்த்தல். நல்லர் அளியர் என்பவை இரக்கத்தாற் சொல்லுஞ் சொற்களன்று; இகழ்ச்சியாற் சொல்லுஞ் சொற்களென்றாக. கொல்-ஒருதொழில். அன்றி, இருப்பைக்கொல்லுதலால் (வாட்டுதலால்) வந்த பெயர்போலும். உள்கனலுதல் - சான்றோர் பொறுமையுடையராதலால், அவர் அடக்கங்கூறியபடி. தீயே—இதில் ஏ-அசை. (அ)

நச்சியார்க் கீயாமை நாணன்று நாணாரும்

அச்சத்தா னாணுத னாணன்றும் - எச்சத்தின்

8. When the rich cast upon them a contemptuous look taunting them by such ironies as 'These are very good, very liberal and very poor' the minds of the eminently excellent will burn like the fire in the black-smith's forge blown by the bellows.

9. It is no dishonor for one to refrain from giving alms to those who earnestly beg for them; neither is the fear which

மெல்லிய ராகித்தம் மேலாயார் செய்தது
சொல்லா திருப்பது நாண்.

(இ - ள்.) நச்சியார்க்கு - விரும்பி வந்தவர்களுக்கு, ஈயாமை - கொடாமலிருப்பது, நாண் அன்று - வெட்கமன்று ; நாள் நாளும் - தினந்தோறும், அச்சத்தால் - (போர் முதலியவற்றிற் செல்ல) பயத்தினால், நானுதல் - வெட்கப்படுதல், நாண் அன்று - எச்சத்தின் - (தம்மினும்) குறைபாடுடைய, மெல்லியர் ஆகி - அற்பராய் இருந்து, ஆயார் - ஆராய்ச்சி யில்லாதவர், தம்மேல் - தம் விஷயத்தில், செய்தது - செய்த எளிமையை, சொல்லாது இருப்பது - (பிறர்க்கு) சொல்லாம லிருக்கு முறுதியே, நாண் - நாணம் ஆகும், எ-று.

புத்தியீனர் தம்மிடத்துச்செய்த அவமதிப்பைப் பிறர் அறியா திருக்கும்படி காத்தலே மானத்திற்குரிய நாணம் என்பது கருத்து.

நாண் - செய்யத்தகாதவற்றில் உள்ளம் ஒடுங்குதல், நாள் நாள் - அடுக்கு தொறுப்பொருளது. அஞ்சு எஞ்சு என்பன வலிந்தன. ஆயார் - பகைவருமாம். நச்சியார் - நச்சு - பகுதி, ஈறுகுறைந்த இன் - இடைநிலை, ஆர் - விசுவாசம் உடம்படுமெய் ; நச்சினார் எனவும் வரும். எச்சம் - குலம் கல்வி முதலியவற்றி லுள்ளது. (க)

கடமா தொலைச்சிய காணுறை வேங்கை
இடம்வீழ்ந்த துண்ணு திறக்கும் - இடமுடைய
வானகம் கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர்
மான மழுங்க வரின்.

(இ - ள்.) கடமா - காட்டுப்பசுவை, தொலைச்சிய - கொன்ற, கான் உறை வேங்கை - காட்டில் இருக்கின்ற புலியானது, இடம் வீழ்ந்தது - இடப்பக்கம் வீழ்ந்த அந்தப்பசுவை, உண்ணுது இறக்கும் - தின்னாமலிருந்து சாகும் ; இடம் உடைய - விசாலமான இடமுள்ளதாகிய, வானகம் கையுறினும் - சொர்க்கம் கைக்குவந்தாலும், விழுமியோர் - பெரியோர், [மானமுள்ளவர்], மானம் அழுங்க வரின் - மானம் கெட்டுப்போக நேரிட்டால், வேண்டார் - (அந்தச் சுவர்க்கத் தையும்) விரும்பமாட்டார், எ-று.

one daily feels for going to battle &c, a dishonor to him. True honor consists only in not revealing the wrongs done to a person by those who are inferior to him in every way.

10. The tiger of the forest having slain an elk, will not eat it if it had fallen on the left side, but will even die of hunger. In like manner the excellent will not, even though the vast expanse of heaven be achieved, desire it, should such acquisition be at the cost of their honor.

மானத்தாழ்வு வருவதாயிருந்தால் எப்படிப்பட்டதையும் விரும்பமாட்டார் மானிகள் என்றதாம்.

தொலைச்சிய—தொலைச்சு-பகுதி எனக்கொள்ளவேண்டும். (க௦),

நக - வது அதிகாரம்.—Chapter XXXI.

இ ர வ ச் ச ம்.—Fear of mendicity.

அதாவது மானம் கெடுவதற் கேதுவாகிய இரப்பதை அஞ்சவேண்டுமென அதன் இயல்பைத் தெரிவிப்பது. இரவுக்கு அச்சம் இரத்தலையஞ்சுதல் இரவினின்று அஞ்சுதல் என நான்கு இரண்டு ஐந்தாம் வேற்றுமைகளின் றொகையாகக் கொள்ளலாம். இரவு அஞ்ச-இரண்டிற் தொழிம்பெயர்கள்.

நம்மாலே யாவரிந் நல்கூர்ந்தா ரெஞ்ஞான்றும்
தம்மாலா மாக்க மிலரென்று - தம்மை
மருண்ட மனத்தார்பின் செல்பவோ தாமும்
தெருண்ட வறிவி னவர்.

(இ-ள்.) இ நல்கூர்ந்தார் - இந்தத் தரித்திரர், நம்மாலே—, ஆவர் - (ஆக்கமுள்ளவ) ராவார்கள், எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும், தம்மால் ஆம் - தங்களால் சம்பாதித்த, ஆக்கம்இலர் - பொருளில் லாதவர், என்று—, தம்மை - தங்களை, மருண்ட மனத்தார் பின் - (மேலானவராகமதித்து) மயங்கின மனமுள்ளவர் பின்னே, தெருண்ட அறிவினர் தாமும் - தெளிந்த அறிவையுடையவர்களும், செல்பவோ - செல்வார்களோ, எ-று.

நாம் கொடுத்துத்தான் தரித்திரர்க்குப் பணமுண்டேயன்றி அவர்களுடைய சொந்த முயற்சியால் ஒருகாசும் கிடையாது என்று தம்மிடத்திற்பெருமை பாராட்டுகிற அற்பரிடத்து இரக்கும்பொருட்டி விவேகிகள் செல்லார்கள் என்பதாம்.

ஆவர் - ஆக்கமடைவர். பிறர் நல்குதலை மேற்கொண்டு செல்பவர் நல்கூர்ந்தார் ; நல்கு—முதனிலைத்தொழிம்பெயர். இல் என்பது ஒருபொருளின் சம்பந்தத்தை மறுக்கும்போது செயப்படுபொருள் குன்றாததாகவும் பொருளையே மறுக்கும்போது செயப்படுபொருள் குன்றியதாகவு மிருக்குமாதலால் ஆக்கம் இலர் என்பதை ஆக்கத்

1. Will those who possess a clear under standing follow such men as esteem themselves highly and revile at others saying these poor men will become rich by our means and they have no acquirements of their own.

தை இல்லாதவர் எனவும் ஆக்கமானது இல்லாதவர் எனவும் இருவரையிலும் உரைக்கலாம். இரண்டாம் பக்கத்தில் “உயர்திணை தொடர்ந்த” என்கிற சூத்திர விதியை அமைத்துக்கொள்க. தம்மை மருண்ட என்பதை வேற்றுமை மயக்கமாக்கொண்டு தம்மிடத்தில் மருட்சிகொண்ட எனவு முரைக்கலாம். கடவுள் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு முகமாய்ச் சேவனம் கற்பித்திருத்தலால் நாம் கொடுக்கிறோமென்று நினைப்பது அறிவின்மை. தாழும்—உயர்வு சிறப்பும்மை. தாம் - அசை.

(க)

இழித்தக்க செய்தொருவரை வுணலின்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்தல் தவறே
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யன்றோ வொருவன்
அழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு.

(இ-ள்.) ஒருவன்—இழி தக்கசெய்து - தாழ்வதம் கேதுவான காரியங்களைச்செய்து, ஆர உணலின் - நிரையப் புசிப்பதினும், பழி தக்க - பழிக்கும்படியான காரியங்களை, செய்யான் - செய்யாதவனாகி, பசித்தல் - பசியோடிருத்தல், தவறே - குற்றமோ ; ஒருவன் அழிந்து பிறக்கும் பிறப்பு - ஒரு மனிதன் அழிந்து மறுபடி பிறக்கும்படியானபிறப்பு, விழித்து இமைக்கும் மாத்திரை அன்றோ - கண்ணைத் திறந்து இமைக்கொட்டுதலாகிய அளவை உடையதல்லவா? எ-று.

இவ் வுடம்புபோனால் வேறுடம்பு கிடைப்பது அரிதெனநினைக்க வேண்டாம்; சீக்கிரத்தில் கிடைக்கும், ஆதலால் தாழ்வானவை செய்து பிழைப்பதினும் இறப்பது நலம் என்பது கருத்து.

இழித்தக்க காரியங்களாவன—யாசிப்பதற்குச் செய்யுமுயற்சிகள். இழி பழி என்பவை முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கள். இழித்தற் குத்தக்க பழித்தற்குத்தக்க என விரித்துக்கொள்க. ஆரஎன்னும்வினை யெச்சம் இங்கு உணலின் என்பதற்கு உரியானின்றது, அழித்து—வலித்தல் விகாரம். பிறக்கும் பிறப்பு - பிறக்கிற தொழில். “உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா நெங்கி - விழிப்பது போலும் பிறப்பு” என்ற தேவர் மொழியையும், “பிறந்தவர் சாதலும் இறந்தவர் பிறத்தலும்—உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துணமையின்” என்ற மணிமேகலையையும் இங்குக்காண்க.

(உ)

2. Does not a man's death and re-birth take place in the twinkling of the eye? Is it a reproach to a man if he starve and keep away from acts blameable by the world rather than fill his stomach by the disgraceful practice of mendicinity?

இல்லாமை கந்தா விரவு துணிந்தொருவர்
செல்லாரு மல்லர் சிறுநெறி - புல்லா
அகம்புகுமி னுண்ணுமி னென்பவர்மாட் டல்லால்
முகம்புகுத லாற்றுமோ மேல்.

(இ - ள்.) இல்லாமை - பொரு ளில்லாமையானது, [வறுமை], கந்து ஆ - ஏதுவாக, [அதுபற்றி என்கிறபடி], இரவு - இரப்பதை துணிந்து - தெளிந்து, ஒருவர் - (எவராகிலும்) ஒருவர், சிறு நெறி - (யாசிப்பதாகிய) அற்பவழியில், செல்லாரும், அல்லர் - நடவாமலு மிரார்; புல்லா - தழுவிக்கொண்டு, அகம் புகுமின் - எமது வீட்டிற்கு வாருங்கள், உண்ணுமின் - சாப்பிடுங்கள், என்பவர் மாட்டு அல்லால் - என்கிறவரிடத்து அல்லாமல், மேல் - மேலானவர், முகம் - மற்றவ ரிடத்தில், புகுதல் - செல்வதை, ஆற்றுமோ - பொறுப்பார்களோ? [முகம்புகுதல் - முகங்காட்டுதலுமாம்,] எ - று.

வறுமையால் யாசிக்கும்படி நேரிட்டாலும் கண்டவிடத்துச் செல்லாமல் ஆதரிப்பவரிடமே செல்லுவர் மேலானவர்.

இல்லாமை—எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்; இல்-பண்படி, பகுதி. ஆகாரம் - சாரியை, மை - விசுதி. கந்தா - இதில் ஆக என்பதில் ஈறுதொக்கது. இரவு—தொழிற்பெயர், உ - விசுதி. செல்லாரும்—இழிவு சிறப்புமமை. மேல்—ஆகுபெயர்; சொல்லளவில் அஃறிணை யாதலால் ஆற்றும் என்கிறவினை சேர்க்கப்பட்டது. (ங)

திருத்தன்னை நீப்பினுந் தெய்வஞ் செறினும்
உருத்த மனத்தோ மெய்வுள்ளி னல்லால்
அருத்தஞ் செறிக்கு மற்விலார் பின்சென்
றெருத் திறைஞ்சி நில்லாதா மேல்.

(இ-ள்.) திரு - லக்ஷ்மியானவள், தன்னை நீப்பினும் - தன்னைக் கைவிட்டானும், தெய்வம் செறினும்-தெய்வமானது கோபித்தாலும், உருத்த - (சோர்வின்றி) எழுந்த, மனத்தோடு - மனதினால், உயர்வு உள்ளின் அவ்லால் - தன் மேன்மையை நினைப்பதேயல்லாமல், அரு த்தம் செறிக்கும் - பணத்தை வீணச் சேர்த்துவைக்கிற, அறிவு

3. There are none who, using poverty as a pretext, venture not to adopt the mean habit of mendicacy. Will the excellent go (for alms) to any others but those who will embrace them and say "please come and eat in our house."

4. Though Lukshmi withdraws and Gods frown on them, the excellent, ever mindful of their dignity, will not stand with bended necks before those ignorant men who heap up their wealth in vain.

இலார் பின் சென்று - விவேகமில்லாதவ ரிடத்திற் போய், எருத்து இறைஞ்சி - தலை குனிந்து, நில்லாது - நிற்கமாட்டார், மேல் - மேலா னவர், எ-று.

பெரியோர் தமக்குத் தரித்திரமும் பல சங்கடங்களும் சேர்ந்தா லும் அதையிப்படாமல் தமது மேன்மையை எண்ணி இரவாதிருப் பார்களே யல்லாமல், யாசகர்க்கு உபயோகப்படுத்தாமற் பணஞ் சேர்த்துவைக்கிற அவிவேகிகளிடத்திற்போய்த்தலை வணங்கி நிற்க மாட்டார் என்பதாம்.

உருத்த—உரு - பகுதி, த்—இறந்தகால இடைநிலை, மற்றொன்று சந்தி, அ - பெயரெச்சவிசுதி. உள்ளின் என்பது வினையெச்சமாத் தோன்றினும் 'நீ வரவேண்டும்' முதலானவிடத்திற் கொள்வதுபோல் தொழிற்பெயராகக் கொள்க; வினையெச்ச மாகவே கொண்டால் பொருள் பொருந்தாமை காண்க. பின்—ஏழனுருபு. எருத்து—ஆகு பெயர், பிடர்வணங்க என உரைக்கினும் பொருந்தும். உம்மைகள் இழிவுசிறப்புகள். (ச)

கரவாத தின்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை - இரவினை
உள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.

(இ-ள்.) கரவாத - (தனக்கு உள்ளதை) மறைக்காத, தின் அன் பின் - உறுதியான அன்பினாலே, கண் அன்னார்கண்ணும் - (தமக்குக் கண்போன்றவரிடத்தும், இரவாது வாழ்வது - யாசிக்காம லிருந்து வாழ்வது, வாழ்க்கை ஆம் - நல்ல வாழ்வாகும்; இரவினை - இரத்தலை, உள்ளுங்கால் - நினைத்தால், உள்ளம் உருகும் - மனம் உருகிப்போ கின்றது; கொள்ளும் கால் - (ஒருவர் கைப்பொருளைக்) கொள்ளும் போது, கொள்வார் குறிப்பு - பெற்றுக் கொள்ளுகிறவருடைய மனம், என்கொலோ - எப்படிப்பட்டதா யிருக்குமோ? எ-று.

மனமொத்தவரிடத்தும் இரப்பதாகாது, ஏனெனில் இரத்தலை நினைக்கும்போதே மன முருகுமானால், பொருளை ஒருவர் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது எப்பாடு படுமோ என்பதாம். என்ன எண்ணிப் பிறர்பொருளைக் கொள்ளுகிறார்களோ எனவும் கருத்துக் கூறலாம்.

5. To live without begging even from those who are strong in affection and dear as the eye is life indeed. Since one's heart melts with anguish at the mere thought of mendicency, what must be their feelings when they actually receive alms?

குறிப்பு—அதன் கருவிக்கு ஆகுபெயர். உம்மை உயர்சிறப்பு. ஆல் - அசை. உள்ளுங்கால், கொள்ளுங்கால்,—இரண்டும் பெயரொச்சத்தொடர். இரவினை—இரவு - தொழிற்பெயர், இன் - சாரியை, ஐ - உருபு. என் - எவன் என்பதன்றிரிபு. (௫)

இன்னு வியைக வினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானிரப்பத் தீர்வதற் - கென்னைகொல்
காதல் கவற்று மனத்தினுற் கண்பாழ்பட்
டேதி லவரை யிரவு.

(இ - ள்.) இன்னு - துன்பங்கள், இயைக - (நமக்கு) சேரட்டும், இனிய - இன்பங்கள், ஒழிக - நீங்கட்டும், என்று—, தன்னையே - தன் மனதையே, தான்—, நிரப்ப - நிரம்பச் செய்வதனால், [திரிப்த்திப்பிடுத்துவதனால்], தீர்வதற்கு - தீர்த்துபோம்படியான வறுமைக்காக, காதல் கவற்றும் - பணத்தாசை கவலைப்படுத்துகிற, மனத்தினால்,—கண்பாழ்பட்டு - அறிவு அழிந்து, ஏதிலவரை - சம்பந்த மில்லாதவர் களை, இரவு - இரப்பது, என்னைகொல் - என்னபிரயோசனம், என்று.

இன்பத்தைத் துன்பம்போலவும் துன்பத்தை இன்பம்போலவு மெண்ணி மனதில் திரிப்தியடைந்தால் தரித்திரத் துன்பம் நீங்குவ தாயிருக்க அயலாரிடம் சென்று இரப்பதேன்; அது செய்யவேண்டாம் என்கிறபடி.

இன்னு—இனிமையடியாகப் பிறந்த எதிர்மறைப் பலவின்பால் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், “இனையவும் பண்பிற் கியல்பே” என்றதனால் பகுதி இகரமுங் கெட ஆகாரவிசுதி புணர்ந்தது; “ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ணதாகும்.” இனிய — அந்தப்பண்பில் உடன்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர். இயைக, ஒழிக, — பிரார்த்தனையின் கண்வந்த வியங்கோள். தான் இரப்ப எனப்பிரித்து தன்மனதைத் தான் வேண்டிக்கொள்வதனால் என்றுணாப்பாரு முண்டு. தீர்வதற்கு—வினையாலணையும் பெயர். கொல் - அசை. கண்—ஆகுபெயர். ஏதும் [யாதொரு தொடர்ச்சியும்] இல்லாதவர் ஏதிலவர், அகரம் - சாரியை. இச்செய்யுளை, “வைததனை யின்சொல்லாக் கொள்வானு றெய்பெய்த - சோறென்று கூழை மதிப்பானும் - ஊறிய, கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானு மிம்மூவர் - மெய்ப்பொருள் கண்டு வாழ்வார்.” என்பதனோடு ஒப்பிட்டுக்காண்க. (௬)

6. Why should one be so blinded by his covetous desire as to go and beg of others, when he could overcome the afflictions of poverty by comforting himself saying let all that as productive of pleasure depart and all that is afflictive come upon me.

என்றும் புதியார் பிறப்பினு மிவ்வுலகத்
தென்று மவனே பிறக்கலான் - குன்றின்
பரப்பெலாம் பொன்னெழுகும் பாயருவி நாட.
விரப்பாரை யெள்ளா மகன்.

(இ - ள்.) குன்றின் பரப்பு எல்லாம் - மலையினுடைய இடங்
களிலெல்லாம், பொன் ஒழுகும் - பொன்னானது ஓடும்படியான,
பாய் - பாய்கின்ற அருவி நாட - மலைவெள்ளத்தை யுடைத்தான நாட்
டையுடையவனே!, இ உலகத்து - இவ்வுலகத்தில், என்றும் - எக்கா
லத்திலும், புதியார் - புதுமனிதர், பிறப்பினும் - பிறந்துகொண்டிருந்
தாலும், என்றும்—, பிறக்கலான்-பிறவாதவன், அவனே—, (எவனெ
ன்றால்), இரப்பாரை-யாசிப்பாரை, எள்ளா மகன்-இகழாத மனிதன்.

யாசககா அவமதியாமல் ஆதரிப்பவனே புதிது புதிதாய் மனி
தர் பிறந்துகொண்டிருக்கு மிவ்வுலகத்தில் பிறவாத நற்கதி யடை
வான் என்பதாம்.

பொன்னின் றெழிலைத் தெரிவிக்கிற ஒழுகும் என்னும் பெய
ரொச்சம் அருவியாகிய இடப்பெயரோடு முடிந்தது. புதியார்—புது
மையில் மை கெட்டு உகரம் இகரமாய் நிற்க, ஆர் விசுதி புணர்ந்
தது. உம் - இழிவு சிறப்பு. பிறப்பினும் - உம்மை இழிவுசிறப்பு.
பிறக்கலான்—பிற - பகுதி, கு - சாரியை, அல் - எதிர்மறை விசுதி,
ஆன் - ஆண்பால் விசுதி; எதிர்கால உடன்பாட்டெதிர்மறை வினை
முற்று. இப்பாட்டு இரத்தலிலுள்ள துன்பத்துக் கிரங்கிக் கொடுப்
போரைப் புகழ்ந்தது. பரப்பு - அதனையுடைய இடத்துக்குத்தொழி
லாகுபெயர்; பரம்பு என்னும் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயராகக்
கொள்ளினு மிழுக்காது. பர - பகுதி; பு - தொழிற்பெயர்விசுதி.
பாய் - வினைத்தொகைப்பொருட்டு, இச்சங்கதித் தொடர்ச்சியால்
சொல்லப்பட்டது.

(எ)

புறத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்தன்
கன்றான நீக்கி நிறீஇ யொருவனை
நயா யெனக்கென் றிரப்பானே லந்நிலையே
மாயானே மாற்றி விடின்.

7, O lord of the country of mountains from whose sides
fall streams which throw up gold! Although new persons
may be born every day in this world, he alone will not be born
again who does not disregard the beggars that come to him.

8. If a person afflicted with poverty, rejecting his own
true wisdom, allows his ignorance to govern him and goes to
another for alms, will he not on refusal die from shame at that
very moment?

(இ - ள்.) புறத்து - வெளியிலே, [உடம்பில்], தன் இன்மை - தனது வறுமையானது, நலிய - வருத்த, அகத்து - மனதில், தன் கல்ஞானம் - தனது நல்ல விவேகத்தை, நீக்கி - தள்ளி, நிரீஇ - (அவிவேகத்தை) நிலைப்படுத்தி, ஒருவனை - ஒரு தனவானை, எனக்கு - ஈயாய் என்று - (ஏதாகிலும்) கொடி என்று, இரட்பானேல் - யாசிப்பானாகில், மாற்றிவிடின் - (அந்தத் தனவான் இல்லையென்று) மறுத்துவிட்டால், அ நிலையே - அவ்விடத்திலேயே, மாயானே - இறந்து போக மாட்டானா, எ - று.

தரித்திரம்பற்றி உடம்பு வருந்துவதனால் விவேகங்கெட்டு ஒருவனிடம்போய் இரக்க, அவன் இல்லையென்று சொன்னால் அந்த யாசகன் உடனே சாவான் என அவனுக்கு இரங்கிச் சொன்னபடி. அவன் அங்கேயே இறந்தால் நல்லதென வெறுத்துச் சொன்ன தெனவுமாம்.

நலிய என்னுந் தன்வினை இங்குப் பிறவினையாக் கொள்ளப்பட்டது. ஞானம் - ஜ்ஞானம் என்னும் வடமொழித்திரிபு. நிரீஇ - நிறுவு என்னும் வினைப்பகுதியில் ஈறுகெட்டு உசகம் இகரமாகி அளபெடுத்து வினையெச்சமாயிற்று. ஒ - இரக்கத்தின்கண் வந்தது.()

ஒருவ ரொருவரைச் சார்ந்தொழுக லாற்றி
வழிபடுதல் வல்லுத லல்லால் பரிசுழிந்து
செய்யீரோ வென்னுனு மென்னுஞ்சொற் கின்னாதே
பையத்தான் செல்லு நெறி.

(இ - ள்.) ஒருவர் - ஒருவரை - மற்றொருவரை, சார்ந்து - சேர்ந்து, ஒழுகல் ஆற்றி - நடத்தலைச்செய்து, வழிபடுதல் - வணக்க மாயிருப்பது, வல்லுதல் அல்லால் - முறைமையல்லாமல், பரிசு அழிந்து - யோக்கியதை கெட்டு, என்னுனும் செய்யீரே - ஏதாகிலு மு தவி செய்யமாட்டீர்களா, என்னும் சொற்கு - என்று சொல்லுகிற சொல்லைக்காட்டிலும், தான் - பைய - துன்பமுண்டாக, செல்லும் நெறி - செல்லத்தக்க வழியானது, இன்னாதே - இனிமையா யிராதா, எ - று.

ஒருவன் ஒரு பணக்காரனைச் சேர்ந்து தக்கபடி நடந்து வணக்கத் தோடிருத்தல் உலகத்தின் முறையல்லாமல் அவனை யாசித்தல் கூடாது. அதனினும் தான் எங்கேயாகிலும் வருத்தப்பட்டுப் போகலாம் என்றபடி.

9. It is but natural to one to become attached to another and to follow him obediently doing sundry services. Will not that state of poverty which is rather painful, be more pleasant to one than begging another for anything to the detriment of his own honor.

நெறி என்பதற்குத் தவஞ்செய்யப் போகும்வழி எனப்பொருள் கூறின், தவநெறியை இழித்துக் கூறியதாம். ஒருவனைச் சார்ந்து வணங்கியிருக்க அவனே ஏதாகிலும் உதவிசெய்தாற் கொள்ளலாமல்லது வாய்திறந்து யாசித்தல் இழிவென்றபடி. இதுவும் அதம பக்ஷமாச் சொன்னது.

ஆனும், ஏனும், ஆகிலும், இப்படிப்பட்ட சொற்கள் உம்மையோடு கூடி விகற்பப்பொருளில் வரும்; ஐயப்பொருளென்பது மிதுவே. சொற்கு—குவ்வுருபு எல்லைப்பொருளில் வந்தது. இன்னாதே—ஏகாரம் - வினா; எதிர்மறையாகி இனியதென்னும் பொருள் பயக்கும். பைய—துன்பப்பொருளதாகிய பை என்னும் வினைப்பகுதியிற் பிறந்த வினையெச்சம், அல்லது பசுமையின் விகாரமாகிய பை என்பதின்மேல் பிறந்த குறிப்பு வினையெச்சமுமாம்; எளிமையாக என்பது பொருள். (க)

பழமைகற் தாகப் பசைந்த வழியே
கிழமைதான் யாதானுஞ் செய்க - கிழமை
பொறாஅ ரவரென்னிற் பொத்தித்தந் நெஞ்சத்
தறாஅச் சுடுவதோர் தீ.

(இ - ள்.) பழமை - ஆதிகால சிநேகத்தை, கந்து ஆக - ஆதாரமாக, பசைந்த வழியே - சிநேகித்த விடத்தில், தான்—, யாதானும் கிழமை - ஏதாகிலும் ஒரு தகுந்ததை, செய்க - செய்யவேண்டும்; அவர் - கிழமை செய்யப்பெற்றவர், கிழமை பொறார் எனில் - அந்தவுரியதை ஏற்றுக்கொள்ளாமற்போனால், (அது) தன் நெஞ்சத்து - தன் மனதில், பொத்தி - பதிந்து, அறா சுடுவது - நீங்காமல் சுடும்படியான, ஓர் தீ - ஒரு அக்கினியாகும், எ-று.

ஒருவர் பழமைபற்றிவந்தால் அவருக்குத் தக்க தேதாகிலும் செய்யவேண்டும். அதை அவர் அதிர்ப்தியால் ஏற்றுக்கொள்ளாமற்போனால் செய்தவருக்கு எப்போதும் மனவருத்தமா யிருக்கும் என்றபடி.

பொறுத்தல் - சுமத்தல் எனக்கொண்டு, ஏற்றுக்கொள்ளாமற்போனால் என உரைக்கப்பட்டது.

பசை - பகுதி, ஒட்டுதல். பொறாஅர், அறாஅ— இரண்டிடத்தும் அளபெடை பாட்டினுசையை நிறைக்க வந்தவை. நெஞ்சத்து-அத்துசாரியை. (க0)

10. Let a person on the ground of old friendship do that benevolence which is befitting the affection borne by him to others. If they do not accept it through dissatisfaction, it will then prove to be an unquenchable fire in his mind.

௩௨ - வது அதிகாரம்.—Chapter XXXII.

அவையறிதல்.—Knowing the Assembly.

அதாவது தன்னுடையதும் பிறருடையதுமான கல்வி வல்லமைகளை அறிந்து பேசவேண்டுமென்பதைச் சொல்லுகின்றது. இரவு அவமானத்துக்குக் காரணமாகுதல் போல—, சபை நிலையறியாது சென்று நடத்தலும் மானம் போக்குக்குக் காரணமென வுணர்த்த இரவச்சத்தின்பின் இது வைக்கப்பட்டது. சபை - ஸபா என்னும் வடமொழித் திரிபு. ஆவீறு ஐயாயிற்று. இது சபை சவை அவை எனவும் வரும். அவை - இடவாகுபெயர்.

மெய்ஞ்ஞானக் கோட்டி யுறழ்வழி விட்டாங்கோர்
அஞ்ஞானத் தந்திட டதுவாங் கறத்துழாய்க்
கைஞ்ஞானம் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளர்முன்
சொனஞானஞ் சோர விடல்.

(இ - ள்.) மெய் ஞானம் கோட்டி - மெய்யான தூலறிவினை புடைய சபையின்கண், உறழ் வழி விட்டு - சேருகிற முறைமையை நீக்கி, ஆங்கு - அவ்விடத்தே, ஓர் அஞ்ஞானம் தந்திட்டு - அறியாமைக்கு உரிய ஒரு பேச்சைச் சொல்லி, அது - அந்தப்பேச்சையே, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அற துழாய் - மிகவும் பரப்பி, கை ஞானம் கொண்டு ஒழுகும்-கசந்த [அருவருத்த] ஞானத்தைக் கைக்கொண்டு நடக்கிற, கார் அறிவாளர்முன் - அயோக்கியமான அறிவுள்ளவரிடத்தில், சொல் ஞானம் - சொல்லத்தக்க ஞானத்தை, சோர விடல் தளரவிடவேண்டும், எ-று.

விவேகிகள் சபையிற்சென்று தெரிந்துகொள்வதைவிட்டு அங்கே மூடப்பேச்சைப் பேசி அதையே ஸ்தாபிக்கிற மூடர்களுக்கு நல்ல விவேகமொழிகளை உறுதிப்படுத்திச் சொல்லாமல் விடவேண்டுமென்பதாம்.

இது தன் மூடப்பேச்சையே ஸ்தாபிக்கிற தீப்புலவனைக்குறித்துச் சொல்லியது. உறழ்வழி விட்டு என்பதற்கு - (சபையிலுள்ளோர்) தமக்கு ஒத்தவரென்று நினைத்தலைவிட்டு எனப்பொருள் படுத்தலுங் கூடும். துழாய்—வினையெச்சம், துழாவு-பகுதி, உகரம் கெட்டு யகரவிசுதி புணர்ந்தது, அதுவே காலங்காட்டிற்று. கைஞ்

1. The utterance of words of wisdom should be avoided in the presence of those illiterate people who, rejecting the proper way of joining the assembly of men of true knowledge, conduct themselves there according to their own so called wisdom and reiterate their foolish observations.

ஞானம்—வினைத்தொகைத் தொடராணுவம் ஓகரம் விரித்தல் விகாரமாய் வந்தது. முன் ஏழனுருபு, கோடற்பொருளில் வந்தது. இரண்டாம் ஆங்கு அசையுமாம். (க)

நாப்பாடஞ் சொல்லி நயமுணர்வார் போற்செறிக்குந் தீப்புலவற் சேரார் செறிவுடையார் - தீப்புலவன் கோட்டியுட் குன்றக் குடிப்பழிக்கு மல்லாக்காற் றோட்டிடைக் கொள்ளா வெழும்.

(இ - ள்.) நா பாடம் சொல்லி - வாய்க்குவந்த பாடத்தைச் சொல்லி, நயம் உணர்வார் போல் - சாரம் அறிந்தவர்களைப்போலே, செறிக்கும் - (பிறரைச்) சேர்க்கிற, தீ புலவன் - அயோக்கியமான புலவனை, செறிவுடையார் - அடக்கமுடைய நற்புலவர், சேரார் - சேரமாட்டார்கள் ; தீ புலவன்—, கோட்டியுள் குன்ற - சபையில் இளைத்துப் போக, குடி - (நற்புலவன்) வமிசத்தை, பழிக்கும் - தூஷிப்பான் ; அல்லாக்கால் - அல்லாவிட்டால், தோள் - புஜங்களை, புடைக்கொள்ளா - தட்டிக்கொண்டு, எழும் - (சண்டைக்கு) எழுந்திருப்பான், எ-று.

தன் வாய்க்கு வந்த எதையோ சொல்லி உட்கருத்தறிந்தவன் போலே பாவித்துச் சனங்களைக் கூட்டுகிற டம்பக்காரனான புலவனிடத்து அடக்கமுடையோர் பேசலாகாது, ஏனெனில் அவன் தன் பேச்சுக்குத் தாழ்மை வந்தால் நியாயஞ்சொன்னவனை வமிசத்தோடு பழிப்பான், அல்லது சண்டைக்கு எழுவான் என்றபடி.

பாடம் என்பது தனக்கு வழக்கமாய் நெட்டுருவாய் வந்த விடயங்கள். செறிக்கும்—பிறவினைப் பெயரெச்சம். தீப்புலவற் சேரார்—“இயல்பின் விகாரமும்” என்கிற விதியால் உயர்திணைப்பெயரின் ஈறுதிரிந்தது. குன்ற—நிகழ்காலம். புடை—முதனிலைத் தொழிற் பெயர். கொள்ளா—செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டெச்சம். எழும்—செய்யுமென்னுமுற்று. (உ)

சொற்றூற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவர் கற்றூற்றல் வன்மையுந் தாந்தேற்றார் - கற்ற

2. The eminently wise will not consort those petty poets who recite what they have learned by heart and pretend to understand it. If the latter are vanquished in an assembly, they will either reproach their opponents, finding fault with their family or smite their own shoulders and rise up to commence a strife.

3. There are many who, esteeming their own power of speech love to commence a strife with others, knowing not how learned and able are their opponents, how defective they

செலவுரைக்கு மாறறியார் தோற்ப தறியார்
பலவுரைக்கு மாந்தர் பலர்.

(இ - ள்.) சொற்று - பேசுவதில், ஆற்று - சக்தியை, கொண்டு - ஆதாரமாக்கொண்டு, சனைத்து - தினவினில், எழுதல் காமுறுவர் - (வாதுசெய்ய) எழுந்திருப்பதை விரும்புகிறவர்களுமாய், கற்று ஆற்றல் - (பிறர்) கற்றிருக்கும் சாமர்த்தியத்தையும், வன்மையும் - (பிரசங்கித்தல் முதலியவற்றுள்) வல்லமையையும், தாம் தேரார் - தாம் அறிந்து தெளியாதவருமாய், கற்ற - (தாம்) கற்றவற்றை, செல - (பிறர் மனதில்) புகும்படி, உரைக்கும் ஆறு - சொல்லும் விதத்தை, அறியார் - அறியாதவர்களுமாய், தோற்பது அறியார் - தோற்கும் படியானதையும் தெரிந்துகொள்ளாதவர்களுமாய், பல உரைக்கும் - பலவற்றை (வீணய்ச்) சொல்லுகிற, மாந்தர் - மனிதர், பலர் - அநேகர் (இருக்கிறார்கள்), எ-று.

தமக்கு மூச்சுவிடாமல் பேசும் வல்லமை யிருப்பதைப்பற்றி வாய்பதைத்தலால் பிறர் நன்றாய்க் கற்றுப் பேசந் திறத்தையும் அறியாமல் தெரிந்ததைப் பிறருணர்ச் சொல்லவும் தெரியாமல் எதனாலே தாம் தோல்வி யடைவார்களோ அதுவுந் தெரியாமல் வீணய்ப் பல பேச்சுப்பேசுகிற மூடரிடமும் சேரலாகாது என்பபடி.

பலவுரைக்கு மாந்தர் பலர் என்பதை எழுவாயாவைத்து காமுறுவர் தேரார் அறியார் எனவு முடிக்கலாம்.

சொற்று—தொழிற்பெயர், று - விருதி. ஆற்று — முதனிலைத் தொழிற்பெயர். சொல் தாற்றுக்கொண்டு என்று பிரித்துச் சொற்களாகிய முட்கோல்களைக் கொண்டு என்றும் பொருள் கூறலாம். தாறு - முட்கோல். சனைத்து—து - விருதி, தொழிற்பெயர் ; சொறியில் பொருள் ; அதன் காரணமாகிய தினவுக்கு வந்தது. காமுறுவர் என்பது காமமுறுவர் என்பதின் தொகுத்தல். தோற்பது—இதுவும் அப்படியே. பலர் மாந்தர் - நித்தியபகுவசனம். (ங)

கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காயார் பாடத்தாற்
பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திர - மற்றதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணுது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டி விடும்,

are themselves in expressing what they have learned convincingly to others, and when they are beaten in the strife.

4 The simpleton not having learned anything himself will get by heart a poem taught to another, and expose his ignorance in the assembly of the learned by reciting it as his own.

(இங்.) கற்றதும் இன்றி - கற்குந் தொழிலில்லாமல்; [கற்காமல்], கணக்காயர் பாடத்தால் - பண்டிதராகிய உபாத்தியாயர் (பிறருக்குச் சொல்லிக்கொடுத்த) பாடத்தினால், ஓர் சூத்திரம் - ஒரு சூத்திரத்தை, பேதை - அறிவில்லாதவன், பெற்றது - பெற்றுக் கொண்டவனாகி, அதனை - அச்சூத்திரத்தை, நல்லாரிடை - நல்ல வித்துவான்கள் நடுவே, புக்கு - புகுந்து, நாணது சொல்லி - வெட்கப் படாமல் சொல்லி, தன் புல் அறிவு - தன்னுடைய ஈனமான அறிவை, காட்டி விடும் - வெளிப்படுத்துவான், எ-று.

பேதையானவன் தான் உபாத்தியாயருக்கு வழிடட்டுக் கற்காமல் பள்ளியில் உபாத்தியாயர் பிறருக்குச் சொல்லுங்கால் தற்செயலாய்த் தெரிந்த தொரு சூத்திரத்தைக் கற்றோர் சபையில் நாணமல் சொல்ல இவனை யாவரும் மூடனென்று இகழ்வார்க ளென்பதாம்.

இதற்குப் பள்ளியில் சொன்னபாடத்தால் எனப்பொருள் கூறிப் பள்ளியை இழிவாகக் காட்டுவாரு முண்டு. கற்றதுஉம்—அளபெடை இன்னிசைக்கு வந்தது. கணக்கை ஆய்ந்தவர்—கணக்காயர்; கணக்கு—எண்ணும் எழுத்துமாம். பெற்றது—முற்றெச்சம்; இழிவினால் டேதைக்குக் கூறப்பட்டது; “உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செல்லினும்—இழிப்பினும் பாறினை யிழக்கினு மியல்பே.” ஆம், மற்றும்,—இரண்டும் அசை. புக்கு—புகு என்னும் டகுதி ககரமிரட்டிக் காலங் காட்டி உகர விதிபெற்ற வினையெச்சம். புல்லறிவுகாட்டி விடல் - “கற்பன ஆழற்றார் கலவிக் கழகத்தாங்கு” என்னு நீதிநெறிவிளக் கத்துப் பாடலைப்போல என்பதாம். சூத்திரம் என்பது வேறாயினும் பொதுப்படச் செய்யுளின்மேலாயிற்று. (ச)

வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார், கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோ-டொன்றி, யுரைவித் தகமெழுவார் காண்பவே னையுட் சுரைவித்துப் போலுந் தம்பல்.

(இ - ள்.) வென்றி பொருட்டால் - பிறனை வெல்வதாகிய காரணத்தால், விலங்கு ஒத்து-மிருகங்களோடு சமானமாக, மெய் கொள்ளார் - உண்மைப் பொருள் கொள்ளாதவராகி, கன்றி கறுத்து - மிகக் கோபித்து, எழுந்து -(போருக்கு) ஆயத்தமாகி, காய்வாரோடு - ஆக்கிரகப் படுவாரோடு, ஒன்றி - சேர்ந்து, வித்தகம் உரை - கல்வியைச்

5. Those who attempt to convince by their own learning those angry persons who like wild beasts contend only for victory and who with wrathful minds receive not what is truth, will see their own teeth in their hands like the seeds of the gourd.

சொல்வதற்கு, எழுவார் - எத்தனப் படுபவர், சகர வித்து போலும் - சகரையின் விரைபோன்ற, தம் பல் - தம்முடைய பற்களை, கையுள் - தமது கையிலே, காண்ப - காண்பார்கள், எ-று.

எதையாகிலும் சொல்லி எதிரியை ஜயிக்கப்பார்க்கிறவர்களுக்கு நற்கல்வியைச் சொல்லப்போனால் பல்லை உதிர்த்துக் கையிற் கொடுப்பார்கள். பல் உதிரும்படி அடிப்பார்கள் என்பதாம்.

உரை — முதனிலையே வினையெச்சப் பொருட்டாய் வந்தது. “வினைமுற்றே வினையெச்சமாகலும்” என்கிற சூத்திரத்தின் உரையைக் காண்க. வென்றிப்பொருட்டு—இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. கொள்ளார்—முற்றெச்சம். கன்றிக்கறுத்து—“ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பினின்வழா” என்பதனால் அமைந்தது. ஏ - அசை. கல்லார் விலங்கொத்தவர் என்பதை “விலங்கொடு மக்களைய ரிலங்குதூல் - கற்றாரோ டேனையவர்.” என்ற திருக்குறளாலும், பற்கள் சரவித்தை ஒப்பது என்பதை “நிரைமுத்தனைய நகையுங் காணாய் - சகரவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே ருயின” என்னும் மணிமேகலையானும் உணர்க. (௫)

பாடமே யோதிப் பயன்றெறித தேற்றாத
மூடர் முனிதக்க சொல்லுங்காற் - கேடருஞ்சீர்ச்
சான்றோர் சமழ்த்தனர் நிற்பவே மற்றவரை
யின்றாட் கிறப்பப் பரிந்து.

(இ-ள்.) பாடமே ஒதி - ஒருபாட்டை) வாய்பாடமா மாத்திரஞ் சொல்லி, பயன் தெரிதல் - அதன்பொருளை அறிவதிலே, தேற்றாத - தேறாத, [தெளிவில்லாத], மூடர்—, முனிதக்க - கோபிக்கும்படியான சொற்களை, சொல்லுங்கால் - சொல்லும்போது, கேடு அறுசீர் - கேட்கல்லாத மேன்மையையுடைய, சான்றோர் - பெரியோர், அவரை ஈன்றாட்கு - அந்த வைதவரைப் பெற்ற தாய்க்கு, இறப்ப பரிந்து - மிஷவும் இரங்கி, சமழ்த்தனர் நிற்ப - வெட்கினவராகி நிற்பார்கள், எ - று.

பாடல்களின் பொருள்துட்ப மறியாத மூடர் திட்டினால் பெரியோர் வெட்கி நிற்பார்கள், ஏனென்றால் இந்த மூடப்பிள்ளையைப் பெற்றவள் என்ன பயனடைவாளென்று என்பதாம். அன்றியும், நாம்

6. When the ignorant who does not know the meaning of the poem they recite, speak anger-exciting words, the excellent whose renown is imperishable, being greatly ashamed of them, will stand grieving much for the mothers who gave birth to them.

இவனைச் சபிப்பதனால் இவன் கேடுற இவன் தாய் வருந்துவானே என்று சும்மாரிற்றிருக்க ளெனவுமாம்.

பாடமே—ஏகாரம் - பிரிநிலை. தேற்றாதார் - இதில் தேறு பகுதி; தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவினை. முனிதக்க—முனித லுக்குத்தக்க; முனி—முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நிற்பவே—ஏ - அசை. (க)

பெறுவது கொள்பவர் தோள்போ நெறிபட்டு
கற்பவர்க் கெல்லா மெளியனான் மற்றம்
முறிபுரை மேனிய ருள்ளம்போன் றியார்க்கு
மறிதற் கரிய பொருள்.

(இ - ள்.) எல்லா னால் - சாஸ்திரங்களெல்லாம், பெறுவது கொள்பவர் - பெறத்தக்க பொருளைக் கொள்கிற வேசிமாருடைய, தோள் போல் - புஜங்களைப்போல, நெறி பட்டு - (ஆசிரியன்) வழிப் பட்டு, கற்பவர்க்கு - கற்றுக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு, எளிய - சுலபத்தில் கிரகிக்கத் தக்கன ஆம்; அ முறி புரை மேனியர் - தளிரை ஒத்த மேனியை யுடைய அந்தவேசிமாருடைய, உள்ளம் போன்று-மனதை ஒத்து, மற்றுயார்க்கும் - (அப்படி கல்லாத) எவர்களுக்கும், அறிதற்கு அரிய பொருள் - அறிய சுலபமாகாத பொருளுடையன ஆம்; எ-று.

கிரமப்படி கற்பவர்க்கு எந்தநூலும் சுலபமாம்; அப்படி கற்காதவர்களுக்கு எதுவும் கடினமாம் என்றபடி.

பெறுவது - எதிர்காலவினையாலணையும் பெயர். எளிய—எளிமைப்பண்படியாகப் பிறந்த பலவிற்பாற் குறிப்பு வினை முற்று. அரிய—அருமையடியாப் பிறந்த பெயரெச்சம், புரை - உவமையுருபு. வேசையர் எல்லார்க்கும் சுலபமாகக் கிட்டுதல் போலப் படித்தல் எல்லாருக்குஞ் சுலபமே. அவர் மனவேறுபட்டிருப்பதுபோல மனமொவ்வாது படிப்பவர்க்கு நுண்பொருள் கண்டால் அருமையாம் என்றபடி. நுட்பமான அறிவினரே சபைக்கு யோக்கியரென்றதை யுணர்த்த ஈண்டு இச்செய்யுள் வைக்கப்பட்டது. (எ)

7. Science can be easily acquired by all students who obediently follow their preceptors in seek of knowledge, just like the shoulders of courtesans who receive all they can get. But to others it is as difficult to be understood as the minds of those courtesans whose body is soft and beautiful, and tender as flower buds.

புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும் பொருடெரியா
ருய்த்தக மெல்லா நிறைப்பினு - மற்றவற்றைப்
போற்றும் புலவரும் வேறே பொருடெரிந்து
தேற்றும் புலவரும் வேறு.

(இ-ள்.) புத்தகமே சால தொகுத்தும் - புத்தகங்களை மாத்திரம்
மிகுதியாகச் சேர்த்தும், பொருள் தெரியார் - (அவற்றின்) பொருளை
அறியாதவராகி, உய்த்து - கொண்டுவந்து, அகமெல்லாம் நிறைப்பி
னும் - வீடெல்லாம் நிறைத்தாலும், அவற்றை போற்றும் புலவரும்
வேறே - அப்புத்தகங்களைப் பாதுகாக்கும் புலவரும் வேறு யிருப்பா
கள்; பொருள் தெரிந்து - அவற்றின் அர்த்தங்களை அறிந்து, தேற்றும்
புலவரும் வேறு - (பிறரை) தேறச்செய்யும் வித்துவான்களும் வேறு
யிருப்பார்கள், எ -று.

புத்தகங்களை மிகுதியாகச் சேர்த்ததனாலே புத்தக பரிபாலகர
வார்களே யன்றி வித்துவான்க ளாகமாட்டார்கள். அவற்றின் பொரு
ளைத் தாமறிந்து பிறர்க்குப் போதித்துத் தெளியச்செய்பவரே வித்து
வான்களாவார் என்பதாம்.

புத்தகமே—ஏகாரம் - பிரிநிலை. அவர்களைப் புலவர் என்றது பரி
காசம். தொகுத்தும்—உம் - உயர்வு சிறப்பு; இழிவு சிறப்பெனக்
கொள்ளுவாரு முண்டு. வேறு—இடம் பார்க்குக்குப் பொதுவான
குறிப்பு முற்று. “வேறில்லை யுண்டைம்பான் மூவிடத்தன”. (அ)

பொழிப்பகல துட்பநா லெச்சமுந் நான்கிற்
கொழித்தகலந் காட்டாதார் சொற்கள் - பழிப்பி
னிரையாமா சேர்க்கு நெடுங்குன்ற நாட
வுரையாமோ நூலிற்கு நன்கு.

(இ - ள்.) பழிப்பு இல் - குற்ற மில்லாத, நிரை ஆ மா - கூட்ட
மாகிய காட்டுப்பசுக்களை, சேர்க்கும்-தம்மிடத்திலே சேரச்செய்கிற,
நெடு குன்ற நாட - உன்னதமான மலைகளுள்ள நாட்டையுடைய அர

8. Those men who store up in their houses a large col-
lection of various books without knowing their meaning are
learned men of one kind, and those who are able both to under-
stand them themselves and to explain them to others are of
another kind.

9. O lord of the lofty mountains where the wild oxen
resort in herds! Can the commentaries of those persons be
characterized as excellent and faultless, if they do not set forth
clearly the scope and substance of the text and give full expla-
nation thereof with illustrations and special remarks.

சனே!, பொழிப்பு - (கருத்து விள்ளும்படி, தொகுத்துச் சொல்லுகிற) பொழிப்புரையும், அகலம் - (பதப்பொருள் முதலியவற்றை நியாயங் காட்டி விரித்துச்சொல்லுகிற) அகலவுரையும், துட்பம் - (அதின் சாரங்களைக்காட்டுகிற) துட்பவுரையும், நூல் எச்சம் - (நூலில் சொல்லப்படாமற் குறைந்த விஷயங்களை எடுத்துச்சொல்லும்) விசேஷவுரையும், நான்கின் - ஆகிய நான்குவகையிலும், கொழித்து அகலம் காட்டாதார் சொற்கள் - நன்றாய் ஆராய்ந்து பொருள் விரிவைக்காட்ட மாட்டாதவர் செய்த நூல்கள், நூலிற்கு - நூல்களுக்கு, நன்கு உரை ஆமோ - நல்லதான உரையாகுமோ, [ஆகாது], எ-று.

பல வகையிலும் பொருளை விரித்துக் காட்டமாட்டாதவர்கள் உரை சிறப்பில்லை என்பதாம். மூலைகள் தாமிருக்கும் செழிப்பினால் பசுக்களை வந்து சேரும்படி செய்கின்றன என மலைகளைச் சிறப்பித்த படி.

நன்கு—பண்புப்பெயர், உரைக்கு விசேஷணம்:— பொழிப்புரை அகலவுரை, துட்பவுரை எச்சவுரைகள். இவ்விசேடங்களை நன்னூல் முதலியவற்றாலுணர்க. (க)

இற்பிறப் பில்லா ரெனைத்துநூல் கற்பினுஞ்
சொற்பிறரைக் காக்குங் கருவியரோ - இற்பிறந்த
நல்லறி வாள்ர் நவின்றநா தேற்றாதார்
புல்லறிவு தாமறிவ தில்.

(இ - ள்) இல் பிறப்பு இல்லார் - நற்குடிப்பிறப்பு இல்லாதவர், எனெத்து நூல் கற்பினும் - எவ்வளவு சாஸ்திரங்களை வாசித்தாலும், பிறர் சொல்லை காக்கும் - (கல்லாத) பிறருடைய சொற்களை (இகழாமல்) காக்கும்படியான, கருவியரோ - (அடக்க முதலான) சாதனங்களை உடையவரோ, [அல்லர்]; இல் பிறந்த நல் அறிவாளர் - நற்குடியிற்பிறந்த விவேகிகள், நவின்ற நூல் தேற்றாதார் - (பெரியோர்) செய்த நூல்களில் தெளியாதவருடைய, புல் அறிவு - ஈனமான அறிவை, தாம் அறிவது இல் - (உன்னித்து) தாம் அறிந்துகொள்வது மில்லை, [உபேகையாயிருப்பார்கள் என்றபடி], எ-று.

குல சம்பிரதாயத்திற் பிறவாதவர்கள் எவ்வளவு கற்றும் பிறர் சொல்வதில் நேர்ந்த வழக்களைத் தூற்றுவாரேயல்லது வெளிப்படுத்

10. Those who are not born of a good family, though they be ever so learned, possess not qualities necessary to pass over without censure the faults that occur in the speeches of others; while the truly wise, born of a good family, mind not the despicable learning of those who do not understand the works of the great.

தாமல் விடார். குலப்பிறப்புள்ளவர்களோ குல சம்பிரதாயத்தால் அவ்வழுக்களைக் கவனிப்பது மில்லை; ஆனபோது வெளியிட்டுத் தூற்று வதேது என்றபடி.

எனைத்து—எனை என்பதோ ரிடைச்சொன்மேல் து-விசுதி வந்தது; ஐ - சாரியை எனவுமாம். தூல் - கருத்துமாம். இதனை “காதலகாதலறியாமை” என்னுந்திருக்குறளில் தூல் என்பது இப்பொருட்டாதலையுணர்க. பின்கூறிய தூல் உவமையாகுபெயர். பிறரை என்பதிலுள்ள ஐ உருபைப்பிரித்துச் சொல் என்பதோடு கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். தேற்றதார்—இது பிறவினையாதலின் தம்மை என ஓர் செயப்படுபொருளை வருவித்து உரைத்துக்கொள்க. இல்—இல்லை யென்பதில் ஐ விசுதி குன்றியது. இல்லை என்பது செயப்படுபொருள் குன்றியதும் குன்றாததுமா யிருப்பதனால் அறிவதில் என்றதை எழுவாய்த் தொடராகவேனும், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகவேனும் கொள்க. இதனால் கல்விமாத்திரமல்ல இற்பிறப்பு முடையவர் கோட்டியிற் சென்றால்தான் இகழ்ச்சி நேரது என்று அறிவுறுத்தியதாம். முந்தி ஆறுபாட்டால் அயோக்கிய சபையின் திறத்தைக்காட்டிப் பின் மூன்று பாட்டால் குருவினிடத்தில் நன்றாய்க் கற்றாலல்லது கல்வித்திற முண்டாகாதென்று முந்திச் சொன்னதின் தொடர்ச்சியாற் காட்டி, அயோக்கிய சபையையும் யோக்கிய சபையையும் விவரித்தார் என அதிகாரத்துக்கு இயையக் கூட்டிக்கொள்க. இச்செய்யுள் “இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச் - செப்பமு நாணு மொருங்கு” என்றதிருக்குறள் முதலிய தமிழியது.

(க0)

௩௩ - வது. அதிகாரம்.—Chapter XXXIII.

புல்லறிவான்மை.—The Fool's self-conceit.

அதாவது புல் - அற்பமான, அறிவான்மை - அறிவை ஆளுந்தன்மை. அதாவது, சாரத்தையும், அசாரத்தையும் அறிந்து கொள்ளாமையோடு கர்வப்படுவதுமாம். சபைக்கு உரியரல்லாதார் புல்லறிவாளராதலால் இது அவையறிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அருளி னறமுரைக்கு மன்புடையார் வாய்ச்சொற்
பொருளாகக் கொள்வர் புலவர் - பொருளல்லா

1. The learned will esteem as precious the speeches of those who through benevolence declare what is virtuous, while

வேழை யதனை யிகழ்ந்துரைக்கும் பாற்கூழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு.

(இ-ள்.) அருளின் - கிருபையினால், அறம் உரைக்கும் - தருமங்
களைச் சொல்லுகிற, அன்பு உடையார் - (யாவரிடத்தும் இயற்கை
யில்) அன்புள்ளவர்களுடைய, வாய் சொல் - வாக்கிலிருந்து வருஞ்
சொற்களை, புலவர் - விவேகிகள், பொருளாக கொள்வர் - (தமக்கு)
ஒரு பிரயோசனமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள்; பொருள் அல்லா - ஒரு
வஸ்துவே யாகாத, ஏழை-மூடன், அதனை - அப்பெரியோர் சொல்லை,
மூழை - துடிப்பு, பால் கூழை - பாற்சோற்றினது, சுவை உணராது
ஆங்கு - உருசி யறியாதது போல (அறியாமல்), இகழ்ந்து உரைக்
கும் - தூஷித்துப் பேசுவான், எ-து.

பெரியோர் நம்புத்தி போதித்தால் யோக்கியர் அதைத் தமக்
கொரு பேறாகக்கொள்வர், மூடரோ அதைத் தூஷிப்பார் என்றதாம்.

அருள் - பிறர்கேட்டைக்குறித்து உண்டாமிரக்கம்; அன்பு - சம்
பந்தமுடையார் மேல்வைக்கும் விருப்பம். வாய் - எனவேண்டாது
கூறினார்; அவர்வாய் தீயபயிலாவெனக்காட்டற்கு. ஏழை - பண்பா
குபெயராய் அறிவிலான் மேனின்றது; “அறிவினமை யின்மையுள
ின்மை” என்றதுமுணர்க. அவசியமில்லாத பதத்திற்குத்தக்க பொ
ருள் கொள்ளுதலை வடநூலார் தாற்பார்யம் எனவர். கூழ்-இங்கு சிறு
வுணவை யுணர்த்தாது பொதுப்பட வுண்ணுமுணவை யுணர்த்திற்று.
மூழை சுவையுணராமையை “கல்லாவொருவனைக் காரணன்காட்டி
னு-மில்லைமற் றொன்று மறனுணர்தல் - நல்லாய், நறுநெய் நிறைபுழு
க்க லுய்ப்பினும் மூழை - பெறுமோ சுவையுணரு மாறு” என்னுஞ்
செய்யுளானுமுணர்க. கூழை—வேற்றுமை மயக்கம். உணராது -
உணராத, மூழை ஆங்கு எனவு முரைக்கலாம். உணராது—வினை
பாலணையும்பெயர்; மூழை கருத்தாவானபோது தொழிற்பெயர். (க)

அவ்விய மில்லா ரறத்தா றுரைக்குங்காற்
செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்துங் கேட்கலார்
கவ்வித்தோ றின்னுங் குணுங்கர்நாய் பாற்சோற்றின்
செவ்வி கொளறேற்றா தாங்கு.

fools who are worthless, despise them, just as the ladle that
appreciates not the flavour of the milk-porridge.

2. Men destitute of rectitude will not even listen to the
ways of virtue taught by those who are free from envy and
other evils, just as the chuckler's dog that gnaws and devours
leather, is incapable of relishing the taste of the milk por-
ridge.

(இ - ள்.) தோல் கவ்வி தின்னும் - தோலைக் கவ்வித் தின்னு கொண்டிருக்கிற, குணங்கர் நாய் - புலையருடைய நாயானது, பால் சோற்றின் —, செவ்வி கொளல் - ருசியைக் கொள்ளுதலிலே, தேற்றாது ஆங்கு-தெளிவில்லாததுபோலே, அவ்வியம் இல்லார் - பொறுமை முதலிய மனக்கோட்ட மில்லாதவர், அறத்து ஆறு உரைக்கும் கால் - தருமமார்க்கங்களைச் சொல்லும்போது, செவ்வியர் அல்லார் - நற் குண மில்லாதவர்கள், செவி கொடுத்தும்—, கேட்கலார் - கேளார்கள், எ -று.

இதிலும் முந்தியபாட்டின் கருத்தே அமைந்தது. கவிகள் வெவ் வேறுகையால் ஒரு விஷயத்தையே பலவிதத்திற் கூறுதல் கவித்திற மெனினுமாம். செல்வமுடைய நாயாகில் நல்லுணவு தின்றிருக்கும், குணங்கர் நாயாதவின் அஃதில்லை; தோலைத் தின்கின்றது என்ற படி. செவிகொடுத்தும் — செவிகொடுப்பதுபோல் பாவனையே யல்லது அஃதில்லை என்பது கருத்து.

அவ்வியம் கௌவி - போலிகள். செவ்வி - இதில் பகுதிப்பொருள் விசுவாசமாகிய இகரம்புணர முதனிலையில் மகரம் வகரமாகி இரட்டியது. உம்மை—இழிவு சிறப்பு. கேட்கலார்—கேள் - பகுதி, கு - சாரியை, அல் - எதிர்மறை விசுவாச, ஆர் - பலர்பால் விசுவாச. (உ)

இமைக்கு மளவிற்பம் மின்னயிர்போ மார்க்கம்
எனைத்தானும் தாங்கண் டிருந்துந் - தினைத்துணையும்
நன்றி புரிகல்லா நாணின் மடமாக்கள்
பொன்றிலென் பொன்றாக்கா லென்.

(இ-ள்.) இமைக்கும் அளவில்—, தம் இன் உயிர் - தமது இனிய பிராணம், போம் மார்க்கம் - போகும் வழியை, எனைத்தானும் - எல்லாப் பிரமாணங்களாலும், தாம் கண்டு இருந்துந் - தாங்கள் பார்த்திருந்துந், தினை துணையும் - தினையளவாயினும், நன்றி - (தருமங்களைக் கோட்பதும் அங்ஙனம் நடப்பதுமாகிய) நற்காரியங்களை, புரிகல்லா - செய்யாத, நாண் இல் மட மாக்கள் - வெட்க மில்லாத முட ஜனங்கள், பொன்றில் என் - இறந்தாலென்ன, பொன்றாக்கால் என் - இறவாம லிருந்தாலென்ன, எ-று.

பிரத்தியக்ஷம் முதலானவைகளால் உயிர்போவது தெரிந்திருக்கவும் தருமங்கேட்டு ஆசரியாதவர் இறந்தும் நஷ்டமில்லை இறவாதிருந்தும் லாபமில்லை என்பதாம்.

3. Although they see by numerous examples how their precious life may depart in the twinkling of the eye, yet fools do no good even to the extent of a gain of millet. What does it matter whether such shameless stupid people live or die?

என் இரண்டும் இன்மைப் பொருள். எனைத்தானும்—முற்றும் மை ஆகலின் எல்லாவற்றாலும் என்று உரைக்கப்பட்டது. எனைத் தானும் போம் மார்க்கம்—எவ்வகையிலாயினும் போம் வழியை எனவுமுரைக்கலாம். எனைத்துஎன்பது - பிரத்யக்ஷம் ஆகமம் அது மானம் முதலிய எல்லாவற்றாலும் என்பதும் பொருள். நன்றி— பண்படியாப்பிறந்த பெயர். நாணில்—தர்மாசரணை செய்கிற பலரைக் கண்டும் நாணாத.

(ங)

உளநாள் சிலவா லுயிர்க்கேம மின்றும்
பலர்மன்னுந் தூற்றும் பழியாற் - பலருள்ளும்
கண்டாரோ டெல்லா நகாஅ தெவனொருவன்
தண்டித் தனிப்பகை கோள்.

(இ-ள்.) உள நாள் சில - வாழ்தற்கிருக்கிற நாள்கள் அற்பம்; உயிர்க்கு - பிராணனுக்கு, ஏமம் இன்று - (உடம்பை விட்டுப் போக வொட்டாத) காவலில்லை; பலர்-அநேகர், தூற்றும் - வியாபிக்கச்செய்கிற, பழி - நிரந்தைகள், மன்னும் - அதிகமா யிருக்கின்றன; பலருள்ளும் - உலகத்திலுள்ள பலபேருக்குள்ளும், கண்டாரோடு எல்லாம் - காணப்படுகிற யாவரோடும், நகாது - (இன்பமாய்ப் பேசிச்) சிரியாமல், ஒருவன்—, தண்டி - கெட்டு, தனி - தனியாயிருந்து, பகை கோள் - பகைகொள்ளுதல், எவன் - என்னபயன்? எ-று.

வாழ்நாளோ சிறிது; உயிரைப் போகவொட்டாமல் தடுக்கவோ வழியில்லை; உலகத்தார் தூவுதனையோ அநேகம்; இப்படியிருக்க, நமக்குக்கிட்டின நல்லோரோடு சினேகமா யிருப்பதை விட்டு மூடன் பகை கொள்வதிற பயனென்ன, கேடுதான் பயன் என்பதாம்.

ஆல் - மூன்றும் அசை. ஏமம் இன்று என்பதற்கு சந்தோஷம் இல்லை எனவும் பொருள் கூறலாம். ஏமம் - சேஷமம் என்னும் வட மொழிச்சிதை வென்பவர். கோள்—முதல் நீண்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஒருவன் அங்கேபோய் அடிபட்டதை, அங்கே அடிபடப் போனான் என்பதுபோல், பகை கொள்வதினால் வரும் கேட்டை, கெட்டுப் பகைகொளல் என்றார்; நிச்சயத்தினால் கெட்டு என இறந்தகாலம் கூறப்பட்டது [பொது - கு - ஈ.ந.]

(ச)

4. Since the days of life are few and as there is nothing to guard against death, and as the reproach of the world is great, what will one gain by cherishing hatred in his heart and keeping aloof without being friendly with the (good) people with whom he comes across?

எய்தி யிருந்த வவைமுன்னர்ச் சென் றெள்ளி
வைதா னெருவ னெருவனை - வைய
வயப்பட்டான் வாளா விருப்பானேல் வைதான்
வியத்தக்கான் வாழு மெனின்.

(இ-ள.) எய்தி இருந்த அவை முன்னர் - பலர் கூடியிருந்த சபைக்கு முன்னே, ஒருவன் —, சென்று - போய், ஒருவனை - (அங்கிருக்கும்) ஒருவனை, எள்ளி - இகழ்ந்து, வைதான் - திட்டினவனாயிருக்க, வைய வயப்பட்டான் - திட்ட உட்பட்டவன், வாளா இருப்பானேல் - (பொறுத்துச்) சும்மா இருப்பானானால், வைதான்-திட்டினவன், வாழுமெனின் - வாழ்ந்துகொண்டிருந்தால், வியத்தக்கான் - ஆச்சரியப்படத் தக்கவன் (ஆவன்), எ-று.

புத்தியினனாகிய ஒருவன் ஒரு சபையிற்சென்று காரணமின்றி யொருவனைத் திட்ட, அப்படி திட்டப்பட்டவன் அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு சும்மா இருக்க, அந்தத் திட்டினவன் வாழமாட்டானென்பது கருத்து.

முன்னர்—ஏழனுருபுமாம். முதல் வைதான் என்பதோடு ஆக என்றொரு சொற்கூட்டி வினையெச்சமா முடித்துக்கொள்க. வயப்பட்டான்—வசப்பட்டான். வையப்பட்டான் என்பது போலியாயிற் றெனவுங்கூறிப் பொருள் படுத்தலாம். விய என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் வியக்க என்னும் வினையெச்சமா நின்றது. (ரு)

மூப்புமேல் வாராமை முன்னே யறவினையை
ஊக்கி யதன்கண் முயலாதா - னூக்கிப்
புறத்திரு போகெனனு மின்னாச்சொ லில்லுட்
டொழுத்தையாற் கூறப் படும்.

(இ-ள்.) மேல் - (தன்) மேல், மூப்பு வாராமை முன்னே - கிழத்தனம் வாராமைக்கு முன்னேயே, அறவினையை-தரும காரியத்தை, ஊக்கி - மேற்கொண்டு, அதன்கண் முயலாதான் - அந்த விஷயத்தில் முயற்சி செய்யாதவன், இல்லுள் - (தன்) வீட்டில், ஊக்கி - தள்ளி, புறத்து இரு - வெளியிலே இரு, போக என்னும் - (இவ்வி

5. If a person goes to public assembly and there reproaches another in a despicable language, and should the reproached bear it with patience, then it is indeed an object of wonder if the reviler should afterwards live and prosper.

6. To him who perseveres not in practising virtue before old age comes upon him, even his own servant-girl will, after pushing him out of doors, say the harsh words, 'stay out' and 'go away.'

டம் விட்டு) போகக்கடவாய் என்கிற, இன்னு சொல் - இனிமையில் லாத சொல்லை, தொழுத்தையால் - வேலைக்காரியாலும், கூறப்படும் - சொல்லப்படுவான், எ-று.

மூப்புவராமுன்னமே தரும காரியங்களில் முயன்று நடவாத வனை வெள்ளாட்டியும் இகழ்ந்து பேசுவாள் என்பதால், நற்காரியஞ் செய்யாத புத்தியினனிடத்து அற்பருக்கும் அலக்ஷியமுண் டென்ற படி. மூப்பு வந்தபின் எதுவும் செய்ய இயலாமைபற்றி வாராமை முன்னே என்றார்.

வாராமை—எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். அறமாகிய வினை அறவினை. ஊக்கி—ஊக்கு - பகுதி. மூப்பு—மூத்தல், மூ - பகுதி. தொழுத்தை—தொழு - பகுதி, ஐ - கர்த்தாப்பொருள் விசுதி, தகரம் எழுத்துப்பேறு, மற்றொருதகரம் விரித்தல் விகாரம், வணங்கி யிருப்பவள் என்பது பொருள். கர்த்தாப்பெயர் மூன்றாம் வேற்றுமையில் வந்தவிடத்து இரண்டு செயப்படுபொருள் வருமாயின் ஒன்று இரண்டாம் வேற்றுமையிலும் மற்றொன்று முதல் வேற்றுமை யிலும் வரும். (சு)

தாமேயு மின்புறார் தக்கார்ஞ் நன்றற்றார்
ஏமஞ்சார் நன்னெறியுஞ் சேர்கலார் - தாமயங்கி
ஆக்கத்துட் னேங்கி யவத்தமே வாழ்நாளைப்
போக்குவார் புல்லறிவி னார்.

(இ - ள்) புல் அறிவினார்—, தாமேயும் இன்பு உறார் - தாமா கிலும் இன்ப மடையார் ; தக்கார்ஞ்கும் - யோக்கியருக்கும், நன்று ஆற்றார் - நன்மை செய்யமாட்டார் ; ஏமம் சார் - (உயிருக்கு) காவ லாயிருக்கும்படியான, நல் நெறியும் - நல்ல தருமவழியையும், சேர்க லார் - சேரமாட்டார் ; தாம் மயங்கி - தாங்கள் மயக்கங்கொண்டு, ஆக்கத்துள் தூங்கி - செல்வத்திலேயே ஒன்றும் தோன்றாமலிருந்து, வாழ்நாளை - (தமது) ஆயுசை, அவுத்தமே போக்குவார் - வீணாகவே கழிப்பார்கள், எ - று.

புத்தியினர் செல்வத்தையே சதமாகக்கொண்டு யாதொரு நற் காரியமுஞ் செய்யாமல் தமது வாணனை வீணாக்குவர் என்பதாம்.

தாமே—ஏகாரம் பிரிநிலை, விகற்பமுமாம். இன்பு — இன்பம் என்பதின் ஈறு தொகுத்தல். சேர்கலார்—சேர் கு அல் ஆர் - பகுதி

7. Fools enjoy not their wealth themselves, they do no good to the worthy, nor will they pursue a virtuous path which will benefit their souls. They will only whirl confused in the mire of their wealth and pass off their life in vain.

சாரியை எதிர்மறை விசுவாசம், பலர்பால் விசுவாசம். வாழ்நாள்—முகம் காலமுங்கருதும் வினைத்தொகை. அவம் என்னும் பெயரின்மேல் அத்து அம்சாரியைகள் சேர்ந்து அவத்தமென நின்றதாகக் கொள்வர்; தனிப்பெயருமாம். (எ)

சிறுகாலே யேதமக்குச் செல்வழி வல்சி

இறுகிறுகத் தோட்கோப்புக் கொள்ளார்—இறுகிறுகிப் பின்னறிவா மென்றிருக்கும் பேதையார் கைகாட்டும் பொன்னும் புளிவிளங்கா யாம்.

(இ - ள்.) சிறு காலையே - இளைமையிலேயே, தமக்கு செல்வழி - தாம் (மரணமடைந்தபின்) போமிடத்துக்கு, வல்சி - (தருமமாகிய) சோற்றை, இறுக இறுக - மிகவும் அழுத்தமாக, தோட்கோப்பு - தோள் மூட்டையாக, கொள்ளார் - எடுத்துக்கொள்ளாதவர்கள், இறுகி இறுகி - (பணத்தைச்) சிக்கெனவாக்கொண்டு, பின் அறிவாம் - (தருமத்தைப்) பின்னே யோசிப்போம், என்று இருக்கும்—, பேதையார் - புத்தியினர், கை காட்டும் - (மரணகாலத்தில்) கையால் உருவம் காட்டுகிற, பொன்னும் - பொன் உருண்டையும், புளி விளங்காய் - புளிப்பாகிய விளங்காய் (ஆகும்,) எ-று.

நல்ல பருவத்தில் தருமஞ் செய்யாது விட்டுப் பின்பு பார்த்துக் கொள்வோமென்று பணத்தைச் சேர்த்துவைக்கும் பேதையர் மரணகாலத்தில் வாய் அடைத்துப் போனபோது தாம் வைத்திருந்த பொன்னுருண்டையைத் தம்மவர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி கையினால் திரட்சியைக்காட்டி, அங்கிருந்த வஞ்சகர் புளிப்பான விளங்காய் வேண்டுமென்கிறார் என்று பாவித்து அப்பொன்னைத் தாம் அபகரித்துக்கொண்டு போனபோல் சேர்த்துவைத்த பொருள் தம்மவருக்கும் உதவாமற்போம் என்பது கருத்து. இக்காலத்தில் அப்படி நடந்தது முண்டு.

தமக்கு—நான்கனுருபு கர்த்தாப்பொருளில் வந்தது. தோள் கோப்பு—தொளில் கோக்கத்தக்க மூட்டை, தொழிற்பெயர் செயப்

8. When (at the approach of death) those foolish men who have not in their youth bound up the shoulder-vallet of charity necessary for their journey to the next world but tied up fast their money saying "we will do acts of charity afterwards," make signs for their bundle of money to be brought, they will be understood to say that they want sour wood-apple fruit (to eat).

படுபொருளுக்கு ஆயிற்று ; தோள்கோ - பகுதி, இறுகி இறுகி என்பது இறுகிதுகி என ஈறுதொகுத்த லாயிற்று. மிகுதிப்பொருளைக் காட்டவந்த அடுக்கு ‘பொரிவிளங்காய்’ என்று பாடங் கூறுவது முண்டு. இதனை “மாய்வதன்முன்னே வகைப்பட்ட நல்வினையை-ஆய்வின்றிச் செய்யாதார் பின்னை வழி நினைந்து - கோய்காண் பொழுதி னறஞ்செய்வார்க் காணுமை - நாய்காணிற் கற்காணு வாறு” என்ற பழமொழிச் செய்யுளோடு ஒப்பிட்டு நோக்குக. (அ)

வெறுமை யிடத்தும் விழுப்பிணிப் போழ்தும்
மறுமை மனத்தாரே யாகி - மறுமையை
ஐந்தை யனைத்தானு மாற்றிய காலத்துச்
சிந்தியார் சிற்றறிவி னார்.

(இ - ள்.) வெறுமை இடத்தும் - பணமில்லாத போதும், விழுபிணி போழ்தும் - விசேஷமான வியாதிவந்த காலத்திலும், சிறு அறிவினார் - அற்புத்தி யுடையார், மறுமை மனத்தாரே ஆகி - மறுமைக்குரியதைச் செய்யும் மனதுள்ளவரே யாகி, ஆற்றிய காலத்து - செய்யக்கூடிய காலத்தில், மறுமையை - மறுமைக்கு உரிய தருமத்தை, ஐந்தை அனைத்தானும் - சிறுகமிகின் அளவாகினும், சிந்தியார் - நினைக்கமாட்டார், என்று.

புத்தியீனர் தாம் தரித்திரப்படும் போதும் வியாதி யனுபவிக்கும் போதுமே தருமசிந்தை யுடையரல்லது பொருள் கைகூடிச் செய்த தகுந்த காலத்தில் அச்சிந்தை யில்லாதவர் என்பதாம்.

விழுப்பிணி—பண்புத்தொகை. பிணிப்போழ்து—ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாம். விழுப்பிணி என்பதற்கு துன்புறுத்துநோய் எனப்பொருள் கூறலுமாம். “விழும்ம சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையும்” என்பது தொல்காப்பியமாதலால். மறுமை மனத்தார் - மறுமையினிடத்து மனதை யுடையவர், ஏனும் என்பதுபோல் ஆனும் என்பதும் வினையெச்சக்குறி ; ஆயினும்என்பதின் இடைக்குறையுமாம். மூன்றனுருபெனக்கொண்டு சிந்தனைக் கருவிக்குக் கூட்டினுமமையும். ஐந்தை என்பது - சிறுமைக்கு ஆளும் தினை என்பது போல் வந்தது. (க)

9. Foolish ignorant men will anxiously contemplate about the next world only when they are afflicted by poverty and dangerous sickness, but they will not think of it at the time of prosperity, even to the extent of a mustard seed.

என்னேமற் றிவ்வுடம்பு பெற்று மறநினையார்
கொன்னே கழிப்பர்தம் வாழ்நாளை - யன்னோ
அளவிற்ற காதற்றம் மாருயி ரன்னார்
கொளவிழைக்குங் கூற்றமுங் கண்டு.

(இ - ள்.) அளவு இறந்த காதல் - அதிக ஆசைக்குப் பாத்திரமான, தம் ஆர் உயிர் அன்னார் - தம்முடைய அருமையான உயிர் போன்றவரை, கொள இழைக்கும்-கொண்டுபோக முயற்சிசெய்கிற, கூற்றம் கண்டும் - எமனைப் பார்த்தும், அன்னோ - ஐயோ, (புல்லறிவாளர்) இவ்வுடம்பு பெற்றும் - இந்த மனிதவுடலைத் பெற்றும், அறம் நினையார் - தருமசிறதை யில்லாதவராகி, தம் வாழ் நாளை - தமது ஆயுளை, கொன்னே கழிப்பர் - வீணாகக் கழிக்கிறார்கள், என்னே-இது என்ன ?, எ-று.

தருமங்களைச் செய்வதற்கு ஏற்ற மனுவஷ்யதேகத்தை அடைந்தும் தருமஞ் செய்யாமை என்ன காரணமோ தெரியாது. தம் உறவினருக்கு வைத்த பொருளைச் செலவழிக்கக் கூடாதன்றோ எனின் அப்படிப்பட்டவர்களை எமன் தம் கண்ணுக்கு எதிரேயே கொண்டு போக முயல்கின்றானே என்பது கருத்து. நாம் யாருக்காகப் பொருளைச் சேர்த்து வைக்கிறோமோ அவர்களும் அதை அனுபவிப்பது சதமன்று என்கிறபடி.

என்னே—ஏ - இரக்கத்தில் வந்தது. மற்று—அசை. ஆருயிர் - அரு என்னும் பண்படி முதலீண்டது.

இவ்வதிகாரத்துக்குப் பாடல்களை ஒருவாறு பொருத்தினாலும் இவ்வதிகாரமே பொருட்பாறுக்கு இயைந்ததன்று. அறத்துப்பாலிலிருக்கத்தக்கது. பின்னது மப்படியே. (க0)

10. Alas ! Though foolish ignorant men see Yama take away the lives of persons who are as precious as their own life and immeasurably beloved by them, why do they not, when they have acquired this human body, practise virtue instead of spending their days in vain.

நா.சு-ம். அநிகாரம்.—Chapter XXXIV.

பேதைமை.—Ignorance.

அதாவது யாதொன்றையு மறியாமை. சில அறிந்தும் சில அறி யாமையுமாகிய புல்லறிவாண்மைக்குப் பின் முற்றமறியா மையாகிய பேதைமையை வைத்தல் இயல்பாதலால் அதன் பின் வைத்தார். பேதைமை - பண்புப்பெயர்.

கொலைஞ றுலையேற்றித் தீமடுப்ப வாமை
நிலையறியா தந்நீர் படிந்தாடி யற்றே
கொலைவல் பெருங்கூற்றங் கோட்பார்ப்ப வீண்டை
வலையகத்துச் செம்மாப்பார் மாண்பு.

(இ-ள்.) கொலை வல் - கொலைத் தொழிலில், சாமர்த்தியமுள்ள பெரு கூற்றம் - பெரிய எமன், கோள் பார்ப்ப - எடுத்தாக்கொண்டு போருங்காலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, ஈண்டைவலை அகத்து- இவ்வுலக வாழ்க்கையாகிய வலையினிடத்து, செம்மாப்பார் மாண்பு, இறுமாந்திருப்பவருடைய பெருமை, கொலைஞர் - கொலைசெய்பவர், உலை ஏற்றி - உலையிலே போட்டு, தீ மடுப்ப - நெருப்பை மூட்ட, ஆமை - ஆமையானது, நிலை அறியாது - (தனக்கு வந்திருக்கிற) கதியை அறியாமல், அந் நீர் படிந்து - அந்தத் தண்ணீரில் மூழ்கி, ஆடியற்று - விளையாடுவது போலாம், எ-று.

இவ் வுலகவாழ்க்கையைச் சதமென நம்பிச் சந்தோஷிப்பது ஆமையைச் சமைக்கத் தீ மூட்டிய விடத்து அது உலைநீரில் விளையாடுவதுபோலாம்; ஏனெனில் உடனே கேடுவர இருப்பதால் என்றபடி.

கொலைஞர்—ஞகரம் பெயர்ப்பகுபத விடைநிலை. மடுப்ப—நிகழ்காலம். ஆடி என்பது ஆடினால் என்பதின் திரிபு; ஆடினால் அதுபோலாம் என்பது பொருள்; ஈறுகெட்ட தொழிற்பெய ரென்னவுமாம். அற்று—அன் - பகுதி, று - விசுதி. வல்பெருங்கூற்றம்—பண்புத் தொகை. கோட் பார்ப்ப—கோட்பு ஆர்ப்ப எனப்பிரித்து, கொள்ளுதற்கு இரைந்துகொண்டிருக்க எனவு முரைக்கலாம். செம்மாப்பார்—செம்மா - பகுதி. (க)

1. The quality of those (ignorant men) who greatly rejoice in the snares of this worldly joy, while the great Yama, mighty in killing, is watching the opportunity to take away their lives, is like the nature of the tortoise which, without knowing its real position, plays about in the pot of water set on fire to boil it (for meals).

பெருங்கட லாடிய சென்ற ரொருங்குடன்
ஒசை யவிந்தபின் னுமிது மென்றற்றால்
இற்செய் குறைவினை நீக்கி யறவினை
மற்றறிவா மென்றிருப்பார் மாண்பு.

(இ-ள்.) இல் செய் - குடும்பத்துக்குச் செய்யவேண்டிய, குறை
வினை நீக்கி - காரியக் குறைகளைப்போக்கி, அற வினை மற்று அறி
வாம் - தரும காரியத்தைப் பின்னாலே யோசிப்போம், என்று இருப்
பார் மாண்பு - என்று அலக்ஷியமாயிருக்கு மனிதருடைய பெருமை
யை, பெரு கடல் ஆடிய சென்றார் - பெரிய கடலிலே மூழ்கப்போன
வர்கள், ஓசை - கடலோசையானது, ஒருங்கு - ஒருமிக்க, உடன் -
கூட, அவிந்த பின் - அடங்கின பின்பு, ஆமிதம் - ஸ்நானஞ் செய்
வோம், என்றற்று - என்றிருந்தாற் போலாம், ஏறு.

சமுசார காரியங்களை நன்றாகத் தீர்த்துத் தருமகாரியங்களைப்
பார்ப்போமென் றிருப்பவர் கடலோசை அடங்கியபின் முழுகலா
மென்றிருப்பார்போலே என்றபடி. கடலில் தொனி ஓயாததுபோல்
சமுசார காரியமும் ஓயாதென்றதாம்.

ஆடிய — செய்யிய என்னும் வாய்ப்பாட்டெச்சம். ஒருங்கு,
உடன்—இரண்டுக்கும் பொருளில் அதிக பேதமில்லை, ஆதலால் ஒரு
பொருட் பன்மொழி என்னலாம். ஆமிதம்—தம் - விசுதி எதிர்க்க
லத் தன்மைப் பன்மையில் வந்தது. ஆல்—அசை. குறைவினை—
இன் - சாரியை. மற்று—வினைமாற்றில் வந்தது. “வினைமாற் றசை
நிலை பிறிதெனு மற்றே” என்பது சூத்திரம். மாண்பு என்பது அவர்
நினைப்பின்படி கூறிப் பரிகாசஞ் செய்தபடி. “திரையவித்து நீராட
லாகா” என்ற அறநெறிச் சாரத்தையும் நோக்குக. (உ)

குலந்தவங் கல்வி குடிமைமூப் பைந்தம்
விலங்காம லெய்தியக் கண்ணும் - நலஞ்சான்ற
மையறு தொல்சீ ருலக மறியாமை
நெய்யிலாப் பாற்சோற்றி னேர்.

2. The quality of those (ignorant men) who have resolved to practise virtue, after satisfying the wants of the domestic life is like the speech of those who after going to bathe in the sea say “we will bathe in it as soon as its noise ceases.”

3. Ignorance of the excellent old customs of the world which are faultless and well-known, in one who has obtained without let or hindrance these five things, viz., good family, penance, learning, good descent and righteous conduct, is like the rice mixed with milk which is destitute of its real essence (batter).

(இ-ள்.) குலம் - நற்குலமும், தவம் - நல்ல விரதமும், கல்வி - படிப்பும், குடிமை - குடித்தன இயல்பும், மூப்பு - (ஒழுக்கத்தில்) முதிர்ந்திருப்பதும், ஐந்தம் - (ஆகிய இவ்) வைந்தம், விலங்காமல் எய்தியக் கண்ணும் - (ஒருவனுக்கு) தப்பாமல் பொருந்தினபோதும், நலம் சான்ற - நன்மை மிகுந்த, மை அறு தொல் சீர் - குற்றமற்ற பழமையான சிறப்பையுடைய, உலகம் - அறியாமை - உலகத்துக்கு ஏற்றதை அறியாமலிருப்பது, நெய் இலா பால் சோற்றின் - நெய் இல்லாத பால்சோற்றுக்கு, நேர் - சமானமாகும், எ-று.

குலமுதலியவை ஒருவனுக்கு அமைந்தும் உலகத்துக்கு ஏற்ற நற்காரியம் அறியாமல் அவன் நடப்பது நெய்யில்லாத பால்சோறு போல் இனிப்பாவிராது என்பதாம். நெய் இலாமையைப் பாலிற்குக் கூட்டுக; சாரமற்றபால் என்பதாம்.

இது இவ்வதிகாரத்துக்குப் பொருந்தாதே ஆயினும் ஒரு சங்கதியின் தொடர்ச்சிமேல் தொடர்ச்சியாய் வந்ததெனக் கொள்க. குல முதலியவை பெயர்ச்செவ்வெண், தொகைபெற்றது. [இடை-சூ-க.] குடிமை - பண்புப்பெயர். எய்தியக்கண்—வினையெச்சம். உம்மை—உயர்வு சிறப்பு. சோற்றின்—நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை; சோற்றினொடு என மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையுமாம். பாத்சோறு-பால்போன்ற வெள்ளியசோறு. நேர்=பகுதியே நேரும் என்னும் வினைமுற்றுப் பொருட்டாய் வந்தது. “நெய்யிலா வுண்டி பாழ்” என்ற ஔவையார் வாக்கையும் நோக்குக. உவமையணி. (ங)

கன்னனி நல்ல கடையாய் மாக்களின்
சொன்னனி தாமுணரா வாயினும் - இன்னினியே
நிற்ற லிருத்தல் கிடத்த லியங்குதலென்
றுற்றவர்க்குத் தாமுதவ லான்.

(இ - ள்.) சொல் - (பிறர்) சொல்லுஞ் சொல்லை, நனி - நெருக்கமாக, தாம்—, உணரா ஆயினும் - அறிந்துகொள்ளாதவை யாலும், உற்றவர்க்கு - தம்மை அடைந்தவர்களுக்கு, இன் இனியே - அப்போதே, நிற்றல் - நிற்பதும், இருத்தல் - உட்கார்வதும், கிடத்தல் - படுப்பதும், இயங்குதல் - நடப்பதும், என்று - என்று சொல்லுகிற (இவைகளுக்கு), உதவலால் - உதவியாவதனாலே, கல் - கல்லுகள், கடை ஆய மாக்களின் - ஈனமான மனிதரைக் காட்டிலும், நனி நல்ல - மிகவு நல்லவைகள், எ-று.

4. Though stones do not understand the speech of men yet since they help those who resort to them by allowing them to stand, sit, lie down or walk upon them, they are far better than the lowest grade of men (fools).

ஒருவன் கற்களினிடம் சென்று நிற்க உட்காரப் படுக்க அதன் மேல் நடக்க இப்படி எதைச்செய்ய விரும்பினாலும் அததுக்கு அக் கற்கள் உபயோகப் படுவதினால் பிறர்க்கு உதவாத மனிதரைக்காட்டிலும் மேலானவை என்பதாம்.

நனி என்னு முரிச்சொல் நெருக்கத்துக்கு வந்தது. நெருங்கிக் கேட்க மாட்டாதவை எனக்கொள்க. இது உலக இயல்பைக் குறித்தது. ஆய—யகரம் இறந்தகால இடைநிலை என்பர் ; ஆகிப என்பதின் விகாரமென்னவுமாம். இனி என்பது அடுக்கி இன்னினி என்று விகாரப்பட்டது. நிற்கல் முதலிய பெயர்ச்செவ்வெண் விகாரத்தால் தொகை பெறுவாயின்.

(ச)

பெறுவதொன் றின்றியும் பெற்றானே போலக்
கறுவுகொண் டேலாதார் மாட்டும் - கறுவினால்
கோத்தின்னா கூறி யுரையாக்காற் பேதைக்கு
நாத்தின்னு நல்ல சுனைத்து.

(இ-ள்.) பெறுவது ஒன்று இன்றியும் - தாம் பெறத்தக்க பயன் ஒன்று இல்லாதே யிருந்தும், பெற்றானேபோல - ஒருபயனை அடைந்தவன்போல், ஏலாதார் மாட்டும் - (தன்கோபத்தை) ஏற்கத் தகாதவரிடத்திலும், கறுவு கொண்டு - பகைகொண்டு, கறுவினால் - கோபத்தினால், இன்னுகோத்து - பிரியமல்லாத சொற்களைக் கூட்டி, கூறி உரையாக்கால் - சொல்லாமற்போனால், பேதைக்கு-புத்தியினனுக்கு, நல்ல சுனைத்து - நல்லதான தினவானது, நா தின்னும் - நாக்கைத்தின்று விடும், எ-று.

பயனில்லாமலே எப்படிப்பட்டவர் மேலும் தூஷணைகளைக் கற்பித்துச் சொல்லாவிடின் மூடனுக்குத் திர்ப்த்தியில்லை என்பதாம்.

இன்னு—இனி என்னும் பண்படி வினைப்பகுதியிற்பிறந்த எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர். கூறி யுரைத்தல்—ஒருபொருட் பன்மொழி. சுனைத்தல்—சொறிதல் காரணமாகிய தினவுக்கு ஆகுபெயர்.

தங்கண் மரபில்லார் பின்சென்று தாமவரை
எங்கண் வணக்குது மென்பவர் - புன்கேண்மை

5. The tongue of the ignorant fool will tingle all over if he does not break out in a passion with a series of abusive words on those who are not worthy of them, as if he had made an acquisition, although he in reality had nothing to gain thereby.

6. O lord of the sea-shore where the punnai trees with beautiful tender foliage blossom! The foolish friendship of

கற்றனிர்ப் புன்னை மலருங் கடற்சேர்ப்ப
கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று.

(இ - ள்.) தங்கண் மரபு இல்லார் பின் சென்று - தம்மிடத்து (ஒரு நன்மை செய்யும்) முறை யில்லாதவரிடம்போய், அவரை—, தாம்—, எங்கண் வணக்குதும் - எங்களிடத்து வணக்கி நிற்கச்செய் வோம், என்பவர் புல் கேண்மை - என்று சொல்லுகிறவர்களுடைய அற்பமான உறவு, நல்தளிர் புன்னை - நல்ல தளிர்களோடு கூடிய புன்னைமரங்கள், மலரும் கடல் சேர்ப்ப - மலரும்படியான கடற் கரை யரசனே !, கல் கிள்ளி - கல்லைக்கிள்ளி, கை இழந்தற்று - கையைப் போக்கிக்கொண்டாற்போலாம், ஏ-று.

தமக்கு யாதொரு நன்மையுஞ் செய்யும்படியான முறையில் லாதவரைச் சுவாதீனஞ்செய்ய முயல்வது கல்லைக்கிள்ளிக் கைபோவ தற்கொப்பாம் என்றால், பயன்படாமற் போவதுமன்றித் தனக்கொ ருநஷ்டமுமாம் என்றபடி, இதெல்லாம் பேதைமை.

வணக்குதும்—தன்மைப்பன்மை எதிர்காலவினைமுற்று. கேண் மைக்குப் புன்மையாவது இவர் நினைப்பினால் மாத்திர முண்டாயிரு த்தல். ஒருதலைச் சிநேகமென்பர். சேர்ப்பன் - நெய்தநிலத்தலை வன் ; சேர்ப்பு - நெய்தநிலம். இழந்து - இழந்தால் என்னும் எச்சத் திரிபு. (சு)

ஆகா தெனினு மகத்துநெய் யுண்டாகின்
போகா தெறும்பு புறஞ்சுற்றும் யாதும்
கொடாஅ ரெனினு முடையாரைப் பற்றி
விடாஅ ருலகத் தவர்.

(இ - ள்.) ஆகாது எனினும் - கிட்டாதானாலும், அகத்து - உள் னே, நெய் உண்டாகில் - நெய் இருக்குமானால், ஏறும்பு—, போகாது- (அந்தப்பாத்திரத்தை) விட்டு நீங்காமல், புறம் சுற்றும் - வெளிப்பக் கத்திலே சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்; யாதும் கொடார் எனினும்-எதை யும் கொடாதவரானாலும், உடையாரை - பொருளுள்ளவர்களை, பற்

those who follow people [who bear not the least benevolent feeling towards them, saying "we will gain them over as our own" is like losing the use of one's own hands in attempting to tear off a piece of stone.

7.If there is ghee in a vessel, the ants will unceasingly crawl round the outside of it, though it be impossible for them to get at the ghee so the people of the world will cleave to the rich and never leave them though they give not any pittance whatever to them.

தி - சேர்ந்து, உலகத்தவர் - உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள், விடார் - விடமாட்டார்கள், எ-று.

உள்ளே புகுந்து நெய்குடிக்கக் கூடாமலிருந்தாலும் அந்தக் கலசத்தை எறும்பு சுற்றிக்கொண்டிருப்பதுபோல் ஒரு காசும் கொடா ராயினும் தனவான்களிடத்தில் பேதைகள் சுற்றிக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பதாம்.

உடையார்-செல்வர் ; இதனை “உடையார்முன் நில்லார்போல்” என்ற திருக்குறளாலுணர்க. உலகத்தவர்—உலகம்-பகுதி, அர்-பலர் பால்விசுதி, அத்தும் அகரமும் - சாரியைகள். (எ)

நல்லவை நாடொறு மெய்தா ரறஞ்செய்யார்
இல்லாதார்க் கியாதொன்று மீகலார் - எல்லாம்
இனியார்தோள் சேரா ரிசைபட வாழார்
முனியார்கொ றும்வாழு நாள்.

(இ-ள்.) நாள் தொறும் - ஒவ்வொருநாளும், நல்லவை - (பெறத்தக்க) நன்மைகளை, எய்தார் - அடையார்கள் ; அறம் செய்யார் - தருமத்தைச் செய்யமாட்டார்கள் ; இல்லாதார்க்கு - தரித்திரருக்கு, யாது ஒன்றும் ஈகலார் - எதையாகிலும் கொடுக்கமாட்டார்கள் ; இனியார் தோள் - இனிமையான தம் பெண்டிற்களது புஜங்களை, சேரார்-அடையார்கள்; இசைபட - கீர்த்தியுண்டாகும்படி, வாழார்-வாழமாட்டார்கள்; (ஆதலின் மூடர்) தாம் வாழும் நாள் எல்லாம் - தாங்கள் பிழைத்திருக்கும் காலங்களையெல்லாம், முனியார்கொல் - வெறுக்கமாட்டார்களா? எ-று.

நாள்தோறும் எய்தத்தக்க நன்மைகளாவன—பின்னே தங்களுக்குக் கஷ்டமலாபங்களை யுண்டாக்கத்தக்க கல்வி கேள்விகளும் பொருளுமாம். ஆகவே, அறம் பொரு ளின்பங்களைத் தாங்கள் அடையாமலும் பிறர்க்கு உபகாரஞ்செய்து கீர்த்திபெறாமலும் வீணய்க் கழிக்கிற தங்கள் வாழ்நாள்மேல் தங்களுக்கே வெறுப்பில்லாம விருப்பது அதிசயந்தான் என்கிறபடி.

நல் அவை நாடொறும் எய்தார்-என்பதற்கு நல்ல சபையை நாடொறும், அடையமாட்டார் என்று பொருள் படுத்தலுமொன்று. எய்தார் இதில் எய்து பகுதி. பாணமெய்தார் என்புழி எய்-பகுதி. இல்லாதார்க் கியாதொன்றும் — “யவ்வரினிய்யாம்” என்பதனால்

8. Will they not abhor the days of their life who daily enjoy not good, who practise not virtue, who give not to the destitute, who enjoy not their own wives and who lead not a commendable life?

குற்றியலுகரம் இகரமாகி “யகரம்வரக்குறளுத்திரியிகரமும்” என்பதனால் குற்றியலிகரமாயிற்று. அவ்விகரம் “சீருந் தளையுஞ் சிதை யின் சிறிய இ உவ்வளபோ - டாருமறிவரலகுபெறுமை” என்கிற காரிகைச் சூத்திரத்தினால் அலகு பெறுது வாளாநின்றது. (அ)

விழைந்தொருவர் தம்மை வியப்ப வொருவர்
விழைந்திலே மென்றிருக்குங் கேண்மை-தழங்கு குரல்
பாய்திரைசூழ் வையம் பயப்பினு மின்னாத
ஆய்நல மில்லாதார் மாட்டி.

(இ - ள்.) ஆய் நலம் இல்லாதார்மாட்டி - ஆராயப்பட்ட சற்குணமில்லாத மூடரிடத்தில், ஒருவர் - (எவராகிலும்) ஒருவர், விழைந்து - விரும்பி, தம்மை வியப்ப - தம்மைக்கொண்டாட, ஒருவர் - (கொண்டாடப்பட்ட) மற்றொருவர், விழைந்திலேம் - நாங்கள் விரும்பினோமில்லை, என்று இருக்கும் கேண்மை - என்று ஏற்பட்டிருக்கிற சிநேகமானது, தழங்கு குரல் - கோஷிக்கிற தொனியையுடைய, பாய்திரைசூழ் வையம் - பாய்ந்துவருகிற அலைகளுள்ள கடல்கூழ்ந்த பூமியை, பயப்பினும் - தருவதாயிருந்தாலும், இன்னது - பிரியமாயிராது, எ-று.

தம்மை விரும்பிச் சிநேகித்தவரைச் சிநேகியாத மூடருடைய கூட்டுறவு எவ்வளவு பிரயோசனம் தருவதானாலும் யோக்கியருக்கு இஷ்டமாயிராது என்பது கருத்து.

வியப்ப — நிகழ்காலத்தில் வந்தது. விழைந்திலேம் - உடன் பாட்டெதிர்மறை வினைமுற்று ; விழை - பகுதி, த்-இடைநிலை, சந்தியால் வந்த தகரம் நகரமானது விகாரம், இல் - எதிர்மறைப்பண்படி, இடைநிலை, அல்லது விசூதி, ஏம்-தன்மைப்பன்மை விசூதி. பாய்திரை—அன்மொழித்தொகை. திரை - கடல், எனக்கொள்ளின் வினைத்தொகையாம். (க)

கற்றனவுங் கண்ணகன்ற சாயலு மிற்பிறப்பும்
பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடெய்துந் தானுரைப்பின்

9. The friendship of those fools who being devoid of all good feelings heed not the commendations of men who seek them lovingly, is not agreeable although they should thereby gain the whole earth surrounded by the roaring sea with rolling waves.

10. The learning, dignity and high birth which one possesses become illustrious only when they are commended by his neighbours; but should he commend them himself, his

**மைத்துனர் பல்வி மருந்திற் தணியாத
பித்தனென் றெள்ளப் படும்.**

(இ - ள்.) கற்றனவும் - தாம் கற்ற கல்விகளும், கண் அகன்ற - அதிகமான, சாயலும் - மேன்மையும், இல் பிறப்பும் - நற்குடிப்பிறப்பும், பக்கத்தார் - அயலார், பாராட்ட-கொண்டாட, பாடு எய்தும்-பெருமையை அடையும்; தான் உரைப்பின் - (அவைகளை உடையவன்) தானே சொன்னால், மைத்துனர் - மைத்துனர்கள், பல்வி - அதிகப்பட்டு, மருந்தில் - மருந்தினாலும், தணியாத - தீராத, பித்தன் என்று-பைத்தியக்காரனென்று, எள்ளப்படும்-இகழப்படுவான்,எ-று.

ஒருவனுடைய கல்வி பெருமை முதலியவற்றைப் பிற்கூறின் கன்றாயிருக்கும்; தானே கூறினால் பரிகாசஞ் செய்யப்படுவான் என்பது கருத்து.

பரிகாசஞ்செய்ய உரியவராதலின் மைத்துனர் என்றது. பாரில் ஆடச்செய்தல் - பாராட்டல். எள்ள-இதைத் தொழிற்பெயராக் கொள்ளவேண்டும். பல்வி - இதில் பல்கு பகுதி. தணியாத என்பது பித்தன் என்பதின் பகுதியான பித்து என்பதோடு முடிந்தது.(௧௦)

௩௫ - வது அதிகாரம்.—Chapter XXXV.

கீழ்மை.—Meanness.

அதாவதுகீழ்மக்களது தன்மை, அல்லது கீழ்ச் சாதியாரது தன்மை. இது புல்லறிவாண்மை, பேதைமைகளின் காரியமாதலால், அவற்றின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கப்பி கடவதாக் காலேத்தன் வாய்ப்பெயினும்
குப்பை கிளைப்போவாக் கோழிபோன் மிக்க
கனம்பொதிந்த நூல்விரித்துக் காட்டினும் கீழ்தன்
மனம்புரிந்த வாறே மிகும்.

(இ - ள்.) காலே - காலத்தில், கப்பி - தானியத்தை, கடவது ஆகடமையாக, தன் வாய் பெய்யினும் - தன் வாயிலே போட்டாலும்,

brothers-in-law (i. e., mocking relations) will increase in number, and he will be despised as a lunatic beyond all cure.

1. Though one should as a daily duty feed the fowl with grain in time, it will not desist from scratching up the dung hill. So though one explain books of science of great excellence, yet the mean will follow the path most agreeable to their mind.

குப்பை கிளைப்பு - குப்பையைக் கிளறுதலை, ஓவா-விட்டொழியாத, கோழிபோல் - கோழியைப்போல், மிக்க கனம் பொதிந்த - மிகுந்த மேன்மை நிறைந்திருக்கிற, நூல் விரித்துக் காட்டினும் - சாஸ்திரங்களை விரித்துத் தெரிவித்தாலும், கீழ் - கீழானவன், தன் மனம் புரிந்த ஆறே-தன் மனது விரும்பியவழியே, மிகும் - மிகுந்து செல்வான், எ-று.

கோழிக்குக் காலத்தில் தானியம் போட்டாலும் குப்பை கிளறப் போவதுபோல் கீழ்மகன் எத்தனை நல்ல நூல்களையெடுத்துச் சொன்னாலும் அதைவிட்டுத் தன் மனதுக்கு இசைந்தபடியே செல்வான் என்பதாம்.

கப்பி-தானியத்தின் நொய்முதலிய. கடவது—கடமையில் கட—பகுதி. அ - சாரியை, து - விசுதி, மிக்க—மிகு - பகுதி, அ - பெயரெச்சவிசுதி, பகுதியில் ககரம் இரட்டிக் காலங்காட்டியது. கீழ்—ஆகுபெயர். கிளைபோவா - கிளைத்தலில் தவறாத என்றும்பொருள் படுத்தலாம்.

(க)

காழாய் கொண்டு கசடற்றூர் தஞ்சாவூர்
தாழாது போவா மெனவுரைப்பின் - கீழ்தான்
உறங்குவா மென்றெழுந்து போமாமஃ தன்றி
மறங்குமா மற்றென் றுரைத்து.

(இ-ள்.) காழ் ஆய - உறுதியான நூற்பொருள்களை, கொண்டு - கற்றுக்கொள்ள, கசடு அற்றூர் தம் சாவூர் - குற்றமில்லாத பண்டிதரிடத்தில், தாழாது - தாமதப்படாமல், போவாம் என உரைப்பின் - போவோம் என்று ஒருவர் சொன்னால், கீழ்—, உறங்குவாம் என்று எழுந்துபோம் - தூங்குவோம் என்று எழுந்துபோவான்; அஃது அன்றி - அதல்லாமல், மற்றென்று உரைத்து - வேறொரு சாக்கைச் சொல்லி, மறங்கும்-மறுத்துச் செல்வான், எ-று. தான், ஆம் - அசைகள்.

படிக்கப் போவோ மென்றால் எதையாகிலும் சொல்லி அதை மறுத்துத் தூங்கப்போவான் கீழ்மகன் என்பதாம்.

காழ் - மரத்தின்வைரம்; இது கலங்குதலில்லாத அறிவுக்காயிற்று. கொண்டு—கொள்ள என்பதின் திரிபு, “சொற்றிரியினும் பொருடிரியா வினைக்குறை” என்பது சூத்திரம். போவாம்—உளப்

2. When one proposes to go to the spotless great men of learning to obtain the benefits of their excellent teaching, the mean will at once rise up and go away saying “Let us go and sleep” or plead something else and refrain altogether from going.

பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை வினேமுற்று; நீயும் நானும்; “அம் ஆம் என்பன முன்னிலையாரையும்.” உறங்குவாம்—இதுவு மப்படியே போம்; போகும், அல்லது போவும் என்பதில் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டது. “செய்யுமெனெச்சுவீற் றுயிர்மெய்சேறலும்” [வினே-கு-உஉ.]

பெருநடை தாம்பெறினும் பெற்றி பிழையா
தொருநடைய ராகுவர் சான்றோர் - பெருநடை
பெற்றந் கடைத்தும் பிறங்கருவி நன்னாட
வற்றா மொருநடை கீழ்

(இ - ள்.) சான்றோர் - பெரியோர், பெருநடை - பெரிய சிறப்பை, தாம் பெறினும் - தாம் அடைந்தாலும், பெற்றி - (தமது) தன்மை, பிழையாது - தப்பாமல், ஒரு நடையர் ஆகுவர் - (முன்னும் பின்னும்) ஒரேவிதமான நடக்கையுள்ளவர் ஆவார்கள்; பிறங்கு அருவி நல் நாட - விளங்குகின்ற மலை யருவிகளையுடைய நல்ல நாட்டையுடைய வனே!, கீழ்—, பெரு நடை - பெருஞ் சிறப்பை, பெற்றக்கடைத்தும் - பெற்றவிடத்தம், ஒரு நடை - (முந்தியநடைக்கு வேறான) நடையிலே, வற்று ஆம் - வல்லமை யுடையனாவான், எ-று.

பெரியோர் அரசரால் எவ்வளவு மேன்மைப்படுத்தப்பட்டாலும் தாங்கள் முன்னிருந்தபடி அடக்கமொடுக்கக்களோ டிருப்பாரே யல்வது மாரா; கீழ்மகனோ மாறிவிடுவான் என்றபடி.

நடை-செல்வம்; காரணப்பெயர். “நடை வழி யொழுக்கஞ் செல்வம்” என்பது நிகண்டு. நடை - நடபகுதி; ஐ - கர்த்தாப்பொருள் விசுதி. பெற்றக்கடைத்து—ஒருவகை வினையெச்சம்; இதனோடுசேர்ந்த உம்இழிவுசிறப்பு; பெறுவது அருமை என்றபடி. பெற்றி—தொழிற் பெயர்; பெற்றிருக்கும் சற்குணத்துக்கு ஆகுபெயர்; பெறுபகுதி, இ - விசுதி. ஆகுவர்—கு - சாரியை. வற்று—வல் என்கிற பண்படிமேல் று - ஒன்றன்பால் விசுதி வந்தது. இழிவினால் கீழ்மகனை அஃறிணையாகவே முடித்தார். (ங)

தினையனைத்தே யாயினுஞ் செய்தநன் றுண்டால்
பனைபனைத்தா வுள்ளுவர் சான்றோர் - பனையனைத்

3. O lord of the good country watered by glittering streams! Though the excellent obtain great honor they swerve not from their original good disposition, but follow one line of conduct (without any change). When the mean rise to greatness, they also change their course of conduct.

4. O lord of the good country of sparkling streams! If one confer a benefit even so small as the millet grain, the excellent will esteem it as great as the palmyra fruit. Though

தென்றுஞ் செயினு மிலங்கருவி நன்னாட
நன்றில நன்றறியார் மாட்டு

(இ-ள்.) இலங்கு அருவி நல் நாட-விளங்குகின்ற அருவிகளுள்ள நல்ல நாட்டையுடையவனே! தினை அனைத்தே ஆயினும் - தினையன வாயினும், செய்த நன்று - (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை, உண்டால் - அனுபவித்தால், சான்றோர் - நற்குண மிகுந்தவர், பனை அனைத்து ஆ - பனையளவாக, உள்ளவா - நினைப்பார்கள்; என்றும் - எக்காலமும், பனை அனைத்து செயினும் - பனையளவான நன்றி செய்தாலும், நன்று அறியார் மாட்டு - (உபகாரத்தின் மகிமை) அறியாதவர்களிடத்து, நன்று இல - (அவை) உபகாரமா நினைக்கப்படமாட்டா, எ-று.

அற்புபகாரத்தையும் பெரிதா நினைப்பது சான்றோரியல்பு; பெரிய உபகாரத்தையும் உபகாரமா நினையாமலிருப்பது கீழோர் இயல்பு என்பதாம்.

தினை — ஒருவகைச் சிறுதானியம். தினைபனை என்பன சிறு மையைக்காட்டினது. ஓ ரளவுகருவிப் பெயரெனினும் அமையும். அனைத்து — அன் - இடைச்சொல், பகுதி, ஐகாரம் - சாரியை, து - ஒன்றன்விசுவாசம். நன்றில—குறிப்புமுற்று, ஒருமொழியாக் கொள்க. இச்செய்யுட்கருத்தை “தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் - கொள்வர் பயன்மெரி வார்.” என்றதிருக்குறளுட்காண்க.

பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினு நாய்பிறர்
எச்சிற் கிமையாது பார்த்திருக்கும் - அச்சீர்
பெருமை யுடைத்தாக் கொள்ளினுங்கீழ் செய்யும்
கருமங்கள் வேறு படும்.

(இ-ள்.) பொன் கலத்து ஊட்டி - பொன் பாத்திரத்தில் (நல்ல வுணவை) உண்பித்து, புறம் தரினும் - ரக்ஷித்து வந்தாலும், நாய்—, பிறர் எச்சிற்கு - பிறருண்ட எச்சிற் சோற்றுக்கு, இமையாது - கண் கொட்டாமல், பார்த்திருக்கும் - (கொள்ளத்தகுந்த சமயத்தை) எதிர் பார்த்திருக்கும்; அ சீர் - அத்தன்மையாக, பெருமை உடைத்து ஆ கொள்ளும் - சிறப்புள்ளவனாக ஏற்றுக்கொண்டாலும், கீழ்—, செய்

benefits as large as the Palmyra be daily done to ignorant mean people, they will all be useless; and they will not at all be appreciated by them.

5. Though the dog be properly nourished and fed from a golden dish, yet it will ever be earnestly looking out for the leavings of others. In like manner though the mean be esteemed to be honorable men; their acts will differ from their position in life.

யும் கருமங்கள் - செய்கிற காரியங்கள், வேறுபடும் - (கனவான்கள் செய்யுங் காரியங்களுக்கு) வேறுகவே யிருக்கும், எ-று.

நல்லுணவுகளைக் கொடுத்து மேன்மைப்படுத்தினாலும் இழிவான உணவுக்குக் காத்திருக்கும் நாய்போலவே மேன்மையாக் கொண்டாலும் இழிந்த காரியங்களைக் கீழோர் செய்வார்கள் என்பதாம்.

சீர் என்பது வோல்பொருளில் வந்தமையால் உவமையணி. ஊட்டி—உண் என்பதின் பிறவினையெச்சம், மி - பிறவினை விசுதி, முதல் நீண்டது விகாரம். (டு)

சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோ
ரெக்காலுஞ் சொல்லார் மிகுதிச்சொ - லெக்காலு
முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்கனனை
யிந்திரகு வெண்ணி விடும்.

(இ-ள்.) விழுமியோர் - மேலானவர், சக்கரம் செல்வம் பெறினும் - பூமண்டல அரசாட்சியாகிய சம்பத்தை யடைந்தாலும், எ காலும் - எந்தத் தருணத்திலாயினும், மிகுதி சொல் - அதிகமான சொல்லை, [வரம்புகடந்த பேச்சை], சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்; எ காலும் எப்பொழுதாயினும், முந்திரி மேல் - முந்திரி என்கிற சிறு தொகையின் மேல், காணி மிகுவதேல் - காணி என்னும் அற்பத்தொகை அதிகப்பட்டால், கீழ்—, தன்னை—, இந்திரன் ஆ - தேவேந்திரனாக, எண்ணி விடும் - எண்ணிக்கொள்வான், எ-று.

மேலோர் எவ்வளவு செல்வத்திலும் வரம்பு கடந்து நடப்பதில்லை; கீழோரோ இருக்கிற தாழ்ந்த நிலைக்குமேல் கிஞ்சித்துச்செல்வம் வந்தால் தம்மை மறந்து துர்மார்க்கஞ் செய்வார்கள் என்பது கருத்து.

சக்கரம்—மண்டலமாகையால் பூமண்டலத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டது. ஆஞ்ஞாசக்கரம் நடத்தும் சக்கரவர்த்திபோலும் பெருஞ் செல்வமெனினும் அமையும். விழுமியோர் - விழுமுதல் - விரும்புதல், பிறர் விரும்பும்படியான நல்ல இயல்பையுடையவர்; விழுமு - பகுதி, இன் - இடைநிலை, ஈறுதொக்கது, ஆர் விசுதியில் ஆ ஓ ஆயிற்று. [“பெயர் வினையிடத்து னளரயவீற்றயல்” பொது-சூத்-உ.] முதல் எக்காலும் என்பதில் உம்மை முற்றுப்பொருளது, இரண்டா

6. The worthy, though they obtain the wealth (and position) of a king, will at no time indulge in haughty speech; but if the mean should acquire a very little increase to their low fortune, they will esteem themselves as supreme as the (great) Indra.

வதில் ஐயப்பொருளது, விகற்பப்பொரு ளென்க; எப்பொழுதாயினு மென்றபடி. அவர்களுக்குச்செல்வம் வருதல் அருமை யென்றதாயி ற்று. இங்கே காணி என்பது கீழ்க்காணியை ; இக்கால வழக்கத் தின்படி முந்திரியில் அறுபத்துநான்கிலொருபங்கு. முந்திரியென் பது முந்தூற்றிருபதி லொருபங்கு. காணிமேல் முந்திரி மிகுவதேல் எனச் சொற்களை மாற்றிப் பொருள் கொள்வது நேர். (சு)

மைதீர் பசும்பொன்மேன் மாண்ட மணியழுத்திச்
செய்த தெனினுஞ் செருப்புத்தன் காற்கேயா
மெய்திய செல்வத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்.

(இ - ள்.) மை தீர் - குற்றமற்ற, பசு பொன் மேல் - நல்ல பொன்னின்மேலே, மாண்டமணி - மாட்சிமையான ரத்தினங்களை, அழுத்தி - இழைத்து, செய்தது எனினும் - செய்யப்பட்டதானாலும், செருப்பு—, தன் காற்கே ஆம் - தன் காலில் அணிவதற்கே உபயோ கமாம் ; எய்திய செல்வத்தர் ஆயினும் - செல்வத்தைப் பொருந்தின வர்களானாலும், கீழ்களை—, தொழிலால் - அவர்கள் செய்யுங் காரி யங்களால், காணப்படும் - (இவர்கள் கீழ்கள் என்று) அறிதல் கூடும், [அறியலாமென்றபடி.]

இரத்தினமிழைத்த செருப்பானாலும் காலில் அணியத்தக்கதே, அதுபோல் கீழ்மக்கள் எவ்வளவு செல்வம்பெற்றாலும் கீழ்ப்படியில் வைக்கத்தக்கவரேயன்றி மேற்படியில் வைக்கத்தகார் என்பதாம்.

மாண்ட—மாண் என்கிற பண்படிமேற் பிறந்த தெரிநிலை யிற ந்தகாலப் பெயரெச்சம். செய்தது—இது செயப்பாட்டு வினையின் திரிபு; படு - விசுதி குன்றியது. காண—தொழிற்பெயராகக் கொ ண்டு படு என்பதோடு முடிக்க. காணப்படும் என ஒருமொழியாக வே கொண்டாலும் பொருந்தும். (எ)

கடுக்கெனச் சொல்வற்றாக் கண்ணோட்ட மின்றா
மிடுக்கண் பிறர்மாட் டுவக்கும்-அடுத்தடுத்து

7. Though the slippers are made of the purest gold and set with valuable precious gems, they are only fit to be worn on the feet. So, though the mean be very rich, their real nature will be found out by their deeds.

8. O lord of the good country abounding in mighty moun- tains ! The mean pay no regard to persons, but indulge in haughty language, laugh at the misery of others, often break

**கேவக முடைத்தாம் விறன்மலை நன்னாட
வேகுமா மெள்ளுமாய் கீழ்.**

(இ - ள்.) விறல் மலை நல் நாட - பெருமையான மலைகளுள்ள நல்ல நாட்டையுடையவனே!, கீழ்—, கடுக்கென - கடினமாக, சொல்வற்று - சொல்லுதலிலே சாமர்த்திய முடையவன் ; கண்ணோட்டம் - தாக்ஷணியம், இன்று - இல்லாதவன் ; பிறர்மாட்டு - பிறரிடம் (உண்டான), இடுக்கண் - சங்கடத்தை, உவக்கும் - சந்தோஷிப்பான்; அடுத்து அடுத்து - அடிக்கடி, வேகம் உடைத்து ஆம் - கோபாவேசத்தை யுடையவனாவான் ; ஏசும் - (பலவிடத்தும்) திரிவான்; எள்ளும் - (பிறரைத்) தூஷிப்பான், எ -று.

கடினமாய்ப் பேசுவதும் யாரிடத்தும் தாக்ஷணியம் பாராமையும்தான் பிறருக்கு நேரிடுகிற ஆபத்துக்குச் சந்தோஷிப்பதும் அடிக்கடி சும்மாக் கோபிப்பதும் கண்டவிடத்துச் சும்மாத்திரிவதும் பிறரைத் தூஷிப்பதும் கீழ்மக்களியல்பு என்றபடி.

கண்ணோட்டம் - தாக்ஷணியம், தன்னோடுபயின்றார் ஒன்று கூடில், அதனை மறுக்காமை. இது கண்சென்றவழி நிகழ்வதால் அப்பெயர் பெற்றது. இடுக்கண் - இருங்குகண் என்பதன் விகாரம் ; அது துன்பத்தைக்காட்டிக் காரணப்பெயராயிற்று. மலைக்கு - விறலாவது வான் வறண்டபோதும் உயிர்களைப் பாதுகாக்குநிலை. (அ)

**பழைய ரிவரென்று பன்னாட்டின் னிற்பின்
உழையினிய ராகுவர் சான்றோர் - விழையாதே
கள்ளாயிரக்கு நெய்தற் கனைகடற் றண்ணேர்ப்ப
எள்ளுவர் கீழா யவர்.**

(இ - ள்.) கள் உயிர்க்கும் - தேனை ஒழுக்குகிற, நெய்தல்-நெய்தற் பூக்களையுடைய, கனை கடல் - ஒலிக்கிற கடலினது, தண்ணேர்ப்ப - குளிர்ச்சியான கரையையுடைய அரசனே!, பின் நிற்பின் - (ஒருவர்) தமது பின்னே நின்றால், இவர் - இவர்கள், பலநாள் பழையர் என்று - பல நாள் (சினேகித்த) பழமையானவர்கள் என்று சான்றோர்—, உழை - அவரிடத்திலே, இனியர் ஆகுவர் - இஷ்டமுள்ள

out in furious anger, wander about in all places and continually revile others.

9. O lord of the cool shores of the roaring sea where the water-flowers pour forth their honey! If persons attend on them (for sometime in seek of help) the excellent will say "these are old friends" and do them kindness; but the mean will hate and revile them.

ளவராவார்கள் ; கீழாயவர் - கீழ்மக்கள், விழையாதே - (அவர்களை) விரும்பாமலே, எள்ளுவர் - நிந்திப்பார்கள், எ-று.

சிலநாள் தம்மிடம் வந்தவர்களையும் பழைய சிநேகிதர்போல் கொள்வார்கள் பெரியோர் ; எத்தனைநாள் பழகினாலும் சிநேகியாமல் நிந்திப்பார்கள் கீழோர் என்பதாம்.

பழையர் - பண்படியிற் பிறந்த பலர்பாற்பெயர். 'பன்னாள் பின்நிம்பின்' என உரைப்பது இழிவு. அங்கே சிநேகித்த என்கிற சொல் வருவிக்கப்பட்டது. சான்றோர் - இதில் சால் உரிப்பகுதி. (.)

கொய்புற் கொடுத்தக் குறைத்தென்றுந் தீற்றினும்
வையம்பூண் கல்லா சிறுகுண்டை - ஐயகேள்
எய்திய செல்வத்த ராயினும் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்.

(இ - ள்.) ஐய கேள் - அரசனே கேட்கக்கடவாய், என்றும் - நாஸ்தோறும், கொய் புல் குறைத்து - அறுக்கத்தக்க புல்லை அறுத்து, கொடுத்து - (திற்பதற்கு) கொடுத்து, தீற்றினும் - (கழுவுதல் முதலியவைகளால்) சுத்தப்படுத்தினாலும், சிறு குண்டை - சிறிய எருதுகள், வையம் - பண்டியை, பூண்கல்லா - பூண்டு இழுக்கமாட்டா; எய்திய செல்வத்தர் ஆயினும் - செல்வத்தைப் பொருந்தினவர்களானாலும், கீழ்களை - செய்தொழிலால்-(அவர்கள்) செய்யுங்காரியங்களால், காணப்படும் - (இவர்கள் கீழ்கள் என்று) அறிதல் கூடும், [அறியலாம் என்றபடி], எ-று.

எவ்வளவு மேன்மைப் படுத்தினாலும் கன்றுகள் பண்டி யிழுக்க மாட்டாமைபோல் கீழ்மக்களும் தக்க காரியங்களுக்கு உதவார்கள் என்றபடி.

கொய்புல்லாவது பக்குவமான புல் ; வினைத்தொகை. குண்டை - பால்பகா அஃறிணைப்பெயராதலின் ஈண்டு பன்மை. (க0)

10. Hear, O King! Though the heifer be daily fed with cut grass and nourished well, it will not be strong enough to be yoked to a cart. The mean, though they be very rich, will be found out by their deeds.

நகர்வது. அதிகாரம்.—Chapter XXXVI.

கயமை.—Baseness.

அதாவது மூடத்தனம். இதுவும் முந்திய அதிகாரத்தைச் சேர்ந்தது. மேல் அதிகாரத்திற்கீழோர்தன்மை கூறி அமைதி பெறாது அதனையே கயமை யெனப் பெயரிட்டுப் பின்னுக் கூறினார்.

ஆர்த்த வறிவின ராண்டினைய ராயினும்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குவ மூத்தொறுமும்
தித்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோல்
போத்தரூர் புல்லறிவி னார்.

(இ - ள்.) ஆர்த்த அறிவினர் - நிறைந்த அறிவுள்ளவர்கள், ஆண்டு - வருஷங்களிலே, [வயதிலே] இளையர் ஆயினும் - இளையவர்களானாலும், தம்மை—, காத்து ஒம்பி - நன்றாகக்காத்து, அடக்குப— (அயோக்கியகாரியங்களிற் புகவொட்டாமல்) அடக்குவார்கள்; புல் அறிவினார் - அற்புத்தி யுள்ளவர்கள், மூத்தொறும் - வயது முதிருந் தோறும், தீ தொழிலே - கெட்ட காரியங்களிலேயே, கன்றி - உழன்று வருந்தி, திரிதந்து - திரிந்து, எருவை போல் - கொறுக்கையைப்போலே, போத்து அறார் - உள்ளே தொனையாயிருப்பது நீங்க மாட்டார், எ-று.

அறிவுள்ளவர் சிறியரானாலும் தாம் இந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டுத் தீமைசெய்யாமல் அடங்குவார்கள்; புத்தியினர் வயது முதிர் முதிர் தீத்தொழிலையே செய்வார்கள் என்பது கருத்து.

எருவைபோல் - கழுகுபோல், போத்து அறார் - குற்ற நீங்கார், என்றும், உரைக்கலாம். கழுகு குரூரகுணமுள்ள பகலி என்பது பித்சித்தம். போத்து—பொத்து - குற்றம், இதனைச் செய்யுள் விகாரங்களுள் நீட்டலுக்கு உதாரணமாக ஆண்டிருப்பது உணர்க. கொறுக்கைபோல் உள்ளே தொனையாயிருப்பது நீங்கார் என்றால், மேற்பார்வைக்குத் தடித்த ருபமுள்ளவராகி உள்ளே ஒன்று மில்லாதவர் என்பதாம். இது சிறப்பன்று என அறிக.

ஆர்த்த என்பது ஆர்த்த என வலிந்தது. காத்தோம்பி—ஒரு பொருட்பன்மொழி. அடக்குப—இது இங்கே காலங்குறியாது தன்மை குறித்து நிற்கும். மூத்தொறும்—மூ - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். கன்றல் - வருந்தல். (க)

1. Those who are eminent in wisdom, though young in years, will guard and restrain themselves, but the fool though old in years will still whirl on in his evil career, and like the reed ever retain his hollowness.

செழும்பெரும் பொய்கையுள் வாழினு மென்றும்
வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை - வழும்பில்சீர்
தூல்கற்றக் கண்ணு நுணுக்கமொன் றில்லாதார்
தேர்கிற்கும் பெற்றி யரிது.

(இ - ள்.) செழு பெரு பொய்கையுள் - செழிப்பான பெரிய குளத்தில், என் தும் வாழினும் - எந்நாளும் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தா லும், தேரை - தவளைகள், வழும்பு அறுக்ககில்லா - (தம்மேலுள்ள) வழு வழுப்பான அழுக்கை நீக்கிக்கொள்ளமாட்டா ; வழும்பு இல் சீர் - குற்றமில்லாத சிறப்பையுடைய, தூல் - சாத்திரங்களை, கற்றக் கண்ணும் - கற்றாலும், நுணுக்கம் ஒன்று இல்லாதார் - நுட்பபுத்தி யாகிய ஒருபொருள் இல்லாதவர், தேர்கிற்கும் பெற்றி - னாற்பொ ருளைத் துணியுந் தன்மையானது, அரிது - இல்லை, எ-று.

பெரியகுளத்தில் வெகுநாளிருந்தும் தவளை தன்மே லழுக்கைக் கழுவிக்கொள்ள மாட்டாமையோல் மூடன் எப்படிப்பட்ட தூலைப் படித்தாலும் அதின் தாற்பரியத்தை யறியும்படியான புத்திசூக்தம் மில்லாதவனும்.

அறுக்ககில்லா—அறு - பகுதி, கு - அ - இரண்டும் சாரியைகள், கில் - ஆற்றலைக்காட்டும் விருதி, ஆ - எதிர்மறைப் பலவின்பால் விருதி. ஆம் - அசை. இல்சீர்—“இல்லெனின்மைச் சொற்கைய டைய” என்கிற சூத்திரத்தால் இயல்பாயிற்று, [மெய்யீ-கு - ௩௦] கற்றக்கண்—எதிர்கால வினையெச்சம். நுணுக்கம்—பண்புப்பெயர் ; நுண் - பண்படி, பகுதி, அம் - விருதி, உகர ககரங்கள் பண்பின் விகாரம் ; இது அத்தன்மையான அறிவுக்கு ஆகுபெயர். (உ)

கணமலை நன்னாட கண்ணின் றெருவார்
குணனேயுங் கூறற் கரிதால் - குணனழுங்கக்
குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்
கெற்றா வியன்றதோ கா.

2. Though the frog dwells in a large wide pool, it never divests itself of the slime on its body. So, those who are devoid of sharp intellect, though they should study faultless and illustrious books of science, have not the ability to understand them.

3. O lord of the good country covered by clusters of hills ! It is difficult for one to extol the good qualities of persons before their faces ; while so, of what are the tongues of those wretches made who standing in the presence of persons declare their faults so that their reputation may suffer.

(இ - ள்.) கண மலை நல் நாட - கூட்டமாகிய மலைகளுள்ள நல்ல நாட்டின் அரசனே!, கண் நின்று - எதிரில் இருந்து, ஒருவர் குணனையும் - ஒருவர் குணத்தையும், கூற்றகு அரிது - சொல்லு தற்கு (நா எழல்) அருமையாயிருக்கும்; (அப்படியிருக்க) உழை நின்று - அவரிடத்தி லிருந்து, குணன் அழுங்க - குணம் அழியும்படி, குற்றம் கூறும் - குற்றங்களை எடுத்துச்சொல்லுகிற, சிறியவர்கட்கு - கயவருக்கு, நா - நாக்கு, எற்றால் இயன்றதோ - எப்படிப்பட்ட பொருளினால் செய்யப்பட்டதோ, எ-று.

குணங்கூறுவது சாதாரணமானாலும் அவர் என்ன நினைப்பரோ என்று பயந்து அதைக் கூறுவதும் கூடாமலிருக்க, ஒருவரிடஞ் சென்று அவர் குணங்களெல்லாம் மறையும்படி கயவர் குற்றங்கூறுகிறார்களே அவர்களுக்குக் கொடியபொருளால் நாக்கு செய்ப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று கவி வியந்து கூறினார். தசையால் செய்யப்பட்டதாயின் நற்குண நற்செய்கைகளைக் கூறுவரென்பது குறிப்பெச்சம்.

கண் - பொருளாகுபெயராய்ப் பார்வையை உணர்த்தி, இன்றி என்ற விவேதத்தால் புறத்தில் எனப்பொருள் கூறலுமாம். ஆல் - அசை, எற்றால் - என் - வினவிடைச்சொல், பகுதி, து ஒன்றன்பால் வீகுதி. ஓ - இழிவு சிறப்பு. (ங)

கோடேந் தகல்குற் பெண்டிர் தம் பெண்ணீர்மை
சேடியர் போலச் செயதேற்றார் - கூடிப்
புதுப்பெருக்கம் போலத்தம் பெண்ணீர்மை காட்டி
மதித்திறப்பர் மற்றை யவர்.

(இ-ள்.) கோடு ஏந்து அகல் அல்குல் பெண்டிர் - பக்கங்களுயர்ந் தகன்ற வல்குலையுடைய குலமக்கள், தம் பெண் நீர்மை - தமது பெண்தன்மையை, சேடியர் போல செயல் தேற்றார் - (தமக்குப் பணிசெய்யும்) பாங்கியர்போல அலங்கரித்துக் கொள்ளுதலை அறியார்; மற்றையவர்-வேசிமார், புது பெருக்கம் போல் - புதிய வெள்ளம்போல், கூடி - (ஆடவரோடு) கலந்து, தம் பெண்ணீர்மை மதித்து காட்டி - தமது பெண்தன்மை மேம்பட யலங்கரித்துக்காட்டி, இறப்பர் - (அவர்களிடத் துள்ளவற்றை யபகரித்து) நடப்பார், எ-று.

குலப்பெண்கள் அலங்காரங்களாலே தம்மை வியக்கச்செய்து பிறரிடத்துப் பொருள்பறிப்ப தில்லை, வேசிமாரோ அப்படிச்செய்து

4. Beautiful women of good birth know not how to set off themselves by ornaments, &c, as their servant-girls do. Courtesans will freely mix with men and setting off their beauty (by ornaments, dress, &c,) will pass their life to the best advantage.

வார்கள்; அதுபோல், யோக்கியர் தமகுணங்களைக்காட்டி வியக்கச் செய்யாமல் அடங்கியிருப்பார்கள், அயோக்கியர் வெகு மேன்மையுள்ளவர்போல நடித்துக்காட்டி வஞ்சித்துப் பெர்ருள் பறித்துக்கொண்டு போவார்கள் என்பதாம்.

பின்னே மற்றையவர் என்றமையால் முன்பெண்டிர் என்றன குலமகளை. வேசையர் ஆடவர்பொருளை அபகரித்தலை, வெள்ளம் உள்ளதை வாரிக்கொண்டு போதலுக்கு உவமமாக்கினார். (ச)

தளிர்மேலே நிற்பினுந் தட்டாமற் செல்லா
உளிநீரர் மாதோ கயவர் - அளிநீரர்க்
சென்னாநுஞ் செய்யா ரெனைத்தானுஞ் செய்பவே
இன்னாங்கு செய்வார்ப் பெறின்.

(இ-ள்.) தளிர் மேலே நிற்பினும் - தளிர்கள்மேலே நின்றாலும், தட்டாமல் - (ஒருவர்) தட்டித்தள்ளாமல், செல்லா - போகமாட்டாத, உளி நீரர் - உளியின் தன்மையுடையவர்கள், கயவர்—; அளி நீரார்க்கு - மெத்தென்ற தன்மையுள்ளவர்க்கு, என்னாலும் செய்யார்- எந்தவுதவியுஞ் செய்யமாட்டார்கள்; இன்னாங்கு செய்வார் பெறின்- துன்பஞ் செய்பவர்களை உடைந்தால், எனைத்தானும் - எவ்வளவையாகிலும், செய்ப - செய்வார்கள், எ - று. மாதா, ஓ, - இரண்டும் அசை.

உளியானது மெதுவான வஸ்துவின்மேலும் தானே வியாபியாமல் ஒருவர் தட்டித் தள்ளினால் செல்வதுபோல் கீழ்மக்கள் எவ்வளவு அற்ப காரியத்திலும் பிறர் ஏவாமல் பிரவேசிக்கமாட்டார்; நல்லவருக்கு ஒன்றுக் கொடார்; அடித்துக் குத்திப் பலவிதத்தில் துன்பப்படுத்துவோர்க்கு எதையுங் கொடுப்பார்கள் என்பதாம்.

“இரணங்கொடுத்தாற் கொடுப்பர் கொடாரே, சரணங்கொடுத்தாலுந் தாம்.” இயற்கையாப் பொல்லாங்கு செய்யும் அயோக்கியருக்கேயன்றி யோக்கியருக்குக் கொடார் எனினும் பொருந்தும்.

அளிநீரார்—அளிந்த நீர்மையை உடையவர்கள், அல்லது அளிக் கும்படியான [இரங்கும்படியான] நீர்மையை உடையவர்கள். என்னாலும்—ஆயினும் என்பதின் இடைக்குறை; என் என்பது - சிறுமையையும் உம்மை இழிவுசிறப்பையும் எனைத்தானும் என்பதில், எனை

5. Fools are of the nature of the chisel which, without being struck, will not penetrate even a tender leaf, though resting upon it. They will not give anything whatever to the worthy meek people but they will do every thing to those who employ entreatious force upon them.

என்பது பெருமையையும் உம் - உயர்வுகிறப்பையும் காட்டின. 'உயிரீரார்' என்றும்பாடம். (இ)

மலைநல முன்னுந் குறவன் பயந்த
வினைநில முள்ளு முழவன் சிறந்தொருவர்
செய்தநன் னுள்ளுவர் சான்றோர் கயந்தன்ன
வைததை யுள்ளி விடும்.

(இ-ள்.) குறவன்—, மலைநலம் - மலையின் வளத்தை, உள்ளும் - நினைப்பான்; பயந்த - பயனைந்தந்த, வினை நிலம் - வினைகின்ற நிலத்தை, உழவன் - பயிர்செய்பவன், உள்ளும்—; சான்றோர்-பெரியோர், ஒருவர் செய்த நன்று - (தமக்கு) பிறரொருவர் செய்த நன்மையை, சிறந்து உள்ளுவர் - சிறந்ததா நினைப்பார்கள்; கயம் - கயவன், [கீழ்மகன்], தன்னை—, வைததை- (ஒருவன்) திட்டினதை, உள்ளிவிடும்- (கீழ்) நினைப்பான், எ-று.

குறவனுக்கு மலையிற் பழக்கமாதலால் மலைநல முள்ளுவான்; அப்படியே உழவனும்; சான்றோர் பிறரைச் சிறப்பித்தலை மேற்கொண்டவராதலால் செய்த நன்று உள்ளுவர்; கயவனுக்கு வேறொரு நினைப்பின் தன்னைமேலாக எண்ணுவது இயற்கை யாதலால் அதற்குத் தாழ்வை வரும்படி வைததையே நினைப்பானென்பது கருத்து.

வறப்பினும் வளமீதல் பற்றிமலைநலம் என்று வாளாகுகிறார். குறம்—சாதிப்பெயர், அதனையுடையவன் குறவன். உழவன்—உழு, அ, அன்,—பகுதி, சாரியை, விசுவிகன். சிறந்து—சிறக்க என்பதின் திரிபு. கயவனைக் கயம் என்றது இழிவினால். மேன்மக்களை உடங்கு கூறியது கயவாசிறுமை தோன்றற்கென்க. (சு)

ஒருநன்றி செய்தவர்க் கொன்றி யெழுந்த
பிழைநாறஞ் சான்றோர் பொறுப்பர் - கயவர்க்
கெழுநாறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயின்
எழுநாறுந் தீதாய் விடும்.

(இ - ள்.) ஒரு நன்றி செய்தவர்க்கு - ஒரு உபகாரஞ் செய்தவர் திறத்தில், ஒன்றி எழுந்த - சேர்ந்து உண்டான, பிழை நூறும் - நூறு

6. The mountaineer thinks of the richness of his mountains, the husbandman thinks of the productiveness of his fields, the great think highly of the benefits done to them by others, and the fool thinks only of the abuse he has received.

7. For a single good done to them the great will endure a hundred evils afterwards inflicted. But if seven hundred benefits be conferred on the fool and a single evil be done afterwards, he will consider the whole good done as evil.

குற்றங்களை யானாலும், சான்றோர்—, பொறுப்பர் - பொறுத்துக் கொள்ளுவர் ; கயவர்க்கு—, எழு நூறு நன்றி செய்து - எழுநூறு நன்மைகளைச் செய்து, ஒன்று தீது ஆயின் - ஒரு தீமை செய்தானாயின், எழுநூறும் தீது ஆய்விடும் - எழுநூறு நன்மைகளும் தீது போலவே முடியும், எ-று.

மேலோர் அற்ப நன்மையைச் செய்தவனும் பல தீங்குசெய்தால் நன்மையாகவே எண்ணிப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள், கீழோரோ இதற்கு மாறாயிருப்பார்கள் என்றால் அவரவரியற்கை அப்படித்தோன்றுமென்பது கருத்து.

செய்தவர்க்கு—குஷ்வுருபு இடப்பொருளில் வந்தது. கயவர்க்கு—கோடற்பொருளில் வந்தது. ஆயின் என்பதோடு செய்தான் என ஒருசொல் கூட்டிக்கொள்க. அல்லது செய்து என்பதைச் செய்வெனெச்சத்திரிபாவைத்து அவற்றுள் ஒன்று தீதாயின் என்று உரைக்க. தீதாய்விடும்—விடு உறுதியைக்காட்டும். நூறு, எழுநூறு என்பன மிகப்பல என்பதற்குக்காட்டியவாறு.

(எ)

ஏட்டைப் பருவத்து மிற்பிறந்தார் செய்வன
மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள் - கோட்டை
வைரஞ் செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய் பன்றி
செயிர்வேழ மாருத லின்று.

(இ-ள்.) வாள் கண்ணாய் - வாள்போன்ற கண்ணுடையவனே!, இல் பிறந்தார் - நற்குடிப்பிறந்தவர், ஏட்டை பருவத்தும் - தளர்ச்சியான காலத்திலும், [தரித்திரத்திலும்], செய்வன - செய்கிற நற்காரியங்களை, முழு மக்கள் - மூடர்கள், மோட்டிடத்தும் - உயர்வான காலத்திலும், [செல்வப்பெருக்கிலும்], செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்; கோட்டை - கொம்பில், வயிரம் செறிப்பினும் - பூனைப் பூட்டினாலும், பன்றி - பன்றியானது, செயிர் வேழம் ஆகுதல் - வீரங் காட்டும்படியான யானை ஆகுதல், இன்று - இல்லை, எ-று.

பன்றிக்கொம்புக்கு யானைக்கொம்புக்குப் போடுவதுபோலப் பூனைகட்டினாலும் அது யானையாகாததுபோல், மூடர் மிகுந்த செல்வம் பெற்றாலும் நற்குடிப் பிறப்பாளர் தரித்திரத்திற் செய்யுமளவும் விருந்து பாராட்டல் முதலாகிய நற்காரியஞ் செய்யமாட்டார்கள், என்றால் மேலோரியற்கையும் கீழோரியற்கையும் மாறு என்பது கருத்து.

8. O thou who hast lance-like eyes! The fool in prosperity will not do such kindly services which men of high birth do even in adversity. Though one should bind the tusks of a hog with rings, it will never become a warlike elephant.

பிறந்ததற்பின் படிப்பு முதலியவைகளாலே கிஞ்சித்தும் தளரா திருப்பதுபற்றி மூடரை முழுமக்கள் என்றது- கோட்டை—வேற் றுமை மயக்கம். (அ)

இன்றாது மிந்நிலையே யாது மினிச்சிந்து
நின்றாது மென்று நினைத்திருந் - தொன்றி
உரையின் மகிழ்ந்துதம் முள்ளம்வே ருகி
மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர்.

(இ - ள்.) இன்று ஆதம் - இன்றைக்குச் (செல்வமுடையர்): ஆவோம் ; இந்நிலையே - இப்பொழுதே, ஆதம் - (செல்வமுடையர்) ஆவோம் ; இனி - மேல், சிந்து நின்று-சொற்பகாலமிருந்து, ஆதம் —, என்று நினைத்து இருந்து - இப்படிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்து, ஒன்றி உரையின் மகிழ்ந்து - சேர்ந்து சொல்வதனாலே சந்தோஷி த்து, தம் உள்ளம் வேறு ஆகி - தமது நினைப்பு மாறி, மரை இலையின் - தாமரை யிலைபோல, பலர் - அநேகர், மாய்ந்தார் - அழிந்தார் கள், எ - று.

எமக்கு இன்று செல்வம் வரும் நானாவரும் என்று பிறரிடம் சொல்லி மகிழ்ந்திருந்து, அது அப்படி வராமையாலே மனம் வருந்தி அழிந்தவர் பலர் என்றால், வீணெண்ணத்தினாலே ஜம்பம் பேசுதல் கயவரியற்கை என்பது கருத்து.

தாமரையிலை செழிப்பாயிருந்து நாள் வட்டத்தில் அங்கேயே அழிவதுபோல் அழிந்தார் என்பதாம்.

மரை - மான்கள் ; அவை தின்ன இலைபோல் எனப் பொருளுரைப்பாரு முண்டு. அப்பகூத்தில் தின்பதற்கு முன் செழிப்பாய்க் காணப்பட்டுப் பின் சொருபமே தெரியாமல் அழிந்ததுபோல் என வலிந்து கருத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஆதம்—தன்மைப்பன்மை வினை முற்று, எதிர்காலம், தம் - விசுதி. “தவ்வொடிறப்புமெதிர்வும்” என்பதை நினைக்க. உரையின் —ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருளில் வந்தது. உள்ளம் வேறாகி — சினை வினையாதலின் செய்தெனெச்சம், முதல் வினையொடு முடிந்தது. (.)

நீருட் பிறந்து நிறம்பசிய தாயினு
மீரங் கிடையகத் தில்லாகு - மோரு

9. Contemplating that they will become rich this day, this moment or some time shortly, some fools have changed their dispositions and faded away just like the lotus leaves.

10 The Indian cork plant [Sadai] though growing in water and green, has no moisture within. So this world has

நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்து
ஊறப்பெருங்க லன்னு ருடைத்து.

(இ - ள்.) நீருள் பிறந்து - தண்ணீரிலுண்டாகி, நிறம் பசியது ஆயினும் - நிறத்தில் பசுமையானதா யிருந்தாலும், கிடையகத்து - சடையினுள்ளே, ஈரம் இல் ஆகும்—ஈரமானது இல்லாதாகும்; நிறை பெரு செல்வத்து - நிறைவான பெரிய செல்வத்திலே, நின்றக்கடை த்தும் - இருந்தாலும், அறை பெரு கல் அன்னார் - பாரையாகிய பெ ரிய கல்லைப்போன்றவர்களை, [மனதில் பசையில்லாதவரை], உடை த்து - (இவ்வுலகம்) உடையதா யிருக்கின்றது, எ-று.

தண்ணீரிலிருந்தும் உள்ளீரமில்லாத சடையைப்போலே கன் னெஞ்சுடைய மூடர் இவ்வுலகத்திற் பலருண்டென்பதாம்.

மனதிற்பசையாவது தயாதாகுநிணியங்கள். ஓரும்—அசை ; நீர் அறியும் என்னவுமாம். நிறை—முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ; வினைத்தொகை என்றல்தொடைபற்றி ஒற்றுமிருந்ததெனக்கொள்க.

௩௭ - வது அதிகாரம்.—Chapter XXXVII.

ப ன் னெ றி.—Miscellaneous.

அதாவது பலவிஷயங்களையும் கலந்து கூறியது. முன் கூறிய அதிகாரங்கள் ஆண்பாலாரையும், பின் கூறப்படும் அதி காரங்கள் பெண்பாலாரையும், பற்றி நின்றவாதலால், இது அவ்விருபாலாரையும் குறிக்க இடைக்கண்வைக்கப்பட்டது.

மழைதிளைக்கு மாடமாய் மாண்பமைந்த காப்பா யிழைவிளக்கு நின்றிமைப்பி னென்னும் - விழைதக்க மாண்ட மனையாளை யில்லாதா னில்லகம் காண்டற் கரியதோர் காடு.

(இ - ள்.) மழை திளைக்கும் - மேகம் தவழும்படியான, மாடம் ஆய் - மாடியுள்ளதாய், மாண்பு அமைந்த காப்பு ஆய் - சிறப்புப்பெ ருந்திய காவலுள்ளதாய், இழை விளக்கு - ஆபரணங்களாகிய வினக் குகள், நின்று இமைப்பின் - நிலைபெற்று விளங்கப்பெற்றாலும், விழைதக்க - விரும்பும்படியான, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மனை

men who though possessed of abundant riches, are as hard-hearted as the great stony rocks.

1. Of what use is a lofty building towering to the clouds, guarded by excellent sentries and lit by resplendent ornaments, if it should be without a lovely wife of amiable qualities? Such a building will only be a dreadful forest.

யானை - இல்லானை, இல்லாதான் - பெற்றிலாதவனுடைய, இல்லகம் - மனை, என் ஆம் - என்னபயனுடையதாம் ; (அது) காண்டற்கு அரியது - பார்ப்பதற்குக் கூடாத, ஓர் காடி - ஒரு காடேயாம், எ-று.

- எவ்வளவு செல்வமிருந்தாலும் கல்ல மனையாளில்லாத வீடு பயனில்லாதென்பதாம்.

மழை தினைக்கு மாடமென்றது உயரத்தைக் குறிக்கின்றது. இது அன்மொழித்தொகை. பண்புத்தொகையா வுரைத்தாலும் பொருந்தும். மாடத்தின் தன்மை கூறினமையால் குணவதிசயவணி. மாண்பமைந்த காப்பும் இப்படியே. காண்டற்கரியகாடி என்றமை யால் சுடுகாடி என்று பொருளாக்கலுமாம். (க)

வழுக்கெனைத்து மில்லாத வாள்வாய்க் கிடந்து
மிழுக்கினைத் தாம்பெற ராயி - னிழுக்கெனைத்துஞ்
செய்குறாப் பாணி சிறிதேயச் சின்மொழியார்
கையுறாப் பாணி பெரிது.

(இ - ள்.) (பெண்கள்) வழுக்கு எனைத்தும் இல்லாத - கொஞ்சமும் குற்றமு மில்லாத, வாள் வாய் கிடந்தும் - வாளின் காவலி லிருந்தும், இழுக்கினை - குற்றத்தை, தாம்—, பெறார் ஆயின் - அடையாமலிருந்தாலும், அ சின்மொழியார்-அந்தப்பெண்கள், இழுக்கு எனைத்தும் - குற்றங்களை எல்லாம் செய்குறா பாணி - செய்யாதகாலம், சிறிதே - சொற்பமேயாம் ; கை உறா பாணி - ஒழுக்கத்தைப் பெறாதகாலம், பெரிது - அதிகமாம், எ-று.

இயற்கையில் கற்பில்லாத பெண்களுக்குக் காவல் வைத்தாலும் அவர்கள் இழிவான காரியம் பெரும்பாலும் செய்வார்கள் என்பது கருத்து.

வாள் காவலாவது வாள் வைத்துக்கொண் டிருப்பவர்களுடைய காவல் ; வாள்போன்ற கொடிய காவல் எனினுமாம். பெறாராயின் என்பதோடு சிறப்பும்மை கூட்டிக்கொள்க. வழுக்கு முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இங்கே இழுக்கென்றது முக்கியமாய்க் கற்பின் அழிவை. பெரும்பான்மையாய்ப் பெண்களின் இயல்பைச் சொன்ன படி. செய்குறா—உறு - துணைவினை, கு - சாரியை. “இழுக்கெனைத்தும் தாம் பெறுவராயின்” என்று பாடல்கொண்டு இச் செய்யுளுக்கு வேறு பொருள் கூறதலுமுண்டு ; அவை வருமாறு :—

2. Though they, being guarded with drawn swords and unrelenting vigilance, refrain from improper conduct, the period in which females (naturally wanting in morality) so refrain themselves is indeed very short, and the period they do not pursue a virtuous course of life is truly great.

(கூரில்லாமை முதலிய சூற்றங்கள் எனைத்து மில்லாத வாளி னது வாயிலிருப்பதுபோலக் (கற்பினொழுக்கத்தில்) அசையாமலிருந் தும், (அவ்வொழுக்கத்தினின்று) தவறுதலைத் தாம் பெறுவாரா னால் தவறுதலைப்பெற்ற மேன்மையாகிய மொழிகளைபுடைய பெண் டிர், அத்தவறுதலை எவ்வளவு சிறிதும் செய்யாமல் தம்மைக்காத்த காலம் (பெரியதேயாயினும்) சிறியதே யாகும்; கற்பொழுக்கத்திற் பொருந்தாதகாலம் (சிறியதேயாயினும்) பெரியதேயாம், எ-று. ()

எறியென் றெதிர்நிற்பாள் கூற்றஞ் சிறுகாலை
யட்டில் புகாதா ளாரும்பிணி - யட்டதனை
யுண்டி யுதவாதா ளில்வாழ்பே யிம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை.

(இ - ள்.) எறி என்று எதிர் நிற்பாள் - அடி என்று சொல்லி எதிரில் நிற்கிற பெண், கூற்றம் - எமன் ; சிறு காலை - காலையில், அட்டி இல் புகாதாள் - சமையல் வீட்டிலே போகாதவள், அருபிணி - அருமையான வியாதி ; அட்டதனை - சமைத்ததை, உண்டி உதவா தாள் - உணவாகக் கொடாதவள், இல் வாழ் பேய் - வீட்டிலிருக்கிற பிசாசு ; இம்மூவர் - இந்தப்பெண்கள் மூவரும், கொண்டானை-கொ ண்டகணவனை, கொல்லும் படை-கொல்லும்படியான ஆயுதம், எ-று.

கணவன் ஏதாகிலும் கோபித்துச் சொன்னால் எதிர்த்து நிற்ப தும், காலத்தில் சமைக்க முயலாமையும், கணவன் விரும்பியபோது சோறிடாமையும், புருடனைக் கொல்லுவதற்கு ஒப்பாகும் என்றபடி.

கூற்றம், பிணி, பேய், படை, இவை உவமையாகுபெயர்கள். உண்டி என்பதனை ஏவலொருமையாக வைத்து “நீ உண்ணென்று கொடாதவள்” என உரைப்பாரும் உண்டு. அட்டில் - இதனை ஒரு சொல்லாகக் கொள்வதுமுண்டு. அரசன் தண்டனைக்குக் கணவனை உட்படுத்தி நனைத்தமையின், எறி என்று எதிர் நிற்பானைக் கூற்ற மென்றும் ; காலத்திலுணவிடாவிட்டால் நோயுண்டாகுமாதலால், அட்டில் புகானை பிணி என்றும் ; பிறர் பசி நோக்காது தன்னுணவையே நோக்குவதே பேயின்றன்மையாதலால், உண்டி யுதவானை பேய் என்றும் ; கொல்லற்குரியது படையாதலால், இத்தகைய மூவரை யும் படை என்றுங் கூறினார்.

(ஈ)

3. The wife that bold in opposition says “strike on” is death itself. She who does not resort to kitchen duties early in the morning is an incurable disease. She who does not serve her husband with food she has cooked is a house-hold devil. These three kinds of wretches are weapons intended to kill their husbands.

கடியெனக் கேட்டிங் கடியான் வெடிபட
வார்ப்பது கேட்டு மதுதெளியான் பேர்த்துமோ
நிற்கொண் டினிதிருஉ மேமுறுத லென்பவே
கற்கொண் டெறியுந் தவறு.

(இ - ள்.) கடி எனக் கேட்டும் - (இல்வாழ்க்கையை) நீக்கி விடு
என்று (பெரியோர்) சொல்லக் கேட்டும், கடியான் - நீக்கான் ; வெ
டிபட - (தலை) வெடித்துப் போம்படி, ஆர்ப்பது கேட்டும்-தம்பட்ட
முதலியவை ஒலிப்பதைக்கேட்டும், அது தெளியான் - இல்வாழ்க்கை
இத்தன்மையதெனத் தெரிந்துகொள்ள மாட்டான் ; பேர்த்தும் ஓர்
இல் கொண்டு - மறுபடியும் ஒரு இல்லானைக் கட்டிக்கொண்டு, இனி
து இருஉம் ஏழுறுதல் - சந்தோஷமா யிருக்கின்ற மயக்கம், கல்
கொண்டு எறியும் - கல்லாய் எறியும்படியான, தவறு என்ப - குற்
றம் என்று சொல்வர் (பெரியோர்,) எ-று.

ஒருவன் கலியாண முயற்சியை விடு என்று பெரியோர்சொல்ல
வும் விடாமல் அவன் இறந்துபோனதைக் கண்டும் தெரியாமல் மற்
றொருத்தியைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு மகிழ்ந்திருத்தல் பெ
ருங்குற்றமென்பது கருத்து.

கடி என்பது கலியாணத்துக்கும்பேர்; கடியத்தக்கது கடிஎன்று
அதற்கு அவயவப்பொருள்கொண்டு உரைப்பாரு முளர். ஆர்ப்பது—
இங்கு சாப்பதையின் ஓசை. இரூஉம்—குச் சாரியை இன்றி அள
பெடுத்துப் பெயரெச்சமானது, இது சொல்லிசை யளபெடை. ஏகா
ரம் - அசை. (சு)

தலையே தவமுயன்று வாழ்த லொருவர்க்
கிடையே யினியார்கட் டங்கல் - கிடையே
புணராதென் றெண்ணிப் பொருணசையாற் றம்மை
யுணரார்பின் சென்று நிலை.

(இ - ள்.) ஒருவர்க்கு—, தவம் முயன்றுவாழ்தல் - தவத்துக்
குரிய காரியங்களில் முயற்சிசெய்து வாழ்வது, தலையே - தலைமை

4. Though one is advised to eschew marriage, he eschews
it not; though the sound of the death-drum pierces his ear, he
heeds it not. He moreover takes in another wife and indulges
in the delusion of matrimonial pleasures. These the wise say
are crimes worthy to be punished by stoning.

5. The highest stage in life is to practice austerities, the
middle stage is to live in matrimony with beloved wives, and
the lowest stage is to follow obsequiously those who know us
not with desire for wealth, though knowing that it cannot
be acquired.

யான நிலை; இனியார்கண் தங்கல் - இனிமையான மனைவிகளிடத் துச்சேர்தல், இடையே-நடுத்திறமானது; புணராதது என்று எண்ணி-கிடைக்க மாட்டாதென்று நினைத்தும், பொருள் நசையால் - பணத்தின் ஆசையினாலே, தம்மை உணரார் பின் - தமது யோக்கியதையை அறியாதவர்கள் பின்னே, சென்று நிலை - போய்நிற்பது, கடையே-கடை சித்திறமேயாம், எ-று.

மனிதன் தவஞ்செய்து வாழ்வது முக்கியமானது; இல்லாவிட்டால் இல்லறத்தில் வாழ்வாவது வேண்டும், இது மத்திமம். இரண்டு மில்லாமல் இவர்களால் பணவுதவி யாகமாட்டாதென்று தெரிந்தும் தம்யோக்கியதையைத் தெரிந்துகொள்ள மாட்டாதவரைப் பின்செல்வது அதமம் என்றபடி.

எண்ணி என்பதோடு உம்மை கூட்டிக்கொள்க. நிலை—தொழிற் பெயர். இனியார் என்பது - தவஞானங்களாற் பெரியராயினாரை என்பதும் ஒன்று. (டு)

கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார் நல்லவை
துவ்வாக் கழிப்ப ரிடைகள் கடைக
ளினிதுண்ணே மாரப் பெறேம்யா மென்னு
முனிவினாற் கண்பா டிலர்.

(இ-ள்.) தலை ஆயார் - தலைமையான அறிவினர், கல்லா - நூல் களைக்கற்று, கழிப்பர் - (பொழுது) போக்குவர்; இடைகள் - மத்திமர், நல்லவை - கிடைத்தபோகத்தனை, துவ்வா - அனுபவித்து, கழிப்பர்—; கடைகள் - அதமர், இனிது உண்ணேம் - இனிமையான வுணவை உண்ணப்பெற்றிலோமே, ஆர பெறேம் - (செல்வத்தை) நிரம்பப் பெறவுமாட்டோமே, யாம் - நாம், என்னும் - என்றுசொல்லத்தக்க, முனிவினாற் - வெறுப்பினால், கண்பாடு - தூக்கம், இலர் - இல்லாதவராவர், எ-று.

தூல்களைக் கற்றுப் பொழுது போக்குவது மேலானவர்கள் தொழில்; கிடைத்தமட்டிலே திர்ப்த்தியாய்ச் சுகத்தை அனுபவித்தல் மத்திமர் தொழில்; அதமரோ கிடைத்ததில் திர்ப்த்தியில்லாமல் செல்வத்திற்காக ஏக்கம் பிடித்துத் தூக்கமுமில்லாமல் அலைந்து கெடுவார்கள் என்பது கருத்து.

6. Those who rank the highest among men spend their time in study; those that are middle in the scale spend their days in enjoying what they have acquired and those that are the lowest in the scale spend their life sleeplessly, feeling dissatisfied that they have not fared luxuriously nor obtained sufficient wealth.

கல்லா, துவ்வா, — இரண்டும் செய்யா என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம். துவ்வா — து - பகுதி, ஆ - விசுதி, வகரம் எழுத்துப் பேறு. உண்ணேம், பெறேம் என்பன நமக்குக் கிட்டாதென்று வெறுப்பின் விதத்தைக் காட்டும். கண்பாடு — தொழிற்பெயர், முதல் நீண்டது; கண்படுதல் - செய்கையின்றி யழிதல், இதன் காரணமான தூக்கத்திற்காயிற்று. கண்பாட்டை இலர் எனவு முரைக்கலாம்.

செந்நெல்லா லாய செழுமுனை மற்றுமச்

செந்நெல்லே யாகி வினைதலா - லந்நெல்

வயனிறையக் காய்க்கும் வளவய லூர

மகனறிவு தந்தை யறிவு.

(இ-ள்.) செம் நெல்லால் ஆய செழு முனை - நல்ல நெற்களா லுண்டாகிய செழிப்பான முனைகள், மற்றும் - பின்னும், அ செம் நெல்லே ஆகி - அந்த செவ்விய நெல்லாகவே தாம் ஆய், வினைதலால் - (மேன்மேல்) விளைகிறபடியினாலே, அ நெல் - அப்படிப்பட்ட நல்ல நெற்கள், வயல் நிறைய காய்க்கும் - வயல்கள் நிரம்பும்படி விளைகிற, வளம் வயல் ஊர - வளப்பமான வயல்கள் சூழ்ந்த லூர்களை யுடைய அரசனே!, தந்தை அறிவு மகன் அறிவு - தகப்பனுடைய புத்தியே மகனுடைய புத்தியாகின்றது, எ-று.

நல்ல நெல்முனையினால் நல்ல நெல் விளைவதுபோல் தந்தையின் நற்புத்தியால் மகனுக்கு நற்புத்தி யுண்டாமென்பதாம். இது காரணம் பற்றிப் பெரும்பான்மையான சம்பவத்தைத் சொல்லியது.

முனை - தொழிலாகுபெயர். வினைதலால் — ஆல் உருபு ஞாபக ஹேதுப்பெருளில் வந்தது. தந்தையறிவு மகனறிவென் றறியப்படு மென்பதாம். (எ)

உடைப்பெருஞ் செல்வருஞ் சான்றோருங் கெட்டுப்

புடைப்பெண்டிர் மக்களுங் கீழும் பெருகிக்

கடைக்கா றலைக்கண்ண தாகிக் குடைக்கால்போற்

கீழ்மேலாய் நிற்கு முலகு.

(இ - ள்.) உடை பெரு செல்வரும் - பெருஞ்செல்வ முடை, யோர்களுந், சான்றோரும் - கல்வியறிவு நிறைந்தவர்களும், கெட்டு - (தம் நிலைகளிலிருந்து) மாறி, புடை பெண்டிர் மக்களும் - வைப்

7. O lord of the country surrounded by rich fields yielding abundance of good paddy crops! The shoots of good paddy grow and yield afterwards (a crop of) the same grain; in like manner will the son be as wise as the father.

8 The wealthy and the wise have a fall in their position while the sons of concubines and the base was great. Thus every thing in this world is topsy-turvy like the umbrella and its handle.

பாட்டி மக்களும், கீழும் - கீழ்மக்களும், பெருகி - விர்த்தியாகி, கடைக்கால் தலைக்கண்ணது ஆகி - காற்புறத்தி லிருக்கவேண்டியது தலைப்புறத்திருப்பதாகி, குடை கால் போல் - குடையினது காம்ப் போல், உலகு - உலகமானது, கீழ் மேல் ஆய் நிற்கும் - கீழோன் மேலோனா நிற்கப்பெறும், எ-று.

செல்வரும் கற்றவரும் நிலைமாறி அயோக்கியர் விர்த்தியாகிக் கீழ்மேலேயிருக்கும் உலக இயற்கை என்றபடி. குடையைக் கைப் பற்றுந்தோறும் வைக்குந்தோறும் தலைகீழ்வைத்தல் இயற்கை என்பது அதிக.

கெட்டு, பெருகி, ஆகி, - இவை காரணப்பொருட்டாய் வந்த எச்சங்கள்; கெட்டதனால், பெருகினதனால், ஆனதனால் என்றது பொருள். உலகம் கீழ்மேலாவதற்கு இவை காரணம்; ஆதலின் பிற கார்த்தாவின் வினையில் முடிந்தன. செவ்வெனச்சத் திரிபென்னவு மாம். இப்படியும் உலகம் மாறிவிடும் என்பது கருத்து. “வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வரே”.

(அ)

இனியார்தந் நெஞ்சத்து நோயுரைப்ப வந்நோய்

தணியாத வுள்ள முடையார் - மணிவரன்றி

வீழு மருவி விறன்மலை நன்னாட

வாழ்வின் வரைபாய்த னன்று.

(இ-ள்.) மணி வரன்றி - ரத்தினங்களை வாரிக்கொண்டு, வீழும் அருவி - வீழ்கிற அருவிகளோடு கூடிய, விறன் மலை நல் நாட - மேன்மையான மலைகளுள்ள நல்ல நாட்டின் அரசனே!, இனியார் - சிநேகிதர், தம் நெஞ்சத்து நோய் உரைப்ப - தம் மனதிலிருக்குந் துன்பத்தைச் சொல்ல, அ நோய் தணியாத - அந்தத் துன்பங்களைப் போக்காத, உள்ளம் உடையார் - மனமுடையவர்கள், வாழ்வின் - வாழ்வதைக்காட்டிலும், வரை பாய்தல் - மலையிலிருந்து குதித்து உயிர் விடுதல், நன்று - மேலானதாம், எ-று.

சிநேகிதர் துன்பத்தை நீக்கமன்மில்லாதவர் வலுவில் உயிர்விடுதல் மேல் என்பது கருத்து.

தம்மாலே அத்துன்பத்தை நீக்கக்கூடினும் கூடாவிடினும் அதில் மனஞ்செல்லாதபாவிகள் என்பதற்கு “தணியாத வுள்ளமுடையார்” என்றது.

(க)

9. O lord of the good country covered with mighty mountains where the falling streams sweep down precious gems! It is better for such men as have not a mind to alleviate the affliction of their friends when they declare it to them, to cast themselves down from a mountain top, and end their days, rather than live (in this world.)

புதுப்புனலும் பூங்குழைபார் நட்பு மிரண்டும்
விதப்பற நாடினவே றல்ல - புதுப்புனலு
மாரி யறவே யறுமே யவரன்பும்
வாரி யறவே யறும்.

(இ - ள்.) புது புனலும் - (வெள்ளம் வந்த) புதிய நீரும், பூ
குழையார் நட்பும் - அழகிய காதணியணிந்த வேசைமாதர்களுடைய
சினேகமும், இரண்டும்—, விதப்பு அற நாடின—துரிதமில்லாமல்) யோ
சித்தால், வேறு அல்ல - (ஒருதன்மை யுடையனவே யல்லாமல்) வேறு
தன்மை யுடையன அல்லது; புது புனல் - புதுநீர், மாரி அறவே அறும்—
மழை நீங்கினால் நீங்கும்; அவர் அன்பும் - அவ்வேசையருடைய சினேக
மும், வாரி அற - பெருளின் வரவு நீங்க, அறும் - நீங்கும், எ-று.

மழை நின்றால் புதுவெள்ளம் நிற்பதுபோல் பணவரவு நின்றால்
வேசையர் சினேகமும் நிற்கு மாதலால் அவ்வஞ்சகரோடு சேரவேண்
டாம் என்பது கருத்து.

புனலும். நட்பும்,—எண்ணும்மைகள். அறவே, அறுமே, — ஏ
இரண்டும் அசை. அல்லது அறவே ஏகாரம் உடனே என்னும் பொரு
ளைக் குறிப்பிக்கும். அறுமே—ஏ பிரசித்தத்தைக் குறிக்கும். அன்
பும்—உம்மை எச்சப்பொருளில் வந்தது. (க0)

ந. அ-ம். அதிகாரம்.—Chapter XXXVIII.

பொதுமகளிர்.—Courtesans.

அதாவது தம் நலத்தைப் பொருள்கொடுப்பார் பலருக்கும்
விற்பதோடு, அதற்கு இவர் ஆவார் ஆகார் எனவும் பாரு.
பாடு கருதாதவரது இயல்புகூறல்; இவர் ஒருவர்க்கே உரி
மைபெறுது பொருள்பற்றிப் பலருக்கும் வாழ்க்கைப்பட
லால் பொதுமகளிர் எனப்பட்டார். முன்னதிகாரத்திற்
தியில் “அவரன்பும் - வாரியறவே யறும்” எனத் தோற்
ற்றுவாய் கூறினமையின் இது அடுத்த அதிகாரமாயிற்று.

விளக்கொளியும் வேசையர் நட்பு மிரண்டும்
துளக்கற நாடினவே றல்ல - விளக்கொளியும்

10. If we patiently consider, the freshes (of a river) and
the love of beautiful courtesans are alike; the former will cease
when the rain ceases and the latter will end when the resources
of their lovers fail.

1. If you properly investigate, the light of the lamp and
the love of courtesans are alike, for the light will vanish.

நெய்யற்ற கண்ணே யறுமே யவரன்புங்
கையற்ற கண்ணே யறும்.

(இ-ள்.) விளக்கு ஒளியும் - விளக்கினது பிரகாசமும், வேசையர் நட்பும் - பொதுமகளிரது அன்பும், இரண்டும் - (ஆகிய) இரண்டும், துளக்கு அற நாடின - சஞ்சலமில்லாமல் யோசித்தால், வேறு அல்ல - வேறுவகைப்பட்டன அல்ல; விளக்கு ஒளியும் - விளக்கினது பிரகாசமும், நெய் அற்ற கண்ணே - நெய் வற்றிய அப்போதே, அறும் - நீங்கும்; அவர் அன்பும் - அவ்வேசையர் நட்பும், கை அற்ற கண்ணே - கைப்பொருள் நீங்கிய பொழுதே, அறும் - நீங்கும், எ-று.

விளக்கின் பிரகாசமானது நெய் வற்றியபொழுது நீங்குதல் போல வேசிமார் நட்பும் பொருள் வறளுமளவே யன்றிப் பின்பு கிஞ்சித்தும் இராதென்பதாம். இதனால் அன்பில்லாதாருடைய போகம் இனியதன்று என்பது கருத்து.

விளக்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; தொழிலாகு பெயராய் தீபத்தை யுணர்த்திநிற்கும். வேசையர்—வேஸ்யா என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. நட்பு—பண்பையுணர்த்தும் தொழிற்பெயர்; நன்-பகுதி, பு - விசுதி. வேறல்ல என்பது வெவ்வேறு தன்மைகளுள்ளன வல்ல என்பதாம்; அவ்வொரு தன்மையாவது காரணமுள்ள அளவே காரிய மிருத்தல். துளக்குறுதல் - ஐயந்திரிபு இன்மையாதல். ஐயம் - ஒன்றிலும் துணிவுபெறாமை; திரிபு - அதுவோ இதுவோ என ஒன்றினைப் பலபட நினைத்தல். அற்றகண் — பெயடொச்சத் தொடர். அறும்—நீங்குந் தன்மையுள்ளதெனத் தன்மையைக் காட்டினதே யன்றிக் காலங் காட்டினதல்ல; இதற்கு விதி “இயற்கைப்பொருளை யிற்றெனக்கிளத்தல்” என்பது. (க)

அங்கோட் டகல்கு லாயிழையா ணம்மொடு [முன் செங்கோடு பாய்துமே யென்றாண்மன் - செங்கோட் மேற்காண மின்மையான் மேவா தொழிந்தானே காற்காணோய் காட்டிக் கலுழ்ந்து.

when the oil is exhausted and her love disappear when the money of the lover is gone.

2. The fair beautiful damsel with choice jewels [courtesan] said “ I will surely go up even to the mountain-top and cast myself with you from it”. But now when our wealth is exhausted, she came weeping, pleading pain the leg and left us altogether without following us to the mountain-top.

(இ - ள்.) அம் கோடு அகல் அல்குல் - அழகிய பக்கங்களுள்ள அகன்ற அல்குலை யுடையவளான, ஆய் இழையாள் - ஆய்ந்தெடுத்த ஆபரணத்தை யுடையவள், [வேசைப்பெண்], நம்மொடு - நம்மோடு கூட, செம் கோடு - செம்மையான மலையினுச்சியி லிருந்தும், பாய் துமே மன் என்றான் - (உன்னுடன் ஏறி) கீழே விழுவோம் என்று உறுதியாகச் சொன்னான்; காணம் இன்மையால் - (நம்மிடத்தில்) பணமில்லாமையால், செம் கோட்டின் மேல் - செம்மையான மலை யுச்சியின்மேல், மேவாது - (நம்முடனே) சேராமல், கால் - (தன்) காலில், கால்நோய் - வாதநோயை, காட்டி-காண்பித்து, கலுழ்ந்து - கலங்கி அழுது, ஒழிந்தான் - நீங்கினான், எ-று.

ஒருவன் உயிர்க்குயிராய் வைத்திருந்த ஒரு வேசையின் நடக் கையைச் சொல்லியது. நீ மலைமேலே யேறி வீழ்ந்தாலும் நான் கூட விழுவேனே யல்லது உயிர் பிழைத்திரேனென்று நான் பணம் கொ டித்தபோதெல்லாஞ் சொல்லி, நான் ஓர் ஆபத்தால் மலைக்கோடேறி வாவென்று அழைக்க, அதற்குத் தன் காலில் நோயுண்டென்று காட் டிப் பொய்யழகை யழுது என்னைவிட்டு நீங்கிப்போனான் என்றான் என்பதாம். இதனால் வேசையர் வஞ்சித்தும் பணம் பறிப்பா னென்ப தாயிற்று.

பாய்தும்—தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று; தும் - விருதியே காலம் காட்டும், [பதவியல்-சூ-கஅ.] காணம் - பொருள்- “கையிலொன்றுங் காணமில்லை” என்பதனுனு முணர்க். கலுழ்தல்- ஈண்டுப் பொய்யழகை. (உ)

அங்கண் விசும்பி னமரர் தொழப்படுஞ்
செங்கண்மா லாயினு மாகமற் - றங்கைக்
கொடுப்பதொன் றில்லாரைக் கொய்தளி ரன்னார்
விடுப்பர்தங் கையாற் றொழுது.

(இ - ள்.) அம் கண் விசும்பின் - அழகிய இடமுள்ள தேவலோ கத்திலுள்ள, அமரர் தொழப்படும் - தேவர்களால் வணங்கப்படுகிற, செம் கண் மால் ஆயினும் ஆக - சிவந்த கண்களையுடைய மகா விஷ்ணுவே யானாலும் ஆகட்டும், தம் கை கொடுப்பது ஒன்று - தமது கையில் கொடுக்கும்படியான ஒரு பொருள், இல்லானா - இல் லாதவர்களை, கொய்தளிர் அன்னார் - கொய்யத்தக்க தளிர்போன்ற

3. Though the lover be the red-eyed Vishnu worship-
ped by the celestials living in the beautiful expansive heavens,
if he has no money to give, he will be politely dismissed by the
courtesan whose body is as soft and beautiful as tender (mango)
leaves.

மேனியையுடைய வேசிகள், தம் கையால் - தமது கையால், தொழுது - கும்பிட்டு, விடுப்பர் - அனுப்புவார்கள், எ-து. மன் - அசை.

எவ்வளவு ரூபலாவணியம் முதலிய குணங்கள் வாய்ந்தவரானாலும் பணம் இல்லாதவர்களை இப்போது நீங்கள் வருவதற்கு சமயமில்லையென்று போக்குச்சொல்லித் தடுத்து அனுப்பிவிடுவார்களேயன்றி அவரைச் சேரார்க் ளென்பது கருத்து. இதனால் பணம் ஒன்றையே யன்றி மற்றெந்தக் குணத்தையும் விரும்பார்களென்று அவர்களுடைய ரசமறியாக் குணத்தை யுணர்த்தினார்.

அமரர் தொழப்படுவதனால் மேன்மையும், செங்கண் என்றதனால் ரூபமும், குறிக்கப்பட்டன. ஆக—வியங்கோள் வினைமுற்று, மன்—அசை. ஒன்று - ஆகுபெயர் கொய்தளிர் - வினைத்தொகை.()

ஆணமி நெஞ்சத் தணிரீலக் கண்ணார்க்குக்

காண மிலாதார் கடுவனையர் - காணவே

செக்கூர்ந்து கொண்டாருஞ் செய்த பொருளுடையாரக்கார மன்னு ரவர்க்கு.

(இ - ள்.) ஆணம் இல் நெஞ்சத்து - அன்பில்லாத மனத்தையுடைய, அணி ரீல கண்ணார்க்கு - அழகுள்ள ரீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடைய வேசையர்க்கு, காணம் இல்லாதார் - தனம் இல்லாதவர்கள், கடு அனையர்-விஷம்போலப் பிரியமில்லாதவராவர்; காண்-யோசிக்குமளவில், செக்கு ஊர்ந்து கொண்டாரும் - செக்காட்டுவோராயினும், செய்த - தேடிய, பொருள் உடையார் - திரவியத்தையுடையவர், அவர்க்கு - அவ்வேசையர்க்கு, அக்காரம் அன்னார் - சர்க்கரைபோலினியராவர், எ-து.

பணமொன்றிலே யல்லாமல் மற்றெதிலும் அன்பில்லாதவராதலால் வேசையர்கள் பணமில்லாதாரை விஷத்துக் கொப்பாகவும் பணமுள்ளோரை அக்காரத்துக் கொப்பாகவும் கொள்ளின்றார்கள் என்றதனால் அவர்போகம் மிகவும் இனிப்பில்லாத தென்பது கருத்து.

ரீலம் - ஆகுபெயர். காண—செயவெனெச்சம், நிகழ்காலத்தில் வந்தது; இதை மத்திமதீப நியாயத்தாலே இருபுறமுங் கொள்க. அக்காரம் - சர்க்கரை; அதனையிட்டுச் செய்த அன்னத்தை 'அக்கார அடிசில்' என்பதனாலும் உணர்க. (ச)

4. Those who have no wealth to give are as poison to the dark-blue-eyed beautiful courtesan who is destitute of all good disposition; while even the worker in oil-mills will be as acceptable to her as sugar if he has only acquired wealth.

பாம்பிற் கொருதலை காட்டி யொருதலை
தேம்படு தென்கயத்து மீன்காட்டி மாங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர் தோள் சேர்வார்
விலங்கன்ன வெள்ளறிவி னார்.

(இ - ள்.) பாம்பிற்கு - பாம்பினுக்கு, ஒரு தலை காட்டி - ஒரு புறத்தைக்காட்டி, ஒரு தலை - மற்றொருபுறத்தை, தேன் படு - மது ரத்தைப் பெற்றிருக்கிற, தென் கயத்து மீன் - தெளிந்த தடாகத்தி லுள்ள மீனுக்கு, காட்டி - காண்பிக்கும், மலங்கு அன்ன - விலா ங்குமீனை யொத்த, செய்கை - செய்கையையுடைய, மகளிர் தோள் - வேசையரது தோள்களை, விலங்கு அன்ன - மிருகத்தை யொத்த, வெள் அறிவினார் - அறிவில்லாத மூடர்கள், சேர்வார் - அணைவார் கள், எ-று.

தன்னைப் பிடிக்கவரும் பாம்புக்கும் மீனுக்கும் இது பிடிபடும் என்னும் ஆசையைக் காட்டி ஒன்றினுக்கும் அகப்படாமல் தப்பித்துக் கொள்ளும் விலாங்கு மீனைப்போல் ஆசைகாட்டி மயக்கும் வேசை யரை விவேகமற்றவர்களே சேர்வார்கள் என்பது கருத்து.

அவர்கள் வஞ்சனை தெரிந்தால் மலம்பட்ட அமுதம்போல் அவ ருருவமும் போகமும் யார்க்கும் இனிக்கமாட்டா. அதனைத் தெரிந்து கொள்ள மாட்டாமையால் வெள்ளறிவினா சொன்னார். வெள்ளறிவு - உள்ளீழல்லாவறிவு, கல்விகேள்விக ளற்றது. மீன் காட்டி - நான் காம் வேற்றுமைத்தொகை. “ஐந்தவித்தா னுற்றல்” என்புழிப் போல. ஆங்கு - அசை.

(ரு)

பொத்தநூற் கல்லும் புணர் பிரியா வன்றிலும்போ
னித்தலு நம்மைப் பிரியல மென்றுரைத்த
பொற்றொடியும் போர்த்தகர்க்கோ டாசினு னைன்னெ
கிற்பியோ போதியோ நீ. [ஞ்சே

(இ - ள்.) நூல் - நூலிற் (கோத்த), பொத்த - தொனைத்த, கல் லும் - மணியும், புணர் பிரியா - கூடி யிருத்தல் பிரியாத, அன்றி

5. Only ignorant fools will, like wild beagets, associate with courtesans who act dubiously as the vilongu fish which shows its one end to the snake and its other end to the fish in the clear sweet pool.

6. The damsel with the golden bracelet who assured me that she would, like the string and the perforated beads strung in it and the andril bird that never separated from its mate, never separate from me, has now turned away from me like the horns of the fighting ram. O my good heart! Will you still remain with her or come away with me?

ஹம் போல் - அன்றிற் பறவைகளைப்போலவும், நித்தலும் - தினமும், நம்மை பிரியலம் என்று உரைத்த - நம்மை விட்டுப் பிரியமாட்டோமென்று சொல்லிய, பொன் தொடியும் - பொன்னாலாகிய வளையலை யுடையவளும், [வேசையும்], போர் தகர் கோடு ஆயினான் - போர் செய்கின்ற ஆட்டினுடையகொம்புபோல் (திரும்பிய குணமுடையவன்) ஆயினான்; நல் நெஞ்சே - நல்ல மனமே!, நீ நிற்பியோ - நீ (அவளிடத்தில்) நிற்கின்றாயா?, (அல்லது) போதியோ - (என்னுடன்) வருகின்றாயா? (சொல்), எ-று.

ஹாலும் மணியும் போலவும் அன்றிலைப் போலவும் உம்மைக் கூடியிருப்பேனையல்லது பிரிந்திருக்கமாட்டேனென்று சொல்லி, என்கையில் பணம் வறண்ட இக்காலத்தில் சண்டையாட்டுக்கடாவின் கொம்பு பின்னிட்டு வளைந்திருப்பதுபோல முன்சொன்னதற்கு விரோதமாகப் பின்னிட்டாள். அவள் குணம் திரிந்த இக்காலத்தும் நீ அவளிடத்தில் இருப்பையா, அல்லது பிரிந்து என்னோடு வருவையா, மனமே? என்றதனால், வேசையர் குணந்தெரிந்தும் அவளைப் பற்றி யலையாமல், மனதைச் சுவாதீனப் படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்பது கருத்து.

பொத்த—பொத்து - பகுதி, அ-பெயசொச்ச விசுதி. ஹால்கல்—உம்மைத் தொகை. கல்லும், அன்றிலும்,—எண்ணும்மைகள். புணர் பிரியாமை - கூடியிருத்தல் நீங்காமை. பிரியலம்—உடன்பாட்டு எதிர்மறைச் சிறப்பு வினைமுற்று; பிரி - பகுதி, அல் - எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஓர்பகுதியாகி, அதன்மேல் அம் - தன்மைப்பன்மை விசுதி. நிற்பி, போதி,—நிகழ்கால வினைமுற்றுகள் - நிற்பி—நில் - பகுதி, இ - விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தியும் விகாரமும்; நி - விசுதியென்பது நேர். நி-என்பதில் நகரம் இடைநிலை யென்றால் அது இறந்தகாலத்தைக்காட்டும், ஆகையால் பொருந்தாது. போதியோ என்பதற்கு அவனை விட்டுப்போகிறாயா? எனவும் பொருள் கூறலாம். இப்பகுதிக்கு வருதலும் அர்த்தமாகிறது. ஒ—இரண்டும் வினா. (சு)

ஆமாபோ னக்கி யவர்கைப் பொருள்கொண்டு
சேமாபோற் குப்புறாஉஞ் சில்லைக்க ணன்பினை
யேமாந் தெமதென் றிருந்தார் பெறுபவே
தாமாம் பலதான கை. *

7. They will be derided by many in this earth who, thinking them as their own, are delighted with the (pretended) love of courtesans, who like the wild cow, while creating pleasure, extract all their wealth, and then like the buffalo fall flat on their face and obstinately refuse to serve them.

(இ-ள்.) ஆ மாபோல் - காட்டிப் பசுவைப்போல், நக்கி - (இன்ப முண்டாக) பரிசித்து, அவர் - தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய, கை பொருள் கொண்டு - கையிலிருக்கும் பொருளைக் கவர்ந்துகொண்டு, சே மா போல் - எருதைப்போல, குப்புறம் - கவிழ்ந்து படுத்துக் கொள்ளுகிற, சில்லைக்கண் - பரத்தையினிடத்துள்ள, அன்பினை - அன்பை, ஏமாந்து - மயங்கி, எமது என்று இருந்தார் - எமக்கே யுரியதென்றிருந்தவர், பலரால் - பலர்களாலும், நகை பெறுப - நகைத் தலைப் பெறுவார்கள், எ-று. தாம், ஆம், ஏ, —மூன்றாம் அசைகள்.

ஆமா இன்புற நக்கும், அதுபோல் இவர்களும் இன்புற ஆலிங் கன முதலியவற்றைச்செய்து அவர் கைப்பணம் பறித்துக்கொண்டு, அவர் அதிக மோகங்கொண்ட சமயத்தில் எருதைப்போல கவிழ்ந்து கொண்டு மோசஞ்செய்கிற வேசையினது அன்பைத் தமக்குரியதென்று நம்புகிறவனைப் பலர் நகைப்பார்கள் என்பது கருத்து.

சேமா—இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை. சில்லைக்கண்— உவமைத்தொகை; சில்லை - சிள்வண்டு, ஐ சாரியை. அதைப்போன்ற கண்ணுடையாள்; உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தஅன்மொழித் தொகை. வண்டு தேனிருக்கு மிடமெல்லாஞ் சென்று அதைக் கவர்ந்துகொண்டு நீங்குதல்போலப் பணமுடையாரிடத் தெல்லாம் நாடுங் கண்ணளாகையால் சில்லைக்கண் என்றார். கண் என்பது இங்கே உள் நாட்டத்தை. ஏமாந்து. — ஏமா - பகுதி. செம்மா இறுமா முதலிய போல. பெறுப—பலர்பால் வினைமுற்று, ப - விருதி, காலத்தையும் பாலையும் காட்டிம்.

(எ)

ஏமாந்த போழ்தி னினியார்போன் நின்னராய்த்
தாமார்ந்த போதே தகர்க்கோடா மாநோக்கிற்
றந்நெறிப் பெண்டிர் தடமுலை சேராரோ
செந்நெறிச் சேர்துமென் பார்.

(இ - ள்.) செம் நெறி - நல்லவழியை, [வீட்டுநெறியை], சேர்தும் என்பார் - அடையக் கருதுவோர், ஏமாந்த போழ்தின் - மயங்கியபோது, இனியார் போன்று - பிரிய முள்ளவர்களைப் போலிருந்து, தாம் ஆர்ந்த போது - தாம் (வறியராய்) இச்சித்தகாலத்து, இன்னார் ஆய் - பிரியமில்லாதவர்களாய், தகர் கோடு ஆய் - ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பைப்போலாகும்படியான, மான் நோக்கின் - மான்

8. Those who seek to obtain the true way to heaven will not associate with the full-breasted courtesans whose eyes roll as those of the deer, who pretend to love when their lovers are sunk in delusion, and who like the horns of the ram turn inimical when they, through love, approach them penniless.

போலும் பார்வையையுடைய, தம் நெறி பெண்டிர் - சுதந்திரப் பெண்களாகிய வேசிகளுடைய, தம் முலை சேரார்-பெரிய முலைகளைச் சேரமாட்டார்கள், எ-று.

காமுகர் மயங்கியபோது பணத்தைப் பறிக்கும்பொருட்டுப் பிரியமானவர்களாக விருந்து பின்பு அவர் பணம் வறண்டு விரும்பிய போது உடன்படாது மாறுபடுகின்ற வேசைகள் போகத்தை நல்வழியில் நடக்க விரும்புவோர் விரும்பமாட்டார்கள் என்றபடி.

ஆர்தல்-விரும்புதல். மாடுனாக்கின்—இன்-சாரியை. தம் நெறிப் பெண்டிர் - ஒருவர்க்கும் உட்படாமல் தம் மனம்போன போக்கிலே செல்கின்றவர்கள். செந்நெறி - செம்மையான நெறி ; பண்புத்தொகை. வீடு , அது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலமைத்தாய் அந்த மிலின்பத்தது. சேர்தும்—தன்மைப்பன்மை எதிர்காலவினைமுற்று.

ஊறுசெய் ரெஞ்சுத்தம் முள்ளடக்கி யொண்ணுதலா தேற மொழிந்த மொழிகேட்டுத் - தேறி [ர் பெயரென்று கொள்வாருங் கொள்பவே யார்க்குந் தமரல்லர் தம்முடம்பி னார்.

(இ - ள்.) ஓள் துதலார் - பிரகாசமான நெற்றியை யுடையவர்கள், ஊறு செய் ரெஞ்சம் - துன்பஞ் செய்யும்படியான எண்ணத்தை, தம் உள் அடக்கி - (பிறர் அறியவொட்டாமல்) தம்முள்ளே மறைத்து வைத்து, தேற - (காமுகர்கள்) நிச்சயமாக் கொள்ளும்படியாக, மொழிந்த மொழி - சொன்ன சொற்களை, கேட்டு - (காதினா) கேட்டு, தேறி - (இவர்கள் நல்லவர் என்று) தேறி, எமர் என்று - எமக்குரியவரென்று, கொள்வாரும் - நினைக்கிறவர்களும், கொள்ப - (அப்படி) நினைக்கக்கடவர்கள் ; (வேசையர்) யார்க்கும் - எவ்வகைப்பட்டவர்க்கும், தமர் அல்லர் - உரியரல்லர் ; தம் உடம்பினார் - தமக்கே உரிய உடம்பினராவர், எ-று.

தமது வஞ்சத்தை வெளிக்காட்டாமல் நல்லவர்களைப்போல - கம்பும்படி பேசும் வேசிமாரை நல்லவர்களென் றெண்ணுகிறவர்களுள் எண்ணட்டும் ; அவர்கள் உடம்பை யாருக்கும் வசப்படுத்தாமல் தமக்கே வசப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றவர்களுள் றறிக.

9. Let those who believe in the hollow speech of those damsels with bright foreheads uttered with such an assurance as to instil credence in their lovers while they hide their evil thoughts within, and who thereby consider them as entirely devoted to them, do so ; but they never belong to any particular individual (however great he may be). They are (on the contrary) their own masters.

ஊறு—உறு என்னும் பகுதி முதல் நீண்ட முதனிலைத் தொழிற் பெயர். எமர், தமர்,—கிணைப்பெயர்; யாம், தாம், - பகுதிகள். (கூ)

உள்ள மொருவ னுழையதா வொண்ணுதலார்
கள்ளத்தாற் செய்யுந் கருத்தெல்லாந் - தெள்ளி
யறிந்த விடத்து மறியாராம் பாவஞ்
செறிந்த வுடம்பி னவர்.

(இ-ள்.) உள்ளம் ஒருவன் உழையது ஆ - மனமானது ஒருவனிடத்தில் இருக்க, ஒன் துதலார் - விளக்கமான நெற்றியையுடைய வேசிமார், கள்ளத்தால் செய்யும் - கள்ளத்தினால் செய்கின்ற, கருத்து எல்லாம் - நினைவுகளெல்லாம், தெள்ளி அறிந்த இடத்தும் - தெளிவாக ஆராய்ந்து அறிந்தபோதும், பாவம் செறிந்த உடம்பினவர் - பாவம் நிறைந்த உடம்பை யுடையோர், [அதாவது பாவிகள்], அறியார் ஆம் - அறியமாட்டார்களாம், எ-று.

மனம் ஒருவர்மேல் நிற்க மற்றொருவர் மேல் காம முற்றது போல் நடித்துக் காட்டும் வேசியர் கள்ளக்கருத்தை நன்றாய் நிந்த போதும் அறியாத மூடராயிருப்பவர் யாரெனில் பாவிக ளென்பதே யாம். இருமனப் பெண்டிராதலால் ஒருவரிடம் அன்பும் ஒருவரிடம் காமமுற்றதுபோன்ற நடிப்பும் உடையராயினார். (க௦)

நகை-வது. அதிகாரம்.—Chapter XXXIX.

கற்புடைமகளிர்.—Chaste woman.

அதாவது பதிவிரதைகளின் தன்மை. பொதுமகளிர் போகம் விரும்பத்தக்க தன்மென்றபோது மனமுடித்துக்கொண்ட குலமகளிர் போகம் அறத்துக்குப் பொருந்தியதனால் விரும்பத்தக்கதென இவ்வதிகாரம் முன்னதின் பின்னர் வைக்கப்பட்டது. கற்பு - கணவன் சொல்வழி நிற்கல்; அது நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பினையுடைமை.

அரும்பெற்ற கற்பி னயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனினும் - விரும்பிப்
பெறுநசையாற் பின்னிப்பா ரின்மையே பேணு
நறுதுதலா ணன்மைத் துணை.

10. Though they are clearly convinced of the crafty desires of the bright browed courtesans whose mind is ever on others, only sinful wretches will act as if they do not know them.

1. She alone is the true and good support of the husband who, though high in repute as the (great) Indrani in conjugal fidelity, allows not lovers to follow her in hopes of her favour,

(இ-ள்.) அரு பெறல் கற்பின் - பெறுதற்கரிதான கற்பினை யுடைய, அயிராணி அன்ன-அயிராணியைப் போன்ற, பெரும்பெயர்-பெரிய கீர்த்தியையுடைய, பெண்டிர் எனினும் - பெண்களானாலும், பெறும் நசையால் - தன்னை அதுபவிக்கும்படியான ஆசையால், விரும்பி - அபேட்சித்து, பின் நிற்பார் இன்மையே - (தன்) பின்னால் காத்திருக்கும்படியான புருஷ ரில்லாமையாகிய நற்குணத்தையே, பேணும் நறு நுதலாள் - பரிபாலனஞ் செய்கிற பெண், நன்மை துணை - (தன் நாயகனுக்கு நல்லதுணையாவாள், எ-று.

இந்திராணிக்குச் சமானமான பெண்ணானாலும், எவள் தன்னைச் சேரவேண்டுமென்று விரும்புகிற புருஷர் தன்பின்னே நிற்காதபடி நல்லொழுக்கத்தில் நிற்கின்றாளோ அவளே தன் கணவனுக்கு நல்ல துணையானவள் என்பதாம்.

அரும்பெறல் - என்பது பெறலரும் எனப்பொருள் படுத்தியது ணர்க. 'அன்னாளரும்பெறலன்னாய்' என்னுங் திருக்கோவைக்குப் பேராசிரியர் சொல்மாற்றிப் பொருள்கொண்டதுணர்க. பெண்ணின் குறிப்பைக்காணாமல் எவனும் அவள் பின்னே நிற்கமாட்டா னாகையால் பின்னிற்பா ரென்றார். நறுநுதலாள்—நல்ல நெற்றியை யுடையவள். அயிராணி—இந்திராணி என்னும் வடசொல்லின் திரி பு. இவளைக்கூறியது நகுடன் தன்னைவிரும்பியபோதும் தான் கரந் து நின்ற உத்தமகுணத்தை நோக்கி என்க. (க)

குடநீரட் மிண்ணு மிடுக்கட் பொழுதும்

கடனீர் ரறவுண்ணுங் கேளிர் வரினும்

கடனீர்மை கையாறுக் கொள்ளு மடமொழி

மாதர் மனைமாட்சி யாள்.

(இ-ள்.) குடம் நீர் - (ஒரு) குடத்து நீரை, அட்டு உண்ணும் - காய்ச்சி உண்ணும்படியான, இடுக்கண் பொழுதும் - வறுமைவந்த காலத்தும், கடல் நீர் அற உண்ணும் - சுழுத்திர ஜலத்தை வற்றும்படி உண்கிற, கேளிர் வரினும் - சுற்றத்தார் வந்தாலும், கடன் நீர்மை - கடமையாகிய குணத்தை, கை ஆறு ஆஃகுழுக்கநெறியாக, கொள்ளும்- கொள்ளுகின்ற, மடம் மொழி மாதர் - இரசமான மொழியையுடைய பெண், மனை-இல் வாழ்க்கைக்குத்தக்க, மாட்சியாள் - மேன்மையை யுடையவள், எ-று.

2. That meek innocent matron is the proper housewife who, even in time of distress when the meal of the family is mere boiled water, considers it as her duty to receive with proper decorum a host of relatives who come to her house, though they are enough in number to consume the water of the sea.

குடநீரட்டுண்ணும்—அரிசிமுதலியவை யின்மையால் நீரையே காய்ச்சி யுண்கிற என்று வறுமையின் மிகுதி கூறப்பட்டது. கடனீர் வற்றும்படி யுண்கிற கேளீர் என்றால் எண்ணிக்கை யில்லாத பந்துக்களென்பது பொருள். கடனாவது—விருந்தோம்பல், சுற்றந்தழுவுதல் என்பன. கையற - ஈறுதொக்கது. மடமொழி—கவடு முதலியவை இல்லாத பேச்சு. குதலையுமாம். இடுக்கண்—இடுக்கமுற்று நிற்பது, அதாவது துன்பம்; இங்கே அது வறுமைக்குக் கொள்ளப்பட்டது. பொழுதும் - உம் - இழிவுசிறப்பு. மனை - இல்லறம். (உ)

நாலாறு மாறாய் நனிசிறிதா யெப்புறனு

மேலாறு மேலுறை சோரினு - மேலாய

வல்லாளாய் வாழாமுர் தற்புகழு மாண்கற்பி

னில்லா ளமர்ந்ததே யில்.

(இ-ள்.) நால் ஆறும் ஆறு ஆய் - நாற்றிசையும் வழியாகி, நனி சிறிது ஆய் - மிகவும் சிறியதாகி, எ புறனும் - எல்லாப்பக்கங்களினும், மேல் ஆறு - மேல் வழியிலிருந்து, மேல் - (தன்) மேல், உறை சோரினும் - மழைத்துளி வழிந்தாலும், மேல் ஆய - மேலான தர்மங்களை, வல்லாள் ஆய் - (செய்ய) வல்லவளாய், வாழும் ஊர் - தான் வாழ்கின்ற ஊரிலுள்ளார், தன் புகழும் - தன்னைப்புகழும்படியான, மாண்கற்பின் - மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய, இல்லாள் - மனைவி, அமர்ந்ததே - வாழ்கின்றதே, இல் - மனையாகும், எ-று.

நாற்பக்கத்திலும் வழியுடையதாய் மிகவும் சிறியதாய் மேல்வழியிலிருந்து மழைத்துளி தன்மேல் வழிந்தாலும் பொறுத்து இல்லற நடாத்துவதில் வல்லவளாய் ஊரார் தன்னைப் புகழக் கற்பின்மிகுந்தவள் வசிக்குமிடமே வீடென்பதாம். வீட்டின் சீர்மை யில்லாமையைச் சொன்னது தரித்திரத்தின் மிகுதியைக் குறிப்பிப்பதற்கு. எவ்வளவும் தனக்குரிய ஒழுக்கத்தில் தவறுதல் இல்லாமல் கற்பினையுடையவள் சிறந்தபெண் என்றதாயிற்று. ஆய—பலவின்பால் வினையாலானையும் பெயர். அமர்ந்ததே என்பழி ஏ பிரிநிலையினிற்றலால், இவ்விதத்தில் இல்லாளோடு வாழ்தல் இடுகாட்டு வாழ்க்கைக்கு ஒக்குமென்றதைக் குறித்தது. (ங)

3. That is a respectable habitation, which though open on all the four sides, and exceedingly small in space, and so wrotten in the roof overhead as to allow the rain to pour in freely (on the occupant), is occupied by one who is still able to practice estimable charities, and who is highly praised by the village she lives in for her superior chastity.

கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபுனைவா
 ளுட்குடையா ளுந்நா ணியல்பினு - ளுட்கி
 யிடனறிக் தூடி யினிதி னுணரு
 மடமொழி மாதரான் பெண்.

(இ - ள்.) கட்டு இனியாள் - கண்ணுக்கு இனியரூபத்தை யுடையவளாய், காதலன் - நாயகனது, காதல் வகை - ஆசையின்படி, புனைவாள் - (தன்னை) அலங்கரித்துக் கொள்பவளாய், உட்கு உடையாள் - அச்சம் உடையவளாய், ஊர் நாண் இயல்பினுள் - ஊருக்கு நாணும்படியான தன்மையுடையவளாய், [அல்லது ஊரார் நாணும்படியான தன்மை யுடையவளாய்], உட்கி - அஞ்சி, இடன் அறிந்து - சமயம் தெரிந்து, ஊடி - (நாயகனோடு) பிணங்கி, இனிதின் - பிரியமாக, உணரும் - (புணர்ச்சியைத்) தெரிந்துகொள்கிற, மடமொழி மாதரான் பெண் - கபடமில்லாத பேச்சுகளை யுடைய பெண்ணே பெண் ஆவாள், எ-று.

முகக்கோட்டம் சுடுசுடுப்பு இல்லாமல் பார்க்கப் பிரியப்படுபவளாய், நாயக னிஷ்டப்படி தன்னை அழகு செய்துகொள்பவளாய், பரபுருஷரோடு பேசுதல் முதலாகியவற்றிற்கு அஞ்சுகிறவளாய், எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் நாணுந் தன்மையுடையவளாய், நாயகன் மனதுக்கு என்னகோட்ட முண்டாமோவென் றஞ்சி அப்படிப்பட்ட தருணத்தில் ஊடி மறுத்தும் மூர்க்கமில்லாமல் ஊடலின் நீங்கிப் புணருங்காலம் அறிபவளே குலப்பெண்ணவாள். “ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ துதல்வெயர்ப்பக்-கூடலிற் றேன்றிய உப்பு” என்று குறளானு முணர்க.

உவப்பிற்கு ஏதுவாகையால் இங்கே இடனறிக்தூடி என்றும், அவ்வுடலே பிடிவாதமாய் நின்றால் அது வெறுப்பைத் தருமாதலால் இனிதினுணரும் என்றுங் கூறினார். இதனை “துனியும் புலவியு மில்லாயின் காமம் - கனியுந் கருக்காயு மற்று” என்னுந் திருக்குறட்பொருளை நோக்குக. “ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி - யொருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி” என்பதனால் இனியாள் முதலியவை ‘மாதரான்பெண்’ என்பதனோடு முடிந்தது. இச்சூத்திரத்தில் வினையென்றது முடிக்குஞ் சொல்லை. காதல்வகை—வகையென்பதனோடு ஆக என ஒருசொல்லை வருவித்துக் கூட்டிக்கொள்க.

4. That innocent and meek matron is indeed a proper housewife, who is pleasing in appearance, who adorns herself according to the taste of her husband, who ever stands in respectful awe of him, who is afraid of being found fault with by her own villagers, and who in all her love-quarrels knows how to conduct herself prudently.

ஊர்—ஊரிலுள்ளவர்க்கு ஆகுபெயர். ஊர் நாண் இயல்பினுள்—
ஊரிலுள்ளவர்கள் வெட்கப்படும்படியான கற்புடைமை முதலிய நற்
குணமுடையவர்கள் என உரைப்பினும் பொருந்தும். மாதர்—அழகு,
அதனை யுடையவன் மாதரான். (ச)

எஞ்ஞான்று மெஞ்சணவ ரெந்தோண்மேற் சேர்ந்தெ
ழினு, மஞ்ஞான்று கண்டேம்போ னாணுதுமா—லெ
ஞ்ஞான்று, மென்னை கெழீஇயினர் கொல்லோ பொ
ருணசையாற், பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகு வார்.

(இ) - என்.) எ ஞான்றும் - எந்த நாளும், எம் கணவர் - எம்மு
டைய நாயகர், எம் தோண்மேல் - எம்முடைய புயங்களில், சேர்ந்து
எழினும் - அணைந்தெழுந்தாலும், அ ஞான்று - அந்தநாளில், கண்
டேம் போல் - (யாம்) கண்டதுபோல், நாணுதும் - நாணமடைகின்
றோம்; எ ஞான்றும் - எப்பொழுதும், பொருள் நசையால் - பொ
ருள் ஆசையால், பல் மார்பு - பலருடைய மார்புகளை, சேர்ந்து ஒழு
குவார் - சேர்ந்து நடக்கின்ற பரத்தையர், கெழீஇயினர்-(பலர்க்கும்)
உரியராயினர், என்னை - ஈதென்ன தன்மையோ? எ - று. ஆல்,
கொல், ஒ, - அசைகள்.

எம்முடைய நாயகர் எப்போதும் எம்மைவட்டுப் பிரியாமலே
இணைந்திருக்கிறார், ஆயினும் முதலில் கண்டபோது எப்படி நாணி
னோமோ அப்படியே இன்றும் நாணுகின்றோம்; இப்படியிருக்க,
பொருளாசையினால் ஒருகால் சேருகின்ற வேசிமார் சுற்றும் நாணு
மல் சேர்ந்தவர்களை எப்படி அவ்வளவு சொந்தமாய்க் கையாளுகி
றார்கள் என்பது கருத்து. இதனால் வேசிமாளைப் போல நாணம்
அச்சங்களின்றிப் புருஷரிடத்தில் நடப்பவர்கள் குலப்பெண்க ளா
கார்கள் என்பதாம்.

சேர்ந்தெழினும் - சேர்ந்தெழுந்தாலும். கண்டேம்—தன்மைப்
பன்மை வினையாலணையும்பெயர். நாணுதும் — தன்மைப்பன்மை
எதிர்கால வினாமுற்று; இங்கே இயல்பினால் நிகழ்காலத்தில் மயங்
கியது. என்னை—எவன் என்னும் வினாவினைக் குறிப்புமுற்று, கடை
க்குறையாய் ஐகாரச்சாரியை பெற்றது. கெழீஇயினர்—இன்னிசை
யளபெடை, கெழுவு - பகுதி, இன் - இடைநிலை, அர் - விசுதி, தெ
ரிநிலை வினைமுற்று. (ரு)

5. Although our husbands daily embrace us in conjugal
love we feel bashful as if we met them for the first time. How
then do courtesans feel who through desire of wealth associate
with many when they enjoy (their pleasures) with them

உள்ளத் துணர்வுடையா னோதிய தூலற்றால்
வள்ளன்மை பூண்டான்க னெண்பொரு - டெள்ளிய
வாண்மகள் கையி லயில்வா ளனைத்தரோ
நாணுடையாள் பெற்ற நலம்.

(இ - ள்.) வள்ளன்மை - மிகுந்த ஈகையை, பூண்டான்கண் - அடைந்தவனிடத்துள்ள, ஒள் பொருள் - பிரகாசமான திரவியமா னது, உள்ளத்து - மனத்தில், உணர்வு உடையாள் - அறிவுடைய வன், ஓதிய தூல் அற்று - படித்த தூலை ஒத்திருக்கும்; (அதுபோல) நாண் உடையாள் - நாணம் உடைய குலமகள், பெற்ற நலம் - அடைந்த அழகு, தெள்ளிய - விவேகமுள்ள, ஆண் மகன் - வீரனா கிய புருஷனுடைய, கையில் - கையிலுள்ள, அயில் - கூர்மையான வாள் அனைத்து - வாளை ஒத்திருக்கின்றது, எ - து.

இயற்கையில் தாதாவாயிருப்பவன் கையில் பணம் இருந்தால் அது விவேகமுள்ளவன் கற்ற தூற்பொருள்போல் பயன்பட்டு விளங்கும், அதுபோல இயற்கையில் நாணமுடையவருக்குள்ள அழகானது வீரன் கையில் ஆயுதம்போல் யாவராலும் புகழப்பட்டு விளங்கு மென்பதாம்.

ஆல், அரோ, - அசைகள். வள்ளல் தன்மை = வள்ளன்மை. ஒள் பொருள் - ஒண்பொருள், பண்புச்சொற்களிலுள்ள லகர ளகரங்கள் பெரும்பாலும் னகர ணகரங்களாகத் திரிந்துவருவன என அறிக. வாள் அனைத்து - அனை - உவமைச்சொல். வாளைத்து என்பதை ஒரு சொல்லாகக் கொள்ளத்தக்கது. (சு)

கருங்கொள்ளுந் செங்கொள்ளுந் தூணிப் பதக்கெ ன், நெருங்கொப்பக் கொண்டா னு மூர - மெருங் கொவ்வா, நன்னுதலார்த் தோயந்த வரைமார்ப னீரா டா, தென்னையுந் தோய வரும்.

(இ-ள்.) ஊரன் - ஊருக்குடையவன், கரு கொள்ளும் - கறுத்த கொள்ளையும், செம் கொள்ளும் - செவந்தகொள்ளையும், ஒருங்கு ஒபட - சமானமாய் ஒத்திருக்க, தூணி பதக்கு என்று - தூணிப்பதக்கென்

6. The riches of a generous man will shine in its effects like the learning acquired by a man of wisdom, and the beauty of a modest woman will shine like the sharp weapon in the hands of a prudent hero.

7. Like the villager who without distinction bought the black and red grams at the same rate, my husband who with his mountain-like shoulders enjoyed the pleasures of damsels of ill repute, comes to embrace me without even washing himself.

னும் அளவால், கொண்டாலும் - வாங்கிக்கொண்டாலும்; (அது போல்) ஒருங்கு ஒவ்வா - முழுதும் ஒத்திராத, நல் துதலார் - அழகிய நெற்றியையுடைய வேசியரை, தோய்ந்த - அனுபவித்த, வரை மார்பன் - மலைபோன்ற மார்பையுடைய கணவன், நீர் ஆடாது-ஸ்நானஞ்செய்யாமல், என்னையும் தோய வரும் - என்னையும் அனுபவிக்க வருகிறான், எ - று.

விவேகமற்ற ஒருவன் கருங்கொள்ளையும் செங்கொள்ளையும் விலை வித்தியாச மில்லாமல் ஒரோயளவிற்கு வாங்கிக்கொண்டா நென் பார்கள், அப்படியே என் கணவன் பலபரத்தையரைப் புணர்ந்து ஸ்நானமுஞ் செய்யாமல் என்னையும் அனுபவிக்க வருகிறான், இதென்ன அக்கிரமம் என்று தலைவி கூறியதாகக் கொள்க. இதனால் தன் கணவன்செய்த அக்கிரமத்தையும் பொறுத்துக்கொள்வார் கற்புடை மகளிர் என்பதும், நீராடியாயினும் வந்தால் சேரலாமெனத் தம் முடைய சுத்தியையும் கூறினவா ருயிற்று.

ஒருங்கு - பகுதியே வினையெச்சப் பொருட்டாய் வந்தது. தூணி பதக்கு என்பன முகத்தலளவைப் பெயர்கள். தூணி - நாலு மரக்கால், பதக்கு - இரண்டுமரக்கால். ஆம் என்பது தாம் காணுமையைக் குறிக்கின்றது. ஊரன் என்பது தாரதம்மிய மறியாத ஒருவனைக்குறிக்கின்றது. வரும் - இயல்பினால் வந்த கால வழுவமைதி. 'வரைமார்பம் நீராடா' எனவும், வரைமார்பி நீராடா, எனவும், பாடம்.

(எ)

கொடியவை கூறாதி பாணநீ கூறி
னடியபய விட்டொதுங்கிச் சென்று - துடியி
னிடக்கண் ணனையம்பா மூரற் கதனால்
வலக்கண் ணனையார்க் குரை.

(இ-ள்.) பாண - பாணனே!, கொடியவை கூறாதி - கொடுமையான சொற்களைச் சொல்லாதே; (ஏனெனில்) யாம் - ஊரற்கு - தலைவனுக்கு, துடியின் - உடுக்கையினது, இடம் கண் அனையம் - இடதுபக்கத்தைப்போல் பிரயோசனப் படாதவர்களா யிருக்கின்றேம்; அதனால் - அத்தன்மையால், நீ கூறின் - (அப்படிப்பட்ட சொற்களை) நீ சொன்னால், பய - மெதுவாக, அடி விட்டு ஒதுங்கி சென்று - நீ இருக்குமிடத்தை விட்டு அப்புறம் போய், வலம் கண் அனையார்க்கு -

8 O musician, do not tell me those, harsh things for we are as useless to our husbands as the left side of the hand-drum. If you like so to speak, gently withdraw from me and go to those who are as useful as the right side of the drum.

அந்த (உடுக்கையின்) வலதுபக்கத்தைப் போல் அவருக்குப் பிரயோசனப்படுகிற வேசியர்க்கு, உடை - சொல்லு, எ-று.

இஃது ஒருத்தி தன் தலைவன் பரத்தையரிடத்துச் செல்வதைப் பாணன் தன்னிடத்திற் கூற, அதைக்கேட்கச் சகியாமல், பிரயோசனப்படாத வென்னிடத்திற் சொல்லவேண்டாம், பிரயோசனப்படுகிற பரத்தையரிடத்திற் சொல்லென்று சொன்னாள் என்பது கருத்து. இதனால் தன் கணவன் தூஷணையைக் காதினால் கேட்கவும் பிரியமில்லாமையாகிய நற்குணம் குலமகளிர்க் குண்டென்று கூறப்பட்டது.

உடுக்கைக்கு வலதுபக்கம் அடிபடுதலே யன்றி இடதுபக்கம் அடிபடுவதில்லை. அதுபோல், அவ்வேசையர் அவர்க்குப் பயன்படுவர், யான் அதனிடப்புறம்போல் பயனற்றவள் என்று வருந்தியபடி. பாணன் என்பவன் பாடுகின்ற ஓர் இழிசாதியான்; இவன் தலைவன் தலைவிகளுக்குத் தூது செல்வதுண்டு. இடக்கண் வலக்கண் என்பன உவமை. கூறாதி—முன்னிலை யேவல்லொருமை வினைமுற்று. கூறுபகுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி, தகரம் - எழுத்துப்பேறு, இ - விசுதி. பைய—குறிப்பு வினையெச்சம். அனையம்—தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. (அ)

சாய்ப்பறிக்க நீர்திகழுந் தண்வய லூரன்மீ
தீப்பறக்க நொந்தேனும் யானேமற் - தீப்பறக்கத்
தாக்கி முலைபொருத தண்சார் தணியகல
நோக்கி யிருந்தேனும் யான்.

(இ-ள்.) சாய் - கோடைப்புல்லை, பறிக்க - பிடுங்க, நீர் திகழும்- நீர் விளங்குகின்ற, தண் வயல் - குளிர்ச்சியாகிய வயல் சூழ்ந்த, ஊரன்மீது - ஊர்களை யுடையவனான நாயகன் மீது, ஈ பறக்க - ஈயானது பறக்கையில், நொந்தேனும் யானே - சகியாமல் மனவருத்தப் பட்டவளும் யானே, தீ பறக்க - தழல் வீசும்படி, முலை தாக்கி - (வேசியர்) முலைகளினால் தாக்கி, பொருத - போர்செய்த, [கிரீடை செய்த], தண்சாந்து - குளிர்ச்சியான சந்தனக்கலவையை, அணி அகலம் - தரித்த மார்பை, நோக்கி இருந்தேனும் யான் - கண்டிருந்தவளும் யானே, எ-று.

கூடியிருக்கையில் என் நாயகன்மேல் ஈ பறக்கவும் பார்த்துச் சகியாமல் அன்புகொண்டிருந்தவளும் நான், வேசியார் தீப்பறக்கும்

9. I am she who was afflicted when flies flew around my husband who possesses a country with cool fields where water springs up when reeds are plucked up. I am she who also bore with patience the sight of the sandle-bedaubed wide shoulders of my husband who enjoyed a conjugal fight with courtesans whose opposing breasts produced a great heat.

படி அழுத்தமாய முலைகளால் தாக்கி கிரீடைசெய்து சந்தனக்குழம்பு அப்பிய மார்பைக்கண்டு நொந்து நிற்பவனும் யான் என்று ஒரு குலமகள் கூறியது. இதனால் குலமகளிர் தமது நாயகர் பரத்தையனைக் கூடின காலத்தும் தா மவரைத் திரஸ்காரஞ் செய்யாது இருக்கவேண்டுமென்று கூறியதாயிற்று.

பறிக்க - காரணப் பொருட்டாய் வந்த செயவெனெச்சம். மன்-அசை ; மிகவும் எனவும் சொல்லலாம். பொருத—பொரு - பகுதி, த் - இடைநிலை, அ - பெயசொச்சவிகுதி ; இறந்தகாலப் பெயசொச்சம். நொந்தேன், இருந்தேன்,—தன்மை ஒருமை வினையாலணையும் பெயர்கள். உம்—சிறப்போடு எண்ணுப் பொருளையும் தரும். ஏ—பிரிநிலை.()

அரும்பவிழ் தாரினு னெம்மருளு மென்று
பெரும்பொய் யுரையாதி பாண-கரும்பின்
கடைக்கண் ணையநா மூரற் கதனு
லிடைக்கண் ணையார்க் குரை.

(இ - ள்.) பாண - பாணனே!, அரும்பு அவிழ் - பூவரும்புகள் மலரும்படியான, தாரினுன் - மாலையணிந்த எனது நாயகன், எம் அருளும் என்று - எமக்குக் கிருபை செய்வானென்று, பெரு பொய்-பெரிய பொய்யான வார்த்தைகளை, உரையாதி - சொல்லாதே; (ஏனெனில்) ஊரற்கு - ஊரையாளும் அவனுக்கு, கரும்பின் கடை கண் அனையம் நாம் - நாங்கள் கரும்பின் கடைசிக் கணுவை யொத்திருக்கின்றோம்; அதனால்—(இப்பேச்சை) இடை கண் அனையார்க்கு - (அக்கரும்பின்) இடையிலுள்ள கணுக்களையொத்த பரத்தையார்க்கு, உரை - சொல்லு, எ-று.

கரும்பின் கடைக்கணுவைப்போல் உருசி குறைந்துள்ள நம்மிடத்தில் அருள்செய்து நாயகன் வருவானென்று பாணனே நீ பொய்யுரை சொல்லாதே; அக்கரும்பின் இடைக்கணுக்களைப் போல அவருக்கு ருசியுள்ள பரத்தையரிடம் இப்பேச்சைச்சொல்லு எனத் தலைவி கூறியது.

எம் அருளும்—நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. உரையாதி—முன்னிலை யேவல் வினையுற்று. அனையம்—தன்மைப் பன்மை வினை முற்று.

(க0)

10. O Musician! Utter not that gross falsehood saying that he who wears this garland whose buds blossom, will be kind to me. I am to him only as the top-most joint of the sugar-cane. Speak therefore these words to those courtesans who are dear to him as the middle joints of that cane.

௩ - வது.

காமத்துப்பால்.

ON AMOUR.

அதாவது இம்மையின்பங்களில் சிறப்பாய்க் கொண்ட காமத்
தைப் பற்றிச் சொல்லியது. இது அறம் பொருள்போ
லன்றி இம்மையின்ப மொன்றையே பயத்தலால் இறு
திக் கண்ணதாயிற்று. தெய்வப்புலவரும் இறுதிக்கண்
டொகுத்த முறையும் நோக்குக.

௪௦ - வது அதிகாரம்.—Chapter XL.

காமநுதலியல்.—Love.

அதாவது காமத்தின் பகுதிகளைச் சொல்லுகின்ற பிரிவு.

[இஃது தலைமகற்கு வாயிலில் நேர்ந்ததோழி
தலைமகள் புலவிநீங்கச் சொல்லியது.]

முயங்காக்காற் பாயும் பசலைமற் றாடி
யுயங்காக்கா லுப்பின்றாங் காமம் - வயங்கோத
நில்லாத் திரையலைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப
புல்லாப் புலப்பதோ ராறு.

(இ - ள்.) வயங்கு - விளங்குகின்ற, ஓதம் - கடலானது, நில்லா-
நில்லாமல், திரை அலைக்கும் - அலைகளால் மோதுகின்ற, நீள் கழி -
நீண்ட கழிகளினது, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியான கரையையுடைய
அரசனே!, முயங்காக்கால் - சேர்ந்திராமற்போனால், பசலை பாயும் -
பசலையானது [நிறம் மாறுதல்] உடம்பில் வியாபிக்கும்; ஊடி உயங்
காக்கால் - ஊடி வருந்தாதபோது, காமம் உப்பு இன்றும் - காமமா
னது ருசியில்லாமற்போகும்; புல்லா - புணர்ந்து, புலப்பது - ஊடு
வது, ஓர் ஆறு - (காமத்துக்கு) ஓர் நன்னெறியாம், எ-று.

பசலை—விசனத்தைக் குறிக்கின்ற வேறு நிறம் [நிறம் மாறு
தல்]; கூடாமற்போனால் பசலையுண்டாகின்றது. இங்கே பசலை நித்
திரையின்மை, உடம்பு மெலிதல்; எல்லாவற்றிலும் பிரியம் இல்லா

1. O lord of the cool shore of the extended backwaters
whose pellucid waves dash along with unceasing noise! If one
enjoy not conjugal pleasure, he will become love-sick and
sallow. If there be no love-quarrels, love is insipid. To unite
in conjugal love and then to quarrel is a kind of amour.

மற்போதல், இவைகளுக்கு உபலக்ஷணம். எப்பொழுதும் சேர்ந்து கொண்டிருந்தால் காமத்தில் ருசியில்லை ஆதலால் கூடுவதும் ஊடுவதும் காமத்திற்கு அழகு.

முயங்காக்கால் — செய்யின் என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்மறை வினையெச்சம். காமம் உப்பின்று — மாடுகோடு கூரியது என்பது போலக் கொள்க. ‘உயர்திணைதொடர்ந்த’ என்னும் சூத்திர வுராயில் இலக்கணம் காண்க. கூடலை வடநூலாரும் சம்போகமென்றும் ஊடலை விப்ரளம்பம் என்றும் சொல்லி, விப்ரளம்பத்தை மதுரதாம் என்கிறார்கள். (மதுரதாம் - மிகுந்த இனிப்பு.) உப்பு - உருசிக்கும் பொருள்களுக்கு அளவினதாயிருத்தல் வேண்டும்; மிகில் அப்பொருளைக் கெடுக்குமாறு ஊடல் அளவாயிருந்தாலன்றிப் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

[இதுவும் மேலேத்துறை.]

தம்மமர் காதலர் தார்கு முணியகலம்
விம்ம முயங்குந் துணையில்லார்க் - கிம்மெனப்
பெய்ய வெழிவி முழங்குந் திசையெல்லா
நெய்த லறைந்தன்ன நீர்த்து.

(இ - ள்.) தம் அமர் காதலர் - தம்மால் விரும்பப்பட்ட நாயகருடைய, தார் சூழ் அணி அகலம் - மாலையையணிந்த அழகிய மாற்பை, விம்ம முயங்கும் - பூரிக்கத் தழுவும், துணை இல்லார்க்கு - அந்நாயகரைப் பிரிந்த மாதருக்கு, இம் என - இம்மென்னு மோசையோடு, எழிவி பெய்ய - மேசம் (நீரைச்) சொரிய, முழங்கும் - முழங்காநின்ற, திசை யெல்லாம் - திக்குகளெல்லாம், (அம்முழக்கம்) நெய்தல் அறைந்தது அன்ன நீர்த்து - சாப்பறை யறைந்தாற்போலும் தன்மையையுடைத்து, எ-று.

மழைக்காலத்தில் தம்மைத் தழுவும்படியான நாயகரைப் பிரிந்த மாதருக்கு மழை பெய்யும் ஓசை சாப்பறைபோலிருக்கும் என்றால் அவர்கள் உயிர் பொறுத்தல் கடின மென்றபடி. நெய்தல் - அந்நிலத்துப்பறை.

அமர்—வினைத்தொகை; இச்செய்வினையைச் செயப்பாட்டு வினையாகத் திரித்துக்கொள்க. நீர்த்து—குறிப்பு முற்று. (உ)

2. The sound which the pouring rain produces on all sides is like a death-drum to the wife separated from her beloved husband whose broad beautiful breast is adorned with garlands.

[இஃது தலைமகள்செல்ல உடன்படாமையைத்
தலைவற்குத் தோழி சொல்லியது.]

கம்மஞ்செய் மாக்கள் கருவி யொடுக்கிய
மம்மர்கொண் மாலை மலராய்ந்து பூத்தொடுப்பாள்
கைம்மாலை யிட்டுக் கலுழந்தா டீணையிலலர்க்
கிம்மாலை யென் செய்வ தென்று.

(இ-ள்.) கம்மம் செய் - கம்மியத் தொழிலைச் செய்கின்ற, மாக்கள் - மனிதருடைய, [கம்மாளருடைய], கருவி - ஆயுதங்களை, ஒடுக்கிய - வேலையில்லாமல் இருக்கச் செய்த, மம்மர் கொள் - மயக்கத்தைக்கொண்ட, மாலை - சாயங்காலத்தில், மலர் ஆய்ந்து - பூக்களையாராய்ந்தெடுத்து, பூ தொடுப்பாள் - அம்மலர்களை (மாலையாய்த் தொடுத்து,) கை மாலை இட்டு - கையில் அம்மாலையை வைத்துக்கொண்டு, துணை இல்லார்க்கு-நாயகனில்லாத பெண்களுக்கு, இ மாலைஎன் செய்வது என்று - இந்தமாலை என்ன பிரயோசனத்தைத் தருவதென்று, கலுழந்தாள் - மனம் கலங்கி அழுதாள், எ-று.

ஒருத்தி சாயங்காலம் நல்ல மலர்களை மாலை தொடுத்து நாயகன் பிரிந்து பரதேசம் செல்வதைத் தோழியாற் கேள்வியுற்று இவ்வளவு வருந்தி அன்பினால் நாயகருக்கென்று விநோதமாய்க் கட்டிய இந்த மாலை அவர் இல்லாதபோது இது ஏதாக்கும் உபயோகமில்லையென்று மனங்கலங்கி அழுதாள் எனத்தோழி தலைவற்குக் கூறினாள். இதனால் அவள் பகற்காலத்தில் நாயகரைப் பிரிந்திருந்தாலும் இரவின் பிரிந்திருப்பது சகிக்கத்தக்கதன்று என்றால் இதுவும் கார்காலம்போலப் பெண்களுக்கு வருத்த முண்டாக்கும் என்றதாயிற்று.

மாலை என்பது பூமாலையெல்ல போகத்துக்கு வேண்டிய மற் றக்கருவிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களெல்லாம் பெண்களுக்குக் காமமிகுதியால் வரும் இன்பச்செய்கைகள். 'கம் மஞ்செய்.....ஒடுக்கிய' என்பது அந்திக்காலத்தின் குறிப்பு. கம்-கம்மாள் தொழில், அம்சாரியை. பல குறிப்புகள் உளவாயினும் பக லெல்லாம் மிகவருந்தி வேலைசெய்யும் கம்மியரும் வேலையை நிறுத் தித் தந் நாயகிமாரிடம் செல்லுங்காலமென இக்குறிப்பைக் காட்டியது. மம்மர் என்பது காமக்களிப்பு. மம்மர்செய் — இது காலத்தின் இயற்கையைக் காட்டியது.

3. In the evening when darkness forces mechanics to retire from their labor, the wife will select the best of flowers and string them up into a garland, and then having it in her hand will weep saying what the use of this is to one who is separated from her husband.

ஒடுக்கிய என்னும் பெயரெச்சமும் பெயரெச்சத்தின் விகாரமாகிய செய் என்னும் வினைத்தொகையும் [நன் - பொது - சூத் - ச.] விதியால் மாலை என்னும் தம்மெச்சங் கொண்டன. கலுழந்தாள் - சலுழ் - பகுதி. (௩)

[இஃது வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகள்
பாகன்கேட்பச் சொல்லியது.]

செல்சுடர் நோக்கிச் சிதரிக்கண் கொண்டநீர்
மெல்விர லுழ்தெறியா விம்மித்தன் - மெல்விரலி
னாள்வைத்து நங்குற்ற மெண்ணுங்கொ லந்தோதன்
ரோள்வைத் தனைமேற் கிடந்து.

(இ - ள்.) செல் - (அஸ்தமிக்கச்) செல்கின்ற, சுடர் - சூரியனை, நோக்கி - பார்த்து, சிதர் - சிதறிய, அரி-இரேகைகளையுடைய, கண்-கண்கள், கொண்ட - அடைந்த, நீர் - நீரை, மெல் விரல் - மெல்லிய விரல்களால், ஊழ் - முறையில், தெறியா - எடுத்தெறிந்து, விம்மி - விம்மி அழுது, தன் மெல் விரலின் - தன்னுடைய மெல்லிய விரல் களில், நாள் வைத்து - நாள்களைக் கணக்கிட்டு, (தலைவி) அனைமேல் படுக்கையில், தன் தோள் வைத்து - தன் புஜங்களைத் தலைக்கணையா வைத்து, கிடந்து - படுத்து, நம் குற்றம் - நமது குற்றங்களை, எண்ணும் கொல் - எண்ணுவாளோ, அந்தோ - ஐயோ! (என்று பாகனோடு தலைவன் கூறினான்,) எ-து.

ஒருதலைவன் தேசாந்தரம் போயிருந்து தன்னார் கிட்ட வரும் போது, நம்முடைய காதலி அஸ்தமய காலங்க் கண்டு கண்களில் வடியும் நீரை விரலால் எடுத்துத் தெறித்து நாம் போனநாள் இத்தனை பென்று விரல்வைத்தெண்ணி நாம் விரைவில் வருவோமென்றும் இன்னின்னபடி செய்வோ மென்றும் சொல்லித் தவறிப்போன குற்றங்களைச் சிந்தித்து விசனப்படுவாளே யென்றிரங்கிப் பாகனோடு சொல்லியபடி. தலைவன்பிரிதல் பொருள் கல்வி துணைபோதல் முதலியவற்றாலும் நேரும்.

செல் — வினைத்தொகையாகலின் ஈறுதிரியா தியல் பாயிற்று. அருக்கன் மேற்கு ஒடுதலியல்பாதலால் செல்சுடர் என்றான். அந்தோ — இரக்கச்சொல். “சிதரிக்கண்கொண்டநீர்” என்பதற்கு ‘இரேகைகள் படர்ந்த கண் அழகை மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிற நீர்’

4. Will my wife reclining on her couch and counting with her soft fingers the days of my absence reproach me for my faults, while she weeps, beholding the setting sun and wipes away the tears from her eyes full of blood veins.

என அவளழகை நினைத்திராக்கினதும், விரலில்..... என்னுங்கொல், என்பதற்கு விரலில் நாள் எண்ணலால் விரல் கன்றுமே என வருந்தியதும் ஆம். (ச)

[இஃது தலைமகள் தானுற்றதைப் பாங்கற்குச் சொல்லியது.]

கண்கய லென்னுங் கருத்தினுற் காதலி
பின்சென்ற தம்ம சிறுசிரல் - பின்சென்று
மூக்கி யெழுந்து மெறிகல்லா வொண்புருவங்
கோட்டிய வில்வாக் கறிந்து.

(இ-ள்.) கண் - கண்களை, கயல் என்னும் - மச்சமென்கிற, கருத் தினால் - எண்ணத்தினால், சிறு சிரல்-சிறிய சிச்சிலிக்குருவி, காதலி பின்சென்றது - மனைவியைப் பின்தொடர்ந்துபோயிற்று; பின்சென் றும்-பின்போயும், ஊக்கி எழுந்தும்-முயற்சிப்பட்டும், ஒன் புருவம் - பிரகாசமான புருவமாகிய, கோட்டிய -வளைத்த, வில் வாக்கு - வில் லின் வளைவை, அறிந்து - தெரிந்து, எறிகல்லா - எறியமாட்டாதிருந் தன, [பிடியாமலிருந்தன], எ-று.

தன் தலைவியினுடைய கண்களை மச்சமென்று நினைத்து, சிச்சிலிக் குருவிகள் பின்சென்று பிடிக்க முயன்றும் மேலிருக்கும் புருவத்தை வளைந்த வில்லென்று நினைத்துப் பிடியாமலின்றன வென்று தன் கா தலியினுடைய அழகை வியந்து தலைவன் தோழனோடு சொல்லியது.

அம்ம — இடைச்சொல்; இது அசையுமாம்; கேளுங்கள் என்கிற பொருளையுந் தரும். “அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றாகும்” என பது சூத்திரம். எறிகல்லா—எறி - பகுதி, கு - சாரியை, அல் - எதிர் மறைப்பண்படி, இங்குவிசுதியாவேனும்இடைநிலையாவேனும் கொள் க; ஆ - பலவிற்பால் விசுதி. எறிதல் - தூக்கிப்போடல், வாக்கு— வாங்கு என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் வலிந்து நின்றது. சிச் சிலி - மீன்குத்திப்பறவை. (ரு)

[இஃது மகளைப் போக்கிய தாய் இரங்கியது.]

அரக்காம்ப னாறும்லா யம்மருங்கிற் கன்னோ
பரற்கான மாற்றின கொல்லோ - வரக்கார்ந்த
பஞ்சிகொண் டீட்டினும் பையெனப் பையெனவென்
றஞ்சிப்பின் வாங்கு மடி.

5. The king-fisher mistaking my wife's eyes for kayal fish flew after her, but when it saw her bow-like eyebrows, grew afraid and forbore to strike them.

6. When scented paste was applied with red cotton to the feet of my daughter with beautiful waist and reddish mouth which resemble the red lily, she would say be gentle, be gentle and withdraw her feet. How then will those feet be able to travel through the gravelly paths of the forest.

(இ - ள்.) அரக்கு ஆம்பல் - செவ்வாம்பலைப்போல, நாதும் - தோன்றுகின்ற, வாய் - இதழையுடைய, அம் மருங்கிற்கு - அழகிய இடையை யுடையவளுக்கு, அன்றோ - ஐயோ!, பரல் கானம் - பருக் காங்கற்களுடைய காட்டை, அரக்கு ஆர்ந்த பஞ்சிகொண்டு - சிவந்த நிறமுடைய பஞ்சினால், ஊட்டினும் - (செம்பஞ்சிக்குழம்பைத்) தடவீனாலும், பை என பை என என்று - மெதுவாக மெதுவாக என்று, அஞ்சி - பயந்து, பின் வாங்கும் அடி - (சகியாமல்) இளைக்கிற பாதங்கள், ஆற்றின் கொல் ஓ - பொறுத்தனவே? எ-று.

நம்மகள் காடுசென்றாளே அவள் செம்பஞ்சிக்குழம்பைப் பஞ்சினால் தடவினபோதும் அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் மெல்லமெல்ல என்று சொன்ன அவள் தன் தலைவன் பின்னே செல்லுகையில் அவளுடைய பாதங்கள் பருக்காங்கற்களின்மேல் எப்படி நடந்தனவோ வென் றிரங்கித் தாய் விசனப்பட்டுச் சொன்னாள் என்பதாம்.

நாதும் வாய் - மணம் வீசும் வாய் எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். அம்மருங்குல் - உரிச்சொற்றொடர்ப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. அம் - உரிச்சொல்; அது பண்பாதலால் “ஐந்தொகை மொழிமேற்பிறதொகை லன்மொழி” என்பதற்கு விரோதமில்லை. அம் என்பது - அழகினையுணர்த்து வதோர்சொல். மருங்குல் என்பது சினையாகுபெயராய் பெண்ணையுணர்த்தினதென்பதும் ஒன்று. அன்றோ - இரக்கச்சொல். கொல் என்பது ஐயப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஓ - வாக்கியாலங்காரத்திற்கு வந்த அசைச்சொல்; (அல்லது) “ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா” என்கிற விதியினால் இரண்டும் ஐயப்பொருளையே சிறப்பித்து நின்றன வெனவுமாம்.

பைய என என்பது பையென என ஈறுதொகுத்தலாய் நின்றது. பையெனப் பையென - அச்சப்பொருள்பற்றி அடுக்கிவந்தன. ()

[இஃது தலைவன் பிரிவாற்றாது

தலைவி நிலமையைத் தோழி கூறியது.]

ஓலைக் கணக்க ரொலியடங்கு புன்செக்கர்
மாலைப் பொழுதின் மணந்தார் பிரிவுள்ளி
மாலை பரிந்திட் டழுதாள் வனமுலைமேற்
கோலஞ்செய் சாந்தந் திரிந்தது.

7. In the ruddy evening when karnams who write on palm-leaves retire from their work, the wife meditating on the separation of her husband wept bitterly, casting off her garland and wiping off the sandal paste from her beautiful breasts.

(இ-ள்.) ஓலை கணக்கர் - ஓலையெழுதும் கணக்கர்களுடைய, ஒலி அடங்கும் - ஓசை ஒழிந்து போகும்படியான, புல் செக்கர் - அற்பமான சிவப்பினையுடைய, மாலை பொழுதில்-மாலைக்காலத்தில், மணந்தார் பிரிவு உள்ளி - தலைவன் பிரிதலை நினைத்து, மாலை பரிந்திட்டு - மாலையைக் கழற்றி யெறிந்து, வனம் முலை மேல் - அழகான ஸ்தனத்தின்மேல், கோலம் செய் சாந்தம் - அலங்காரம் செய்த சந்தனப் பூச்சை, திமிர்ந்து - உதிர்த்துத்தள்ளி, அழுதாள்-துக்கித்தாள், எ-று.

சாயங்காலத்தில் தன் தலைவன் பிரிவதை எண்ணி அதைப்பொறுமல் தலைவி, தான் அணிந்திருந்த பூமாலையைக் கழற்றி எறிந்து சந்தனக்கோலத்தைத் திமிர்ந்து தள்ளி யழுதாள் எனத் தோழி தலைவற்குச் சொன்னா ளென்பதாம்.

கணக்கர் கிராமக்கணக்கு முதலியவைகளை எழுதிப்பேசி யோயுங்காலமாதலால், “ஓலைக்கணக்கர் ஒலியடங்கு” என்பதைச் சாயங்காலத்தின் குறிப்பாகக் கொள்ளப்பட்டது.

அடங்கு—வினைத்தொகை. மணந்தார்—தெய்வமண மணந்து பிரிந்தவர். விவாகஞ் செய்தவருமாம். வினையாலணையும் பெயர். புன்மை - அதுசெய்யும். தொழிலிழிவை நோக்கினின்றது. உள்ளி—உள் அல்லது உள்ளு - பகுதி, இ - விசுதி, இதனை உகரத்தின் திரிபு என்று சொல்வாரு முளர். பரிதல் - நீக்கல். மாலை என்றது மலர் மாலையோடு முத்துமாலை முதலியன. (எ)

[இஃது உடன்போக்குப் பொருந்தின தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

கடக்கருங் கானத்துக் காளைபின் னுனை
நடக்கவும் வல்லையோ வென்றி - சுடர்த்தொடஇ
பெற்றா னெருவன் பெருங்குதிரை யந்நிலையே
கற்றா னஃதாரு மாறு.

(இ - ள்.) சுடர் தொடஇ - பிரகாசமுள்ள வளைகளை யுடையவனே!, கடக்க அரு கானத்து - கடந்துபோவதற் கரிதான காட்டிலே, காளை பின் - காளைபோன்ற என்கணவன்பின், நாளை - நாளைத்தினம், நடக்கவும் வல்லையோ - நடந்துசெல்லவு மாட்டுவையோ, என்றி - என்று நீ சொன்னாய்; பெரு குதிரை - பெரிய குதிரையை, பெற்றான் ஒருவன் - பெற்றவனாகிய ஒருவன், அ நிலையே - அக்கணமே, அஃது - அதை, ஊரும் ஆறு - ஏறி நடத்து முறைமையை, கற்றான் -

8. O thou adorned with shining bracelets! You asked me “will you be able to follow your husband through the paths of the forest difficult to be traversed ?” A person who has purchased a horse will at the same time also know how to ride.

கற்றவனையாவான், (ஆதலால் நாயகன் பின்போதல் அரிதன்று),
எ-று.

நீ நானைக்குக் கணவன்பின் போக வுடன்பட்டையே நடந்து
செல்லமாட்டுவையோ வென்று தோழி நீ என்னை வினாவினாய் ;
அதற்கு நான் சொல்லுகிறேன், ஒருவன் குதிரையை வாங்கினால்
அதையேறி நடத்தவும் கற்றிருப்பானல்லவோ அப்படிப்போல ஒரு
கணவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட நான் அவன்பின் செல்லமாட்டா திருப்
பேனா என்றான் ஒருத்தி என்பதாம்.

கடக்க அறு — கடக்கரு என ஈறுதொக்கது. காளை—உவமை
யாகுபெயர். வல்லை—முன்னிலைக் குறிப்பு வினைமுற்று. ஒ—வினா
விடைச்சொல். என்றி — முன்னிலை யொருமைத் தெரிநிலை வினை
முற்று; என் - பகுதி, இடைச்சொல், நகரம் - இடைநிலை, இ - விசுதி.
“ஐயாயிகர லீற்ற மூன்று மேவலின் வருஉம்” என்னுஞ் சூத்திரத்
திற் காண்க. சுடர்த்தொடஇ—வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிற
ந்த அன்மொழித்தொகை, அளபெடுத்தது விளியுருபு. (அ)

[இஃது மகளைப்போக்கிய தாய் கவலைப்பட்டுச் சொல்லியது.]

முலைக்கண்ணு முத்து முழுமெய்யும் புல்லு
மிலக்கணம் யாது மறியேன் - கலைக்கணம்
வேங்கை வெருஉ நெறிசெலிய போலுமென்
பூம்பாவை செய்த குறி.

(இ - ள்.) முலை கண்ணும் - முலையின் காமபுகளும், முத்தும் -
முத்துமாலையும்; (அழுந்த) முழு மெய்யும் - உடம்பு முழுமையும், புல்
லும் இலக்கணம் யாதும் - ஆலிங்ஙனம் செய்துகொண்ட குறியா
தொன்றையும், அறியேன் - அறியமாட்டேன்; என் பூ பாவை - என்
னுடையமகள், செய்த குறி - செய்த அடையாளம், கலை கணம் -
மாண்கூட்டம், வேங்கை வெருஉம் - புலிக்கு பயப்படுகிற, நெறி-
வழியில், செலிய போலும் - செல்லுதற்குப்போலும், எ-று.

நேற்று என்மகள் தன்னுடைய முலைக்கண்ணும் முத்துமாலையும்
என்மெய்யிற் பொருந்தும்படி என்னை ஆலிங்கனஞ்செய்த குறி இன்
னதென்று அறிந்திலேன், அது, மான்கள் புலிக்கஞ்சி யோடும்படி
யான வழியில் தான் தன் னாயகனோடு செல்லுதற்கு அடையாளமா

9. I understood not (yesterday) what she meant when she
so closely embraced me. Now I understand her signal to mean
that she would leave me and follow her husband through the
forest paths where the herd of timid deer flee away from the
tiger.

கச் செய்தாளென்று இன்றறிந்தேன் என்று தாய் மகனைக்குறித்துக் கவலைப்பட்டுச் சொல்லியது.

பயத்துக் கேதுவானதை இரண்டாம் வேற்றுமையிற் கொள்வது தமிழ்ச் செய்யுளாட்சி; நான்காம் வேற்றுமையிற் கொள்வது உலக வழக்கு. வெருஉம்—உகரம் அளபெடுத்தது இன்னோசைக்காக. செலிய—செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; செல் - பகுதி, இச்சாரியை, அ - விசுதி, இச்சாரியை பெறுதபோது செல்ல வென்றிருக்கும். போலும்—தெரிநிலை வினைமுற்று, பயனிலை. இங்குபோல் என்றது உவமையைக் காட்டினதன்று; தற்குறிப்பைக்காட்டியது. “அங்கனம் புல்லியது” என்பதை எழுவாயாக வருவித்துக்கொள்க. (க)

கண்மூன்றுடையானுங் காக்கையும் பையரவு
மென்னீன்ற யாயும் பிழைத்ததென் - பொன்னீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய் பொருள்வயிற்
பாங்கனார் சென்ற நெறி.

(இ - ள்.) பொன் ஈன்ற - பொன்போலும் தேமல் பூத்த, கோங்கு அரும்பு அன்ன முலையாய் - கோங்க மலரையொத்த முலையையுடைய தோழி! கண் மூன்று உடையானும் - மூன்று கண்களையுடைய சிவனும், காக்கையும் - காக்கைப்பறவையும், பை அரவும் - படமுடைய சர்ப்பமும், என் ஈன்ற யாயும் - என்னைப்பெற்றதாயும், பிழைத்தது என் - (எனக்கு அவர்கள்) செய்த குற்றம் என்ன, [ஒன்றுமில்லை]; (குற்றம் செய்ததெதுவெனில்) பொருள்வயின் - பொருளினிடத்தாசையால், பாங்கனார் - என் நாயகர், சென்ற நெறி - போனமார்க்கமே (யாம்), ஏ-று.

அந்நெறி இல்லையாயின் அவர்செல்லார், அப்போது அவையெல்லாம் நமக்கு அனுகூலமே யாகும். நாயகர் பொருள் விருப்பத்தால் தேசாந்தரம்போன நெறியை நாம் வெறுத்துப் பழிக்கவேண்டிவதென்ன? அது நமக்கு என்ன குற்றம் செய்தது; ஆகில் யார் குற்றம் செய்தவர்களென்றால், மன்மதனை முழுதும் எரிக்காமல் உயிர் கொடுத்த சிவனும், தன் கூட்டிற் பொரித்த குயிர்குஞ்சைக் குத்தி யெறியாமல் வளர்த்த காக்கையும், சந்திரனை விழுங்கிப் பின் உயி

10. O thou who hast breasts covered with golden colored spots and which are like the Konghoo flowers! I upbraid not the three-eyed Siva, nor the crow, nor the hooded serpent, nor the mother that gave birth to me. I only blame the path which has taken away my husband from me, through his desire for wealth.

மூந்த அரவும், என்னைப் பெற்றபோதே கொல்லாமல் விட்டு வளர்த்த தாயுமே பிழை செய்தனர் என்று தலைவி தன் பிரிவாற்றாமையைத் தோழியோடு சொல்லியது என்றால், கணவனைப் பிரிந்தகாலத்து மன்மதனும் குயிலும் சந்திரனும் வருத்துவதனாலும் தாய் கொன் றிருந்தால் இப்படிப்பட்ட துன்பங்களை யதுபவியாம் லிருக்கலாமாத லாலும் அவர்கள் பிழைத்த தென்றாள். இப்பொழுது மன்மதன், குயில், சந்திரன், ஆகிய இவர்கள் இன்னின்ன காரியம் செய்தத னாலே பிழை செய்தார்களென்று நாம் வெறுக்க வேண்டியதில்லை ; அவர் அந்நெறியிற் செல்லாமல் நம்மிடத்தே யிருப்பராயின் அவரெ ஸ்லாம் அநுகூலமே செய்வாராவர், ஆதலால் அவர் சென்ற நெறியே நமக்குப் பிழைத்ததென நாம் கூறவேண்டிய தாயிற்று.

கண்மூன்றுடையான் — பண்புத்தொகை ; மூன்றுகண் என மாற்றிக்கொள்க. பையரவு—இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும் பயனு மூடன்றெக்க தொகை. பிழைத்தது—தொழிற்பெயர். கண்மூன் றுடையான் முதலானோர் பிழைத்தது என்பதனோடு முடிந்தது, அது எழுவாயாகி என் என்னும் வினாவினைக் குறிப்பு முற்றோடு முடி க்த்தது ; பொன்—தேமலுக்கு ஆகுபெயர். முலையாய்—ளகரம் யக ரமானது விளியுருபு. வயின்—ஏழனுருபு. நெறி - எழுவாய், பிழை த்தது - பயனிலை. கோங்கரும்பன்ன குவிமுலை என்றதுதோழியை.()

இப்படி அங்கங்கே சொல்லிய இலக்கணமுதலா னவைகளைக்கொண்டு சொல்லாத இடங்களிலும் இலக் கண முதலியவற்றை உய்த்து உணர்க.

ஆட அதிகாரம் ௪௦-க்கு செய்யுள் ௪௦௦.

நாலடியாருரை முற்றிற்று.

உ

கடவுள்துணை.

நாலடியார் பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகத்தாரே	உஅ	ஆர்த்தவறிவி	உஅ௦
அக்கேபோ	௧௦௭	ஆவாநாமாக்க	உ௯
அங்கண்	௧௩௧	ஆவேறுருவி	௧௦௩
அங்கண்விசு	உ௯௬	ஆற்றுந்து	௧௬௬
அங்கோட்	உ௯௫	ஆன்படுநெ	௧௯௬
அச்சம்	௭௧	இசைந்த	௧௫௯
அமிக்கன்ம	௧௭௧	இசையாடெ	௧௬௪
அடைந்தார்ப்	௧௪௯	இசையாவொ	௯௭
அத்திட்டகூ	உ௨௬	இசையுமெனி	௧௩௨
அம்பலயலெ	௭௬	இடம்பட	௧௦௧
அம்புமழலு	௭௭	இடிப்பைகூர்	௯௪
அரக்கா	௩௧௫	இட்டாற்று	உ௩௧
அருகல	உ௧௨	இமைக்குமள	உ௫அ
அரும்பவிழ்	௩௧௦	இம்மியரிசி	அ௨
அரும்பெறல்	௩௧	இம்மைபயக்	௧௧௫
அரும்பெறற்	௩௦௨	இம்மையு	உ௩௫
அருளின	உ௫௬	இரவலர்கன்	உ௨௫
அலகுசால்	௧௨௨	இருக்கையெ	௧௨௫
அவமதிப்பு	௧௪௧	இரும்பார்க்கு	௧௦௬
அவ்விய	உ௫௭	இலங்குநீர்	௧அஅ
அழன்மண்டு	௧௭௧	இல்லம்னைமை	௪அ
அள்ளிக்கொ	உ௧௩	இல்லாமை	உ௪௨
அறம்புகழ்	௭௨	இல்லாவிடத்	௭௯
அறிமினற	௧௪அ	இழித்தக்க	உ௪௧
அறியாப்பரு	௧௪௭	இழைத்தநா	௭
அறியாரு	௯௪	இளையானட	௫௭
அறிவதறிந்	௬௫	இறப்பச்சிறி	அ௬
அறுசுவை	௩	இறப்பநினை	௧௪௬
ஆகாடெ	உ௬௯	இறப்பவே	௧அ௬
ஆடுகோடா	௧௬௩	இற்சார்வி	௧௫௫
ஆட்பார்த்	௧௯	இற்பிறப்பில்	உ௫௫
ஆணமினெ	உ௯௭	இற்பிறப்பெ	௧௭அ
ஆமாபோ	உ௯௯	இனன்மை	௧௨௭
ஆர்த்தபொ	உ௩௨	இனியார்தந்	உ௯௩

உ காலடியார் பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இன்பம்	சூக	எம்மையறி	கசுஉ
இன்றது	உஅசு	எம்தியி	உசூ0
இன்றுகொ	நந	எநிநீர்ப்	உஉஉ
இன்னரினைய	கஎந	எநியென்	உஅசு
இன்னசெயினுமி	சூஎ	எற்றொன்று	கந0
இன்னசெயினும்விட	கஅஎ	எனக்குத்தா	கரு
இன்னசெயினும்விடு	கஅஎ	எனதென	உஉந
இன்னுவியை	உசசு	என்பாயுகி	உநசு
ஈட்டலு	உஉசு	என்றும்	உசரு
ஈண்டுநீர்	சூரு	என்னுனு	சூ
ஈதலிசையா	கருசு	என்மனம்	உசுசு
ஈனமாயில்	கசூஎ	ஏட்டைப்ப	உஅரு
உடாஅது	கக	ஏதிலார்	கஅசு
உடுக்கை	கஉந	ஏமாந்தபோ	ந00
உடைப்பெரு	உசுஉ	ஏற்றகை	அரு
உடையாரிவ	கநஅ	ஒண்கதிர்	கருக
உணரவுணரு	உ0உ	ஒருநன்றி	உஅசு
உண்டாய	உஉஅ	ஒருநீர்ப்	ககசு
உண்ணுனா	க0	ஒருபுடை	கஉசு
உபகாரஞ்	சூக	ஒருவரொருவ	உசசு
உயிர்போயார்	சசு	ஒக்கியவொள்	ககஉ
உருவிற்	கசூஎ	ஒதியுமோதா	உகஅ
உருவுவினமை	அசு	ஒலைக்கணக்க	நகசு
உலகறிய	கஎஉ	கடகஞ்செறி	உநஉ
உளநாள்	உருசு	கடக்கருங்	நகஎ
உள்கூர்ப்	உந0	கடமாத்தா	உநசு
உள்ளத்தா	ககக	கடல்சார்ந்து	உ00
உள்ளத்துணர்	ந0எ	கடித்துக்	கநரு
உள்ளமொரு	ந0உ	கடிப்பிடு	அசு
உறக்குந்	நசு	கடியெனக்	உசு0
உறற்பால	சூக	கடுக்கியொரு	கசு0
உறுபுலி	கசுசு	கடுக்கெனச்	உஎஎ
உறுபுனற்	கருஅ	கடையாயார்	கஅசு
உறைப்பருங்	கருஎ	கடையெலா	உநஎ
ஊக்கித்தாங்	ரு+	கட்கினியான்	ந0ரு
ஊரங்கணநீ	கரு0	கணங்கொண்	உந
ஊருளெழுந்	எஅ	கணமலை	உஅசு
ஊறியுவர்	சுஉ	கண்கயலென்	நகரு
ஊறுசெய்	ந0க	கண்மூன்	நகசு
எஞ்ஞான்று	ந0சு	சப்பிகடவதா	உஎஉ
எத்துணையா	உஉ0	கம்மஞ்செய்	நகந
எந்நிலத்து	கசூசு	கரவாததிண	உசந

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கருங்கொள்	௩௦௭	கோடேந்த	௨௮௨
கருத்துணர்ந்	௧௭௭	கோட்டுப்பூ	௧௮௦
கருமழு	௨௦௪	கோதையரு	௬௩
கருமவரிசை	௨௦௩	கோளாற்றக்	௧௬௨
கரும்பாட்டி	௩௨	சக்கரச்செல்	௨௭௬
கல்லாக்கழிப்	௨௯௧	சாய்ப்பறிக்க	௩௦௯
கல்லாதுபோ	௧௪௩	சான்றாண்மை	௧௨௪
கல்லாதுநீண்	௨௦௭	சான்றோரே	௧௦௯
கல்லாமை	௧௨௭	சிதலைதினப்	௧௬௬
கல்லாரேயா	௧௨௧	சிறுகாபெரு	௬௬
கல்லெறிந்	௩௮	சிறுகாலையே	௨௬௨
கல்லென்று	௨௦௭	சீரியார்	௧௯௨
கல்லோங்கு	௨௨௮	செந்நெல்லா	௨௬௨
கல்விகரையி	௧௧௭	செம்மை	௭௪
கழிந்தாரிடு	௪௩	செய்கையழி	௧௨௮
கழுநீருட்	௧௮௨	செய்யாத	௧௯௪
களர்நிலத்து	௧௧௬	செல்சுடர்	௩௧௪
களளார்கள்	௧௩௬	செல்லாவிட	௧௩௦
கற்றதூஉ	௨௩௦	செல்வார்யா	௯
கற்றறிந்த	௨௦௯	செல்வழிக்	௧௩௪
கற்றனந்	௨௭௧	செழும்பெரு	௨௮௧
கற்றருரைக்	௨௧௧	செறிப்பில்	௧௯௧
கண்கடற்ற	௧௨௦	செறுத்தோ	௧௮௩
கன்னனிநல்ல	௨௬௭	சென்றேயெ	௨௨
காணிற்	௭௩	சொற்றளர்ந்து	௧௪
காதலார்சொ	௬௪	சொற்றும்	௨௪௯
காலாடுபோ	௯௯	தக்காருந்	௬௮
காவாதொரு	௩௬	தக்கோலந்	௩௯
காழாயகொ	௨௭௩	தங்கண்மர	௨௬௮
குஞ்சியழகுந்	௧௧௪	தண்டாச்	௩௩
குடநீரட்	௩௦௩	தமரென்று	௧௮௯
குடருங்கொ	௪௧	தம்மமர்காத	௩௧௨
குலந்தவந்	௨௬௬	தம்மையிகழ்ந்	௩௨
குற்றமுமே	௧௯௦	தம்மையிகழ்வா	௧௦௨
கூர்த்துநாய்	௬௧	தலையேதவ	௨௯௦
கோளாதேவந்	௨௭	தவலருந்	௧௧௯
கொடியவை	௩௦௮	தளிர்மேலே	௨௮௩
கொடுத்தலுந்	௨௨௧	தனதாகத்	௨௨௪
கொய்ப்புந்	௨௭௬	தாஞ்செய்	௧௦௪
கொலைஞரு	௨௬௩	தாமேயு	௨௬௧
கொல்லையிரு	௧௩௨	தாழாத்தளரா	௧௪
கொன்னே	௪௬	தாங்கெழு	௭௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
திருத்தன்னை	உசஉ	நிலநலத்	கருந
திருமதுகை	உநந	நிலையாமை	சசு
தினைத்து	கஉ	நின்றனநின்	ரு
தினையனைத்	உஎச	நீரினுநுண்	உஉஎ
திங்கரும்	கசுஅ	நீருட்பிறந்	உஅசு
துகடா	ச	நீர்மையே	உந0
துக்கத்துட்	க0ரு	நுண்ணுணர்வின	ககஉ
துய்த்துக்	உஉ0	நுண்ணுணர்வின்	உ0ரு
துன்பமே	ருந	நெடுங்கால	சு0
துன்டம்பல	சஅ	நெருப்பழம்	க0அ
தெண்ணீர்க்	ச0	நேரல்லார்	சுந
தெரியத்	கசரு	நேர்த்து	ருசு
தெளிவிலார்	கஅந	பகைவாபணி	கசுஅ
தோணியியக்	ககஅ	படுமழை	உரு
தோற்போர்	நஅ	பண்டமறி	சந
தோற்றஞ்சா	அ	பரவாவெளிப்	எசு
நச்சிபார்க்	உநஅ	பராஅரைப்	உ0க
நடுக்குற்றுத்	அக	பருவமெனை	கஅ
நடுபுருள்	அந	பலநாளும்	கஎசு
நட்டார்க்கு	உகசு	பல்லாரறியப்	எரு
நட்புநா	கந	பல்லாவு	அஅ
நம்மாலே	உச0	டல்லான்றகேள்விப்	} உ0சு
நயவார்க	உகசு	யனுணர்வார்பா	
நரம்பெழுந்	கநந	பல்லான்றகேள்விப்	
நரைவருமெ	கஉ	யனுணர்வார்வீ	சுந
நல்லகூல	கசுரு	பழமைகந்	உசஎ
நல்லர்பெரி	உநஅ	பழையரிவ	உஎஅ
நல்லவைசெ	கஉசு	பணிபடு	கஎ
நல்லவைநா	உஎ0	பன்றிக்கூழ்	உ0சு
நல்லாரெனத்	கஅசு	பன்னாளுஞ்	கநஎ
நல்லார்நயவ	உகரு	பாடமே	உருஉ
நல்லாவின்	க00	பாம்பிற்கொ	உசுஅ
களிகடற்றன்சேர்ப்பந	கசுஅ	பாலாற்கழிஇ	உக0
களிகடற்றன்சேர்ப்பநா	கசந	பாலோடளா	கருஉ
கறுமலர்த்	கஎரு	பாவமுமே	உநசு
கன்னிலைக்	உ0ந	பிறந்தகுல	உஉசு
காப்பாடஞ்	உசசு	பிறர்மறை	கநஎ
காயக்காற்	கஅஉ	புக்கவிடத்	எந
கார்த்தொடு	உச	புணர்கடல்	உகசு
காலாறு	ந0ச	புதுப்புன	உசுசு
காள்வாய்ப்	கஎசு	புத்தகமே	உருசு
காட்டத்தகடே	உகரு	புல்லாட்புன்	உ0அ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
புல்லாவெழு	௧௩௫	முட்டிகை	௧௪௫
புறத்துத்	௨௪௫	முட்டிற்ற	௧௯௫
புன்னுனி	௨௬	முயங்காக்கா	௩௧௧
பெயற்பான்	௮௪	முலைக்கண்	௩௧௮
பெரியவர்	௧௦௮	முல்லைமுகை	௪௧
பெரியார்பெருந	௬௪	முற்றற்சிறு	௧௯௫
பெரியார்பெருமை	௧௪௬	முற்றுத்துந்	௧௯௧
பெருகுவது	௧௯௩	முன்னரே	௮௦
பெருங்கட	௨௬௬	மூப்புமேல்	௨௬௦
பெருநடை	௨௪௪	மெய்ஞ்ஞானக்	௨௪௮
பெருமுத்த	௧௬௯	மெய்வாய்க்கண்	௫௨
பெருவரைநா	௧௫௮	மெல்லிய	௧௬௦
பெறுவது	௨௫௩	மைதீர்பசும்	௨௪௪
பெறுவதொ	௨௬௮	யாஅருலகத்	௧௦௩
பொத்தனூற்	௨௯௮	யாஅரொருவ	௧௧௦
பொழிந்தினி	௨௧௧	யாக்கையை	௨௫
பொழிப்பகல	௨௫௪	யாமாயினெம்	௨௩௫
பொறுப்ப	௧௩௯	யானையனைய	௧௪௯
பொற்கலத்து	௧௪௩	யானையெ	௫
பொற்கலத்தூ	௨௪௫	வடுவிலா	௯௯
பொன்னிற	௨௧௪	வயாவும்	௧௪௦
பொன்னே	௧௪௦	வலவைக	௨௧௬
மக்களாலாய	௩௩	வழங்காத	௨௨௩
மடிதிரை	௧௮௬	வழுக்கெனை	௨௮௮
மதித்திறப்	௫௪	வளம்பட	௯௦
மரீஇப்பல	௧௮௩	வற்றிமற்	௬௮
மலைநல	௨௮௪	வாழ்நாட்	௨௧
மலைமிசைத்	௨௦	வானிடுவில்	௧
மல்குதிரை	௨௧௩	விரிநிற	௧௪௨
மல்லன்மா	௨௩௪	விருப்பிலா	௧௪௬
மழைதினைக்	௨௮௪	விழைந்தொ	௨௪௧
மறுமைக்கு	௧௫௬	விளக்குப்	௪௫
மறுமையு	௮௨	விளக்கொளி	௨௯௪
மற்றறிவா	௧௮	வினைப்பயன்	௩௦
மனத்தான்	௧௫௪	வெறியயர்	௧௬
மனைப்பாசங்	௧௧௩	வெறுமை	௨௬௩
மன்றங்கறங்	௨௨	வென்றிப்	௨௫௧
மன்னர்திருவு	௧௪௪	வேம்பினிலை	௨௦௦
மாக்கேழ்மட	௩௪	வேற்றுமை	௬௬
மாண்டகுண	௫௦	வைகலும்	௩௫
மாற்றாராய்	௫௯	வைப்புழிக்	௧௧௪
மானவருங்கல	௩௩௬		

